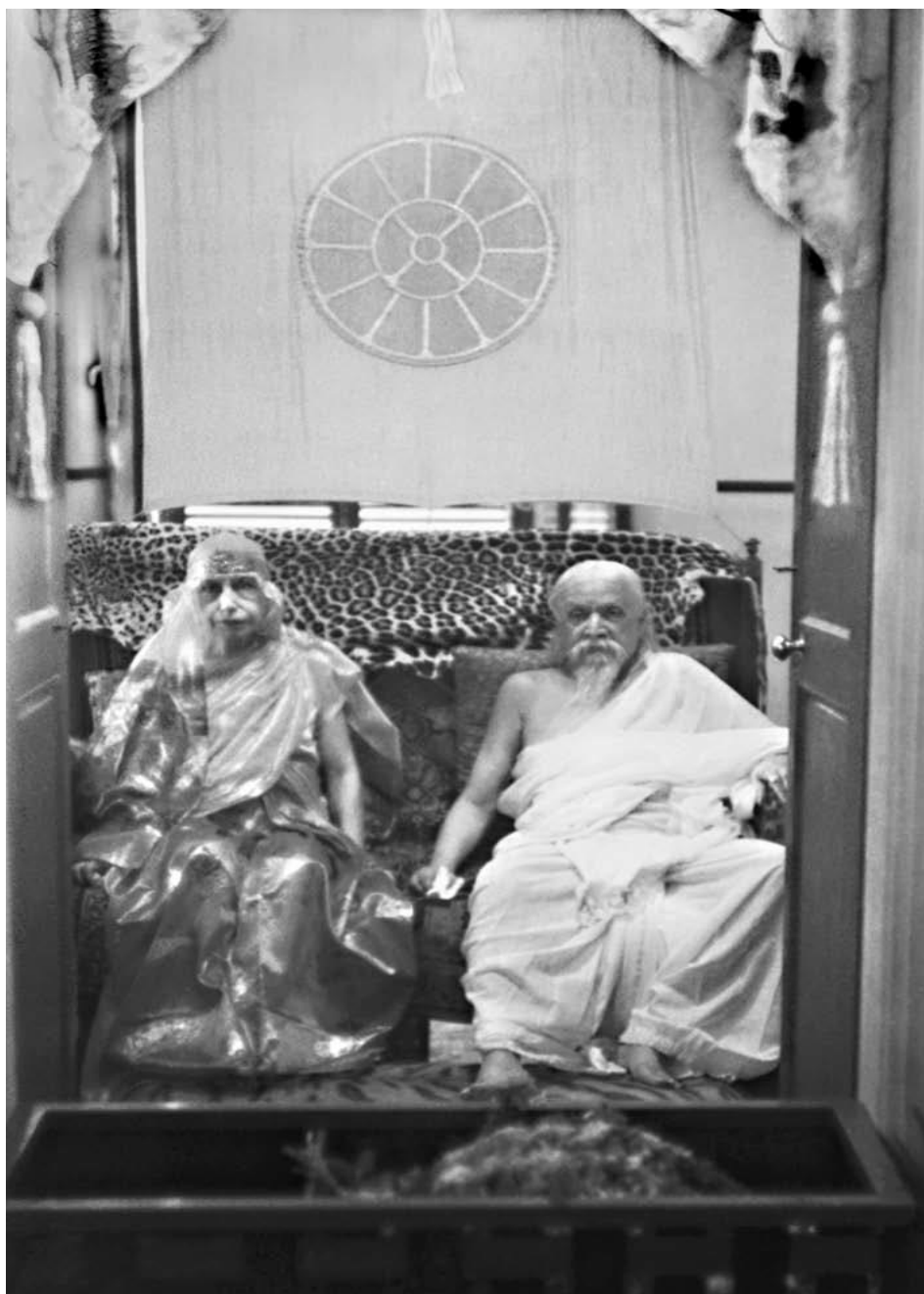

De Moeder

Met Brieven over de Moeder

VOLUME 32
DE VOLLEDIGE WERKEN VAN SRI AUROBINDO
© Sri Aurobindo Ashram Trust 2012
Published by Sri Aurobindo Ashram Publication Department
Printed at Sri Aurobindo Ashram Press, Pondicherry
PRINTED IN INDIA

De Moeder

met Brieven over de Moeder

Uitgever's Notitie

Dit volume bestaat uit twee verschillende, maar gerelateerde werken van Sri Aurobindo: *De Moeder* en *Brieven over de Moeder*. Het bevat ook zijn vertalingen van passages van de *Moeder's Gebeden en Meditaties*. Deze drie bestanddelen beslaan de drie delen van het volume.

De Moeder bestaat uit zes hoofdstukken, die allemaal in 1927 geschreven zijn. Het eerste hoofdstuk werd oorspronkelijk geschreven als een boodschap, de tweede tot het vijfde hoofdstuk als brieven. Het zesde en langste hoofdstuk werd geschreven voor opname in een boekje, dat uiteindelijk de boodschap, de brieven en Hoofdstuk 6 bevatte. Dit boekje werd eerst gepubliceerd onder de titel *De Moeder* in 1928. De huidige tekst is gecheckt tegen Sri Aurobindo's manuscripten.

De brieven van de Moeder, opgenomen in Deel Twee, zijn geselecteerd uit een groot lichaam brieven, die Sri Aurobindo schreef aan discipelen en anderen tussen 1927 en 1950. De meeste van zijn brieven van deze periode zijn gepubliceerd in *Letters on Yoga*, volumes 28-31 van DE VOLLEDIGE WERKEN VAN SRI AUROBINDO. Andere verschijnen in volume 35, *Letters on Himself and the Ashram*, en volume 27, *Letters on Poetry and Art*. De gekozen brieven voor opname in het huidige volume handelen over de Moeder in haar individuele, universele en transcendente aspecten. Zij zijn opgesteld in vijf secties. Veel brieven worden voorafgegaan door de vragen of commentaren, die Sri Aurobindo's antwoord uitlokten. De teksten van de brieven zijn, waar ook mogelijk, gecheckt tegen Sri Aurobindo's manuscripten.

De vertaalde extracten van de *Moeder's Prières et Méditations (Prayers and Meditations)*, die opgenomen zijn in Deel Drie, omvatten alle passages, waarvan bekend is, dat Sri Aurobindo ze volledig zelf vertaald heeft. Zijn vertaling van "Radha's Prayer" is ook opgenomen in dit deel.

Inhoud

Deel Een	20
De Moeder	20
I.....	22
II	24
III	25
IV	26
V	28
VI	30
Deel Twee	39
Brieven over de Moeder	39
Deel Een	41
De Moeder:	41
Individueel, Universeel, Transcendent	41
De Moeder en het Doeleinde	43
van Haar Belichaming	43
Wie Is de Moeder?	43
De Moeder en de Supramentale Neerdaling	43
Sri Aurobindo's Herkenning van de Moeder	45
De Moeder:	47
Enige gebeurtenissen in Haar Leven	47
Het Moeder's Jaar van geboorte	47
Vroege Visioenen en Ervaringen	47
Occultisme bestuderen met Max Théon	48
Vroege Occulte Ervaringen	49
Ontmoeting met Jnan Chakrabarti	49
Aankomst in Pondicherry	50
Enige Occulte en Spirituele Ervaringen	50
De Moeder's Ziekte in 1931	51
En Haar Tijdelijke Terugtrekking	51
Drie Aspecten van de Moeder	57

Individueel, Universeel, Transcendent	57
De Universele Moeder en de Individuele Moeder	57
De Moeder's Universele Actie en	58
Haar Belichaamde Fysieke Actie	58
Concentratie op de belichaamde Moeder	58
De Transcendentale Moeder en de Belichaamde Moeder	58
De Transcendente Moeder en de Hogere Hemisfeer.....	59
De Eeuwige Moeder	59
De Moeder, het Goddelijke en de Lagere Natuur	60
Het Bewustzijn en de Kracht van het Goddelijke.....	60
De Moeder in de Tantra	60
De Moeder in de Gita	60
De Ene en de Allerhoogste Moeder	61
Het Kosmische Goddelijke en de Moeder	62
Het Zelf, het Goddelijke en de Moeder	62
De Moeder en de Zelf-Realisatie	63
De Moeder, de Jivatman en de Ziel	64
De Moeder's Interesse in de wereld.....	64
De Moeder en de Lagere Prakriti.....	64
Vormen, Vermogens, Persoonlijkheden en Verschijningen van de Moeder	67
Nirguna en Saguna (Vormloos en met Vorm)	67
Veel Vermogens en Vormen	68
Adyashakti	68
Maheshwari, Mahakali, Mahalakshmi, Mahasaraswati	68
Maheswari	69
Mahakali	69
Krishna-Mahakali	70
Mahakali en Kali	70
Kali	70
Durga.....	70
Mahalakshmi	72
Mahasaraswati	72
Het Radha-Vermogen.....	73
De Moeder's Vibhuti's.....	73
Verschillende Verschijningen van de Moeder.....	74
Valse Verschijningen van de Moeder	75

Sectie Twee.....	77
De Moeder, Sri Aurobindo en de Integrale Yoga	77
Twee in Een.....	79
Een Bewustzijn	79
Een Kracht.....	79
Een Pad	79
Niet Minder, noch Grootser	81
Een in Twee Lichamen.....	81
APPENDIX.....	82
Twee Teksten.....	82
Incarnatie en Evolutie	83
Het Mysterie van Incarnatie	83
De reden van Hun Belichaming.....	83
Connecties in Voorbije Levens	84
Doorgaan met de Evolutie	85
De Goeroe, het Goddelijke en de Waarheid	87
De Moeder, Sri Aurobindo en het Bovenmentale.....	87
De Moeder, Sri Aurobindo en de Supramentale Neerdaling.....	88
De Drievoudige Transformatie en de Controle over de Dood	88
Moelijkheden van de Pioniers	90
De Last van de Mensheid	90
Moelijkheden en het Zonverlichte Pad	91
Vitale Gevoeligheid	91
Zelf-opgelegde Soberheid	92
Vreugdevol Offer	92
Geen Grote Hoofdweg	92
Helpers op de Weg	93
Sadhana door de Moeder en Sri Aurobindo.....	93
De Enige Manier om Vooruit te gaan	93
Toevlucht nemen in Hun Bescherming.....	94
Hun Attitude naar de Sadhaks	95
Trouw aan het Licht en de Roep	97
Openheid voor de Moeder en Sri Aurobindo.....	97
Hun Aanwezigheid.....	98
De Moeder en Sri Aurobindo roepen	98
Hun Invloed Ontvangen	98

Een Vijandige Invloed Volgen	99
Hun Woorden Verkeerd Interpreteren.....	102
Kritiek, Nederigheid en Vertrouwen	102
Opnemen van de Sadhaks' Moeilijkheden	104
Omgaan met de Sadhaks.....	104
Gewaarzijn van de Sadhak's Bewegingen	107
Hun Kennis van de Menselijke Natuur	107
Hun Geduld	108
Hun Hulp	108
Zijn Gedachten Vrijelijk Uitspreken	111
Sri Aurobindo's Komst uit Terugtrekking	111
De Moeder en Sri Aurobindo in Dromen, Visioenen en Ervaringen.....	112
Visioenen, Dromen en Ervaringen van Hun Eenheid	112
Andere Dromen en Ervaringen	112
Sectie Drie.....	117
De Moeder en de Beoefening van de Integrale Yoga	117
Aspiratie en Overgave aan de Moeder	119
Yoga, Sadhana, Dhyana.....	119
Aspiratie.....	119
Aspiratie en de Psyche	120
Het Psychische Vuur en Offeren	120
Aspiratie, Weigering, Overgave	121
Overgave aan de Moeder.....	123
Opening, Oprechtheid en de Moeder's Genade	130
De betekenis van Opening	130
Opening naar de Moeder en de Integrale Yoga	131
Loyaliteit en Trouw.....	138
Het Psychische en de Opening.....	138
Oprechtheid.....	140
De Moeder's Genade.....	141
Opening en Aanwezigheid	143
De Moeder's Aanwezigheid	144
Zij Is Altijd Aanwezig	144
De Moeder's Aanwezigheid Voelen.....	146
Spirituele Mogelijkheid als gevolg van Moeder's Aanwezigheid	148
De Moeder's Aanwezigheid en de Tegengestelde Krachten	149

De Moeder's Aanwezigheid en Menselijke Imperfectie	149
De Moeder's Emanaties	150
De Moeder's Kennis en Haar Emanaties.	151
Het Moeder's Gewaarzijn van Gedachten en Acties.....	152
De Moeder's Aanwezigheid Voelen en Visioenen Zien	153
Moeder's Aanwezigheid Voelen door middel van een Foto.....	154
De Moeder Herinneren en Haar Aanwezigheid Voelen.....	154
De Psyche en de Moeder's Aanwezigheid.....	156
Moeder's Aanwezigheid voelen in de Slaap.....	158
Moeder's Aanwezigheid Voelen tijdens het Werk.....	158
Vereniging met de Moeder	158
De Moeder's Kracht.....	161
Wat is de Moeder's Kracht?	161
Progressie in de Sadhana en de Moeder's Kracht.....	161
Afhankelijkheid van de Moeder's Kracht	165
Bewust Worden van de Moeder's Kracht.....	168
Neerdaling van de Moeder's Kracht	169
Druk van de Neerdalende Kracht.....	172
Vertrouwen en de Werking van de Moeder's Kracht	175
Overgave aan de Moeder en de Werking van Haar Kracht	176
Assimilatie van de Moeder's Kracht	177
De Moeder's Kracht roepen	177
Ontvankelijkheid en Openheid voor de Moeder's Kracht	179
De Moeder's Kracht aantrekken	182
De Moeder's Kracht en de Krachten van de Lagere Natuur	183
De Moeder's Kracht en de Drie Guna's	186
Conditie voor de Werking van de Moeder's Kracht	186
Onderscheiding en de Werking van de Moeder's Kracht	187
Mentale Kennis en de Werking van de Moeder's Kracht	188
De Moeder's Kracht en het Lichaam.....	189
De Moeder's Therapeutische Kracht	191
Moeder's Kracht ontvangen over een Afstand	194
Sadhana door Werk voor de Moeder	196
De Moeder's Kracht Vinden in Werk en Actie.....	196
Werk voor de Moeder in de Integrale Yoga	200
Werk voor de Moeder als Karmayoga	205

De Moeder's Wil volgen	205
Het Moeder's Bewustzijn en de Goddelijke Wet	206
Opening voor de Moeder in het Werk.....	207
De Moeder herinneren in het Werk	208
Acties offeren aan de Moeder	209
Werk voor de Moeder en het Werker's Ego.....	210
De Moeder's Lichten	211
Lichten en de Moeder	211
Het Moeder's Witte Licht.....	212
Het Moeder's Diamanten Licht.....	214
Het Gouden Licht van Mahakali.....	215
Licht Zien rond de Moeder	215
De Moeder in Visioenen, Dromen en Ervaringen.....	218
De Moeder zien in Visioenen en Dromen.....	218
De Vaardigheid Ontwikkelen om de Moeder te Zien	226
Ervaringen van de Moeder en Haar Vermogens	227
De Moeder's Stem Horen.....	232
Visioenen, Stemmen, en Vooruitgang in de Sadhana.....	233
De Moeder's Hulp in Moeilijkheden.....	235
Moeilijkheden en de Moeder's Hulp	235
Moeilijkheden en de Moeder's Kracht	237
Moeilijkheden en de Moeder's Genade	239
Zich richten naar de Moeder voor Hulp.....	239
Persoonlijke Inspanning en de Moeder's Hulp.....	240
Openen voor de Moeder in Moeilijkheid	241
De Moeder's Bescherming	242
De Moeder Roepen in Moeilijkheid.....	246
Bidden tot de Moeder	250
De Moeder's Hulp en de Vijandige Krachten	252
Natuurrampen, Tegengestelde Krachten,	255
en de Moeder's Hulp	255
Anderen helpen en de Moeder's Hulp	255
De Moeder's Hulp in Wereldse zaken	257
Sectie Vier	259
De Moeder in het Leven.....	259
van de Ashram.....	259

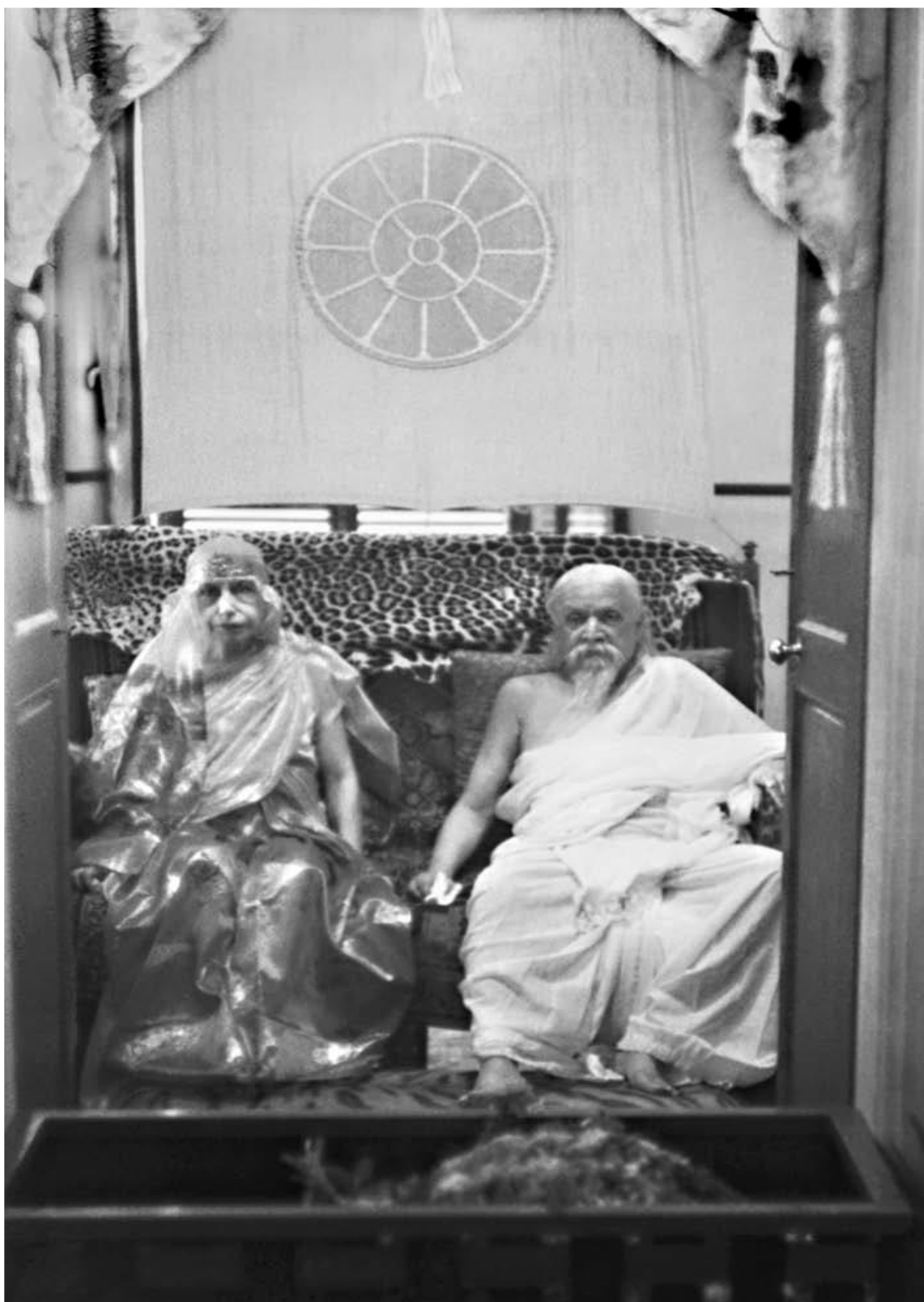
De Moeder en de Sadhana.....	261
in de Ashram.....	261
De Moeder Doet de Sadhana.....	261
De Moeder's Victorie	262
Opgenomen worden door de Moeder.....	262
Brede lijnen van de Sadhana.....	263
Moeder en Andere Paden van Yoga	264
Zich Volledig Richten op de Moeder	265
Aanvaarding van de Moeder.....	266
Vertrouwen in de Moeder	267
De Moeder's Goddelijkheid Erkennen.....	267
Ontevreden met de Moeder	270
De Moeder als Goeroe en Gids	272
De Moeder's Manier om om te Gaan met de Sadhaks	272
De Mahakali Methode.....	277
De Moeder's Handelingen Begrijpen.....	278
Moeder's Woorden Verkeerd Begrijpen	279
Vragen stellen aan de Moeder.....	284
Schrijven aan de Moeder	285
De Moeder en de Ashram Verlaten	286
De Moeder en de Discipline	292
in de Ashram.....	292
De Moeder heeft de Enkele Leiding over de Ashram	292
Eisen op de Moeder's Tijd	293
De Moeder en Materiele Dingen	294
De Moeder en de Vitale Moeilijkheden van de Sadhaks	298
De Moeder's Attitude naar Ruzies tussen de Sadhaks	306
De Moeder en de Bevrediging van Verlangens	309
De Moeder en de Controle van Seksueel Verlangen	310
Ongemak in Mingen met Anderen	311
Het Moeder's Advies over Enkele Praktische Zaken	312
Imitatie van de "Grote Sadhaks"	314
Werk voor de Moeder in de Ashram	316
Alle Ashram Werk is de Moeder's Werk.....	316
Werk Doen voor de Moeder	319
Werk voor de Moeder en <i>Kartavyam Karma</i>	322

Werk, Sadhana en de Moeder	322
Vitale Energie en het Moeder's Werk.....	325
De Moeder en de Organisatie van het Werk.....	325
Het Moeder's Gebruik van Afdelingshoofden.....	330
De Moeder en Botsingen tussen Werkers.....	333
De Moeder en Fouten in het werk.....	342
Relatie tussen de Moeder en	344
Haar Kinderen.....	344
Ware Relatie met de Moeder	344
Innerlijk Contact met de Moeder.....	350
De Juiste Manier van de Moeder Liefhebben	353
Ontvangen Wat de Moeder Geeft	355
De Hele Waarheid Vertellen	355
Psychische relatie met de Moeder	355
Het Vitale Element van Liefde.....	360
Devotie of Bhakti voor de Moeder	364
Offeren aan de Moeder.....	366
De Moeder's Liefde	366
Innerlijke Vereniging en Uiterlijke Relatie met de Moeder	369
Relatie met de Moeder en met Anderen.....	371
Valse Suggesties van de Moeder's Ongenoegen.....	372
Nabijheid tot de Moeder en Vooruitgang in de Sadhana	375
Nabijheid tot de Moeder en Frans Spreken	382
Speciale Relatie met de Moeder.....	383
De Moeder Ontmoeten.....	388
De Juiste Attitude gedurende Gesprekken met de Moeder	388
Onmogelijkheid om Gesprekken te Geven aan Iedereen	391
Gesprekken met buitenstaanders	397
Betekenis van Verjaardag Gesprekken.....	398
Juist Gebruik van Verjaardag Gesprekken.....	398
Groep Meditatie met de Moeder	399
De Morgen Pranam	402
Ervaringen gedurende Pranam	403
De Juiste Manier om Pranam te Doen.....	404
De Moeder's Uitdrukking bij de Pranam	406
De Moeder's Glimlach bij de Pranam	407

Glimlachen en Serieusheid.....	410
Verkeerde Ideeën over de Moeder, die Ongenoegen Laat Zien.....	411
Verkeerde Ideeën over de Moeder's Glimlach en Aanraking.....	414
De Moeder's Hand bij de Pranam.....	416
Moeder's Aanraking Voelen bij de Pranam.....	419
Bloemen bij de Pranam.....	420
Pranam Vermijden.....	423
Pranam en Niet-Pranam Dagen.....	424
Vaste Plaatsen bij de Pranam.....	424
De Verandering van Pranam naar Meditatie.....	425
Buitenstanders bij de Pranam.....	428
Pranam Doen op een Afstand.....	428
Pranam Doen naar Anderen.....	428
Pranam in de Reception Hall.....	429
De Soep Ceremonie.....	430
De Waarde van de Darshan.....	430
Publieke Darshan Dagen.....	430
De Eerste Zegening.....	431
Aspecten van het Moeder's Leven.....	432
in de Ashram.....	432
De Moeder's Muziek.....	432
De Moeder's Attitude naar Muziek en andere Kunsten.....	433
Golconde.....	436
Het Franse Boek <i>L'Ether Vivant</i>	440
De Doden Ontmoeten.....	440
Met Mensen Spreken over Voorbije Levens.....	440
Etherische Wezens Sturen naar Sadhaks.....	441
Een Occulte of Yogische Eigenschap.....	441
De Moeder Neemt Moeilijkheden en Ziekten op Zichzelf.....	442
De Moeder en Medicijnen.....	445
De Moeder en Oog Behandeling.....	448
Geld geven aan de Moeder.....	448
De Moeders Rekeningen.....	449
De Moeder's Kleding.....	449
De Moeder's Foto.....	450
De Moeder's Naamgeving aan Katten.....	450

Het Moeder's Symbool.....	450
De Moeder's Vlag	451
Sectie Vijf	452
Over Drie Werken van de Moeder.....	452
Over Prières et Méditations.....	454
de la Mère.....	454
Algemene Commentaren op de Moeder's Prières.....	454
Commentaren op Specifieke Prières	455
De Moeder Haar <i>Prières</i> Horen Lezen	460
De Moeder's Prières Lezen.....	460
Over <i>Conversations with the Mother</i>	461
Commentaren op Specifieke <i>Conversations</i>	461
Een Vertaling van <i>Conversations</i>	469
De Moeder's <i>Conversations</i> and <i>Prières</i> Lezen	469
Over <i>Entretiens avec la Mère</i>	471
Commentaren op Specifieke <i>Entretiens</i>	471
Deel Drie	473
Vertalingen van	473
Gebeden van de Moeder.....	473
Gebeden en Meditaties.....	475
Gebeden en Meditaties.....	477
November 28, 1913	477
Februari 15, 1914.....	477
Augustus 27, 2014	477
Augustus 31, 1914	478
September 1, 1914	478
September 25, 1914	479
September 28, 1914	479
September 30, 1914	479
Oktober 5, 1914.....	479
Oktober 7, 1914.....	480
Oktober 14, 1914.....	480
Oktober 25, 1914.....	481
November 8, 1914	481
Februari 15, 1915.....	481
Maart 3, 1915	482

Maart 7, 1915	482
Maart 8, 1915	482
December 26, 1916	483
December 27, 1916	483
December 28, 1916	484
Maart 31, 1917	484
April 28, 1917	484
Juli 12, 1918	485
December 28, 1928	485
Radha's Gebed	486
Radha's Gebed	488
Notities over de Tekst	490
Notities over de Tekst	491
Het Schrijven van de Brieven	493
Het Typen en Reviseren van de Brieven	494
De Publicatie van de Brieven	495
De Selectie, Opstelling en Bewerking	495
van de Brieven in het Huidige Volume	495
Frans Origineel van een Brief in Sectie Vier	497
Oorspronkelijke Engelse Teksten van Franse Woorden	499
In "On Entretiens avec la Mère" in Sectie Vijf	499
DEEL DRIE: VERTALINGEN VAN DE GEBEDEN VAN DE MOEDER	499
Prières et Méditations de la Mère	499

De Moeder en Sri Aurobindo,
die darshan geven op 24 April 1950

Deel Een

De Moeder

The One whom we adore as the Mother is the divine Conscious Force that dominates all existence, one and yet so many-sided that to follow her movements is impossible even for the quickest mind and for the freest and most vast intelligence. The Mother is the consciousness and force of the Supreme and far above all she creates. But something of her ways can be seen and felt through her embodiments and the more seizable because more defined and limited temperament and ^{action} ~~movements~~ of the goddess forms in whom she consents to be manifest to her creatures.

The One whom we adore as the Mother is the divine Conscious Force that dominates all existence, one and yet so many-sided that to follow her movement is impossible even for the quickest mind and for the freest and most vast intelligence. The Mother is the consciousness and force of the Supreme and far above all she creates. But something of her ways can be seen and felt through her embodiments and the more seizable because more defined and limited temperament and action of the goddess forms in whom she consents to be manifest to her creatures.

Degene, die we aanbidden als de Moeder is de goddelijke Bewuste Kracht, die al het bestaan domineert, een en toch zo veelzijdig, dat volgen van haar beweging onmogelijk is, zelfs voor het snelste denkvermogen en voor de meest vrije en meest uitgestrekte intelligentie. De Moeder is het bewustzijn en de kracht van de Allerhoogste en ver boven alles, dat zij schept. Maar iets van haar wegen kan gezien en gevoeld worden door haar belichamingen en tastbaarder door het meer gedefinieerde en beperktere temperament, waarin zij instemt om manifest te zijn voor haar schepselen.

Passage uit de openingsparagraaf
van hoofdstuk 6 van *De Moeder*

Er zijn twee vermogens, die alleen in hun samenwerking het grote en moeilijke, dat het doel is van onze inspanning, kunnen bewerkstelligen, een vaste en onfeilbare aspiratie, die van beneden roept en een allerhoogste Genade, die van vanboven antwoordt.

Maar de allerhoogste Genade zal alleen handelen in de condities van Licht en Waarheid; het zal niet handelen in de condities, die haar opgelegd worden door de Valsheid en Onwetendheid. Want als het zou toegeven aan de eisen van de Valsheid, dan zou het haar eigen doel voorbijgaan.

Dit zijn de condities van Licht en Waarheid, de enige condities, waaronder de hoogste Kracht zal neerdalen; en het is alleen juist de hoogste supramentale Kracht, die neerdaalt van vanboven en opent van beneden, die victorieus met de fysieke Natuur kan omgaan en haar moeilijkheden kan vernietigen . . . Er moet een totale en oprechte overgave zijn; er moet een exclusieve zelfopening zijn naar het goddelijke Vermogen; er moet een constante en integrale keuze zijn van de Waarheid, die neerdaalt, een constante en integrale weigering van de valsheid van de mentale, vitale en fysieke Vermogens en Verschijningen, die de aardse Natuur nog besturen.

De overgave moet totaal zijn en alle delen van het wezen omvatten. Het is niet genoeg, dat het psychische zou antwoorden en het hogere mentale accepteren of zelfs het innerlijke vitale zich onderwerpen en het innerlijke fysieke bewustzijn de invloed voelen. Er moet in geen deel van het wezen, zelfs het meest externe, iets zijn, dat enig voorbehoud maakt, iets, dat zich verbergt achter twijfels, verwarringen en uitvluchten, iets, dat opstandig is of weigert.

Wanneer een deel van het wezen zich overgeeft, maar een ander deel zich achterhoudt, zijn eigen weg volgt of zijn eigen condities maakt, dan duw je iedere keer, dat dat gebeurt, de goddelijke genade weg van je.

Wanneer je achter je devotie en overgave een bedekking maakt voor je verlangens, egoïstische eisen en het vitale aandringen, wanneer je deze dingen in de plaats zet van de ware aspiratie of hen ermee vermengd en probeert om hen op te leggen aan de Goddelijke Shakti, dan is het vergeefs om de goddelijke Genade aan te roepen om je te transformeren.

Wanneer je jezelf aan de ene kant opent of in een deel voor de Waarheid en aan de andere kant constant de poorten opent voor vijandige krachten, dan is het vergeefs om te verwachten, dat de goddelijke Genade bij je zal verblijven. Je moet de tempel schoon houden, wanneer je daar de levende Aanwezigheid wenst te installeren.

Wanneer je iedere keer, dat het Vermogen tussenbeide komt en Waarheid binnenbrengt, je rug ernaar toekeert en de valsheid weer binnenroept, die verbannen was, dan moet je niet de goddelijke Genade beschuldigen, dat je faalt, maar de valsheid van je eigen wil en de onvolmaaktheid van je eigen overgave.

Wanneer je roept om de Waarheid en toch iets in je kiest, wat vals, onwetend en ongoddelijk is, dan zal je altijd open zijn voor aanvallen en de Genade zal zich van je terugtrekken. Bepaal eerst, wat vals is of obscuur in je en weiger het hardnekkig, alleen dan kan je rechtmatig het goddelijke Vermogen roepen om je te transformeren.

Beeld je niet in, dat waarheid en valsheid, licht en duisternis, overgave en zelfzuchtigheid toegestaan kunnen worden om samen te verblijven in het huis, dat toegewijd is aan het Goddelijke. De transformatie moet integraal zijn, en daarom de weigering integraal van alles, dat ertegen is.

Weiger de valse notie, dat het goddelijke Vermogen alles zal doen en niets anders kan doen voor je op je bevel en zelfs ofschoon je de condities niet bevredigt, die door de Allerhoogste neergelegd zijn. Maak je overgave waar en volledig, alleen dan zal het al het andere voor je gedaan zal worden.

Weiger ook de valse en indolente verwachting, dat het goddelijke Vermogen zelfs de transformatie voor je zal doen. De Allerhoogste eist je overgave aan haar, maar legt het niet op: je bent vrij op ieder moment, totdat de onherroepelijke transformatie komt, om het Goddelijke te ontkennen en te weigeren of je zelfgave terug te roepen, als je onder de spirituele consequentie wil lijden. Je overgave moet zelfgemaakt en vrij zijn; het moet de overgave zijn van een levend wezen, niet van een inerte automaat of een mechanisch gereedschap.

Een inerte passiviteit wordt voortdurend verward met de werkelijke overgave, maar vanuit een inerte passiviteit kan niets komen, dat waar en krachtig is. Het is de inerte passiviteit van de fysieke Natuur, die het overlaat aan de genade van iedere obscure en ongoddelijke invloed. Er wordt een blijde en sterke en behulpzame onderwerping gevraagd aan de werking van de Goddelijke Kracht, de gehoorzaamheid van de verlichte discipel van de Waarheid, van de innerlijke Strijder, die vecht tegen obscuriteit en valsheid, van de trouwe dienaar van het Goddelijke.

Dit is de ware attitude en alleen diegenen, die het kunnen aannemen en houden, behouden een vertrouwen, dat onwankelbaar is voor teleurstellingen en moeilijkheden en door de beproeving zal gaan naar de allerhoogste victorie en de grote transformatie.

II

In alles, dat gedaan wordt in het universum, is de Goddelijke door zijn Shakti achter alle actie, maar hij is gesluierd door zijn Yoga Maya en werkt door het ego van de Jiva in de lagere natuur.

In Yoga is het ook de Goddelijke, die de Sadhaka is en de Sadhana; het is zijn Shakti met haar licht, vermogen, kennis, bewustzijn, Ananda, die handelt op de adhara en, wanneer het naar haar geopend is, erin giet met deze goddelijke krachten, die de Sadhana mogelijk maakt. Maar zolang als de lagere natuur actief is, blijft de persoonlijke inspanning van de Sadhaka noodzakelijk.

De persoonlijke inspanning, die nodig is, is een drievoudig werk van aspiratie, weigering en overgave, ---

een waakzame, constante, onophoudelijke aspiratie --- het denkvermogen's wil, het hart's zoeken, de instemming van het vitale wezen, de wil om te openen en het fysieke bewustzijn en de fysieke natuur plastisch te maken;

weigering van de bewegingen van de lagere natuur --- weigering van de denkvermogen's ideeën, opinies, voorkeuren, gewoonten, constructies, zodat de vrije ruimte zou kunnen vinden in een stil denkvermogen, --- weigering van de vitale natuur's verlangens, eisen, hunkeringen, gewaarwordingen, passies, zelfzuchtigheid, trots, arrogantie, lust, hebzucht, jaloesheid, afgunst, vijandigheid tegen de Waarheid, zodat het ware vermogen en de ware vreugde zich van vanboven zou kunnen gieten in een kalm, groot, sterk en ingewijd vitaal wezen, --- weigering van de fysieke natuur's stupiditeit, twijfel, ongeloof, obscuriteit, obstinaatheid, kleinzieligheid, luiheid, onwilligheid om te veranderen, tamas, zodat de ware stabiliteit van Licht, Vermogen, Ananda zich tot stand kan brengen in een lichaam, dat steeds goddelijker wordt;

overgave van zichzelf en alles, wat men is en heeft en ieder vlak van het bewustzijn en iedere beweging aan de Goddelijke en de Shakti.

*
* *

In proportie met hoe de overgave en zelfinwijding vooruitgaan, wordt de Sadhaka bewust van de Goddelijke Shakti, die de Sadhana doet, en steeds meer van haarzelf in hem giet, en in hem de vrijheid en perfectie van de Goddelijke Natuur vestigt. Hoe meer dit bewuste proces zijn eigen inspanning vervangt, hoe sneller en meer waar zijn vooruitgang wordt. Maar het kan niet volledig de noodzaak vervangen van persoonlijke inspanning, totdat de overgave en inwijding zuiver en volledig zijn van top tot teen.

Merk op, dat een tamasische overgave, die weigert om de condities te vervullen en God aanroept om alles te doen en iemand alle moeite en strijd te besparen, een deceptie is en niet leidt naar vrijheid en perfectie.

Om door het leven te wandelen, bewapend tegen alle angst, gevaar en rampspoed, zijn alleen twee dingen nodig, twee, die altijd samengaan --- de Genade van de Goddelijke Moeder en aan jouw kant een innerlijke toestand, die opgemaakt is uit vertrouwen, oprechtheid en overgave. Laat je vertrouwen zuiver, helder en perfect zijn. Een egoïstisch vertrouwen in het mentale en vitale wezen, getint door ambitie, trots, ijdelheid, mentale arrogantie, vitale zelf-wil, persoonlijke eis, verlangen naar de kleinzielige bevredigingen van de lagere natuur is een lage en door rook verduisterde vlam, die niet opwaarts naar de hemel kan branden. Beschouw, dat het leven, zoals het aan je gegeven is, alleen voor het goddelijke werk is en om te helpen in de goddelijke manifestatie. Verlang niets dan de zuiverheid, kracht, licht, wijdsheid, kalmte, Ananda van het goddelijke bewustzijn en zijn aandrang om je denkvermogen, leven en lichaam te transformeren en perfectioneren. Vraag om niets anders dan de goddelijke, spirituele en supramentale Waarheid, zijn realisatie op aarde en in jou en in allen, die geroepen en gekozen zijn en de condities, die nodig zijn voor zijn schepping en zijn victorie over alle tegengestelde krachten.

Laat je oprechtheid en overgave oprecht zijn en volledig. Wanneer je jezelf geeft, geef volledig, zonder eis, zonder voorwaarde, zonder terughouden, zodat alles in je aan de Goddelijke Moeder zal toebehoren en niets overgelaten wordt voor het ego of gegeven aan een ander vermogen.

Hoe vollediger je vertrouwen, oprechtheid en overgave, hoe meer de genade en bescherming bij je zal zijn. En wanneer de genade en de bescherming van de Goddelijke Moeder bij je zijn, wat is er, dat je kan aanraken of wie moet je vrezen? Zelfs een beetje ervan zal je dragen door alle moeilijkheden, obstakels en gevaren; omgeven door haar volle aanwezigheid kan je veilig op je weg gaan, omdat het de hare is, zorgeloos voor alle dreiging, onaangedaan door enige vijandigheid, hoe krachtig ook, ofwel van deze wereld of van onzichtbare werelden. Haar aanraking kan moeilijkheden in mogelijkheden veranderen, mislukking in succes en zwakheid in onwankelbare sterkte. Want de genade van de Goddelijke Moeder is de sanctie van de Allerhoogste en nu en morgen is haar effect zeker, iets, dat onvermijdelijk en onweerstaanbaar verordend is.

IV

Geld is het zichtbare teken van een universele kracht, en deze kracht werkt in zijn manifestatie op aarde op de vitale en fysieke vlakken en is onmisbaar voor de volheid van het uiterlijke leven. In zijn oorsprong en zijn ware actie behoort het tot het Goddelijke. Maar zoals andere vermogens van het Goddelijke is het hier gedelegeerd en in de onwetendheid van de lagere Natuur kan het toegeëigend worden voor het gebruik van het ego of behouden door Asurische invloeden en geperverteerd voor hun doeleinde. Dit is inderdaad een van de drie krachten --- vermogen, rijkdom, seks --- die de sterkste attractie hebben voor het menselijke ego en de Asura en worden het meest algemeen verkeerd gehouden en gebruikt door diegenen, die hen behouden. De zoekers of behouders van rijkdom zijn vaker bezeten dan hun bezitters; enkelen ontsnappen volledig aan een zekere versturende invloed, die er op gestempeld wordt door zijn lange inbeslagname en perversie door de Asura. Om deze reden staan de meeste spirituele disciplines op een volledige zelfcontrole, onthechting en verzaking van alle binding aan rijkdom en van al het persoonlijke en egoïstische verlangen voor haar bezit. Sommigen plaatsen zelfs een ban op geld en rijkdommen en proclameren armoede en naaktheid van het leven als de enige spirituele conditie. Maar dit is een fout; het laat het vermogen in de handen van de vijandige krachten. Het te heroveren voor de Goddelijke, aan wie het toebehoort en het goddelijk gebruiken voor het goddelijke leven is de supramentale weg voor de Sadhaka.

Je moet je noch afkeren met een ascetisch ineenkrimpen van het geldvermogen, de middelen, die het geeft en de objecten, die het brengt, noch een rajasische hechting koesteren aan hen of een geest van verslavend zelf-genot in hun gratificaties. Beschouw rijkdom eenvoudig als een vermogen, dat teruggewonnen moet worden voor de Moeder en in haar dienst geplaatst moet worden.

Alle rijkdom behoort tot de Goddelijke en diegenen, die het behouden zijn vertrouwelingen, geen bezitters. Het kan vandaag met hen zijn, morgen kan het ergens anders zijn. Alles hangt af van de manier, waarop zij hun krediet uitgeven, terwijl het met hen is, in welke geest, met welk bewustzijn in hun gebruik ervan, voor welk doeleinde.

Kijk bij al je persoonlijke gebruik van geld naar alles, wat je hebt of krijgt of brengt als het Moeder's. Stel geen eis, maar accepteer, wat je van haar ontvangt en gebruik het voor de doeleinden, waarvoor het aan je gegeven is. Wees volledig onzelfzuchtig, volledig scrupuleus, exact, zorgvuldig in detail, een goede vertrouweling; overweeg altijd, dat het haar bezittingen zijn en niet die van jezelf, waarmee je handelt. Leg aan de andere kant, wat je ontvangt, religieus voor haar neer; keer niets naar je eigen of iemand ander's doeleinde.

Kijk niet op tegen mensen door hun rijkdommen of sta jezelf niet toe om onder de indruk te zijn van de show, het vermogen of de invloed. Wanneer je iets vraagt voor de Moeder, moet je voelen, dat zij het is, die door je een klein beetje eist van wat haar toebehoort en de man aan wie je het vraagt, zal beoordeeld worden door zijn respons.

Wanneer je vrij bent van de geldsmet, maar zonder enige ascetische terugtrekking, zal je een groter vermogen hebben om de geldkracht te bevelen voor het goddelijke werk. Gelijkmoeidigheid van denkvermogen, afwezigheid van eis en de volle toewijding van alles, dat je bezit en ontvangt en al je vermogen van verwerving aan de Goddelijke Shakti en haar werk zijn de tekenen van deze vrijheid. Elke verstoring van het denkvermogen met betrekking tot geld en het gebruik ervan, elke claim, elke gierigheid is een zekere aanwijzing van een of andere imperfectie of binding.

De ideale Sadhaka is in zijn soort iemand, die wanneer het nodig is om arm te leven, zo kan leven en geen besef van wil zal hem beïnvloeden of tussenbeide komen in het volle innerlijke spel van het goddelijke bewustzijn, en wanneer het nodig is, dat hij rijk leeft, kan hij zo leven en nooit gedurende een moment in verlangen naar of gehechtheid aan zijn rijkdom vallen of aan de dingen, die hij gebruikt of dienstbaarheid aan zelf-verwenning of een zwakke verbinding met de gewoonten, die het bezit van rijkdom scheidt. De goddelijke Wil is alles voor hem en de Goddelijke Ananda.

In de supramentale schepping moet de geldkracht hersteld worden voor het Goddelijke Vermogen en gebruikt voor een ware en mooie en harmonieuze uitrusting en inrichting van nieuw vergoddelijkt vitaal en fysiek bestaan op welke manier ook, die de Goddelijke Moeder zelf beslist in haar creatieve visie. Maar eerst moet het terug veroverd worden voor haar en diegenen zullen de sterkste zijn voor de verovering, die in dit deel van hun natuur sterk en groot zijn en vrij van ego en overgegeven zonder enige claim of terughouding of aarzeling, de zuivere en krachtige kanalen voor de Allerhoogste Kracht.

V

Wanneer je een ware doener wil zijn van goddelijke werken, dan moet je eerste doel zijn om volledig vrij te zijn van alle verlangen en een zelf-beschouwend ego. Je hele leven moet een offeren zijn en een offer aan het Allerhoogste; je enige object in actie moet zijn om te dienen, te ontvangen, te vervullen, een manifesterend instrument te worden van de Goddelijke Shakti in haar werken. Je moet groeien in het goddelijke bewustzijn, totdat er geen verschil is tussen je wil en de hare, geen motief, behalve haar aandrang in jou, geen actie, die niet haar bewuste actie is in jou en door jou.

Totdat je in staat bent tot deze volledige dynamische identificatie, moet je jezelf beschouwen als een ziel en lichaam, die gecreëerd zijn voor haar dienst, iemand, die alles doet ter wille van haar. Zelfs, wanneer het idee van de gescheiden werker sterk is in je en je voelt, dat jij het bent, die de handeling doet, moet het toch voor haar gedaan worden. Alle stress van egoïstische keuze, alle hunkering naar persoonlijk voordeel, alle bepaling van zelf-beschouwend verlangen moet uitgeroeid worden in de natuur. Er moet geen eis zijn voor resultaat en geen zoeken naar beloning; het enige resultaat voor jou is het plezier van de Goddelijke Moeder en de vervulling van haar werk, je enige beloning een constante progressie in het goddelijke bewustzijn en kalmte en sterkte en zaligheid. De vreugde van dienst en de vreugde van innerlijke groei door werken is de voldoende beloning van de onzelfzuchtige werker.

Maar er zal een tijd komen, wanneer je steeds meer zal voelen, dat je een instrument bent en geen werker. Want eerst zal door de kracht van je devotie je contact met de Goddelijke Moeder zo intiem worden, dat je de hele tijd je alleen hoeft te concentreren en alles in haar handen hoeft te plaatsen om haar aanwezige begeleiding, haar directe bevel of aandrang te hebben, de zekere aanwijzing van wat gedaan moet worden en de manier om het te doen en het resultaat. En naderhand zal je realiseren, dat de goddelijke Shakti niet alleen inspireert en begeleidt, maar je werken initieert en draagt; al je bewegingen worden voortgebracht door haar, al je vermogens zijn de hare, denkvermogen, leven en lichaam zijn bewuste en vreugdevolle instrumenten van haar actie, middelen voor haar spel, vormen voor haar manifestatie in het fysieke universum. Er kan geen gelukkigere conditie zijn dan deze vereniging en afhankelijkheid; want deze stap draagt je terug voorbij de grenslijn van het leven van stress en lijden in de onwetendheid naar de waarheid van je spirituele wezen, in haar diepe vrede en haar intense Ananda.

Terwijl deze transformatie gedaan wordt, is het meer dan ooit noodzakelijk om jezelf vrij te houden van alle smet van perversies van het ego. Laat geen eis of aandringen binnenkruipen om de zuiverheid te besmetten van de zelf-gave en het offer. Er moet geen gehechtheid zijn aan het werk of het resultaat, geen neerleggen van condities, geen claim om het Vermogen te bezitten, dat jou zou moeten bezitten, geen trots van het instrument, geen ijdelheid of arrogantie. Er zou onder niets in het denkvermogen of in de vitale of fysieke delen geleden moeten worden om de grootsheid van de krachten, die door je handelen, te vervormen voor zijn eigen gebruik of te grijpen voor zijn eigen persoonlijke en gescheiden bevrediging. Laat je vertrouwen, je oprechtheid, je zuiverheid van aspiratie absoluut zijn en doordringend op alle vlakken en lagen van het wezen; dan zullen ieder verstorend element en vervormende invloed progressief wegvallen van je natuur.

Het laatste stadium van deze perfectie zal komen, wanneer je volledig geïdentificeerd bent met de Goddelijke Moeder en voelt, dat je zelf niet langer een ander en gescheiden wezen, instrument, dienaar of werker bent, maar waarlijk een kind en eeuwig deel van haar bewustzijn en kracht. Zij zal altijd in je zijn en jij in haar;

het zal je constante, eenvoudige en natuurlijk ervaring zijn, dat al je denken en zien en actie, juist je ademen en beweging van haar komen en de hare zijn. Je zult weten en zien en voelen, dat je een persoon en vermogen bent, die door haar gevormd is uit haarzelf, uit haar gezet voor het spel en toch altijd veilig in haar, wezen van haar wezen, bewustzijn van haar bewustzijn, kracht van haar kracht, ananda van haar Ananda. Wanneer deze conditie volledig is en haar supramentale energieën je vrij kunnen bewegen, dan zal je perfect zijn in goddelijke werken; kennis, wil, actie zullen zeker, eenvoudig, lumineus, spontaan, foutloos worden, een uitstroom van de Allerhoogste, een goddelijke beweging van het Eeuwige.

VI

De vier Vermogens van de Moeder zijn vier van haar uitstekende Persoonlijkheden, delen en belichamingen van haar goddelijkheid, door wie zij handelt op haar schepselen, haar scheppingen in de werelden ordent en harmoniseert en de uitwerking dirigeert van haar duizend krachten. Want de Moeder is één, maar zij komt voor ons met verschillende aspecten; vele zijn haar vermogens en persoonlijkheden, veel haar emanaties en Vibhutis, die haar werk doen in het universum. De Ene, die we aanbidden als de Moeder, is de goddelijke Bewuste Kracht, die het hele bestaan domineert, een en toch zo veelzijdig, dat volgen van haar beweging onmogelijk is voor zelfs het snelste denkvermogen en voor de meest vrije en meest uitgestrekte intelligentie. De Moeder is het bewustzijn en de kracht van de Allerhoogste en ver boven alles, dat zij schept. Maar iets van haar wegen kan gezien worden en gevoeld door haar belichamingen en tastbaarder door het meer gedefinieerde en beperkte temperament en actie van de godinvormen, waarin zij instemt om manifest te zijn voor haar schepselen.

Er zijn drie manieren van bestaan van de Moeder, waarvan je gewaar kan worden, wanneer je binnengaat in de aanraking van eenheid met de Bewuste Kracht, die ons ondersteunt en het universum. Zij staat transcendent als de oorspronkelijke allerhoogste Shakti boven de werelden en verbindt de schepping met het altijd niet manifeste mysterie van de Allerhoogste. Zij schept universeel als de kosmische Shakti al de wezens en bevat al deze miljoenen processen en krachten en gaat erin binnen, ondersteunt ze en voert ze uit. Zij belichaamt individueel het vermogen van deze twee uitgestrektere manieren van haar bestaan, maakt hen levend en bemiddelt tussen de menselijke persoonlijkheid en de goddelijke Natuur.

Als de ene oorspronkelijke transcendente Shakti staat de Moeder boven alle werelden en draagt in haar eeuwige bewustzijn het Allerhoogste Goddelijke. Zij herbergt alleen het absolute Vermogen en de onuitsprekelijke Aanwezigheid; zij brengt, terwijl zij de Waarheden bevat en roept, die gemanifesteerd moeten worden, hen naar beneden uit het Mysterie, waarin zij verborgen waren in het licht van haar oneindige bewustzijn en geeft hen een vorm van kracht in haar almachtige vermogen en haar grenzeloze leven en een lichaam in het universum. De Allerhoogste is voor altijd manifest in haar als het altijddurende Sachchidananda, dat door haar gemanifesteerd wordt in de werelden als het ene en duale bewustzijn van de Ishwara-Shakti en het duale principe van Purusha-Prakriti, die door haar belichaamd worden in de Werelden en de Vlakken en de Goden en hun Energieën en door haar uitgebeeld als alles, dat er is in de bekende werelden en in onbekende andere. Alles is haar spel met de Allerhoogste; alles is haar manifestatie van de mysteries van het Eeuwige, de mirakels van het Oneindige. Zij is alles, want alles is stuk en deel van de goddelijke Bewustzijn-Kracht. Er kan hier niets zijn of ergens anders dan wat zij beslist en de Allerhoogste sanctioneert; er kan niets vorm aannemen, behalve wat zij, bewogen door de Allerhoogste, waarneemt en vormt, nadat het in zaad geworpen is in haar scheppende Ananda.

De Mahashakti, de universele Moeder werkt uit, wat er ook gezonden wordt door haar transcendente bewustzijn uit het Allerhoogste en de wereld binnengaat, die zij gemaakt heeft; haar aanwezigheid vult en ondersteunt hen met de goddelijke geest en de goddelijke alles onderhoudende kracht en heerlijkheid, waarzonder zij niet zouden kunnen bestaan. Dat, wat we Natuur of Prakriti noemen, is alleen haar meest buitenwaartse uitvoerende aspect; zij rangschikt en regelt de harmonie van haar krachten en processen, legt de werkingen op van de Natuur en beweegt heimelijk of

manifest onder hen in alles, dat gezien kan worden of ervaren of in beweging gezet van het leven. Ieder van de werelden is niets anders dan een spel van de Mahashakti van dat systeem van werelden of universum, die daar is als de kosmische Ziel en Persoonlijkheid van de transcendente Moeder. Elk is iets, dat zij gezien heeft in haar visie, verzameld in haar hart van schoonheid en vermogen en geschapen in haar Ananda.

Maar er zijn veel vlakken van haar schepping, veel stappen van de Goddelijke Shakti. Op het hoogtepunt van deze manifestatie, waarvan we een deel zijn, zijn er werelden van oneindig bestaan, bewustzijn, kracht en zaligheid, waarover de Moeder staat als het ongesluisde eeuwige Vermogen. Alle wezens leven daar en bewegen in een onuitsprekelijke volledigheid en onveranderlijke eenheid, omdat zij hen veilig voor altijd in haar armen draagt. Dichter bij ons zijn de werelden van een perfecte supramentale schepping, waarin de Moeder de supramentale Mahashakti is, een Vermogen van de goddelijke alwetende Wil en almachtige Kennis, die klaarblijkelijk altijd in haar onfeilbare werken is en spontaan perfect in ieder proces. Daar zijn alle bewegingen de stappen van de Waarheid; daar zijn alle wezens zielen en vermogens en lichamen van het goddelijke Licht; daar zijn alle ervaringen zeeën en stromen en golven van een intense en absolute Ananda. Maar hier, waar we verblijven, zijn de werelden van Onwetendheid, werelden van het denkvermogen en leven en lichaam, die in bewustzijn gescheiden zijn van hun bron, waarvan deze aarde een betekenisvol centrum is en haar evolutie een cruciaal proces. Dit wordt ook met al zijn obscuriteit en worsteling en onvolmaaktheid ondersteund door de Universele Moeder; dit wordt ook opgelegd en begeleid naar zijn geheime doel door de Mahashakti.

De Moeder staat als de Mahashakti van deze drievoudige wereld van de Onwetendheid in een tussenliggend vlak tussen het supramentale Licht, het Waarheidsleven, de Waarheidschepping, die hier naar beneden gebracht moeten worden, en deze klimmende en neerdalende hiërarchie van vlakken van bewustzijn, dat als een dubbele ladder in de onwetendheid van de Materie springt en weer terug klimt door de bloei van het leven en de ziel en het denkvermogen in de oneindigheid van de Geest. Terwijl zij alles bepaalt, dat in dit universum zal zijn en in de aardse evolutie door wat zij ziet en voelt en van haar uitgiet, staat zij daar boven de Goden en al haar Vermogens en Persoonlijkheden zijn naar buiten voor haar neergezet voor de actie en zij zendt emanaties van hen naar beneden in deze lagere werelden om tussenbeide te komen, te besturen, te strijden en te veroveren, om hun cycli te leiden en keren, om de totale en individuele lijnen van hun krachten te richten. Deze Emanaties zijn de vele goddelijke vormen en persoonlijkheden, waarin mensen haar aanbeden hebben onder verschillende namen door de tijdperken. Maar door deze Vermogens en hun emanaties bereidt zij ook de denkvermogens en lichamen voor van haar Vibhuti en vormt ze, net zoals zij de denkvermogens en lichamen vormt van de Vibhuti van de Ishwara, zodat zij in de fysieke wereld en in de vermomming van het menselijke bewustzijn een of andere straal van haar vermogen en kwaliteit en aanwezigheid zou kunnen manifesteren. Alle scènes van het aardse spel zijn opgesteld als een drama en gepland en geënceneerd door haar met de kosmische goden als haar assistenten en zij zelf als de gesluisde acteur.

De Moeder bestuurt alles niet alleen van vanboven, maar zij daalt ook neer in dit lagere drievoudige universum. Alle dingen, zelfs de bewegingen van de Onwetendheid, zijn hier onpersoonlijk haarzelf in een gesluisd vermogen en haar scheppingen in verminderde substantie, haar Natuurlichaam en Natuurkracht, en zij bestaan, omdat zij, bewogen door het mysterieuze fiat van de Allerhoogste om iets uit te werken, dat er was in de mogelijkheden van het Oneindige, instemde met het grote

offer en heeft als een masker de ziel en vormen van de Onwetendheid opgezet. Maar ook persoonlijk heeft zij zich gebogen om hier neer te dalen in de Duisternis, opdat zij het zou kunnen leiden naar het Licht, in de Valsheid en Dwaling, opdat zij het zou kunnen converteren in de Waarheid, in deze Dood, opdat zij het zou kunnen veranderen in een godgelijk Leven, in deze wereldpijn en haar obstinate verdriet en lijden, opdat zij het zou kunnen eindigen in de transformerende extase van haar sublieme Ananda. In haar diepe en grote liefde voor haar kinderen heeft zij ingestemd om zichzelf de mantel aan te doen van deze obscuriteit, zich verwaardigd de aanvallen te dragen en martelende invloeden van de vermogens van de Duisternis en de Valsheid, gedragen om door de portalen te gaan van geboorte, die een dood is, op zichzelf de pijnen en het verdriet en het lijden genomen van de schepping, omdat het leek, dat alleen zo het opgetild kon worden naar het Licht en de Vreugde en Waarheid en het eeuwige Leven. Dit is het grote offer, dat soms het offer genoemd wordt van de Purusha, maar veel dieper het brandoffer van Prakriti, het offer van de Goddelijke Moeder.

Vier grote Aspecten van de Moeder, vier van haar leidende Vermogens en Persoonlijkheden, hebben vooraan gestaan in haar begeleiding van dit universum en in haar omgang met het aardse spel. Een is haar persoonlijkheid van kalme weidsheid en begrijpende wijsheid en rustige goedheid en onuitputtelijke compassie en soevereine en voortreffelijke statigheid en al-besturende grootsheid. Een andere belichaamt haar vermogen van voortreffelijke sterkte en onweerstaanbare passie, haar strijdersstemming, haar overweldigende wil, haar onstuimige snelheid en wereldopschuddende kracht. Een derde is levendig en lief en prachtig met haar diepe geheim van schoonheid en harmonie en fijn ritme, haar ingewikkelde en subtiele weelde, haar dwingende aantrekkingskracht en bekoorlijke genade. De vierde is toegerust met haar nabije en diepzinnige capaciteit van intieme kennis en zorgvuldig foutloos werk en stille en exacte perfectie in alle dingen. Wijsheid, Sterkte, Harmonie, Perfectie zijn hun verscheidene attributen en deze vermogens brengen zij met zich in de wereld, manifest in een menselijke vorm in hun Vibhuti en zullen de goddelijke graad van hun opstijging in diegenen baseren, die hun aardse natuur kunnen openen voor de directe en levende invloed van de Moeder. Aan de vier geven we de vier grote namen, Maheswari, Mahakali, Mahalakshmi, Mahasaraswati.

De keizerlijke MAHESWARI is gezeten in de weidsheid boven het denkende denkvermogen en wil en sublimeert en vergroot hen in de wijsheid en grootte of stromen met een pracht voorbij hen. Want zij is de machtige en wijze Ene, die ons opent naar de supramentale oneindigheden en kosmische uitgestrektheid, naar de grandeur van het allerhoogste Licht, naar een schathuis van miraculeuze kennis, naar de onmetelijke beweging van Moeder's eeuwige krachten. Ze is voor altijd rustig en prachtig, groot en kalm. Niets kan haar beroeren, omdat alle wijsheid in haar is; niets is verborgen voor haar, dat zij verkiest om te weten; zij begrijpt alle dingen en alle wezens en hun natuur en wat hen beweegt en de wet van de wereld en haar tijden en hoe alles was en is en moet zijn. Er is een sterkte in haar, die aan alles voldoet en alles beheerst en niemand kan aan het eind prevaleren tegen haar uitgestrekte, ontastbare wijsheid en hoge rustige vermogen. Gelijk, geduldig en onveranderlijk in haar wil gaat zij met mensen om in overeenstemming met hun natuur en met dingen en gebeurtenissen in overeenstemming met hun kracht en de waarheid, die in hen is. Zij heeft geen enkele voorliefde, maar zij volgt de besluiten van de Allerhoogste en sommigen verheft zij en sommigen werpt zij neer of zet ze weg in de duisternis. Aan de wijzen geeft zij een grotere en luminezere wijsheid; degenen, die visie hebben, laat zij toe tot haar raadgevingen; aan de vijandigen legt zij de consequentie op van

hun vijandigheid; de onwetenden en de dwazen leidt zij in overeenstemming met hun blindheid. In iedere mens antwoordt zij en behandelt zij de verschillende elementen van zijn natuur in overeenstemming met hun behoefte en hun aandrang en de terugkeer, waarom zij roepen, plaatst op hen de benodigde druk of laat hen over aan hun gekoesterde vrijheid om te floreren op de manieren van de Onwetendheid of te vergaan. Want zij is boven alles, door niets gebonden, gehecht aan niets in het universum. Toch heeft zij meer dan ieder ander het hart van de universele Moeder. Want haar compassie is eindeloos en onuitputtelijk; allen zijn in haar ogen haar kinderen en delen van de Ene, zelfs de Asura en Rakshasa en Pisacha en diegenen, die opstandig en vijandig zijn. Zelfs haar weigeringen zijn alleen een uitstelling, zelfs haar straffen zijn een genade. Maar haar compassie verblindt haar wijsheid niet of keren haar actie niet van de besloten koers; want de Waarheid van dingen is haar enige zorg, kennis haar centrum van vermogen en om onze ziel en onze natuur om te bouwen naar de goddelijke Waarheid, haar missie en haar werk.

MAHAKALI is van een andere natuur. Geen wijdheid, maar hoogte, geen wijsheid, maar kracht en sterkte zijn haar bijzondere vermogen. Er is in haar een overweldigende intensiteit, een machtige passie van kracht om te bereiken, een goddelijke gewelddadigheid, die zich haast om iedere beperking en ieder obstakel te verbrijzelen. Al haar goddelijkheid springt naar buiten in een pracht van onstuimige actie; zij is er voor de snelheid, voor het onmiddellijke effectieve proces, de snelle en directe slag, de frontale bestorming, die alles voor zich draagt. Haar gezicht is verschrikkelijk voor de Asura, gevaarlijk en meedogenloos haar stemming tegen de haters van het Goddelijke; want zij is de Strijder van de Werelden, die nooit krimpt voor de strijd. Zij handelt intolerant voor imperfectie, ruw met alles in de mens, dat onwillig is en zij is hardvochtig voor allen, die obstinaat onwetend en obscuur zijn; haar toorn is onmiddellijk en verschrikkelijk tegen bedrog en valsheid en kwaadaardigheid, slechte wil worden ogenblikkelijk getroffen door haar gesel. Onverschilligheid, nalatigheid en luiheid in het goddelijke werk kan zij niet dragen en slaat zij onmiddellijk de voorbarige sluimeraar en de treuzelaar wakker met een scherpe pijn. De impulsen, die snel zijn en recht en oprecht, de bewegingen, die niet gereserveerd zijn en absoluut, de aspiratie die opklimt in een vlam, zijn de beweging van Mahakali. Haar geest is tomeloos, haar visie en wil zijn hoog en verreikend als de vlucht van een adelaar, haar voeten zijn snel op de opwaartse weg en haar handen zijn uitgestrekt om toe te slaan en te hulp te komen. Want ook zij is de Moeder en haar liefde is zo intens als haar wraak en zij heeft een diepe en gepassioneerde lieflijkheid. Wanneer haar toegestaan wordt om tussenbeide te komen in haar sterkte, dan worden de obstakels, die immobiliseren of de vijanden, die de zoeker aanvallen, in een moment gebroken als dingen zonder samenhang. Wanneer haar kwaadheid verschrikkelijk is voor de vijandige en de heftigheid van haar druk pijnlijk voor de zwakke en timide, wordt zij bemind en aanbeden door de grote, de sterke en de nobele; want zij voelen, dat haar slagen slaan wat opstandig is in hun materiele naar sterkte en perfecte waarheid, recht hameren, dat verwrongen is en pervers en verdrijven, dat onzuiver en gebrekkig is. Maar wat voor haar in een dag gedaan wordt, zou eeuwen geduurd kunnen hebben; zonder haar zou Ananda wijd kunnen zijn en ernstig of zacht en lieflijk en mooi, maar zou de vlammeende vreugde verliezen van haar meest absolute intensiteiten. Aan kennis geeft zij een veroverende macht, brengt aan schoonheid en harmonie een hoge en klimmende beweging en verleent aan het langzame en moeilijke werk naar perfectie een impuls, die het vermogen vermenigvuldigt en de lange weg verkort. Niets kan haar bevredigen, dat tekort komt van de allerhoogste extases, de hoogste hoogten, de nobelste doelen, de grootste vistas. Daarom is er

met haar de victorieuze kracht van het Goddelijke en door de genade van haar vuur en passie en snelheid kan de grote verwerving eerder nu gedaan worden dan hierna.

Wijsheid en kracht zijn niet de enige manifestaties van de allerhoogste Moeder; er is een subtieler mysterie van haar natuur en zonder het zouden Wijsheid en Kracht onvolledige dingen zijn en zonder het zou perfectie niet perfect zijn. Boven hen is het mirakel van eeuwige schoonheid, een ongrijpbaar geheim van goddelijke harmonieën, de dwingende magie van een onweerstaanbare universele charme en aantrekkingskracht, die aantrekt en dingen en krachten en wezens samenhoudt en hen verplicht om elkaar te ontmoeten en zich te verenigen, zodat een verborgen Ananda zou kunnen spelen vanachter de sluier en ervan zijn ritmes en zijn beelden te maken. Dit is het vermogen van MAHALAKSHMI en er is geen aspect van de Goddelijke Shakti aantrekkelijker voor het hart van belichaamde wezens. Maheshwari kan te kalm lijken en te groots en te veraf voor de kleinheid van de aardse natuur om haar te benaderen en te bevatten, Mahakali te snel en formidabel voor haar zwakheid om te dragen; maar allen keren zich met vreugde en verlangen naar Mahalakshmi. Want zij werpt de betovering van de bedwelmende lieflijkheid van het Goddelijke: dichtbij haar te zijn is een diepzinnig geluk en haar te voelen binnen het hart is het bestaan een verrukking en een wonder maken; genade en charme en tederheid stromen uit haar als licht uit de zon en waar ze ook haar wonderbaarlijke blik op richt of de lieflijkheid van haar glimlach laat vallen, wordt de ziel gegrepen en gevangen gezet en ondergedompeld in de diepten van een onpeilbare zaligheid. De aanraking van haar handen is magnetisch en hun occulte en delicate invloed verfijnen het denkvermogen en het leven en het lichaam en waar zij haar voeten drukt koersen miraculeuze stromen van een betoverend Ananda.

En toch is het niet gemakkelijk om de eis in te willigen van dit betoverende Vermogen of haar aanwezigheid te behouden. Harmonie en schoonheid van het denkvermogen en de ziel, harmonie en schoonheid van de gedachten en gevoelens, harmonie en schoonheid in iedere buitenwaartse actie en beweging, harmonie en schoonheid van het leven en omgevingen, dit is de eis van Mahalakshmi. Waar er affiniteit is met de ritmes van de geheime wereld-zaligheid en antwoord op de roep van het Al-Mooie en eendracht en eenheid en de blijde stroom van vele levens, die gekeerd zijn naar het Goddelijke, stemt zij toe om in die atmosfeer te verblijven. Maar alles, dat lelijk is en gemeen en laag, alles, dat arm is en vies en smerig, alles, dat wreed is en grof, stuit haar komst af. Waar er geen liefde en schoonheid is of onwillig zijn om geboren te worden, komt zij niet; waar zij vermengd zijn en vervormd door lagere dingen, keert zij zich af om spoedig te vertrekken of er weinig om geeft om haar rijkdommen uit te gieten. Wanneer zij zichzelf bevindt in mensen's harten, omgeven door zelfzuchtigheid en haat en jaloezie en kwaadaardigheid en afgunst en strijd, wanneer verraad en hebzucht en ondankbaarheid vermengd zijn in de heilige kelk, wanneer de grofheid van passie en niet verijnd verlangen devotie verlagen, zal in dergelijke harten de gracieuze en mooie Godin niet vertoeven. Een goddelijke walging overvalt haar en zij trekt zich terug, want zij is niet iemand, die niet aandringt of strijdt; of zij wacht, terwijl zij haar gezicht sluiert, dat deze bittere en giftige duivel's substantie geweigerd wordt en verdwijnt, voordat zij opnieuw haar gelukkige invloed aanwendt. Ascetische baarheid en strengheid plezieren haar niet, noch de onderdrukking van de hart's diepere emoties en de rigide onderdrukking van de ziel's en de leven's delen van schoonheid. Want door liefde en schoonheid legt zij aan de mensen het juk op van het Goddelijke. Het leven wordt veranderd in haar allerhoogste creaties in een rijk werk van hemelse kunst en al het bestaan in een gedicht van heilige heerlijkheid; de wereld's rijkdommen worden samengebracht en gecoördineerd voor een allerhoogste

orde en zelfs de eenvoudigste en gewoonste dingen worden prachtig gemaakt door haar intuïtie van eenheid en de adem van haar geest. Toegelaten tot het hart verheft zij wijsheid tot toppunten van wonder en openbaart eraan de mystieke geheimen van extase, die alle kennis overtreft, ontmoet devotie met de gepassioneerde aantrekking van het Goddelijke, onderwijst aan sterkte en kracht het ritme, dat de macht van hun handelingen harmonieus houdt en in maat en werpt op perfectie de charme, dat het voor altijd laat duren.

MAHASARASWATI is het Moeder's Vermogen van Werk en haar geest van perfectie en orde. Als jongste van de Vier is zij het meest bekwaam in de uitvoerende faculteit en het meest nabij de fysieke Natuur. Maheshwari legt de grote lijnen neer van de wereldkrachten, Mahakali drijft hun energie en impuls, Mahalakshmi ontdekt hun ritmes en afmetingen, maar Mahasaraswati presideert over hun detail van organisatie en uitvoering, relatie van delen en effectieve combinatie van krachten en onfeilbare nauwkeurigheid van resultaat en vervulling. De wetenschap en ambacht en techniek van dingen zijn Mahasaraswati's ambtsgebied. Zij behoudt altijd haar natuur en kan aan diegenen, die zij gekozen heeft, de intieme en precieze kennis, de subtiliteit en het geduld, de nauwkeurigheid van het intuïtieve denkvermogen en de bewuste hand en het onderscheidende oog van de perfecte werker geven. Dit Vermogen is de sterke, de onvermoeide, de zorgvuldige en efficiënte bouwer, organisator, administrateur, technicus, ambachtsman en classificator van de werelden. Wanneer zij de transformatie opneemt en de nieuwe bouw van de natuur, is haar actie omslachtig en minutieus en lijkt voor ons ongeduld vaak langzaam en onbepaalbaar, maar het is hardnekkig, integraal en foutloos. Want de wil in haar werken is scrupuleus, slapeloos, onvermoeibaar; terwijl zij over ons leunt, merkt zij ieder klein detail op en raakt het aan, vindt ieder klein defect, opening, verdraaiing of onvolledigheid, beschouwt en weegt alles accuraat, dat gedaan moet worden en alles dat overblijft, dat hierna nog gedaan moet worden. Niets is te klein of klaarblijkelijk triviaal voor haar aandacht; niets kan, hoe ongrijpbaar ook of vermomd of latent, haar ontsnappen. Terwijl zij vormt en hervormt, werkt zij aan ieder deel, totdat het zijn ware vorm heeft gevonden, op zijn exacte plaats in het geheel gezet is en zijn precieze doel vervult. In haar constante en ijverige arrangeren en opnieuw arrangeren van dingen is haar oog tegelijk op alle behoeften en de manier om hen te ontmoeten en haar intuïtie weet, wat gekozen moet worden en wat geweigerd en succesvol het juiste instrument, de juiste tijd, de juiste condities en het juiste proces bepaalt. Zij verafschuwt de zorgeloosheid en verwaarlozing en traagheid; al het opgelichte en haastige en schuifelende werk, alle onhandigheid en *à peu près* en mislukking, alle valse aanpassing en misbruik van de instrumenten en faculteiten en dingen ongedaan laten of half gedaan is beledigend en vreemd voor haar temperament. Wanneer haar werk gedaan is, is niets vergeten, geen deel is misplaatst of weggelaten of achtergelaten in een foutieve conditie; alles is solide, accuraat, compleet, bewonderenswaardig. Niets, dat tekort komt aan perfectie, bevredigt haar en zij is klaar om een eeuwigheid het hoofd te bieden van zwoegen, als dat nodig is voor de volheid van haar schepping. Daarom is zij van al Moeder's vermogens het langst lijdend met de mens en zijn duizend onvolmaaktheden. Aardig, lachend, nabij en hulpvaardig, niet gemakkelijk afgekeerd of ontmoedigd, zelfs hardnekkig na herhaalde mislukking, ondersteunen haar handen ons bij iedere stap op voorwaarde, dat we enkel zijn in onze wil en rechtdoorzee en oprecht; want zij zal geen dubbel denkvermogen tolereren en haar openbarende ironie is genadeloos voor drama en aanstellerij en zelfbedrog en pretentie. Een moeder voor onze wensen, een vriend in onze moeilijkheden, een hardnekkige en rustige counselor en mentor, zij verjaagt met haar stralende lach de wolken van somberheid en onrust

en depressie, herinnert altijd aan de altijd aanwezige hulp, wijst op eeuwige zonneshijn, zij is ferm, stil en volhardend in de diepe en voortdurende aandrang, die ons drijft naar de integraliteit van de hogere natuur. Al het werk van de andere Vermogens leunt op haar voor haar volledigheid; want zij verzekert de materiele fundatie, wijdt uit over de substantie van het detail en richt de bewapening van de structuur op en nagelt het.

Er zijn andere grote Persoonlijkheden van de Goddelijke Moeder, maar zij waren moeilijker naar beneden te brengen en zijn naar voren gekomen met zoveel prominentie in de evolutie van de aardegeest. Er zijn onder hen Aanwezigheden, die onmisbaar zijn voor de supramentale realisatie, --- het meest van alle een, die haar Persoonlijkheid is van die mysterieuze en krachtige extase en Ananda, die stroomt uit een allerhoogste goddelijke Liefde, de Ananda, die alleen de kloof kan helen tussen de hoogste hoogten van de supramentale geest en de laagste afgronden van de Materie, de Ananda, die de sleutel behoudt van een prachtig goddelijkst Leven en zelfs nu vanuit haar heimelijkheden het werk ondersteunt van alle andere Vermogens van het universum. Maar de gebonden, egoïstische en obscure menselijke natuur is ongeschikt om deze grote Aanwezigheden te ontvangen of hun machtige actie te ondersteunen. Alleen wanneer de Vier hun harmonie en vrijheid van de beweging gefundeerd hebben in het getransformeerde denkvermogen en leven en lichaam, kunnen die andere zeldzamere Vermogens zich manifesteren in de aarde beweging en supramentale acties mogelijk worden. Want, wanneer haar Persoonlijkheden allemaal in haar verzameld zijn en gemanifesteerd en hun gescheiden werking veranderd is in een harmonieuze eenheid en zij in haar rijzen naar hun supramentale godheden, dan wordt de Moeder geopenbaard als de supramentale Mahashakti en brengt, terwijl zij naar beneden giet, haar lumineuze transcendenties uit de onuitsprekelijke ether. Dan kan de menselijke natuur veranderen in de dynamische natuur, omdat alle elementale lijnen van het supramentale Waarheidsbewustzijn en de supramentale Waarheids-kracht samengebonden zijn en de harp van het leven aangepast voor de ritmes van het Eeuwige.

Wanneer je deze transformatie verlangt, plaats je dan in de handen van de Moeder en haar Vermogens zonder haarkloverij of weerstand en laat haar ongehinderd haar werk met je doen. Je moet drie dingen hebben, bewustzijn, plasticiteit en onvoorwaardelijke overgave. Want je moet bewust zijn in je denkvermogen en ziel en hart en leven en juist de cellen van je lichaam, gewaar van de Moeder en haar Vermogens en hun werking; want ofschoon zij werk in je kan doen en doet, zelfs in je obscuriteit en je onbewuste delen en momenten, is het niet hetzelfde als wanneer je in een ontwaakte en levende gemeenschap met haar bent. Je hele natuur moet plastisch zijn voor haar aanraking, --- niet afvragen, zoals het zelfvoldoende onwetende denkvermogen afvraagt en twijfelt en betwist en de vijand is van zijn verlichting en verandering; niet volhardend in zijn eigen bewegingen, zoals het vitale in de mens volhardt en hardnekkig haar weerbarstige verlangens en slechte wil tegenover iedere goddelijke invloed zet; niet belemmeren en verschanst in onvermogen, inertie en tamas, zoals mensen's fysieke bewustzijn belemmert en zich vastklampt aan haar plezier in kleinheid en duisternis het uitschreeuwt tegen iedere aanraking, die haar ziellose routine verstoort of haar saaie traagheid of haar trage sluimering. De onvoorwaardelijke overgave van je innerlijke en uiterlijke wezen zal deze plasticiteit brengen in alle delen van je natuur; bewustzijn zal overal in je ontwaken door constante openheid voor de Wijsheid en het Licht, de Kracht, de Harmonie en de Schoonheid, de Perfectie, die naar beneden komen stromen van vanboven. Zelfs het lichaam zal ontwaken en zich tenslotte haar bewustzijn verenigen,

dat niet langer subliminaal is voor de supramentale superbewuste Kracht en zal al haar vermogens voelen, die doorgedrongen zijn van boven en beneden en eromheen en huiveren door een allerhoogste Liefde en Ananda.

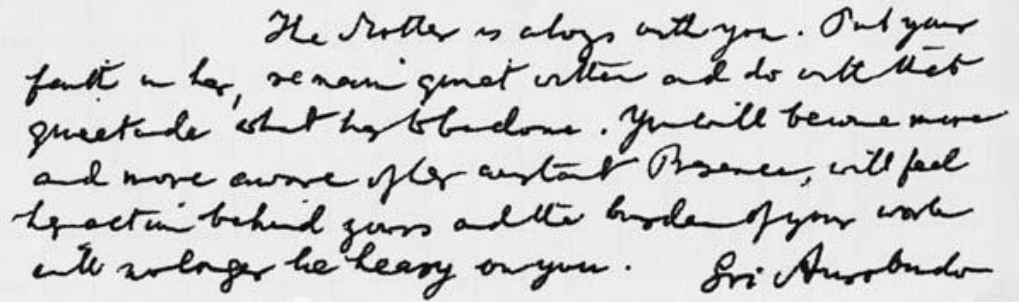
Wees waakzaam en probeer de Goddelijke Moeder niet te begrijpen en te oordelen door je kleine aardse denkvermogen, dat er van houdt om zelfs de dingen te onderwerpen, die er voorbij zijn met haar eigen normen en standaarden, haar nauwe redeneringen en dwalende indrukken, haar bodemloze agressieve onwetendheid en haar kleinzielige zelfverzekerde kennis. Het menselijke denkvermogen, dat opgesloten is in de gevangenis van zijn half verlichte obscuriteit, kan de veelzijdig vrijheid niet volgen van de stappen van de Goddelijke Shakti. De snelheid en de complexiteit van haar visie en actie streven zijn strompelend begrip voorbij; de afmetingen van haar beweging zijn niet zijn afmetingen. Verbijsterd door de snelle afwisseling van haar vele verschillende persoonlijkheden, haar maken van ritmes en verbreken van ritmes, haar versnellingen van snelheid en haar vertragingen, haar gevarieerde wegen van omgang met het probleem van het een of het ander, nu haar opname en laten vallen van deze lijn en nu van die en haar verzamelen van hen samen, zal het de manier niet herkennen van het Allerhoogste Vermogen, wanneer het cirkelt en opwaarts zweept door het doolhof van de Onwetendheid naar een hemels Licht. Open eerder je ziel voor haar en wees tevreden met haar te voelen met de psychische natuur en haar te zien met de psychische visie, die alleen een recht antwoord geven aan de Waarheid. Dan zal de Moeder zelf door hun psychische elementen je denkvermogen en hart en leven en het fysieke bewustzijn verlichten en aan hen haar wegen en natuur openbaren

Vermijd ook de dwaling van de onwetende denkvermogen's eis naar het Goddelijke Denkvermogen om altijd te handelen in overeenstemming met onze ruwe oppervlakkige noties van alwetendheid en almachtigheid. Want ons denkvermogen roept om telkens geïmponeerd te worden door miraculeus vermogen en gemakkelijk succes en oogverblindende pracht; anders kan het niet geloven, dat het Goddelijke hier is. De Moeder gaat met de Onwetendheid om in de gebieden van de Onwetendheid; zij is daar neergedaald en is niet helemaal boven. Zij sluiert gedeeltelijk en ontsluit gedeeltelijk haar kennis en haar vermogen, houdt ze vaak terug van haar instrumenten en persoonlijkheden en er volgt, dat zij hen zou kunnen transformeren op de manier van het zoekende denkvermogen, de manier van het aspirerende psychische, de manier van het strijdende vitale, de manier van de gevangene en lijdende fysieke natuur. Er zijn de condities, die neergelegd zijn door een Allerhoogste Wil, er zijn veel vervlochten knopen, die losgemaakt moeten worden en niet abrupt uiteen gesneden kunnen worden. De Asura en de Rakshasa behouden deze ontwikkelende aardse natuur en moeten ontmoet worden en veroverd op hun eigen voorwaarden in hun eigen lang veroverde leengoed en landschap; de mens in ons moet geleid worden en voorbereid om zijn beperkingen te transcenderen en is te zwak en obscuur om plotseling opgetild te worden naar een vorm er ver voorbij. Het Goddelijke Bewustzijn en de Goddelijke Kracht zijn er en doen op ieder moment, wat nodig is in de condities van het werk, nemen altijd de stap, die besloten is en vormen midden in de imperfectie de perfectie, die komen moet. Maar alleen, wanneer het supramentale neergedaald is in je, kan zij direct als de Supramentale Shakti handelen met de supramentale naturen. Wanneer je je denkvermogen volgt, zal het de Moeder niet herkennen, zelfs wanneer ze manifest voor je is. Volg je ziel en niet je denkvermogen, je ziel, die antwoordt op de Waarheid, niet je denkvermogen, dat springt naar verschijningen; vertrouw het Goddelijke Vermogen en ze zal de goddelijke elementen bevrijden in je en alles vormen naar een uitdrukking van de Goddelijke Natuur.

De supramentale verandering is iets, dat besloten is en onvermijdelijk in de evolutie van het aardebewustzijn; want haar opwaartse opstijging is niet geëindigd en het denkvermogen is niet haar laatste hoogtepunt. Maar opdat de verandering zou kunnen arriveren, vorm aannemen en duren, is er de roep nodig van beneden met een wil om het Licht te herkennen en niet te ontkennen, wanneer het komt, en is er de sanctie nodig van de Allerhoogste van boven. Het vermogen, dat bemiddelt tussen de sanctie en de roep, is de aanwezigheid en het vermogen van de Goddelijke Moeder. Alleen het Moeder's vermogen en geen enkele menselijke inspanning of tapasya kan het deksel doorklieven en de bedekking verscheuren en het vat vormen en in deze wereld van obscuriteit en valsheid en dood en lijden Waarheid en Licht en goddelijk Leven brengen en de onsterfelijke's Ananda.

Deel Twee

Brieven over de Moeder

The Mother is always with you. Put your faith in her, remain quiet within and do with that quietude what has to be done. You will become more and more aware of her constant Presence, will feel her action behind yours and the burden of your work will no longer be heavy on you. Sri Aurobindo

The Mother is always with you. Put your faith in her, remain quiet within and do with that quietude what has to be done. You will become more and more aware of her constant Presence, will feel her action behind yours and the burden of your work will no longer be heavy on you.

Sri Aurobindo

De Moeder is altijd bij je. Leg je vertrouwen in haar, blij stil vanbinnen en doe met die stilte, wat gedaan moet worden. Je zal steeds meer gewaar worden van haar constante Aanwezigheid, zal haar actie voelen achter de jouwe en de last van je werk zal niet langer zwaar op je zijn.

Sri Aurobindo

Laatste paragraaf van een brief, die geschreven is door Sri Aurobindo aan een discipel, die leefde buiten de Ashram.

Deel Een

De Moeder:

Individueel, Universeel, Transcendent

De Moeder en het Doeleinde van Haar Belichaming

Wie Is de Moeder?

Refereert U niet aan de Moeder (onze Moeder) in uw boek *De Moeder*?

Ja.

Is zij niet de "Individuele" Goddelijke Moeder, die "het vermogen van deze twee wegen van haar bestaan"¹ belichaamd heeft --- Transcendent en Universeel?

Ja.

Is zij hier niet *neergedaald* (onder ons) in de Duisternis en Valsheid en Dwaling en Dood in haar diepe en grote liefde voor ons?

Ja.

Er zijn velen, die het gezichtspunt vasthouden, dat zij menselijk was, maar nu de Goddelijke Moeder belichaamt en haar *Gebeden, zeggen zij*, verklaren dit gezichtspunt. Maar volgens mijn mentale opvatting, voor mijn psychologisch gevoel, is zij de Goddelijke Moeder, die ingestemd heeft om zichzelf de mantel van obscuriteit en lijden en onwetendheid aan te trekken, zodat zij ons --- menselijke wezens --- effectief kan leiden naar de Kennis en Zaligheid en Ananda en naar Hem.

Het Goddelijke zet een verschijning van menselijkheid op, neemt de buitenwaartse menselijke natuur aan om het pad te betreden en het aan menselijke wezens te laten zien, maar niet ophoudt om het Goddelijke te zijn. Het is een manifestatie, die plaatsvindt, een manifestatie van een groeiend goddelijk bewustzijn, geen menselijk, dat verandert in goddelijk. De Moeder was inwendig boven het menselijke, zelfs in de kindertijd, dus het gezichtspunt, dat door "velen" gehouden wordt, is foutief.

Ik neem ook aan, dat de Moeder's *Gebeden* bedoeld zijn om ons --- de aspirerende psyche --- te laten zien, hoe naar het Goddelijke te bidden.

Ja.

17 Augustus 1938

De Moeder en de Supramentale Neerdaling

Heb ik gelijk om te denken, dat de Moeder als individu alle Goddelijke Vermogens belichaamt en de Genade steeds meer naar beneden brengt naar het fysieke vlak . . .

Ja.

¹ Sri Aurobindo, *De Moeder*, p. 14. *Andere brieven over het boek De Moeder zijn gepubliceerd in Brieven over Hemzelf en over de Ashram, volume 35 van DE VOLLEDIGE WERKEN VAN SRI AUROBINDO*, p. 102-17. --- Ed.

en dat haar belichaming een kans is voor het volledige fysieke om te veranderen en getransformeerd te worden?

Het is een kans voor het aardebewustzijn om het supramentale in zich te ontvangen en eerst de transformatie te ondergaan om dat mogelijk te maken. Naderhand zal er een verdere transformatie zijn door het supramentale, maar het hele aardebewustzijn zal niet gesupramentaliseerd worden --- er zal eerst een nieuw ras zijn, dat het supramentale vertegenwoordigt, zoals de mens het denkvermogen vertegenwoordigt.

Hoe meer we individueel openen naar Moeder's Licht en Kracht, hoe meer haar vermogen gevestigd wordt in het universele --- is het niet zo?

Het is het transformerende vermogen, dat gevestigd wordt --- het universele Vermogen is er altijd. 13 Augustus 1933

*

De Moeder is naar beneden gekomen om op de aarde te werken, niet in een andere wereld. De duizendbladige lotus en het vlak van de wereld, dat ermee correspondeert, is alleen een middel van communicatie tussen de Waarheid en het aardebestaan. Maar het is waar, dat het bewustzijn van ieder moet rijzen naar dat niveau, wanneer het werk op aarde succesvol gedaan moet worden. 1 Oktober 1933

*

Ik weet, dat alles hier onwerkelijk is. Alleen de Moeder is werkelijk.

Het is de hogere werkelijkheid, die de Moeder in de wereld brengt --- zonder het is al het andere onwetend en vals. 3 Augustus 1934

*

De Moeder werkt niet direct op de sadhak vanuit haar eigen vlak boven, ofschoon zij het kan doen, wanneer zij het wil --- zij kan zelfs de wereld supramentaliseren in een dag; maar in dat geval zou de supramentale Natuur, die hier gecreëerd wordt, hetzelfde zijn als het boven is, en niet de aarde in Onwetendheid, die ontwikkelt in de supramentale aarde, die niet nogal hetzelfde zal zijn in verschijning dan wat het Supramentale is.

Dat is een erg belangrijke waarheid. 17 Juni 1935

*

Sommige mensen lijken nogal misleid te zijn in het begrijpen van Moeder's status met betrekking tot de hogere vlakken. Wanneer zij op deze vlakken zijn of iets van hen ontvangen, beginnen zij te denken, dat zij een grote hoogte bereikt hebben, en dat de hogere vlakken niets met de Moeder te maken hebben. Zij waarderen hen meer dan zij de Moeder waarderen! Speciaal over het Supramentale hebben zij zulke vreemde noties --- dat het iets groters is dan de Moeder.

Wanneer zij een grotere ervaring of bewustzijn hebben dan de Moeder, dan zouden zij niet hier moeten blijven, maar de wereld ermee gaan redden. 18 September 1935

*

Is er enig verschil tussen de Moeder's manifestatie en de neerdaling van het supramentale?

De Moeder komt om het supramentale naar beneden te brengen en het is de neerdaling, die haar volle manifestatie hier mogelijk maakt. 23 September 1935

*

Is de attitude, dat ik Brahman ben, niet noodzakelijk in de Integrale Yoga?

Het is niet genoeg om de hele natuur te transformeren. Anders zou er geen behoefte zijn voor de belichaming. Het zou gewoon gedaan kunnen worden door over zich te denken als Brahman. Er zou geen noodzaak zijn voor Moeder's aanwezigheid of de Moeder's kracht. 27 December 1935

Sri Aurobindo's Herkenning van de Moeder

Ik geloof, dat op 24 December 1926 Sri Aurobindo zich realiseerde, dat de Moeder het Goddelijke Bewustzijn en de Goddelijke Kracht is.

Nee, ik wist dat veel eerder.

2 November 1935

De Moeder:

Enige gebeurtenissen in Haar Leven

Het Moeder's Jaar van geboorte

Ik vroeg Moeder gisteravond om me vriendelijk het correcte jaar van haar geboorte te laten weten. Ik wacht om van haar te horen.

Ik zie niet in waarom.

22 Februari 1934

De reden, waarom ik het jaar van de Moeder's geboorte wil weten, is op het moment alleen een zekere nieuwsgierigheid, ofschoon er iets diepers achter zou kunnen zijn.

Nieuwsgierigheid is nauwelijks een juist motief --- mensen vragen die dingen, omdat zij willen roddelen over de Moeder, zoals over alle dingen en in dezelfde geest. Het is deze constante actie van de lagere menselijke motieven van het gewone bewustzijn, die mensen afhouden van vanbinnen leven en voorkomt de transformatie van de fysieke natuur.

22 Februari 1934

*

Vandaag is iets diepers dan nieuwsgierigheid ontwaakt in me. Ik verlang het jaar te weten van de Moeder's geboorte om het te houden als een liefdevolle herinnering in mijn hart. Alles over haar is dierbaar en lieflijk voor me.

Je kunt de liefdevolle herinnering hebben zonder het jaar te kennen. In ieder geval zou je erop kunnen staan, dat de Moeder je al de details vertelt van haar privé leven, zodat je de lieflijke herinnering van hen zou kunnen hebben.

23 Februari 1934

Vroege Visioenen en Ervaringen

Toen Ramakrishna sadhana deed, was Moeder fysiek op aarde gedurende de eerste acht jaar van haar kindertijd, van 1878 tot 1886. Wist hij dat Moeder naar beneden gekomen was? Hij moet tenminste een of ander visioen gehad hebben van haar komst, maar we lezen er nergens definitief over. En wanneer Ramakrishna Moeder intens geroepen moet hebben, moet zij iets op die leeftijd gevoeld hebben.

In Moeder's kindertijd's visioenen zag zij mijzelf, die zij kende als "Krishna" --- zij zag Ramakrishna niet.

Het was niet noodzakelijk, dat hij een visioen zou moeten hebben van haar naar beneden komen, omdat hij niet aan de toekomst dacht, noch dat hij zich er bewust op voorbereidde. Ik denk niet, dat hij het idee had van enige incarnatie van de Moeder.

11 Juli 1935

*

De Moeder is geen discipel van Sri Aurobindo.² Zij heeft dezelfde realisatie en ervaring als ikzelf.

De Moeder's sadhana begon, toen zij erg jong was. Toen zij twaalf of dertien was, kwamen elke avond veel leraren naar haar toe en onderwezen haar verscheidene spirituele disciplines. Onder hen was een donkere Aziatische figuur. Toen we elkaar voor het eerst ontmoetten, herkende ze mij onmiddellijk als de donkere Aziatische figuur, die zij een lange tijd geleden gewoonlijk zag. Dat zij hier zou komen en met me werken voor een algemeen doel, was, als het ware, een goddelijke dispensatie.

De Moeder was een adept in de Boeddhistische Yoga en de yoga van de Gita, zelfs voordat zij naar India kwam. Haar yoga bewoog zich naar een grote synthese. Hierna was het natuurlijk, dat zij hier zou komen. Zij heeft me geholpen en helpt me om een concrete vorm aan mijn yoga te geven. Dat zou niet mogelijk geweest zijn zonder haar samenwerking.

Een van de twee grote stappen in deze yoga is toevlucht te nemen in de Moeder.³

17 Augustus 1941

Occultisme bestuderen met Max Théon

Ik zou iets willen weten over Théon: welke rol heeft hij gespeeld in deze nieuwe manifestatie van U?

Théon was hoofdzakelijk de Moeder's goeroe in het occultisme --- hij had enig idee over het doel, dat bereikt moest worden, maar had veel ervan verkeerd. Bovendien kwam, wat waar was, van zijn vrouw en was niet oorspronkelijk van hem.

*

In uw brief van deze morgen zegt u, "Er zijn enkelen, die een volledige controle krijgen in de slaap." Deze zin riep een twijfel in me op: "Wanneer gewone mensen --- Coué's patiënten bijvoorbeeld --- effectieve suggesties zouden kunnen maken en zichzelf wonderbaarlijk genezen, waarom is dan de wil van mensen hier zo zwak, wanneer het Goddelijke hier is?" Mijn antwoord was, dat die mensen alleen een eenvoudig objectief hadden en niet het doel van een complexe verandering van het bewustzijn; er was geen druk van boven en geen consequente weerstand van beneden.

Toen ik over enkele sprak, dacht ik niet aan de mensen in de Ashram, maar aan occultisten, die dergelijke dingen hun hoofdmethodes maken. De Moeder zelf werd onderwezen door een grote occultist, onder wie zij het eerst deze dingen praktiseerde. Wat Coué betreft, was je antwoord het juiste. Coué's werk was op het mentale en vitale niveau en daartegen is er alleen een erg kleine oppositie van de vitale wereld, omdat het niet serieus hun bestuur in gevaar brengt.

31 Oktober 1933

² Deze brief werd gedictieerd door Sri Aurobindo, die aan zichzelf refereerde in de derde persoon. --- Ed.

³ Toen Sri Aurobindo bij een latere gelegenheid gevraagd werd, wat de tweede grote stap is, antwoordde hij, "Aspiratie van de Sadhak voor het goddelijke leven." --- Ed.

Vroege Occulte Ervaringen

X vroeg me of Moeder zichzelf kan materialiseren op een afstand. Y lijkt zoiets gezegd te hebben.

Y refereerde waarschijnlijk aan een ervaring, waarin de Moeder, die in Algerije was, verscheen aan een cirkel vrienden, die in Parijs zaten en een potlood opnamen en enkele woorden op papier schreven. Toen ze tevreden was, dat het mogelijk was, ontwikkelde zij het niet verder. Dat was in de tijd, toen ze occultisme praktiseerde met Théon in Algerije. Materialisatie is mogelijk, maar het gebeurt niet gemakkelijk --- het vereist een erg zeldzame en moeilijke concentratie van krachten of anders een occult proces met vitale wezens erachter, zoals een die objecten materialiseert, als de stenen, die dagelijks geworpen werden in het Gasthuis, toen we daar waren. In beide gevallen is het geen wonder. Maar om te doen zoals je suggereert, het een algemeen en dagelijks fenomeen te maken, zou bijna niet uitvoerbaar zijn en spiritueel niet nuttig, omdat het geen spirituele kracht is, die het vermogen geeft, maar een occulte mentaal-vitale kracht. Het zou de Yoga eerder veranderen in een display van occultisme dan een proces van spirituele verandering. 20 Oktober 1935

*

U heeft gezegd, dat de Moeder's materialisatie van zichzelf in Parijs, terwijl zij in Algerije leefde, geen wonder was. Wat zou dan een wonder kunnen zijn?

Een wonder betekent iets zonder een proces of wet, dat gedaan wordt door een soort magisch vermogen of daad --- dat is tenminste de indruk, die gegeven wordt door het gebruik van het woord. Dit soort manifestatie is dat niet, het is een welbekend iets, tenminste in theorie en wordt soms succesvol tot stand gebracht. 21 Oktober 1936

Ontmoeting met Jnan Chakrabarti

Ik heb Chakrabarti nooit persoonlijk ontmoet en weet niets over Krishnaprem's Goeroe. Chakrabarti's vader kwam hier om me te ontmoeten, maar zelfs dat was ik vergeten, totdat de Moeder me eraan herinnerde. Ik ken Chakrabarti alleen door de Moeder, maar dat is beter dan enige persoonlijke kennis. De Moeder ontmoette hem in Parijs, toen hij daar eens was met zijn zonen op zijn weg naar Engeland; het was voor de uitstroom, in de vooroorlogse dagen. Zij mediteerde met hem en zij waren in staat om elkaar inwendig te ontmoeten met een korte, maar levende spirituele uitwisseling. Hij vertelde haar, dat hij een buitengewone meditatie had, wat volledig aan haar lag, en zij was gewaar van zijn staat van bewustzijn en ontdekte in hem een opmerkelijke spirituele realisatie en een aanzienlijk inzicht op het innerlijke vlak. Het was de realisatie van de Gita of deel ervan, die hij had opgebouwd in zichzelf, vrede, gelijkmoedigheid, het besef van het Goddelijke vanbinnen, en de atmosfeer van vrede was zo sterk gevormd en levend en werkelijk in hem, dat hij het op anderen kon overdragen. Aan de andere kant was hij uitwendig een erg wereldse man, die het niet erg geëxalteerde uitwendige persoonlijke leven en omgeving accepteerde, die hij had, zoals het milieu hem gegeven had en niet in het minst wenste om het te veranderen. Het was zijn theorie, dat dit de lering van de Gita was --- om Krishna vanbinnen te voelen, om het innerlijke spirituele leven en de innerlijke spirituele realisatie te hebben, --- de rest was de Lila en kon gelaten worden als het was, tenzij en tot het Goddelijke

zelf in de automatische beweging van zijn spel verkoos om het te veranderen. Dit verklaart het dubbele karakter van de impressie, die hij overdroeg op anderen, die je zozeer verraste. Diegenen, die zelf enige ontwikkeling hadden of ernaar aspireerden, konden, veronderstel ik, de sadhak in hem voelen; anderen zouden alleen de wereldse man in hem kunnen zien, bekwaam, sterk, rijk, sociaal, succesvol, acceptierend, zelfs misschien de genieting naar zich kon trekken van rijkdommen en vermogen. Anderen voelden beide kanten, maar konden geen van beide begrijpen, zoals je vriend in Geneve. Je rekenschap van hem interesseerde mijzelf en de Moeder zeer; het was zo evident dezelfde man, zelfs als de externe feiten er niet waren om de echtgenoot van Krishnaprem's Goeroe te identificeren met de spiritueel-wereldse Chakrabarti van Parijs. Geen complete spirituele held, zonder twijfel, maar hoe dan ook een opmerkelijke sadhak.

1 April 1932

Aankomst in Pondicherry

In *Prayers and Meditations* noemt de Moeder, dat zij u de eerste keer ziet op 29 Maart 1914; met andere woorden, zij ontmoette u, toen zij voor de eerste keer naar Pondicherry kwam. Hoe kan het dan, dat 24 April 1920 beschouwt wordt als de dag, waarop Moeder u voor het eerst zag?

De 24ste April is de dag, waarop Moeder uiteindelijk van Japan naar Pondicherry kwam --- niet de dag, waarop zij mij voor het eerst zag. Op de 29ste Maart kwam zij eerst uit Frankrijk, dat bezoek duurde tot Februari het volgende jaar.

19 Maart 1936

Enige Occulte en Spirituele Ervaringen

Ik heb me afgevraagd of de Moeder in staat geweest is om een directe verbinding met Mars tot stand te brengen of enige andere verafgelegen planeet, die waarschijnlijk bewoonbaar is of bewoond.

Lang geleden ging Moeder overal naar toe in het subtiele lichaam, maar ze vond het van een zeer secundair belang. Onze attentie moet gefixeerd zijn op de aarde, omdat ons werk hier is. Bovendien is de aarde een concentratie van alle andere werelden en men kan hen aanraken door iets aan te raken, dat overeenkomt in de aardeatmosfeer. |

13 Januari 1934

*

Waarom voelen we, dat de Moeder dit of dat ervaart? Moet zij nog doorgaan met ervaren?

Wat ervaren? Zij heeft haar eigen ervaringen met dingen naar beneden brengen, die naar beneden gebracht moeten worden --- maar wat de sadhaks ervaren, had zij lang geleden. Het Goddelijke doet de sadhana eerst voor de wereld en dan in anderen.

3 Januari 1935

*

Ik ben bang, dat ik niet veel weet over Narad. Moeder zag hem eens staan tussen het Bovenmentale en het Supramentale, waar zij zich verenigen, alsof dat zijn hoogste standplaats was --- ik weet alleen niet goed, wat het is. In de Puranische verhalen lijken zuivere liefde en Bhakti aan de ene kant en aan de andere kant een plezier in menselijke wezens ruzie laten maken, zijn saillante karakteristieken te zijn

5 Mei 1935

*

Gisterenavond ging ik naar bed om 9.30. Toen ik ging liggen, stopte mijn hart plotseling gedurende een seconde en ik voelde een schok, alsof ik van hoog boven naar beneden gevallen was. Is dit een of andere soort Yogische ervaring of is het het gevolg van een of andere zwakte van het hart? (Ik ging naar Dr. X, maar hij vond niets, dat verkeerd was aan het hart.)

Een gevoel als dat van de schok of het stoppen van de adem gedurende een seconde en alsof naar beneden vallen, komt bij velen voor, wanneer het bewustzijn gedurende een moment of gedurende een langere tijd uittreedt (omhoog gaat uit het lichaam); de schok komt van het omhooggaan van het bewustzijn of van de terugkeer in het lichaam. De Moeder had dat gewoonlijk honderden keren. Het is niets fysieks (de Dokter, zoals je zegt, vond niets). Wanneer deze beweging van het bewustzijn normaler is, zal het gevoel waarschijnlijk verdwijnen.

1 Oktober 1935

*

Wanneer enige dingen gemakkelijker zijn om te doen in samadhi, is dan samadhi geen erg goede toestand zelfs voor deze Yoga? Maar enige maanden geleden, toen ik sprak over samadhi, zei u iets als "Het is niet samadhi, die nodig is, maar een nieuw bewustzijn."

Samadhi is zeker niet versperd voor deze yoga. Het feit, dat Moeder er altijd binnenging, is daar genoeg bewijs van. Wat ik toen zei, was geen algemene verklaring, dat samadhi nooit nodig is of nooit behulpzaam, maar refereerde aan je behoefte toen. Bijzondere verklaringen moeten niet door het denkvermogen omgezet worden in exclusieve en absolute wetten.

10 Juni 1936

De Moeder's Ziekte in 1931 En Haar Tijdelijke Terugtrekking

Waarom hecht je in hemelsnaam op de eerste plaats enig geloof aan de "reporten, die gecirculeerd worden in de Ashram" en op de tweede, waar sta je hen in hemelsnaam toe om je te deprimeren? Ik dacht, dat je de waarde kende of eerder de volledige afwezigheid van de waarde van dit soort roddel en gerucht? Wat over het "sceptis," die je onwillig maakt om alles te geloven, dat mensen je vertellen --- waarom er geen nuttig gebruik van maken om te weigeren deze dingen te geloven? Dat zou beter zijn dan er een nutteloos gebruik van te maken door te twifelen aan de ervaringen van je eigen innerlijke wezen, die duizend keer meer betrouwbaar zijn dat dit inbeeldende geklets, dat op niets gefundeerd is. Wanneer de Moeder een communicatie met je maakt, wanneer je in je innerlijke wezen bent, waarom niet je vertrouwen erin stellen en helemaal niet in al dit uiterlijke lawaai en geblaat? En wie vertelde je trouwens, dat

de Moeder diegenen ontmoet, voor wie zij liefde en vertrouwen heeft en dat voor anderen, zoals jezelf zij geen liefde en vertrouwen heeft? De Moeder heeft niemand "gezien" en zelfs nu en voor enige komende tijd moeten alle bezoeken en bespreking geweigerd worden, totdat zij sterker is. Zekere mensen komen hier voor hun gebruikelijke werk of om de noodzakelijke dingen te doen, of om voedsel te brengen of brieven, enz. (behandeld door mij, niet door de Moeder!), maar de Moeder heeft haar sterkte niet verspild door hen te ontvangen of in kletsen met wie dan ook, dat kan ik je verzekeren. Ik denk niet, dat ik meer hoef te zeggen over alles, dat je opgebouwd hebt op wat "ze zeggen"; je zou moeten zien, dat de fundatie niet substantiële mist is en dat de structuur, die je erop gebouwd hebt, geen recht heeft om te bestaan. Wat betreft, dat ik geen antwoord geef op vragen, ben ik natuurlijk te veel bezig geweest al deze dagen, maar ik dacht, dat iedereen dat gemakkelijk zou begrijpen; ik verwachtte niet, dat er een theorie op gebouwd zou worden, dat ik "teleurgesteld" was, me had afgekeerd en van mijn werk wegrende. In ieder geval verzeker hen alstublieft, omdat *zij* het zo zeggen, en vertel hen, dat zoiets niet het geval is. Wat jezelf betreft, kop op, en gooi droefenis naar de honden. Hoe kan je bedroefd zijn, wanneer je zulke mooie dromen en boodschappen van de Moeder hebt? 2 November 1931

*

Wat betreft de rest, die je schrijft, zou je moeten realiseren, dat de Moeder een erg zware aanval gehad heeft en dat zij absoluut haar krachten moet ontzien met het oog op de spanning, die de 24ste November voor haar zal betekenen. Het is nogal uitgesloten voor haar om te beginnen met iedereen ontmoeten en hen ondertussen te ontvangen --- een enkele morgen van die soort zou haar helemaal uitputten. Je moet je herinneren, dat voor haar een fysiek contact van deze soort met anderen niet hoofdzakelijk een sociale of huiselijke ontmoeting met enkele oppervlakkige bewegingen, die geen groot verschil maken op de ene manier of de andere. Het betekent voor haar een uitwisseling, een uitgieten van haar krachten en ontvangen van goede, slechte en vermengde dingen van hen, die vaak een grote arbeid inhouden van aanpassing en eliminatie en in vele gevallen, ofschoon niet alle, een zware spanning op het lichaam. Wanneer het alleen kwestie geweest was van twee of drie mensen, zou het een andere zaak geweest zijn; maar er is hier een hele Ashram, die klaar is om ieder zijn claim te leggen op het moment, dat zij de deuren opent. Je wil zeker niet dat alles aan haar opleggen, voordat zij haar gezondheid en sterkte hersteld heeft! In het belang van het werk zelf --- heeft de Moeder nooit in het minst voor haar lichaam gezorgd of haar gezondheid ter wille van zichzelf en die onverschilligheid is een reden geweest, ofschoon alleen een uitwendige, voor de schade, die aangebracht is --- ik moet erop staan, dat zij langzaam gaat in de hervatting van het werk en eerst alleen zoveel doet als haar gezondheid kan dragen. Het lijkt me, dat allen, die om haar geven, op dezelfde manier zouden moeten voelen als ik doe. 12 November 1931

*

Ik had gehoopt, dat ik op korte termijn zou schrijven, maar ik ben niet in staat om dat te doen. Daarom kan ik op het moment, omdat ik je deze brief 's morgens beloofd heb, alleen herhalen over de zaak, dat ik niet gezegd heb, dat je in welke mate dan ook of de sadhaks algemeen de oorzaak waren van de Moeder's ziekte. Aan een ander, die iets van de soort schreven vanuit hetzelfde persoonlijke standpunt, antwoordde ik, dat de Moeder's ziekte het gevolg was van een strijd met universele krachten, die ver

boven de scope gingen van enig individu of groep of individuen. Wat ik schreef over de spanning, die op Moeder geworpen werd door de fysieke contacten, was in connectie met haar hervatting van het werk --- en het betreft de condities, waaronder het werk het best gedaan kan worden, zodat deze krachten in de toekomst geen voordeel zouden hebben. Condities zijn bijzonder zwaar geweest in het verleden als gevolg van de onvermijdelijke ontwikkeling van dingen, waarvoor ik niemand verantwoordelijk houdt; maar nu dat de sadhana naar beneden gekomen is naar het meest materiele vlak, waar slagen nog gegeven kunnen worden door de tegengestelde krachten, is het noodzakelijk om een verandering te maken, dat het best gedaan kan worden door een verandering in de innerlijke attitude van de sadhaks; want dat alleen kan nu --- tot de beslissende neerdaling van het supramentale Licht en de supramentale Kracht --- de externe condities beter maken. Maar hierover kan ik niet schrijven aan het uiteinde van een brief.

16 November 1931

*

Ik weet werkelijk niet, mijn lieve X, waarom je in wat ik geschreven heb, zulke extravagante dingen leest, die ik zeker nooit bedoeld heb om er te zijn. Ik probeerde in een brief uit te leggen, waarom de Moeder praktisch niemand kon ontmoeten, totdat zij sterk genoeg was; waarom zou je eruit een *principe* afleiden, dat bedoeld is om haar actie in de hele toekomst te regelen? Ik bedoelde helemaal niet, dat je voortaan verward zou worden in de massa en de Moeder nooit meer privé zou zien! Ik heb, denk ik, nergens gestaan op een "stille uitdrukingsloze liefde" en ik kan zelfs niet herinneren, dat ik de frase gebruikt heb. Integendeel, ik dacht, dat ik het duidelijk gemaakt had, dat eerst goddelijke liefde en psychische liefde beide een volledige *uitdrukking* nodig hebben en dat de vitale en fysieke liefde hun noodzakelijke aanvullingen waren en beide een deel waren van die volledige uitdrukking. Wanneer dat in ieder geval niet duidelijk was in mijn brief, wil ik in ieder geval nu duidelijk maken, --- omdat ook die fysieke darshan, enz. nogal legitieme middelen zijn van uitdrukking van de fysieke liefde zelf en, *a fortiori*, van de volledige liefde, die alle delen van de natuur omarmt. Je werd daarom nooit gevraagd om te stoppen met de Moeder te bezoeken en alle persoonlijke privé contacten met haar op te geven; integendeel, wanneer door een of ander misverstand je het voorstel maakte, maakten de Moeder en ikzelf sterk bezwaar en zeiden, dat het een verkeerde beweging zou zijn. Hoe kan je je dan voorstellen, dat ik wilde, dat je iets van die soort zou doen? Wat betreft het doden van het vitale zou dat in absolute tegenstelling zijn met het hele principe van de sadhana en we zouden nooit dromen iemand te vragen om zoiets te doen. We hebben altijd gezegd, dat het vitale absoluut onmisbaar was voor enige realisatie en zonder het zou niets, --- noch het Goddelijke, noch iets anders --- gevestigd kunnen worden in het leven. Alles, wat ik waagde te suggereren was, dat de vitale bewegingen, die tot moeilijkheden leiden en lijden en verstoring, zo snel mogelijk geëlimineerd of getransformeerd zouden moeten worden en hierop zou ik zelfs in jou geval geen nadruk gelegd hebben, wanneer je niet die gewelddadige aanvallen van misère en moedeloosheid zou hebben en wat voor mij onnodig lijden leek. Je kan zeker begrijpen, dat ik je niet graag zie lijden en omdat ik weet vanuit een lange ervaring, dat het de hunkeringen en voorstellingen zijn van het lagere vitale bewustzijn, dat veroorzaakt, dat mensen zich nodeloos martelen, wilde ik je vrij krijgen van de oorzaak. Het was niet de vreugde van de Moeder zien en met haar spreken, die ik wilde, dat je zou onderdrukken, maar dit tegengestelde element in je, dat je laat denken, dat ze niet van je houdt, je niet wil zien of niet naar je wil lachen, anderen prefereert dan jezelf,

enz., enz. Ik zal er echter niet op staan; ik zal wachten tot deze verstoringen overgaan in de loop van de Yoga, terwijl het innerlijke wezen ontwikkelt en de leiding neemt over de lagere vitale natuur. . . .

Tenslotte zal ik je attentie vragen voor wat ik erg duidelijk gezegd heb, dat je *in geen enkele mate* bijgedragen hebt om de Moeder's ziekte te veroorzaken; waarom dan volharden om te denken, dat je dat gedaan hebt of zou kunnen doen? Wat betreft mijn duistere aanwijzingen over de noodzaak van een radicale verandering in de sadhana --- sprak ik in feite over een nodige verandering in de *innerlijke* attitude van de *sadhaks*, --- was het geen referentie aan jou, maar aan veel, dat verkeerd gegaan was binnen de atmosfeer. Je spreekt zelf over zekere personen, die zich grappig vormen voor de ogen van iedereen, speciaal gedurende Moeder's ziekte; er is niets onredelijks in onze wil om de innerlijke fouten op te laten houden, die veroorzaken, dat dergelijke grappige dingen mogelijk zijn. Er is daar niets in, dat je raakt of je hoeft te alarmeren.

Ik heb nog niets gezegd over de Moeder's ziekte,⁴ want om zo te doen zou een lange beschouwing nodig hebben van wat diegenen, die in het centrum zijn van het werk, zoals dit, moeten zijn, wat zij op zichzelf moeten nemen van de menselijke en de aardse natuur en hun beperkingen en hoeveel zij moeten dragen van de moeilijkheden van de transformatie. Dat alles is niet alleen moeilijk op zichzelf te begrijpen voor het denkvermogen, maar moeilijk voor me om het te schrijven op een dergelijke manier, als om het thuis te brengen bij diegenen, die ons bewustzijn niet hebben of onze ervaring. Ik veronderstel, dat het geschreven moet worden, maar ik heb de noodzakelijke vorm nog niet gevonden of de noodzakelijke vrije tijd.

19 November 1931

*

Er zullen altijd twijfels, verontrustingen en verwarringen zijn van het fysieke denkvermogen en het vitale, zolang als het vitale de Moeder benadert vanuit het verkeerde standpunt, --- e.g. wanneer het erop staat om haar te beoordelen door haar respons op haar eisen en ideeën van wat zij eraan zou moeten geven. Niet zijn eigen denkvermogen of vitale wil opleggen aan het Goddelijke, maar de Goddelijke's Wil ontvangen en het volgen, is de ware attitude van de sadhana. Niet zeggen "Dit is mijn recht, wens, claim, noodzaak, behoefte, waarom krijg ik het niet?", maar zichzelf geven, overgeven, en met vreugde ontvangen, wat het Goddelijke geeft, niet treuren of opstaan, is de juiste manier. Dan is, wat men ontvangt, het juiste voor iemand. Dit alles weet je erg goed; waarom sta je constant toe aan je uiterlijke vitale om het te vergeten en je terug te trekken naar de oude verkeerde attitude?

Wat betreft de Moeder, die zich terugtrok uit de oude koers, routine, enz. van haar actie met betrekking tot de *sadhaks*, was het een loutere noodzaak van het werk en de sadhana. Alles was in de verkeerde groef gegaan, was vol van gemengde bewegingen en een foutief genomen attitude --- en vervolgens gingen dingen door in dezelfde *rajaso-tamische* rondte zonder enige kans van opbrengst, als een eekhoorn in een kooi. De Moeder's ziekte was een empathische waarschuwing, dat niet toegestaan kon worden om langer door te gaan. Een nieuwe basis van actie en relaties moet opgebouwd worden, waarin nooit verdere sanctie gegeven lijkt te worden aan de voorbijgevoerde foutief genomen bewegingen van de *sadhaks*, die in de weg stonden voor de neerdaling van de Waarheid in de fysieke (materiele) natuur. De basis kan niet in een

⁴ Over je droom, denk ik, dat ik al gesuggereerd heb, dat je het als waar zou kunnen accepteren.

dag gebouwd worden, maar de Moeder moest een stap terugnemen, anders zou het alles bouwen onmogelijk zijn. 7 December 1931

*

Wanneer het hetzelfde deel is van het vitale, dat aan de juiste kant was en zich nu tegen de Moeder gekeerd heeft, ligt de verklaring voor de hand. Het gaf haar gehechtheid eerder, omdat het dacht, dat door haar gehechtheid zij haar verlangens kon laten bevredigen; toen het vond, dat aan haar verlangens niet toegegeven werd, keerde het zich tegen haar. Dat is de gebruikelijke vitale beweging in de gewone mens en in het gewone leven, en het heeft geen ware plaats in Yoga,. Het was alleen de introductie van deze attitude in Yoga door de sadhaks en zijn hardnekkigheid, die het tenminste noodzakelijk gemaakt heeft voor de Moeder om zich terug te trekken, zoals zij gedaan heeft. Wat je moet doen, is deze lagere delen laten begrijpen, dat zij niet voor zichzelf bestaan, maar voor het Goddelijke en hun gehechtheid te geven zonder claim of *arrière-pensée* of uitvlucht. Het is de hele kwestie op het huidige moment in de sadhana; want alleen, wanneer het gedaan wordt, kan het fysieke bewustzijn veranderen en geschikt worden voor de neerdaling. Anders zal er altijd deze op en neer gaande stemming zijn in tenminste een of ander deel van het wezen en oponthoud, verwarring en wanorde. Dit is de enige ware basis voor vastheid in het ware bewustzijn en voor een glad verloop van de sadhana. 14 December 1931

*

Voor de rest is het geen feit, dat de Moeder zich steeds meer terugtrekt of dat zij enige intentie heeft om volledig naar binnen te gaan als ik. Je opmerkingen over de bevoorrechte enkelen zijn onbegrijpelijk voor me; wij vertrouwen niet op enkelen ten koste van anderen of vertellen hen, wat er gebeurt, terwijl we tegen jou stil blijven. Ik heb, denk ik, meer naar jou geschreven dan aan iemand anders over deze zaken en de Moeder heeft aan niemand iets toevertrouwd op dat gebied, dat voor jou achtergehouden is. Dit --- over de bevoorrechte enkelen --- is een oude klacht van je en het heeft geen basis. Wanneer iemand claimt om speciaal vertrouwen te hebben van de Moeder, maakt hij een egoïstische claim, die niet te rechtvaardigen is. Je werkelijke punt lijkt te gaan over dat de Moeder de soep en haar metgezellen weer niet opneemt. Ik heb je al verteld, waarom zij gedwongen was door de ervaring van de ziekte om afstand te nemen van de oude routine --- die voor de meest sadhaks een soort semi-kerkelijke routine geworden was en niets meer. Het kwam door de foutief genomen attitude van de sadhaks, die een atmosfeer teweeg gebracht had, vol van bewegingen, die tegengesteld zijn aan de Yoga en waarschijnlijk tot een ramp zou leiden --- zoals het al begonnen is te doen. Om de soep te hervatten op de oude voet, zou de oude condities terugbrengen en eindigen in een herhaling van dezelfde rondte van verkeerde bewegingen en dezelfde resultaten. De Moeder heeft langzaam en zorgvuldig stappen genomen om op een andere voet haar controle over dingen te hernieuwen na haar ziekte, maar zij kan geen stap nemen, die zal toestaan, dat de oude duistere bewegingen terugkeren --- bewegingen van sommigen, waarvan ik denk, dat je ze zelf begon op te merken. De volgende stap moeten de sadhaks zelf nemen; zij moeten het mogelijk maken (door hun verandering van attitude, door hun beslissing om te stijgen op het lagere vitale en fysieke vlak naar het ware bewustzijn) voor een vereniging met de Moeder op dat vlak *op de juiste manier en om het juiste*

resultaat mogelijk te maken. Meer kan ik net nu niet zeggen; maar ik heb de volste bedoeling om hierna explicieter te zijn --- zo ver als ik kan zonder speciale referentie naar individuen; want deze dingen zijn persoonlijke dingen voor mensen's Yoga, die vaak alleen met henzelf besproken kan worden en niet met anderen.

Wat je andere vragen betreft, zal ik hen beschouwen in een andere brief; het is te laat vanavond. Het is al 3.30 a.m. Ik zal alleen zeggen, dat wat er gebeurt voor het "beste" is alleen in deze zin, dat het einde een goddelijke victorie zal zijn ondanks alle moeilijkheden --- dat is en zal altijd mijn zicht, mijn vertrouwen en mijn zekerheid zijn -- als je het van mij wil accepteren. Maar dat betekent niet, dat je bedroefdheid en depressie noodzakelijk zijn voor de beweging! Hoe eerder zij verdwijnen om nooit weer terug te keren, hoe vreugdevoller de Moeder en ik doorgaan op de steile weg naar de toppunten, en hoe gemakkelijker het zal zijn voor je om te realiseren, wat je wil, de volledige Bhakti en Ananda. 28 December 1931

*

Je zal zeggen, "Maar heden heeft de Moeder zich teruggetrokken en het is het supramentale, dat beschuldigd kan worden, omdat het om het supramentale in de materie naar beneden te brengen is, dat zij zich terugtrekt." Het supramentale kan niet beschuldigd worden; het supramentale zou heel goed naar beneden hebben kunnen gaan in de materie onder eerder condities, wanneer de middelen, die gecreëerd zijn door de Moeder voor het fysieke en vitale contact niet verzwakt zouden zijn door de verkeerde attitude, de verkeerde reacties in de Ashram atmosfeer. Het was niet de directe supramentale Kracht, die handelde, maar een intermediaire en voorbereidende kracht, die in zich een gemodificeerd Licht droeg, dat betrokken is van het supramentale; maar dit zou voldoende geweest zijn voor het werk van de weg openen voor de hoogste actie, als het niet geweest zal zijn door de doorbraak van deze verkeerde krachten op het nog niet veroverde lagere (fysieke) vitale en materiele vlak. De tussenkomst creëerde tegengestelde mogelijkheden, die niet konden toegestaan konden worden om door te gaan. De Moeder zou zich anders niet teruggetrokken hebben; en zelfs zoals het is, is het niet bedoeld als een verlating van het gebied, maar is alleen (om een nu gangbare frase te lenen van een meer externe onderneming) een tijdelijke strategische terugtrekking, *reculer pour mieux sauter*. Het supramentale is daarom niet verantwoordelijk; integendeel, het is de neerdaling van het supramentale, die alle moeilijkheden zou beëindigen. 12 Januari 1932

Drie Aspecten van de Moeder

Individueel, Universeel, Transcendent

Ik ben en was onder de indruk, dat Moeder de Kosmische en Suprakosmische Mahashakti is.

Ik begrijp de vraag niet erg goed. Ik heb in De Moeder uitgelegd, dat er drie aspecten zijn, transcendent, universeel en individueel, van de Moeder. 31 Mei 1933

*

Zoals ik het zie, zijn er twee Shakti's in de wereld: de Kosmische Shakti en de Individuele Shakti --- onze Moeder. Ik geloof, dat het moeilijk is om in directe verbinding te blijven met de Kosmische Shakti, terwijl de individuele Shakti altijd hier voor ons is. Ik zou meer willen weten over deze Shakti's

Er is een goddelijke Kracht, die handelt in het universum en in het individu en ook voorbij het individu en het universum is. De Moeder staat voor alle drie, maar zij werkt hier in het lichaam om iets naar beneden te brengen, dat nog niet uitgedrukt is in deze materiele wereld om zo het leven hier te transformeren --- het is zo, dat je haar zou moeten beschouwen als de Goddelijke Shakti, die hier werkt voor dat doeleinde. Zij is dat in het lichaam, maar in haar hele bewustzijn is zij ook geïdentificeerd met alle andere aspecten van de Goddelijke Kracht. 16 Juni 1933

De Universele Moeder en de Individuele Moeder

De universele en de individuele Moeder zijn dezelfde --- deze zijn twee aspecten van de Allerhoogste Moeder --- maar de differentiatie is voor de veelvuldige actie en het veelvuldige spel. Zij voelt het zelf ook als iemand's eigen zelf op een individuele manier, maar ook dat er hetzelfde zelf is, dat geïndividualiseerd is in anderen en allen een zijn. 4 November 1934

*

Wat de mensen bedoelen met het vormloze *svarūpa* van de Moeder, --- zij bedoelen gewoonlijk haar universele aspect. Het is, wanneer zij ervaren wordt als een universeel Bestaan en Vermogen, dat uitgespreid is door het universum, waarin en waardoor allen leven. Wanneer men die Aanwezigheid voelt, begint men een universele vrede, licht, vermogen, zaligheid te voelen zonder grenzen --- dat is haar *svarūpa*. Men ontmoet dit vaker door in het bewustzijn omhoog te gaan boven het hoofd, waar men bevrijd is van dit beperkte lichaamsbewustzijn en zichzelf ook voelt als iets, dat wijd, kalm is, een zelf met alle wezens --- vrij van passie en verstoring in een eeuwige vrede. Maar het kan ook door het hart gevoeld worden --- dan voelt het hart zich ook wijd als de wereld, zuiver en zaligvol, gevuld met Moeder's aanwezigheid.

Er is ook de Moeder's persoonlijke en individuele aanwezigheid in het hart, die onmiddellijk liefde en bhakti brengt en het besef van een nabije intimiteit en persoonlijke eenheid. 9 Juni 1935

De Moeder's Universele Actie en Haar Belichaamde Fysieke Actie

Oprecht zijn voor de Moeder vereist communicatie van al onze geheime gedachten. Er zal geen geheim zijn tussen de moeder en het kind. Maar is er buiten dit enig ander nut van bekentenissen?

Er is het nut van de fysieke benadering tot de Moeder --- de benadering van het belichaamde denkvermogen en vitale naar haar belichaamde Vermogen. In haar universele actie handelt de Moeder volgens de wet van dingen --- in haar belichaamde fysieke actie is de gelegenheid van een constante Genade, --- daarvoor vindt de belichaming plaats
12 Augustus 1933

*

Is er enige wet van de werking van de Moeder's Genade? Waarom handelt de Moeder in haar universele actie volgens de wet van dingen, maar in haar belichaamde fysieke door constante Genade?

Het is het werk van het Kosmische Vermogen om de kosmos en de wet van de kosmos te onderhouden --- het transformeren door een langzame evolutie. De grotere transformatie komt van het Transcendente boven het universum, en het is die transcendente Genade, waarvoor de belichaming van de Moeder er is om het in actie te brengen.
13 Augustus 1933

Concentratie op de belichaamde Moeder

Wanneer ik de Kracht naar beneden roep, zou ik dan moeten concentreren op de belichaamde Moeder of openen voor en concentreren op het bewustzijn van de Universele Moeder?

De belichaamde Moeder moet de fundatie zijn van de concentratie --- zelfs, wanneer je ontvangt van het universele Bewustzijn boven je, ontvang je van haar bewustzijn.
5 Maart 1934

De Transcendentale Moeder en de Belichaamde Moeder

Er zijn veel Moeders op de kosmische en spirituele vlakken, die mensen helpen bij hun zoektochten naar het Goddelijke. Boven hen, heb ik gelezen, is de transcendentale Moeder en boven haar komt de allerhoogste Moeder. X en Y beweren, dat zij de transcendentale Moeder gezien en gesproken hebben in haar belichaamde aspect. Dit is moeilijk te geloven.

Er zijn niet veel Moeders, er is er Een in veel vormen. De transcendentale is alleen een aspect van de Moeder. Ik weet niet, wat bedoeld wordt met het belichaamde aspect van de transcendentale Moeder. Er is het belichaamde aspect van de Ene Moeder --- wat zij erdoor manifesteert, hangt af van haarzelf.
7 Juli 1936

De Transcendente Moeder en de Hogere Hemisfeer

“Op het hoogtepunt van deze manifestatie, waar we deel van zijn, zijn er werelden van oneindig bestaan, bewustzijn, kracht en zaligheid, waarboven de Moeder staat als het ongesluierd eeuwige Vermogen.”⁵ De Transcendente Moeder staat aldus boven het Ananda vlak. Er zijn dan vier stappen van de Goddelijke Shakti:

- (1) De Transcendente Mahashakti, die boven het Ananda vlak staat en die het Allerhoogste Goddelijke draagt in haar eeuwige bewustzijn.
- (2) De Mahashakti, die immanent is in de werelden van Sat-Chit-Ananda, waar alle wezens leven en bewegen in een onuitsprekelijke volledigheid.
- (3) De Supramentale Mahashakti, die immanent is in de werelden van het Supramentale.
- (4) De Kosmische Mahashakti, die immanent is in de lagere hemisfeer.

Ja: dat is oké. Men spreekt echter vaak over alles boven de lagere hemisfeer als deel van het transcendente. Dit komt, omdat het Supramentale en de Ananda heden niet gemanifesteerd zijn in *ons* universum, maar vlakken erboven zijn. Voor ons is de hogere hemisfeer *para*, de Allerhoogste Transcendentie is *parātpara*. De Sanskriet termen zijn hier duidelijker dan de Engelse. 27 Januari 1932

X vroeg me de betekenis van de term “transcendent”. Hij vroeg ook of het Supramentale een wereld van transcendentie is. Zover als ik kan zien, zijn de gradaties van de hogere hemisfeer, in een zin, de hoogten van de transcendentie, met de Moeder aan het toppunt.

Ja.

Is het hier bij het hoogtepunt, dat de Moeder de Transcendente Moeder is en het Goddelijke het de Transcendente Goddelijke is?

Ja; maar vanuit het gezichtspunt van de huidige drievoudige wereld van denkvermogen, leven en lichaam, bestuurd door het Bovenmentale (Maya), kan over het Supramentale en het supramentale Goddelijke (de hele bovenste hemisfeer in feite) gesproken worden als het Transcendente. 27 Januari 1932

De Eeuwige Moeder

X kwam naar ons huis. Ik vroeg hem, “Eerst moet een Moeder geboren worden, dan een andere Moeder, dan een andere Moeder, is het niet zo? Wie was de Moeder, die eerst geboren werd, voordat de andere geboren werden? Hoe kwam Zij tot bestaan?” Hij zei, dat hij het niet wist, maar dat Sri Aurobindo en de Moeder het zouden weten en me kunnen vertellen. Antwoord daarom alstublieft, zodat ik alles helder kan weten.

De eerste moeder is de “Moeder” --- de eeuwige Moeder; zij bestaat altijd, zij heeft geen begin of eind. 4 Maart 1933

⁵ Sri Aurobindo, De Moeder, p. 15.

De Moeder, het Goddelijke en de Lagere Natuur

Het Bewustzijn en de Kracht van het Goddelijke

Leg alstublieft aan me uit, wat bedoeld wordt met de Goddelijke Moeder.

De Goddelijke Moeder is het Bewustzijn en de Kracht van het Goddelijke --- die de Moeder van alle dingen is. 24 Juni 1933

*

U heeft in *De Moeder* geschreven, dat de Moeder het bewustzijn en de kracht is van de Ishwara, maar hier is mijn ervaring, dat de Ishwara het bewustzijn is en de kracht van de Allerhoogste Moeder. Kunt U het alstublieft helder voor me maken?

De Moeder is het bewustzijn en de kracht van het Goddelijke --- of er zou gezegd kunnen worden, dat zij het Goddelijke is in zijn bewustzijnskracht. De Ishwara als de Heer van de Kosmos komt niet uit de Moeder, die haar plaats inneemt naast hem als de kosmische Shakti --- de kosmische Ishwara is een aspect van het Goddelijke. De ervaring is daarom correct in zover als het gaat. 16 November 1934

De Moeder in de Tantra

De ervaring van de Moeder, die de Allerhoogste is, is de Tantrische ervaring --- het is een kant van de Waarheid.

*

De Tantrika's riepen gewoonlijk Shakti aan in hun sadhana. Was het dezelfde Kracht en hetzelfde Bewustzijn, dat hier in de Moeder is?

Het hangt er vanaf, wat zij aanriepen --- het was gewoonlijk een of ander aspect van de Moeder, dat zij riepen.

De Moeder in de Gita

De Gita spreekt niet uitdrukkelijk over de Goddelijke Moeder; het spreekt altijd over overgave aan de Purushottama --- het noemt haar alleen als de Para Prakriti, die de Jiva wordt, d.w.z., die het Goddelijke manifesteert in de veelvuldigheid en door wie al deze werelden gecreëerd zijn door de Allerhoogste en hij zelf neerdaalt als de Avatar. De Gita volgt de Vedantische traditie, die volledig leunt op het Ishwara aspect van het Goddelijke en weinig spreekt over de Goddelijke Moeder, omdat het object ervan is

om zich terug te trekken van de wereldnatuur en aan te komen bij de allerhoogste realisatie er voorbij; de Tantrische traditie leunt op de Shakti of het Ishwara aspect en maakt, dat alles afhangt van de Goddelijke Moeder, omdat het object ervan is om de wereldnatuur te bezitten en te domineren en erdoor aan te komen bij de allerhoogste realisatie. Deze Yoga staat op beide aspecten; de overgave aan de Goddelijke Moeder is essentieel, want zonder het is er geen vervulling van het object van de Yoga.

Met betrekking tot de Purushottama is de Goddelijke Moeder het allerhoogste Goddelijke Bewustzijn en Vermogen boven de werelden, Adya Shakti; zij draagt de Allerhoogste in zichzelf en manifesteert het Goddelijke in de werelden door Akshara en Kshara. Met betrekking tot de Akshara is zij dezelfde Para Shakti, die de Purusha onbeweeglijk in zichzelf houdt en ook zichzelf onbeweeglijk in hem aan de achterkant van alle schepping. Met betrekking tot de Kshara is zij de beweeglijke kosmische Energie, die alle wezens en krachten manifesteert. 18 Augustus 1932

De Ene en de Allerhoogste Moeder

De Shankara kennis is, zoals je Goeroe erop wees, alleen een kant van de Waarheid; het is de kennis van de Allerhoogste, zoals gerealiseerd door het spirituele Denkvermogen door de statische stilte van het zuivere Bestaan. Het kwam, omdat hij langs deze kant ging, dat Shankara niet in staat was om de oorsprong van het universum te accepteren of te verklaren, behalve als illusie, een creatie van Maya. Tenzij men het Allerhoogste realiseert op zowel de dynamische als de statische kant, kan men de ware oorsprong van dingen niet ervaren en de gelijke werkelijkheid van de actieve Brahman. De Shakti of het Vermogen van het Eeuwige wordt dan alleen een vermogen van illusie en de wereld wordt onbegrijpelijk, een mysterie van kosmische krankzinnigheid, een eeuwig delirium van de Eeuwige. Welke verbale of ideële logica men ook zou kunnen brengen om het te ondersteunen, deze manier om het universum te zien verklaart niets; het zet alleen een mentale formule op van het onverklaarbare. Het is alleen, wanneer je het Allerhoogste benadert door dit dubbele aspect van Sat en Chit-Shakti, dubbel maar onafscheidbaar, dat de totale waarheid van dingen manifest kan worden voor de innerlijke ervaring. De andere kant werd ontwikkeld door de Shakta Tantrika's. De twee samen, de Vedantische en de Tantrische waarheid verenigd, kunnen aankomen bij de integrale kennis.

Maar dit is filosofisch, waartoe je Goeroe's onderwijs komt en het is klaarblijkelijk een vollediger waarheid dan gegeven door de Shankara formule. Het is al aangegeven in het Gita's onderwijs van de Purushottama en de Parashakti (Adya Shakti), die de Jiva wordt en het universum ondersteunt. Het is evident, dat Purushottama en Parashakti beiden eeuwig zijn en onafscheidelijk en een in wezen; de Parashakti manifesteert het universum, manifesteert ook het Goddelijke in het universum als de Ishwara en verschijnt zelf aan zijn zijde als de Ishwara Shakti. Of het is, zou men kunnen zeggen, het Allerhoogste Bewustzijnsvermogen van de Allerhoogste, dat zich manifesteert, of zichzelf naar voren brengt als de Ishwara Ishwari, de Atma Atmashakti, de Purusha Prakriti, de Jiva Jagat. Dat is de waarheid in zijn volledigheid, zo ver als het denkvermogen het kan formuleren. In het Supramentale komen deze vragen zelfs niet op --- want het is het denkvermogen, dat het probleem creëert door tegenstellingen op te zetten tussen de aspecten van het Goddelijke, die niet werkelijk tegengesteld zijn aan elkaar, maar een en onafscheidelijk zijn.

Deze supramentale kennis is nog niet verworven, omdat het supramentale zelf nog niet verworven is, maar de reflectie ervan in het intuïtieve spirituele bewustzijn is

er en dat was, wat evident gerealiseerd werd in ervaring door je Goeroe en wat hij uitdrukte in mentale termen in de geciteerde passage. Het is mogelijk om naar deze kennis te gaan door te beginnen met de ervaring van de oplossing in de Ene, maar op voorwaarde, dat je daar niet stopt, het als de hoogste Waarheid neemt, maar dat je doorgaat om dezelfde Ene te realiseren als de allerhoogste Moeder, de Bewustzijnskracht van het Eeuwige. Wanneer je aan de andere kant benadert door de allerhoogste Moeder, zal zij je ook de bevrijding geven in de stille Ene, zowel als de realisatie van de dynamische Ene en vandaaruit is het gemakkelijker om aan te komen bij de Waarheid, waarin beide een zijn en onafscheidelijk. Tegelijkertijd wordt de kloof, die gecreëerd wordt door het Denkvermogen tussen de Allerhoogste en zijn Manifestatie overbrugd en is er niet langer een kloof in de waarheid, die het allemaal onbegrijpelijk maakt. Wanneer je in het licht hiervan onderzoekt, wat je Goeroe onderwees, zal je zien, dat het hetzelfde is in een minder metafysische taal.

Het Kosmische Goddelijke en de Moeder

Wat is het verschil tussen het kosmische Goddelijke en de Moeder?

Het is een zaak van realisatie. In de yoga van de Gita wordt het kosmische Goddelijke gerealiseerd als Vāsudeva (Krishna). De Vaishnava's realiseren het als Vishnu, de Shaiva's als Shiva. De Tantrika's (Shakta's) realiseren de Devi (Godin) als de Kosmische en zelfs als de Transcendente Goddelijke. 22 Oktober 1935

Het Zelf, het Goddelijke en de Moeder

Mijn hart aspireert naar het Zelf, de Atman. Ik voel deze Atman als de Heer van mijn wezen. Ik moet alles, dat ik doe, ter wille ervan doen, om het de absolute meester van mijzelf te maken.

Het is het Goddelijke, die de Meester is --- het Zelf is niet actief, het is altijd een stille weidsheid, die alle dingen ondersteunt --- dat is het statische aspect. Er is ook het dynamische aspect, waardoor het Goddelijke werkt --- daarachter is de Moeder. Je moet het zicht daarop niet verliezen, dat het door de Moeder is, dat alle dingen verworven worden.

Ik voel weer, dat dit Zelf niet alleen de Heer is van dit wezen, maar dat ik zelf dit Zelf ben. Al deze gevoelens zijn binnen mijzelf, niet boven me; zij komen naar beneden van boven.

In essentie is iedereen het Zelf --- maar zorg ervoor om het idee te voorkomen, dat je de Heer bent --- wat dan kan het ego op laten komen. 8 Oktober 1934

*

Nadat ik je brief kreeg [*boven*], was ik bang, omdat ik dacht, dat al mijn ervaringen over het Zelf onwaar waren en misleidende invloeden waren. Toen dacht ik, dat ik niet meer zou aspireren voor de hogere opening; wat nu voor me nodig is, is de groei van het psychische wezen. Dus begon ik me te concentreren op het hart en ik heb geprobeerd om af te hangen van psychische sterkte.

Je moet niet proberen om enige opening te stoppen. Mijn opmerkingen waren alleen bedoeld om je waakzaam te houden tegen zekere dwalingen, die sadhaks vaak maken, wanneer het kosmische bewustzijn opent. Wanneer er een psychische opening is met zijn overgave en de hogere opening met zijn weidsheid en zelfrealisatie, de twee samen, dan is er weinig gevaar voor welke dergelijke dwaling dan ook.

11 Oktober 1934

*

U heeft me verteld om waakzaam te blijven tegen dwalingen. Wat is uw opinie over mijn recente hogere ervaringen? Ik voelde gewoonlijk een Bewustzijn, een uitgestrekte Weidsheid, die ieder individu geworden is. Dit Bewustzijn bevat alles en is in alles. Ik voelde gewoonlijk, dat ieder een deel van me is, omdat ik dat uitgestrekte Bewustzijn ben. Ik voelde, dat wat ik ook ging doen, ik het voor mijzelf deed, dat boven is. Wilt u me vertellen, wat dit allemaal betekent en waarom u me waarschuwde om voorzichtig te zijn? Was er een kans om een fout te maken?

De ervaringen waren okay --- maar zij geven alleen een kant van de Goddelijke Waarheid, die welke men verwerft door het hogere denkvermogen --- de andere kant is, wat men door het hart verwerft. Boven het hogere denkvermogen worden deze twee waarheden een. Wanneer men de stille Atman boven realiseert, is er geen gevaar, maar er is ook geen transformatie, alleen Moksha, Nirvana. Wanneer men het kosmische zelf realiseert, dynamisch en actief, dan realiseert men alles als het Zelf, alles als mijzelf, dat zelf als het Goddelijke, enz. Dit is allemaal waar; maar het gevaar komt van het ego, dat greep krijgt op het "mij" in die opvatting van alles als "mijzelf". Want dit "mijzelf" is niet mijn persoonlijke zelf, maar iedereen's zelf zowel als het mijne. De manier om af te komen van ieder dergelijk gevaar is om te herinneren, dat dit Goddelijke ook de Moeder is, dat het persoonlijke "ik" een kind is van de Moeder, waarmee ik een ben, maar toch verschillend, haar kind, dienaar, instrument. Ik heb gezegd, dat je niet zou moeten stoppen om het Zelf te realiseren of het kosmische bewustzijn, maar tegelijkertijd zou moeten herinneren, dat dit alles de Moeder is.

13 Oktober 1934

De Moeder en de Zelf-Realisatie

Wat opmerkelijk is vandaag, is dat het bewustzijn zich steeds meer keert naar eenheid met het Moeder's Zelf in de stille vrede. Ik schrijf "Zelf" eenvoudig uit mijn perceptie, dus ik zou er een beetje helder over willen zijn.

Jij zoekt naar Zelf-Realisatie --- maar wat is dat Zelf, als het Moeder's zelf is? Er is geen andere.

29 September 1934

*

Is ons Zelf, omdat de ziel in directe verbinding is met het Goddelijke, er ook niet in directe verbinding mee? Waarom voelt men dan de nabijheid van de Moeder niet, terwijl men het Zelf realiseert, zoals men doet gedurende de ziel-realisatie?

Het Zelf heeft twee aspecten, passief en actief. In het eerste is het zuivere stilte, weidsheid, kalmte, het inactieve Brahman --- in het tweede is het de Kosmische Geest,

universeel, niet individueel. Men kan het voelen in vereniging of eenheid met de Moeder. Nabijheid is het gevoel van het individu, daarom van het psychische wezen.

12 Oktober 1934

De Moeder, de Jivatman en de Ziel

In de *Chandi* wordt gezegd, dat de Devi in iedereen is in de vorm van bewustzijn. Dit is de Bhagavat Chetana in alle wezens. In de ware staat, in het psychische wezen en de Jivatman is het verenigd, een goddelijk deel. In de gevallen staat is het het ego. Is dit correct?

Ik begrijp het niet precies. Chitshakti of Bhagavat Chetana is de Moeder --- de Jivatman is er een deel van, het psychische wezen of de ziel een vonk ervan. Ego is een geperverteerde reflectie van het psychische wezen of de Jivatman. Wanneer je dat bedoelt, is het correct.

*

Ik voel soms, alsof ik een deel ben van de Moeder, dat naar beneden gekomen in de manifestatie voor haar werk. Als een resultaat moet ik door verscheidene menselijke geboorten gaan en pijn, scheiding, valsheid en onwetendheid ervaren.

Het is waar voor iedere ziel op aarde, dat het een deel is van de Goddelijke Moeder, dat door de ervaringen gaat van de Onwetendheid om aan te komen bij de waarheid van zijn wezen en het instrument te zijn van een Goddelijke Manifestatie en hier werken.

15 Februari 1937

De Moeder's Interesse in de wereld

Is het mogelijk voor de Moeder of wie dan ook, die leeft boven het Bovenmentale of zelfs in de stilte om enige interesse te hebben in de wereld, omdat de wereld van daaruit gevoeld zou worden als hoofdzakelijk een vlek?

Het hangt allemaal af op welke basis men leeft in de stilte of erboven. Een vlek kan van evenveel interesse zijn voor het Goddelijke Bewustzijn als een oneindigheid.

8 Augustus 1934

De Moeder en de Lagere Prakriti

De hogere Prakriti is de ware natuur van het Goddelijke, dus kan het Licht en Ananda laten zien aan mensen, die de hoogste Waarheid proberen te bereiken; het is een hulp voor de sadhaks. Maar de lagere Prakriti is onzuiver en blind en kan alleen een beperkte Waarheid laten zien en een korte Ananda.

Alles komt van het Goddelijke; maar de lagere Prakriti is het vermogen van de Onwetendheid --- het is daarom geen vermogen van de Waarheid, maar alleen een gemengde waarheid en valsheid. De Moeder staat hier niet voor het Vermogen van de Onwetendheid, maar voor het Vermogen, dat naar beneden gekomen is om de Waarheid naar beneden te brengen en omhoog te gaan naar de Waarheid uit de Onwetendheid.

12 April 1933

*

In het verleden heb ik een grote fout gemaakt --- een totale ondergeschiktheid van het bewustzijn van de Purusha aan alleen dat van de Prakriti. Er was niet die sterke aandrang van de Wil om het Purusha bewustzijn dynamisch en levend te maken.

Om de dynamische realisatie te krijgen is het niet genoeg om de Purusha te redden van de onderwerping aan de Prakriti; we moeten de loyaliteit van de Purusha overbrengen van de lagere Prakriti met haar spel van onwetende Krachten naar de Allerhoogste Goddelijke Shakti, de Moeder.

Soms, wanneer ik de noodzaak voel, om apart te staan van het spel van Prakriti, heb ik ook het tegengaande gevoel, dat dit een kleinering zou betekenen van de Moeder.

Het is een fout om de Moeder te identificeren met de lagere Prakriti en haar mechanisme van krachten. Prakriti is hier alleen een mechanisme, dat naar voren gebracht is voor de werking van de evolutionaire Onwetendheid. Omdat het onwetende mentale, vitale of fysieke wezen niet zelf het Goddelijke is, ofschoon het van het Goddelijke komt --- zo is het mechanisme van Prakriti niet de Goddelijke Moeder. Zonder twijfel is er iets van haar in en achter dit mechanisme, dat het onderhoudt voor haar evolutionaire doeleinde --- maar wat zij in zichzelf is, is geen Shakti van Avidya, maar het Goddelijke Bewustzijn, Vermogen, Licht, Para Prakriti, waar we ons toe richten voor de bevrijding en goddelijke vervulling. 26 April 1933

*

X vertelde me, dat wat we ook doen, het het Goddelijke is, dat door ons handelt. Maar het lijkt me, dat het Goddelijke niet achter alles kan zijn, wat we doen, omdat we niet altijd het juiste doen. Is er enige waarheid in wat X zegt?

Er is zoveel waarheid, dat de kosmische Kracht alles uitwerkt en de Kosmische Geest (Virat Purusha) haar actie ondersteunt. Maar deze kosmische Kracht is een Vermogen, dat werkt onder de condities van de Onwetendheid, --- het verschijnt als de lagere natuur en de lagere natuur laat je verkeerde dingen doen. Het Goddelijke laat het spel toe van deze Krachten, zolang als je zelf niet beters wil. Maar wanneer je een sadhak bent, dan accepteer je het spel van de lagere natuur niet, je richt je in plaats daarvan tot de Goddelijke Moeder, en vraagt haar om door je te werken, in plaats van door je lagere natuur. Alleen wanneer je jezelf volledig in ieder deel van je wezen naar de Goddelijke Moeder gekeerd hebt en tot haar alleen, zal het Goddelijke alle acties door je doen. 27 Mei 1933

*

Hoe kan ik weten, dat de Moeder in me werkt? Ik geloof, dat alles gedaan wordt door de Moeder, de goede dingen en de slechte, maar X gelooft, dat erg weinig dingen volgens haar wil gedaan worden. Hoe kan ik weten, wat goddelijk is en wat ongoddelijk?

Waarom zou de Moeder slechte dingen in je doen? Het is de Natuur, die daarvoor handelt, niet de wil van de Moeder. Je kan tenminste weten, dat kwaadheid, jaloersheid, afgunst, rusteloosheid, wanhoop, traagheid, enz. geen goddelijke dingen

zijn en dat zuiverheid, vrede, harmonie, ijver, onzelfzuchtigheid goede dingen zijn en helpen om te groeien naar het Goddelijke.

Vormen, Vermogens, Persoonlijkheden en Verschijningen van de Moeder

Nirguna en Saguna (Vormloos en met Vorm)

Mijn wezen steeg steeds hoger. Ik zag God's vermogen van schepping, en vandaar spreidden werelden, wezens en goden zich uit. Zelfs God werd door dit vermogen van de schepping uitgedrukt als verschillende vormen: Saguna, Nirguna, enz. God en dit scheppende vermogen zijn een; dit creatieve vermogen is zijn Shakti, de Moeder. Is dit correct?

Het is juist. Er is geen moeilijkheid over. Nirguna, Saguna zijn alleen aspecten, die aangenomen worden door het Goddelijke in de manifestatie. Het is de Moeder, die (schepping is alleen manifestatie) de Saguna of de Nirguna Ishwara manifesteert.

28 Juni 1933

*

Deze morgen nam ik de Moeder zowel met Vorm als met het Vormloze waar.

Beide ervaringen zijn correct. Wat tegengesteld aan en onverenigbaar met het denkvermogen is, dat denkt door beperkingen, is niet zo voor het Hogere Bewustzijn. Noch Vorm, noch Vormloosheid is de enige waarheid op zichzelf met uitsluiting van de andere; het Goddelijke manifesteert zich door beiden, maar is door geen enkele gebonden.

4 September 1933

*

Mijn vrouw wenst om expliciete instructies van de Moeder te hebben, welke van de volgende twee procedures het meest bevorderlijk zou zijn voor haar spirituele evolutie:

- (1) Zou zij moeten mediteren op de Lotus van het Hart en over de Moeder denken als het Licht van Lichten, dat erin gesitueerd is, dat de werkelijke Zaligheid is, Alomtegenwoordig en Alwetend, die alles ondersteunt in het universum en die alles ondersteunt door support te geven en leven aan iedere variëteit van bestaan?
- (2) Of zou ze aan de Moeder moeten denken in haar huidige vorm, die zij ziet gedurende Pranam, als fysiek van haar gescheiden en apart van haar in haar suite in de Ashram?

Zij is opgevoed en spiritueel gevormd op de eerste manier. Zij kent het Goddelijke altijd als Vormloos, Immanent en Alomtegenwoordig. Maar als ik het nu adviseer, is zij bereid om de Moeder te aanbidden in haar hart op een persoonlijke manier.

Mediteren op de Moeder als het vormloze Goddelijke is een goede meditatie en kan voortgezet worden, maar voor het volle effect in deze Yoga is het niet genoeg. Mediteren op de persoonlijkheid van de Moeder in het hart is ook noodzakelijk --- maar of zij dat nu moet doen of niet, hangt af van het gevoel in zichzelf --- of zij het nodig heeft of voelt, dat zij er klaar voor is.

28 Mei 1935

Veel Vermogens en Vormen

Ik zie de Moeder in verscheidene vormen, maar ik ben niet in staat om hun betekenis te begrijpen. Is het waar, dat zij zichzelf laat zien aan ons in verschillende vormen en aspecten?

Natuurlijk. De Moeder heeft veel vormen op de suprafysieke vlakken. 12 Maart 1933

*

Soms, wanneer ik de Moeder zie, voel ik, alsof zij het beeld is van de goddelijke Ananda en haar vorm ziet er uit als die van een jong meisje. Is er enige waarheid in mijn gevoel?

Ananda is niet het enige --- er is een Kennis en Vermogen en Liefde en vele andere vermogens van het Goddelijke. Alleen als een speciale ervaring kan het een plaats hebben. 30 April 1933

*

Ik kan de Moeder zien in verschillende vormen, op ieder niveau, in mijn *ādhara*. Ik kan niet begrijpen, wat het doel is, dat zij verschillende vormen aanneemt.

Het is altijd zo --- de Moeder manifesteert zich in veel vormen volgens de behoefte van wat gedaan moet worden. 29 Januari 1934

Adyashakti

Adyashakti is de oorspronkelijke Shakti, en daarom de hoogste vorm van de Moeder. Zij manifesteert zich alleen op een verschillende manier in overeenstemming met het vlak, vanwaar men het ziet. 22 Juli 1933

Maheshwari, Mahakali, Mahalakshmi, Mahasaraswati

Gisterennacht zag ik Maheshwari boven mijn hoofd, Mahakali in mijn vitale wezen en Mahalakshmi gezeten in mijn denkvermogen en hart. Ieder straalde een verschillend licht vanuit haar lichaam. Toen zag ik enkele subtiele vermogens, die neerdaalden in mijn wezens.

Maheshwari's natuurlijke plaats is in het hogere bewustzijn boven het denkvermogen, want zij is de weidsheid en grootsheid en wijsheid van het Goddelijke. Mahakali handelt het meest natuurlijk door het hogere vitale, dat het instrument is van kracht en vermogen. Mahalakshmi handelt door het hart --- in jouw geval handelt zij in het heden ook door het denkvermogen, ofschoon dat minder gebruikelijk is --- gewoonlijk is het Mahasaraswati. 31 Augustus 1933

*

Maheswari

Is Maheswari op de Intuïtieve of Bovenmentale niveaus?

Deze Vermogens kunnen zich manifesteren op alle niveaus van het Bovenmentale tot het Fysieke. 25 Augustus 1933

Ik had een gesprek met X, waarin hij zei, dat Athena een vorm vertegenwoordiging van Maheswari is. Sommige van mijn visioenen van Goden, zoals Shiva, waren in vormen, die op menselijke vormen leken, maar ik dacht dat dit het gevolg was van dat ik ze gezien had op de vlakken, die gerelateerd zijn aan het menselijke denkvermogen en mijn denkvermogen ze op die manier zag. Voordat de materiele schepping plaatsvond, bestonden de vitale en de mentale werelden en daarvoor bestonden de hogere hemisferen. Maar bestonden de Goden op deze vlakken met vormen en gedaanten of bestonden zij alleen als onpersoonlijke vormen zonder vormen?

Wat de Goden betreft, kan de mens vormen bouwen, die zij zullen accepteren; maar deze vormen worden ook geïnspireerd in het mensen's denkvermogen vanaf de vlakken, waartoe de God behoort. De hele schepping heeft twee kanten, de gevormde en de vormloze; de Goden zijn ook vormloos en hebben toch vormen, maar een Godheid kan veel vormen aannemen, hier Maheshwari, daar Pallas Athene. Maheshwari zelf heeft veel vormen in haar lagere manifestaties, Durga, Uma, Parvati, Chandi, enz. De Goden zijn niet beperkt tot menselijke vormen --- mensen hebben hen ook niet altijd gezien in menselijke vormen. 1 September 1935

Mahakali

Waarom werkt de Moeder in de vorm van Maheshwari in me? Waarom werkt ze zo langzaam? Als zij werkte in de vorm van Mahakali, dan zou alles, dat me lastig viel, wegvluchten van angst en de Moeder's lumineuze Zon zou in me opkomen.

Mahakali kan alleen werken, wanneer er een kalm innerlijk wezen is en een resolute wil, die zonder verstoring alle moeilijkheden het hoofd bieden. Wanneer dat er niet is, dan is het alleen mogelijk voor Maheshwari om te werken om haar kalmte en weidsheid in het wezen te brengen. 20 November 1933

*

Heeft iemand hier concreet de intense actie ervaren van Mahakali en er succesvol doorheen gekomen?

Ja. Er is tenminste een voorbeeld, waarin het naar beneden geroepen was door de sadhaka en hij het volledig ontmoette. Er was een gewelddadige actie, die zijn oude sankara's, hechtingen, enz. verbrijzelde in atomen en hij kwam er goed doorheen.

13 Januari 1934

Krishna-Mahakali

De Moeder is in haar kosmische vermogen alle dingen en alle goddelijke Persoonlijkheden, want er kan niets in de manifestatie zijn dan door haar en als deel van haar wezen. Maar wat bedoeld was in de *Visions and Voices*,⁶ was, dat de Ishwara en de Goddelijke Shakti een Persoon of Wezen waren in twee aspecten en het brengt deze vereniging ervan voort als Krishna-Mahakali als van een groot vermogen voor de manifestatie. 20 Oktober 1936

Mahakali en Kali

Wat is het essentiële verschil tussen de Mahakali vorm, zoals beschreven in de Chandi en de Shyama vorm?

Deze --- Kali, Shyama, enz. --- zijn gewone vormen, die gezien worden door het vitale; de werkelijke Mahakali, wiens vorm in het Bovenmentale is, is niet zwart of donker of verschrikkelijk, maar goud van kleur en vol schoonheid, zelfs wanneer formidabel voor de Asura's. 10 Februari 1934

*

Soms zie ik de Moeder in de vorm van Mahakali of als de Transcendente en Universele Moeder. Maar ik zie haar in een witte kleur. Ik weet, dat Kali Shyama genoemd wordt, omdat haar kleur zwart is, maar ik zag wit. Waarom is dit?

Mahakali en Kali zijn niet hetzelfde, Kali is een mindere vorm. Mahakali in de hogere vlakken verschijnt gewoonlijk met een gouden kleur. 13 Maart 1934

Kali

Terwijl ik vandaag bad, zag ik het beeld van Moeder Kali. Zij was zwart en naakt en stond met haar voet op de rug van Shiva. Waarom wordt Kali gezien in een dergelijke vorm en op welk vlak wordt ze zo gezien?

Het is in het vitale. Het is Kali als een vernietigende Kracht --- een symbool van de Natuurlijke Kracht in de onwetendheid, omgeven door moeilijkheden, die alles vertrapt en breekt in een blinde strijd om erdoor te komen, totdat zij zichzelf terugvindt, terwijl zij staat met haar voet op het Goddelijke zelf --- en dan komt zij tot zichzelf en strijd en destructie zijn voorbij. Dat is de betekenis van het symbool. 9 Februari 1934

Durga

De leeuw is het attribuut van de Godin Durga, het veroverende en beschermende aspect van de Universele Moeder. 12 Juli 1929

*

⁶ Door K. Amrita. Gepubliceerd in *Amrita (Pondicherry: Sri Mira Trust, 1995)*, p. 49-67

Durga is Moeder's vermogen van Bescherming.

15 April 1933

*

De leeuw met Durga erop is het symbool van het Goddelijke Bewustzijn, dat handelt door een vergoddelijkte fysiek-vitale en vitaal-materiele kracht. November 1933

*

Welk aspect van de Moeder's persoonlijkheid komt naar buiten op Welvaart dag? Is het iets als de godin Annapurna, die iemand's materiele behoeften bevredigt?

Ik veronderstel, dat het zoiets zou zijn --- een aspect van Durga. 2 Maart 1934

*

Je attitude naar enige goddelijke manifestatie in het Moeder's externe bewustzijn is verlichtend, "niet alleen beangstigend voor de Asura's, maar voor de sadhaks". En toch was het alleen een beperkte en bijzondere kracht --- het Durga vermogen! Anderen gingen niet zover als dat, maar zij vonden haar hoog, ver weg, op een afstand, zwaar --- vroegen, wat de oorzaak was van haar ongenoegen tegen hen. En dat komt op hetzelfde neer --- zwaar zijn tegen de Asura's is ook zwaar zijn tegen de sadhaks. Enkeligen sloegen een verschillende noot aan, heerlijkheid bij de grootsheid van het Vermogen, dat zij voelden, of zelfs, wanneer zij niets daarvan voelen, een plotseling opheffen van obstakels. Maar dat is niet de algemene toon. Er volgt uit, dat de Moeder niets kan manifesteren in haar externe materiaal, omdat zij op een niveau moet blijven met de sadhaks. En wat dan? Wanneer zij niet toegestaan kan worden om zichzelf, het werk, de sadhaks te beschermen tegen aanvallen van de Asura's op het fysieke vlak --- want daar is de hele kwestie, --- wat moet er dan gedaan worden? Wat kan er gedaan worden? Niets. We kunnen alleen wachten op de supramentale neerdaling -- - en die neerdaling is methodisch, maar langzaam, want de oppositie daartegen is ook te obstinaat in de materiele Natuur.

We moeten echter doorgaan en doen, wat gedaan kan worden onder deze moeilijke omstandigheden. Ik weet niet in hoeverre het wijs is om niet naar pranam te komen, --- de resultaten in anderen zijn niet briljant geweest, maar als het alleen voor enkele dagen is, en je staat erop, dan zal ik niet weigeren. Het werkelijke is echter een verandering in mentale attitude --- uit de wereld van ideeën en gevoelens gaan, die gebouwd is door je denkvermogen, wat een gevangenis is, naar een vrijheid en openheid naar het Goddelijke, zou erg behulpzaam voor je zijn. Dan zou er spoedig een kompas en een roer zijn. 17 Oktober 1934

*

Is Durga een vorm en naam van Mahalakshmi? Ik hoorde recent de naam "Durga" zich herhalen in mezelf en ik voelde bevrijding van zware onderdrukking. Ik voel me ook aangetrokken tot de naam "Krishna" en soms in een halfslaap vind ik mezelf de "Durga-Mahakali-Krishna" herhalen.

Durga combineert de karakteristieken van Maheswari en Mahakali tot op zekere hoogte, --- er is niet veel verbinding met Mahalakshmi. De combinatie van Krishna en Mahakali is er een, die een groot vermogen heeft in deze Yoga en wanneer namen samen verrijzen in je bewustzijn, is het een goed teken. 21 Maart 1938

Mahalakshmi

Een vers van de *Chandi* over Mahalakshmi kwam een of twee minuten, nadat Moeder met me begon te mediteren, tot me. Naderhand verklaarde de Moeder, dat drie vormen van Mahalakshmi verschenen in de meditatie als antwoord op mijn aanroep. De eerste, zei de Moeder, was de oorspronkelijke (Bovenmentale) vorm van Mahalakshmi, en de tweede was de traditionele. Over de derde sprak de Moeder niet volledig. De vorm had drie gezichten met iets als een kroon er bovenop. Is er enige traditie in India of erbuiten van een vorm met drie gezichten van Mahalakshmi? En wat is de betekenis van dezelfde godin-persoonlijkheid van de Moeder --- Mahalakshmi --- die verschijnt in drie successieve vormen?

De Moeder vertelde je alles, dat zij zag over de laatste vorm --- het verdween bijna onmiddellijk. De eerste vorm was de ware, die welke zij draagt op het Bovenmentale Vlak, dat het huis is van de grotere Goden --- zo gauw als het je denkvermogen raakte, nam het de traditionele vorm aan, die degene is, waar je denkvermogen vertrouwd mee is. De derde vorm moet een symbolische zijn (geen traditionele) --- het zou lijken, dat het een overeenkomende is aan de Shakti kant met de Trimurti, die de eenheid aantoont in het verschil van drie vermogens in het Kosmische Bewustzijn --- het is dezelfde manifestatie in verschillende vormen --- het Bovenmentale Vermogen, de traditionele Lakshmi en het Ene Vermogen in de Moeder hier. 3 September 1936

Mahasaraswati

Vandaag zag ik, verzonken in diepe meditatie, een mooie chakra, die opende boven mijn hoofd, en op die chakra waren twee lotussen aan het bloeien en op die lotussen zaten u en de Moeder. Daarna riep ik de Moeder aan in mijn volledige wezen en toen zag ik Mahasaraswati neerdalen. Waarom daalde Mahasaraswati neer bij mijn roep en waarom opende de chakra boven mijn hoofd?

Het is Mahasaraswati's werk om het vermogen en het licht te gebruiken en de ervaringen, die binnenkomen van vanboven om zo in detail de hele uiterlijke natuur te veranderen. 24 April 1933

*

Is het meest het Mahasaraswati aspect van de Moeder, dat werkt in onze sadhana hier?

Heden ten dage sinds de sadhana naar beneden kwam naar het fysieke bewustzijn -- - of het is eerder een combinatie van Maheshwari-Mahasaraswati krachten.

25 Augustus 1933

*

Wat is de wijsheid, die diepere hersenwindingen bracht in het menselijke brein, de volmaakte tussenschotten in de hartkamers van het hart en dergelijke andere details van de structuur? Is het het werk van Mahasaraswati?

Ja --- alle perfectie in de ingewikkeldheid van het detail laat de aanraking van Mahasaraswati zien. 19 September 1933

*

Terwijl ik vandaag in meditatie zat, zag ik een rivier stromen van het hogere bewustzijnsniveau naar het hartniveau in me. Op deze rivier was een gouden boot en erop gezeten was Mahasaraswati, die langs de rivier reisde in een gouden en wit licht. Wat is de betekenis hiervan?

Dat is het werk van Mahasaraswati om te gaan tussen het hogere bewustzijn en het hart en door hen het bestuur te vestigen van de Waarheid in alle details van het denkvermogen en het leven en de fysieke natuur. 7 December 1933

Het Radha-Vermogen

In de *Chandi* worden de namen van de vier Kosmische Vermogens van de Moeder genoemd --- Maheshwari, Mahakali, Mahalakshmi, Mahasaraswati, samen met anderen, maar de naam Radha wordt niet genoemd. Dit is een helder bewijs van het feit, dat toen de *Chandi* samengesteld werd, het Radha-Vermogen niet was gemanifesteerd aan het visioen van de heiligen en dat de *Chandi* alleen de Kosmische Vermogens van de Moeder noemt en niet haar supramentale Vermogens. In het boek *The Mother* heeft u na het beschrijven van de vier Vermogens van de Moeder gezegd: "Er zijn andere grote Persoonlijkheden van de Goddelijke Moeder, maar zij waren moeilijker naar beneden te brengen en hebben niet naar voren uitgesprongen met een dergelijke prominentie in de evolutie van de aardegeest. Er zijn onder hen Aanwezigheden, die onmisbaar zijn voor de supramentale realisatie, --- het meest van alle een, die haar Persoonlijkheid is van die mysterieuze en krachtige extase en Ananda, die stroomt uit een allerhoogste goddelijke Liefde, de Ananda, die alleen de kloof kan helen tussen de hoogste hoogten van de supramentale geest en de laagste afgronden van de Materie, de Ananda, die de sleutel behoudt van een wonderbaarlijk goddelijkst Leven en zelf nu vanuit haar heimelijkheden het werk ondersteunt van alle andere Vermogens van het Universum." [p. 23-24] Is de Persoonlijkheid, waarnaar hier gerefereerd wordt in deze passage, niet het Radha-Vermogen, waarover gesproken wordt als Premamayi Radha, Mahaprana Shakti en Hladini Shakti?

Ja --- maar de beelden van het Radha-Krishna spel zijn genomen uit de vitale wereld en daarom is het alleen een mindere manifestatie van de Radha Shakti, die hier geschetst wordt. Daarom wordt zij Mahaprana Shakti genoemd en Hladini Shakti. Waarnaar gerefereerd wordt is niet deze mindere vorm, maar het volle Vermogen van Liefde en Ananda boven. 7 Februari 1934

De Moeder's Vibhuti's

U schrijft in *The Mother*, dat er Vibhuti's zijn van de vermogens en persoonlijkheden van de Ishwara en Vibhuti's van de Moeder, maar dat in beide gevallen het de actie is van de Genade van de Moeder, die alleen een transformatie kan bewerkstelligen van de Vibhuti [p.16]. Ik zou het verschil willen weten. Neem bijvoorbeeld Christus,

Chaitanya, Ramakrishna, Confucius, Zarathustra, Boeddha, Shankara, Mohammed, Alexander, Napoleon --- wie zijn onder deze welbekende figuren de Vibhuti's van de Moeder en wie zijn de Vibhuti's van de Ishwara? En wat over de Moeder's actie in Avatars als Rama en Krishna?

De Moeder's Vibhuti's zouden gewoonlijk vrouwelijke persoonlijkheden zijn, waarvan de meeste gedomineerd zouden worden door een van de vier persoonlijkheden van de Moeder. De anderen, die je noemt, zouden persoonlijkheden en vermogens zijn van de Ishwara, maar ook in hen, zoals in allen, zou de Moeder's kracht handelen. Ik vat de vraag niet nogal over de transformatie van de Vibhuti's. De hele schepping en transformatie is het werk van de Moeder. 29 Oktober 1935

*

Kan het, omdat de hele schepping de Moeder's werk is, opgevat worden, dat het de persoonlijkheden van de Moeder zijn, die achter de sluier de condities voorbereiden voor de neerdaling van de Avatar of Vibhuti?

Wanneer je de goddelijke Persoonlijkheden van de Moeder bedoelt --- is het antwoord ja. Er kan zelfs gezegd worden, dat iedere Vibhuti zijn energie betreft van de Vier, van een van hen predominant in de meeste gevallen, zoals Napoleon van Mahakali, Rama van Mahalakshmi, Augustus Caesar van Mahasaraswati. 31 Oktober 1935

Verschillende Verschijningen van de Moeder

Wanneer ik naar de Moeder kijk gedurende de morgen pranam, ziet zij er verschillend uit dan in de avond, wanneer zij op het terras wandelt of wanneer ik haar ga zien. Zijn het alleen mijn ogen of doet zij feitelijk iets?

De Moeder heeft niet alleen een verschijning, maar vele op verschillende tijden. 14 Mei 1933

*

Vandaag, toen ik de Moeder op het terras zag, zag ik duidelijk het Moeder's licht en dat haar hoogte een beetje groter was dan normaal. Was dit waar?

Ja. Velen zien zo, alsof de Moeder groter was dan haar gewone fysieke verschijning. 29 September 1933

*

De Moeder heeft veel verschillende persoonlijkheden en haar verschijning verandert zoals een of een andere predomineert. Het algemene iets bestaat natuurlijk. Er is eerst degene, die al deze persoonlijkheden manifesteert, maar die niet uitgedrukt kan worden in naam en woord --- er is ook de supramentale persoonlijkheid, die vanachter de sluiert presideert over het doel van de huidige manifestatie. 9 November 1933

*

Waarom verschijnt de Moeder verschillend op verschillende tijden, zoals bij Pranam of Prosperity of terwijl ze interviews geeft? Soms zijn zelfs ook anatomische verschillen zichtbaar. Wat is de reden voor deze verschillen in haar verschijning? Hangt het af naar wie zij zich uitwendig richt?

Het is eerder, denk ik, afhankelijk van de persoonlijkheid, die zich naar voren manifesteert --- omdat zij veel persoonlijkheden heeft en het lichaam plastisch genoeg is om iets uit te drukken van ieder, wanneer het naar voren komt. 4 December 1933

Valse Verschijningen van de Moeder

Ik zag de Moeder in een droom en deed pranam voor haar. Zij hilde en had medelijden met me in mijn onfortuinlijke toestand. Maar nu voel ik, dat de persoonlijkheid, waarvoor ik pranam deed, de Moeder niet was, maar iemand als haar vermomd.

Het moet klaarblijkelijk een of andere kracht geweest zijn, die de vorm van de Moeder aannam --- dat gebeurt vaak op het vitale vlak. Er worden suggesties gegeven door deze vermomde krachten, die geweigerd moeten worden, zoals je deze weigerde.

7 September 1938

Sectie Twee

De Moeder, Sri Aurobindo en de Integrale Yoga

Twée in Een

Een Bewustzijn

De oppositie tussen het Moeder's bewustzijn en mijn bewustzijn was een uitvinding van de oude dagen (hoofdzakelijk als gevolg van X, Y en anderen van die tijd) en verscheen in een tijd, toen de Moeder niet volledig erkend of geaccepteerd werd door sommigen van diegenen, die hier in het begin waren. Zelfs toen zij haar erkend hadden, volharden zij in deze betekenisloze oppositie en het bracht grote schade aan hen en anderen. Het Moeder's bewustzijn en het mijne zijn hetzelfde, het ene Goddelijke Bewustzijn in twee, omdat dat noodzakelijk is voor het spel. Niets kan gedaan worden zonder haar kennis en kracht, zonder haar bewustzijn --- wanneer iemand werkelijk haar bewustzijn voelt, zou hij moeten weten, dat ik er ben erachter en wanneer hij me voelt, is het hetzelfde als het hare. Wanneer een dergelijke scheiding gemaakt wordt (ik laat draaiingen erbuiten, die hun denkvermogens zo sterk op deze dingen zetten), hoe kan de Waarheid dan zichzelf vestigen --- van de Waarheid is er geen dergelijke scheiding. 13 November 1934

Een Kracht

Is er enig verschil in uw werking en de Moeder's werking --- ik bedoel enig verschil in de kracht of effectiviteit?

Nee, het is een enkel Vermogen.

23 Mei 1933

*

Natuurlijk heb je gelijk, als je zegt, dat we een zijn en wat ook gegeven wordt, is van beiden. Wanneer ik geef, gaat de Moeder's Kracht ermee, of anders zou de Sadhak niets krijgen, en wanneer de Moeder geeft, gaat mijn ondersteuning ermee en geeft het mijn licht, zowel als het Moeder's. Het is twee kanten van een ondeelbare actie, de ene, die de andere met zich draagt. Het is de Moeder's Kracht, die de duw geeft, maar ook de vrede. 16 Juli 1936

*

Wat men ook van de Moeder krijgt, komt ook van mijzelf --- er is geen verschil. Dus ook als ik iets geef, is het door de Moeder's Kracht, dat het naar de sadhak gaat.

20 Augustus 1936

Een Pad

Er is iets ongoddelijks in de wereld, een deel, dat obscuur lijkt; ik zei tegen de Moeder, dat de waarheid hier uitgedrukt wordt door Moeder's Licht. De andere waarheid wordt uitgedrukt door Sri Aurobindo's Licht. Er zijn twee verschillende paden en lijken aparte polen te zijn, toch ontmoeten zij elkaar op een plaats boven.

Wanneer je toestaat, dat dergelijke vreemde en verkeerde ideeën greep op je krijgen, is het niet verrassend, dat je verwarring krijgt en het moeilijk vindt om een gestadige vooruitgang te maken.

Het Moeder's bewustzijn is het goddelijke Bewustzijn en het Licht, dat ervan afkomt, is het licht van de goddelijke Waarheid; de Kracht, die zij naar beneden brengt, is de kracht van de goddelijke Waarheid. Iemand, die ontvangt en accepteert en leeft in het Moeder's licht, zal de waarheid beginnen te zien op alle vlakken, de mentale, de vitale, de fysieke. Hij zal alles weigeren, dat ongoddelijk is; het ongoddelijke is de valsheid, de onwetendheid, de dwaling van de donkere krachten; het ongoddelijke is alles, dat obscuur is en onwillig om de goddelijke Waarheid te accepteren en haar licht en kracht. Het ongoddelijke is daarom alles, dat onwillig is om het licht en de kracht van de Moeder te accepteren. Dat is, waarom ik je altijd vertel, om jezelf in contact te brengen met de Moeder en met haar Licht en Kracht, omdat je alleen zo uit de verwarring en obscuriteit kan komen en de Waarheid kan ontvangen, die van boven komt.

Wanneer we spreken over het Moeder's Licht of mijn Licht in een bijzondere zin, dan spreken we over een speciale occulte actie --- we spreken over zekere lichten, die van het Supramentale komen. In deze actie is het Moeder's het witte Licht, dat zuivert, verlicht, en de hele essentie en het vermogen van de Waarheid naar beneden brengt en de transformatie mogelijk maakt. Maar in feite is al het licht, dat vanboven komt, van de hoogste goddelijke Waarheid, het Moeder's.

Er is geen verschil tussen het Moeder's pad en het mijne; we hebben en hebben altijd hetzelfde pad gehad, het pad, dat leidt naar de supramentale verandering en de goddelijke realisatie; niet alleen aan het eind, maar vanaf het begin zijn zij hetzelfde geweest.

De poging om een verdeling en oppositie van deze soort op te zetten, die de Moeder aan een kant plaatst en mijzelf aan een andere en tegengestelde of nogal verschillende kant, is altijd de truc geweest van de krachten van de Valsheid, wanneer zij willen voorkomen, dat een sadhak de Waarheid bereikt. Stuur al dergelijke valsheden weg uit je denkvermogen.

Weet, dat het Moeder's licht en kracht het licht en de kracht van de Waarheid zijn; blijf altijd in contact met Moeder's licht en kracht, alleen dan kan je groeien in de goddelijke Waarheid.

10 September 1931

*

Ik wil vragen, of het idee van de Moeder hetzelfde is als dat van God. Ik dacht, dat wat we Sri Aurobindo's Licht noemen of het Supramentale Licht naar de realisatie van God leidt, terwijl de realisatie van de Moeder de realisatie is van Bewustzijn, dat parallel gaat en ook verder in zijn afgescheidenheid. Wanneer de Ene de Moeder is, leidt dan Sri Aurobindo's Licht tot iets verschillends, zoals de idealen van de Upanishads --- de realisatie van de Purusha, enz.? Deze verschillen lijken elkaar nooit te ontmoeten in eenheid.

Ik schreef eens eerder, dat deze ideeën over de scheiding tussen de Moeder en mijzelf en onze paden verschillend zijn of ons doel verschillend, nogal onjuist zijn. Ons pad is hetzelfde; ons doel is hetzelfde --- het Supramentale Goddelijke. 24 Februari 1932

*

Moeder deed Yoga, voordat zij Sri Aurobindo kende of ontmoette; maar hun lijnen van sadhana volgden onafhankelijk dezelfde koers. Toen zij elkaar ontmoeten, hielpen zij elkaar in vervolmaking van de sadhana. Wat bekend is als Sri Aurobindo's Yoga is de gezamenlijke schepping van Sri Aurobindo en de Moeder; zij zijn nu volledig geïdentificeerd --- de sadhana in de Ashram en alle opstelling wordt direct gedaan door de Moeder, Sri Aurobindo ondersteunt haar van vanachter. Allen, die hier komen om Yoga te beoefenen, moeten zichzelf overgeven aan de Moeder, die hen altijd helpt en hun spirituele leven opbouwt.

Niet Minder, noch Grootser

Ik voel het Goddelijke overal als geest, die me naar Hem trekt. Hij is het Zelf van allen en de Meester van allen. Ik voel, dat Hij groter is dan de Moeder. Ik voel, dat Hij het Goddelijke is, die belichaamd is in mijn Vader Sri Aurobindo.

Het is een aspect van het Goddelijke --- maar het Goddelijke als het Zelf en de Heer en het Goddelijke als de Moeder zijn dezelfde --- er is geen minder of grootser.

31 Maart 1934

*

Waarom beschouwen mensen hier u groter dan de Moeder? Zij niet beiden van u van hetzelfde vlak? Is het geen sluier over de menselijke visie, die een dergelijk onderscheid maken?

Het zijn de denkvermogens, die alleen oppervlaktedingen zien en niet kunnen zien, wat achter hen is.

28 Maart 1935

Een in Twee Lichamen

Moeder en ik zijn een, maar in twee lichamen; er is geen noodzaak voor beide lichamen om altijd hetzelfde te doen. Integendeel, omdat we een zijn is het nogal voldoende, dat er een tekent, juist zoals het nogal voldoende is voor een om naar beneden te gaan om Pranam te ontvangen of meditatie te geven.

*

De Moeder en ik zijn een en gelijk. Zij is ook allerhoogst hier en heeft het recht om het werk op te stellen, zoals zij denkt, dat het het beste is voor het werk, niemand heeft enig recht of claim of eigendom van enig werk, dat hem gegeven zou kunnen worden. De Ashram is de Moeder's schepping en zou niet bestaan hebben zonder haar, het werk, dat zij doet, is haar schepping en is niet aan haar gegeven en kan niet van haar genomen worden. Probeer deze elementaire waarheid te begrijpen, wanneer je enige juiste relatie met of attitude naar de Moeder wil hebben.

Juni 1935

APPENDIX

Twee Teksten

Sri Aurobindo schreef deze twee stukken rond 1927, spoedig nadat de Moeder de leiding op zich nam van de Ashram. In de eerste spreekt hij vanuit het gezichtspunt van de Moeder; in de tweede spreekt hij vanuit het gezichtspunt van “de God van Rijkdom”. Het tweede deel zou geschreven kunnen zijn voor een discipel, die het op zich genomen had om geld te verzamelen voor de Ashram.

1

Ik ben *de Shakti van Sri Aurobindo alleen*, en de Moeder van al mijn kinderen.

Mijn kinderen zijn allemaal *gelijkelijk* deel van mijn bewustzijn en van mijn wezen. Wanneer zij getransformeerd en gerealiseerd zijn, zullen allen een gelijk recht hebben om ieder te manifesteren als een aspect van mijzelf en Sri Aurobindo.

Het is de eenheid van allen in de solidariteit van een algemene manifestatie, die de schepping zal toestaan van de nieuwe en goddelijke wereld op de Aarde. Ieder zal zijn deel brengen, maar geen deel zal compleet zijn, behalve als een vermogen in de solidariteit van het geheel.

2

Ik ben de God van Rijkdom, de Sterke en de Prachtige, ik ben de Meester van de duizenden en de Regent van de miljoenen, ik ben de krachtige Schepper, de verzamelaar met volle handen, de weelderige uitdeler van schatten. Alle rijkdommen van iedere soort, die in de aarde zijn en op de aarde en eronder en alle rijkdommen, die in de wateren zijn, zijn van rechtswege van mij; ik heb macht over al deze overvloeden. Mijn vermogen is voor de Moeder; ik roep al deze rijkdommen voor haar, opdat ik ze zou kunnen opdragen aan haar, opdat ik ze neer kan leggen aan de voeten van de Moeder van Stralingen.

Incarnatie en Evolutie

Het Mysterie van Incarnatie

Veel jaren geleden schreef de Moeder over het leven in de Ashram: "In onze dagelijkse oefeningen trachten we om het grote mysterie uit te drukken van de Goddelijke Incarnatie."⁷ Ik bid, dat deze boodschap aan me uitgelegd zou kunnen worden --- en dat ik in staat zal worden gesteld om de betekenis ervan volledig en helder te begrijpen.

Het betekent, dat we handelen als we doen, omdat we het als een feit nemen, dat het Goddelijke kan manifesteren en gemanifesteerd is in een menselijk lichaam.

Is dit een boodschap, die gecirculeerd kan worden onder alle leden van de Ashram?

Ja, zij zouden het moeten weten.

Onder buitenstaanders?

Niet, tenzij zijn geïnteresseerd en de betekenis zoeken van wat we doen.

Ik ben ook gretig om te weten of ik in mijn bezigheden in Madras, professioneel of anders, het leven kan navolgen, dat geschetst wordt in de boodschap? Of deze boodschap enige relatie heeft met een dergelijk leven als het mijne?

Ja, natuurlijk, het heeft betrekking op iedereen, die de fundamentele waarheid, waarop Moeder baseerde, wat zij schreef. 29 December 1933

*

Wat is het nut om een inspanning te doen voor andere realisaties als we het allerhoogste geheim gekend hebben (*uttamam rahasyam*), dat je het Geïncarneerde Goddelijke en de Moeder de Para-Shakti is? Dat is de hoogste realisatie, denk ik, en alle andere --- de realisatie van het kosmische bewustzijn, van de aanwezigheid van het immanente Goddelijke, zelfs van het stille onveranderlijke Brahman --- zijn secundair in vergelijking ermee. Wat er ook gedaan moet worden in de wereld, zal door u gedaan worden en de Moeder.

Ja, maar om dat een constante realisatie in zijn volheid te laten zijn, moet dezelfde inspanning gedaan worden en wanneer het gedaan wordt, zal het de andere realisaties met zich brengen als delen van de hoofdrealisatie. 30 Oktober 1936

De reden van Hun Belichaming

De supramentale schepping moet, als het een schepping op aarde moet zijn, niet alleen een innerlijke verandering zijn, maar ook een fysieke en externe manifestatie. En precies voor dit deel van het werk, het moeilijkste van alles, is overgave het meest noodzakelijk; om deze reden is het de feitelijke neerdaling van het supramentale

⁷ De Moeder, Woorden van de Moeder --- III (Pondicherry: Sri Aurobindo Ashram, 2004), *Collected Works of the Mother (second edition)*, vol. 15, p. 32.

Goddelijke in de Materie en de werking van de Goddelijke Aanwezigheid en Vermogen daar, die alleen de fysieke en externe verandering mogelijk kunnen maken. Zelfs de krachtigste zelf-verklaring van de menselijke wil en inspanning is krachteloos om het voort te brengen; wat betreft egoïstische hardnekkigheid en vitale opstand, zijn zij, zolang als zij duren, onoverkomelijke obstakels voor de neerdaling. Alleen een kalm, zuiver en overgegeven fysiek bewustzijn, vol psychische aspiratie, kan haar gebied zijn; alleen dit kan een effectieve opening maken van het materiele wezen voor het Licht en het Vermogen en de supramentale verandering iets, dat feitelijk en uitvoerbaar is. Hiervoor zijn we hier in het lichaam en hiervoor zijn jij en de andere sadhaks in the Ashram nabij ons. Maar niet door hardnekkigheid voor kleinzielige eisen en bevredigingen in het externe gebied of voor een uiterlijke nabijheid, die de vitale natuur pleziert en haar trots en verlangen, kun je de ware relatie krijgen met het Goddelijke in dit gebied. Wanneer je daar de realisatie wil, is het de ware nabijheid, die je moet zoeken, de neerdaling en aanwezigheid van de Moeder in je fysieke bewustzijn, haar constante innerlijke aanraking in het fysieke wezen en haar activiteiten, haar wil en kennis achter al haar werken en denken en beweging en de altijd aanwezige Ananda van die aanwezigheid, die alle vitale en fysieke afgescheidenheid, hunkering en verlangen verdrijft. Wanneer je dat hebt, dan heb je alle nabijheid, die je kan vragen en de rest zal je blijmoedig overlaten aan de Moeder's kennis en wil om te beslissen. Want met dit in je kan er geen gevoel zijn van weggehouden worden, geen besef van "kloof" en "afstand", geen klacht van een eenheid, die ontbreekt of een lege droogheid en ontkenning van nabijheid.

6 December 1930

*

U heeft in een brief geschreven, "Een overgave door welk middel dan ook is goed, maar klaarblijkelijk is het Onpersoonlijke niet genoeg, want overgave daaraan zou beperkt kunnen zijn in resultaat voor de innerlijke ervaring zonder enige transformatie van het uiterlijke wezen."⁸ Ik begrijp het niet.

Het is nogal verrassend, dat je niet in staat zou moeten zijn om een dergelijke eenvoudige en vertrouwde verklaring te begrijpen; want dat is altijd de hele reden van deze Yoga geweest, dat het volgen van het Onpersoonlijke alleen innerlijke ervaring brengt of ten hoogste mukti. Zonder de actie van de integrale Goddelijke is er geen verandering van de hele natuur. Wanneer het niet zo zou zijn, dan zou de Moeder niet hier zijn en ik zou hier niet zijn --- wanneer een realisatie van het Onpersoonlijke voldoende zou zijn.

15 September 1936

Connecties in Voorbije Levens

Door welke *punya* van ons heeft de Genade ons, louter mensen, dit zeldzame privilege geschonken van hier komen aan de Goddelijke's Voeten?

Het is de roep van je ziel, die je hier bracht en ook een of andere aspiratie of connectie van de Moeder en mijzelf in voorbije levens.

6 Mei 1933

Welke soort *bhakti* in mijn voorbije levens heeft me bij de Moeder's voeten gebracht?

⁸ Sri Aurobindo, Letters on Yoga (Pondicherry: Sri Aurobindo Ashram Trust, 1970), Sri Aurobindo Birth Centenary Library, vol. 23, p. 613.

De aspiratie voor vereniging met het Goddelijke en misschien ook voor de neerdaling van het Goddelijke op de aarde. 8 Mei 1933

*

Mensen doen allerlei soorten inspanning om God's darshan te hebben; sommigen huilen en huilen zelfs, toch falen zij om het te verwerven. Wij lijken in de Ashram niet veel gedaan te hebben, en toch zijn we hier met u. Wat heeft dit voortgebracht?

Er zijn veel dingen, die het voortgebracht hebben --- een connectie in voorbije levens met de Moeder en mijzelf, de ontwikkeling van je natuur in eerdere geboorten, die het mogelijk maakten voor je om het Goddelijke te zoeken, bhakti in die levens, die nu zijn vrucht draagt --- uiteindelijk de Goddelijke Genade. Oktober 1935

Doorgaan met de Evolutie

Er wordt gezegd, dat u en de Moeder op aarde zijn geweest sinds haar schepping. Maar wat heeft u gedaan gedurende zovele miljoenen jaren in vermomming? Ik zeg "vermomming", omdat het alleen nu is, dat u zichzelf aan de wereld toont in uw werkelijke natuur.

Doorgaan met de evolutie.

25 September 1935

*

Ik faal om te begrijpen, wat u bedoelt met "Doorgaan met de Evolutie." Kunt u dit vollediger uitleggen?

Dat zou het beschrijven betekenen van de hele menselijke geschiedenis. Ik kan alleen zeggen, dat zoals er speciale neerdalingen zijn om met de evolutie door te gaan naar een verder stadium, er zo ook iets van het Goddelijke er altijd is om door ieder stadium zichzelf te helpen in een of andere richting. 26 September 1935

*

Ik kan begrijpen, hoe gewone mensen in het verleden uw aanwezigheid niet herkend zouden kunnen hebben, speciaal toen u uitwendig leefde als menselijke wezens. Maar hoe komt het, dat zelfs Sri Krishna, Boeddha of Christus uw aanwezigheid niet herkenden in deze wereld?

Aanwezigheid waar en in wie? Wanneer zij niet ontmoeten, zouden zij het niet herkennen, en zelfs, wanneer zij elkaar ontmoeten, is er geen reden, waarom de Moeder en ik de sluier zouden afwerpen, die over deze persoonlijkheden hing en het Goddelijke achter hen openbaren. Deze levens waren niet bedoeld voor enig dergelijk doeleinde. 27 September 1935

*

Wanneer U en de Moeder de hele tijd op aarde waren, zou het betekenen, dat u hier was, toen deze grote wezens neerdaalden. Hoe kon u dan, wat ook uw externe mantel was, uw innerlijke zelf --- de ware goddelijkheid voor hen verbergen?

Maar waarom kan het innerlijke zelf niet verborgen zijn voor allen in dergelijke levens? Je redenering zou alleen enige kracht hebben als de aanwezigheid op aarde dan als een Avatar zou zijn, maar niet als het alleen was als Vibhuti.

Dus als antwoord op de vraag, "Aanwezigheid waar en in wie?" zou ik zeggen, "Aanwezigheid in de Wereld en in Uzelf en de Moeder."

"Aanwezigheid in Uzelf" betekent niets. Het is "aanwezigheid" in of achter een of ander lichaam en achter een of andere uiterlijke persoonlijkheid. Ook "aanwezigheid" in welk deel van de wereld? Wanneer de Moeder in Rome zou zijn in de tijd van de Boeddha, hoe zou Boeddha kunnen weten als hij zelfs niet van het bestaan van Rome wist?

Ik bedoelde niet, dat U of de Moeder uw sluier af moesten werpen. Het zijn die grote mensen, die u herkend zouden moeten hebben ondanks de sluier.

Men kan een grote man geweest zijn zonder dergelijke dingen als die te kennen. Grote mensen of zelfs grote Vibhuti's hoeven niet alwetend te zijn of dingen te weten, die niet nuttig voor hen waren om te kennen. 27 September 1935

*

U schrijft: "Maar waarom kan het innerlijke zelf niet verborgen worden voor allen in dergelijke levens?" Ik faal te begrijpen, hoe iemand zijn innerlijke zelf zou kunnen verbergen voor Avatars en Vibhutis.

Een Avatar of Vibhuti heeft de kennis, die noodzakelijk is voor hun werk; zij hoeven niet meer te hebben. Er was absoluut geen reden, waarom Boeddha zou moeten weten, wat er gaande was in Rome. Een Avatar manifesteert zelfs niet alle Goddelijke alwetendheid en almachtigheid; hij is niet gekomen voor enig dergelijk onnodig display; dat alles is achter hem, maar niet vooraan in zijn bewustzijn. Wat de Vibhuti betreft, de Vibhuti weet zelfs niet, dat hij een vermogen is van het Goddelijke. Sommige Vibhuti's, zoals Julius Caesar, bijvoorbeeld, zijn atheïsten geweest. Boeddha zelf geloofde niet in een persoonlijke God, alleen in een of ander onpersoonlijk en onbeschrijfelijk Permanent.

Toch kan ik een ding niet begrijpen: zelfs ofschoon u uw sluier niet afwierp, hoe konden Krishna, Boeddha en Christus niet helpen hun sluier afwerpen om U te herkennen?

Waarom zouden zij? De sluier was daar noodzakelijk voor hun werk. Waarom zou het afgeworpen moeten worden? Dus als de Moeder aanwezig was in het leven van Christus, was zij daar niet als de Goddelijke Manifestatie, maar als helemaal menselijk. Voor haar om herkend worden als het Goddelijke zou een enorme wanorde gecreëerd hebben en het werk gefrustreerd hebben, dat Christus kwam doen, door de juiste beperkingen ervan te doorbreken.

Bovendien moet u gehoord hebben, dat net voor Christus geboren was enige Rishis uit India wisten van de goddelijke Neerdaling en hoofdzakelijk door hun inspiratie naar Jerusalem gingen, ofschoon zij niet geweten hadden, wat en waar Jerusalem was.

Ik heb nooit gehoord over Rishis van India, die daarheen gingen. Er is een legende van enige Wijzen, die een ingeving kregen, dat er een goddelijke Geboorte was op

aarde en een ster volgden, die hen leidde naar de stal, waarin Christus geboren was.
Maar dit is een legende, geen verhaal. 29 September 1935

*

Wat was, omdat u en de Moeder constant op aarde waren vanaf het begin, de behoefte voor Avatars, die hier de een na de ander naar beneden kwamen?

Wij waren niet op aarde als Avatars. 15 December 1935

*

U zegt, dat U beiden niet op aarde waren als Avatars en toch met de evolutie doorgingen. Omdat het Goddelijke Zelf op aarde was en met de evolutie doorging, wat was dan de noodzaak voor het naar beneden komen van de Avatars, die delen zijn van Hemzelf?

De Avatar is noodzakelijk, wanneer een speciaal werk gedaan moet worden en in crises van de evolutie. De Avatar is een speciale manifestatie, terwijl het de rest van de tijd de Goddelijke werking is binnen de gewone menselijke beperkingen als een Vibhuti. 18 December 1935

De Goeroe, het Goddelijke en de Waarheid

Is er werkelijk enig verschil tussen de Goeroe, het Goddelijke en de Waarheid in onze Yoga? Ik heb in ogenschouw genomen, dat de Moeder en uzelf niet alleen de Goeroes zijn, maar ook het Goddelijke, en dat wat jullie beiden ook zeggen, het de wet van de Waarheid is. Waarom gebruikt u dan deze drie woorden?⁹

Ik schreef de algemene wet van het spirituele leven en gehoorzaamheid. Je moet dat weten, zowel als de speciale toepassing ervan hier. Bovendien zijn velen hier tevreden met zeggen "De Moeder is goddelijk," maar zij volgen haar bevelen niet op. Anderen beschouwen haar niet werkelijk als Goddelijk --- zij behandelen haar alsof zij een gewone Goeroe zou zijn. 13 Juni 1933

*

Gisteren sprak u over de Moeder's bevelen. Wat zijn zij? Ik wil proberen om ze te volgen.

Zij worden verondersteld bekend te zijn. Je moet het juiste doen en de Yoga oprecht volgen. 14 Juni 1933

De Moeder, Sri Aurobindo en het Bovenmentale

Zelfs het Bovenmentale is voor allen behalve de Moeder en mijzelf niet gerealiseerd of alleen een invloed, bijna geheel subjectief. 24 Maart 1934

⁹ Zie brief van 12 Juni 1933, gepubliceerd op pagina 672 of Letters on Himself and the Ashram, volume 35 van THE COMPLETE WORKS OF SRI AUROBINDO. — Ed.

De Moeder, Sri Aurobindo en de Supramentale Neerdaling

X heeft de volgende opmerkingen gemaakt: "De huidige voorbereiding is gaande om het Supramentale naar beneden te brengen in het fysieke van de Moeder en Sri Aurobindo." Is het correct?

[*Sri Aurobindo schreef tussen haken "De huidige voorbereiding is gaande om het Supramentale naar beneden te brengen in het fysieke", en schreef:*] Niet helemaal correct op alle punten. De dingen, die naar beneden gebracht moesten worden, waren ongetwijfeld in ons --- maar niet uitwendig gemanifesteerd vanaf het begin. Natuurlijk is X's verklaring alleen helemaal zover als de haakjes gaan. 14 September 1935

*

Toen u schreef "zover als de haakjes gaan", merkte u niet op, dat u het laatste deel van X's antwoord weglief?

Ja, natuurlijk. Wat gedaan wordt, is bedoeld om de manifestatie van het supramentale voor te bereiden in het aardebewustzijn tot in de Materie zelf, dus kan het niet zijn voor het fysieke van mijzelf of de Moeder alleen. 13 September 1935

*

Het lijkt me, dat wanneer het Supramentale niet neergedaald is in Moeder's lichaamsbewustzijn, het niet is, omdat zij er niet klaar voor is, maar omdat zij eerst het fysieke van de sadhaks moet voorbereiden en van de aarde tot op zekere hoogte. Maar sommige mensen hebben het verkeerd opgenomen; zij denken, dat het Supramentale nog niet neergedaald is in haar lichaam, omdat zij nog geen perfectie bereikt heeft. Heb ik gelijk?

Zeker. Wanneer wij van het begin geleefd hadden in het Supramentale, dan was niemand in staat geweest om ons te benaderen, noch had de sadhana gedaan kunnen worden. Er zou geen hoop geweest kunnen zijn op contact tussen onszelf en de aarde en mensen. Zelfs zoals het is, moet de Moeder naar beneden komen naar het lagere bewustzijn van de sadhaks, in plaats van altijd in haar eigen te blijven, anders beginnen zij te zeggen, "Hoe ver weg, hoe zwaar was u; U houdt niet van me, ik krijg geen hulp van u, enz., enz." Het Goddelijke moet zichzelf sluieren om de mens te ontmoeten.

18 Oktober 1935

De Drievoudige Transformatie en de Controle over de Dood

Er zijn drie stadia van de sadhana, psychische verandering, transitie naar hogere niveaus van bewustzijn --- met een neerdaling van hun vermogens, bewuste krachten --- het supramentale. Zelfs in de laatste is de controle over de dood een later, geen initieel stadium. Ieder van deze stadia vereist een grote lengte van tijd en een hoge en lange inspanning. De legende, aan je gerelateerd, komt gedeeltelijk van het valse idee, dat Moeder en Sri Aurobindo alles naar beneden zullen brengen en de sadhaks alleen hoeven te wachten en te ontvangen, een misopvatting, die verantwoordelijk is voor veel innerlijke luiheid en inertie, en het feit, dat er gedurende een lange tijd een zekere

bescherming was over de Ashram, zodat er geen dood was van enige sadhak en weinig ziekte --- de legende overleeft, ofschoon de omstandigheden nu niet hetzelfde zijn.

26 Juli 1937

Moeilijkheden van de Pioniers

De Last van de Mensheid

Moeder sprak met me over de juiste attitude als een zonder spanning en inspanning, een die vol zonneshijn is en spontaan als een bloem, die opent naar licht. Dat is allemaal erg goed voor wezens als U en de Moeder, die Avatars zijn, maar hoe kunnen wij arme sterfelijken dit vage voorschrift voor begeleiding nemen? En hoe deze attitude verkrijgen, wanneer niet door constant gebed, vurige meditatie en een constante inspanning om verkeerde bewegingen te weigeren?

Je zegt, dat deze manier te moeilijk voor je is of de gelijken van je en het alleen "avatars" zijn, zoals ik en de Moeder, die het kunnen doen. Dat is een vreemde opvatting, want het is in tegendeel de gemakkelijkste en eenvoudigste en meest directe manier en iedereen kan het doen, wanneer hij zijn denkvermogen en vitale stil maakt, zelfs diegenen, die een tiende van jouw capaciteit hebben, kunnen het doen. Het is de andere manier van spanning en zware inspanning, die moeilijk is en een grote kracht van Tapasya nodig heeft. Wat de Moeder en mijzelf betreft, hebben we alle wegen geprobeerd, alle methoden gevolgd, om bergen moeilijkheden te boven te komen, een veel zwaardere last te dragen dan jij of iemand anders in deze Ashram of erbuiten, veel meer moeilijke condities, gevechten te vechten, wonden te dragen, manieren om te hakken door ondoordringbaar moeras en woestijn en woud, vijandige massa's te veroveren, een zodanig werk, waarvan ik zeker ben, dat niemand anders het moest doen voor ons. Want de Leider van de Weg in een werk zoals het onze moet niet alleen het Goddelijke naar beneden brengen en vertegenwoordigen en belichamen, maar ook het opstijgende element vertegenwoordigen in de mensheid en de last van de mensheid volledig dragen en ervaren, niet om hoofdzakelijk een spel of *līlā*, maar in een grimmig ernst alle obstructie, moeilijkheid, oppositie, verbijsterd en gehinderd en alleen langzaam, victorieus werk, dat mogelijk is het Pad. Maar het is niet noodzakelijk, noch te tolereren, dat alles weer helemaal herhaald zou moeten worden in de ervaring van de anderen. Het is, omdat we de complete ervaring hebben, dat we een rechtere en gemakkelijkere weg kunnen volgen voor anderen --- wanneer zij alleen zullen instemmen om het te nemen. Het komt door onze gewonnen ervaring tegen een enorme prijs, dat we bij jou en anderen kunnen aandringen, "Neem de psychische attitude: volg het rechte zonverlichte pad, terwijl het Goddelijke je openlijk en heimelijk draagt --- wanneer heimelijk zal hij zichzelf toch laten zien op de juiste tijd, --- sta niet op de harde, gehinderde, indirecte en moeilijke reis." 5 Mei 1932

*

Wat de kwestie over ziekte betreft is perfectie in het fysieke vlak inderdaad deel van het ideaal van de Yoga, maar het is het laatste item en zolang als de fundamentele verandering niet gemaakt is in het materiele bewustzijn, waar het lichaam toe behoort, zou men een zekere perfectie kunnen hebben op andere vlakken zonder immuniteit te hebben in het lichaam. We hebben geen perfectie gezocht voor onze eigen

gescheiden bestwil, maar als deel van een algemene verandering, die een mogelijkheid creëert van perfectie voor anderen. Dat zou nooit gedaan geweest kunnen zijn zonder de moeilijkheden van de realisatie en transformatie geaccepteerd te hebben en hen het hoofd te bieden en hen te boven te komen voor onszelf. Het is gedaan tot een voldoende graad op de andere vlakken --- maar nog niet op het meest materiele deel van het fysieke vlak. Totdat het gedaan is, gaat het gevecht daar door en ofschoon er een kracht kan zijn en is van Yogische actie en verdediging, kan er geen immuniteit zijn. De Moeder's moeilijkheden zij niet haar eigen; zij draagt de moeilijkheden ook van anderen en diegenen, die inherent zijn in de algemene actie en werking voor transformatie. Wanneer het anders geweest zou zijn, dan zou het een erg verschillende zaak zijn. Augustus 1936

*

De Moeder heeft vaak vlees verloren en het weer toegevoegd. Het blijft langer deze keer door de druk van de strijd in het materiele deel van de Natuur --- want de hoofdlast van de strijd op ieder vlak is altijd op haar gevallen, omdat zij het is, die alle anderen draagt. 22 Oktober 1936

Moeilijkheden en het Zonverlichte Pad

Je maakt nogal een fout om te denken, dat de mogelijkheid van het zonverlichte pad een ontdekking of oorspronkelijke uitvinding van mij is. Juist de eerste boeken van Yoga, die ik dertig jaar geleden las, spraken over de duistere en de zonverlichte manier en benadrukte de superioriteit van de tweede over de andere.

Het is ook niet, omdat ik zelf het zonverlichte pad betreden heb of teruggedeinsd ben voor moeilijkheid en lijden en gevaar. Ik heb mijn volle deel gehad van deze dingen en de Moeder heeft tien keer haar volle deel gehad. Maar dat was, omdat de pioniers van de weg deze dingen het hoofd moesten bieden om ze te veroveren. Er kan geen moeilijkheid over de sadhak komen, die wij niet het hoofd geboden hebben op het pad; tegen vele hebben wij honderd keer moeten strijden (in feite is dat een verklaring beneden de waarheid), voordat we het te boven konden komen; vele blijven nog protesteren, dat zij een recht hebben, totdat de perfectie er is. Maar we hebben nooit ingestemd om hun onvermijdelijke noodzaak toe te laten voor anderen. Het is in feite om hierna een gemakkelijk pad voor anderen te verzekeren, dat wij die last gedragen hebben. Het was met dat object, dat de Moeder eens tot het Goddelijke bad, dat welke moeilijkheden, gevaren, lijden noodzakelijk waren voor het pad, eerder aan haar opgelegd zouden worden dan aan anderen. Er is tot zover gehoord, dat als een resultaat van de dagelijkse en verschrikkelijke worstelingen gedurende jaren, diegenen, die een volledig en oprecht vertrouwen plaatsen in haar, in staat *zijn* om het zonverlichte pad te volgen en zelfs diegenen, die het niet kunnen, toch, wanneer zij het vertrouwen hebben, hun pad plotseling gemakkelijk vinden en, wanneer het weer moeilijk wordt, het alleen is, wanneer wantrouwen, opstand, kwade bedoelingen, of andere duisternissen over hen komen. Het zonverlichte pad is helemaal geen fabel. November 1935

Vitale Gevoeligheid

Moet iedereen door een stadium van vitale gevoeligheid gaan?

De Moeder in ikzelf zijn er doorheen gegaan. Het komt onvermijdelijk in de volle opening van het wezen voor het universele. 17 April 1936

Zelf-opgelegde Soberheid

Na realisatie is, wat ook de Hogere Wil vereist, het beste¹⁰ --- maar eerst is onthechting de regel. Om de Vrijheid te bereiken zonder de discipline en onthechting is enkelen gegeven. De Moeder en ikzelf gingen gedurende jaren door de opperste zelf-opgelegde soberheid van leven. 15 November 1933

Vreugdevol Offer

Denk je trouwens, dat de Moeder of ikzelf of anderen, die het spirituele leven opgenomen hebben, niet van het leven genoten hebben, en dat het daarom is, dat de Moeder in staat was om te spreken over een vreugdevol offer aan het Goddelijke als de ware geest van spiritueel offer? Of denk je, dat we de voorlopige stadia doorbrachten in verlangens naar de vleespotten van Egypte en dat het alleen later was, dat we de vreugde voelden van het spirituele offer? Natuurlijk deden we het niet; wij en vele anderen hadden geen moeite met de score van iets opgeven, waarvan we dachten, dat het noodzakelijk was om op te geven en geen hunkeringen naderhand. Je regel is zoals gewoonlijk een stijve regel, die algemeen helemaal niet van toepassing is. 17 Oktober 1935

Geen Grote Hoofdweg

Ik heb gehoord, dat X naar beneden gekomen is uit een van die zeldzame onzichtbare werelden; voor iemand als hij wordt alles een Grote Hoofdweg.

Niemand heeft deze Yoga een Grote Hoofdweg gevonden, noch X, noch Y, noch zelfs ikzelf of de Moeder. Al dergelijke ideeën zijn een romantische illusie. Augustus 1935

¹⁰ Dit antwoord werd geschreven in antwoord op een sadhak's opmerking betreffende het dragen van mooie kleding. --- Ed.

Helpers op de Weg

Sadhana door de Moeder en Sri Aurobindo

Dit zijn vragen, die ik niet kan beantwoorden --- het is niet aan mij om te antwoorden op dergelijke vragen.¹¹ Ik kan alleen zeggen, dat het uiteindelijke doel van de Yoga hier is om de supramentale Waarheid naar beneden te brengen (alle andere doelen en stadia zijn voorlopig en instrumentaal) en zijn actie te organiseren. De Ashram gaat door met de aanname, dat dit gedaan moet worden door mijzelf en de Moeder en met dit doel en de neerdaling van deze Waarheid accepteren, accepteren de sadhaks mijzelf en de Moeder en moeten door ons begeleid worden en van ons ontvangen, wat neerdaalt en kunnen het niet op een andere manier verwerven. Wanneer zij een of andere Waarheid volgen of willen volgen, zijn zij vrij om zo te doen, maar zij kunnen het niet hier doen, omdat zij hier niet zullen slagen, omdat het niet het doeleinde is, waarvoor de Goddelijke Kracht hier werkt. En er is gevonden, dat wanneer zij het Vermogen weigeren, dat van ons komt, om iets te volgen, dat niet dat is, het hen wegleidt van deze weg en zij niet kunnen profiteren door onze aanwezigheid of door de Yoga of een harmonieuze eenheid vormen in het werk, dat hier gedaan moet worden. Dat is alles, wat ik bereid ben te zeggen in deze zaak. 30 December 1932

De Enige Manier om Vooruit te gaan

Deze morgen, toen ik de Moeder zag, kreeg ik enig contact met haar bewustzijn. Ik was erg onder de indruk, doordat zij zei, dat zij dacht, dat ik oprecht sadhana deed en dat zij mij de bloem gaf, die Supramentale Toekomst genoemd wordt. Deze beide dingen gaven me hoop. Speciaal de latere, want ik heb me afgevraagd of ik me tot het supramentale bewustzijn kon realiseren.

Deze dagen hebben veel krachten aan me getrokken in verschillende richtingen; op deze manier kom ik niet aan bij de Waarheid of bij de organisatie van mijn wezen. Nu en dan krijg ik ervaringen, maar ik krijg ook verwarring en niets wordt geseteld. Soms lijkt juist de wet van het leven vechten en onenigheid te zijn.

Vandaag voelde ik een stille vrede in het vitale en het Moeder's bewustzijn. Gedurende een lange tijd bleef ik stil, nadat ik de Moeder gezien had. Ik krijg veel ervaringen, maar het bewustzijn wordt afgeleid door suggesties en door activiteit.

- (1) Een stil denkvermogen maakt bewustzijn gemakkelijker.
- (2) Wanneer je een stil denkvermogen houdt en een constant contact met mijzelf en de Moeder en het ware Licht en de ware Kracht, dan zullen dingen gemakkelijk en rechtdoorzee worden --- het is de *enige* manier om de realisatie te krijgen.
- (3) Het is een fout om te denken, dat deze methode je niet zal leiden naar de supramentale realisatie. Het is de enige manier om vooruit te gaan naar de supramentale verandering.
- (4) Omdat je twijfelachtig wordt en andere wegen begint te volgen en andere (lagere) ervaringen, wordt je weer verward en vol van onzekerheden.

¹¹ De vragen, die aan Sri Aurobindo gevraagd werden, zijn niet beschikbaar. --- Ed.

- (5) Houd de *ene* weg, de weg, die ik je heb laten zien. Door deze weg te volgen kan je de weidsheid bereiken, die je wil --- wanneer je rondrent over veel wegen, zal dat je geen weidsheid brengen, maar verwarring.
- (6) Hier in de lagere natuur zijn er veel dingen, maar zij zijn in een toestand van disharmonie, verwarring, wens voor organisatie, gevecht. In de hogere (supramentale) natuur is er een grotere weidsheid en is er veel meer dan in de lagere natuur; maar alles is harmonie, organisatie, vrede. Volg daarom de ene weg, die leidt naar de hogere supramentale natuur.
- (7) Wees niet ongeduldig, omdat de volle kennis niet onmiddellijk naar je toekomt. Houd in de kalmte van het denkvermogen het contact, laat het ware Licht en de ware Kracht werken en mettertijd zal alle kennis komen en zal de Waarheid in je groeien.

2 Februari 1932

Toevlucht nemen in Hun Bescherming

Je kunt zeker zijn, dat we je niet zullen verlaten en dat we er nooit over zullen dromen om dat te doen. Je zegt waarlijk, dat wat je drijft in deze stemmingen, het Asurische Maya is of een prikkel van de Asura --- het is, waarover we spreken als een vijandige Kracht. Wat eraan antwoordt, is een deel van het menselijke vitale, dat een aantrekkingskracht heeft of gewoonte om te antwoorden op lijden, zelfkwelling, depressie en wanhoop. Maar op zichzelf is, wat komt, van buiten en niet van binnenin je. Het is, zoals ik je meer dan eens verteld heb, een formatie, die gemaakt is en zichzelf herhaalt en dit wordt getoond door het feit, dat wanneer het begint, het altijd rondgaat in dezelfde koers van ideeën, suggesties en gevoelens. Het eerste, wat je moet doen, is het te erkennen voor wat het is. Het was bijvoorbeeld niet "je hele natuur," die je adviseerde om niet te schrijven naar de Moeder, maar het was de suggestie van deze Kracht. Wanneer je deze dingen herkent als suggesties --- en van een Kracht, die tegengesteld is aan je en je sadhana --- is het gemakkelijker om te ontmoeten en beantwoorden, dan wanneer je het ziet als iets in jezelf. Het tweede is om toevlucht te nemen in je betere en hogere zelf tegen dat vitale deel, dat antwoordt op deze suggesties. Je moet dit deel niet beschouwen als je hele natuur, maar alleen als een deel van je vitale, dat een overdreven prominentie genomen heeft. Zelfs in het vitale was het grotere deel verreweg dat, wat hoge ambities, algemene gevoelens, een groot hart had, dat iedereen verplicht was te erkennen. Dat moet je beschouwen als je werkelijke zelf en je moet geloven, dat het Goddelijke daarvoor een nut heeft en voor de faculteiten, die je gegeven zijn --- geloof niet in een rajasische of egoïstische geest, maar in de geest van het instrument, dat geroepen en gekozen is om zichzelf te zuiveren en geschikt te zijn voor het werk en de dienst --- en daardoor heb je het recht niet om het of jezelf weg te gooien, maar stil door te zetten, totdat je af bent van de lagere natuur en het Asurische Maya. En tenslotte moet je het vermogen en de gewoonte ontwikkelen om toevlucht te nemen in de bescherming van de Moeder en mijzelf. Om deze reden moet de gewoonte van bekritisieren en oordelen door het uiterlijke denkvermogen en het koesteren van zijn vooropgezette ideeën en formaties verdwijnen. Je moet altijd, wanneer het probeert omhoog te komen, voor jezelf herhalen, "Sri Aurobindo en de Moeder weten het beter dan ikzelf --- zij hebben de ervaring en de kennis, die ik niet heb --- zij moeten zeker handelen voor het beste en in een groter licht dan dat van de gewone menselijke kennis." Wanneer je dat idee kan fixeren in jezelf, zodat het zelfs zal blijven in overschaduwde momenten, zal je in staat zijn om veel gemakkelijker de suggesties het hoofd te bieden van het Asurische Maya.

Het idee van zelfmoord is altijd een teken van deze Asurische formaties. Zoals al de rest is het volmaakt irrationeel --- want de zelfmoordenaar gaat na de dood door een hel van misère, die veel slechter is dan mogelijk was in het leven en wanneer hij herboren wordt, moet hij dezelfde problemen en moeilijkheden het hoofd bieden, waarvan hij gevluht is, maar in een acutere vorm en in veel ongunstigere omstandigheden. De andere rechtvaardigende suggesties waren even irrationeel en onwaar. Waar je ook ging, de slag zou altijd vallen op onszelf en de Ashram, want je bent en zou altijd te innig verbonden zijn met ons om het anders te laten zijn en afstand zou geen verschil maken. En het vers in de Gita dekt zeker geen geval van zelfmoord, maar refereert naar het bewustzijn en de concentratie van de Yogi bij zijn vertrek.

18 Oktober 1934

Hun Attitude naar de Sadhaks

Je moet niet denken, dat wat dan ook onze attitude naar je, kan veranderen. Dat wat naar je uitgebreid is, is geen vitale menselijke liefde, die veranderd kan worden door uiterlijke dingen: het blijft en we zullen hardnekkig proberen je te helpen en je te verheffen en je te leiden naar het Licht, waar je in de vereniging van de ziel en het hart de Vriend en de Moeder zult herkennen.

*

Ik was opgetogen om je brief te lezen --- eerst, omdat het me bevrijdde van de angst, die je hardnekkige moeilijkheid had gegeven en het meest door de helderheid van bewustzijn, die je bevrijd heeft. Ja, dat was de hoofdmoeilijkheid --- dat en vastklampen aan verkeerde ideeën, die het gecreëerd heeft. Je zou nooit moeten twijfelen over de werkelijkheid en oprechtheid van ons gevoel naar je, het mijne en het Moeder's --- want het creëert een sluier en scheidt, waar er geen scheiding zou moeten zijn, en het is de eerste barrière tegen die openheid, die noodzakelijk is, wanneer men volledig of hoe dan ook van de Goeroe zal ontvangen. Natuurlijk zag ik, dat iets je verblind had en je onbewust hield van de bron van de moeilijkheid, maar er was een zekere helderheid nodig van de ziel om het te verwijderen. Nu dat het gekomen is, vertrouw ik erop, dat het het denkvermogen helder zal houden en de wegen bevrijden van de geest.

*

Wanneer deze stemmingen over je komen, waarom ren je dan weg van de Moeder en vermijd je haar? Waarom kom je niet naar haar toe, vertel haar eerlijk, wat je voelt en wat in je denkvermogen is en laat haar de moeilijkheid van je wegnemen?

De redenen, die je geeft om te wensen om bij ons weg te gaan, zijn helemaal geen goede redenen. Wanneer je de rijkdommen en grootsheid van God wil zien, zal je, wanneer je wacht, er meer van zien met ons dan je ooit buiten zult zien. En wanneer je de Himalaya wil zien, zal het veel beter zijn voor je om ze hierna te zien met je Moeder naast je.

Je maakt nogal een fout, wanneer je zegt, dat wanneer je gaat, er geen Duivel meer over zal zijn in de Ashram. De Duivel is niet hier door jou; hij is hier, omdat hij moeilijkheden wil geven aan de Moeder en haar werk bederven. En wat hij hoofdzakelijk wil, is haar kinderen weg te drijven van haar, en speciaal diegenen, die zoals jij het dichtsbij de Moeder zijn. Wanneer je gaat, zal hij blijven, maar hij zal

voelen, dat hij een grote victorie gewonnen heeft en zal zichzelf met een dubbele kracht inzetten om haar door anderen aan te vallen.

Je praat over geen moeilijkheid geven aan de Moeder en aan mij; maar realiseer je je niet, dat er geen slechtere moeilijkheid kan zijn voor ons dan dat je weggaat? De stemmingen van opstand, die over je komen, zijn wolken, die voorbijgaan; maar om te zien, dat je ons op deze manier verlaat en onze liefde geweigerd te voelen en je plaats nabij ons leeg zou inderdaad een werkelijke moeilijkheid zijn voor ons en we zouden het dieper voelen, dan iets anders, dat je zou kunnen doen.

Je weet, dat het niet waar is, dat het je enkele verlangen is om weg te gaan. Het is alleen zo, wanneer je in deze stemmingen bent. En je weet, dat dit stemmingen zijn, die voorbijgaan, en wanneer je de Moeder toestaat om hen weg te nemen, gaan ze ogenblikkelijk. De moeilijkheid is, dat wanneer ze komen, je ze teveel ten harte neemt en je begint te denken, dat er niets anders is te doen is dan weg te gaan. Ik verzeker je, dat dat geen oplossing is en dat we je veel eerder dicht bij ons zouden willen hebben, zelfs met deze stemmingen, dan van je gescheiden te zijn; vergeleken met onze liefde voor je is de moeilijkheid, die het geeft, hoofdzakelijk stof in de balans.

Lees deze brief, praat met de Moeder en handel in overeenstemming met je ware zelf; laat de rest maar zitten. 7 Maart 1930

*

Ik hoop, dat je in staat geweest bent om te herstellen of begonnen ben met herstellen van de massa suggesties, die je overviel met betrekking tot de Moeder's relaties met je en haar gevoelens naar je, die niet veranderd zijn van een liefdevolle vriendelijkheid, affectie en goede wil. Speciaal is rond de tijd, dat je terugkeerde uit Bengalen, is haar waardering van het goede werk, dat je daar gedaan hebt, constant geweest en nooit gedurende een moment veranderd. De suggesties, die je overvielen, waren zeker het resultaat van een voorbijgaande moedeloosheid en zenuwverwarring: er was niets aan onze kant, geen koudheid, geen ongenoegen, geen onverschilligheid en, wanneer deze of enige overeenkomende gevoelens er geweest waren --- en er was nooit enige reden voor haar om hen te voelen --- dan kon zij niet en had geen wens om iets te manifesteren van de soort, ofwel met gebaar of op een andere manier. Deze waren de suggesties van een adverse kracht, die je weg wilde duwen van haar en een afstand wilde creëren tussen haar en jou, zodat je ontmoedigd zou worden in je sadhana, en, wanneer mogelijk, aangezet om van ons weg te gaan. Het is onmogelijk, dat we ooit het idee zouden accepteren, dat je ons zou verlaten en ondenkbaar, dat we ooit enige afscheiding tussen ons zouden toelaten. Deze aanval op je, de depressie en zenuwverwarring en al die suggesties waren deel van een algemene aanval, die tegen ons gewoed heeft vanuit adverse krachten gedurende enige voorbijgaande tijd, maar ik hoop, dat het ergste ervan voorbij is voor je en dat je in staat zult zijn om ongehinderd door te gaan in je sadhana. Het is dan nodeloos om erop te staan, dat zij nooit over je dacht als uitgesloten van haar Licht, dat ook het mijne is; dat Licht zal met je zijn en zal, hoop ik, je helpen om je te verlichten op je pad naar de realisatie, waar je naar verlangt.

4 April 1950

Trouw aan het Licht en de Roep

Toen ik sprak om trouw te zijn aan het licht van de ziel en de goddelijke Roep, refereerde ik niet aan iets in het verleden of aan enige terugval in je deel. Ik suggereerde eenvoudig de grote behoefte in alle crises en aanvallen, --- om te weigeren te luisteren naar enige suggesties, impulsen, verlokkingen, en om tegenover hen de roep van de Waarheid te stellen, het imperatieve wenken van het Licht. Om in alle twijfel en depressie te zeggen, "Ik behoor tot het Goddelijke, ik kan niet falen"; om alle suggesties van onzuiverheid en ongeschiktheid te beantwoorden "Ik ben een kind van de Onsterfelijkheid, gekozen door Sri Aurobindo en de Moeder; ik hoef alleen maar waar te zijn voor mijzelf en voor hen --- de victorie is zeker; zelfs als ik viel, zou ik zeker zijn om weer op te staan"; om alle impulsen te laten vertrekken en enig ander doel te dienen, antwoorden "Dit is de grootste, dit is de Waarheid, alleen dit kan de ziel in me bevredigen; ik zal volharden onder alle testen en beproevingen tot juist het einde van de goddelijke reis." Dit bedoelde ik met trouw aan het Licht en de Roep.

31 Maart 1930

Openheid voor de Moeder en Sri Aurobindo

Is het hetzelfde of we naar Sri Aurobindo schrijven of naar de Moeder? Sommigen zeggen, dat beiden een zijn, dus wanneer we naar Sri Aurobindo of naar de Moeder schrijven, zijn we open voor de Moeder Is dit correct?

Het is waar, dat we een zijn, maar er is ook een relatie, die het noodzakelijk maakt, dat men open zou moeten zijn voor de Moeder.

Kan het gebeuren, dat iemand, die open is voor Sri Aurobindo, niet open is voor de Moeder? Is het, dat wie dan ook open is voor de Moeder, open is voor Sri Aurobindo?

Het Moeder's voorstel is waar. Wanneer men open is voor Sri Aurobindo en niet voor de Moeder, betekent het, dat men niet werkelijk open is voor Sri Aurobindo.

Zeer vaak zegt Sri Aurobindo, dat men de Moeder's kracht toe zou moeten staan om te besturen. Betekent het, dat er een verschil is tussen de twee krachten?

Er is alleen een kracht, de Moeder's kracht --- of, wanneer het zo wil stellen, de Moeder is Sri Aurobindo's Kracht.

*

Iemand vertelde me: "Toen ik hier kwam, leerde Sri Aurobindo ons gewoonlijk nooit iets over de Yoga. Hij vertelde ons om onze eigen kennis te volgen." Is dit zo?

Ik ben daar niet gewaar van. Maar nu onderwijst de Moeder ook niet, zij vraagt allen om open te zijn en te ontvangen. Maar zij vertelt hen niet en ik geloof niet, dat ik verteld heb om hun eigen "kennis" te volgen.

26 April 1933

Hun Aanwezigheid

Het is nogal zeker, dat we dag en nacht bij je zijn; zelfs als je de Moeder niet in je dromen ziet of haar aanwezigheid voelt, zou je over haar moeten denken als daar en je ondersteunt en dat zal je zeker helpen.

Wanneer er een natuurlijke beweging is van je denkvermogen om zich met Shiva te identificeren op de manier, dat je spreekt en het naar mijzelf en de Moeder springt, waarom het geen sprong laten nemen? Misschien is het geen sprong, maar een natuurlijke transitie, en een verzoening en geen conflict. Je pranams worden altijd door ons geaccepteerd en zullen het altijd worden.

*

Onze aanwezigheid, kracht, vrede, liefde zijn altijd met je. Dat is iets, dat je moet realiseren en leren om er bewustzijn van te houden. Wanneer je dat doet, is de rest van weinig belang (je moeilijkheden, de oude natuur, enz.) en zal recht gezet worden op zijn tijd.

De Moeder en Sri Aurobindo roepen

Terwijl ik naar de Moeder aspireer en haar naam herhaal, komt uw naam ook. Vreemd!

Je moet altijd aspireren naar de Moeder, omdat de hare de kracht is, die je alleen de ware realisatie van het Goddelijke kan geven. Wanneer je denkvermogen anders wil doen, moet je het controleren. Enige scheiding, die erdoor gemaakt wordt tussen de Moeder en mijzelf (zoals mijn naam vervangen door de hare) moet ontmoedigd worden --- omdat wanneer dat gebeurt, dwalingen binnen kunnen kruipen in de innerlijke ervaring.

*

Waarschijnlijk kom ik om in je te werken, zodat het gemakkelijke wordt voor je om de Moeder altijd bij je te voelen.

Hun Invloed Ontvangen

Er zijn geen voorwaarden om de invloed te ontvangen van Sri Aurobindo en de Moeder¹², behalve vertrouwen, een volledige oprechtheid in het volgen van het spirituele pad en een wil en capaciteit om zichzelf te openen voor de invloed; maar deze capaciteit komt gewoonlijk als het resultaat van oprechtheid en vertrouwen.

Het is best mogelijk om de Yoga te volgen, terwijl men buiten de Ashram blijft. Er zij er veel, zowel in Noord als in Zuid India, die het doen.

Je kan je twijfels sturen voor opheldering naar Sri Aurobindo, wanneer korte antwoorden voldoende zijn, omdat hij weinig tijd heeft. Wanneer langere en gedetailleerdere antwoorden nodig zijn, zou het alleen gedaan kunnen worden door zijn discipelen.

28 Oktober 1934

¹² *Geschreven door Sri Aurobindo aan zijn secretaris, die antwoordde aan de correspondent. --- Ed.*

*

We hebben twijfels over de wenselijkheid, dat je hier de volgende winter komt. Je ziekte en het feit, dat je lijdt van de hitte, staan in de weg, want in Zuid India is de hitte extreem. De plotselinge verandering van het klimaat en de manieren van het leven zouden hard kunnen zijn om te dragen. Bovendien zal er hier geen waarlijk competente medische hulp en advies beschikbaar zijn, zoals het in Amerika zou zijn. Uiteindelijk weet je misschien niet, dat ik momenteel in volledige terugtrekking leef, niemand zie of spreek, zelfs de discipels van de Ashram en alleen naar buiten kom om drie keer per jaar een stille zegening te geven. De Moeder heeft ook geen tijd om vrije of frequente toegang te geven aan diegenen, die hier zijn. Je zou daarom waarschijnlijk teleurgesteld zijn, wanneer je hier kwam met het idee van een persoonlijk contact met ons om je te helpen in je spirituele inspanning. De persoonlijke aanraking is er, maar het is meer een inwendige nabijheid met alleen enkele punten van fysiek contact om het te ondersteunen. Maar dit innerlijke contact, deze innerlijke hulp, kan heel goed op een afstand ontvangen worden. Wij hebben geen enkele leerling in Amerika, ofschoon verscheidene Amerikanen recent hier gekomen zijn en geïnteresseerd werden in de Yoga. Maar we hebben leerlingen in Frankrijk en sommigen van deze zijn al in staat geweest om een innerlijke nabijheid met ons tot stand te brengen en gewaar te worden van onze nabijheid en hulp in hun spirituele inspanning en ervaring. We zouden je daarom adviseren om eerder deze weg te proberen, waar je bent, dan om de moeilijkheid het hoofd te bieden en ongemakken van een reis en verblijf hier, die, wanneer noodzakelijk, eerder ondernomen zouden kunnen worden met meer voordeel, nadat je enige weg gegaan bent op het pad dan heden. 9 September 1936

Een Vijandige Invloed Volgen

Wanneer je eenvoudigweg de waarheid wil, is de duidelijke waarheid, dat je binnengegaan bent in een volledige valsheid en jezelf in de handen gelegd hebt van een vijandige Invloed, die leeft door verwarring en onwetendheid. Je begon door je eigen onvolmaakte denkende vermogen te zetten tegenover een superieure Waarheid en Kennis. En door valse en fantastische redeneringen heb je je denkvermogen zo overschaduwde, dat het volledig vertroebeld en verward geworden is en niet in staat om de duidelijkste onderscheidingen te begrijpen of onderscheid te maken tussen valsheid en de Waarheid. Dit is evident in alles, wat je zegt en doet; het is geen Waarheid en religie, maar de valse en onvolkomen ideeën van je eigen verwarde en verzwakte denkvermogen, die je aan anderen probeert op te dringen.

De brief, die je me schreef, toont een verrassend onvermogen om de duidelijkste onderscheidingen en de eenvoudigste waarheden te begrijpen. Degene, die een instrument was om geboorte te geven aan het fysieke lichaam van X, was zonder twijfel gedurende haar leven zijn materiele moeder. Maar de relatie, die hier bestaat, tussen de Moeder en X (en tussen de Moeder en allen, die haar accepteren), is een psychisch en spiritueel moederschap. Het is een veel grootsere relatie dan die van de fysieke moeder met haar kind; het geeft alles, dat het menselijke moederschap kan geven, maar op een veel hogere manier, en het bevat in zichzelf oneindig veel meer. Het kan daarom, omdat het grootser en vollediger is, helemaal de ruimte innemen van de fysieke relatie en het vervangen in zowel het innerlijke als het uiterlijke leven. Er is hier niets, dat iemand kan verwarren, die een algemeen besef heeft en een oprechte intelligentie. Het fysieke feit kan niet in het minst in de weg staan van de grotere psychische en spirituele waarheid of voorkomen, dat het waar is. X heeft

volkomen gelijk, wanneer hij zegt, dat dit zijn ware moeder is; want zij heeft hem een nieuwe geboorte gegeven in een innerlijk leven en scheidt hem opnieuw voor een goddelijker bestaan.

Het idee van spiritueel Moederschap is geen uitvinding van deze Ashram; het is een eeuwige waarheid, die erkend is geweest gedurende tijdperken, zowel in Europa als Azië. Het onderscheid, dat ik getrokken heb tussen de fysieke relatie en de psychische en spirituele relatie, is ook geen nieuwe uitvinding; het is een idee, dat overal bekend en begrepen is en volmaakt duidelijk en eenvoudig gevonden is door allen. De huidige verwarde staat van je eigen denkvermogen voorkomt, dat je begrijpt, wat mensen overal natuurlijk en begrijpelijk gevonden hebben.

Wat X en Y betreft, heb je geen claim over hen en geen recht om hun gedachten en acties te controleren. X is van een leeftijd om te kiezen en te beslissen; hij kan voor zichzelf denken en handelen en heeft geen behoefte, dat je voor hem denkt en handelt. Je bent zijn beschermer niet, noch Y's; je bent zelfs niet het hoofd van de familie. Op welke grond claim je om te beslissen, waar hij naartoe zal gaan of waar hij zal verblijven? Je pretentie om voor hem of haar de verantwoordelijkheid te hebben voor God is een arrogante en groteske absurditeit. Iedereen is verantwoordelijk voor zichzelf voor God, tenzij hij vrijelijk kiest om de verantwoordelijkheid bij een ander te leggen, die hij vertrouwt. Niemand heeft het recht om zichzelf op te leggen als een religieuze of spirituele gids aan anderen tegen hun vrije wil. Je hebt helemaal geen claim om X en Y te dicteren, noch in hun innerlijke of hun uiterlijke leven. Het is weer de verwarring en incoherentie van je denkvermogen in zijn huidige staat, die voorkomt, dat je deze duidelijke en eenvoudige feiten herkent.

Je zegt weer, dat je alleen vraagt om de Waarheid en toch spreek je als een nauwe en onwetende fanaticus, die weigert te geloven in iets anders dan de religie, waarin hij geboren was. Al het fanatisme is vals, omdat het een contradictie is van juist de natuur van God en van de Waarheid. De Waarheid kan niet opgesloten worden in een enkel boek, Bijbel of Veda of Koran, of in een enkele religie. Het Goddelijke wezen is eeuwig en universeel en oneindig en kan niet het enkele bezit zijn van de Muzelmannen of van de Semitische religies alleen, --- diegenen, die toevallig in de lijn staan van de Bijbel en Joodse of Arabische profeten als hun oprichters hebben. Hindoes en volgers van Confucianisme en Taoïsten en alle anderen hebben evenveel recht om een relatie binnen te gaan met God en op hun eigen manier de Waarheid te vinden. Alle religies hebben enige waarheid in hen, maar geen heeft de hele waarheid; alle zijn gecreëerd in de tijd en nemen uiteindelijk af en vergaan. Mohammed zelf pretendeerde nooit, dat de Koran de laatste boodschap was van God en er geen ander zou zijn. God en de Waarheid overleven deze religies en manifesteren zichzelf op welke manier of in welke vorm, die de Goddelijke Wijsheid verkiest. Je kan God niet opsluiten in de beperkingen van je eigen nauwe brein of aan het Goddelijke Vermogen en Bewustzijn dicteren, hoe of waar of door wie het zal manifesteren; je kan niet je nietige barrières opzetten tegen de goddelijke Almachtigheid. Dit zijn weer simpele waarheden, die nu over de hele wereld erkend worden; alleen de kinderlijken van geest of diegenen, die vegeteren in een of andere formule van het verleden, ontkennen hen.

Je hebt op mijn schrijven gestaan en gevraagd om de Waarheid en ik heb geantwoord. Maar wanneer je een Muzelman wil zijn, houdt niemand je tegen. Wanneer de Waarheid, die ik breng, te groot voor je is om te begrijpen of te dragen, ben je vrij om te gaan en te leven in een halve waarheid of in je eigen onwetendheid. Ik ben niet hier om iemand te bekeren; ik preek niet tegen de wereld om naar me toe te komen en ik roep niemand. Ik ben hier om het goddelijke leven te vestigen en het goddelijke Bewustzijn in diegenen, die uit zichzelf de roep voelen om naar me toe te

komen en eraan te hechten en aan geen anderen. Ik vraag je niet en de Moeder vraagt je niet om ons te accepteren. Je kan elke dag naar Hyderabad gaan en ofwel een werelds leven leven of een religieus leven volgens je eigen voorkeur. Maar zoals jij vrij bent, zijn ook anderen vrij om hier te blijven en hun eigen weg te volgen. Je hebt het recht niet om jezelf een centrum te maken van verstoring en een obstakel voor hun vrede en hun spirituele vooruitgang.

Door je te beantwoorden, beantwoord ik de ideeën, die in je zijn geplaatst door het Vermogen van de duisternis en onwetendheid, dat je nu net gebruikt voor zijn eigen doeleinde. Dit Vermogen is erg klaarblijkelijk niet het goddelijke Vermogen. Het is een Vermogen van Valsheid, dat je extravagante dingen laat doen en zeggen, die niet Islamitisch zijn, maar een karikatuur van het Islamitische geloof en actie; zijn intentie is om door je niet alleen de Islam, maar alle spiritualiteit en religie belachelijk te maken. Het hoopt om het goddelijke werk op aarde te verstoren, zelfs als het alleen weinig kan doen. Het probeert je brein te bederven en je intelligentie te vernietigen, je dwaze en extravagante dingen te laten zeggen en doen, en je te veranderen in een object van verdriet en medelijden voor je vrienden en weldoeners en een lachertje voor anderen. Wanneer je enig respect hebt voor jezelf of voor God of religie, wanneer je werkelijk hoopt op de Waarheid en het Licht, wanneer je ontwaken wenst en verlossing van je ziel, dan moet je stoppen met spreken en doen van deze extravagante dingen en moet je de Invloed wegwerpen, die je nu drijft. 23 Oktober 1929

*

Uw opmerking van gisteren, "Er is geen ruzie aan Moeder's kant, de ruzie is met mij", intrigeert me. De basis van mijn ruzie met Moeder is, dat ik haar niet voel, dus dat we geen omgang met elkaar hebben. Terwijl u altijd bij me bent, dus hoe kan er een ruzie met u zijn? Ik erken natuurlijk mijn arrogantie, egoïsme en trots in deze zaak.

Wanneer je luistert naar de inspiraties van de Asura tegen de Moeder, brengt dat een ruzie met me --- net als wanneer je iets tegen mij deed, zal het je in een ruzie met haar brengen. Het zijn precies deze arrogantie, dit egoïsme en deze trots, die het moeilijk voor je maken om de Moeder te voelen. 11 April 1933

*

Wanneer alles, dat je tegen ons schrijft, juist is, is er alleen een logische conclusie mogelijk, dat de Moeder en ikzelf een vreemde combinatie zijn van een impotente imbeciele en zelfzuchtige gemene onderdrukkende Asura. Misschien zijn we het, ofschoon ik nog niet overtuigd ben om mijzelf en de Moeder te herkennen in het beeld. Maar waarom wil je dociel zijn voor en toegewijd aan dergelijke mensen?

De andere conclusie, die verzameld kan worden uit je opmerkingen, is, dat ons levenswerk waarschijnlijk een mislukking is en inderdaad al is door onze onoprechtheid en tirannieke gemeenheid en onze mildheid en liefde voor onoprechte en de onderdrukking van de oprechte en ons niet spirituele gedrag op allerlei manieren. Het zij zo. Ik heb geprobeerd om, wat ik voelde als het Licht en de Waarheid, aan de Aarde en haar kinderen te bieden --- wanneer de Aarde en haar kinderen het niet willen of wanneer mijn Waarheid een valsheid is en mijn Licht Duisternis is en Kwaad in de ogen van mensen --- wel, het zij zo. Wanneer er niets gedaan hoeft te worden op aarde, dan kunnen de Moeder en ik altijd terugkeren in ons eigen Zelf en zien, dat het beter wordt gedaan door anderen. 24 April 1933

Hun Woorden Verkeerd Interpreteren

Deze doctrines klinken nog vreemd voor me. Ik zou ook erg blij zijn om de snelle en gemakkelijke methode van Yoga te kennen, waardoor alles in enkele jaren gedaan kan worden --- of anders helemaal niet, want dat lijkt je alternatief te zijn. Wat ik in deze Ashram zie, is, dat mensen greep krijgen op iets, dat gezegd is of geschreven door de Moeder, het een interpretatie geven, die anders is dan of ver boven haar ware betekenis en er een ruwe extreme logische conclusie aan onttrekken, die nogal tegengesteld is aan onze kennis en ervaring. Wanneer we protesteren tegen deze ruwe ideeën, die op ons geplaatst worden, klampen de "discipelen" zich vast aan hun eigen afleidingen en waanbeelden en duwen onze protesten onoprecht en onbegrijpelijk opzij als inconsistent met wat we eenmaal gezegd hebben. De Moeder heeft lang geleden opgegeven om te proberen om deze dingen te corrigeren, want zij vindt, dat zij niet luisteren naar haar, maar naar iets in hun eigen denkvermogens, dat zij volgen en aankondigen als de hare. Ik probeer het nog af en toe, maar niet met groot succes. Wat betreft de logische getrokken conclusie --- wel! Het is natuurlijk, veronderstel ik, een deel van het spel. Het is zoveel gemakkelijker om te komen tot heftige eenvoudige logische conclusies, dan naar de waarheid te kijken, zoals het is, veelzijdig en heel.

16 April 1935

*

Ik heb je altijd verteld, dat je niet zou moeten nemen, wat welke sadhak ook zegt of denkt als autoriteit of van mij of de Moeder komt. Zelfs, wanneer zij zeggen, dat het van mij of haar is, kan het niet geaccepteerd worden, want het is vaak een idee van hun eigen denkvermogens, waarvan zij "denken," dat het ook van ons is of een eenzijdig misverstand van wat we gezegd zouden kunnen hebben in een bijzondere verbinding, maar die hun denkvermogens toepassen op iets, waarmee het niet verbonden was of op alle dingen in het algemeen. Maar wanneer zij eenvoudig naar je hun eigen ideeën schrijven zonder helemaal aan ons te refereren, waarom zou je dan in hemelsnaam veronderstellen of inbeelden, dat het van ons komt? Ik weet niets van wat X aan je schreef, behalve van je eigen brief. Wat X schrijft, is X's, wij moeten er niet verantwoordelijk voor gehouden worden. Wat dat betreft kan geen sadhak, wie hij of zij ook zou kunnen zijn, voor ons in onze plaats gaan staan of voor ons spreken. Ieder moet genomen worden als sprekend voor zijn eigen rekenschap over zijn eigen denken of voelen.

3 Juni 1937

Kritiek, Nederigheid en Vertrouwen

Ten eerste, waarom van streek raken door dergelijke kleine dingen, een frase in een gedicht, een tik op het hoofd van twijfel? Ik zie helemaal niet, waarom je het als een persoonlijke aanval zou nemen op jezelf. Het is duidelijk van de gedichten zelf, dat zij geen aanval zijn, maar een weerlegging. Sommigen hebben X's vertrouwen en zijn sadhana bekritiseerd en belachelijk gemaakt, er zijn kritieken en aanvallen geweest

op de Moeder, die aangeven, dat het absurd om te denken over haar als goddelijk. X rechtvaardigt zijn vertrouwen op zijn eigen manier --- en slaat door zo te doen terug naar de criticasters en spotters. Zonder twijfel zou hij zo niet moeten doen, hij zou het allemaal moeten negeren, zoals we hem meer dan eens verteld hebben. Maar het is een harde regel om te volgen voor een militant enthousiasme, voorzien van een gave van expressie. Maar wat is er in dat alles, dat je beïnvloedt, dat niet spot met vertrouwen, zelfs wanneer je zelf twijfelt, en de Moeder niet aanvalt of bekritiseert.

Wat betreft het besef van superioriteit, dat is ook een beetje moeilijk te vermijden, wanneer grotere horizons zich openen voor het bewustzijn, tenzij men al van een heilige en nederige aanleg is. Er zijn mensen als Nag Mahashoy, in wie de spirituele ervaring steeds meer nederigheid creëert, er zijn anderen, zoals Vivekananda, in wie het een reusachtig besef van sterkte en superioriteit opricht --- Europese critici hebben hem er nogal ernstig mee getaxeerd; er zijn anderen, in wie het een besef fixeert van superioriteit voor mensen en nederigheid voor het Goddelijke. Iedere positie heeft zijn waarde. Neem Vivekananda's beroemde antwoord op de Madras Pundit, die bezwaar maakte tegen een van zijn beweringen, "Maar Shankara zegt het niet." Waarop Vivekananda antwoordde, "Nee, Shankara zegt het niet, maar ik, Vivekananda zegt het, en de Pundit zonk verbaasd en sprakeloos terug. Dat "Ik, Vivekananda staat voor het gewone oog op als een Himalaya van zelf-vertrouwd egoïsme. Maar er was niets vals en ondeugdelijks in Vivekananda's spirituele ervaring. Dit was niet hoofdzakelijk egoïsme, maar een besef van waar hij voor stond en de attitude van de vechter, die, als de vertegenwoordiger van iets erg groots, zichzelf niet toe kon staan om naar beneden gehaald te worden en gekleineerd. Dit is niet om de noodzaak te ontkennen van niet-egoïsme en van spirituele nederigheid, maar om te laten zien, dat de kwestie niet gemakkelijk is, wanneer het verschijnt op het eerste gezicht. Want als ik mijn spirituele ervaringen moet uitdrukken, moet ik het met waarheid doen --- ik moet hen opslaan, hun *bhāva*, de gedachten, gevoelens, uitbreidingen van bewustzijn, die hen vergezellen. Wat kan ik doen met de ervaring, waarin men de hele wereld in zichzelf voelt of de kracht van het Goddelijke in zichzelf vloeien en de natuur of de zekerheid van zijn vertrouwen tegen alle twijfels en twijfelaars of zijn eenheid met het Goddelijke of de smalte van het menselijke denken en leven, vergeleken met deze grotere kennis en dit grotere bestaan? En ik moet het woord "ik" gebruiken --- ik kan geen toevlucht nemen in zeggen "dit lichaam" of "deze verschijning", --- speciaal omdat ik geen Mayavadin ben. Zal ik niet onvermijdelijk tot expressies vervallen, die X zijn hoofd zal laten schudden bij mijn aannames als vol van trots en ego? Ik stel voor, dat het moeilijk zou zijn om het te voorkomen.

Een ander ding, het lijkt me, dat je vertrouwen identificeert met mentaal vertrouwen --- maar werkelijk vertrouwen is iets spiritueels, een kennis van de ziel. De beweringen, die je aanhaalt in je brief zijn harde beweringen van een mentaal geloof, dat leidt naar een grote heftige bewering van iemand's geloofsovertuiging en god, omdat het iemand's eigen is en daarom groter moet zijn dan die van anderen --- een attitude, die universeel is in de menselijke natuur. Zelfs de atheïst is niet tolerant, maar verklaart zijn credo van de Natuur en de Materie als de enige waarheid en op allen, die het niet geloven of in andere dingen geloven, giet hij spot als onverlichte idioten en bijgelovige domkoppen. Ik draag hem geen wrok toe, dat ik dat denk; maar ik merk op, dat deze attitude niet beperkt is tot religieus geloof, maar op gelijke wijze natuurlijk voor diegenen, die vrij zijn van religieus geloof en niet in God en Goeroes geloven.

Ik denk niet, dat werkelijk vertrouwen zo erg overvloedig is in deze Ashram. Er zijn enigen, die het hebben, maar voor het grootste deel heb ik niet alleen twijfel ontmoet, maar scherpe kritiek, constante discussie, veel bespottung van het

vertrouwen en de spirituele ervaring, gewelddadige aanvallen op mijzelf en de Moeder --- en het is gaande geweest gedurende de laatste veertien jaar en meer. Dingen zijn niet zo slecht als zij waren, maar er nog genoeg van over, en ik denk niet, dat de tijd gekomen is, dat het gevaar van een excessief vertrouwen waarschijnlijk een lichaam zal aannemen.

Ik hoop, dat je het niet erg vindt, dat ik de andere kant van de kwestie neerzet, Ik wil eenvoudig aanduiden, dat er deze andere kant is, dat er veel meer gezegd moet worden, dan dat er op het eerste gezicht tevoorschijn komt, En de moraal van alles is, dat men met welke kalmte en filosofie, die men kan, de conflicten moet dragen van de tegengestelde neigingen in deze chaos van de Ashram atmosfeer en wachten tot de tijd gekomen is, wanneer een groter Licht en ermee enige ware Harmonie kan zuiveren en verenigen en herscheppen. 28 Juni 1934

Opnemen van de Sadhaks' Moeilijkheden

Ik dank u voor de volmaakte nacht van rust en kalmte. Ik voelde uw aanwezigheid gedurende de hele nacht. Was het hoofdzakelijk door uw aanwezigheid, dat de onrust weggestuurd werd, zoals de rijzende zon de nacht's duisternis wegstuurt? Of neemt u de onrust op uzelf, zoals sommige yogi's doen om hun leerlingen te verlichten?

Nee, ik neem hen niet op mijzelf --- ofschoon zij zich soms op mij proberen te werpen, maar dat is van de algemene atmosfeer. De methode van op zichzelf nemen had zijn nut in een tijd (de Moeder deed het gewoonlijk altijd); maar het is niet langer nuttig. Het moet uitgedreven worden, het recht ervan moet helemaal ontkend blijven.

25 November 1932

Omgaan met de Sadhaks

Het is erg dwaas en kinderachtig om *abhimāna* te hebben; want het betekent, dat je verwacht, dat iedereen, de Moeder en mijzelf inbegrepen, zal handelen in overeenstemming met je ideeën en doen, wat je wil, dat we doen en nooit iets te doen, dat je niet zal plezieren! Het is aan de Moeder om te doen, wat ook zij vindt, dat juist of noodzakelijk is; dat moet je begrijpen; anders maak je jezelf altijd miserabel voor niets.

28 April 1932

*

Het is geen kwestie van fout of straf --- wanneer we mensen moeten veroordelen en straffen voor hun fouten, en met sadhaks omgaan als een tribunaal van rechtvaardigheid, dan zou er geen sadhana mogelijk kunnen zijn. Ik zie niet, hoe je verwijt aan ons te rechtvaardigen is. Onze enige plicht naar de sadhaks is om hen naar hun spirituele realisatie te brengen --- we kunnen ons niet gedragen als het hoofd van een familie, die tussenbeide komt in huiselijke ruzies, en de ene ondersteunen en ons gewicht tegen de andere te plaatsen! Hoe vaak ook X zou struikelen, we moeten hem bij de hand nemen, hem weer optillen en hem nogmaals naar het Goddelijke laten bewegen. We hebben altijd hetzelfde met jou gedaan. Maar we konden geen enkele eis van je ondersteunen naar hem. We hebben het altijd behandeld als iets tussen hem en het Goddelijke. Voor jou is het enige, waar we op gestaan hebben en dat met je volledige instemming en met je gebeden naar ons om geholpen te worden om het

te doen, om de vitale relatie met hem helemaal af te snijden en er niets meer op te baseren. Toch schrijf je nu naar ons, dat je, omdat we je actie niet goedgekeurd hebben van wat je tegen Y zei, wat dat ook mag zijn, --- voor altijd afstand van ons doet.

Ik moet je vragen om terug te keren naar je betere zelf en je ware bewustzijn en deze stemmingen van vitale passie af te werpen, die onwaardig zijn voor je ziel. Je hebt herhaaldelijk geschreven over je liefde voor de Moeder, de Ananda, die je van haar ontvangen hebt en het aantal spirituele ervaringen. Herinner dat, en herinner, dat dat je ware weg is en je ware wezen en dat niets anders belangrijk is. Krijg je kracht terug en werp de lagere natuur af en haar duisternis en onwetendheid. 29 Maart 1933

*

De Moeder en ikzelf gaan met alles om in overeenstemming met de wet van het Goddelijke. We ontvangen armen en rijken op gelijke wijze, diegenen, die hoog of laag geboren zijn volgens menselijke maatstaven, en breiden naar hen een gelijke liefde en bescherming uit. Hun vooruitgang in de sadhana is onze hoofdzorg --- want daarvoor zijn zij hier gekomen, niet om hun gehemelten te bevredigen, niet om gewone vitale eisen te stellen of ruzie te maken over positie of plaats of gemakken. Die vooruitgang hangt af van hoe zij antwoorden op de Moeder's liefde of bescherming --- of zij de krachten ontvangt, die zij over allen hetzelfde uitgiet, of zij gebruiken of misbruiken, wat zij aan hen geeft. Maar de Moeder heeft geen intentie of verplichting om met allen uitwendig om te gaan op dezelfde manier --- de eis, dat zij zo zou moeten doen, is absurd en imbeciel --- en wanneer ze het deed, zou zij zich vals bewijzen aan de waarheid van dingen en de wet van het Goddelijke. Met iedere sadhak moet omgegaan worden in overeenstemming met zijn natuur, zijn capaciteiten, zijn werkelijke behoeften (niet zijn claims of verlangens) en volgens wat het beste is voor zijn spirituele welzijn. Wat betreft, hoe het gedaan moet worden, weigeren we om gedictieerd te worden door de onwetendheid van diegenen van de sadhaks, die overwegen, dat de Moeder moet handelen volgens hun standaarden of hun ideeën van gelijkheid of rechtvaardigheid of de eisen van hun vitale of de noties, die met hen meegebracht zijn uit de buitenwereld. We handelen volgens het Licht in ons en voor de Waarheid, die we tot stand willen brengen in de aardse Natuur. 11 December 1933

*

Het menselijke bewustzijn is gemaakt van veel materialen en alle kunnen niet snel een constante spirituele inspanning dragen --- zij moeten geoefend worden, verlicht, veranderd in hun gewoonten. Daarom geven de Moeder en ik altijd tijd aan de ziel om te groeien op de andere delen en het maakt ons niet uit of het tijd nodig heeft, mits er een centrale oprechtheid en wil is --- als er zeker in je is. Wees niet ongeduldig of gemakkelijk ontmoedigd, omdat dingen niet snel gaan. Aspireer, probeer jezelf te zijn in de zonneschijn van vertrouwen en laat het zaad groeien. 18 Juni 1934

*

X vertelde me, dat Y hem vaak beledigd heeft. Maar waarom staat hij zichzelf toe om zo slecht beledigd te worden, dat hij naar zijn kamer moet gaan en erover huilen? Natuurlijk komt het, omdat hij bang is om dingen naar beneden te brengen tot het fysieke niveau en hen te breken. Maar X schijnt ook een behoorlijke hoeveelheid haat

te hebben voor Y en ook voor anderen. Hoe lang kunnen deze haatgevoelens binnengehouden worden? Wat kan er voor ieder van deze mensen gedaan worden?

Ieder moet afkomen van zijn verkeerde reacties --- zij zijn daarvoor hier. Welke andere remedie is er? Wanneer zij niet bereid zijn om dat te doen, dan blijven we op de grond van het gewone leven, waar men moet doen als in een grote familie, tussenbeide komen in ruzies, verzoenend, verzachtend, berispelend, straffend, de les lezend, op het een of andere moment dingen gaande houden tot de volgende botsing. Er komt daar geen einde aan, en we hebben het lang geleden opgegeven. Ieder moet zichzelf herstellen --- er is geen andere weg eruit. 17 Juni 1935

*

Van uw antwoorden aan me lijkt het, dat de tamasische en rajasische elementen van mijn natuur gedurende een lange tijd aan het werk geweest zijn en het heeft nu meer tijd nodig om van hen af te komen. Maar omdat u zag, dat deze verkeerde dingen bij me binnengingen, was het dan niet beter geweest om me te waarschuwen tegen hun binnendringen, zodat ik op hen een waakzaam oog had kunnen houden?

Hier is het weer het rajasische ego in je, dat ons dicteert, wat we gedaan hadden moeten hebben en ons onze fouten toont. 14 Oktober 1935

*

Er komt soms een suggestie naar me toe: "Zoals Moeder strikter geworden is met je bij pranam, zo is Sri Aurobindo strikter met je geworden in zijn brieven." Is, wat ik geschreven heb, okay?

Je hebt teveel motieven toegeschreven --- bijv. dat de Moeder het vitale probeert te verlokken door er in het begin aan toe te geven. Zij heeft geen dergelijke intentie. Zij gedraagt zich natuurlijk en eenvoudig met het wezen --- welke verandering er ook is, is eerder in de vitale's uitdrukkingen over haar actie dan in de actie zelf --- behalve in zoverre als er een verandering is, die noodzakelijk gemaakt wordt door de verandering in het bewustzijn. Eerder schreef je het meest vanuit het hogere denkvermogen, maar gedeeltelijk vanuit het vitale --- het vitale was vaak ontevreden met mijn antwoorden, dus hield ik op met het beantwoorden eraan en schreef alleen, wat je hogere denkvermogen en het psychische wezen zou helpen. Nu schrijf je dikwijls vanuit het fysieke denkvermogen en het vitale en moeten mijn antwoorden voor hen zijn en zij voelen, dat hen niet de antwoorden gegeven wordt, die zij wensen of in de toon van toegeven, die zij zouden willen. Maar om hen te bevredigen en aan hen toe te geven zou niet behulpzaam zijn voor je sadhana. 9 December 1935

*

Het leek me, dat de Moeder niet antwoordde op mijn glimlach gisteren en dat ze onnodige druk op me plaatst met betrekking tot X's brief. En toen u antwoordde op mijn notitie in de avond met een eenvoudig "okay", voelde ik een verschrikkelijke leegte en een wens voor sympathie. Het leek, alsof uw "okay" ook een soort druk was met betrekking tot X's brief.

De Moeder plaatste hoe dan ook geen druk over X's brief en er was geen reden, waarom zij dat zou doen. Wat mijzelf betreft, dacht ik er nooit aan, toen ik "okay" schreef. Het woord "druk" is bovendien een volledig verkeerd woord om te gebruiken; het enige, dat we gebruiken, is een ondersteunende kracht om je te helpen in je moeilijkheden of anders om meer vrede naar beneden te brengen en meer van het hoger bewustzijn. Ik zie niet, hoe dat beschreven kan worden als een onnodige druk of slechte consequenties produceert. Maar het idee, dat we misnoegd waren over X's brief of onze ondersteuning terugtrokken of enige soort druk erover plaatsten, heeft absoluut geen grond. Je hoort geen dergelijke constructies van het denkvermogen te maken of in hen te geloven; want het zijn altijd deze verkeerde constructies, die je van streek maken.

5 Juni 1936

*

Helaas lijkt X te denken, dat de Moeder harder is dan U: zij is onverbiddelijk en geeft geen liefde, enz.

Dat komt, omdat Moeder's druk voor verandering altijd sterk is --- zelfs, wanneer zij geen kracht plaatst, is het er door juist de natuur van de Goddelijke Energie in haar.

11 Maart 1937

Gewaarzijn van de Sadhak's Bewegingen

U en de Moeder weten, wat er gaande is in ons, hoe en waarvoor we aspireren, hoe onze natuur reageert op uw hulp en begeleiding. Wat is dan de noodzaak om het allemaal aan u te schrijven?

Het is nodig voor je om bewust te zijn, en je zelf-observatie voor ons te plaatsen; daarop kunnen we handelen. Hoofdzakelijk handelen op onze eigen observatie zonder enige corresponderend bewustzijn van de kant van de sadhak zou tot niets leiden.

7 Januari 1936

*

Ik dacht, dat het niet mogelijk is voor ons om spirituele ervaringen te hebben, speciaal de grote, zonder dat u van te voren weet, dat die en die zo en zo een ervaring heeft.

Van te voren? Mijn God, we zouden al onze tijd moeten besteden om de sadhaks' ervaringen te voorzien. Denk je, dat Moeder niets anders te doen heeft? Wat mijzelf betreft, voorzie ik nooit iets, ik zie en herzie alleen. Alles, dat Moeder voorzag, was, dat er iets niet juist was in X, dat iets in hem op gespannen voet stond met zijn aspiratie. Dat zou tot moeilijkheden kunnen leiden. Daarom zou ik hem, *entre nous*, willen laten vinden, welk deel van hem niet wilde neerdalen

18 Oktober 1936

Hun Kennis van de Menselijke Natuur

Soms voelen we, dat uw antwoorden (niet zozeer de Moeder's) van een zodanig hoog vlak komen, dat zij geen verbinding lijken te hebben met onze levens, en de dualiteiten, zwakheden, onwetendheid, enz. van de menselijke natuur niet in ogeschouw nemen.

Is het, omdat het een vlak is of vlakken zijn van eeuwig en oneindig Licht, Vermogen, Ananda, onfeilbare Wil-Kracht, die het menselijke vlak op dezelfde manier zien?

Ik denk, dat ik evenveel weet over dualiteiten, zwakheden, onwetendheid van de menselijke natuur als jij doet en een grote hoeveelheid meer. Het idee, dat de Moeder of ik spiritueel groot zijn, maar onwetend over alles, dat praktisch is, lijkt algemeen te zijn in de Ashram. Het is een dwaling om te veronderstellen, dat om op een hoog spiritueel vlak te zijn, iemand onwetend maakt van of onoplettend over de wereld of de menselijke natuur. Wanneer ik niets weet over de menselijke natuur of het niet in ogenschouw neem, ben ik klaarblijkelijk ongeschikt om iemand's gids te zijn in het werk van transformatie, want niemand kan de menselijke natuur transformeren, wanneer hij niet weet, wat de menselijke natuur is, haar werkingen niet ziet of, zelfs, wanneer hij het ziet, hen helemaal niet in ogenschouw neemt. Wanneer ik denk, dat het menselijke vlak als het vlak is of de vlakken van het oneindige Licht, Vermogen, Ananda, onfeilbare Wil-Kracht, dan moet ik ofwel een grimmige krankzinnige zijn of een brabbelende imbeciel of een gek, die zo verschrikkelijk idioot is, dat hij waard is om gehouden te worden in een museum als een tentoongesteld stuk. Ik ben echter blij, om te weten, dat dit de opinie is, die jij en alle andere leden van de Ashram (Ik veronderstel, dat dit is, wat "wij" betekent) over mij hebben. Ik ben echter blij om te weten, dat je denkt, dat de Moeder minder een geëxalteerde imbeciel is dan ikzelf.

30 April 1937

Hun Geduld

Ik ben overweldigd door het geduld en de compassie, waarmee u onze onoprechtheden, ongehoorzaamheden en losheid neerzet.

De menselijke natuur is zo juist in haar kern; dus als we niet gehoorzaam zijn, zou er weinig hoop zijn van haar verandering. Maar er is iets anders in het menselijke wezen, dat oprecht is en een kracht kan zijn voor de verandering. De moeilijkheid in mensen als X is om bij dat iets te komen (het is zo bedekt) en het aan het handelen te krijgen.

8 Juli 1934

Hun Hulp

Wel, wat een wonderbaarlijke massa buitengewone mentale constructies heb je opgebouwd over De Moeder en mijzelf! De Moeder is een grote Yogi of eerder een nogal ernstig en onpersoonlijk type. Ik ben Vedantisch en uitgestrekt en onpersoonlijk en wat niet! Wat niet inderdaad! Niets is daarna onmogelijk!! Ik zal echter niet protesteren --- want mentale constructies zijn voor het denkvermogen als het zijne favoriete producties voor een schrijver, hoe meer je hen bekritiseert, hoe meer het denkvermogen zich aan hen vastklampt. Laat me echter door voorbeeld uitwijzen, hoe ze onnodig op je weg komen en hoe erg onnodig je hen dat laat doen, zodat mijn hardnekkigheid --- in *De Moeder* of ergens anders --- om van mentale constructies af te komen helemaal niet zonder basis is. De moeder vertelde je erg eenvoudig, dat als je tot haar bad (je gebeden naar Krishna hebben volgens jou geen effect), je sneller hulp ontvangen zou hebben. Dat was eenvoudig om je te helpen --- ze is hier dichtbij je en de anderen en enig aantal hier hebben hulp ontvangen door haar eenvoudig en direct te roepen zonder natuurlijk enige vragen of twijfels. Zelfs nu zijn er verscheidene, die uit dezelfde ziekte als de jouwe tevoorschijn komen, een gewoonte van vele jaren

van lange aanvallen van zwarte moedeloosheid met de gewone rondte van suggesties, "ongeschiktheid, deze Yoga is hopeloos voor me, geen respons, geen ervaring, het Goddelijke houdt niet van me. Moeder is op afstand en ver, hoelang kan ik doorgaan, hoe kan iemand zo leven, weglopen, zelfmoord, enz.," en zij komen tevoorschijn, omdat zij plotseling in staat geweest zijn om zich eenvoudig en direct op haar te richten. Dus wat de Moeder zei, was niet iets, dat ongegrond was en hoofdzakelijk een idee van haar. Maar het was eenvoudig een suggestie om je te helpen. Hoe kwam je denkvermogen tot de slotsom, dat het een bevel was, dat volgde op pijn van ongenoegen, spiritueel vastzitten of weigering en verbanning? De gewoonte van mentale constructies, dat is alles. Angst? Maar de angst zelf is een mentale constructie, die geen werkelijke fundatie zou kunnen hebben, wanneer je de constante mildheid en het constante geduld herinnerd zou hebben, die de Moeder je altijd getoond heeft.

*

De twijfel over de mogelijkheid van hulp is bijna geen rationele, omdat al het bewijs van leven en van spirituele ervaring in het verleden en van de speciale ervaring van diegenen, talloos genoeg, die hulp ontvangen hebben van de Moeder en mijzelf, tegen het idee is, dat er geen interne of spirituele hulp van de een naar de ander of van een Goeroe naar zijn leerlingen of van mijzelf naar mijn leerlingen mogelijk is. Het is daarom niet werkelijk een twijfel, die opkomt uit de rede, maar een, die komt uit het vitale en fysieke denkvermogen, die je lastigvalt. Het fysieke denkvermogen twijfelt aan alles, dat het zelf niet heeft ervaren en het twijfelt zelfs aan wat het zelf ervaren heeft, wanneer die ervaring er niet langer is of onmiddellijk tastbaar ervoor --- het vitale brengt de suggesties naar binnen van moedeloosheid en wanhoop om de twijfel te versterken en helder zicht te voorkomen. Het is daarom een moeilijkheid, die niet effectief bestreden kan worden door de logische rede alleen, maar het best door de heldere perceptie, dat het een zelfgecreëerde moeilijkheid is --- een zelf-geformeerde sanskara of mentale formatie, die een gewoonte geworden is en opgebroken moet worden, zodat je een vrij denkvermogen en vitale hebt, vrij voor ervaring.

Wat de hulp betreft, verwacht je een goddelijke interventie om de twijfel te vernietigen, en de goddelijke interventie is mogelijk, maar komt gewoonlijk alleen, wanneer het wezen klaar is. Je hebt in grote mate toegegeven aan deze gewoonte van de wederkeer van twijfel, deze mentale formatie of sanskara, en dus vindt de adverse kracht het gemakkelijk om het op je te werpen, om de suggestie terug te brengen. Je moet een gestadig werkende wil hebben om het af te weren, wanneer het ook komt en de tirannie van de sanskara of twijfel te weigeren --- om de kracht van haar wederkeer te vernietigen. Ik denk, dat je dat in het verleden bijna niet gedaan hebt, je hebt eerder de twijfels ondersteund, toen zij kwamen. Dus je moet tenminste gedurende enige tijd enig hard werk doen in de tegengestelde richting. De hulp (ik spreek niet over een goddelijke interventie van boven, maar van mijn hulp en de Moeder's) zal er zijn. Het kan effectief zijn ondanks je fysieke denkvermogen, maar het zal effectiever zijn, wanneer deze gestadig werkende wil, waar ik over spreek, er is als zijn instrument. Er zijn altijd twee elementen in spiritueel succes --- iemand's eigen gestadige wil en inspanning en het Vermogen, dat op de een of andere manier helpt en het resultaat geeft van de inspanning.

Ik zal doen, wat noodzakelijk is om de hulp te geven, die je moet ontvangen. Te zeggen, dat je het niet kan, zou niet waar zijn, want je hebt talloze keren ontvangen en het heeft je geholpen om te herstellen.

26 Januari 1934

*

Ik voel helemaal geen devotie. Ik denk, dat u weet, hoeveel ik lijd en hoe hulpeloos ik ben om iets te doen. Heb medelijden met me, heel me door uw Genade. Help me uit deze put van duisternis door uw barmhartigheid.

Ik zal zo proberen te doen.

Maar het is jammer, dat je geen gewoonte kan vormen en het vermogen te stabiliseren om dit te weigeren, wanneer het komt --- want het zou betekenen, dat de moeilijkheid praktisch voorbij was en het hele wezen onder de juiste richting en op de juiste weg. Andere moeilijkheden zijn van minder belang, het is dit enige iets, dat obstinaat in de weg staat van de ziel's bevrijding.

Ik zal mijn kracht inzetten om je eruit te trekken --- ik hoop, dat ik de volle respons zal krijgen

9 Juni 1934

*

Er is iets in me open voor u en de Moeder, want ik kan Vrede in me voelen opkomen. Maar ik zie niet, hoe ik om uw hulp kan roepen --- zelfzuchtigheid, blindheid en wantrouwen van spirituele dingen zijn allerhoogste in me.

Ik zie niet, waarom het hebben van je moeilijkheden of het externe bewustzijn, dat de innerlijke waarheid ontkent, zou voorkomen, dat je om hulp roept. In dat geval zou bijna niemand om hulp kunnen roepen. Bijna iedereen in de Ashram, behalve enkelen, hebben deze moeilijkheid van het externe bewustzijn, dat de innerlijke ervaring ontkent of in de weg staat en probeert zich vast te klampen aan zijn oude wegen, ideeën, gewoontes en verlangens. Deze verdeling in de menselijke natuur is een universeel feit en men zou er niet teveel van moeten maken. Wanneer de Vrede en het Vermogen er zijn, is het het beste om daarop te vertrouwen om in de tijd de oppositie te verwijderen en de externe natuur te verlichten en in bezit te nemen.

19 juli 1934

*

Het spijt ons, dat je zoveel geleden hebt. Het was niet om je pijn te doen, dat de Moeder druk zette, maar om te bevrijden. Het is altijd met een diepe affectie en sympathie geweest, dat zij geprobeerd heeft om je te helpen. Ik vertrouw erop, dat je spoedig je gemoedsrust en vrede zal herstellen. Ik zal proberen om je alle mogelijke hulp te geven.

23 Januari 1935

*

De Moeder en ik zullen alles doen om van de wolk af te komen, die het fysieke denkvermogen presenteert tegen het permanente bewustzijn van je ziel's connectie met de Moeder; maar laat je denkende denkvermogen ferm zijn in zijn wil om er vanaf te komen en de hulp te roepen van onze Kracht.

6 Februari 1936

Gisteravond kwam ik vast te zitten bij iedere stanza en moest ik u en de Moeder frequent S.O.S.'s sturen om me te redden. Ontving u werkelijk deze signalen, of onderscheppen uw onpersoonlijke Krachten hen en doen het noodzakelijke?

Omdat we dagelijks enige honderden dergelijke signalen ontvangen, zijn we verplicht om er onpersoonlijk over te zijn, anders zouden we geen tijd hebben voor iets anders.
6 November 1938

*

Het is erg pijnlijk voor ons om je in deze conditie te zien en het maakt ons erg verdrietig en gespannen. Zal je geen inspanning doen en de wolk afwerpen, die over je gevallen is? Er is zeker iets, dat je ons niet vertelt, want volgens onze kennis is er niets gebeurd, dat je zover zou laten gaan, dat je voedsel weigert en hardnekkig de liefde en de zachtmoedigheid van de Moeder weigert. Zal je ons niet vertellen, wat je reden is en je denkvermogen van zijn last verlossen?

Je bent ons beminde kind. Niets zou in staat moeten zijn om een schaduw te werpen tussen ons en je liefde. Werp elke schaduw van je af, die er is. Ik vraag je om voedsel te nemen, zoals gewoonlijk. Spreek met de Moeder; richt je nog een keer tot ons; roep het geluk en de zonneshijn terug.

Zijn Gedachten Vrijelijk Uitspreken

X wil, dat ik hem al mijn gedachten vertel. Kan men aan anderen vertellen, wat aan u verteld zou moeten worden? Ik heb hem niet alles verteld, hij zegt, dat ik koppig ben en dat zelfs de Moeder het moeilijk vindt om in me te werken. Is het waar, dat de Moeder het moeilijk vindt om in me te werken?

Het is nogal onnodig om alle je gedachten te vertellen tegen X en het zou ook niet goed zijn. Alleen tegen de Moeder en mijzelf kan je vrijelijk alles zeggen, dat in je is, tegen niemand anders. Er is geen reden, waarom de Moeder's kracht niet in staat zou zijn om in je te werken, zoals in anderen.

Sri Aurobindo's Komst uit Terugtrekking

Ik wil duidelijk weten of u enige idee heeft om naar buiten te komen om ons te leiden en begeleiden, zoals de Moeder deed in 1926.

Ik heb geen ideeën over de zaak, geen mentale beslissingen; wanneer de tijd komt, zullen de Moeder en ik weten, wat er gedaan moet worden en het doen in overeenstemming met de Waarheid.
21 November 1932

De Moeder en Sri Aurobindo in Dromen, Visioenen en Ervaringen

Visioenen, Dromen en Ervaringen van Hun Eenheid

Van de aanduidingen, die frequent ontvangen worden van het spel van lichten, die gezien worden in visioenen, heb ik een diep gevoel, dat Sri Aurobindo en de Moeder hetzelfde zijn, ofschoon we hen in verschillende lichamen zien. Is mijn gevoel juist?

Ja.

25 April 1933

In het centrum van de bloem "De Supramentale manifestatie op aarde", zag ik zowel de Moeder als Sri Aurobindo. Ik zag alleen hun gezichten en zij waren in hetzelfde beeld en op dezelfde tijd. Wat betekent het?

Het is onze gezamenlijke en verenigde aanwezigheid in de manifestatie.

10 November 1933

*

Vandaag voelde ik, terwijl de Moeder me zegende, Sri Aurobindo's hand naast de Moeder's hand. Maar toen ik mijn ogen opende, zag ik alleen de Moeder daar zitten. Waarom ervoer ik dit? Kwam Sri Aurobindo deze keer?

Ik ben altijd bij de Moeder --- het was daarom nogal natuurlijk, dat je de dubbele zegening zou voelen.

17 November 1933

*

De Moeder en mijzelf staan voor hetzelfde Vermogen in twee vormen --- dus de perceptie in de droom was volmaakt logisch. Ishwara-Shakti, Purusha-Prakriti zijn alleen twee kanten van het ene Goddelijke (Brahman).

1933

*

Het is een erg algemene ervaring --- die van de identiteit tussen mijzelf en de Moeder (de perceptie, dat we een zijn), uitgedrukt in de samensmelting van de twee beelden.

4 November 1935

Andere Dromen en Ervaringen

Is er enige betekenis, dat Moeder aan de rechterkant staat en u aan de linkerkant staat in mijn ervaring?

Ja, zij is het uitvoerende vermogen en moet de rechterarm vrij hebben voor actie. De symboliek, die haar aan de linkerhand plaatst behoort tot de Onwetendheid. In de Onwetendheid is zij aan de linkerkant, niet vrij voor haar actie, alles is een verkeerde

actie of een half resultaat. Voor het supramentale werk is de Moeder het ware symbool
aan de rechterkant. 20 Februari 1932

*

Toen ik vandaag mediteerde, ontving ik de Moeder's vrede en licht en vreugde. Toen ging ik gedurende een korte tijd naar binnen en zag ik plotseling een tijger voor me staan. Terwijl ik de tijger zag, bleef ik de Moeder roepen en ging er naartoe. Toen verdween de tijger en in zijn plaats stond er een erg mooie jongen en erg mooi meisje. Er kwam een blauw licht uit het jongen's lichaam en een wit licht uit het meisje's. Zij vertelden me, "Laten we naar de oneindige God gaan." Ik wandelde met hen en toen werd ik wakker. Wie was de tijger en de jongen en het meisje? Waarom vertelden ze mij dat?

De tijger is een of andere kracht, die vijandig lijkt. Wanneer je het het hoofd biedt met de Moeder's naam, verdwijnt de vijandige kracht en in zijn plaats komen twee Vermogens (de kinderen) van mijzelf (het blauwe licht) en de Moeder (het witte licht). Het is waarschijnlijk een beeld van het vitale onder de invloed van het psychische. Eerst wordt het bewoond door de tijger (woede, passie, verlangen, enz.) --- maar zo gauw als de psychische invloed het beheerst, verdwijnt dat en wordt het vervangen door de Goddelijke Kinderen, die je naar het Goddelijke roepen. 3 April 1933

*

Wanneer ik kijk in de tuberoos bloemen, die op ons terras groeien, zie ik soms Sri Aurobindo's beeld en soms het Moeder's en soms beiden tezamen.

Het is de bloem van de nieuwe schepping, dus het is natuurlijk, dat je ons daar ziet.
6 November 1933

*

De droom was een indicatie van wat de Moeder en ikzelf zijn en vertegenwoordigen - -- ik denk niet, dat het noodzakelijk is om meer dan dat te zeggen. Het toont aan, dat de vervulling van waar we voor staan, de Goddelijke Liefde en Ananda is. 1933

*

Op Darshan Dag en de dag ervoor voelde ik een intense liefde voor u en voor de Moeder. Het nam bezit van mijn hele wezen gedurende enige tijd. Er was een hoge en diepzinnige eerbied voor u beiden en "een geluk, dat geen wereldplezier ons kan geven".

Dat is klaarblijkelijk psychisch. 25 Augustus 1934

*

In mijn droom, twee dagen geleden, boog ik neer voor een heer met donkere huidskleur, die de duivel was, en ook devotieel! Hoe te onderscheiden, voordat zoiets gedaan wordt? Vermogens komen om iemand te verlokken en het is schadelijk om hen te accepteren, maar hoe kan men herkennen? En in dit geval herkende ik, dat deze

duivel niet op u leek, maar ik boog toch. Soms hebben we in een droom de Moeder ontmoet in een nogal verschillende verschijning, en toch zei u, dat het de Moeder was, die naar ons kwam. Dan?

Moeder kan zich noodzakelijkerwijze manifesteren in veel andere vormen naast haar fysieke, en omdat ik eerder minder veelvuldig ben, kan ik het ook. Maar dat betekent niet, dat je iedere heer voor mij kan nemen en elke zij voor haar. Je droomzelf moet een zekere onderscheiding ontwikkelen. Die onderscheiding kan niet gaan door tekeningen en vormen, want de vitale bedelaars kunnen bijna alles nadoen, het moet intuïtief zijn.

23 Mei 1935

*

Wel, het is nogal natuurlijk, dat ik het eerder leuk zou vinden over de Moeder dan over mijzelf te schrijven. Maar ik veronderstel, dat je refereert naar de ervaring met de foto --- het kan met de mijne ook gehad hebben, maar het komt gemakkelijker met de Moeder's, omdat haar fysieke contact met de sadhaks nabijer is dan het mijne.

Het gevoel van een kind zijn komt vaak, wanneer er de psychische invloed achter is.

4 Mei 1936

*

Mijn wezen ontmoet u of de Moeder in dromen en ontvangt uw zegeningen. Heeft het enige concrete waarde --- zo concreet als de Pranam aanraking?

Wat bedoel u met concreet? Het is daar concreet, zoals de Abessijnse of Spaanse oorlogen hier concreet zijn.

26 Augustus 1936

*

X wenst te weten, wat u en de Moeder beslissen in antwoord op haar laatste brief. Zij vroeg me om haar te schrijven. Zal ik Moeder morgen vragen of prefereert u om te schrijven, wat ik met haar ga communiceren?

Ik denk, dat ik het beter zal schrijven en jij kan het met haar communiceren. Het was een ervaring in een bewuste droom, waarin zij alsof onbewust werd en haar lichaam werd verdoofd en voelde dan mijn hand op haar voorhoofd, het gewicht voelde niet alleen daar, maar alsof iets haar hele lichaam verpletterde, in het bijzonder een onderscheiden druk op de 3de en 4de rib aan de rechterkant. De verdoofdheid was er nog, toen zij haar ogen opende. Ze denkt, dat het mijn hand was door het gewicht, de kracht ervan. Zij wil ook weten over onze aanwezigheid, hoe het komt, of we bewust zijn van de roep of dat het alleen onze Kracht is, die werkt, die overal is zonder de noodzaak van een persoonlijk kennis. Dit is het antwoord.

“Wat de droom betreft, was het geen droom, maar een ervaring van het innerlijke wezen in een bewuste droomstaat, *svapna-samādhi*. De verdoving en het gevoel van bijna het bewustzijn verliezen zijn altijd het gevolg van de druk of neerdaling van een Kracht, waaraan het lichaam niet gewend is, maar sterk voelt. Hier was het niet het fysieke lichaam, dat direct gedrukt werd, maar het subtiele lichaam, het *sūksma śarīra*, waarin het innerlijke wezen intiemer verblijft en waarin het uitgaat in de slaap of trance of op het moment van de dood. Maar het fysieke lichaam voelt in deze levendige ervaringen, alsof het zelf de ervaring had; de verdoofdheid was het effect

erop van de druk. De druk op het hele lichaam zou een druk betekenen op het hele innerlijke bewustzijn, misschien voor enige modificatie of verandering, die het meer gereed zou maken voor de kennis en ervaring; de 3de en de 4de rib zou een gebied aantonen, dat behoort bij de vitale natuur, het domein van de levenskracht, enige druk voor een verandering daar.

De sterkte van de hand, het gewicht zouden niet noodzakelijkerwijze aantonen, dat het de mijne was --- want het was geen ervaring van de fysieke hand of in het fysieke lichaam, maar in de subtiele werkelijkheden van het wezen en daar zou de Moeder's aanraking en druk best sterker en zwaarder kunnen zijn dan de mijne. De Moeder herinnert zich de datum niet, maar op een nacht in die periode dacht zij sterker over haar en plaatste een druk voor de verwijdering van een of ander obstakel voor spirituele opening. Het is mogelijk, dat dit de ervaring produceerde. Wanneer het mijzelf was, moet het in de tijd geweest zijn, toen ik mij concentreerde en de kracht naar verschillende mensen stuurde, maar ik herinner me niets precies. Ik heb vaak genoeg aan haar gedacht natuurlijk en zond een Kracht naar haar om te helpen.

Het is voor ons niet altijd noodzakelijk om fysiek bewust te zijn van de actie, want het wordt vaak uitgevoerd, wanneer het denkvermogen in beslag genomen wordt door uiterlijke dingen of wanneer we slapen. De Moeder's slaap is geen slaap, maar een innerlijk bewustzijn, waarin zij overal in communicatie is met mensen of werkt. In de tijd is zij bewust, maar zij draagt dat alles niet over naar haar wakende bewustzijn of in haar geheugen. Er zou een roep komen in het in beslag genomen wakende denkvermogen als de gedachte van de persoon komt --- in een vrijere of in een geconcentreerde staat als een communicatie van de persoon in kwestie; in concentratie of in slaap of trance zou zij de persoon zien komen en tot haar spreken of zij er zelf naartoe gaan. Bovendien is, waar de Kracht ook werkt, de Aanwezigheid er.”

27 September 1936

*

Het is nogal normaal om in een droom de Moeder of mijzelf te zien met een andere verschijning dan de huidige. Deze dromen zijn ervaringen op het vitale vlak, waar vormen niet zo rigide zijn als in de fysieke wereld.

1 Juni 1937

Sectie Drie

De Moeder en de Beoefening van de Integrale Yoga

Aspiratie en Overgave aan de Moeder

Yoga, Sadhana, Dhyana

Yoga is Vereniging met het Goddelijke, sadhana is wat je doet om je te verenigen met het Goddelijke. Je moet weggaan van het gewone menselijke bewustzijn en in aanraking komen met het goddelijke Bewustzijn.

Roep daarvoor altijd naar de Moeder, open jezelf voor haar, aspireer naar en bid voor haar Kracht om in je te werken om je zo geschikt te maken --- weiger verlangen, rusteloosheid, verstoringen van het denkvermogen en het vitale. Dhyana betekent het denkvermogen en het vitale stil te maken en te concentreren in aspiratie voor de Moeder's Vrede, de Moeder's Aanwezigheid, haar Licht, Kracht en Ananda.

10 Oktober 1933

Aspiratie

Heden ten dage voel ik me opperst verstoord en van streek gebracht. Waar er ook verstoring of verwarring is, neem ik mijn bewustzijn ervan weg. Ik heb een soort vertrouwen, maar er is niets normaal of systematisch in. Mijn denkvermogen heeft erg veel rondgedwaald om de ware manier te vinden van sadhana doen.

Alleen door voortdurend aspireren naar het Moeder's licht en kracht kan je ware en standvastige vooruitgang maken. Alleen door constante herhaling en vasthoudendheid van het Moeder's licht en kracht kan de gewoonte van verstoring en gebrek aan organisatie verminderen en uiteindelijk verdwijnen. Alleen zo kan het lagere wezen voorbereid worden en de beslissende neerdaling van de Waarheid en het Licht eindelijk mogelijk gemaakt worden.

23 Augustus 1931

*

De Moeder's Vrede is boven je --- door aspiratie en stille zelf-opening daalt het neer. Wanneer het greep krijgt op het vitale en het lichaam, dan wordt gelijkmoedigheid gemakkelijk en aan het eind automatisch.

28 Augustus 1933

*

O Moeder, kom naar beneden in me. Zo veel keren heb ik beloofd om mezelf aan u te offeren, en iedere keer is de belofte gebroken, waardoor ik in de lucht blijf hangen. Maar wat zal ik doen, wanneer ik herinnerd wordt aan mijn ongeschiktheid? Ik kan niets doen.

De geschiktheid komt met de aspiratie.

15 Maart 1934

*

Geef alstublieft Genade aan deze onfortuinlijke dame, wiens brief ik bijsluit. Wees aardig genoeg om me te instrueren, wat ik zou moeten schrijven aan haar. Zij bidt voor uw *upadeśa* en zegeningen.

Maar deze sadhana wordt niet door *upadeśa* gegeven en voortgezet. Alleen diegenen, die in staat zijn om door aspiratie en meditatie op de Moeder zich te openen en haar actie en werking vanbinnen te ontvangen, kunnen slagen in deze Yoga. 21 Juni 1937

*

Laat het vermogen van de Moeder in je werken, maar wees voorzichtig om in plaats ervan enige vermenging of vervanging te vermijden van ofwel een vergrote ego-werking of een kracht van Onwetendheid, die zichzelf presenteert als de Waarheid. Aspireer speciaal voor de eliminatie van alle obscuriteit en onbewustheid in de natuur.

Aspiratie en de Psyche

Heden ten dage krijg ik vaak psychische gevoelens en dankbaarheid. Dan komt de aspiratie om boven te concentreren, zoals ik enige dagen terug deed. Maar van tijd tot tijd krijg ik het gevoel, dat ik de vorm van mijn meditatie en aspiratie niet zo vaak zou moeten veranderen. Zou ik moeten blijven bij een vorm van oefening of zou het moeten worden toegestaan, dat de vorm van oefening natuurlijk verandert volgens het Licht, dat neerdaalt?

Het belangrijke (fundamentele), waarnaar je moet aspireren, is om in contact te zijn met het Moeder's Licht en de Moeder's Kracht. Hiervoor is het psychische gevoel een onmisbare conditie; want door het psychische wordt dit contact gemakkelijk en natuurlijk. Het geeft de psychische basis. Wanneer de basis stevig gevestigd is, kan de rest gedaan worden volgens de behoefte en zal het veel beter gedaan worden, want dan zal er de veiligheid zijn voor vijandige aanval en de juiste begeleiding.

12 November 1930

Het Psychische Vuur en Offeren

Ik zag een vuur in mijn hart en mijn offeren erin vallen als stukjes papier. Ik hoorde iemand zeggen: "Offer alles in het vuur!" Maar wanneer de obscuriteiten en weerstand opkomen, voel ik een aarzeling om hen aan de Moeder te offeren. De gedachte komt: offer het beste aan de Moeder, geen lelijke dingen.

Het vuur is het zuiverende psychische vuur. Offeren aan het psychische vuur is niet tegengesteld aan de aanbidding van de Moeder. Om alles eerder te zuiveren in het psychische vuur dan de obscuriteiten en weerstand op de Moeder te werpen is klaarblijkelijk de juiste manier.

9 Juni 1936

Aspiratie, Weigering, Overgave

Wat je zegt over sadhana is waar. Sadhana is noodzakelijk en de Goddelijke Kracht kan geen dingen doen in de leegte, maar moet ieder leiden volgens zijn natuur naar het punt, waarop hij de Moeder kan voelen werken in hem en alles doen voor hem. Tot dan is de sadhak's aspiratie, zelf-consecratie, instemming en ondersteuning aan de Moeder's werkingen, zijn weigering van alles dat in de weg komt, erg noodzakelijk --- onmisbaar.

25 September 1936

*

Het is nogal waar, dat aspiratie, weigering en de herinnering aan de Moeder en overgave aan haar en vereniging met haar bewustzijn de hoofdmiddelen zijn van de sadhana. Het is ook waar, dat zoeken naar het supramentale voor zichzelf door zijn eigen middelen een dwaasheid is; dat heb ik van het begin gezegd en het recent steeds meer benadrukt. Het is ook waar, dat vereniging met het Goddelijk het kardinale doel is en de hele rest subsidiair en een gevolg ervan, geen vooruitgang, ervaringen, enz. te zoeken ter wille van zichzelf of ter wille van het ego is de juiste attitude voor de sadhak. Het is tenslotte waar, dat meditatie, visioen en bijna al het andere in yoga misbruikt kan worden, wanneer de sadhak zelfzuchtig, egoïstisch en obscuur is. Maar dat betekent niet, dat meditatie, visioen, enz. niet nuttig zijn en vermeden zouden moeten worden in de sadhana.

De theorie, dat wanneer je de Moeder altijd herinnert, alles, wat je doet uit het Goddelijke vloeit en het daarom niet uitmaakt, wat je doet, is een nogal gevaarlijke. Het zou kunnen eindigen met sanctie geven in plaats van weigeren aan veel dingen, die uit de natuur zouden moeten gaan.

Wat betreft een vrij uiterlijk leven kan niet gezegd worden, dat dat voor iedereen beter is in ieder stadium dan een teruggetrokken leven goed is voor iedereen of in ieder stadium. Het nadeel van een vrij vrolijk uitwendig sociaal leven zonder restricties is, dat men volledig of bijna geheel geëxternaliseerd wordt en dat allerlei soorten vitale uitwisselingen er deel van zijn, die de innerlijke groei kunnen hinderen of de totale zelf-consecratie aan het Goddelijke. Het nadeel van een te volledige terugtrekking is, dat het een persoon eenzijdig maakt en opgesloten in zichzelf, subjectief, zonder het stabiliserende contact met de aarde en als gevolg met het gevaar van morbiditeit en zelfbedrog. Een middenpad met de regel van steeds meer vanbinnen leven, terug staan van uiterlijke dingen, maar hen niet opzij gooien, naar hen kijken met een nieuw bewustzijn, een nieuwe kijk en op hen handelen vanuit dit innerlijke bewustzijn, is de beste manier. Maar er is een noodzaak voor sommigen in sommige stadia om uitwendige contacten te minimaliseren zonder hen te vernietigen gedurende het deel van het proces van dit verschuiven van het bewustzijn Er kan geen absolute regel vastgelegd worden in deze zaak.

14 Oktober 1936

*

Ik dacht altijd, dat in andere Yoga's zoekers eerst een rigoureuze gedisciplineerde periode van 12 jaar van Brahmacharya moesten ondergaan, en alleen wanneer de

Goeroe hun fysieke, vitale, mentale immuniteit certificeerde, werd hen toegestaan om de praktische cursus ervan binnen te gaan.

Ik heb nooit gehoord van een 12 jaar affaire of van enig certificaat. Misschien zijn er in het Europese occultisme novicen, stadia, beproevingen, gradaties, enz. In India geeft de Goeroe een Mantra, zo gauw als hij een discipel accepteert en vertelt hem om ermee door te gaan. We hebben geen mantra, behalve de Moeder's naam. Maar gewoonlijk geven we werk, vertellen hen te aspireren, weigeren, openen voor de Moeder. Ik weet niet, of je dat een praktische cursus kan noemen. Mensen zijn hoe dan ook hier in moeilijkheden gekomen, zelfs zonder enige praktische cursus, het meest, terwijl zij hun "twaalf jaar" deden en in sommige gevallen moesten we hen in actieve sadhana duwen als de enige manier om hun lagere krachten te beheersen en hen eruit te krijgen.

Hier meent de goede gemeenschap, dat zij allerlei dingen kunnen doen.

Welke dingen? Ik vind alleen een kleine minderheid, die helemaal niets doet, behalve roddelen, discussiëren, ruzie maken, klagen, enz. enz. Een zeker aantal doet de aspiratie, de weigering, de naar Moeder gerichte ommekeer --- maar niets meer. Zij hebben zelfs daarmee moeite genoeg.

Zelfs wanneer inspannende maatregelen aangenomen worden voor beoefenen van de meest nabije benadering van de werkelijke Yoga, zou er dan eerst geen kwestie moeten zijn van een drievoudige geschiktheid?

Hoe zouden zij het moeten ontwikkelen zondert enige sadhana? Alleen door stilzitten?
Niemand heeft het om mee te beginnen. 20 Oktober 1936

*

De inspanning, die vereist wordt van de sadhak, is die van aspiratie, weigering en overgave. Wanneer deze drie gedaan worden, komt de rest vanzelf door de Genade van de Moeder en de werking van haar kracht in je. Maar van de drie is de belangrijkste overgave, waarvan de eerste noodzakelijke vorm vertrouwen is en geduld in moeilijkheid. Er is geen regel, dat vertrouwen alleen kan blijven als aspiratie er is. Integendeel, wanneer er zelfs geen aspiratie is, door de druk van inertie, kunnen vertrouwen en geduld blijven. Wanneer vertrouwen en geduld falen, wanneer aspiratie stil is, zou het betekenen, dat de sadhak enkel vertrouwt op zijn eigen inspanning --- het zou betekenen, "Oh, mijn aspiratie heeft gefaald, dus is er geen hoop voor me. Mijn aspiratie faalt, dus wat kan Moeder doen?" De sadhak zou integendeel moeten voelen, "Het maakt niet uit, mijn aspiratie zal terugkomen. Ondertussen weet ik, dat de Moeder bij me is, zelfs, wanneer ik haar niet voel; zij zal me zelfs door de donkerste periode dragen." Dat is de volle juiste attitude, die je moet hebben. Tegen diegenen, die het hebben, kan depressie niets doen; zelfs, wanneer het komt, keert het verbijsterd terug. Dat is geen tamasische overgave. Tamasische overgave is, wanneer men zegt, "Ik zal niets doen; laat Moeder alles doen. Aspiratie, weigering, overgave zijn zelfs niet nodig. Laat haar alles in me doen." Er is een groot verschil tussen de twee attitudes. De ene is die van de lijntrekker, die niets zal doen, de andere is die van de sadhak, die zijn best doet, maar wanneer hij gereduceerd wordt tot kalmte gedurende een tijd en dingen tegengesteld zijn, dan houdt hij altijd zijn vertrouwen in

de Moeder's kracht en aanwezigheid achter alles en verbijstert door dat vertrouwen de tegengestelde kracht en roept de activiteit terug van de sadhana. 26 Oktober 1936

*

Hoelang zal het duren voor alle delen van mijn wezen om zich te keren naar en zich over te geven aan de Moeder?

Het hangt van jezelf af --- wanneer er een sterke aspiratie is en stille vasthoudendheid, dan kan het spoedig gedaan worden.

Overgave aan de Moeder

Er is niet veel spirituele betekenis in open blijven voor de Moeder, wanneer je je overgave terughoudt. Zelf-gave of overgave wordt vereist van diegenen, die deze Yoga beoefenen, omdat zonder een dergelijke progressieve overgave van het wezen het nogal onmogelijk is om ergens nabij het doel te komen. Open te blijven betekent haar Kracht binnenroepen in je, en wanneer je je er niet aan overgeeft, komt het erop neer om de Kracht helemaal niet toe te laten om in je te werken of alleen onder de voorwaarde, dat het zal werken op de manier, die je wil en niet op zijn eigen manier, die de manier is van de Goddelijke Waarheid. Een suggestie van deze soort wordt gewoonlijk gemaakt door een of ander tegengesteld Vermogen of door een of ander egoïstisch element van het denkvermogen of het vitale, dat de Genade wil of de Kracht, maar alleen om het te gebruiken voor zijn eigen doeleinde, en niet gewillig is om te leven voor het Goddelijke Doeleinde, --- het is gewillig om alles te nemen van het Goddelijke, dat het kan krijgen, maar niet om zichzelf te geven aan het Goddelijke. De ziel, het ware wezen, keert zich integendeel naar het Goddelijke en is niet alleen gewillig, maar gretig en gelukkig om zich over te geven.

In deze Yoga wordt men verondersteld om voorbij iedere mentale idealistische cultuur te gaan. Ideeën en idealen behoren bij het denkvermogen en zijn alleen halve waarheden; het denkvermogen is ook vaker dan niet tevreden met hoofdzakelijk een ideaal hebben, met het plezier van idealiseren, terwijl het leven altijd hetzelfde blijft, niet getransformeerd of alleen veranderd en het meest in verschijning. De spirituele zoeker keert zich niet af van het najagen van realisatie naar hoofdzakelijk idealisering; niet om te idealiseren, maar om de Goddelijke Waarheid te realiseren is altijd zijn doel, ofwel voorbij het leven of ook erin --- en in het laatste geval is het noodzakelijk om het denkvermogen en het leven te transformeren, wat niet gedaan kan worden zonder overgave aan de actie van de Goddelijke Kracht, de Moeder.

Te zoeken naar het Onpersoonlijk is de weg van diegenen, die zich willen terugtrekken uit het leven, maar gewoonlijk proberen zij het door hun eigen inspanning, en niet door opening van zichzelf voor een superieur Vermogen of door de weg van overgave; want het Onpersoonlijke is niet iets, dat begeleidt of helpt, maar iets, dat verworven moet worden en het laat aan ieder mens om het te verwerven volgens de manier en capaciteit van zijn natuur. Aan de andere kant kan men door een opening en overgave aan de Moeder het Onpersoonlijke realiseren en ook ieder ander aspect van de Waarheid.

De overgave moet noodzakelijkerwijze progressief zijn. Niemand kan de volledige overgave van het begin maken, dus is het nogal natuurlijk, dat wanneer men in zichzelf kijkt, men de afwezigheid ervan zou vinden. Dat is geen reden, waarom het principe van overgave niet geaccepteerd zou moeten worden en gestadig van stadia

tot stadia uitgevoerd worden, van gebied naar gebied, en het succesvol toegepast worden op alle delen van de natuur.

*

Het is noodzakelijk, wanneer je voort wil gaan in je sadhana, dat je de onderwerping en overgave zou moeten maken, waarover je oprecht, werkelijk en volledig spreekt. Dit kan er niet zijn, zolang je je verlangens vermengt met je spirituele aspiratie. Het kan niet zijn, zolang als je vitale hechting koestert aan familie, kind of iets of iemand anders. Wanneer je deze Yoga gaat doen, moet je alleen een verlangen en aspiratie hebben om de spirituele Waarheid te ontvangen en het manifesteren in al je gedachten, gevoelens, acties en natuur. Je moet niet hongeren naar enige relaties met wie dan ook. De relaties van de sadhaka met anderen moeten voor hem gecreëerd worden van vanbinnen, wanneer hij het ware bewustzijn heeft en leeft in het Licht. Zij zullen in hem bepaald worden door het vermogen en de wil van de Goddelijke Moeder volgens de supramentale Waarheid voor het goddelijke leven en het goddelijke werk; zij moeten niet bepaald worden door zijn denkvermogen en zijn vitale verlangens. Dit is wat je je moet herinneren. Je psychische wezen is in staat om zichzelf te geven aan de Moeder en te leven en groeien in de Waarheid; maar je lagere vitale wezen is vol van hechtungen en sanskara's geweest en een onzuivere beweging van verlangen en je externe fysieke denkvermogen was niet in staat om zijn onwetende ideeën en gewoonten af te schudden en te openen naar de Waarheid. Dat was de reden, waarom je niet in staat was om vooruit te gaan, omdat je een element en bewegingen behield, dat niet toegestaan kon worden om te blijven; want zij waren het exacte tegengestelde van wat tot stand gebracht moet worden in een goddelijk leven. De Moeder kan je alleen bevrijden van deze dingen, wanneer je het werkelijk wil, niet alleen in je psychische wezen, maar in je fysieke denkvermogen en je hele vitale natuur. Het teken zal zijn, dat je niet langer je persoonlijke noties, hechtungen of verlangens koestert of erop staat, en dat je, op welke afstand of waar je ook zal zijn, altijd open zal voelen en het vermogen en de aanwezigheid van de Moeder bij je en werkend in je en dat je tevreden, kalm, zelfverzekerd zal zijn en niets anders wil en altijd op de Moeder's wil wacht.

6 Januari 1928

*

Hoe hard het gevecht ook is, het enige is het nu uit te vechten en hier te beëindigen.

De moeilijkheid is, dat je het werkelijke obstakel nooit volledig het hoofd geboden hebt en veroverd. Er is in een erg fundamenteel deel van je natuur een sterke formatie van ego-individualiteit, die in je spirituele aspiratie een vastklampend element gemengd heeft van trots en spirituele ambitie. Deze formatie heeft nooit ingestemd om opgebroken te worden om plaats te maken voor iets, dat meer waar en goddelijker is. Daarom heeft dit in je, toen de Moeder haar kracht op je plaatste of toen je zelf de kracht op je getrokken had, altijd voorkomen, dat het zijn werk op zijn eigen manier zou doen. Het is begonnen om zichzelf op te bouwen volgens de ideeën van het denkvermogen of een of andere eis van het ego, dat zijn eigen creatie probeerde te maken op zijn "eigen manier", door zijn eigen sterkte, zijn eigen sadhana, zijn eigen tapasya. Er is nooit een werkelijke overgave geweest, enige vrije en eenvoudige opgave in de handen van de Goddelijke Moeder. En toch is dat de enige manier om te slagen in de supramentale Yoga. Een Yogi, een Sannyasin, een Tapaswi zijn is niet het onderwerp hier. Het onderwerp is transformatie, en transformatie kan alleen

gedaan worden door een kracht, die oneindig groter is dan je eigen; het kan alleen gedaan worden door waarlijk als een kind te zijn in de handen van de Goddelijke Moeder.

7 Juni 1928

*

Een dame heeft me een brief geschreven. Zij is aangetrokken om dit pad te volgen. Zij lijkt in droefheid te zijn en zij wil vrede. Zal ik haar antwoorden?

Je kan kort naar haar schrijven --- en haar vertellen, dat haar leven van sansar in haar natuur een gebied van onrust is --- om er op de juiste manier door te gaan moet men zijn leven en acties offeren aan het Goddelijke en bidden voor de vrede van het Goddelijke vanbinnen. Wanneer het denkvermogen stil wordt, kan men de Goddelijke Moeder voelen, die het leven ondersteunt en alles in haar handen leggen --- dit zijn de eerste dingen om te doen als zij vrede wil hebben.

16 April 1933

*

In deze stemmingen zijn de gedachten, die je overvallen zo erg buiten focus! De essentie van overgave is niet aan de Moeder vragen om iets te doen --- maar de invloed en begeleiding van ganser harte te aanvaarden, wanneer de vreugde en vrede naar beneden komen, hen accepteren zonder twijfel of haarkloverij en hen laten groeien, wanneer gevoeld wordt, dat de Kracht aan het werk is, het laten werken zonder oppositie, wanneer de Kennis gegeven wordt het te ontvangen en volgen, wanneer de Wil geopenbaard wordt, zichzelf zijn instrument te maken. Het is ook zonder twijfel om de begeleiding en controle van de Goeroe te accepteren, die verondersteld wordt om het beter te weten dan jezelf, wat de Waarheid is of wat niet en de weg naar de Waarheid. Dat alles is niet iets, dat erg verschrikkelijk is, het is alleen eenvoudig gezond verstand. Wat betreft de bijzondere soort controle, waarover je spreekt, is het niet aan iemand opgelegd; er zijn alleen enkelen in de Ashram, die helemaal enige dergelijke regel volgen. X, die je noemt, zou een jaar of twee niet gedroomd hebben om iets aan de Moeder te vragen om iets te doen; wanneer hij nu zo doet, is het niet, omdat de Moeder hem verteld heeft om zo te doen, of het aan hem "opgelegd" heeft, maar omdat hij de noodzaak ervoor voelde voor zijn sadhana. De Moeder heeft nooit enige regel opgelegd aan Y; hij maakte zijn eigen regel van het leven van zijn eigen instemming volgens zijn eigen perceptie van de beste manier voor hem om te concentreren en nam de sanctie van de Moeder. Jij zelf werd verteld door de Moeder, dat je geen noodzaak had om te doen, wat Z probeerde te doen in dit opzicht in de tijd van haar eigen beweging --- dat voor ieder het alleen was, wanneer hij de behoefte voelde, dat hij het zou moeten doen. Ik zie daarom niet, waarom je zo bang zou moeten zijn voor je vrijheid --- terwijl in de hele Ashram van 120 mensen er bijna geen dozijn is, die enige dergelijke regel volgt van strikte externe overgave. En ik begrijp niet, wat je bedoelt met het verwijt, dat we sommige mensen stijf en sprakeloos gemaakt hebben. Wie zijn zij? X, Y, A? Zover als ik weet, zijn zij nogal onvermoeibaar en welbespraakt of vloeiende sprekers. Ik ben onschuldig aan de misdaad, die je tegen me in rekening brengt.

Laat me iets anders corrigeren. Het is helemaal niet correct om te zeggen, dat we --- in dit voorbeeld heeft de Moeder B en C nooit gewaarschuwd voor hun achteruitgang --- zij werden gewaarschuwd en duidelijk gewaarschuwd en ook over de invloeden van

buiten de Ashram, waaraan zij bezweken. De Moeder had zelfs voorzien vanaf het begin, dat dit zou kunnen gebeuren en hen op tijd waakzaam gemaakt. Wanneer zij vielen, was het, omdat zij prefereerden om hun lagere natuur te volgen en de kant te kiezen van de lagere krachten. Het Goddelijke kan leiden, hij rijdt niet. Er is een innerlijke vrijheid toegestaan voor ieder mentaal wezen, mens genaamd, om in te stemmen of niet in te stemmen met de Goddelijke leiding --- hoe kan er anders enige werkelijke spirituele evolutie gedaan worden?

Wanneer er een dergelijk serieus obstakel is voor je vooruitgang, bestaat het alleen uit twee dingen, je vitale depressies en je mentale twijfels, die je zelfs de ervaringen laat betwisten, die je hebt en iedere vooruitgang kleineren, die je maakt. We hebben je nooit verteld, dat je stijf en neerslachtig en sprakeloos moet zijn --- we hebben integendeel de nadruk op de andere kant gelegd. Er zijn andere obstakels of moeilijkheden, maar zij kunnen teboven gekomen worden, wanneer deze twee dingen uit de weg waren of geweigerd en niet in werking.

Wanneer ik je constant aanmoedig, komt het niet, omdat ik je achteruit zie gaan en het wil verbergen --- ik zie er niets van, --- maar omdat ik vertrouwen heb in je capaciteiten en de nobelere *D* zie achter alle uiterlijke zwakheid. Ik zou niet spreken over wat vals is --- zoveel krediet kun je me geven.

P.S. Wat plaatst dat in je hoofd, dat je beschouwd wordt als een onaanraakbare en een slechte invloed? Wanneer ieder mens, die moeilijkheden had, zo beschouwd zou worden, dan zou de hele Ashram een toevluchtsoord zijn van onaanraakbaren.

13 Mei 1933

*

Soms werken mijn mentale, vitale en fysieke wezens samen in harmonie. Op andere tijden domineert een wezen de anderen, en is er wanorde. Hoe kan wanorde verwijderd worden?

De beste manier is om in het psychische wezen te leven, want dat is altijd overgegeven aan de Moeder en kan de anderen leiden op de juiste manier. Voor controle moet men ergens centraliseren --- sommigen doen het in het denkvermogen of boven het denkvermogen, anderen doen het in het hart en door het hart in het psychische centrum.

11 Juni 1933

*

Probeer, nu dat je hier bent, binnen te gaan in de hogere wegen van de sadhana. Trek je terug uit het vitale en haar eisen en verlangens, maak het innerlijke hart en het psychische wezen je centrum en zoek vereniging met het Moeder's bewustzijn door zelfgave en overgave.

22 Augustus 1933

*

Je moet je vitale enkelpuntig naar de Moeder maken, vredig, zonder eisen en verlangens, en alleen aspireren naar overgave en een te zijn met het Moeder's bewustzijn en gevuld met haar.

24 September 1933

*

Ik kan alleen zeggen --- het is je vitale, dat je moet veranderen. Maak het volmaakt rechtdoorzee en helder en zuiver. Maak het vrij van alle zelfzuchtigheid, blindheid, onoprechtheid, kwaadheid, abhiman, zelfverwenning, vitaal verlangen --- en geeft het als een zuiver offer aan de Moeder. 28 September 1933

*

Het lichaam zowel als al het andere kwam van de Moeder en moet aan haar overgegeven worden als een instrument. Dat is alles wat nodig is. 15 November 1933

*

Overgave betekent alleen naar de Goddelijke Moeder kijken --- alle verlangens weigeren en alleen haar wil doen, niet staan op je eigen ideeën en preferenties, maar alleen vragen om haar Waarheid, gehoorzamen en haar begeleiding volgen, zichzelf openen en gewaar worden van haar Kracht en zijn werkingen en toe te staan dat deze werkingen de natuur veranderen in de goddelijke natuur. 24 Maart 1934

*

Heden ten dage biedt mijn ondernatuur nog weerstand en het is moeilijk om het onder permanente controle te brengen. Maar waarom houdt deze moeilijkheid vol, wanneer mijn lagere vitale zichzelf al in de Moeder's handen geplaatst heeft?

Ja, maar het is niet genoeg, dat het lagere vitale zichzelf in de Moeder's handen zou plaatsen. Het hele fysieke en onderbewuste en al het andere moet hetzelfde doen. 4 Januari 1935

*

Plaats alles voor de Moeder in je hart, zodat haar Licht erop zou kunnen werken voor het beste. 21 April 1935

*

Wanneer ik niet kan concentreren of mediteren, stel ik me eenvoudig voor, dat ik eeuwig in de Moeder's schoot lig en uitga, wanneer ze me wegstuurt.

Dat is de beste mogelijke soort concentratie. 12 Augustus 1935

*

Het is de ware attitude om zo alles aan de Moeder over te laten en volledig op haar te vertrouwen en haar je te laten leiden op het pad naar het doel. 2 Maart 1936

*

U heeft me gevraagd, "Hoe geef je je over aan het psychische, wanneer je niet bewust bent van zijn actie?" Ik doe het op dezelfde manier, dat ik me overgeef aan de Kracht

boven. Ik stel me eenvoudig voor, dat er een kracht boven is of dat er een psychisch wezen is in het hartcentrum. Terwijl ik het zo voorstel, geef ik mezelf eraan over.

Dan is het een *sankalpa* of overgave. Maar de overgave moet aan de Moeder zijn --- zelfs niet aan de Kracht, maar aan de Moeder zelf.

Maar ik weet niet, of overgave aan het psychische heden noodzakelijk is. Mijn wezen is nog niet in staat om zich gelijktijdig aan de Kracht en het psychische over te geven.

Er is geen noodzaak voor al deze complicatie. Wanneer het psychische zich manifesteert, zal het je niet vragen om je eraan over te geven, maar je over te geven aan de Moeder. 4 Oktober 1936

*

Ik had gezegd, dat het menselijke vitale er niet van houdt om gecontroleerd of gedomineerd te worden door een ander en ik zei, dat dat ook een reden was, waarom sadhaks het moeilijk vonden om zich over te geven aan de Moeder. Want het vitale wil haar eigen ideeën, impulsen, verlangens, preferenties affirmeren en om te doen, wat het wil, wil het geen andere kracht voelen dan die van haar eigen natuur, die haar leidt of drijft; maar overgave aan de Moeder betekent, dat het al deze persoonlijke dingen moet opgeven en haar Kracht toe staan om het te begeleiden en te drijven op de manieren van een hogere Waarheid, die niet haar eigen wegen zijn; dus biedt het weerstand, wil niet gedomineerd worden door Waarheidslicht en de Moeder's Kracht, staat op haar eigen onafhankelijkheid en weigert zich over te geven.

Deze ideeën van afbraak en persoonlijke frustratie zijn weer verkeerde suggesties en de ontevredenheid met jezelf is bijna zo schadelijk als ontevredenheid met de Moeder zou zijn. Het voorkomt de zelfverzekerdheid en moed, die nodig is om het pad van de sadhana te volgen. Je moet deze suggesties van je wegsturen. 8 Oktober 1936

*

Regelmatig, als ik een sterke suggestie of druk op je plaats, word je innerlijke wezen er bewust van en iets ervan komt naar je oppervlaktepercepties; maar ook geeft je externe denkvermogen, dat altijd bezig is en actief om overal een hand in te krijgen, gewoonlijk een verkeerde ommekeer of draai.

Wat ik wilde, dat je deed, was (1) je volledig over te geven aan de Moeder, oprecht, eenvoudig en zonder enige reserves van het ego, (2) bewust te worden van de gewoontetekortkomingen van je externe wezen en hen weigeren, (3) deze obscure delen openen voor het licht en hun beweging te veranderen.

Dit was de draai --- de mentale draai van alle reserve opgeven --- niet geïnterpreteerd als een volledige overgave aan de Goddelijke Shakti, maar als jezelf opgeven aan alles, dat kwam, wat heel goed een verkeerde beweging zou kunnen zijn van de lagere vitale Natuur of zelfs een vijandige kracht.

Ik heb herhaaldelijk gezegd, dat deze soort passiviteit niet de betekenis is van overgave. Je kan niet op hetzelfde moment je overgeven aan de Goddelijke Shakti en de lagere kosmische Natuur. Alles toe te staan als haar beweging is in te gaan tegen juist het besef en object van deze Yoga. Overgeven aan de Moeder betekent, dat je stopt met jezelf over te geven aan deze andere krachten. Daarom zijn onderscheiding

(door het psychische gevoel en het ziende bewuste denkvermogen, meer zelfs dan door het denkende gedeelte) en weigering de noodzakelijke begeleidingen en hulpen naar consecratie en overgave.

Natuurlijk was, met deze verkeerde draai, het eerste resultaat, dat zekere dingen, waaraan het denken vrij uitwendig spel had geweigerd, maar waar je je niet voldoende bewust van was geweest of anders niet in staat om te weigeren van je natuur, hun kans gekregen en zich manifesteerden op een erg extravagante manier.

Opening, Oprechttheid en de Moeder's Genade

De betekenis van Opening

Wat is werkelijke opening?

Het is ontvankelijkheid voor de Moeder's aanwezigheid en haar krachten.

Wat is de juiste en volmaakte regel van opening?

Aspiratie, kalmte, zichzelf verwijderen om te ontvangen, weigering van alles, dat je probeert af te sluiten van het Goddelijke.

Hoe zal ik weten, dat ik open naar de Moeder en niet naar andere krachten?

Je moet waakzaam zijn en zien dat er geen beweging is van verstoring, verlangen, ego.

Wat zijn de tekenen van een werkelijke opening naar de Moeder?

Dat laat zichzelf onmiddellijk zien --- wanneer je de goddelijke vrede gelijkmoedigheid, wijdsheid, licht, Ananda, Kennis, sterkte voelt, wanneer je gewaar bent van Moeder's nabijheid of aanwezigheid of de werking van haar Kracht, enz., enz. Wanneer een van deze dingen gevoeld wordt, is het de opening --- hoe meer gevoeld wordt, hoe vollediger de opening.

Wat is de manier om alle knopen van het wezen te openen?

Door aspiratie, door instemming van het wezen met de werkingen van de Goddelijke Kracht, door de neerdaling en werking van die Kracht. 25 April 1933

*

Wat betekent "opening"? Is het "geen enkel geheim voor de Moeder houden"?

Dat is de eerste stap naar opening. 17 Juni 1933

*

Hoe "opent" men?

Door vertrouwen en overgave in een stil denkvermogen. 18 Juni 1933

*

Open te zijn betekent eenvoudig zo op de Moeder gericht te zijn, dat haar Kracht in je kan werken zonder dat iets weigert of haar actie in de weg staat. Wanneer het denkvermogen opgesloten is in zijn eigen ideeën en weigert om haar toe te staan om het Licht en de Waarheid binnen te brengen, wanneer het vitale zich vastklampt aan haar verlangens en het ware initiatief en impulsen niet toelaat, die het Moeder's vermogen brengt, wanneer het fysieke opgesloten is in haar verlangen, gewoonten en inertie en niet toestaat, dat het Licht en de Kracht er binnengaan en werken, dan is men niet open. Het is niet mogelijk om onmiddellijk volledig open te zijn in alle bewegingen, maar er moet een centrale opening zijn in ieder deel en een dominante aspiratie of wil in ieder deel (niet in het denkvermogen alleen) om alleen de Moeder's werkingen toe te laten, de rest zal dan progressief gedaan worden. 28 Oktober 1934

*

Open te blijven voor de Moeder is altijd stil en gelukkig en zelfverzekerd blijven, niet rusteloos, niet treuren, of moedeloos zijn, om haar kracht in je te laten werken, je te begeleiden, je kennis te geven, je vrede te geven en Ananda. Wanneer je jezelf niet open kan houden, aspireer dan voortdurend, maar stil, dat je open mag zijn.

Opening naar de Moeder en de Integrale Yoga

Ik kan niet begrijpen, of ik Yoga doe. Kan er gezegd worden, dat ik uw Purna Yoga doe?

Iedereen, die naar de Moeder gekeerd is, doet mijn Yoga. Het is een grote fout om te veronderstellen, dat men Purna Yoga kan "doen" --- bijv. alle kanten van de Yoga uitvoeren en vervullen door zijn eigen inspanning. Geen menselijk wezen kan dat doen. Wat men moet doen, is zichzelf in de Moeder's handen plaatsen en zichzelf openen voor haar door dienst, door bhakti, door aspiratie; dan werkt de Moeder door haar licht en kracht in hem, zodat de sadhana gedaan wordt. Het is ook een fout om de ambitie te hebben om een grote Purna Yogi te zijn of een supramentaal wezen en zichzelf af te vragen, hoever ik daarnaartoe gegaan ben. De juiste attitude is om devoot te zijn en gegeven aan de Moeder en te wensen om te zijn, wat zij ook wil, dat je bent. De rest is voor de Moeder om te beslissen en in je te doen. April 1929

*

Ik offer mijzelf aan uw voeten. Accepteer me als uw kind en laat me het goddelijke pad zien. Geef me de aanwijzingen en informeer me, wat de attitude zal zijn in mijn sadhana.

Schrijf hem¹³, dat hij zijn sadhana kan beginnen, wanneer hij werkelijk de roep voelt. Hij hoeft eerst niets te doen dan in meditatie te zitten en te proberen om zichzelf te openen voor het Moeder's vermogen, voor de opening te aspireren, voor een ware verandering van het bewustzijn, voor vrede, zuiverheid en sterkte om door de sadhana

¹³ *Geschreven door Sri Aurobindo aan zijn secretaris, die antwoordde aan de aanvrager. --- Ed.*

te gaan, voor haar bescherming tegen alle moeilijkheden en dwalingen en voor een altijd toenemende devotie. Laat hem eerst zien of hij zich zo succesvol kan openen.

2 November 1929

*

Vandaag bleef ik tijdens de soeptijd geconcentreerd. Ik voelde allerlei soorten excentrische bewegingen opkomen, maar zij waren niet in contact met de Moeder. Soms voel ik, wanneer ik concentreer om in contact te komen met haar kracht en aanraking, dat mijn hoofd een solide blok wordt, compact, en dat mijn denkvermogen een vacuüm geworden is. Maar ik denk, dat dit de opening voorkomt en aanvallen toestaat van boven, wanneer het bewustzijn naar beneden gaat.

Je schrijft altijd, alsof alle opening moet zijn naar de verwarde mentale en vitale bewegingen, gedachten, stemmen, enz. Dat is niet zo, Je kan in je hele wezen open zijn, maar alleen naar de Moeder, alleen naar het Goddelijke en naar niets anders.

Wanneer het bewustzijn gevuld is met Moeder's kracht, dan is de conditie er, waarover je spreekt alsof in het hoofd gevoeld --- een solide blok, compact, stil, vrij van alles random gedachten en bewegingen. Maar dit kan niet alleen in het hoofd gevoeld worden, maar in het hele lichaam en ook in al het bewustzijn boven, rondom en beneden het lichaam. Wanneer het zo is, dan wordt al het vreemde binnendringen automatisch uitgesloten of, wanneer zij komen, gemakkelijk geobserveerd en geweigerd als niet zijn eigen en niet de Goddelijke's. Men voelt zich vol van het Goddelijke, vol van de Moeder's kracht en aanwezigheid, zodat niets anders binnen kan komen en het denkvermogen, het vitale of het lichaam misbruikt. 6 April 1931

*

Sita leed zonder Rama, de Gopis zonder Krishna --- hoe verlangden zij naar God! Dat zal met ons niet gebeuren, omdat u en de Moeder bij ons zijn. Wanneer dit de Waarheid is, waarom voelen we ons dan nog bij tijden ontevreden? Hoe de Waarheid te vestigen in het denkvermogen en vitale, zodat we een eind hebben aan de gevoelens van ontevredenheid?

De Waarheid voor jou is het Goddelijke in je voelen, open naar de Moeder en werk voor het Goddelijke, totdat je gewaar bent van haar in al je acties. De fysieke aanwezigheid hier is niet genoeg; er moet dit bewustzijn zijn van de goddelijke aanwezigheid in je hart en de goddelijke begeleiding in je handelingen. Dat kan het psychische wezen gemakkelijk, snel, diep voelen, wanneer het volledig ontwaakt is; als het psychische wezen het gevoeld heeft, kan het zich ook naar het mentale en vitale verspreiden. 16 Februari 1932

*

Het voordeel van in het psychische bewustzijn zijn is, dat je het juiste gewaarzijn hebt en omdat zijn wil in harmonie is met de Moeder's wil, kan je de Moeder's Kracht roepen om de verandering te maken. Diegenen, die in het denkvermogen en het vitale leven, zijn niet zo goed in staat om dit te doen; zij zijn gedwongen om het meest hun persoonlijke inspanning te gebruiken en omdat het gewaarzijn en de wil en de kracht van het denkvermogen en het vitale verdeeld zijn en onvolmaakt, is het gedane werk

onvolmaakt en niet definitief. Alleen in het Supramentale zijn Gewaarzijn, Wil, Kracht altijd een beweging en automatische effectief. 7 Mei 1932

*

Je hoeft alleen te aspireren, jezelf open te houden voor de Moeder, alles te weigeren, dat tegengesteld is aan haar wil en haar in je te laten werken --- ook al je werk voor haar doen en in het vertrouwen, dat je het door haar kracht kan doen. Wanneer je op deze manier open blijft, dan zal de kennis en realisatie na verloop van tijd naar je toekomen. 15 Mei 1932

*

Houd jezelf open voor de Moeder in de juiste attitude van overgave en je zal geleidelijk alles van haar ontvangen, dat je nodig hebt in je. 21 November 1932

*

Ik begon een maand geleden te werken aan dit metselwerk project. Eerst had ik alleen een algemeen idee over het werk. Toen kreeg ik de nodige energie en interesse. Nu denk ik, dat het vierde aspect van de Moeder --- rijkdom in detail, volledigheid, perfectie --- komt. Ik wacht op verdere suggesties.

Het is erg goed. Door psychisch open te blijven voor de Moeder, ontwikkelt alles, dat mogelijk is voor het werk of de sadhana progressief, dat is een van de hoofdgeheimen, het centrale geheim van de sadhana. 13 Februari 1933

*

Er is geen deel van je, dat niet open is, maar je moet de opening altijd wijder maken en de ontvankelijkheid vollediger; maar ook dat zal progressief gedaan worden, wanneer je de Moeder's kracht de hele tijd herinnert en roept en zelfverzekerd, waakzaam en toegewijd blijft, zoals je geweest bent en bent. 25 Februari 1933

*

Sri Aurobindo zegt in antwoord op je brief¹⁴, dat je kan mediteren op de Moeder in het hart en haar aanroepen --- herinner haar en draag je hele leven en gedachten en acties aan haar op of offer ze. Wanneer je wil, kan je een japa maken van haar naam. Je kan haar aanroepen om je wezen te zuiveren en je natuur te veranderen.

Of je kan concentreren om vanaf boven je, (waar het altijd is) eerst haar kalmte en vrede naar beneden te roepen, dan haar vermogen en licht en haar ananda. Het is er altijd boven het hoofd --- maar superbewust voor het menselijke denkvermogen --- door aspiratie en concentratie kan het er bewust voor worden en de ādhār kan zich ervoor openen, zodat het neerdaalt en binnengaat in denkvermogen, leven en lichaam. 14 Maart 1933

*

¹⁴ *Geschreven door Sri Aurobindo aan zijn secretaris, die antwoordde aan de aanvrager. --- Ed.*

Wanneer een sadhak zich zelfs na een lange tijd niet volledig en constant voor de Moeder kan openen als gevolg van grote obstakels in zijn natuur, zal hij dan sterven in het midden en niet door de Moeder geaccepteerd worden?

Er is geen betekenis in een dergelijke vraag. Diegenen, die de Yoga hier volgen, worden door de Moeder geaccepteerd --- want "geaccepteerd" betekent "toegelaten tot de Yoga, geaccepteerd als discipelen". Maar de vooruitgang in de Yoga en de siddhi in de yoga hangen af van de graad tot waar de opening is. 24 Juni 1933

*

Blijf open voor de Moeder --- werp de fouten en defecten weg van het karakter, die je zelf kan veranderen --- sta het Moeder's vermogen toe om in je te werken --- dan kan je deze moeilijkheden laten verdwijnen, het denkvermogen zal openen. 3 Mei 1934

*

Een wolk omgeeft me. Bescherm me en geef me sterkte. Laat me volledig openen voor de Moeder.

Om *volledig* voor de Moeder open te zijn, zou je zowel binnen als buiten open moeten zijn. Je zou volmaakt openhartig moeten zijn en haar alles vertellen --- deins er niet voor terug om haar openhartig alles te laten zien, dat in je is. Dat zal je ogenblikkelijk in staat stellen om volledig open te zijn en ook haar om je volledig te helpen.

22 Juli 1934

*

Ik krijg niet veel tijd om te gaan zitten voor meditatie, maar de kalmte wordt gehouden gedurende mijn werk. Wat zou ik moeten doen, wanneer ik geen tijd kan maken voor meditatie?

Houd jezelf open, herinner de Moeder altijd --- roep voor haar hulp en begeleiding in je werk. Je moet in een conditie gaan, waarin niet alleen de kalmte altijd blijft, maar de sadhana altijd doorgaat in het werk en de rust, zowel als in meditatie.

20 September 1934

*

Ik begrijp, dat als de Moeder ons eenmaal accepteert als discipelen, we eenvoudig naar haar toe moeten gaan. Men moet niet miserabel zijn, wanneer men haar niet in het hart ziet. Men hoeft alleen bij haar te blijven in de Ashram.

Nee, het is niet genoeg om in de Ashram te zijn --- men moet open zijn voor de Moeder en de modder wegdoen, waarmee men aan het spelen was in de wereld.

25 September 1934

*

Ik kon niet beslissen, of ik mijn huidige werk op zou geven of het veranderen. Toen dacht ik, dat ik het werk zou verlaten om te mediteren. Maar ik weet niet, wat goed voor me is. Alleen u weet alles.

Het is een fout om het denkvermogen te laten werken over deze dingen en te proberen om het te rangschikken met het gewone denkvermogen. Door vertrouwen in de Moeder zal de benodigde opening komen, wanneer je bewustzijn klaar is. Er is geen schade om je huidige werk zo te arrangeren, dat er genoeg tijd en energie is voor enige meditatie, maar niet alleen door meditatie zal datgene komen, wat nodig is. Het is door vertrouwen in en openheid voor de Moeder. 9 Oktober 1934

*

Openheid is eerst niet altijd volledig --- een deel van het wezen opent, andere delen van het bewustzijn blijven nog gesloten of alleen half open --- men moet aspireren tot alles open is. Zelfs met de beste en krachtigste sadhak neemt de volledige opening tijd; noch is er iemand, die in staat geweest is om alles onmiddellijk achter te laten zonder worsteling. Er is daarom geen reden om te voelen, dat wanneer je roept, je niet gehoord zal worden --- de Moeder kent de moeilijkheden van de menselijke natuur en zal je er doorheen helpen. Zet altijd door, roep altijd en dan zal er na iedere moeilijkheid een vooruitgang zijn. 20 April 1935

*

Welke balans of modus zouden we moeten houden voor de supramentale neerdaling?

Wat balans of modus betreft --- daar hoeft je je geen zorgen over te maken. Een volledig vertrouwen in, opening voor, zelfgave aan de Moeder zijn de ene conditie, die de hele tijd nodig is. 23 September 1935

*

Het lijkt me, dat de beste plaats om van verkeerde bewegingen af te komen de Ashram is, onder de Moeder's genade, hulp, bescherming en fysieke nabijheid.

Dat is alleen waar als men zich kan openen voor de Moeder. Hier te zijn en het op te sluiten en onder een andere controle helpt niet. 8 Maart 1936

*

Dat moet gedaan worden. Vertrouwen in de Moeder en wil om alleen altijd voor haar open te zijn en zo stil zelfverzekerd als je kan zijn. Het werk, dat gedaan moet worden is te groot om door een uiterlijk denkvermogen begrepen te worden, hoe het gedaan moet worden; alleen door groeiend licht en ervaring begint het op een dag te begrijpen --- het is er ook te groot en moeilijk voor om het zelf te doen, --- het kan alleen het Vermogen helpen, dat werkt door zijn gereedheid, aspiratie, vertrouwen, stilte. Maar in geen sadhak zijn deze dingen constant --- de aspiratie raakt uitgesteld, het vertrouwen wankelt, de stilte wordt verstoord of door elkaar geschud --- maar de Moeder is er nog aan het werk en men hoeft alleen vol te houden, --- uiteindelijk zal

het doorzettingsvermogen gerechtvaardigd worden door het resultaat. Opgeven is het enige, dat men nooit moet doen.

14 Mei 1936

*

Dat het denkvermogen zich steeds meer afkeert van uiterlijke dingen en de wil, die volledig gekeerd wordt naar de Moeder, groeit, is erg goed, want dat is de eerste noodzaak. De conditie van zo gericht zijn en geheel open kan dan gemakkelijker ontwikkelen. De twee minuten's flits van opening, die je getoond werd, liet je zien, hoe het zal komen; want zo komt het, eerst door glimpen van korte duur, maar naderhand groeit het in vasthouden en duur, totdat het klaar is voor permanentie. Het is een nieuwe geboorte in de natuur en dus kan het niet allemaal ineens komen, maar als het eenmaal begonnen is, groeit het tot het perfect is. Natuurlijk is, hoe stiller het bewustzijn kan blijven op een standvastige manier, de conditie hiervoor gunstiger om zo te zijn.

19 Juli 1936

*

Het eerst, waarvoor men moet zorgen om het niet te doen, is om zich op geen enkele manier af te sluiten voor de Moeder. Wanneer men verzegelt, wat er in zich gebeurt voor de Moeder, wordt er iets opgesloten. Het is de fout, die X gemaakt heeft. Eerder was ze nogal open en niet gereserveerd en wanneer er ook een moeilijkheid kwam, kreeg zij de volle hulp. De Moeder heeft haar verteld om volmaakt open te zijn en niets te verbergen; wanneer zij dat doet, zal ze spoedig herstellen.

De Moeder kan niet alleen alles weten, maar alles doen, wanneer zij besluit om zo te doen --- maar als zij dat deed, waar zou dan sadhana zijn? Allen zouden alleen marionetten zijn, die in haar handen bewegen. Er zijn zekere condities, die de sadhak moet bevredigen, en het Goddelijke versluiert zijn vermogen en kennis, zodat de sadhak de gelegenheid kan hebben om lief te hebben en te willen en denken en handelen en groeien in het ware bewustzijn.

Wat schrijven betreft, heeft de Moeder niet langer tijd, daarom laat ze het aan mij over. X vertelde de Moeder eerder gewoonlijk om volle rust te nemen en zich niet te vermoeien, enz. --- hoe kan het nu, dat zij huilt, omdat de Moeder niet schrijft? Haar eerdere attitude was de ware --- zij was in het psychische bewustzijn en altijd met de Moeder's aanwezigheid dichtbij haar.

*

In meditatie moet je de Moeder aanroepen en concentreren op de roep in je hart, totdat je een roep voelt in je hart, totdat je een opening voelt voor haar of een of andere innerlijk contact met haar.

*

Ik kan niet mediteren, omdat wanneer ik zit, er veel gedachten binnen komen. Welk pad moet ik dan nemen om vooruit te gaan en het gemakkelijker te maken voor de Moeder om in me te werken?

Wanneer je niet kan mediteren, bid. Offer alles, dat je doet aan de Moeder en bid tot haar om controle te nemen over al je acties en je natuur. Liefde en aanbidding. Het is

nodig om een volle opening te krijgen, waarin je bewust wordt van de Moeder. Deze dingen zullen opening brengen. Alleen moet je, zelfs wanneer het tijd neemt, geen depressie, wanhoop of opstand krijgen --- want deze dingen gaan in de weg staan van de opening.

*

Het hele ding is om jezelf open te houden voor de Moeder. De voorbereiding van de natuur voor de beslissende ervaringen heeft altijd tijd nodig en zou een voortdurende zelf-opening moeten zijn zonder ontmoediging of ongeduld voor onmiddellijke resultaten.

*

Vertrouwen in de Moeder, gevolgd door een volledige opening naar haar, is de beste manier.

*

Oh Moeder, hoelang zal u ver van me blijven? Ben ik ukind niet?

De Moeder is nooit ver van je. Wanneer je open blijft, zal je haar altijd bij je voelen.

Mijn lieve Moeder, laat me in u leven.

Blijf open voor de Moeder's vrede en vreugde --- door erin te leven zal je in haar komen te leven.

*

Heb ik gelijk om te geloven, dat Moeder alles voor me zal doen?

Ja, maar het moet gedaan worden met je innerlijke instemming en je moet de juiste attitude en openheid voor de Moeder aannemen.

*

Moeder, hoe kan ik altijd Ananda van u ontvangen?

Door steeds minder aan jezelf te denken en steeds meer aan het Goddelijke.

Moeder, hoe kan ik mezelf voor u openen?

Door het denkvermogen en het vitale te verstillen, door meer op de Moeder te concentreren en haar Kracht te roepen om het wezen binnen te gaan en erin te werken.

Moeder, waarom wordt iemand geschaad, wanneer iemand een relatie aangaat met iemand?

Dat komt, omdat men mentale en vitale invloeden ontvangt van anderen en sommigen ervan zijn schadelijk.

Heer, wanneer zullen mijn onwenselijke activiteiten vernietigd worden en alleen goddelijke activiteiten overblijven? Dat wil zeggen, wanneer ik me alleen gedraag, zoals de Moeder wil?

Als het psychische wezen naar voren komt.

Moeder, hoe kan men de buddhi ontwikkelen?

De gewone manier is om te lezen en studeren of te observeren en te proberen om alle dingen te begrijpen; de sadhak's manier is om zijn denkvermogen te openen voor het licht van vanboven.

Loyaliteit en Trouw

Wanneer een tegengestelde Kracht komt, moet men niet zijn suggesties accepteren en verwelkomen, maar zich richten op de Moeder en weigeren om zich van haar af te keren. Of men nu kan openen of niet, men moet loyaal en trouw zijn. Loyaliteit en trouw zijn geen kwaliteiten, waarvoor men Yoga moet doen; zij zijn erg eenvoudige dingen, die iedere man of vrouw, die aspireert naar de Waarheid, in staat zou moeten zijn om te volbrengen.

21 April 1937

Het Psychische en de Opening

Toen ik mezelf opende voor de Moeder in meditatie, zag ik haar me benaderen met een kind in haar armen. Terwijl zij naderbij kwam, fronste de gouden Purusha naar haar en zij trok zich achter u terug. Ik heb het visioen verscheidene keren gezien. Wat moet ik doen? U vult mijn gehele wezen, maar ondanks mijn opening naar de Moeder, wordt haar niet toegestaan om me te benaderen.

Het kind in Moeder's armen is het symbool van het psychische wezen. De ziel, die in direct contact is met de goddelijke Waarheid, is verborgen in de mens door het denkvermogen, het vitale wezen en de fysieke natuur (*manas, prāṇa, anna* van de Taittiriya Upanishad); men zou Yoga kunnen beoefenen en verlichtingen krijgen in het denkvermogen en de rede, vermogen en allerlei soorten ervaringen in het vitale, zelfs fysieke siddhis, maar wanneer het ware zielsvermogen erachter en de psychische natuur niet naar voren komen, is er niets oprechts gedaan. In deze Yoga opent het psychische wezen de rest van de natuur voor het ware supramentale licht en uiteindelijk voor de allerhoogste Ananda. Wanneer de ziel ontwaakt is, wanneer er een nieuwe geboorte is uit het hoofdzakelijk mentale, vitale en fysieke in het psychische bewustzijn, dan kan de Yoga gedaan worden; anders is het (door hoofdzakelijk het vermogen van het denkvermogen of enig ander deel) onmogelijk. Deze nieuwe geboorte, dit ontwaken van het psychische bewustzijn, biedt de Moeder aan in het visioen. Wanneer de gouden Purusha het weigert, moet het zijn, omdat hij gebonden is door een of andere hechting, waarschijnlijk aan hoofdzakelijk "kennis". In dat geval is hij niet erg consistent; want hij eiste overgave aan de Moeder en nu weigert hij juist het hart en betekenis van de overgave. Waarschijnlijk is deze herhaalde ervaring een aanwijzing van de belangrijkste moeilijkheid in de sadhana. Wanneer er een weigering

is van de psychische nieuwe geboorte, een weigering om het nieuwgeboren kind te worden van de Moeder, als gevolg van hechting aan intellectuele kennis of mentale ideeën of aan een of ander vitaal verlangen, dan zal er een mislukking zijn in de sadhana. Alleen wanneer het geaccepteerd wordt, kan zijn komst en hier sadhana doen vruchtbaar zijn. 26 November 1929

*

Houd jezelf open voor de Moeder's Kracht, maar vertrouw niet alle krachten. Terwijl je als je verder gaat, rechtdoorzee blijft, zal je bij een tijd komen, wanneer het psychische overheersender actief wordt en het Licht van vanboven zuiverder en sterker de overhand krijgt, zodat de kans van mentale constructies en vitale formaties, die zich vermengen met de ware ervaring, vermindert. Zoals ik je verteld heb, zijn dit niet de supramentale Krachten en kunnen het niet zijn; het is een werk van voorbereiding, die alleen dingen klaar maakt voor een toekomstige Yoga-siddhi. 18 September 1932

*

Wat is de bewuste manier om het psychische naar voren te brengen? Betekent ontwaken van het psychische wezen, dat het naar voren komt?

Nee, Ontwaken is iets anders, het betekent een bewuste actie van het psychische van vanachter. Wanneer het naar voren komt, valt het het denkvermogen, het vitale en het lichaam binnen en vergeestelijkt hun bewegingen. Het komt het beste door aspiratie en een niet twijfelende en volledige ommekeer naar en overgave aan de Moeder. Maar het komt soms ook vanzelf, wanneer de Ādhār klaar is. 5 Mei 1933

*

Is het innerlijke wezen al open voor de Moeder of opent het in de loop van de sadhana?

Het innerlijke wezen opent niet, behalve door sadhana of door een of andere psychische aanraking op het leven. 30 November 1933

*

Wanneer ik denk over de Moeder's compassie, begin ik te huilen van dankbaarheid. Nooit eerder in mijn leven heb ik zoveel affectie gevoeld. Wanneer mijn denkvermogen een beetje stil is, zal ik dan in staat zijn om haar hulp te voelen?

Ja, door verstillings van het denkvermogen zal je in staat worden om de Moeder te roepen en voor haar te openen. Het verzachtende effect was een aanraking van het psychische --- een van de aanrakingen, die de opening voorbereiden van de psyche met zijn geschenken van innerlijke vrede, liefde en vreugde. 17 September 1934

*

Vandaag waren er na de pranam weer enige vitale ontevredenheden. Maar zij hebben een groot effect op het hart, dat nu begonnen is om te openen voor de Moeder.

Kom af van deze ontevredenheden, zij voorkomen de permanente psychische opening.
29 September 1934

*

Het hart is begonnen met openen voor de Moeder, maar het wordt nog gemakkelijk aangeraakt door lagere vitale suggesties. Dat is waarschijnlijk, waarom het vitale niet altijd gelukkig is met de manier, waarop de Moeder omgaat met me bij de pranam.

Wat het psychische altijd voelt, is "Wat de Moeder doet, is altijd voor het beste", en het accepteert alles met blijdschap. Het vitale deel van het hart wordt gemakkelijk aangeraakt door de suggesties.
29 September 1934

*

Ik ben niet zeker of een directe psychische opening gedaan had kunnen worden zonder enige moeilijkheid.

De directe opening van het psychische centrum is alleen gemakkelijk, wanneer de egocentriciteit grotendeels vermindert is en ook wanneer er een sterke bhakti is voor de Moeder. Een spirituele nederigheid en besef van onderwerping en afhankelijkheid is noodzakelijk.
16 Juli 1936

Oprechtheid

Dit kind van de Moeder is zo onwaardig. Alleen zij weet, wanneer het kind geschikt is om een plaats te hebben op haar schoot.

Er is alleen een ding noodzakelijk om iemand geschikt te maken voor de Moeder's genade --- het is een perfecte oprechtheid en waarheidsvolle openheid voor de Moeder in het hele wezen.
2 Februari 1934

*

Ik zie veel defecten in mijn natuur --- bijvoorbeeld mijn neiging om kwaad te worden en te argumenteren. Ik verzoek de Moeder om dit alles te veranderen, want het ligt in haar handen om me te transformeren.

Het hangt niet alleen van de wil van de Moeder af, maar van de oprechtheid van de sadhak. Ik zie niet, dat je enige oprechte wil hebt om Yoga te doen of te veranderen.
13 Juli 1934

*

X zei eens tegen de Moeder, dat wanneer de oprechtheid volmaakt was, er transformatie zou zijn in een dag; hierop antwoordde de Moeder "Ja". Ik begrijp niet, hoe dat mogelijk zou kunnen zijn --- een lang proces van conversie van bewustzijn, dat samengedrukt wordt in een dag's werk. Misschien zei de Moeder ja om het belang van oprechtheid te benadrukken.

Met oprechtheid bedoelde Moeder open zijn voor geen andere invloed dan alleen het Goddelijke. Wat zou nu, wanneer het hele wezen oprecht zou zijn in dat besef, zelfs tot in iedere cel van het lichaam, de snelste transformatie kunnen voorkomen? Mensen kunnen niet zo zijn, hoezeer ook het verlichte deel van hen het zou kunnen willen door de natuur van de Onwetendheid, waaruit de gewone Prakriti opgebouwd is --- vandaar de noodzaak van een lang en moeizaam werk. 26 Juli 1934

*

Waarom zeggen mensen vaak, dat deze Yoga een erg moeilijke is, vol van moeilijkheden en obstakels? Iemand, die oprecht is en exclusief open voor de Moeder, zou dit niet geloven. Het is alleen moeilijk voor diegenen, die weigeren om haar als hun alles te nemen.

Natuurlijk; maar de meesten vinden het niet gemakkelijk om de Moeder als hun alles te nemen. 22 Maart 1935

*

Er is ons verteld, dat de Moeder het beste kan handelen als een sadhak oprecht is. Maar wat wordt hiermee bedoeld?

Wat er wordt bedoeld met een oprechte sadhana? In de Moeder's definitie van oprecht betekent het "alleen openen voor de Goddelijke krachten", bijv. alle anderen weigeren, zelfs wanneer zij komen. 21 April 1936

De Moeder's Genade

Komen kalmte en gelijkmoedigheid naar beneden van boven door de Moeder's Genade?

Wanneer zij neerdalen, komt het door de ziel's aspiratie en de Moeder's genade.

*

De Moeder's genade is er altijd; open jezelf ervoor in stilte en zelfverzekerdheid.

*

Ik voel Moeder's genade niet zoals eerder. Soms krijg ik de suggestie, dat ik niet geschikt ben voor haar dienst en voor de Yoga.

Wat is al deze nonsens? De genade van de Moeder trekt zich niet terug; open jezelf en je zal het voelen. 1 Mei 1929

*

De aanwezigheid, waarvan hij het vervagen betreurt, kan alleen gevoeld worden, wanneer het innerlijke wezen doorgaat met geconsecreerd te worden en de uiterlijk natuur in harmonie gebracht wordt of tenminste onder de aanraking gehouden wordt

van de innerlijke geest. Maar wanneer hij dingen doet, die zijn innerlijke wezen niet goedkeurt, zal deze conditie onvermijdelijk aangetast worden en iedere keer zal de mogelijkheid van zijn voelen van de aanwezigheid minder worden. Hij moet een sterke wil hebben voor zuivering en een aspiratie, die niet verflauwt en ophoudt, wanneer de Moeder's genade daar moet zijn en effectief. 6 Mei 1930

*

Yoga beoefenen impliceert de wil om alle hechtingen teboven te komen en zich alleen op het Goddelijke te richten. Het belangrijkste in de Yoga is te vertrouwen in de Goddelijke Genade bij iedere stap, de gedachten voortdurend te richten en zichzelf te offeren, tot het wezen opent en de Moeder's kracht gevoeld kan worden als werkend in de Ādharā. 26 Juli 1932

*

Wanneer een sadhak de Moeder's Genade in hem naar beneden voelt komen, is het dan door de instemming van de Purusha in hem?

Wat bedoelt u met "door de instemming"? De Moeder's Genade komt naar beneden door Moeder's wil. De Purusha kan de Genade accepteren of weigeren. 22 April 1933

*

Is er enige wet van de werking van de Moeder's Genade?

Hoe meer men het psychische ontwikkelt, hoe meer het mogelijk is voor de Genade om te handelen. 13 Augustus 1933

*

Is de Moeder's Genade altijd algemeen?

Zowel algemeen als speciaal. 8 Februari 1934

*

Hoe te ontvangen, wat de Moeder algemeen geeft?

Je hoeft jezelf alleen open te houden en wat je ook nodig hebt en kan ontvangen op het moment, zal komen. 10 Februari 1934

*

Sommigen zoals ik hebben exceptioneel grote imperfecties en defecten. We hebben geen claim op enige Yoga, laat staan voor de Integrale Yoga. Louter door haar zorg en genade is de Moeder in staat geweest om ons hier te houden; maar de enige wederdienst, die we gegeven hebben, is haar vermoeien.

Het is zo --- wanneer de sadhaks anders geweest waren in hun reacties op de Moeder's genade, dan zou het werk in het fysieke veel gemakkelijker geweest en minder gevaarlijk onderhavig aan vijandige aanvallen; misschien zou het nu gedaan zijn.

12 Juli 1936

Opening en Aanwezigheid

Maak jezelf stil en open --- heb volledig vertrouwen en je zal de Moeder's aanwezigheid met je voelen.

9 Oktober 1933

*

Door de constante herinnering wordt het wezen voorbereid voor de volle opening. Door de opening van het hart begint de Moeder's aanwezigheid gevoeld te worden en door de opening voor haar Vermogen boven komt de Kracht van het hogere bewustzijn naar beneden in het lichaam en werkt daar om de hele natuur te veranderen.

7 Augustus 1934

*

De Moeder zegt, "Houd jezelf altijd open voor me" en "Ik ben altijd bij je en om je heen." Hoe moet ik haar aanwezigheid altijd voelen? Ook, wat betekent "bewust" en hoe wordt men bewust?

De Goddelijke Moeder is overal en zij is altijd bij je. Wanneer men opent en bewust wordt, dan kan men haar aanwezigheid voelen. Doordat de natuur onwetend is, vol van zichzelf, en haar verlangens, kan men de aanwezigheid niet voelen. Wanneer men zich afkeert van het zelf en de verlangens en inwendig en uitwendig voor het Goddelijke leeft, dan begint men de goddelijke Aanwezigheid te voelen.

*

De conditie, die je beschrijft, is een erg goede en het is evident ervan, dat je oprecht opende voor de Moeder, toe je haar ontmoette. Houd die oprechte opening altijd en uiteindelijk zal een staat van vrede en vreugde en het besef van Moeder's aanwezigheid permanent worden.

*

Mijn lieve Moeder, vrede in mijn vitale, vrede in mijn hart, vrede overal.

Laat het vitale en het hart altijd open voor de Moeder's aanwezigheid --- de ware bron van vrede.

De Moeder's Aanwezigheid

Zij Is Altijd Aanwezig

Waarom voel ik mezelf soms ver van de Moeder? Ik wil in staat zijn om haar voortdurend bij me te voelen.

De Moeder is altijd daar bij je. Je moet alleen de krachten van Onwetendheid wegwerpen om haar altijd bij je te voelen. 1 Augustus 1933

*

U hebt gezegd: "Gedraag je altijd, alsof de Moeder naar je kijkt; omdat zij inderdaad altijd aanwezig is."¹⁵ Betekent dit, dat de Moeder al onze onbetekenende gedachten in alle tijden kent, of alleen, wanneer zij concentreert?

Er wordt gezegd, dat de Moeder altijd aanwezig is en naar je kijkt. Dat betekent niet, dat zij in haar fysieke denkvermogen altijd aan je denkt en je gedachten ziet. Er is geen noodzaak daarvoor, omdat zij overal is en overal handelt uit haar universele kennis.

Het lijkt me, dat hoe meer we onze gedachten met haar communiceren, hoe meer we onszelf openen voor haar krachten en hoe effectiever onze overgave aan haar wordt. Heb ik gelijk?

Ja, nogal gelijk.

12 Augustus 1933

*

In welke zin is de Moeder "overal"? Is het, omdat zij neergedaald is naar het universele en volledige kennis heeft van de krachten, die daar werken? Ik veronderstel, dat het universele of "overal" het fysieke vlak omvat. Wanneer het zo is, kent de Moeder alle gebeurtenissen en evenementen op het fysieke vlak?

Wat Lloyd George vandaag voor ontbijt had of wat Roosevelt tegen zijn vrouw zei over hun bedienden inbegrepen? Waarom zou de Moeder op de menselijke manier al dergelijke gebeurtenissen "weten" op het fysieke vlak? Haar business in haar belichaming is de werking van de universele krachten te kennen en hen te gebruiken voor haar werk; voor de rest weet zij, wat zij moet weten, soms met haar innerlijke zelf, soms met haar fysieke denkvermogen. Alle kennis is beschikbaar in haar universele zelf voor haar, maar zij brengt alleen naar voren, wat bedoeld is om naar voren te brengen, zodat het werk gedaan zou kunnen worden. 13 Augustus 1933

*

Ik had een droom, waarin ik alleen in de woestijn liep. Was de betekenis van de droom, dat deze sadhana erg droog is en moeilijk?

¹⁵ Deze boodschap van Sri Aurobindo werd eerst opgehangen in de eetzaal van de Ashram op 28 Maart 1928. --- Ed.

Nee. Het is misschien, hoe een of ander deel van het vitale of fysieke bewustzijn het bedacht. Maar het pad is geen woestijn, noch ben je alleen, omdat de Moeder bij je is.
2 November 1933

*

Mijn vitale lijkt geen devotie voor de Moeder te hebben. In plaats van haar te houden, wordt het vermengd met ongoddelijke krachten. Bescherm me tegen deze vitale obstructies. Ik wil voelen, dat ik in de Moeder's schoot lig.

De Moeder is altijd bij je. Het vitale heeft verlangens en gelooft daarom niet in de Moeder's aanwezigheid. Je moet de Moeder's Kracht erin naar beneden roepen om haar twijfels en verlangens te verwijderen.
11 November 1933

*

De Moeder is altijd bij je. Stel je vertrouwen in haar, blijf stil vanbinnen en doe met die stilte, wat gedaan moet worden. Je zal steeds meer gewaar worden van haar constante Aanwezigheid, haar actie achter de jouwe voelen en de last van je werk zal niet langer zwaar voor je zijn.
21 April 1935

*

U heeft geschreven: "Gedraag je, alsof de Moeder naar je keek; omdat zij inderdaad altijd aanwezig is." Aan de andere kant schreef u mij recent, dat het fysiek niet mogelijk voor haar was om overal aanwezig te zijn. Toen ik de Moeder hierover vroeg, zei zij, dat zij aanwezig kon zijn op veel plaatsen. Hoe kan ik deze tegenstelde verklaringen verzoenen?

Wanneer je met fysiek lichamelijk bedoelt, in haar zichtbare tastbare materiele lichaam, ligt het voor de hand, dat het niet zo kan zijn. Toen je de Moeder die vraag stelde, begreep zij niet, dat je dat bedoelde --- zij zei, dat ze overal aanwezig kon zijn, en zij bedoelde natuurlijk in haar bewustzijn. Het bewustzijn en niet het lichaam is het wezen, de persoon; het lichaam is alleen een ondersteuning en instrument voor de actie van het bewustzijn. Moeder kan persoonlijk aanwezig zijn in haar bewustzijn. De universele aanwezigheid is er altijd en de universele en persoonlijke zijn twee aspecten van hetzelfde wezen.
25 Augustus 1936

*

Soms komt de gedachte bij me op: "Uitwendig en inwendig ben ik erg ver van de Moeder." Waarom komt het?

Het is het gevoel van het fysieke of uitwendige wezen, dat door haar onwetendheid niet in staat is om de Moeder's nabijheid te voelen.

Hoe kan ik mijzelf overtuigen van de valsheid van deze gedachte en het wegdrijven?

De Moeder is altijd nabij en vanbinnen, het is alleen de duisternis van het denkvermogen en het vitale, die het niet ziet. Dat is een kennis, die het denkvermogen stevig vast zou moeten houden. 29 April 1937

De Moeder's Aanwezigheid Voelen

Leef altijd, alsof je juist onder het oog zou zijn van het Allerhoogste en de Goddelijke Moeder. Doe niets, probeer niets te denken en te voelen, dat onwaardig zou zijn voor de Goddelijke Aanwezigheid. 16 April 1930

*

De constante aanwezigheid van de Moeder komt door oefening; de Goddelijke Genade is essentieel voor succes in de sadhana, maar het is beoefening, die de neerdaling van de Genade voorbereidt.

Je moet leren om naar binnen te gaan, ophouden met alleen in uiterlijke dingen leven, het denkvermogen verstillen en aspireren om gewaar te worden van de Moeder's werkingen in je. 2 Juli 1930

*

Hoe en wanneer kan iemand de Moeder's concrete aanwezigheid de hele tijd voelen?

Het is eerst een zaak van constante activiteit van de psyche en ten tweede van de conversie van het fysieke en haar openheid voor de innerlijke suprafysieke ervaring. Naast het vitale en haar verstoringen is het fysieke de hoofdmoeilijkheid om het tot stand brengen van een continuïteit van Yogisch bewustzijn en Yogische ervaring. Wanneer het fysieke grondig getransformeerd is --- geopend en bewust --- dan worden stabiliteit en continuïteit gemakkelijk. 16 Oktober 1933

*

Het is nogal noodzakelijk om de Moeder te realiseren in haar vormloze aanwezigheid en niet alleen in haar vorm. December 1933

*

Maar ik zie niet, waarom je het gevoel sentimenteel noemt of denkt, dat je besef van de aanwezigheid van de Moeder in de hartslagen, enz., onwerkelijk was. Je psychische wezen suggereerde het je en de respons liet zien, dat het bewustzijn klaar was. Moeder voelde, dat er iets in je gebeurde en voelde, dat het het begin was van een realisatie --- zij moedigde het aan en ontmoedigde het niet. Wanneer het een verkeerde of vitale beweging was geweest, dan zou ze het niet zo gevoeld hebben. 13 Augustus 1934

*

We geloven, dat de Moeder de sadhana in ons doet, maar we voelen het bijna niet. Ik veronderstel, dat er een of andere sluier in ons moet zijn.

Het is een sluier, die verdwijnt, wanneer zowel de Moeder's werking als haar aanwezigheid de hele tijd bewust gevoeld worden. 7 Januari 1935

*

Is er enig verschil tussen de Moeder's Aanwezigheid en het Goddelijke Bewustzijn?

Men kan het Goddelijke Bewustzijn alleen onpersoonlijk voelen als een nieuw bewustzijn. De Moeder's Aanwezigheid is iets meer --- men voelt haarzelf daar vanbinnen of vanboven aanwezig of een of al deze samen ontwikkelen. 8 Juli 1935

Het gevoel van de Moeder's Aanwezigheid of nabijheid hangt niet af van of je schrijft of niet schrijft. Velen, die schrijven, voelen het vaak niet, sommigen, die zelden schrijven, voelen haar altijd dichtbij. 11 Juni 1936

*

U schrijft: "Men kan het Goddelijke Bewustzijn alleen onpersoonlijk voelen als een nieuw bewustzijn"¹⁶ maar dat de Moeder's aanwezigheid iets meer is. U schreef ook in een andere brief, dat de Goddelijke Aanwezigheid in het hart veel meer is dan het bewustzijn. Op welke manier is de Aanwezigheid meer dan het bewustzijn?

Ik bedoelde, dat men het goddelijke bewustzijn kan voelen als een onpersoonlijke spirituele staat, een staat van vrede, licht, vreugde, wijdsheid zonder erin de Goddelijke Aanwezigheid te voelen. De Goddelijke Aanwezigheid wordt gevoeld als dat van een, die de levende bron is en de essentie van dat licht, enz., een Wezen daarom, niet hoofdzakelijke een spirituele staat. De Moeder's Aanwezigheid is nog concreter, definitiever, persoonlijker --- het is niet dat van iemand, die onbekend is, van een Vermogen of Wezen, maar van iemand, die bekend is, nabij, geliefd, aan wie men het hele wezen kan offeren op een levende concrete manier. Het beeld is niet onmisbaar, ofschoon het helpt --- de aanwezigheid kan zonder het inwendig gevoeld worden. 24 Juli 1936

*

Er is geen dergelijke noodzakelijke precedentie als dat men eerst de Aanwezigheid moet voelen en dan alleen men zichzelf de Moeder's kan voelen; het is vaker de toename van het gevoel, die de Aanwezigheid brengt. Want het gevoel komt van het psychische bewustzijn en de groei van het psychische bewustzijn maakt de constante Aanwezigheid tenslotte mogelijk. Het gevoel komt van het psychische en is waar voor het innerlijke wezen --- dat het nog niet in het geheel vervuld is, maakt het geen inbeelding; integendeel, hoe meer het groeit, hoe meer de waarschijnlijkheid, dat het hele wezen deze waarheid vervult; de innerlijke *bhāva* neemt steeds meer bezit van het uiterlijke bewustzijn en hervormt het om zo het ook daar een waarheid te maken. Dit is het constante principe van actie in de Yogische transformatie --- wat waar is vanbinnen, komt naar buiten en neemt bezit van het denkvermogen en het hart en de wil en prevaleert door hen boven de onwetendheid van de uiterlijke leden en brengt de innerlijke waarheid daar ook. 16 September 1936

¹⁶ Zie brief van 8 Juli 1935 boven. --- Ed.

*

Wat in de weg staat, is de wederkerende cirkel van het oude mengsel. Daaruit breken is erg noodzakelijk om een innerlijke Yogische kalmte en vrede te bereiken, die niet verstoord wordt door deze dingen. Wanneer dat tot stand gebracht is, zal het mogelijk zijn om de Moeder's Aanwezigheid erin te voelen, te openen voor haar begeleiding, om niet door toevallige glimpen, maar in een gestadige opening en opbloei, de psychische perceptie te verkrijgen en de neerdaling van het spirituele Licht en Ananda. Want die hulp zal met je zijn. 7 Maart 1937

*

Het is nogal juist en deel van het juiste bewustzijn in de sadhana, dat je je in je hart aangetrokken zou moeten voelen tot de Moeder en aspireren naar het visioen en realisatie van haar aanwezigheid. Het gevoel zou nog al intens moeten zijn. Het zal dan gemakkelijker zijn, dat het besef van de aanwezigheid komt en in je groeit.

*

Ik voel enige beweging naar beneden komen van vanboven en alsof het mijn hoofd en gezicht verbreedde. De hele beweging is naar de Moeder. Wat kan dit zijn? Heeft het enige directe relatie met mijn artistieke creaties?

Ja. Het is het resultaat van de druk, die door de Moeder geplaatst wordt om dingen te zien en doen in het ware licht. Wat je naar beneden voelt komen, is het ware bewustzijn met de aanwezigheid en actie van de Moeder.

*

Moeder gaf me een stil denkvermogen vandaag. De hele tijd sinds pranam heb ik haar atmosfeer gevoeld; een of andere kracht, die ik voel als de hare, is op mijn hoofd en om me heen. Mijn rusteloosheid is veel minder, bijna weg.

Het is Moeder's aanraking, die je op me voelt --- en dat toont haar aanwezigheid aan.

In de toestand van het bewustzijn is het de Kracht, die op het systeem werkt, die brengt wat nodig is of naar geaspireerd wordt, vrede of licht of geluk en de psychische opening.

Vrede, stilte, gevolgd door een gelukkige staat en een psychische opening, is wat je nodig hebt --- laat dat altijd groeien.

Spirituele Mogelijkheid als gevolg van Moeder's Aanwezigheid

Hoeveel vrijheid wordt hier gegeven aan iedere sadhak! Maar hoeveel van ons weten, wat bedoeld wordt met een Goeroe en hoe hem te respecteren en hem te behandelen?

Zeker erg weinig lijken te realiseren, welke mogelijkheid hen hier gegeven wordt --- alles is eerder veranderd in een gelegenheid voor het borrelen van het vitale of de tamas van het fysieke dan gebruikt voor het bedoelde psychische en spirituele doeleinde. 7 Maart 1936

*

U schrijft, "Zeker erg weinig lijken te realiseren, welke mogelijkheid hen hier gegeven wordt." Wat bedoelt u precies met "mogelijkheid" --- mogelijkheid voor wat?

Ik sprak niet over iets in het bijzonder --- maar de hele spirituele mogelijkheid als gevolg van de Moeder's aanwezigheid hier. Erg weinig realiseren, wat dat betekent en zelfs diegenen, die er enig idee van hebben, nemen er weinig voordeel van en staan hun lagere natuur toe om de vooruitgang blokkeren. 9 Maart 1936

De Moeder's Aanwezigheid en de Tegengestelde Krachten

X schrijft: "Een ding begrijp ik niet. Ofschoon ik de Moeder zo dicht bij me voel, durven deze krachten nog te komen en me te verstoren. Hoe is het mogelijk?" Vertel me alstublieft, wat ik hem moet antwoorden.

De krachten kunnen er altijd zijn, zolang als er geen transformatie is van de gehele natuur. Zij manifesteren zichzelf, wanneer zij ook kunnen. Maar wanneer de Aanwezigheid van de Moeder altijd levendig en voortdurend gevoeld kan worden, dan hoeft men niet lastig gevallen te worden door hun inspanningen; men kan hen het hoofd bieden en afweren in het volle bewustzijn van de Moeder's genade en bescherming. 1936

De Moeder's Aanwezigheid en Menselijke Imperfectie

Gaan twijfel en het ego zelfs door nadat men de realisatie heeft van het Goddelijke Bewustzijn en de Moeder's Aanwezigheid?

Er kan geen twijfel blijven, wanneer de realisatie er is van het Goddelijke Bewustzijn en de Moeder's Aanwezigheid. Imperfecties kunnen blijven in het uiterlijke wezen, maar zij vallen het innerlijke wezen niet lastig en men kan er stil vanaf komen.

*

In je brieven zeg je altijd, dat de Moeder zich van je teruggetrokken heeft en dat je denkt, dat ze het opzettelijk doet door een of andere fout of defect in je natuur. Dat is een dwaling. De Moeder is altijd aanwezig bij je; zij trekt zich niet terug. Maar als je anders gelooft, wanneer je altijd verwacht, dat zij zich terug zal trekken, dan zal het je perceptie overschaduwen en voorkomen, dat je haar aanwezigheid realiseert. Heb integendeel het vertrouwen, dat, of je het voelt of niet, haar aanwezigheid en haar bescherming er altijd zijn. Wanneer oude gevoelens of hechtungen opkomen uit het onderbewuste, roep dan haar kracht en licht naar binnen om alles op te helderen, dat obscuur is, want zij zijn er altijd klaar om te handelen. Sta hoe dan ook geen gedachten of ideeën toe, die leiden tot moedeloosheid of enige soort tamas. 6 Mei 1930

*

Het is nogal waar, dat wanneer het bewustzijn altijd gecentreerd blijft in de Moeder, er dan geen plaats zou zijn voor enige soort verduistering of verstoring; maar dat is niet

gemakkelijk voor het menselijke denkvermogen en vitale om ineens te krijgen. Men moet hardnekkig doorgaan, totdat men het bereikt heeft.

De snelheid, waarmee het bewustzijn verandert, is een kenmerk van de gewone actie van het fysieke bewustzijn, wanneer het actief is en niet inert. Maar veel van de dingen, die je nu voelt (waarover je spreekt in je brieven), bijv. het idee van Moeder's aanwezigheid en haar aandacht voor jou, de referentie, waarin je denkt en doet naar haar met het idee van haar goedkeuring of afkeuring, zijn tekenen, dat het psychische handelt in je lagere vitale en fysieke denkvermogen en zijn bestuur vergroot over hun bewegingen.

De vormen, die voor je ogen kwamen, zijn soms glimpen van dingen op andere vlakken, soms symbolen; bijv. het gouden water, de gouden boom, de rijzende maan. In zekere stadia van de innerlijke opening komen dergelijke dingen in grotere aantallen voor de innerlijke visie. De voeten, waarvan je de gouden voetafdrukken zag, moeten de Moeder's geweest zijn in een van haar goddelijke vormen, die neerdalen van een hoger vlak. Het prikkelen en de hitte zijn beide tekenen van een actie van de Kracht, die plaatsvindt vanbinnen en zo het lichaam beïnvloeden.

De psychische relaties, waarover ik sprak, zijn diegenen, die mensen vormen in het leven, die helpen om het vermogen van de psyche te laten groeien en het voor te bereiden op de tijd, wanneer het klaar zal zijn om naar voren te komen en het denkvermogen, het vitale en het lichaam te besturen, in plaats van het denkvermogen of het vitale toe te staan om de rest te leiden. Er is een verschil tussen de psyche en het zelf. Het zelf is de Atman boven, die een is in allen, die altijd wijd, vrij, zuiver, onaangeraakt blijft door de actie van het leven in haar onwetendheid. Zijn natuur is vrede, vrijheid, licht, wijdheid, Ananda. De psyche (*antarātmā*) is het individuele wezen, dat naar beneden komt in het leven en van geboorte naar geboorte reist en de ervaringen voelt en door hen groeit, totdat het in staat is om zichzelf te verenigen met het zuivere Atman boven.

9 April 1936

De Moeder's Emanaties

Ik zag de Moeder in een ervaring. Is het een emanatie van haar, die ik zag of is het haar hele lichaam en hele bewustzijn?

Een emanatie. Hoe kan haar fysieke lichaam gezien worden in een droomervaring?

7 Juli 1933

*

De Moeder gaat, wanneer zij op het suprafysieke niveau werkt, naar iedere sadhak in een verschillende emanatie.

11 December 1933

*

Gedurende de middag slaap ik vaak om in contact te komen met de Moeder. Is het de Moeder, die haar emanatie stuurt?

Ja. Of er is eerder altijd iets van haar bij je.

14 December 1933

*

De Moeder's Kennis en Haar Emanaties.

In het geval van X was ik onder de indruk, dat Moeder onmiddellijk dergelijke dingen zou kunnen weten. Sommigen zeggen zelfs, dat zij alles weet --- alles, dat materieel of spiritueel is.

Mijn God! Je verwacht toch niet, dat haar denkvermogen een feitelijke encyclopedie is van alles, dat gebeurt op alle vlakken en in alle universums? Of zelfs op deze aarde -- bijv. wat Lloyd George als middagmaal had gisteren?

Anderen houden vol, dat zij het weet, wanneer de kwestie van bewustzijn erbij betrokken is . . .

Kwesties van bewustzijn weet zij natuurlijk altijd, zelfs met haar meest uiterlijke fysieke denkvermogen. Materiele feiten kan zij weten, maar is er niet aan gebonden om het te doen. De zaak is echter te complex om te beantwoorden in een kleine ruimte.

Maar wat materiele details betreft, weet zij het niet.

Wat waar zou kunnen zijn om te zeggen is, dat zij het kan weten, wanneer zij zich concentreert of wanneer haar aandacht geroepen wordt en zij besluit om het te weten. Ik weet vaak van haar, wat er gebeurt is, voor het door iemand gerapporteerd is. Maar zij geeft er niet om om dat op een algemene schaal te doen.

Maar als zij het niet weet, wat is dan de betekenis van uw boodschap: "Gedraag je altijd, alsof de Moeder naar je kijkt; omdat zij inderdaad altijd aanwezig is"?

Het is de emanatie van de Moeder, die de hele tijd bij iedere sadhak is. Op eerdere dagen bracht ze, wanneer zij de nacht in trance doorbracht en actief in de Ashram werkte, met haar de kennis terug van alles, dat met iedereen gebeurde. Deze dagen heeft ze daar geen tijd voor.

Deze kwestie van Moeder's kennis werd zelfs interessanter voor me vandaag. Zij gaf me de bloem, die "Discipline" betekent. Ik begon me af te vragen, waarom in het bijzonder deze bloem gegeven was; toen herinnerde ik mij, dat ik gisteren niet de juiste discipline betracht had door een kleine hete khichari te nemen met Y en Z.

Wat dit betreft, wordt de Moeder geleid door haar intuïties, die haar vertellen welke bloem nodig is op het moment of behulpzaam. Soms wordt het vergezeld door een perceptie van een bijzondere staat van bewustzijn, soms door dat van een materieel feit; maar alleen gewoonlijk het kale feit --- bijv. het zou niet specificeren, dat het hete khichari was, dat gekookt was of hoe Y of Z erin kwamen. Niet dat het onmogelijk is, maar het is niet noodzakelijk en gebeurt niet, tenzij het noodzakelijk is.

Vertel me, hoe dan ook, alstublieft, in hoeverre Moeder en U weten over onze fysieke, materiele zaken.

In dit geval was het een algemene hint zonder speciale referentie naar khichari.

16 Juli 1935

*

Wat u zegt over emanaties is erg interessant. De Moeder heeft dan ongeveer 150 emanaties; wanneer we de 150 van u toevoegen, zijn we beschermd door een god en een godin.

Ik ben niet gewaar van enige emanatie van mij. Wat de Moeder's betreft zijn ze er niet voor bescherming, maar om de persoonlijke relatie of het contact te ondersteunen met de sadhaka en te handelen in zover als hij hen toestaat om te handelen. 6 Juli 1935

*

Vertel ons alstublieft een beetje meer over emanaties. Hoe ondersteunen zij de persoonlijke relatie of het contact, dat de Moeder heeft met ons? Ik dacht, dat alle persoonlijke relaties direct met de Moeder waren, niet met een afgezant!

Het is verschrikkelijk moeilijk om over deze dingen te schrijven, want jullie zijn allemaal zo onwetend als vuur over deze dingen en begrijpen het verkeerd bij iedere stap. De Emanatie is geen afgezant, maar de Moeder zelf. Zij is niet gebonden aan haar lichaam, maar kan zichzelf erbuiten brengen (emaneren) op elke manier, die zij wil. Wat emaneert, past zichzelf aan aan de natuur van de persoonlijk relatie, die zij heeft met de sadhak, die voor iedereen verschillend is, maar dat voorkomt niet, dat zij zichzelf is. Haar aanwezigheid bij de sadhak hangt niet af van zijn bewustzijn ervan. Wanneer alles afhankelijk zou zijn van het oppervlaktebewustzijn van de sadhak, dan zou er waar dan ook geen mogelijkheid zijn van de goddelijke actie; de menselijke worm zou de menselijke worm blijven en de menselijke ezel zou voor altijd en altijd de menselijke ezel blijven. Want als het Goddelijke er niet zou kunnen zijn achter de sluier, hoe zou dan een van beide zelfs door de eeuwen ooit bewust worden van iets anders dan hun wormzijn of ezelzijn?

Wanneer X zegt, dat hij de Moeder's fysieke aanraking of benadering voelt, met wie heeft hij het contact --- de Moeder of de emanatie?

Met de Moeder, terwijl de emanatie helpt --- wat haar business is. 19 Juli 1935

Het Moeder's Gewaarzijn van Gedachten en Acties

De Moeder kan onze gedachten kennen, maar kan zij ook de exacte woorden in de gedachten kennen?

Wanneer het denkvermogen van de persoon erg helder is, ja; anders zou het alleen de substantie kunnen zijn, die komt of een deel van de gedachte of een of ander algemeen idee. 19 Mei 1933

*

In het geval van X beboette de Moeder de dienstjongen op zodanige ogenschijnlijk onvoldoende gronden, dat het onlogisch lijkt. Ik kan niet helpen om te denken, dat zij handelde op een sterke intuïtie, die zij voelde en wist, dat het correct was.

Moeder handelde op haar innerlijke perceptie over de hele affaire; zij handelt niet alleen op de uiterlijke feiten, maar op wat zij voelt of ziet, dat er achter ligt.

29 Augustus 1935

*

Wat je schrijft over X is waar. Zij realiseert zich niet, dat Moeder al deze dingen weet met andere middelen en elke informatie, die haar gegeven wordt, voegt alleen zekere fysieke nauwkeurigheden toe aan wat zij al weet.

Hoe kan ze open zijn, wanneer zij dergelijke ideeën tegen de Moeder heeft. Zij moeten haar noodzakelijkerwijze afsluiten van de Moeder's invloed.

Moeder heeft haar geschreven, dat Y niets gezegd heeft en dat zij dingen over X wist, onafhankelijk van enige informatie, van X's wezen zelf, dat constant naar haar komt en haar vertelt en laat zien, wat in de natuur is.

De Moeder ziet bovendien dingen in visioen en ontvangt de gedachten van de sadhaks bij Pranam en op andere tijden. De Moeder handelt alleen nooit op deze suprafysieke aanduidingen, tenzij er een fysieke conformatie is, zoals de brief zelf in dit geval. Want niemand zou haar actie begrijpen --- de sadhaks, die leven in het fysieke denkvermogen, zouden haar actie ongegrond verklaren en diegenen, die aangedaan zijn, zouden luid --- zoals velen in het verleden gedaan hebben --- hun geheime gedachten, gevoelens en acties ontkennen. Ik vertel je dit alles in vertrouwen, zodat je zou kunnen begrijpen, wat de werkelijke oorzaak is van Moeder's brief aan X.

10 September 1936

*

Worden onze fysieke bewegingen, gereflecteerd in Moeder's denkvermogen, door haar gezien als beelden, of gebeuren zij in haar bewustzijn op hetzelfde moment als wij ze doen? Dat zou erg raadselachtig zijn. De bewegingen van tweehonderd mensen zouden iedere minuut voor haar ogen verschijnen of gebeuren in haar bewustzijn. Bovendien zou het een erg materiele soort telepathie zijn

Het zou het niet waard zijn. Moeder kan zien, wat mensen doen, door beelden, die door haar ontvangen worden in de subtiele staat, die overeenkomt met slaap of concentratie of door beelden of aanduidingen, die ontvangen worden in de gewone staat; maar zelfs veel van wat, zoals dat, automatisch naar haar komt, is niet noodzakelijk en om altijd alles te ontvangen zou onverdraaglijk lastig zijn, omdat het het bewustzijn bezighoudt met miljoen trivialiteiten; dus dat gebeurt niet. Het is belangrijker om hun innerlijke conditie te kennen en dat is hoofdzakelijk, wat naar haar toekomt.

29 Juni 1937

De Moeder's Aanwezigheid Voelen en Visioenen Zien

Is het waar, dat wanneer de Aanwezigheid (beeld) gezien wordt in het hart, alle gewoonten en bewegingen van de lagere natuur dan zullen verdwijnen en er geen verstoringen meer van zullen zijn?

Het beeld en de Aanwezigheid zijn niet hetzelfde. Men kan de aanwezigheid voelen zonder het beeld te zien. Maar om de resultaten te produceren, waarover je spreekt,

is de Aanwezigheid in het hart niet voldoende, er moet Aanwezigheid zijn in het hele bewustzijn en de Kracht van de Moeder de hele actie van de natuur besturen.

*

U schreef gisteren met betrekking tot X's visioenen: "Openheid wordt niet hoofdzakelijk gerekend door visioenen." Precies. Maar om een versmelting te hebben van de stralen van de zon en de maan aan iedere kant van het lichaam, en om de neerdaling en de Moeder's aanwezigheid te voelen in, achter en boven zichzelf, is dit geen exceptioneel visioen en ervaring? Kan het gebeuren zonder voldoende opening voor de Moeder?

Waarom zou het exceptioneel zijn om de Zon en de Maan te zien aan iedere kant of om de Moeder's aanwezigheid overal rondom te voelen? Er zijn voldoende sadhaks, die deze of equivalente ervaringen gehad hebben. Wat exceptioneel zou zijn is om de Moeder's aanwezigheid altijd zo te voelen. Maar toevallige ervaringen, zoals deze, hebben velen gehad. 15 September 1936

Moeder's Aanwezigheid Voelen door middel van een Foto

Wanneer ik in meditatie zit voor de Moeder's foto's of het schilderij van haar voeten, krijg ik meer Kracht dan wanneer ik op een afstand zit --- op mijn gemakkelijke stoel, bijvoorbeeld. Ik heb opgemerkt, dat dit onveranderlijk gebeurt en ik veronderstel, dat het niet hoofdzakelijk subjectief is. Maar ik wil de werkelijke waarheid van u weten.

Nee, het is niet hoofdzakelijk subjectief. Door je meditatie nabij hen ben je in staat geweest om in gemeenschap te treden met de Moeder en iets van haar aanwezigheid en vermogen is er. 14 Juli 1934

*

Je ervaring over de foto was een erg fijne en ware ervaring. De Moeder's aanwezigheid kan gevoeld worden door middel van de foto door iemand, die het beschouwt met devotie naar haar. Het was haar ware aanwezigheid, die er was, haar subtiele fysieke aanwezigheid en alles, dat je voelde, was waar. Het laat zien, dat je fysieke denkvermogen opent voor het ware bewustzijn. Het is nogal zeker, dat dit zal groeien en de overblijfselen van de oude bewegingen kunnen niet anders dan verdwijnen. 2 Mei 1936

De Moeder Herinneren en Haar Aanwezigheid Voelen

Vandaag voelde ik, dat het enige belangrijke het Goddelijke is, niets anders. Ik probeerde deze ervaring de hele dag te houden, maar net voor ik ging zitten om te schrijven, voelde ik depressie en verwarring komen. Maar ik herinnerde mijn ervaring nog.

Dat zou altijd gedaan moeten worden. Wanneer je, in plaats van toegeven aan depressie en verwarring, wanneer zij komen, onmiddellijk de Moeder herinnerde en je naar haar toekeerde, het Licht en de Kracht riep, het Goddelijke herinnerde, al het

andere weigerde, dan zouden de terugvallen verminderen en het licht zou in de hele natuur komen.

1 Juli 1930

*

De uiterlijke natuur is obscuur, en wanneer het op haar gemak is, voelt het geen noodzaak om de Moeder te herinneren --- wanneer de moeilijkheid komt, dan voelt het de noodzaak en herinnert het zich. Maar het innerlijke wezen is niet zo. 11 Mei 1933

*

Er moet iets vervuild zijn in menselijke liefde --- waarom zou ik anders zo voelen? Na een of ander probleem met X, waarin hij me enige onplezierige dingen vertelde, werd mijn vitale verstoord en mijn denkvermogen werd verward. Ik bleef het incident steeds weer herinneren, in plaats van de Moeder te herinneren. Ik ben hier voor haar gekomen --- waarom willen mijn denkvermogen en vitale dan contact maken met menselijke wezens en hun nauwe liefde en affectie verwerven? Vertel me nu, wat ik zou moeten doen.

Dit zijn de gebruikelijke zwakheden van de menselijke natuur, wanneer het relaties maakt met menselijke wezens --- er zijn altijd deze botsingen en moeilijkheden en onrust in het vitale. Wanneer je vrij van hen wil zijn, doe dan, wat ik je al verteld heb -- kijk naar alles met een lieflijk gevoel, als kinderen van de Moeder, maar zonder enige speciale relatie en zonder enige verwachting van wie dan ook. Yoga vereist een gelijkmoedigheid naar alle dingen en personen.

17 November 1933

*

Wat je gezien hebt als wat je moet doen, is heel juist. De Moeder altijd herinneren en alles aan haar offeren, dat komt, is juist, wat je moet doen. Er moet een conditie komen, waarin je vanbinnen leeft in het psychische bewustzijn met het gevoel van de Moeder's constante aanwezigheid, terwijl alle uiterlijke dingen alleen aan de oppervlakte doorgaan en Moeder's Kracht op hen handelt om hen te veranderen in steeds meer ware en spirituele actie. De manier, waarvan je spreekt, is het beste om die conditie tot stand te brengen. Offer alles aan de Moeder in volledig vertrouwen en wees niet verontrust of angstig over de moeilijkheden, die opkomen, maar ga kalm en rustig door, totdat zij voorbijgaan.

28 Maart 1936

*

Ik zal de Moeder morgen zien, maar ik zou ook een of andere boodschap van u willen. Vertel me alstublieft iets, waarnaar ik altijd terug kan keren voor hulp en contact gedurende mijn verblijf in Bombay. Ik bid, dat ik de aanwezigheid zou kunnen voelen van de Moeder en uzelf gedurende mijn dagen ver weg en veilig terug mag komen naar mijn huis hier aan uw voeten.

Herinner de Moeder en probeer, ofschoon fysiek ver weg van haar, haar bij je te voelen en handel volgens wat je innerlijke wezen je vertelt, dat haar wil zou zijn. Dan zal je het beste in staat zijn om haar aanwezigheid en de mijne te voelen en onze atmosfeer

om je heen te dragen als een bescherming en een zone van stilte en licht, die je overal vergezelt.

12 December 1936

*

Het is heel goed mogelijk voor je om de sadhana thuis te doen en midden tussen je werk --- velen doen zo. Het is aan het begin noodzakelijk om de Moeder zoveel mogelijk te herinneren, om iedere dag gedurende een tijd op haar te concentreren in het hart, wanneer mogelijk aan haar te denken als de Goddelijke Moeder, te aspireren om haar in je te voelen, haar je werken te offeren en te bidden, dat zij je van binnenuit zou kunnen begeleiden en je ondersteunen. Dit is een voorlopig stadium, dat vaak lang duurt, maar wanneer men er doorheen gaat met oprechtheid en standvastigheid, dan begint de geestesgesteldheid beetje bij beetje te veranderen en opent zich een nieuw bewustzijn in de sadhak, dat zich steeds meer gewaar begint te worden van de Moeder's aanwezigheid vanbinnen, van haar werking in de natuur en in het leven of van een of andere spirituele ervaring, die de poort opent naar realisatie.

22 Februari 1937

De Psyche en de Moeder's Aanwezigheid

De Moeder's aanwezigheid is er altijd; maar wanneer je besluit om uit jezelf te handelen --- je eigen idee, je eigen notie van dingen, je eigen wil en eis op dingen, dan is het erg waarschijnlijk, dat haar aanwezigheid gesluierd zal worden; zij is het niet, die zich van je terugtrekt, maar jij, die zich terugtrekt van haar. Maar je denkvermogen en je vitale willen dat niet toegeven, want het is altijd hun vooringenomenheid om hun eigen bewegingen te rechtvaardigen. Wanneer aan de psyche zijn volle overheersing toegestaan zou worden, dan zou dit niet gebeuren; het zou de versluiering gevoeld hebben, maar het zou onmiddellijk gezegd hebben, "Er moet een of andere fout in me geweest zijn, er is een mist in me omhooggekomen," en het zou gekeken hebben en de oorzaak gevonden.

25 Maart 1932

*

Wanneer ik alleen ben, voel ik een lieflijke stroom van liefde voor de Moeder en overgave naar haar opwellen uit mijn hart. Maar wanneer ik in haar fysieke aanwezigheid ben, voel ik deze liefde niet. Waarom gebeurt dit?

Wanneer je in de psyche leeft, is dit gevoel er --- maar de psyche beveelt heden ten dage alleen een deel van het denkvermogen en het vitale --- het controleert de uiterlijke delen nog niet, daarom voel je het niet in de Moeder's aanwezigheid.

23 December 1933

*

Wanneer je de Moeder's aanwezigheid voelt gedurende een groter deel van de dag, betekent het, dat je psyche actief is en zo voelt --- want zonder de activiteit van de psyche zou het niet mogelijk zijn. Daarom is je psychische wezen er en helemaal niet ver weg.

14 Maart 1935

*

Wat je voelt, is geen verbeelding. Je bent steeds meer in het psychische bewustzijn gegaan, diep in je. Wanneer men in de psyche is, begint men de aanwezigheid van de Moeder altijd met zich te voelen en dit wordt steeds frequenter, constanter, levendiger en werkelijker, terwijl de psyche zijn vermogen ontwikkelt. Deze aanwezigheid wordt gevoeld op verschillende manieren door verschillende sadhaks, maar het is een ware ervaring van de sadhana. Dit bedoelen we, wanneer we zeggen, dat de sadhak altijd de aanwezigheid van de Moeder moet gaan voelen in zijn hart of in hem. Want zij is er in feite altijd, alleen is haar aanwezigheid gesluiert door de gewone bewegingen van het denkvermogen, het vitale en fysieke, maar wanneer deze stil worden en het psychische zichzelf ontsluit, dan voelt men de aanwezigheid van het Goddelijke vanbinnen.
29 Februari 1936

*

Hij moet in zichzelf gaan en de aanwezigheid van de Goddelijke Moeder vinden vanbinnen en de psyche achter het hart en vandaar zal de kennis komen en ook het vermogen om de innerlijke obstakels op te lossen.
21 December 1936

*

Het is goed, dat je uit de slechte conditie gekomen bent. Het is waar, dat voor de darshan of op die tijd de aanvallen geneigd zijn om gewelddadig te zijn --- want de krachten, die tegenstand bieden, zijn erg bewust en gebruiken hun hele sterkte om de darshan te bederven als zij het kunnen. Wat verworven moet worden, is de constante verhevenheid van dat deel, dat altijd gewaar is van de Moeder --- het is natuurlijk het psychische --- want dat kan, ofschoon het bedekt kan zijn gedurende een tijd, niet misleid worden door tegengestelde suggesties. Als het eenmaal ontwaakt is, komt het altijd weer tevoorschijn uit verduistering --- dat is de garantie van de uiteindelijke aankomst bij het doel, maar als het naar voren gehouden kan worden of zelfs bewust vanachter gevoeld in alle condities, dan worden de stadia van de weg vergelijkenderwijze ook veilig en kunnen met groter gemak en veiligheid doorgedaan worden.
6 Februari 1937

*

In de avondmeditatie was er een intense beweging van overgave vanuit het hart. Ik had onmiddellijk het gevoel van Moeder's aanwezigheid voor me en aspiratie steeg op van beneden. Er was een gewillige en liefdevolle overgave vanuit het hart, vanuit het hele wezen, alsof voor vervulling. Ik veronderstel, dat het psychische wezen naar voren kwam.

Je had daar de psychische conditie en dat betekent een komen van de invloed van het psychische wezen naar voren.

Maar waarom voelde ik de Moeder's aanwezigheid voor me en niet vanbinnen me?

Wanneer er een volledige psychische opening is vanbinnen, dan is er de aanwezigheid vanbinnen. De Aanwezigheid naar voren betekent, dat het bij je was, maar nog naar binnen moest gaan. 13 Juli 1937

Moeder's Aanwezigheid voelen in de Slaap

Is, wat X schrijft in zijn gedicht, mogelijk? Hij zegt:
"Zelfs in slaapdiepten ben ik wijd ontwaakt
Voor uw lieflijke Aanwezigheid, die er altijd is."

Dat gebeurt, maar gewoonlijk alleen, wanneer de psyche in volle activiteit is.
27 September 1934

*

Het [*Moeder's aanwezigheid voelen gedurende de slaap*] volgt natuurlijk op de aanwezigheid in de wakende staat, maar het heeft een beetje tijd nodig.
11 Januari 1935

Moeder's Aanwezigheid Voelen tijdens het Werk

Het is voor de meeste mensen niet gemakkelijk om de Moeder's aanwezigheid te voelen met het werk --- zij voelen, alsof zij het werk doen, het denkvermogen heeft het druk en zij hebben niet de juiste passiviteit of stilte.

Vereniging met de Moeder

Je schrijft: "Zolang als mijn psychische wezen niet ontwaakt is.¹⁷ Maar je psychische wezen is al ontwaakt, wanneer het niet zo zou zijn, dan zou je deze ervaringen niet hebben. Het innerlijke wezen, dat je voelt als in vereniging met de Moeder, is het psychische wezen. Omdat je waarschijnlijk niet helemaal begrepen hebt, wat ik je geschreven hebt, zou het beter kunnen zijn, als je Nolini mijn brief laat zien en hem vragen om je het verschil uit te leggen tussen de drie lagen van het wezen, waarover ik gesproken heb in de brief ---

- (1) Het meest innerlijke psychische wezen, dat nu ontwaakt is in je.
 - (2) Het externe wezen, die je het werk voelt doen, terwijl het innerlijke (psychische) in vereniging is met de Moeder.
 - (3) Het innerlijke, vitale en fysieke bewustzijn, dat de twee verbindt, maar waar je vooralsnog niet bewust van bent.
- 9 April 1931

*

Is het waar, dat men zou moeten voelen, dat de Goddelijke Aanwezigheid iemand beweegt en alles voor hem doet? Zou het mogelijk zijn om het te voelen zonder een vereniging met de Goddelijke Moeder?

¹⁷ "Zolang als mijn psychisch wezen niet ontwaakt is." --- Ed.

Nee --- dat is op zich zelf een vereniging met haar --- om de Goddelijke Aanwezigheid boven of in je te voelen en je bewegen. 14 Juli 1933

*

Heden ten dage voel ik, dat zelfs mijn bloedstroom verenigd is met de Moeder. Wanneer ik inadem, is het de Moeder, die in me ademt en wanneer ik uitadem, is zij het, die uit me ademt. Vertel me alstublieft, hoe mijn sadhana voortgaat.

Het gaat goed. Hoe meer de vereniging van de Moeder toeneemt, hoe beter voor de sadhana. 2 Oktober 1933

*

Ik weet niet, wat sommige sadhaks bedoelen met vereniging met de Moeder. Soms voelt men een nabijheid, maar dat geeft iemand niet dezelfde perceptie, die de Moeder heeft of haar kennis, zuiverheid, weidsheid. Op welke manier kan het vereniging genoemd worden?

Ik veronderstel, dat zij proberen om de Moeder's aanwezigheid te voelen, dus als zij een soort gevoel van nabijheid krijgen, noemen zij het vereniging. Maar natuurlijk is dat alleen een stap naar vereniging. Vereniging is veel meer dan dat. 5 Maart 1934

*

Terwijl ik in de meditatiehal zat, voelde ik een soort eenheid met het Moeder's bewustzijn. Maar deze dagen is het helemaal niet mogelijk om diep in meditatie te gaan. Misschien is het zelfs niet mogelijk, wanneer er ontvankelijkheid is in de ontwaakte staat.

Het belangrijkste is de verandering van bewustzijn, waarvan het gevoel van eenheid een deel is. Het diep gaan in meditatie is alleen een middel en het is niet altijd noodzakelijk, wanneer de grote ervaringen gemakkelijk erzonder komen. 8 April 1934

*

Ja, dat is de ware basis. In de perfecte gelijkmoedigheid volledig verenigd met de Moeder --- zodat het hogere bewustzijn geleefd kan worden en zelfs in de meest uiterlijke delen van de natuur gebracht. 22 Mei 1934

*

Ik schreef een gebed naar de Moeder. Haar antwoord erop was: "Open je hart en je zal me daar al vinden." Wat bedoelde zij precies met "al daar"?

Wat Moeder bedoelde, was, dat wanneer er een zekere opening van het hart is, je vindt, dat er altijd al een eeuwige vereniging was (hetzelfde als je altijd ervaart in het Zelf boven). 2 Juli 1935

*

Ik zag in een visioen een mand vol met de bloem "Dankbaarheid". Wat symboliseert het?

Het is de dankbaarheid aan het Goddelijke, die het aantoont --- dat zal komen als de ziel opent naar het Licht en de Waarheid en de ervaring en de vreugde krijgt van een vereniging met de Moeder.

De Moeder's Kracht

Wat is de Moeder's Kracht?

Wat is de Yoga shakti? Wat is de Yoga denkkraft, de Yoga levenskracht en de Yoga lichaamskracht?

In het Yogische bewustzijn is men niet alleen gewaar van dingen, maar van krachten, niet alleen van krachten, maar van het bewuste wezen achter de krachten. Men is van dit alles niet alleen gewaar in zichzelf, maar in het universum. Er is een kracht, die de groei vergezelt van dit nieuwe bewustzijn en er tegelijk mee groeit en het helpt om tot stand te komen en zichzelf te perfectioneren. Deze kracht is de Yoga shakti. Het is hier in slaap en opgerold in alle centra van ons innerlijke wezen (chakra's) en staat aan de basis van wat in de Tantra's de Kundalini Shakti genoemd wordt. Maar het is ook boven ons, boven ons hoofd als de Goddelijke Kracht --- daar niet opgerold, verward, in slaap, maar ontwaakt, wetenschappelijk, potent, uitgebreid en wijd; het wacht daar op manifestatie en voor deze Kracht moeten we ons openstellen --- voor het vermogen van de Moeder. In het denkvermogen manifesteert het zichzelf als een goddelijke mentale kracht of een universele mentale kracht en het kan alles doen, dat het persoonlijke denkvermogen niet kan doen; dan is het de Yogische mentale kracht. Wanneer het manifesteert en werkt in het vitale of fysieke op dezelfde manier, dan is het klaarblijkelijk als een Yogische levenskracht of een Yogische lichaamskracht. Het kan ontwaken in al deze vormen, naar buiten en naar boven uitbarsten, zichzelf uitbreiden in de weidsheid van beneden; of het kan neerdalen en daar een definitief vermogen voor dingen worden; het kan zich naar beneden gieten in het lichaam, werken, zijn heerschappij vestigen, zich uitbreiden in de weidsheid van boven, het laagste in ons verbinden met het hoogste boven ons, het individu bevrijden in een kosmische universaliteit of in absolute en transcendentie. 23 Maart 1933

*

U spreekt vaak over de Moeder's Kracht. Wat is het?

Het is de Goddelijke Kracht, die werkt om de onwetendheid te verdrijven en de natuur te veranderen in de goddelijke natuur. 18 Juni 1933

Waarom voel ik, dat ik het ben, die dit of dat doet? Want is het niet waar, dat de Moeder's kracht alles in ons doet?

Wanneer ik spreek over de Moeder's kracht, spreek ik niet over de kracht van Prakriti, die met dingen doorgaat in de Onwetendheid, maar van de hogere Kracht van het Goddelijke, dat neerdaalt van boven om de natuur te transformeren. 4 Augustus 1933

Progressie in de Sadhana en de Moeder's Kracht

Wanneer u tegen iemand zegt, "Je bent open voor de Moeder", bedoelt u dan open op een algemene manier? Zijn niet allen in de Ashram meer of minder open voor de Moeder, zo gauw als zij haar geaccepteerd hebben als de Moeder? En wanneer de

Moeder een sadhak geaccepteerd heeft, begint dan haar Kracht niet te werken in hem en is het niet altijd bij hem?

Niet allen zijn open voor de Kracht. X was het nooit in het minst en er zijn anderen, die zichzelf opsluiten in hun eigen zelf-wil of hun eigen formaties, ideeën of verlangens. Wanneer er geen opening is, dan zou de Kracht gedurende een lange tijd kunnen handelen zonder respons --- en als er onvoldoende opening is, dan zal de vooruitgang langzaam zijn en gemarkeerd door grote moeilijkheden.

*

Laat niets en niemand tussen jou en de Moeder's kracht komen. Het succes zal van jouw toelaten en houden van die kracht en antwoorden op de ware inspiratie afhangen en niet van enige ideeën, die het denkvermogen zou kunnen vormen. Zelfs ideeën en plannen, die op een andere manier nuttig zouden kunnen zijn, zullen falen, wanneer achter hen niet de ware geest en de ware kracht en invloed is. 23 Maart 1928

*

De ziekten, die je hebt, zijn tekenen van de weerstand van je fysieke bewustzijn tegen de actie van het Goddelijke Vermogen.

Wanneer je niet vooruit kan gaan in je sadhana, komt het, omdat je verdeeld bent en je niet zonder reserve geeft. Je spreekt van alles overgeven aan de Moeder, maar je hebt zelf het enige niet gedaan, dat zij van je gevraagd heeft en dat je meer dan eens beloofd hebt. Nadat je de actie van de Goddelijke Kracht geroepen hebt, laat je andere invloeden toe om te prevaleren, hoe kan je verwachten om vrij te zijn van obstructie en moeilijkheden? 20 November 1928

*

Heden ten dage raakt mijn vitale natuur opgewonden over van alles en nog wat, zelfs over kleinigheden. Van 's morgens tot 's avonds is het in een ongelukkige conditie. Ik heb mijn twijfels, of het veranderd kan worden. Ik weet, dat het niet in mijn vermogen is om het werk te doen; alleen de Moeder's Genade kan het doen. Mijn uiterlijke denkvermogen heeft enige stralen van hoop nodig.

Het moet aangenomen worden, dat je in staat bent tot de verandering, omdat je hier bent in de aanwezigheid van de Moeder. De druk en hulp van de Moeder's Kracht is er altijd. Je snelheid van vooruitgang hangt af van je jezelf openhouden ervoor en kalm stil en standvastig alle suggesties en invasies van andere krachten weigeren. Speciaal de opwindende van het vitale moet geweigerd worden; een kalme en stille sterkte in het zenuwwezen en het lichaam is de enige solide basis. Het is er voor je om te ontvangen, wanneer je jezelf er altijd voor opent. 27 Augustus 1932

*

Wanneer ik kijk naar de manier, waarop de Moeder omgaat met mensen, voel ik, dat zij niet van iedereen op gelijke wijze houdt op een uitwendige manier. Is dit gevoel waar?

De Moeder's Kracht werkt in iedereen gelijk, volgens hun capaciteit zullen zij het ontvangen en zal het in hen werken; wanneer er enig verschil is, is het hun eigen natuur, die het maakt. 6 Januari 1933

*

Dit rusteloze denkvermogen en onrustige vitale zijn niet bijzonder voor jou; zij zijn de menselijke natuur, van waaruit iedere sadhak begint. Wat je moet krijgen, is de Moeder's kracht en genade, die met zich verlossing, vrede en Ananda brengen, waarvan je zegt, dat je het van tijd tot tijd ervaart. Dat komt in het begin alleen gedurende een korte tijd, maar terwijl je doorzet op het pad, neemt het toe in frequentie en blijft langer, totdat het een permanente ervaring gemaakt kan worden. Dit zal de defecten genezen, waarover je klaagt. 16 Juni 1933

*

U schreef eens, "Voor je leest, offer het aan de Moeder en roep haar kracht naar beneden." Is haar kracht al niet in ons en aan het werk?

Wanneer het is, dan zal je geen moeilijkheden hebben 4 Augustus 1933

*

Is niet iedere sadhak klaar om de Moeder's kracht op ieder moment te ontvangen en bevatten en in iedere omstandigheid? Wie zou niet zijn constante actie willen behouden?

Het is geen kwestie van mentale wens, maar van capaciteit en of alle delen van het wezen klaar zijn en het kunnen behouden. Wanneer iedereen de constante actie bevatte van de Moeder's kracht, dan zou de sadhana klaar zijn en de siddhi compleet. 7 Augustus 1933

*

Is het geen tijd voor me om de Moeder's kracht de leiding te laten nemen over de Yoga, in plaats van de Adhar toe te staan om te denken, dat het de Yoga doet?

Dat kan alleen zijn, wanneer alles klaar is.

Is het in dat geval is het noodzakelijk voor het denkvermogen om te aspireren? Omdat als de Kracht er eenmaal is, het alles recht zal zetten.

Het systeem moet er eerst gewend aan raken, dat de Kracht werkt. 9 Mei 1934

Alles moet gedaan worden door de werking van de Moeder's kracht, geholpen door je aspiratie, devotie en overgave. 30 Oktober 1934

*

De Moeder heeft je mondeling al een antwoord gegeven op je brief en de aanwijzingen, waar je om gevraagd hebt. Zoals ze je verteld heeft, zou je concentratie in het hartcentrum moeten zijn en de hele rest --- het opstijgen boven het hoofd, enz. --- zou vanzelf moeten komen in het natuurlijke proces van de sadhana. Door het hart krijg je de steeds nabijere aanraking van de Moeder en de werking van haar Kracht in het hele wezen.

9 December 1934

*

Gisteren wandelde ik een droom door de straat en droeg een of andere soort grote platte trommel. Voor de lol raakte ik het met mijn vingers aan en erg lieflijke muziekgeluiden werden geproduceerd. Misschien was het een gebroken trommel, want niemand verwachtte, dat er enige muziek uit zou komen, maar terwijl ik doorging met spelen, kwam er fijne muziek uit.

Het is een symbool van de harmonie, die uit de menselijke natuur gebracht kan worden, ondanks haar huidige onvolmaaktheid, wanneer men het de ware aanraking geeft, dat wil zeggen, het onder de ware psychische invloed plaatst.

Mensen om me heen waren gecharmeerd van de muziek. Ik was erg gelukkig en speelde steeds meer; veel nieuwe fijne geluiden kwamen uit de trommel, alsof zij eenvoudig beschikbaar waren.

Blijf altijd open voor de Moeder's Kracht --- laat het innerlijke bewustzijn ontwikkelen - -- alleen dat zal helpen en je bevrijden van alle moeilijkheden, terwijl de openheid in je groeit.

12 Januari 1935

*

Er zijn enige mensen hier, die constant in wanhoop en somberheid blijven, omdat zij bewust worden van hun kleinste onvolmaaktheden, maar niet in staat zijn om er vanaf te komen.

Zij zijn niet in staat om twee redenen: (1) omdat zij toegeven aan wanhoop en somberheid en de illusie van impotentie, (2) omdat zij het alleen met hun eigen kracht proberen en er niet om geven om de werking van de Moeder's kracht te roepen of niet weten hoe het te doen.

10 Juni 1936

*

Soms voel ik een dikke muur tussen mij en het Goddelijke. Op andere tijden is er een druk op me en voel ik een stilte in me komen.

Zet door ondanks de schommelingen. De Moeder's kracht werkt *de hele tijd*, zelfs, wanneer er een dikke muur is, zodat er geen muur zou kunnen zijn in de toekomst.

24 Juni 1936

*

U heeft geschreven, dat “de Kracht er is”. Waarom voel ik het dan niet, behalve een korte tijd na pranam? Ik voelde eerder, dat de Kracht boven de sadhana deed. Waarom voel ik het nu niet?

De Moeder's Kracht is er niet alleen boven op het toppunt van het wezen. Het is er bij je en nabij je, klaar om te handelen, wanneer ook je natuur het toe zal staan. Het is zo met iedereen. 15 November 1936

*

Deze avond vertelde X me, “Vul je hele natuur met het Moeder's vermogen.” In mijn voorbije sadhana heb ik nooit bewust vermogen opgeroepen; de volledige nadruk heeft gelegen op zuiverheid en helderheid. Maar als dat de noodzaak is voor mijn natuur, dan zal ik voor vermogen bidden samen met andere dingen.

Het is niet noodzakelijk om om Vermogen te vragen. De Moeder's Kracht moet werken in het wezen en wanneer het er is, dan zal al het noodzakelijke vermogen komen. c. 1936

*

Wanneer een sadhak werkt met de juiste attitude en de hogere Kracht handelt direct in hem, hoe werkt de Kracht om zijn defecten en onvolmaaktheden te zuiveren of verwijderen?

Het handelt door het innerlijke bewustzijn langzamerhand of snel te ontwakken, door het principe van ego-dienst te vervangen door het principe van dienst aan het Goddelijke, door hem naar zijn acties te laten kijken en zijn eigen defecten te zien en hem te duwen om ze recht te zetten, door een verbinding tot stand te brengen tussen zijn bewustzijn en het Moeder's bewustzijn, door zijn natuur voor te bereiden om steeds meer opgenomen te worden door het Moeder's bewustzijn en de Moeder's kracht, door hem ervaringen te geven, die hem klaar maken voor de hoofdervaringen van de Yoga, door de groei te stimuleren van zijn psychische wezen, door hem te openen voor de Moeder als het Universele Wezen, enz., enz. Natuurlijk handelt het verschillend in verschillende personen. 7 Mei 1937

Afhankelijkheid van de Moeder's Kracht

Mijn denkvermogen is nog niet stil en daarom krijg ik geen enkele vreugde in mijn sadhana, geen enkele ervaring, of realisatie --- helemaal niets. Dit maakt me erg verdrietig en ongelukkig. Moge de Moeder over me de stroom van vrede schenken en me helpen om mijn gesloten hartcentrum te openen.

Er is altijd teveel afhankelijkheid geweest van de actie van je eigen denkvermogen en wil --- daarom kan je niet vooruitgaan. Wanneer je onmiddellijk de gewoonte kon krijgen van stille afhankelijkheid van het vermogen van de Moeder --- niet hoofdzakelijk het roepen om je eigen inspanning te ondersteunen --- dan zou het obstakel verminderen en uiteindelijk verdwijnen. 14 Juli 1929

*

Je zou alleen niet van iets anders af moeten hangen, hoe behulpzaam het ook mag lijken, dan hoofdzakelijk, primair, fundamenteel van de Moeder's Kracht. De Zon en het Licht zouden kunnen helpen, en zullen het doen, wanneer het het ware licht en de ware Zon is, maar het kan niet de plaats innemen van de Moeder's Kracht.

28 Mei 1930

*

Er is geen aspiratie in me, geen capaciteit om iets hogers te volgen. Ik voel saaiheid vanbinnen. Maar ik voel me stil door de druk op mijn hoofd. Ik moet geduldig zijn en vertrouwen houden --- dan zal u me bewust maken.

Eerst stilte; er vertrouwen mee in de Moeder's Kracht, die in je werkt. Wanneer het fysieke denkvermogen verplicht wordt om stil te zijn, heeft het eerst deze indruk van ledigheid en saaiheid. Wanneer het steeds meer opent voor de Kracht, zal deze indruk verdwijnen.

12 November 1932

*

Wanneer men volle en contante instemming geeft aan de Moeder's werking, hoe kan de poging van andere wezens om binnen te gaan slagen?

Wanneer je alleen instemming geeft aan Moeder's werking, dan kan het dat niet.

Het is niet altijd een poging. Men ontvangt de gedachten en gevoelens van anderen zonder enige poging of intentie van de hunne, omdat zij in de atmosfeer zijn.

31 Juli 1933

*

De depressie is over je gekomen, omdat je de gedachte accepteerde, dat je niet deed, wat je moest doen en de kans niet gebruikte, die Moeder je gegeven had. Zulke gedachten moeten nooit gekoesterd worden, want zij openen de deur naar depressie en depressie opent de deur naar de oude bewegingen; zij kwamen eerder van het idee, dat je ongeschikt was, nu is het dit idee, dat je niet doet, wat je zou moeten doen. In feite ben je vooruitgegaan met een verrassende snelheid gedurende de laatste dagen met een snelheid, die we zelf niet van je verwachtten. Maar of de vooruitgang snel of langzaam is, de attitude zou altijd een volledig vertrouwen en afhankelijkheid van de Moeder moeten zijn; net als je niet denkt, dat de vooruitgang het resultaat was van je eigen inspanning of verdienste, maar van het je aannemen van afhankelijkheid en de Moeder's werkende kracht, zo zou je niet moeten denken, dat enige langzaamheid of moeilijkheid het gevolg was van je eigen tekortkoming, maar alleen proberen om deze attitude van afhankelijkheid te houden en de Moeder's Kracht laten werken, --- langzaam of snel maakt niet uit.

De droom was weer een van deze ervaringen van test of beproeving op het vitale vlak, die je hebt gehad --- hier was het de test van verleiding door vermogen, comfort, rijkdommen, attractieve dingen, terwijl het eerder de test was door angst, moeilijkheid, last. Het bewijs van al deze testen is, dat je innerlijke wezen volmaakt klaar is en vrij om onwrikbaar naar het doel te gaan. Er is er niets, dat verkeerd of onvolkomen is.

Houd de afhankelijk standvastig in je hart en sta geen zelf-wantrouwen, depressie of verdrietigheid toe om je binnen te vallen van vanbuiten.

14 November 1935

*

Hoe kan ik yoga doen, wanneer ik niets weet over uw Yoga? Ik weet zelfs niet, wat te doen.

Er zijn twee manieren om Yoga te doen, een door kennis en iemand's eigen inspanning, de andere door afhankelijkheid van de Moeder. In de laatste manier moet men zijn denkvermogen en hart en alles aan de Moeder offeren om haar Kracht erop te laten werken, haar roepen in alle moeilijkheden, vertrouwen hebben en bhakti. Eerst heeft het tijd nodig, vaak een lange tijd voor het bewustzijn om op deze manier voorbereid te zijn en gedurende die tijd kunnen er veel moeilijkheden opkomen, maar wanneer men doorzet, dan komt er een tijd, wanneer alles klaar is, de Moeder's Kracht het bewustzijn volledig opent voor het Goddelijke, en dan ontwikkelt alles, dat moet ontwikkelen, vanbinnen, spirituele ervaringen komen en ermee de kennis en vereniging met het Goddelijke.

9 April 1937

*

Je zegt na verscheidene jaren, dat je je natuur niet veranderd hebt. Ik wens alleen, dat de uitwendige natuur zo gemakkelijk te transformeren zou zijn, dat het in enkele jaren gedaan zou kunnen worden. Je vergeet ook, dat het werkelijke probleem --- om af te komen van het doordringende ego in deze natuur --- een taak is, die je alleen een korte tijd geleden aangepakt hebt. En het kan niet in enkele maanden gedaan worden. Zelfs de beste sadhaks vinden na veel ervaringen en grote veranderingen op de hogere vlakken, dat hier veel blijft om gedaan te worden. Hoe verwacht je om er onmiddellijk vanaf te komen, anders dan alle anderen? Een Yoga als deze heeft geduld nodig, omdat het zowel een verandering betekent van de radicale motieven als ieder deel en detail van de natuur. Het zal niet volstaan om te zeggen, "Gisteren bepaalde ik op deze tijd om mijzelf volledig aan de Moeder te geven en kijk, het is niet gedaan, alle oude tegengestelde dingen komen integendeel nog eens naar boven; dus is er niets te doen dan mezelf ongeschikt te verklaren en de Yoga op te geven." Natuurlijk komt, wanneer je tot dat punt komt, waar je een beslissing van die soort neemt, onmiddellijk alles, dat in de weg staat, omhoog --- het gebeurt onveranderlijk. Wat gedaan moet worden, is achteruit staan, observeren en weigeren, niet toestaan, dat deze dingen een greep op je krijgen, je centrale wil gescheiden van hen te houden en de Moeder's Kracht binnenroepen om hen te ontmoeten. Wanneer men verward raakt, zoals vaak gebeurt, dan zo snel mogelijk niet verward te worden en weer door te gaan. Dat is, wat iedereen, iedere Yogi doet --- depressief te zijn, omdat men niet alles haastig kan doen, is heel tegengesteld aan de waarheid van de zaak. Een struikeling betekent niet, dat men niet geschikt is, noch betekent voortgezette moeilijkheid, dat voor zichzelf het iets is, dat onmogelijk is.

Het feit, dat je je gewone werk moet opgeven, wanneer je depressief wordt, betekent niet, dat je geen standvastigheid hebt verworven --- het betekent alleen, dat de standvastigheid, die je hebt verworven, geen persoonlijke deugd is, maar afhangt van je houden van contact met de Moeder --- want haar kracht staat erachter en achter alle vooruitgang, die je kan maken. Leer om meer op die Kracht te bouwen, om er

vollediger voor te openen en spirituele voortgang te zoeken, zelfs niet ter wille van jezelf, maar ter wille van het Goddelijke --- dan ga je soepeler door. Krijg de psychische opening in het meest externe fysieke bewustzijn. Dat en niet moedeloosheid is de les, die je zou moeten trekken uit je huidige tegengestelde ervaring.

Bewust Worden van de Moeder's Kracht

Gisteren voelde ik een grote Vrede en een groot Vermogen. Ik voelde de Moeder's atmosfeer om me heen en een vreemde nabijheid naar haar. Ik dacht, dat het Moeder's denken of bewustzijn bij me moet zijn. Is het waar?

De Kracht is altijd om je heen, want de Moeder heeft haar bewustzijn daar geplaatst - -- maar het werkt met een speciale kracht, wanneer we aan je denken, en dat voel je. Je bewustzijn ervan --- wat je beschrijft van je gevoelens erover, is heel correct --- het heeft tijd nodig om helder bewust te worden in alle delen van het wezen. 6 Juli 1933

*

X vertelde me, dat hij niet voelt, dat het de Moeder's kracht is, die in hem werkt, omdat hij met zijn eigen kracht in staat is om 20 kilo graan te tillen.

Wat wordt bedoeld met iemand's eigen kracht? Alle kracht is kosmisch en het individu is hoofdzakelijk een instrument --- er kan een zekere hoeveelheid kracht in hem opgeslagen zijn, maar dat maakt het niet zijn eigen.

Er zijn zekere mogelijkheden in de manier van de ervaring. Eerst is er vertrouwen, of soms een mentale realisatie en dit is op zichzelf genoeg om iemand open te maken voor de Moeder's kracht, zodat het altijd beschikbaar is bij behoefte of roep. Zelfs als iemand de Kracht niet voelt komen, zijn de resultaten er toch en zichtbaar. Het volgende is, wanneer men zich als een instrument voelt en gewaar is van de Energie, die het gebruikt. Een derde is het contact met het Vermogen boven en zijn neerdaling (spontaan of bij roep) in het lichaam --- dit is de concretere manier om het te hebben, want men voelt fysiek de Kracht in zich werken. Uiteindelijk is er een staat van gewaarzijn van nabij contact met de Moeder (binnenwaarts) dat een overeenkomstig resultaat brengt. 12 Mei 1934

*

Wat ik moet zien, is, dat mijn bewustzijn de werking van de Moeder's Kracht in me ondersteunt. Wanneer mijn wezen bijvoorbeeld constant het Moeder's werk ondersteunde, dan zou er bijna geen enkele stop zijn in de sadhana als gevolg van tamas in me; de tamasische inertie zou getransformeerd worden in vrede zonder op te rijzen en de andere delen van het wezen te verduisteren.

Ja, zo zou het moeten gebeuren --- maar het is moeilijk, zolang als het innerlijke wezen niet bewust is en ontvankelijk op alle tijden en in alle condities --- en het is moeilijk en heeft tijd nodig om een dergelijke conditie tot stand te brengen. 23 Januari 1935

Neerdaling van de Moeder's Kracht

Wat je naar beneden voelt stromen, moet de Moeder's Kracht boven je hoofd zijn. Het stroomt gewoonlijk vanaf boven het hoofd en werkt eerst in de mentale centra (hoofd en nek) en gaat daarna in de borstkas en het hart en dan door de beweging van het hele lichaam.

Het is het effect van deze werking, dat je moet voelen in het hoofd tot de schouders. De Kracht, die van vanboven komt, is degene, die werkt om het bewustzijn te transformeren in dat van een hoger spiritueel wezen. Daarvoor werkt de Moeder's Kracht in het psychische, mentale, vitale en fysieke vlak zelf om het bewustzijn te ondersteunen, zuiveren en psychisch te veranderen.

*

Toen je begon te mediteren, zag je Moeder's gezicht; dat is erg goed, het betekent, dat er een innerlijke verbinding tot stand gebracht is. De afwezigheid van de glimlach betekent niet, dat zij niet tevreden is of dat je iets tegen haar wil gedaan hebt. Tegelijkertijd daalde de Moeder's kracht op je neer, het was de druk van haar Kracht, die je voelde op hoofd en borst --- iedereen voelt in het begin deze druk --- en wat je in de borst voelde, was de werking van de Kracht. In deze Yoga zijn dit tekenen van de actie van de Yoga en je moet stil observeren, wat er gebeurt zonder verstoord te worden, de Moeder altijd herinneren en haar actie op jou vertrouwen. 25 Juni 1932

*

Wanneer er duisternis is of gewoontelijke gedachten, dan wordt de nauwheid van het fysieke denkvermogen prominent. Maar nu en dan lijkt het fysieke denkvermogen grenzeloos, gedachteloos te worden zonder duisternis. Is dit een waar gevoel?

Ja. Alle delen, die veranderd moeten worden, moeten zo verwijden, voordat het hogere bewustzijn in hen neer kan dalen.

Is er enige relatie tussen de Moeder's neerdaling in de fysieke delen en de neerdaling van de krachten, die in me werken?

Zeker. In zekere zin is de neerdaling van de hogere krachten de Moeder's eigen neerdaling --- want zij komt naar beneden in hen. 21 December 1933

*

Toen ik neerzat om te bidden, voelde ik een elektrische kracht door mijn ruggengraat. Het was als de elektriciteit van een batterij, die ging van de kroon van mijn hoofd naar beneden tot in het einde van mijn ruggengraat. Hoe meer het naar beneden ging, hoe sterker en vreugdevoller de verrukking was, die ik voelde. Wat is dit?

Het is de neerdaling van de Moeder's Kracht van vanboven door de ruggengraat --- het is een welbekende beweging. Er zijn twee of drie soorten neerdaling. Een is dit

aanraken van de basis van de centra, die rust in de ruggengraat. Een andere is door het hoofd in het lichaam, die gaat van niveau naar niveau, totdat het hele lichaam gevuld is en alle centra van bewustzijn opent. Een andere is een neerdaling, die de Adhar omhult van buitenaf.

1 Februari 1934

*

Vannacht voelde ik, dat de Moeder's Kracht, in plaats van neer te dalen door het hoofd, zoals gewoonlijk, direct naar beneden kwam door het voorhoofdscentrum.

Het kan overal komen, maar de normale weg van neerdalen is door het hoofd.

8 Mei 1934

*

Wanneer de vrede gevestigd is, dan kan deze hogere of Goddelijke Kracht neerdalen van vanboven en in ons werken. Het daalt gewoonlijk eerst neer in het hoofd en bevrijdt de innerlijke mentale centra, dan in het hartcentrum en bevrijdt de Psyche en het emotionele wezen volledig, dan in de navel en andere vitale centra en bevrijdt het innerlijke vitale, dan in de Muladhara en beneden en bevrijdt het innerlijke fysieke wezen. Het werkt tegelijkertijd voor perfectie als voor bevrijding; het neemt de hele natuur deel voor deel op en gaat ermee om, weigert, wat geweigerd moet worden, sublimeert, wat gesublimeerd moet worden, creëert, wat gecreëerd moet worden. Het integreert, harmoniseert en brengt een nieuw ritme tot stand in de natuur. Het kan ook een hogere en nog hogere kracht en gebied van de hogere Natuur naar beneden brengen, totdat het, wanneer dat het doel van de sadhana is, mogelijk wordt om de supramentale kracht en het supramentale bestaan naar beneden te brengen. Dit alles wordt voorbereid, geassisteerd, bevordert door het werk van het psychische wezen in het hartcentrum; hoe meer het open is, naar voren, actief, hoe sneller, veiliger, gemakkelijker de werking van de Kracht kan zijn. Hoe meer liefde en bhakti en overgave groeien in het hart, hoe sneller en perfect de evolutie wordt van de sadhana. Want de neerdaling en de transformatie impliceren tegelijkertijd een toenemend contact en vereniging met het Goddelijke.

Dat is de fundamentele grondgedachte van de Sadhana. Het zal evident zijn, dat de twee belangrijkste dingen hier de opening van het hartcentrum zijn en de opening van de mentale centra voor alles, wat achter hen en boven hen is. Want het hart opent naar het psychische wezen en de mentale centra naar het hogere bewustzijn en de knoop tussen het psychische wezen en het hogere bewustzijn is het principale middel van de Siddhi. De eerste opening wordt tot stand gebracht door een concentratie in het hart, een roep naar het Goddelijke om zich in ons te manifesteren en door de psyche de hele natuur op te nemen en te leiden. Aspiratie, gebed, bhakti, liefde, overgave zijn de hoofdsteunen van dit deel van de Sadhana --- vergezeld door een weigering van alles, dat in de weg staat van waar we naar aspireren. De tweede opening wordt tot stand gebracht door een concentratie van het bewustzijn in het hoofd (naderhand erboven) en een aspiratie en roep en een onderhouden wil voor de neerdaling van de goddelijke Vrede, Vermogen, Licht, Kennis, Ananda in het wezen -- de Vrede eerst of Vrede en Kracht samen. Sommigen ontvangen inderdaad het Licht eerst of Ananda eerst of enig plotseling naar beneden gieten van Kennis. Bij sommigen is er eerst een opening, die aan hen een uitgestrekte oneindige Stilte, Kracht, Licht of Zaligheid boven hen openbaart en naderhand stijgen zij ofwel daarnaar op of beginnen

deze dingen neer te dalen in de lagere natuur. Bij anderen is er de neerdaling, eerst in het hoofd, dan naar beneden naar het hart niveau, dan naar de navel en eronder en door het hele lichaam, of anders een onverklaarbare opening --- zonder enig besef van neerdaling --- van vrede, licht, weidsheid of vermogen of anders een horizontale opening in het kosmische bewustzijn of in een plotseling verwijd denkvermogen een uitbarsting van kennis. Wat er ook komt moet verwelkomd worden --- want er is geen absolute regel voor allen --- maar als de vrede niet eerst gekomen is, moet er zorg genomen worden om niet te zwellen in opgetogenheid of de balans te verliezen. De kapitale beweging is echter, wanneer de Goddelijke Kracht of Shakti, het Vermogen van de Moeder, naar beneden komt en grip krijgt, want dan begint de organisatie van het bewustzijn en de grotere fundatie van de Yoga.

11 September 1934

*

De ervaringen, die je hebt, zijn een goed startpunt voor realisatie. Zij moeten ontwikkelen in het licht van een diepere staat, waarin er een neerdaling zal zijn van een hoger bewustzijn in je. Je huidige bewustzijn, waarin je deze dingen voelt, is alleen een voorbereidende --- waarin de Moeder in je werkt door het kosmische vermogen volgens je staat van bewustzijn en je karma en in die werking kan zowel succes als mislukking komen --- men moet gelijkmoedig blijven voor beide, terwijl men altijd naar succes streeft. Een zekerdere begeleiding kan zelfs komen in dit voorbereidende bewustzijn, wanneer je alleen volledig op haar gericht bent op een dergelijke manier, dat je haar directe begeleiding kan voelen en het volgen zonder enige andere invloed of kracht, die tussenbeide komt om op je te handelen, maar die conditie is niet gemakkelijk te verkrijgen of te houden --- het heeft een grote eenpuntigheid nodig en een enkelvoudige toewijding. Wanneer het hogere bewustzijn neer zal dalen, dan zal een nabijere vereniging, een intiemer bewustzijn van de Aanwezigheid en een meer verlichte intuïtie mogelijk worden.

17 November 1934

*

De stroom, die je voelt neerkomen op je hoofd en die zich in je giet, is inderdaad een stroom van de Moeder's Kracht; het is zo, dat het vaak gevoeld wordt; het stroomt in het lichaam in stromen en werkt daar om het bewustzijn te bevrijden en te veranderen. Terwijl het bewustzijn verandert en ontwikkelt, zal je zelf de betekenis en werking van deze dingen beginnen te begrijpen.

21 Augustus 1936

*

Er groeit iets in je, maar het is allemaal vanbinnen --- toch kan het, wanneer er een standvastige doorzetting is, niet anders dan naar buiten komen. Dit witte verblindende licht met stromen, bijvoorbeeld, is een zeker teken van de Kracht (de Moeder's), die binnenkomt en werkt in de *ādharā*, maar het kwam tot je in de slaap --- dat wil zeggen, in het innerlijke wezen, nog achter de sluier. Op het moment, dat het naar buiten kwam, zou de droogheid verdwijnen.

5 Februari 1937

*

Wat de Moeder deed, was het vuur aansteken vanbinnen --- wanneer je het niet voelde, moet het zijn, omdat de uitwendige bedekking het nog niet toegestaan heeft

om door te komen in het uiterlijke bewustzijn. Maar iets in het innerlijke wezen moet het behouden hebben en wijder geopend zijn --- dat wordt aangetoond door je ervaring in de slaap, want dat was evident een actie van de Moeder in het innerlijke wezen. De neerdaling van deze stroom in de ruggengraat is altijd een neerdaling van de Moeder's Kracht, die werkt in de centra om hen te openen; de sterke kracht van de stroom, die je voelde, is een evident bewijs, dat de wijdere opening er is. Je moet alleen doorzetten en de effecten van zowel het vuur als de kracht zullen naar buiten komen in het oppervlaktebewustzijn --- want er is altijd een voorbereidend werk achter de sluier in het innerlijke wezen, voordat de sluier dunner wordt of verdwijnt en al het werk gedaan kan worden met de deelname van het uiterlijke bewustzijn. 22 April 1937

*

De Moeder's kracht kan heel aardig en voorzichtig naar beneden komen --- er is daarvoor geen noodzaak voor hartkloppingen, duizeligheid of misselijkheid.

Druk van de Neerdalende Kracht

Dit is de betekenis van je ervaringen:

- (1) Het vermogen van de Goddelijke Moeder van vanboven daalt op je neer en de druk, die je op je hoofd voelt, en de werkingen, waar je gewaar van bent, zijn de hare.

Plaats jezelf volledig in haar handen, heb volledig vertrouwen, observeer zorgvuldig en accuraat alles, dat gebeurt en schrijf dat hier. Er is geen noodzaak voor speciale instructies, omdat wat nodig is, voor je gedaan wordt.

- (2) De eerste druk was op je denkvermogen. De centra van het denkvermogen zijn (a) het hoofd en erboven, (b) het centrum van het voorhoofd tussen de ogen, (c) de keel en de vitaal mentale (emotionele) en zintuiglijke mentale centra van de borst naar beneden. De laatste is de eerste *prāṇa*, waarvan je gewaar werd. De actie van het Vermogen was om deze twee delen van je te verwijderen en hen te verheffen naar de laagste centra van het hogere bewustzijn boven je hoofd, zodat zij hierna beiden bewust van daaruit bestuurd zouden kunnen worden en dat deze beide zouden kunnen bewegen in een wijd universeel bewustzijn, dat niet beperkt wordt door het lichaam.
- (3) De andere *prāṇa*, de rusteloze, waar je gewaar van werd, is het vitale wezen, het wezen van verlangen en levensbeweging. Het werk van het Vermogen is erop gericht geweest om te rusteloze bewegingen te kalmeren en het wijd te maken in bewustzijn, zoals met het Denkvermogen. Het grotere lichaam, dat je voelde, was het vitale lichaam, niet het fysieke, *sthūla śarīra*.
- (4) De basis van je Sadhana moet stil zijn en kalm, *śānti, nīravatā*.

Je moet kalm en stil blijven en altijd kalmer en stiller worden, zowel in jezelf als in je attitude naar de wereld om je heen. Wanneer je dit kan doen, zal de sadhana waarschijnlijk doorgaan met vooruitgaan en zichzelf vergroten met een minimum aan moeite en verstoring.

Maak je niet druk over je familiemoeilijkheden en zeg niets tegen je mensen. Ga kalm door en vertrouw de Kracht, die in je werkt.

8 September 1927

*

Het is de druk van Moeder's kracht. Wanneer je stil blijft en geen weerstand biedt, dan zal het je in plaats van ongemakkelijk te zijn, gelukkig maken. 11 Augustus 1932

*

Van tijd tot tijd is er een gevoel van druk en zwaarte in verschillende delen van het lichaam, wanneer de druk naar beneden komt. Wanneer het voorbijgaat, is het denkvermogen in vrede, het hart vrij, het lichaam licht en gemakkelijk.

De druk is die van de Moeder's kracht. Wanneer er een weerstand is, voel je de druk. Wanneer de weerstand opgelost is, is er lichtheid en gemak. 4 Oktober 1932

*

Heden ten dage in de avond probeer ik kalm te blijven en gedurende een half uur te bidden. Dan voel ik een gewicht of druk op mijn hoofd. Het is zo kalm en koel, maar heeft toch zo een kracht en vuur. Dan wordt ik door niets, wat dan ook, verstoord. Eerder voelde ik dit ook op zekere dagen, maar ik verloor het als gevolg van een of andere wanorde van het bewustzijn.

Dit gewicht of deze druk op het hoofd is altijd een teken, dat de Moeder's Kracht in contact met je is en van vanboven drukt om je wezen te omhullen en de Adhar binnen te gaan en het te doordringen --- en gewoonlijk er doorheen gaat in gradaties door de centra op zijn weg naar beneden. Soms komt het eerst als Vrede, soms als Kracht, soms als het Moeder's bewustzijn en haar aanwezigheid, soms als Ananda.

Toen je het eerder verloor, moet het geweest zijn als gevolg van een of ander oprijzen van vitale onvolmaaktheden in jezelf of een aanval van buitenaf. Natuurlijk hoeft de druk er niet altijd te zijn, maar als dingen de gewone loop nemen, gebeurt het gewoonlijk weer of gaat anders door, totdat de Adhar open is en er geen verder obstakel is voor de neerdaling van het hogere bewustzijn. 18 September 1933

*

Van tijd tot tijd voel ik een druk boven mijn hoofd en ook in mijn hoofd en voorhoofd. Gedurende de enkele laatste dagen, wanneer ik zit voor meditatie, is er een gevoel alsof mieren kruipen bij de top van mijn nek en in de ruggengraat. Heeft dit enige waarde?

Je kan hem¹⁸ schrijven, dat de druk, die hij voelt op zijn hoofd, de druk is van de Moeder's kracht (de kracht van het hogere bewustzijn), die een opening voorbereidt door de drie bovenste centra (brahmarandhra, de basis van sahasradala; het innerlijke mentale centrum in het voorhoofd; en het hart of psychisch-emotionele centrum). Het gevoel in de ruggengraat is het gevolg van een erg kleine stroom van de instroming van de Shakti van vanboven --- de ruggengraat, die de basis is van alle centra en het kanaal, waardoor de Kracht het gemakkelijkst lijkt te stromen van het ene centrum naar

¹⁸ *Geschreven door Sri Aurobindo aan zijn secretaris, die antwoordde op de vraagsteller. --- Ed.*

het andere (Sahasradala = het centrum, waar het menselijke of mentale en het hogere of spirituele bewustzijn elkaar ontmoeten). 15 September 1935

*

Wanneer de term “druk” een verkeerde is om Moeder’s recente handelingen met mij¹⁹ te beschrijven, wat is de zin, waarin het gebruikt is in *The Mother* --- zij “plaatst op hen de nodige druk” [p. 18] en de “heftigheid van haar druk”? [p. 20]

Ik sprak alleen over jouw zaak --- het was niet mijn intentie om te zeggen, dat de Moeder nooit druk gebruikt. Maar druk kan ook van verscheidene soorten zijn. Er is de druk van de Kracht, wanneer het het denkvermogen of het vitale of het lichaam binnengaat --- een druk om sneller te gaan, een druk om te bouwen of te vormen, een druk om te breken en veel meer. Wanneer in jou geval er enige druk is, is het die van hulp of ondersteuning of verwijdering van een aanval, maar het lijkt me niet, dat dat naar behoren druk genoemd kan worden.

In hetzelfde boek zegt u “haar handen zijn uitgestrekt om toe te slaan en bij te staan”. [p. 19] Wat bedoelt u hier met “toeslaan”?

Het drukt haar algemene actie uit in de wereld. Zij slaat toe naar de Asuras, zij slaat ook naar alles, waar vanaf gekomen moet worden of vernietigd, naar de obstakels voor de sadhana, enz. Ik zou kunnen zeggen, dat de Moeder nooit het Mahakali vermogen gebruikt in, noch de Mahakali druk. 5 Juni 1936

*

De suggestie, dat de druk van de sadhana ondraaglijk is, heeft zich vastgezet in mijn denkvermogen, in het bijzonder na lezen op twee plaatsen, dat diegenen, waarvan de zenuwen zwak zijn, beter af zijn om buiten de Ashram te leven. Een plaats is in uw brieven, en een andere in de *Conversations*, waar de Moeder zegt: “Je moet een sterk lichaam en sterke zenuwen hebben. . . . Wanneer je de druk moet dragen van de Goddelijke Neerdaling, dan moet je erg sterk zijn en krachtig, anders wordt je in stukken geschud.”²⁰ Zijn deze dingen van toepassing op me?

Deze dingen refereren aan beginners, die niet open zijn en geen geschikte Adhar hebben, maar toch sadhana willen doen.

Je lichaam is niet zwak en je hebt aanzienlijke vitale sterkte. Bovendien heb je de openheid voor de Kracht en de gewoonte om het te ontvangen, en er is geen reden, waarom er enige verontrusting zou zijn door de Kracht. Het is niet de Kracht, maar de suggestie van deze vitale Krachten, die de verontrusting produceren.

7 September 1936

*

Het gevoel van de vibratie van de Moeder’s kracht rond het hoofd is meer dan een mentaal idee of zelfs een mentale realisatie, het is een ervaring. De vibratie is inderdaad de actie van Moeder’s Kracht, die eerst boven het hoofd gevoeld wordt en

¹⁹ Zie brief van 5 Juni 1936 op pagina’s 118-19. --- Ed.

²⁰ *The Mother, Conversations 1929-1931 (Pondicherry: Sri Aurobindo Ashram, 2003), p. 11.*

eromheen, dan naderhand binnen het hoofd. De druk betekent, dat het werkt om het denkvermogen openen en zijn centra, zodat het binnen zou kunnen gaan. De mentale centra in het hoofd, een op de top en erboven, een andere tussen de ogen, een derde in de keel. Daarom voel je de vibratie rond het hoofd en soms tot de nek, maar niet er beneden. Zo is het gebruikelijk, want alleen na het denkvermogen omhullen en binnengaan, gaat het naar beneden naar de emotionele en vitale delen (hart, navel, enz.) --- ofschoon het soms meer omhullen is, voordat het het lichaam binnengaat.

24 Maart 1937

Vertrouwen en de Werking van de Moeder's Kracht

Is het zo moeilijk om geloof en vertrouwen te hebben in de Moeder? Zelfs met een beetje van die attitude vond de neerdaling plaats in je.

*

Wanneer je je vertrouwen terug wil krijgen en het houden, moet je eerst je denkvermogen verstillen en het open maken en gehoorzaam aan de Moeder's kracht. Wanneer je een opgewonden denkvermogen hebt, dat overgeleverd is aan de genade van iedere invloed en impuls, zal je een gebied blijven van conflicterende en tegengestelde krachten en niet vooruit kunnen gaan. Je zal beginnen te luisteren naar je eigen onwetendheid, in plaats van de Moeder's kennis en je vertrouwen zal natuurlijk verdwijnen en je zal in een verkeerde conditie en verkeerde attitude terecht komen.

Maart 1928

*

Stel je vertrouwen in de Goddelijke Shakti, breng je denkvermogen tot rust en laat de Moeder's Kracht werken.

26 Augustus 1933

*

Er is geen reden om ontmoedigd te worden. Drie jaar is niet teveel voor de voorbereiding van de natuur en het groeit gewoonlijk door fluctuaties dichter naar het punt, waar een continue voortgang mogelijk wordt. Men moet zich ferm vastkleven aan het vertrouwen in de Moeder's werking achter alle verschijningen en je zal vinden, dat dat je erdoor zal dragen.

31 Augustus 1935

*

Ik kan proberen om de Moeder's Kracht naar beneden te roepen, maar vertrouwen en overgave zouden een wonderbaarlijk Yogisch evenwicht en vermogen vereisen, die alleen mogelijk zijn in geboren Yogi's, denk ik.

Helemaal niet. Een wonderbaarlijk Yogisch evenwicht en vermogen zouden gewoonlijk eerder zelf-afhankelijkheid brengen dan vertrouwen en overgave. De eenvoudige mensen doen het laatste het meest gemakkelijk.

10 Augustus 1936

Overgave aan de Moeder en de Werking van Haar Kracht

Is het de Purusha, die instemt met de Moeder's Kracht, die handelt in het hele wezen?

Ja.

Wanneer de Purusha niet instemt met de werking van de Moeder's Kracht, betekent dat, dat andere wezens (mentaal, vitaal, fysiek en psychisch) ook niet naar voren kunnen komen om de sadhak in staat te stellen om Moeder's Genade te ontvangen?

Nee. De Purusha houdt zich vaak terug en laat de anderen in zijn plaats instemmen of weigeren.

22 April 1933

*

Maak een centrale overgave. De Moeder's Kracht zal de rest doen. 29 Oktober 1933

*

In dit proces van neerdaling van vanboven en de werking is het hoogst belangrijk om niet volledig van zichzelf af te hangen, maar af te hangen van de begeleiding van de Guru en alles, dat gebeurt, te refereren aan zijn beoordeling en arbitrage en beslissing. Want het gebeurt vaak, dat de krachten van de lagere natuur gestimuleerd worden en opgewonden door de neerdaling en zich ermee willen vermengen en het veranderen in hun voordeel. Het gebeurt vaak, dat een of ander Vermogen of Vermogens, die ongoddelijk in hun natuur zijn, zichzelf presenteren als de Allerhoogste Heer of als de Goddelijke Moeder en de wezen's dienst en overgave opeisen. Wanneer deze dingen geaccepteerd worden, zal er een extreem desastreuze consequentie zijn. Wanneer er inderdaad alleen een instemming is van de sadhak voor de Goddelijke werking en de onderwerping of overgave aan die begeleiding, dan kan alles gladjes gaan. Deze instemming en een weigering van alle egoïstische krachten of krachten, die aantrekkelijk zijn voor het ego, zijn een beveiliging gedurende de sadhana. Maar de wegen van de Natuur zijn vol valstrikken, de vermommingen van het ego zijn ontelbaar, de illusies van de Vermogens van Duisternis, Rakshasi Maya, zijn buitengewoon behendig; de reden is een onvoldoende gids en verandert vaak in bedrieger; het vitale verlangen is altijd bij ons en verleidt ons om een verlokken roep te volgen. Dit is de reden, waarom we in deze Yoga moeten staan op wat we *samarpana* noemen --- heel inadequaat weergegeven door het Engelse woord *surrender* (overgave). Wanneer het hartcentrum volledig open is en de psyche altijd de leiding heeft, dan is er geen twijfel; alles is veilig. Maar de psyche kan op ieder moment gesluiert worden door een lagere opstroming. Er zijn slechts enkelen, die vrijgesteld zijn van deze gevaren, en het zijn juist deze, voor wie overgave gemakkelijk mogelijk is. De begeleiding van iemand, die zichzelf is door identiteit of het Goddelijke vertegenwoordigt, is in deze moeilijke inspanning imperatief en onmisbaar.

11 September 1934

*

Niets is onmogelijk, wanneer de natuur van het psychische wezen ontwaakt is en je leidt met het Moeder's bewustzijn en de Moeder's kracht erachter en werkend in je.

19 Oktober 1935

*

Assimilatie van de Moeder's Kracht

Sta toe, dat een stille en standvastige wil om vooruit te gaan in je gevestigd wordt; leer de gewoonte van een stille, hardnekkige en grondige assimilatie van wat de Moeder in je plaatst. Dat is de gezonde manier om vooruit te gaan

Maart 1928

*

Wat de Moeder's kracht betreft, is het, wanneer men het ontvangt, het beste om stil te zijn, totdat het geassimileerd is; naderhand is het oké, niet verloren door uiterlijke bewegingen of vermengingen.

24 Januari 1935

*

Ramana Maharsi zegt, dat wanneer "je mediteert gedurende een uur of twee iedere dag, je dan door kan gaan met je plichten. Wanneer je op de juiste manier mediteert . . ."

Een erg belangrijke kwalificatie.

"dan zal de stroom van het geïnduceerde denkvermogen zelfs doorgaan met stromen in het midden van je werk. Het is, alsof er twee manieren zijn van hetzelfde idee uitdrukken; dezelfde lijn, die je aanneemt in meditatie, zal uitgedrukt worden in je activiteiten."²¹

Wanneer de meditatie balans, vrede, een geconcentreerde conditie brengt of zelfs een druk of invloed, *kan* dat doorgaan in het werk, mits men het niet wegwerpt door een ontspannen of verstrooide staat van bewustzijn. Dat was, waarom de Moeder wilde, dat mensen niet alleen geconcentreerd waren gedurende de pranam of de meditatie, maar om stil te blijven en naderhand te absorberen of te assimileren en ook dingen te vermijden, die teveel relaxen of verstrooien of verkwisten --- juist om deze reden dat zo de effecten van wat zij hen oplegt door zouden kunnen gaan en de verandering, waarover de Maharshi spreekt, plaats zal vinden. Maar ik ben bang, dat de meeste sadhaks niets iets van die soort begrepen hebben of beoefend --- zij konden haar aanwijzingen niet appreciëren of begrijpen.

9 Februari 1936

De Moeder's Kracht roepen

Ik probeerde te mediteren, maar ik moest het eenvoudig opgeven, omdat het denkvermogen niet mee wilde werken.

²¹ Paul Brunton, *Een Zoektocht in Geheim India (Londen: Rider & Company, [1934] 1943)*, p. 156. De quote is een parafrase van Ramana Maharshi's woorden door Brunton. --- Ed.

Wanneer je niet kan mediteren, blijf stil en roep de Moeder's Vrede en Kracht binnen.
8 April 1933

*

Veronderstel, dat ik vastzit en de Moeder's kracht naar beneden roept, die boven me is. Hoe weet ik nu, hoe ik kan weten, of het al of niet neergedaald is?

Door het gevoel ervan of het resultaat.

En veronderstel, dat het neergedaald is, en ik mijn lessen doe --- kan ik het dan opdracht geven om me te beschermen tegen uiterlijke invloeden en me gelijktijdig volledig in aanraking houden met de Moeder?

Je kan geen opdracht geven aan de Moeder's kracht; de Moeder's kracht is de manifestatie van de Moeder zelf.

Ik kan niet begrijpen, hoe deze kracht kan omgaan met actie.

Denk je, dat de Moeder's kracht niets te maken heeft met actie of dat het te zwak is om te handelen? Of wat? Waar is een kracht anders voor bedoeld dan te handelen?
26 Juni 1933

*

Ik voel weer die depressie, maar ik kan de oorzaak er niet van vinden. Ik voel een brandende pijn in me, en dan wordt een of ander deel in me erg vijandig. Er is ook enige inertie in de natuur.

Dit zijn twee moeilijkheden, een van de vitale bevrediging en rusteloosheid, de andere van inertie van het fysieke bewustzijn, die de hoofdobstakels zijn voor de sadhana. Het eerste om te doen, is onthecht van hen te blijven, niet jezelf mentaal te identificeren met deze bewegingen --- zelfs, wanneer je hen niet kan weigeren --- en vervolgens de Moeder's kracht stil, maar standvastig op te roepen om het te laten neerdalen en de obstakels te laten verdwijnen.
31 Januari 1934

*

Mijn denkvermogen wordt gedurende enige tijd stil, maar dan haasten veel absurde gedachten naar binnen en ik kan hen niet verstillen. Dat voel ik me heel erg lastiggevalen. Hoe lang zal het duren om mijn denkvermogen te kalmeren?

Wat nog rusteloos is in het vitale, moet rustig gemaakt worden voor de vrede, zodat het denkvermogen gelijk en constant is. Het moet gecontroleerd worden, maar alleen controle is niet genoeg. Het Moeder's Vermogen moet altijd geroepen worden.
10 April 1934

*

Initieer me alstublieft in een tastbare vorm van Yoga. Ik maak deze verzekering, dat ik uw instructies tot de letter zal volgen en mijn twijfels en moeilijkheden op de weg aan u refereren.

Er is geen methode in deze Yoga, behalve te concentreren, bij voorkeur in het hart, en de aanwezigheid en het vermogen van de Moeder te roepen om het wezen op te nemen en door de werkingen van haar kracht het bewustzijn te transformeren; men kan ook in het hoofd concentreren of tussen de wenkbrauwen, maar voor velen is dit een te moeilijke opening. Wanneer het denkvermogen stil is en de concentratie sterk wordt en de aspiratie intens, dan is er een begin van ervaring. Hoe meer het vertrouwen, hoe sneller het resultaat waarschijnlijk zal zijn. Voor de rest moet men niet afhankelijk zijn van alleen zijn eigen inspanningen, maar erin slagen om een contact tot stand te brengen met het Goddelijke en een ontvankelijkheid voor het Moeder's Vermogen en de Moeder's Aanwezigheid. 30 November 1934

*

Wanneer deze aanvallen van ziekte komen, blijf dan stil en roept de Moeder's Kracht op om hen te verwijderen. 17 Februari 1936

*

Afgescheiden te staan en het denkvermogen niet overmand te laten worden, is de eerste stap. De volgende is te leren, hoe de Moeder's Kracht naar beneden te roepen, wanneer de aanval ook komt, zodat de aanval ogenblikkelijk weggeduwd zou kunnen worden of tenminste erg spoedig, voordat het het uiterlijke vitale en het lichaam kan beïnvloeden. Wanneer dat gedaan kan worden, zal het lichaam zich erg spoedig herstellen met instroom van de krachten.

*

Wat zou ik moeten doen, zodat mijn werk een offeren wordt? Wat zou ik moeten doen, zodat ik altijd bij de Moeder kan zijn?

Wat je zou moeten doen, is vertrouwen te hebben en proberen om altijd vol vertrouwen te blijven en opgewekt. Wanneer je je gedeprimeerd voelt, roep dan voor de Moeder's Kracht om de depressie te verwijderen. Wanneer je ziek wordt, roep dan de Moeder's Kracht om je te genezen. Wanneer je werkt, roep dan de Moeder's Kracht om je te ondersteunen en het werk door je te doen.

Ontvankelijkheid en Openheid voor de Moeder's Kracht

Sta jezelf niet toe om verontrust te zijn of ontmoedigd door welke moeilijkheden dan ook, maar open je stil en eenvoudig voor de Moeder's kracht en sta het toe om je te veranderen. 10 Maart 1931

*

Toen je besliste om het aan de Moeder te vertellen, had het het effect van iets openen in je fysieke bewustzijn en de Moeder's Kracht handelde. Het gebeurt vaak zo --- de actie van de Moeder's Kracht hangt af van een zeker vermogen van ontvankelijkheid in het denkvermogen of het vitale of het lichaam --- en openheid is de eerste noodzakelijke conditie voor de ontvankelijkheid. 29 Mei 1933

*

Hoe een te worden met het Goddelijke?

Open jezelf voor de Moeder's Kracht en aspireer --- na verloop van tijd zal je een worden met het Goddelijke. 15 Juni 1933

*

De vitale defecten en moeilijkheden zijn hetzelfde in allen en ook de tekortkomingen van het denkvermogen. Men moet zich openen in geloof en vertrouwen voor het Goddelijke; de Moeder's Kracht zal alles recht zetten. 15 September 1933

*

Ik ben overweldigd door teleurstelling en depressie. Nadat ik uw laatste brief gelezen hebt, brokkelde alles af in een golf. U zei, dat u het Moeder's licht en bewustzijn in me zou vergroten, maar ik kan het niet correct ontvangen, wanneer ik zoals dit voel. Ik geloofde gewoonlijk, dat de Moeder er altijd was om te helpen, maar nu heeft u dat blinde geloof van me ontworteld. Waarom schreef u zo? Een beetje aanmoediging van uw kant zou me sterker maken om de bestemming te bereiken.

Ik schreef zo, omdat de actie van de sadhana niet alleen van de Moeder afhangt, maar ook van de attitude, wil en openheid van de sadhak. Dat is een welbekend feit van het spirituele leven, dat iedereen verondersteld wordt te weten. De Moeder's Kracht kan alles alleen doen, wanneer er een werkelijke en ware en volledige overgave aan en openheid naar de Moeder is. Al deze dingen zijn steeds weer geschreven en het zou niet noodzakelijk moeten zijn om het voor iedereen te herhalen, alsof het een nieuw en ongehoord idee zou zijn. 12 Januari 1934

*

Ik had vandaag een verschrikkelijke hoofdpijn. Waar gaat dit allemaal over? Wanneer het Yogisch van oorsprong is, zal ik enig comfort hebben. Is het de Moeder, die enige weerstanden vanbinnen breekt?

Nee. Mensen ziek maken om het te verbeteren of te perfectioneren, is niet Moeder's methode. Maar soms komen dingen als hoofdpijn, omdat het brein ofwel teveel probeert of niet wil ontvangen of moeilijkheden maakt. Maar deze Yogische hoofdpijnen zijn van een speciale soort en nadat het brein de uitweg gevonden heeft om te ontvangen of te antwoorden, komen zij helemaal niet. 20 Juni 1935

*

Wanneer men in vol vertrouwen blijft in de Moeder en psychisch open, dan zal de Moeder's kracht alles doen en men hoeft alleen instemming te geven en zichzelf open te houden en te aspireren.

12 November 1935

*

Het heeft geen nut om toe te geven aan depressie of zelf-wantrouwen, zij zijn alleen obstakels voor de verandering, die je wilt en waaraan de Moeder in je werkt. De suggesties, die deze dingen opbrengen, zijn altijd eenzijdig en overdreven en men zou niet naar hen moeten luisteren. Men kan niet door zijn eigen sterkte of goede kwaliteiten de goddelijke verandering verwerven; er zijn alleen twee dingen, die ertoe doen, de Moeder's kracht aan het werk en de sadhak's wil om ervoor te openen en vertrouwen in haar werking. Houd je wil en je vertrouwen en maak je voor de rest geen zorgen --- zij zijn alleen moeilijkheden, die allen tegenkomen in hun sadhana.

13 Mei 1936

*

Ik voelde de neerdaling van de Moeder's vrede en vermogen en de actie van haar Kracht tot in het fysieke. Waarom volhardt deze moeilijkheid dan nog? Is het het zenuwdeel van mijn wezen, dat de Kracht niet ontvangt of ontvangt het het, maar weigert het om het te ontvangen?

De Vrede en de Kracht komen naar beneden, maar de zenuwzwakte komt ook omhoog en biedt weerstand en werkt tegen hun invloed en voorkomt, dat zij zich in het wezen settelen. Dat komt, omdat je denkvermogen instemt met de zenuwzwakte, zijn suggesties accepteert als waar, vol is van angsten en twijfels, zelfs gelooft, dat het de Kracht is, die zenuwmoeilijkheid creëert. Wanneer je de actie van de Kracht vreest, hoe kan de Kracht dan zijn werk doen?

5 September 1936

*

Het is zeker, dat iemand's eigen inspanning noodzakelijk is, ofschoon men de sadhana niet alleen met zijn eigen inspanning kan doen. De Moeder's Kracht is noodzakelijk, maar de sadhak moet er zich voor openen, weigeren wat de Kracht tegenwerkt, zijn volle oprechtheid, aspiratie, wilskracht in de sadhana zetten. Alleen, wanneer alles open is en er volle overgave is, neemt het Goddelijke Vermogen de sadhana zo volledig op, dat persoonlijke inspanning niet langer noodzakelijk is. Maar dat kan in een vroeg stadium niet gebeuren --- men moet zichzelf openen, zichzelf offeren, de overgave maken, totdat het latere stadium komt. Dit is uitgelegd in het boek *The Mother*.

17 Maart 1937

*

Open, wat gesloten is. De Moeder houdt haar kracht niet weg van wie dan ook --- het is er voor allen in overvloed. Haar plezier is in haar kracht geven, niet in het terughouden. Maar wanneer je je denkvermogen gevuld houdt met gedachten van deze soort, over X en anderen, en je behoeften en grieven, dan sluit je jezelf erin op en is er geen ruimte voor het hogere bewustzijn en zijn kracht om binnen te komen.

De Moeder's Kracht aantrekken

Ik ben gedeprimeerd, dat het Goddelijke me heeft laten mediteren op de verkeerde manier gedurende drie en een half jaar zonder het me te laten weten, dat het verkeerd was. Waarom voelde ik, dat ik mijn aspiratie moet stimuleren door grote concentratie in meditatie om mijn voortgang te bespoedigen? Waarom heeft de Moeder me alleen nu verteld, dat ik op de verkeerde manier gemediteerd heb, met teveel inspanning en stijfheid en spanning? Dit maakt me bedroefd boven woorden. Hoe meer ik erover denk, hoe verdrietiger ik word. Ik ben zo verbijsterd en verward.

Wat moet ik doen? Het lijkt me, dat ik eerder probeerde om de verkeerde sleutel in het slot van het feeënpaleis te plaatsen, maar nu ben ik achtergelaten zonder enige sleutel.

Wat nodig is, is voordeel te hebben door de ontdekking en af te komen van de hinder. De moeder wees niet hoofdzakelijk op de hinder; zij liet je erg uitdrukkelijk zien, hoe het te doen en in die tijd begreep je haar, ofschoon nu (in de tijd van het schrijven van je brief aan me) het licht, dat je zag, overschaduwde lijkt te worden door je steeds meer over te geven aan je vitale in het bittere tijdverdrijf van verdriet. Dit was nogal natuurlijk, want dat is het resultaat, dat verdriet altijd brengt. Het is de reden, waarom ik bezwaar maak tegen het evangelie van verdriet en tegen enige sadhana, die verdriet een van zijn hoofdpunten maakt (*abhimāna*, opstand, *viraha*). Want verdriet is niet, zoals Spinoza aanduidde, een doorgang naar een grotere perfectie, een weg naar Siddhi; het kan niet zo zijn, want het verward en verzwakt het denkvermogen en leidt het af, deprimeert de vitale kracht, verduistert de geest. Een terugval uit vreugde en elasticiteit en Ananda naar verdriet, zelf-wantrouwen, moedeloosheid en zwakheid is een terugslag van een groter naar een minder bewustzijn, --- de gewoonte van deze stemmingen laat een vastklampen zien aan iets in het vitale naar de kleinere, duisterdere, en rampzalige beweging, waarvan het juist het doel van Yoga is om eruit te rijzen.

Het is daarom nogal incorrect om te zeggen, dat de Moeder de verkeerde sleutel wegnam, waarmee je probeerde om het feeënpaleis te openen en je helemaal zonder iets achterliet. Want ze liet je niet alleen de ware sleutel zien, maar gaf het aan je. Het was niet hoofdzakelijk een vage aansporing naar opgewektheid, die ze je gaf, maar ze beschreef je exact de conditie, die gevoeld wordt in de juiste soort meditatie --- een toestand van innerlijke rust, niet van spanning, van stille opening, niet van gretig of wanhopig trekken, een harmonieus geven van zichzelf aan de Goddelijke Kracht voor zijn werking, en in die stilte een besef van de werkende Kracht en een rustig vertrouwen, dat het toestaat om te handelen zonder enige onrustige tussenkomst. En zij vroeg je, of je die conditie niet ervaren had en je zei, dat je het had en het erg goed kende. Nu is die conditie het begin van de psychische opening en, wanneer je het hebt gehad, weet je, wat de psychische opening is; er is natuurlijk veel meer, dat naderhand komt om het te completeren, maar dit is de fundamentele conditie, waarin de rest hoogst gemakkelijk kan komen. Wat je gedaan zou moeten hebben, was om de sleutel te houden, die de Moeder je cadeau gaf in je bewustzijn en het toe te passen --- niet terug te gaan en verdriet toe te staan en een morrend zicht van het verleden op je te laten groeien. In deze conditie, die we de juiste noemen of de psychische attitude, zou er en zal er roep, gebed, aspiratie zijn. Intensiteit, concentratie zullen uit zichzelf komen, niet door zware inspanning of sterke spanning op de natuur. Weigering van verkeerde bewegingen, openhartige bekentenis van defecten zijn niet alleen niet onverenigbaar, maar er behulpzaam voor; maar deze attitude maakt de weigering, de

bekentenis gemakkelijk, spontaan, volledig compleet en oprecht en effectief. Dat is de ervaring van allen, die ingestemd hebben om deze attitude aan te nemen.

Ik zou in het voorbijgaan kunnen zeggen, dat het bewustzijn of de ontvankelijkheid niet hetzelfde zijn; men zou ontvankelijk kunnen zijn, maar nog uitwendig niet gewaar van hoe dingen gedaan worden of wat gedaan wordt. De Kracht werkt, zoals ik herhaaldelijk geschreven heb, achter de sluier; de resultaten blijven gepakt erachter en komen naderhand, naar buiten, vaak langzaam, beetje bij beetje, totdat er zoveel druk is, dat het op de een of andere manier doorbreekt en zichzelf opdringt aan de externe natuur. Daar ligt het verschil tussen een mentale en vitale inspanning en aantrekking en een spontane psychische openheid, en het is helemaal niet de eerste keer, dat we over het verschil gesproken hebben. De Moeder en ikzelf hebben er ontelbare keren over geschreven en gesproken en we hebben aantrekken en inspannen²² afgeschafte en de attitude van psychische opening bepleit. Het is niet werkelijk een kwestie van de juiste of de verkeerde sleutel, maar de sleutel op de juiste of verkeerde manier in het slot steken, --- ofwel, omdat je, door een of andere moeilijkheid, het slot probeert te forceren door de sleutel op deze of die manier te draaien met geweld, of zelfverzekerd en stil het een draai naar rechts geeft en de deur opengaat.

5 Mei 1932

*

Wat wordt bedoeld met naar beneden trekken? Wanneer we iets willen van de Moeder met een vitaal verlangen, is het dan aantrekken? Wat is het effect op ons?

Ja; dat is één soort aantrekken --- het effect ervan in het bewustzijn te verblinden en te verwarren. Maar er is ook een aantrekken voor de juiste dingen, wat op zichzelf niet slecht is, en dat de meeste mensen gebruiken --- bijv. voor Licht, Kracht, Ananda. Maar het brengt meer reacties dan een stille opening maar het Goddelijke.

1 Juni 1933

*

Kunt u in enkele meesterlijke zinnen uitleggen, wat "naar beneden trekken" is? Zoals ik het begrijp, is het, wanneer men mentale inspanningen maakt van concentratie en meditatie zonder er enige gretigheid voor te hebben.

Dat bedoelde ik niet met aantrekken. Wanneer men open is en te gretig en probeert om de kracht, de ervaring, enz. naar beneden te trekken, in plaats van het stil naar beneden te laten dalen, dan wordt dat naar beneden trekken genoemd. Veel mensen trekken aan de Moeder's krachten --- proberen om meer te nemen dan zij gemakkelijk kunnen assimileren en verstoren de werking.

7 April 1935

De Moeder's Kracht en de Krachten van de Lagere Natuur

Er is in me een opstand van het vitale tegen het Licht, die resulteert in veel vitale verwarring. Ik hoop, dat op een dag al mijn verlangens en ambitie weg zullen gaan en ik volledig af zal hangen van de Moeder. Ondertussen is er, omdat deze dingen ook van de Moeder komen, niets te doen dan te wachten.

²² Er is een standvastig aantrekken van de Kracht mogelijk, wat ik niet bedoel met trekken --- aantrekken van de Kracht is heel algemeen en behulpzaam.

Welke dingen? De vitale verwarring en verlangens? Het is volledig vals om te zeggen, dat deze dingen van de Moeder komen. Zij komen van de lagere Natuur en haar duisternis en onwetendheid. De Moeder's Kracht is *niet* de lagere Natuur, het is het Vermogen van de Goddelijke Waarheid en het Goddelijke Licht, dat werkt op de lagere Natuur om de verwarring en de valsheid en het verlangen eruit te drijven en alles te transformeren in de Waarheid en het Licht.

Het is net zo vals om te zeggen "dus er niets te doen is dan te wachten". Er is iets te doen en ik heb je herhaaldelijk verteld, wat het is --- ik heb je verteld om niet naar beneden te gaan in het lagere vitale, tenzij je daarheen kan gaan met de Moeder's Kracht en het Moeder's Licht om je te ondersteunen. Wanneer je in de lagere vitale verwarring geduwd wordt of erin valt, dan moet je stil blijven (niet de werveling rond de lagere vitale chaos bediscussiëren of ermee instemmen), de vitale suggesties en ervaringen weigeren en jezelf openen, terwijl je de Moeder's Kracht naar beneden roept om dit deel van het wezen te veranderen.

In plaats daarvan begin je de chaos te "ervaren" en te proberen om iedere sprong en wervelstroom erin te volgen en erover te speculeren met het resultaat, dat je valsheden krijgt als deze twee --- de valsheid, dat "deze dingen ook van de Moeder komen" en de valsheid, dat "er niets anders te doen is dan wachten" en je met hen instemt!

Wanneer zal je leren om de duidelijke instructies te herinneren en na te volgen, die ik je gegeven heb, in plaats van te geloven in het onwetende denkvermogen en de verwarde suggestie van deze vitale chaos? 10 Juni 1930

*

Ik oefen met het gevoel, dat de Moeder in alles is. Wanneer ik een fout maak, denk ik: "Dit heeft de Moeder ook door mij gedaan om me tot het volle bewustzijn te brengen." Ik geloof niet, dat de sadhaks bewust fouten kunnen begaan.

De Moeder laat mensen geen fouten maken; de Prakriti laat hen het doen --- wanneer de Purusha zijn instemming niet weigert. De Moeder is hier niet deze lagere Prakriti, maar de Goddelijke Shakti en het is haar werk om druk te leggen op deze lagere Natuur om te veranderen. Je kan zeggen, dat onder druk de Prakriti worstelt en niet in staat is om volmaakt te antwoorden en fouten maakt. Maar de Moeder laat je geen verkeerde bewegingen maken of doet geen verkeerde bewegingen in je --- wanneer je dat denkt, ben je in het gevaar van rechtvaardigen van de bewegingen of hun voortzetting. 11 April 1933

*

Wat is het meest ware en zekerste middel om de Moeder's Kracht te herkennen, wanneer het handelt en het te onderscheiden van andere egoïstische of onwetende krachten?

Men hoeft alleen volmaakt oprecht te zijn, niet zijn eigen verlangens en fouten te rechtvaardigen door de denkvermogen's redeneringen, onpartijdig en stil te kijken naar zichzelf en zijn bewegingen en het Moeder's Licht te roepen --- dan begint men geleidelijk alles te onderscheiden in dat licht. Zelfs wanneer het niet onmiddellijk

perfect gedaan kan worden, zal de beoordeling en het gevoel helderder en zekerder worden en zal een juist bewustzijn van deze dingen tot stand gebracht worden.

Wanneer een sadhak geen volledig onderscheid kan maken tussen de Moeder's Kracht en de egoïstische en onwetende krachten en de lagere krachten niet kan weigeren, wat zal dan zijn conditie zijn? En wat zal de beste stap zijn om hem mee te nemen op het pad van Yoga?

Al deze vragen zijn gedekt door mijn antwoord. Men kan niet onmiddellijk perfect zijn in onderscheiding of ook in weigering. Het ene onmisbare ding is om door te gaan met oprecht proberen, totdat er een volledig succes komt. Zolang als er volledige oprechtheid is, zal de Goddelijke Genade er zijn en op ieder moment van de weg helpen. 1 Juli 1933

*

Er zijn twee kosmische Krachten --- een de hogere Kosmische Shakti, die een vorm van de Moeder is, de andere een Vermogen van de Onwetendheid. Je moet niet voor de laatste openen, alleen voor de Moeder. 25 Oktober 1933

*

Ik heb u verteld, dat, wanneer ik een fout maak, dan de lagere krachten omhoogkomen om me lastig te vallen, maar u antwoordde, "Het is niet noodzakelijkerwijze als gevolg van een fout, dat zij omhoogkomen." Maar mijn ervaring is, dat zolang als de Moeder's naam op mijn lippen is, niets ongodelijks me aan kan raken. Alleen wanneer ik zorgeloos ben en vergeet haar naam te zeggen, gebeuren fouten.

En waar komt die zorgeloosheid vandaan? Het komt, omdat de gewoonte van de lagere natuur het je laat vergeten. Dat is een actie van de lagere krachten. Alleen door de hogere kracht, die de lagere krachten tegemoet komt en zijn druk op hen (dit is het contact), verdwijnt de gewoonte van vergeetachtigheid. 25 Januari 1935

*

Hoe kan het, dat de Moeder de vijandige krachten niet tot actie kan brengen of het niet wil, omdat zelfs de Asura en Rakshasa en Pisacha haar kinderen zijn?

Wat de Asurische krachten betreft is hun beweging deel van de gewone kosmische beweging in de onwetendheid, maar de Moeder is niet hier om die beweging aan te moedigen, maar om de hogere Waarheid naar beneden te brengen, waarin zij geen plaats hebben. Wanneer zij dan de vijandige Krachten beweegt om tegen haar en haar werk in te gaan en de sadhaks (waarvoor zij heel in staat zijn om het zelf te doen), zou het betekenen, dat zij tegen zichzelf aan het werken is en probeert om haar eigen doeleinde hier te frustreren! Een dergelijke actie zou hoogst absurd zijn. 8 April 1935

De Moeder's Kracht en de Drie Guna's

Wanneer men voelt, dat het de Moeder's Kracht is, die door iemand handelt en niet iemand's eigen kracht, is het dan alleen de Moeder's Kracht, die werkt in iemand's actie, terwijl de guna's stil blijven?

Nee, de guna's zijn er en niet stil --- want zij zijn de instrumentatie. Wanneer de kracht en het innerlijke bewustzijn erg sterk zijn, dan is er een tendens voor de rajas om een soort inferieure vorm van tapas te worden en de tamas om meer als een soort inerte shama te worden. Zo begint de transformatie, maar gewoonlijk is het erg langzaam in zijn proces.

29 Januari 1936

Condities voor de Werking van de Moeder's Kracht

Wanneer je de Moeder's vrede kan ontvangen in het denkvermogen en het hart, dan zal het ook handelen op het vitale en het kalmeren. Als het vitale eenmaal kalm is, dan kan de kracht er in zijn en het sterkte geven.

Er is geen intentie van test of beproeving. Maar voor de Moeder's kracht om te handelen zijn zekere condities noodzakelijk. Er moet een zekere aanvaarding zijn, een standvastige en hardnekkige wil om te weigeren, wat in de weg van haar actie komt en alleen haar kracht te ontvangen.

Maar waarom zou je altijd denken over X of anderen? Je hebt nu erg weinig met X te maken, en het heeft geen nut om alleen aan het verleden te denken. Laat hem over aan de Moeder om te handelen en vergeet dat alles.

*

Wanneer het ego-besef zo sterk bij je terugkomt, moet het zijn, omdat iets in je het toelaat. De Moeder's kracht is er altijd en kan helpen om van deze dingen af te komen, maar jij moet van jouw kant met vertrouwen en oprechtheid de Moeder accepteren en jezelf volledig aan haar kant plaatsen om het zo mogelijk te maken voor de Kracht om met effect te werken. Wanneer slechte gedachten komen, moet je hen weigeren, niet men hen instemmen in je denkvermogen, geen stem aan hen geven in je spraak, niet in hen of hun suggesties geloven. Deze dingen kunnen niet in een dag verdwijnen, maar als je zo doet, zullen ze verminderen en hun vermogen verliezen om een sterke greep op je te hebben en je te verstoren, en aan het eind zullen zij verdwijnen.

21 April 1932

*

Ik wil onophoudelijk worden in aspiratie. Ik voel, dat de Moeder's Kracht in me aspireert. Maar wanneer de Moeder zelf mijn aspiratie niet vergroot door haar Genade, hoe kan ik er dan onophoudelijk in worden?

Het is waar, dat het de Moeder's Kracht is, die in je aspireert, maar wanneer het persoonlijke bewustzijn zijn instemming niet geeft, dan werkt de Kracht niet. Wanneer

het persoonlijke bewustzijn onophoudelijk zoekt naar het Goddelijke en instemt met de werking, dan wordt de aspiratie en de werking van de Kracht ook onophoudelijk.

9 April 1933

Onderscheiding en de Werking van de Moeder's Kracht

Het is gevaarlijk om te denken om "elke barrière van discriminatie en verdediging tegen wat probeert neer te dalen" op je op te geven. Heb je bedacht, wat dit zou betekenen, wanneer dat, wat neerdaalt, iets is, dat niet in consonantie is met de goddelijke Waarheid, misschien zelfs tegengesteld? Een Tegengesteld Vermogen zou niet om een betere conditie kunnen vragen om controle over de zoeker te krijgen. Men zou alleen de Moeder's Kracht en de goddelijke Waarheid moeten toelaten zonder barrières. En zelfs daar moet men het vermogen van onderscheiding behouden om iets vals te ontdekken, dat gemaskerd komt als de Moeder's Kracht en de goddelijke Waarheid, en ook het vermogen van weigering houden, dat iedere vermenging weg zal werpen.

Houd vertrouwen in je spirituele bestemming, trek je terug van dwaling en open het psychische wezen voor de directe begeleiding van het Moeder's licht en vermogen. Wanneer de centrale wil oprecht is, kan iedere erkenning van een fout een stapsteen worden naar een meer ware beweging en een hoger vooruitgang. 24 Mei 1930

*

Hoe te herkennen, dat een bijzondere gedachte, gevoel of impuls tot actie van de Moeder zelf gekomen is en niet van een of andere universele impuls of iets anders? Het is klaarblijkelijk een kracht van de Valsheid, het kan als zodanig herkend worden, maar er zijn veel andere van een verschillend karakter en soms gaat men door met denken, dat zij ingegeven zijn door de Moeder van vanbinnen.

Het kan alleen gedaan worden door onderscheiding, zorg, oprechtheid, een constante controle met betrekking tot de denkvermogen's bewegingen en de groei van een zekere soort psychische tact, die elke mentale imitatie of valse suggestie detecteert als de Moeder's zijnde. 27 April 1933

*

Over mijn zwakheden hebt u de "inertie en fundamentele weerstand in het bewustzijn" genoemd. Hoe kan ik vrij van hen worden?

Er is alleen een regel voor al deze dingen --- zichzelf van dichtbij bekijken om altijd deze dingen te detecteren, wanneer zij zichzelf laten zien, hen altijd en hardnekkig te weigeren, wanneer gezien, altijd te aspireren voor hun verwijdering, altijd de Kracht te roepen van de Moeder om hen te helpen verwijderen. Maar het meest volledige effectieve is, wanneer je de Kracht van de Moeder kan voelen, die in je werkt en zijn actie altijd ondersteunt. 29 Juni 1933

*

U heeft geschreven: "Maar het meest volledige effectieve is, wanneer je kan voelen, dat de Kracht van de Moeder in je werkt en je altijd zijn werking ondersteunt." Wat is de betekenis van "altijd zijn werking ondersteunt"?

Zijn actie ondersteunen betekent, dat men de Moeder's kracht moet herkennen, wanneer het handelt en het onderscheiden van andere egoïstische of onwetende krachten en instemming geven aan de ene en de andere weigeren. Het is weer een algemene regel --- de toepassing ervan moet iedere sadhaka voor zichzelf zien.

1 Juli 1933

*

De Moeder's Kracht zou alles kunnen doen, maar men moet steeds meer bewust van zijn eigen wezen en natuur en wat er beneden in is.

Het is geen kwestie van mentale beoordeling, --- dat heeft weinig nut in deze zaken, --- maar van het bewustzijn, dat voelt en ziet.

Het Supramentale is niet georganiseerd in de lagere vlakken, zoals de andere zijn. Het is alleen een gesluierde invloed. Anders zou de supramentale realisatie gemakkelijk zijn.

22 Mei 1934

*

Wat de Kracht betreft, zei u, "Het creëert zijn eigen activiteiten in het denkvermogen of ergens anders." Drukt in dat geval het denkvermogen of enig ander deel, waarop de Kracht handelt, alleen uit, wat de Kracht gecreëerd heeft?

Dat is de ideale conditie, wanneer de Kracht alleen de ware Kracht is --- maar er is teveel vermenging in de natuur om dat mogelijk te maken in dit stadium van de sadhana.

3 Augustus 1934

*

U zei: "Dat is de ideale conditie, wanneer de Kracht alleen de ware Kracht is." Betekent dit, dat wat mijn bewustzijn voelt als de Kracht, niet de werkelijke Kracht van de Moeder is?

Ik heb gezegd, dat het vermengd wordt met de actie van het huidige denkvermogen, het vitale en het lichaam. Dat is onvermijdelijk, omdat het op hen moet werken. Alleen na de transformatie kan het volledig de Moeder's Kracht zijn zonder vermenging van de gescheiden persoonlijkheid. Wanneer de Goddelijke Kracht in al zijn perfectie zonder vermenging zou handelen vanaf het begin, en geen enkele rekenschap geeft van de huidige natuur, dan zou er geen sadhana zijn, alleen een wonderbaarlijke vervanging door het Goddelijke van de mens zonder enige reden of proces.

4 Augustus 1934

Mentale Kennis en de Werking van de Moeder's Kracht

Gedurende de avondmeditatie probeerde mijn denkvermogen bewust te worden van de gedachten, die de Moeder naar beneden brengt. Is dit de juiste activiteit?

Het is helemaal de weg niet --- wanneer het denkvermogen actief is, is het moeilijker om gewaar te worden van wat de Moeder brengt. Het zijn geen gedachten, die zij brengt, maar het hogere licht, kracht, enz. 22 Maart 1933

*

Met betrekking tot de Moeder heeft u eens gezegd, "Vraag om het bewustzijn van haar kracht." Betekent dat, dat ik zou moeten aspireren om haar bewustzijn en haar kracht te kennen?

Ja --- niet kennen met alleen het denkvermogen, maar hen te voelen en hen te zien met de innerlijke ervaring. 18 Juni 1933

*

Mijn denkvermogen faalt om de huidige toestand van het wezen te begrijpen. Het begrijpt niet, wat de Moeder's Kracht doet.

Genoeg mensen gaan snel vooruit zonder te begrijpen, wat de kracht doet --- zij observeren eenvoudig en beschrijven het en zeggen "Ik laat het allemaal over aan de Moeder." Uiteindelijk komen de kennis en het begrip. 17 Juli 1933

De Moeder's Kracht en het Lichaam

Wanneer kan gezegd worden, dat het materiele wezen klaar is voor het Goddelijke?

Wanneer het materiele bewustzijn open is, de Moeder's Kracht voelt, die erin werkt, en reageert, dan is het klaar. 11 Juni 1933

*

Ik voel het Moeder's licht, vrede, schoonheid, vreugde en liefde, die neerdalen van vanboven in iedere streng van mijn haar. Het hele lichaam, kalm en stil, wordt geabsorbeerd in diepe vrede.

Het kan er zijn in alle atomen van het lichaam, omdat alles heimelijk bewust is. 5 Oktober 1933

*

Een ding, dat ik wil zeggen over de conditie van mijn lichaam: Organiseer geen enkele medicatie voor me. Medicijnen zijn onbetekenend in vergelijking met de Moeder's Kracht en Compassie. Alles zal goed komen door haar Liefde en Kracht --- dat is mijn sterke vertrouwen.

Om de Moeder's Kracht volledig in het lichaam te laten werken, moet het lichaam zelf en niet alleen het denkvermogen vertrouwen hebben en open zijn. 9 Oktober 1933

*

Ik bid, dat de Moeder's Kracht mijn lichaam zou kunnen helpen. Laat me alstublieft haar Licht houden en me door dat Licht vormen door Vrede en Liefde.

Aspireer en concentreer voor zuivering en verlichting van het vitale. Wanneer het vitale eenmaal helder is met het Moeder's Licht en de Moeder's Kracht erin, zal het gemakkelijker zijn voor de Kracht om in het lichaam te werken. 11 Oktober 1933

*

Vandaag kwam, terwijl ik zat met anderen, langzaam iets naar beneden en vulde mijn hele lichaam op. Het lichaam werd erg zwaar, als een standbeeld --- ik kon niet bewegen. Mijn lichaam, speciaal de borstkas, breide zich uit. Vrede! Kalmte! Ananda! Naderhand werd het bovenste gedeelte van mijn lichaam langzaam steeds smaller. Toen kwam er iets binnen door de zolen van mijn voeten, en ik kwam terug naar het fysieke bewustzijn.

Dat is erg goed. Het is de Kracht en de Aanwezigheid van de Moeder van vanboven, die zo naar beneden komt in het lichaam --- eerst in het hoofd en de borstkas en naderhand in het hele lichaam. Het is de eerste fundamentele ervaring van de sadhana, van waaruit de hele rest begint --- want totdat het komt, is alles alleen voorbereiding. Zeer vaak heeft het jaren nodig voor mensen om het in het lichaam te brengen, en bij de meesten komt het alleen met gradaties. Dat het zo in een massa naar beneden zou moeten komen en zelfs naar beneden tot in de borstkas, laat zien, dat wat ik je vertelde, waar was --- dat wanneer je eenmaal vrij wordt van de oude obstakels, die je in de weg stonden, je de Yoga ervaringen zo goed kan hebben als ieder ander. 3 December 1933

*

Is het de hitte, die ik voelde in het lichaam van de koorts of de hitte van de Moeder's Kracht? Het oefende een enorme druk uit op mijn denkvermogen, leven en lichaam.

Dat moet nog gezien worden., Het is het meest waarschijnlijk de tapas hitte; de kwestie is of het gedeeltelijk veranderd wordt in het lichaam in hitte. 7 Juni 1936

*

Het is heel waar, dat de Moeder een constante druk op je gezet heeft om je te helpen om deze ziekte te boven te komen. Ik ben erg blij, dat je er zo erg gewaar van bent geweest. We denken niet, dat het correct is, dat de Moeder alleen de pijn weg kan nemen, maar de organen niet kan vervangen op hun juiste plaats. Dit kan de spirituele Kracht in de tijd bewerkstelligen. Maar het is wenselijk, dat je geen enkele innerlijke conditie van je zou moeten toestaan, die het de werking gemakkelijk maakt om toe te geven aan een, zoals degene, waarover je spreekt, die het moeilijk zouden maken door de oude krachten toe te staan om terug te keren. Zelfs, wanneer dat gebeurt, zal de Moeder natuurlijk nog werken om de voorgaande conditie te herstellen, totdat het rechtgezet is. Maar een continue openheid is erg wenselijk. 22 Oktober 1936

*

Moeder is er niet tegen, dat je naar Madras gaat voor behandeling, wanneer je voelt, dat het noodzakelijk is; maar zij is er helemaal niet zeker van, dat het zal resulteren in een radicale genezing --- het kan zijn of niet zijn en, wanneer het niet zo is, zou het slechter kunnen terugkeren; zo zij kan je niet aanraden om te gaan. Het hangt van je eigen beslissing af.

De ziekte heeft zonder twijfel een fysieke oorzaak, maar er is een sterke weerstand mee geassocieerd voor de Kracht --- die evident gezeten is in het onderbewuste, omdat je er niet gewaar van bent. Dit wordt getoond door het feit, dat nadat de Moeder daar een geconcentreerde kracht geplaatst had, het geheel gewelddadiger terugkeerde na een uur's verlichting. Dat is altijd een teken van een gewelddadige en obstinate weerstand ergens. Alleen, wanneer dit teboven gekomen kan worden of verdwijnt, kan er een volledige verlichting komen.

Je ervaringen, gerelateerd in de brief, waren heel solide en erg goed. Er is geen waanidee over de Kracht, die in het lichaam werkt, maar er zijn evident punten, waar er nog veel weerstand is. Het lichaamsbewustzijn heeft veel delen en veel verschillende bewegingen en ze openen of veranderen niet allemaal samen. Het lichaam is ook erg afhankelijk van het onderbewuste, dat vrijgemaakt moet worden en verlicht, voordat het lichaam vrij kan zijn van tegengestelde reacties. 15 April 1938

*

De Moeder's Kracht stroomt altijd naar beneden --- je lichaam moet nu haar gewoonte vergeten van depressie of verdriet. Laat het geluk er ook in komen.

*

Eerst organiseert de Moeder de innerlijke delen van het wezen; dan begint zij te werken aan het uiterlijke wezen. Betekent dit, dat wanneer de innerlijke delen onder controle gebracht zijn, zij dan begint te werken aan de fysieke natuur?

Het is het gebruikelijke verloop, maar enig werk wordt altijd gedaan in de innerlijke delen, omdat zij onderling afhankelijk zijn.

De Moeder's Therapeutische Kracht

Terwijl ik werkte, voelde ik plotseling een druk van zwakheid, een depressie in de borstkas. Toen ik er bewust van werd, opende ik mijzelf en riep de Moeder's kracht. Na een paar minuten verdween het. Was het de goddelijke sterkte, die me op een of andere mysterieuze manier ondersteunde, of was het de inherente sterkte van het lichaam, die ontwaakte?

De inherente sterkte van het lichaam doet dergelijke dingen niet. Het is de Moeder's kracht, die het doet, wanneer men roept en zichzelf opent. Zelfs mensen, die nooit Yoga deden en nergens bewust van zijn, worden zo genezen zonder de redenen te weten of de manier te voelen, waarop het gedaan werd. De Kracht komt van vanboven of het omhult in het neerdalen en komt van buiten naar binnen of het komt naar buiten van vanbinnen na daar te zijn neergedaald. Wanneer je bewust bent van het spel van de Krachten, dan voel je de werking. 5 Mei 1933

*

Toen ik opstond uit de slaap, voelde ik, dat een verkoudheid mijn hoofd al binnengegaan was. Mijn bewustzijn bracht de Moeder's Kracht naar beneden en de verkoudheid verdween. Eerder zei het bewustzijn gewoonlijk passief, "Laat de Kracht het uitwerken", maar het effect was niet hetzelfde. Ik wil weten, of de methode, die aangenomen is voor de Kracht, nogal de juiste manier is.

Het is nogal de juiste manier. Het is erg goed, dat je leert om de Kracht te gebruiken.
27 Augustus 1934

*

Iedere keer, dat ik de Moeder's aanraking ontvang bij de Pranam, voel ik een besef van sterke voeding, zelfs in het fysieke wezen. Wanneer zij haar vingers drukt op het openingspunt van de wervelkolom op de top van mijn hoofd, dan voel ik iets subtiels, dat binnenkomt, dat mijn innerlijke wezen laat overstromen met vreugde. Dit besef van voeding (alsof een nieuwe substantie vanbinnen gecreëerd wordt) is zo sterk, dat zelfs als ik ziek ben of zwak, het volledig domineert met zijn besef van vreugde en zekerheid.

Terwijl je lijdt onder een slechte gezondheid, drukt Moeder de voeding van de goddelijke sterkte en gezondheid in je fysieke wezen, en hernieuwt haar substantie ermee.
4 November 1934

*

Wanneer we willen, dat de Moeder iemand buiten helpt met haar Kracht, maar als we haar de verkeerde informatie geven, mist de hulp, die zij stuurt, dan zijn merkteken of gaat het automatisch, waar het moet gaan? Ik veronderstel, dat de Moeder gisteren handelde, voordat X de verkeerde informatie over mijn oom gaf, maar wanneer zij van de start verkeerd geïnformeerd was, wat zou er dan gebeurd zijn?

Ja, Moeder had eerder gewerkt, maar verkeerde informatie, die over de werking komt, creëert een verwarring, zodat het niet langer mogelijk is om te zeggen, wat het resultaat is van de werking. Wanneer de informatie aan het begin was, zou het natuurlijk nog erger zijn. Het is erg noodzakelijk, dat informatie, die gegeven wordt, correct zou moeten zijn.
10 Juni 1935

*

Ik herinner me, dat de Moeder eens zei, dat er bijna geen ziekte is, die niet genezen kan worden door Yoga. Ik was verrast, heel verrast en dacht, "Hoe is het dan met kanker, de dodelijkste vijand van de huidige beschaving? Kan het genezen worden door Yoga? Wat is uw opinie?"

Natuurlijk kan het, maar onder de voorwaarde van vertrouwen en openheid of beide. Zelfs een mentale suggestie kan kanker genezen --- met geluk natuurlijk, als getoond wordt door de zaak van de vrouw, die niet succesvol geopereerd werd voor kanker, maar de dokters logen en vertelden haar, dat het geslaagd was. Het resultaat, de kankersymptomen hielden op en zij stierf vele jaren later door een geheel andere ziekte.
11 Oktober 1935

*

Ik had een verhitte, maar plezierige discussie met X over de actie van de helende kracht. Hij argumenteerde: "Nu dat de helende kracht hier aangekomen is, werkt het waarschijnlijk in andere delen van de wereld, en Tom, Dick en Harry kunnen het gebruiken, zelfs, wanneer zij niet spiritueel ontwikkeld zijn."

Het zou kunnen werken, maar niet door iedere T, D en H, in het begin tenminste.

Ik was tevreden, dat de helende kracht alleen zal handelen, wanneer een mens op de een of andere manier open is voor de Moeder, door devotie, vertrouwen of een of ander verstandhouding. Ik zei ook, dat de helende kracht het meest waarschijnlijk alleen kan werken, wanneer de heler direct in fysiek contact met haar is. Zekere voorwaarden zijn noodzakelijk voor heling. Wat zegt u?

Eerst zal het zonder twijfel zo zijn, wanneer het de ware Kracht zou zijn, maar wanneer het gesetteld is in het aardebewustzijn, dan zou een algemener gebruik van suprafysieke kracht voor heling mogelijk kunnen worden.

Het is ook niet altijd noodzakelijk, dat de verstandhouding, waarover je spreekt, bewust moet zijn. Coué bijvoorbeeld, had een verstandhouding met de Moeder zonder het te weten --- zij vertelde me, dat hij iets van de kracht kreeg en over het begin van zijn werk, lang voordat hij bij iemand bekend was (natuurlijk kende zij zijn naam niet, maar zij beschreef hem en zijn werk op een zodanige manier, dat de identificatie evident was).

3 Februari 1936

*

X schrijft, dat haar heupgewricht pijn weg is en wil, dat ik de Moeder dank voor het verwijderen. Zij berekent, dat haar eerste brief aan me, die de pijn noemt, mij op Donderdag bereikt moet hebben en haar heuppijn verdween bijna wonderbaarlijk om acht uur in de avond op die dag. Maar ik schreef niet naar de Moeder over X's klacht tot Vrijdag. Zou het kunnen zijn, dat, toen X's brief de Ashram atmosfeer binnenkwam, er een antwoord kwam?

Y sprak met de Moeder over X's pijn op dezelfde dag --- dus het is niet noodzakelijk om een automatisch effect te veronderstellen van de brief zelf. Maar een dergelijk automatisch effect vindt vaak plaats, ofwel onmiddellijk na het schrijven of wanneer de brief de Moeder's atmosfeer binnenkomt.

17 April 1936

*

Ik hang in mijn beoefening over het algemeen af van medicijnen, die geïmpregneerd zijn met de Moeder's kracht. X is nu overtuigd, dat er niets van enig medicijn over is na potentiëring, behalve Homeopathische filosofie (de Moeder's kracht). Wat is uw opinie?

Ik heb nooit opinies --- behalve voor het doel van schrijven of conversatie. Voor het oog van de Yogi zijn alle opinies waar en alle vals. Alleen werkelijkheden en resultaten zijn van belang. De Moeder's kracht is een werkelijkheid en de genezing is het resultaat --- het medicijn is misschien een fenomenale verbinding tussen de twee. 2 Juni 1936

*

Het was precies uit bezorgdheid voor je, omdat het lijden van geheugenverlies en de spasmes excessief geweest zijn, dat ik je voorgesteld heb om de hulp van behandeling te nemen. Het is een feit van mijn ervaring, dat wanneer de weerstand in het lichaam te sterk en te hardnekkig is, het kan helpen om enige hulp te nemen van een fysiek middel als een instrument van de Kracht om directer op het lichaam zelf te werken; want het lichaam voelt zich dan zelf ondersteund tegen de weerstand van beide kanten, door middelen, die zowel fysiek als suprafysiek zijn. De Moeder's Kracht kan door beide samen werken.

1 September 1936

*

In de laatste twee weken is er geen verbetering geweest in mijn zenuwmoelijkheden. Ik had het geloof, dat de Moeder's blik en genade bij de Zondag Pranam mijn situatie gemakkelijker zou maken, maar het deed het niet. Zal ik medische behandeling ondergaan of enkel rekenen op Moeder's genade en invloed, die ik zal ontvangen op de Zondag Pranam?

Zondag Pranams zijn niet de enige manier om Kracht te ontvangen, men kan het doen door te openen om het te ontvangen in een stille concentratie. Wanneer je dat kan doen, dan kan iedere ziekte ofwel onmiddellijk genezen worden of, als het chronisch is, in de tijd. Dit zou in ieder geval gedaan moeten worden. Maar waar er geen volle openheid is, kan medische behandeling helpen als een hulpmiddel. Wanneer je X wil consulteren, zou hij in staat kunnen zijn om je zaak beter te kunnen begrijpen, dan uit tweede hand en je zou kunnen zien, of jou zou willen om enige remedies te proberen, die hij suggereert.

28 Maart 1937

Moeder's Kracht ontvangen over een Afstand

Ik zal over Comilla schrijven om je het verdrietige verhaal te presenteren over een verdrietige persoon's leven. Want gedurende vijftwintig jaar heb ik geleden onder leucorrhoea. Ik heb allerlei soorten behandelingen genomen, maar slaagde er nooit in om het te verwijderen. Mijn lichaam wordt met de dag zwakker. Ik voel, dat geen dokter deze ziekte kan verhelpen. Jij en de Moeder zijn op aarde gekomen om mensen's lijden te verwijderen. Ik bid, dat u dit arme kind bevrijden zal van haar lijden.

Het is mogelijk voor haar om genezen te worden,²³ maar alleen wanneer zij voldoende en volledig vertrouwen heeft en de kracht van de Moeder kan ontvangen. Wanneer zij zichzelf in waar contact kan brengen, zal zij genezen.

*

Wat je vriend vraagt betreft, is het goed mogelijk voor hem om te ontvangen, waar hij is zonder hier te komen als hij de adoratie van de Moeder in zijn hart heeft en een intense roep.

25 Augustus 1935

*

²³ *Geschreven door Sri Aurobindo aan zijn secretaris, die de vragensteller beantwoordde. --- Ed.*

U sprak over mijn vriend X als ontvangen van de Moeder's Kracht.

"In contact met" de Goddelijke Kracht, die de kracht is van de Moeder --- dat schreef ik, geloof ik.

Maar welke Moeder?

Hoeveel Moeders zijn er?

De onze of een of andere universele Moeder, zoals mensen zeggen?

Wie is deze een of andere universele Moeder? Hoeveel van deze een of andere Moeders zijn er?

Ik vraag het, omdat ik niet begrijp, hoe hij zonder de Moeder te roepen, haar Kracht krijgt.

Heb je hem niet bij de foto neergezet en zijn brief in verbinding gebracht met ons? Is hij niet naar deze richting gekeerd? Heeft hij Y niet ontmoet en onder de indruk geweest van hem --- een derde kanaal van contact? Dat is nogal voldoende om hem aan een contact te helpen, wanneer hij het vertrouwen en Yogische spanning in hem heeft.
2 Februari 1936

*

Heeft de Moeder werkelijk kracht naar mijn vriend gestuurd?

Ik weet niet of de Moeder kracht stuurt in de geaccepteerde zin; ik heb het haar niet gevraagd. In ieder geval kan iedereen de kracht ontvangen, die vertrouwen heeft en oprechtheid, wiens psychische wezen begonnen is met ontwaken en die zichzelf opent --- of hij het nu weet of niet, dat hij ontvangt. Wanneer X het zichzelf zelfs inbeeldt, dat hij ontvangt, zou dat de weg kunnen openen tot een werkelijke ontvangst, --- wanneer hij het *voelt*, waarom twijfelen aan het gevoel? Hij probeert zeker hard om te veranderen en dat is de eerste noodzaak; wanneer men probeert, kan het altijd gedaan worden, in meer of minder tijd.
28 Juni 1943

*

Het was 1 uur a.m. 's avonds, toen mijn broer in een ondraaglijke pijn me belde en vroeg of Sri Aurobindo hem kon helen. Ik nam enige Prasad bloemen eruit, die bij me waren en raakte er het aangedane deel mee aan. En zie! de pijn verdween en hij begon te herstellen. Ik wil weten of u hiervan gewaar was en mijn gebed hoorde.

Wat in dergelijke gevallen gebeurt, is, dat wanneer iemand geaccepteerd wordt, de Moeder iets van zichzelf naar hem uitstuurt en dit is bij hem, waar hij ook naar toegaat en altijd in verbinding met haar wezen hier is. Dus, wanneer hij iets doet zoals wat jij deed in dit geval met vertrouwen en bhakti, bereikt het door die emanatie van haarzelf, die bij hem is, het innerlijke of uiterlijke Moeder's bewustzijn en de Kracht gaat terug voor het resultaat.

Sadhana door Werk voor de Moeder

De Moeder's Kracht Vinden in Werk en Actie

Gisteren werkte ik met een grote kracht en nadat ik de Moeder in de avond zag, voelde ik, dat er helemaal geen fysieke vermoeidheid was en dat ik nog twaalf uur verder kon werken.

Het is de Moeder's energie, die naar beneden komt in het vitale en fysieke voor diegenen, die open waren. 12 Februari 1933

*

Ik vertelde u, dat ik vreedevol kon werken in de Graanschuur, maar helaas, ik ben niet in staat om dat te doen. Ik zit stil om mijn werk te doen, X komt en begint te praten over veel dingen en creëert een verstoring in me. Ik bid, dat u me zal helpen.

Je moet in staat zijn om de Moeder in werk en actie te vinden, zowel als in concentratie en stilte. Het is goed mogelijk om zelfs, wanneer de stilte er is in je en geen rusteloze beweging, te bewegen en handelen en alles te doen, wat nodig is. Het is in feite, wanneer alles vanbinnen stil is, vrij van verlangen en zonder rusteloze beweging, dat de Moeder's kracht het beste kan handelen en dingen doen op de juiste manier. Je zou naar de Moeder moeten aspireren om de juiste kracht te laten handelen en te werken en haar vinden in het werk en de actie. 31 Mei 1933

*

Wanneer ik enig werk doe voor mijzelf of enig werk doen als mijn eigen, wordt ik vermoeid. Maar mijn denkvermogen realiseert zich nu, dat deze vermoeidheid komt, omdat ik het werk niet geofferd heb aan mijn Goddelijke Ouders.

Wanneer er een volledige overgave is in het werk en je voelt, dat het de Moeder's is en dat de Moeder's kracht in je werkt, dan komt vermoeidheid niet. Juli 1933

*

Is het gedurende het werk goed om te blijven denken: "Het is de Moeder, die het werk door ons doet"?

Wanneer het *werk* is, kan je dat altijd doen, mits je realiseert, dat het afhangt van het instrument, of de Moeder's kracht volledig werkt of niet.

Wanneer we denken, dat het de Moeder is, die door ons werkt, dan zouden verkeerde bewegingen zich kunnen verbergen in de vermomming van de Moeder?

Wanneer je denkt, dat alle acties van de Moeder komen, dan zal het natuurlijk dat effect hebben --- de acties komen van Prakriti. Werk is een verschillende zaak, want het is het Moeder's werk, dat je doet. 16 Augustus 1933

*

Vandaag voelde ik, alsof iemand anders dan ikzelf mijn acties uitvoerde. Natuurlijk was ik er, maar op de achtergrond. Was het niet de Moeder's Kracht, die probeerde om me integraal in zichzelf op te nemen?

Het is teveel om dat te zeggen. Wat je zegt, komt alleen neer op een of andere glimp van de kosmische Kracht achter alle acties. 2 Juni 1934

*

Iedereen is in de Moeder, maar men moet daarvan bewust worden, niet alleen van het werk. 1 April 1935

*

Het gevoel, dat alles wat men doet van het Goddelijke is, dat alle actie de Moeder's is, is een noodzakelijke stap in ervaring, maar men kan er niet in blijven --- men moet verder gaan. Diegenen kunnen erin blijven, die de natuur niet willen veranderen, maar alleen om de ervaring te hebben van de Waarheid erachter. Je actie is volgens de universele Natuur en daarin is het weer volgens je individuele natuur, en de hele Natuur is een kracht, die door de Goddelijke Moeder uitgezet wordt voor de actie van het universum. Maar zoals dingen zijn, is het een actie in de Onwetendheid en het ego; terwijl wat we willen, een actie is van de goddelijke Waarheid, die ongesluierd is en niet vervormd door de Onwetendheid en het ego.

Dus, wanneer je voelt, dat je acties allemaal gedaan worden door de kracht van de Moeder, is dat de ware ervaring. Maar de wil van de Moeder is, dat alles, wat je doet, niet gedaan zou moeten worden door haar Kracht in de Natuur, zoals nu, maar door haar eigen directe kracht in de Waarheid van haar natuur, de hogere goddelijke Natuur. Dus was het ook correct, wat je naderhand dacht, dat tenzij er deze verandering is, de ervaring, dat alles wat je doet, gedaan wordt door haar wil, nu permanent zou zijn, het je zou kunnen houden in de lagere actie, zoals het bij velen doet en de verandering voorkomt of vertraagt. Wat je nu nodig hebt als een permanente ervaring, is die van de Moeder's Kracht, die in je werkt in alle dingen om dit onwetende bewustzijn en deze onwetende natuur te veranderen in haar goddelijke bewustzijn en de goddelijke natuur.

Het is hetzelfde met de waarheid over het instrument. Het is waar, dat ieder wezen een instrument is van de kosmische Shakti, daarom van de Moeder. Maar het doel van de sadhana is een bewust en perfect instrument te worden, in plaats van een, die onbewust is en daarom onvolmaakt. Je kan alleen een bewust en volmaakt instrument zijn, wanneer je niet langer handelt in gehoorzaamheid aan de onwetende drang van de lagere natuur, maar in overgave aan de Moeder en gewaar van haar hogere Kracht, die in je handelt. Dus ook hier was je intuïtie volmaakt waar.

Maar dit alles kan niet in een dag gedaan worden. Zo heb je nog een keer gelijk om niet angstig of ongemakkelijk te zijn. Men moet waakzaam zijn, maar niet angstig en ongemakkelijk. De Moeder's Kracht zal handelen en het resultaat op zijn eigen tijd brengen --- tenzij men alles aan haar offert en aspireert en waakzaam is, haar roept en de hele tijd herinnert, stil alles weigert, dat in de weg staat van de actie van haar transformerende Kracht. Je tweede kijk hierop was meer vanuit de juiste hoek van visie dan de eerste. Zeggen, dat ik het niet ben, die moet handelen, dus ik geef er niet om,

is teveel gezegd --- men moet handelen in zoverre als men moet aspireren, zichzelf offeren, instemmen met Moeder's werking, al het andere weigeren, steeds meer overgeven. Al het andere zal in de tijd gedaan worden; er is geen reden voor opwindning of depressie of ongeduld.

13 Juli 1935

*

Wat wordt bedoeld met een instrument zijn of gebruikt worden door de Moeder's Kracht? Wanneer men op een impuls handelt, is het vaak een verkeerde beweging --- hoe kan dat een geval zijn van een instrument zijn? Toen u naar X schreef, "Je wordt gebruikt als een effectief instrument", schreef u het als een tijdelijke aanmoediging?

Zolang als men niet bewust is van de Kracht, die door iemand werkt, wordt men bewogen door de Prakriti. De Prakriti zou soms gebruikt kunnen worden door het Goddelijke voor een of ander werk, dat gedaan moet worden, maar dat is niet, wat bedoeld wordt in de Yoga met een "instrument" worden. Ik weet niet, waaraan je refereert, wat X betreft, --- zijn gedichten werden door ons geïnspireerd en hij voelde het en het hielp zeker verscheidene mensen; in die mate was hij een instrument voor het werk, zolang als hij in de juiste attitude was. Natuurlijk kan men voor het werk een instrument zijn, niet voor dingen als seks, die niets met de Yoga te maken hebben of het werk. Maar de werkelijk instrumentaliteit begint, wanneer het bewustzijn van de Kracht werking vanbinnen begint.

30 Oktober 1935

*

In een brief over werk zegt Sri Aurobindo: "Wat toewijding betreft, maak de *saṅkalpa* altijd offeren ervan, herinner en bid, wanneer je kan. . . . Dit is om een zekere attitude te fixeren. Naderhand kan de Kracht voordeel hebben aan deze sleutel om de diepere toewijding vanbinnen te openen." Mag ik weten in welke termen deze diepere toewijding uitgedrukt kan worden?

Men begint een dubbel bewustzijn te voelen, een innerlijk wezen vanbinnen, dat altijd toegewijd is, spontaan en stil, vol van de devotie aan de Moeder of gewaar van haar werkende Kracht of van haar aanwezigheid of al deze samen en een andere de uiterlijke, waardoor het werk gedaan wordt.

1936

*

Gedurende het werk valt het bewustzijn, hoe hoog het ook eerder was, onmiddellijk in inertie. Zal deze conditie nooit veranderen?

Het is niet noodzakelijk om in inertie te vallen, maar men komt altijd in een mindere intensiteit van bewustzijn gedurende het werk, tenzij men in het werk het bewuste contact tot stand gebracht heeft met de Moeder's Kracht en daar gewaar van is gedurende het werk of tenzij men een dubbel bewustzijn ontwikkeld heeft, het innerlijke geconcentreerd, het uiterlijke, dat het werk doet.

12 April 1936

*

U schijnt aan X geschreven te hebben, dat er een speciale kracht is voor het werk en, wanneer het naar beneden gebracht wordt, zijn actie geen gescheiden iets van meditatie hoeft te blijven. Wat is deze speciale kracht voor het werk?

Het is de Moeder's kracht natuurlijk.

16 Mei 1936

*

Alleen, wanneer werk en actie op die manier gedaan worden, zonder aandrang op iemand's persoonlijke ideeën en persoonlijke gevoelens, maar alleen ter wille van het Goddelijke zonder gedachte over het zelf, wordt werk volledig sadhana en kunnen de inwendige en uitwendige natuur een harmonie bereiken. Het maakt het meer mogelijk voor het innerlijke wezen om de uiterlijke actie op te nemen en te verlichten en bewust te worden van de Moeder's kracht erachter, die het begeleidt in zijn werken.

3 Januari 1937

*

Zou men moeten proberen om Moeder's Kracht naar buiten te brengen gedurende het werk, wanneer men er bewust van is?

Het is de Moeder's Kracht, die moet werken door de sadhak, niet de sadhak, die moet werken door de Moeder's Kracht.

Wanneer men nog niet bewust is van haar Kracht, zou men dan zijn eigen energie in het werk moeten brengen? Hoe is de innerlijke energie gerelateerd aan de uiterlijke energie?

Het eerste stadium is, wanneer men werkt met de uiterlijke energie, maar er een innerlijk bewustzijn is, dat het ondersteunt, dat volledig afhankelijk is van de Moeder. De tweede is, wanneer er een innerlijk bewustzijn en kracht is, die uiterlijke instrumenten gebruikt --- de uiterlijke energie, die stil is of anders een deel alleen van het innerlijke --- terwijl dit innerlijke bewustzijn weet, dat de kracht de Moeder's is of de Moeder's aanwezigheid erin voelt: er zijn verschillende ervaringen in dit respect. De derde is, wanneer alles de werkende Moeder's Kracht is.

10 April 1937

*

Er zijn twee wegen om een offer te brengen aan de Moeder: een is handeling offeren aan haar voeten, zoals men een bloem zou kunnen offeren; de andere is zijn persoonlijkheid terugtrekken en voelen alsof zij alle acties aan het doen was. Welke van deze wegen is de betere voor de sadhana?

Er is geen noodzaak om te vragen, wat beter is, omdat zij niet wederzijds exclusief zijn. Het denkvermogen beschouwt hen als tegengestelden. Het psychische wezen kan de handeling offeren, terwijl de natuur passief is voor de Kracht (het ego, dat uitgewist is of zich heeft teruggetrokken) en de Moeder's Kracht voelen, die de handeling doet en haar Aanwezigheid erin.

5 November 1938

*

Wis het stempel van het ego uit het hart en laat de liefde van de Moeder haar plaats vinden. Werp alle aandrang uit het denkvermogen op je persoonlijke ideeën en oordelen, dan zal je de wijsheid hebben om haar te begrijpen. Laat er geen obsessie zijn van zelf-wil, ego-drang in de actie, liefde van persoonlijke autoriteit, hechting aan persoonlijke preferentie, dan zal de Moeder's kracht in staat zijn om helder in je te handelen en je zal de onuitputtelijke energie krijgen, waarom je vraagt en je dienst zal perfect zijn.

27 November 1940

Werk voor de Moeder in de Integrale Yoga

Om volledig binnen te gaan om ervaringen te hebben en het werk te verwaarlozen, het externe bewustzijn, is te ongebalanceerd, eenzijdig in de sadhana --- want onze Yoga is integraal; dus ook zichzelf naar buiten werpen en alleen in het uiterlijke wezen leven is te ongebalanceerd, eenzijdig in de sadhana. Men moet hetzelfde bewustzijn hebben in de innerlijke ervaring en de uiterlijke actie en beiden vol van de Moeder maken.

*

Er zou niet alleen een algemene attitude moeten zijn, maar ieder werk zou aan de Moeder geofferd moeten worden om zo de hele tijd een levende attitude te laten blijven. Er zou gedurende het werk geen meditatie moeten zijn, want dat zou de attitude wegtrekken van het werk, maar er zou een constante herinnering moeten zijn van de Ene aan wie je het offert. Dit is alleen een eerste proces; want wanneer je voortdurend het gevoel kan hebben van een kalm wezen vanbinnen, dat geconcentreerd is in het besef van de Goddelijke Aanwezigheid, terwijl het oppervlaktedenkvermogen het werk doet, of wanneer je altijd kunt beginnen te voelen, dat de Moeder's kracht het werk doet en je alleen een kanaal bent of een instrument, dan zal er in de plaats van een herinnering een automatische constante realisatie begonnen zijn van de Yoga, de goddelijke vereniging, in werken.

April 1930

*

Diegenen, die het werk doen voor de Moeder in alle oprechtheid, worden voorbereid door het werk zelf voor het juiste bewustzijn, zelfs als zij niet neerzitten voor meditatie of enige bijzondere oefening volgen van Yoga. Het is niet noodzakelijk om je te vertellen, hoe je moet mediteren; wat er ook nodig is, zal vanzelf komen, wanneer je in je werk en gedurende alle tijden oprecht bent en jezelf open houdt voor de Moeder.

15 Maart 1932

*

De Moeder denkt niet, dat het goed is om al het werk op te geven en alleen te lezen en te mediteren. Werk is deel van de Yoga en het geeft de beste gelegenheid om de Aanwezigheid, het Licht en het Vermogen naar beneden te roepen in het vitale en haar activiteiten; het vergroot ook het gebied en de gelegenheid van overgave.

Het is niet genoeg om te herinneren, dat het werk het Moeder's is --- en ook het resultaat. Je moet leren om de Moeder's kracht achter je te voelen en te openen naar de inspiratie en de begeleiding. Altijd herinneren door een inspanning van het

denkvermogen is te moeilijk; maar wanneer je in het bewustzijn gaat, waarin je altijd de Moeder's kracht in je voelt of je ondersteunt, is dat het ware. 18 Augustus 1932

*

De Moeder weigert om je te verlossen van al het werk --- werk is een noodzakelijk deel van deze Yoga. Wanneer je geen werk doet en al je tijd in "meditatie" doorbrengt, zal jij en je sadhana alle greep op werkelijkheden verliezen; je zal jezelf verliezen in ongecontroleerde subjectieve voorstellingen, zoals die, die je nu toestaat om je te controleren en je in je acties te leiden --- zoals je afwezig houden van de Pranam, fantasievol te worden en onregelmatig in voedsel tot je nemen, naar de Moeder komen op de verkeerde tijd en plaats onder de verbeelding, dat ze je geroepen heeft --- acties, die gedictieerd worden dwaling en valse suggesties en niet door de Waarheid. Door werk te doen voor de Moeder met overgave aan haar, met gehoorzaamheid aan haar uitgedrukte wil, zonder grillen en vitale zelf-wil, kan je in aanraking blijven met de belichaamde Moeder hier en vooruitgaan in de Yoga. Hoofdzakelijk subjectieve ervaringen zonder controle door ons zal je niet leiden naar de Waarheid en zou je er ver van kunnen leiden in loutere verwarring en dwaling.

Wanneer je de B. D. [*Building Department*] rekening en het brievenwerk niet wil doen, dan kan je het werk opnemen om dagelijks voor de poort te zorgen van 12 tot 2; maar het is beter, wanneer je dit poortwerk combineert met het typen van brieven, wanneer het ook nodig is. Wanneer je het poortwerk niet wil doen, dan moet je doorgaan met het werk, dat je nu hebt. Wanneer je alleen het poortwerk neemt, dan moet je de typemachine overdragen aan het B. D., zodat het door kan gaan met gebruikt te worden voor het werk, dat je tot nu toe deed.

Ik moet je waarschuwen, dat door terugtrekking in een eenzijdig subjectief bestaan vanbinnen en door wegduwen van je van alle aanraking met fysieke werkelijkheden, je over het verkeerde pad rent en je sadhana in gevaar brengt. Het gebeurt met sadhaks, die dit doen, dat zij een mentale Formatie maken en het in de plaats zetten van de ware belichaamde Moeder hier, en dan beginnen zijn onder de inspiratie ervan de aanraking te verliezen met haar en haar niet te gehoorzamen en de valse suggestie te volgen van hun mentale Formatie. Het eerste, dat het doet, is hen aan te zetten om haar niet te schrijven, niet naar de Pranam te komen, niet te handelen, wat betreft voedsel, werk, enz. volgens de lijnen, die zij neergelegd heeft, haar niet te gehoorzamen --- zoals je haar niet gehoorzaamd hebt met betrekking tot naar de Pranam komen deze morgen. Een ander erg slecht teken van deze valse conditie is, wanneer zij voelen, dat zij niet in aanraking zijn met de Moeder, wanneer zij haar ontmoeten in het lichaam en alleen begeleid worden door een of andere onstoffelijke Moeder in hun eigen egoïstische bewustzijn --- dat is een zeker teken, dat de Valsheid in hun sadhana komt. Wat hun manier van leven betreft, wensen zij niet om als anderen te doen, maar een speciale manier van leven voor zichzelf te hebben, dat bestuurd wordt door een of andere Voorstelling binnen hen. Dit alles moet je stoppen. Je moet regelmatig naar de Pranam komen, regelmatig je voedsel nemen, regelmatig slapen, het werk doen, dan consciëntieus aan je gegeven is, de lijnen volgen, die neergelegd zijn voor deze Ashram door de Moeder, en door een juist bewustzijn in dit leven moet je haar Waarheid realiseren in het fysieke bestaan.

Je onwilligheid om naar de Pranam te komen, omdat dat een of andere subjectieve ervaring zou onderbreken, is helemaal niet op zijn plaats. Er kan geen ervaring in de formele meditatie, geen honderd ervaringen samen kunnen de aanraking waard zijn van de Moeder in de Pranam. Wanneer je het psychische wezen

naar voren had in het fysieke of zelfs in het hart en het vitale, dan zou je het onmiddellijk voelen. Bovendien zijn deze ervaringen niet supramentaal, zoals je je lijkt in te beelden. De supramentale Waarheid zou nooit achter dergelijke dwalingen kunnen staan, zoals die je nu maakt. Bovendien is verkrijgen van het supramentale Licht niet zo gemakkelijk als je je inbeeldt; ik heb de sadhaks steeds weer gewaarschuwd tegen de dwaling van denken, dat zij al in het bezit zijn van het supramentale of aanraking ermee. Men moet door een lange en geduldige ontwikkeling gaan door veel lagere stadia van bewustzijn, voordat men zelfs binnen afzienbare afstand is van het supramentale.

Elke gehechtheid en zelf-verwenning zijn gevaarlijk --- gehechtheid en zelf-verwenning in subjectieve ervaringen en afstandelijke "meditaties", die de Waarheid opzij duwen in het objectieve leven, is zo gevaarlijk als iedere andere. Trek je terug van deze dwalingen en ga terug naar de ware balans van de sadhana. Wanneer je het psychische in het fysieke wil, kan je het niet krijgen door hoofdzakelijk in meditatie te zitten en abstracte ervaringen te hebben; je kan het alleen krijgen door het te zoeken in het fysieke leven en actie, door werk voor de Moeder, gehoorzaamheid en overgave in het werk aan de Moeder, die hier aanwezig is in haar eigen lichaam.

15 September 1932

*

Wanneer ik gedurende enige tijd alleen ben, dan voel ik aspiratie in het hart, vrede en Samata. Ik voel, alsof niets me kan verstoren. Maar wanneer ik uit het werk kom of hier en daar naartoe ga en meng met anderen, dan verlies ik dit gevoel. Waarom gebeurt het zo?

Het is de moeilijkheid van kalm zijn en overgegeven in actie en beweging; wanneer er geen actie is en men zit eenvoudig stil, dan is het gemakkelijk om stil te zijn.

Hoe kan deze zwakheid geweigerd worden van de natuur, zodat ik in vrede kan leven en in Samata midden tussen het werk en overal?

Door ego en verlangen te weigeren en alleen te leven en werken voor het Goddelijke.

Zullen diegenen, die in vrede en Samata leven, maar niet ter wille van de Moeder werken of weinig werk doen, volledig getransformeerd worden?

Nee; zij worden helemaal niet getransformeerd.

7 Mei 1933

*

Wanneer men werkt met een attitude van dienst en liefde, maar niet mediteert, zal het niet tot stagnatie leiden vanuit een innerlijk standpunt? Veel zeggen, "We doen Moeder's werk en dat is voldoende."

Wanneer ze het in de juiste geest doen, dan zou het voldoende voor hen kunnen zijn, omdat het de rest zal brengen --- door de geest, waarin zij het werk doen. Het is een zaak van idiosyncrasie --- er zijn sommigen, die niets kunnen verkrijgen zonder meditatie, zodat werk of bhakti hun enige redmiddel is.

24 Mei 1933

*

Mensen zeggen, "Zolang als de lagere natuur niet volledig gezuiverd is, is het gevaarlijk om veel meditatie te doen. Wanneer men teveel mediteert, voordat men gezuiverd geworden is door middel van werk, zouden dingen omhoogkomen uit de lagere natuur en de sadhak van streek maken. Wanneer de hogere krachten naar beneden komen in een natuur, die niet voldoende gezuiverd is door werk, is het moeilijk om de neerdaling van de goddelijke krachten te dragen."

Het is niet de neerdaling van de hogere of goddelijke krachten, die een sadhak van streek brengt, het is zijn aanvaarding van krachten van valsheid door ambitie, ijdelheid, verlangen om een grote Yogi te zijn of een gehechtheid aan zijn ervaringen zonder aandacht voor hun waarheid of hun bron.

Het is niet goed om de hele tijd of een groter deel van de tijd in meditatie door te brengen, tenzij men erg sterk in het denkvermogen is --- want men krijgt de gewoonte om volledig in een innerlijke wereld te leven en de aanraking te verliezen met externe werkelijkheden --- dit brengt een eenzijdige niet harmonieuze beweging en zou kunnen leiden tot verstoring van de balans. Het is het beste om zowel meditatie als werk te doen en beiden toe te wijden aan de Moeder. 6 Augustus 1933

*

Mijn gedachten, emoties en gewaarwordingen zijn allemaal gekeerd naar de Moeder. Maar hoe kan ik hen haar laten dienen in het praktische leven? Ik maak nog steeds fouten en krijg niet altijd de juiste aspiratie.

Dat hangt af van het fysieke denkvermogen. Het moet leren om te stoppen om naar zichzelf te luisteren en haar eigen ideeën te volgen en om serieus en hardnekkig te roepen voor de inspiratie van de Moeder --- je fysieke denkvermogen moet een deel worden van de hare, en onmiddellijk en accuraat antwoorden op wat er ook van haar komt. 27 December 1933

*

X zegt, dat hij uw aanwezigheid niet kan voelen tijdens het werk, zoals hij kan gedurende meditatie. Hij begrijpt niet, hoe werk hem kan helpen.

Hij moet leren om zijn werk te offeren en Moeder's vermogen te voelen, dat erdoor werkt. Een zuivere gevestigde subjectieve realisatie is alleen een halve realisatie.

23 Januari 1934

*

Ik bid, dat ik de Moeder's bescherming zou kunnen voelen, terwijl ik werk. Ik voel me gelukkig om te werken. Ik ben niet in staat om iedere dag te mediteren, maar zolang als ik werk, voel ik, dat het werk zelf sadhana is.

Werk, dat voor de Moeder gedaan wordt, met de juiste concentratie op haar, is zoveel een sadhana als meditatie en innerlijke ervaringen. 14 Maart 1934

*

Gedurende fysieke bezigheden vind ik, dat de Moeder's kracht hen opneemt. Maar, wanneer ik niet werk, waar zou ik dan naar moeten aspireren?

Voor het Moeder's vermogen om te werken en het hogere bewustzijn door de juiste stadia naar beneden te brengen. Ook om het systeem geschikter te laten zijn --- stil, zonder ego, overgeven. 5 Juni 1934

*

Het is niet onze ervaring, dat het alleen door meditatie mogelijk is om de natuur te veranderen, nog heeft teruggetrokkenheid van uiterlijke activiteit en werk veel voordeel gehad heeft voor diegenen, die het geprobeerd hebben; in veel gevallen is het schadelijk geweest. Een zekere hoeveelheid concentratie, een innerlijke aspiratie in het hart en een opening van het bewustzijn naar de Moeder's aanwezigheid daar en naar de afdaling van vanboven zijn benodigd. Maar zonder actie, zonder werk, verandert de natuur niet werkelijk; het is daar en door contact met mensen, dat er een test is van de verandering in de natuur. Wat het werk betreft, dat men doet, is er geen hoger of lager werk; al het werk is hetzelfde, mits het geofferd wordt aan de Moeder en voor haar gedaan wordt en in haar vermogen.

Je hebt waarschijnlijk teveel werk op je genomen door aan de rest rekeningen toe te voegen, enz. Dat was niet noodzakelijk. Er is geen reden, waarom je geen normale hoeveelheid zou doen en ook tijd en energie hebt voor meditatie. Wanneer je echter wil veranderen, dan zou Moeder het kunnen overwegen, hoewel ze het nu net niet ziet, hoe het te arrangeren. 6 Oktober 1934

*

Dit [*ervaring van de ware attitude*] gebeurt, wanneer het werk altijd geassocieerd is met het Moeder's denken, gedaan als een offeren aan haar, met de roep om het door je te doen. Alle ideeën van ego, alle associatie van egoïstische gevoelens met het werk moet verdwijnen. Men begint te voelen, dat de Moeder's kracht het werk doet; de psyche groeit door middel van een zekere innerlijke attitude achter het werk en de adhar wordt zowel open voor de psychische intuïties en invloeden van vanbinnen als de neerdaling van vanboven. Het resultaat van meditatie kan dan komen door het werk zelf. 5 Mei 1936

*

Net zoals je jezelf geeft door het werk aan de Moeder, terwijl je alles voor haar doet, is er een innerlijk geven of offering. Gewoonlijk leven het denkvermogen en het vitale voor zichzelf, wensen dit of dat, zoeken ernaar, en voelen zich onbevredigd en onvervuld, wanneer zij het niet krijgen. Maar, wanneer zij zichzelf geven, houd dit op. Wat de Moeder ook met hen doet, accepteren zij --- vragen nergens om, hangen volledig van haar af, leven voor haar wil en niet voor hun verlangens. Dan beginnen zij leeg te zijn van hun oude zelden en oude bewegingen, vullen zich met de aanwezigheid van de Moeder, de wil van de Moeder, de werkingen van de Moeder --- dat wordt hun hele leven. 27 Juli 1936

*

De Moeder vertelde me eens in een interview: "Waarom maak je enig verschil tussen mij en het werk?" Ik ben niet zeker, of ik in staat ben geweest om de exacte woorden te reproduceren, maar zij zijn bijna zo. Ik bid tot u om het idee een beetje explicieter te maken.

Zoals het er voorstaat, heeft het geen betekenis. Wat de Moeder gezegd moet hebben, is "Waarom maak je enige scheiding tussen mij en het werk?" Zij is het, die het werk doet, zij is er erin, dus is het een fout om een tegenstelling te maken tussen concentratie op haar en op het werk. Haar aanwezigheid is in beiden. 1936

*

Deze staat van het denkvermogen, die je beschrijft in je brief, moet het gevolg zijn van een spanning, die gecreëerd is door een aandrang in de psyche om een volledige overgave te maken aan de Moeder en enige obstructie in het vitale denkvermogen en het oppervlakte intellect. Dit denkvermogen ondersteunt de obstructie door een excessieve zelf-depreciatie (niet goed gegrond, zoals een solide en juist zelfonderzoek zou zijn) en een betwijfelen van alles, dat je doet, zodat je alleen defecten en verkeerde motieven kan zien. Dat creëert onrust, twijfel en spanning en hindert je sadhana en voorkomt, dat de psychische impuls vrij kan handelen.

Je zou je werk eenvoudig moeten doen in het vertrouwen, dat het geaccepteerd en geapprecieerd wordt door de Moeder, zoals het inderdaad is, --- want je werk is erg goed en behulpzaam geweest voor haar. Laat de psychische beweging zichzelf eenvoudig en spontaan uitdrukken in de actie zonder toe te staan, dat het denkvermogen tussenbeide komt; dat zou erg waarschijnlijk de spanning loslaten en dan zou je sadhana kunnen doorgaan in een stille opgewektheid, vol vertrouwen van zijn eigen waarheid en de Moeder's liefdevolle aanvaarding. 6 December 1943

Werk voor de Moeder als Karmayoga

Hij zou met zijn werk door moeten gaan en alle andere dingen doen in het juiste bewustzijn, alles, wat hij doet, offeren aan de Moeder en in innerlijke aanraking met haar blijven. Al het werk, dat gedaan wordt in die geest en met dat bewustzijn wordt Karmayoga en kan beschouwd worden als deel van zijn sadhana. 10 Maart 1932

*

Wat je in het werk ontving en behield, is inderdaad het ware basisbewustzijn van Karmayoga --- het kalme bewustzijn van vanboven, dat ondersteunt en de sterkte van vanboven, dat het werk doet, daarmee de Bhakti, die het voelt als dat het het Moeder's bewustzijn is, dat aanwezig is en werkt. Je weet nu door ervaring, wat het geheim is van Karmayoga. 15 September 1936

De Moeder's Wil volgen

De condities voor de Moeder's wil volgen zijn om zich te richten naar haar voor Licht en Waarheid en Sterkte, om te aspireren, dat geen andere kracht je zal beïnvloeden of leiden, om geen eisen te stellen of voorwaarden in het vitale, om een stil denkvermogen te houden, dat klaar is om de Waarheid te ontvangen, maar niet staat

op zijn eigen ideeën en formaties --- uiteindelijk om de psyche wakker te houden en naar voren, zodat je in constant contact zou kunnen zijn en waarlijk weten, wat haar wil is; want het denkvermogen en het vitale kunnen andere impulsen en suggesties foutief nemen voor de Goddelijke Wil, maar de psyche, die eenmaal ontwaakt is, maakt geen fout.

Een volmaakte perfectie in het werk is alleen mogelijk na supramentalisatie; maar een relatieve goede werking is mogelijk op de lagere vlakken, wanneer men in contact is met het Goddelijke en voorzichtig, waakzaam en bewust in het denkvermogen en vitale en lichaam. Dat is een voorwaarde, die bovendien voorbereidend en bijna onmisbaar is voor supramentalisatie. 23 Februari 1932

*

Hoe kan ik meester worden van mijzelf en zelfdiscipline houden?

Observeer jezelf, zodat niets voorbijgaat zonder er bewust van te zijn. Sta jezelf niet toe om bewogen te worden door de krachten van de natuur zonder de innerlijke toestemming. Gehoorzaam de Moeder altijd; laat je instemming aan of weigering van de beweging van de krachten in consonantie zijn met haar Waarheid. 10 Juni 1933

*

Hoe kan de wil één gemaakt worden met de Moeder's Wil?

De wil kan één gemaakt worden met de Moeder's door een constant contact tot stand te brengen met de hare. 24 Juni 1933

*

Betekent "constant contact van het bewustzijn" mentaal contact of psychisch?

Het betekent het geheel --- met het psychische als basis. 25 Juni 1933

*

Ik heb gedacht, dat om zijn natuur te veranderen, men eerst zijn verlangen in bedwang moet houden, dan moet men handelen volgens Moeder's wil en geleidelijk zal er geen wil meer zijn van zichzelf --- alles zal gebeuren door de Moeder's wil. Heb ik gelijk?

Eerst moet men zijn wil in vereniging plaatsen met de Moeder's wil, terwijl men weet, dat het alleen een instrument is en dat alleen de Moeder's wil erachter het resultaat kan geven. Naderhand, wanneer men volledig bewust wordt van de Moeder's kracht, die vanbinnen werkt, wordt de persoonlijke wil vervangen door de goddelijke. 15 Juli 1935

Het Moeder's Bewustzijn en de Goddelijke Wet

Wat ik zoek, is de totale transformatie van mijzelf, zodat geen beweging buiten de Goddelijke Wet kan zijn.

Vestig het Goddelijke Bewustzijn (het Moeder's bewustzijn) in je en de Goddelijke Wet zal daaruit volgen. 25 Maart 1932

Opening voor de Moeder in het Werk

Eisen zouden niet gesteld moeten worden. Wat je vrijelijk ontvangt van de Moeder, helpt je; wat je eist van haar of probeert aan haar op te leggen, kan niet anders dan leeg zijn van haar kracht.

De Moeder handelt met ieder persoon verschillend in overeenstemming met zijn ware behoefte (niet wat hij zich inbeeldt, dat zijn behoefte is) en zijn vooruitgang in de sadhana en zijn natuur.

Voor jou zou de meest effectieve manier om de sterkte te krijgen, die je nodig hebt, het werk consciëntieus en scrupuleus te doen, en niets toestaan om tussenbeide te komen met zijn exacte ontlading. Wanneer je dat deed, en jezelf tegelijkertijd opende voor de Moeder in je werk, zou je constanter de genade ontvangen en haar vermogen gaan voelen, die het werk door je doet; je zou zo in staat zijn om constant met het besef van haar aanwezigheid te leven. Wanneer je aan de andere kant je inbeeldingen of verlangens toestaat om zich met je werk te bemoeien of onzorgvuldig en nalatig te zijn, dan onderbreek je de stroom van haar genade en geef je ruimte aan verdriet en ongemak en andere vreemde krachten om in je binnen te gaan. Yoga door werk is de gemakkelijkste en meest effectieve manier om de stroom van deze sadhana binnen te gaan. 8 Maart 1930

*

Zelfs het zuiverst fysieke en mechanische werk kan niet juist gedaan worden, wanneer men onvermogen, inertie en passiviteit accepteert. De remedie is niet om jezelf te beperken tot mechanisch werk, maar om je onvermogen, passiviteit en inertie te weigeren en af te werpen en jezelf te openen voor de Moeder's kracht. Wanneer ijdelheid, ambitie en zelfbedrog in je weg staan, werp ze dan van je af. Je zal niet van deze dingen afkomen door hoofdzakelijk te wachten, totdat zij verdwijnen. Wanneer je hoofdzakelijk wacht, totdat dingen gebeuren, dan is er geen reden, waarom zij hoe dan ook zouden gebeuren. Wanneer onvermogen en zwakheid nog tegenwerken, dan zullen, terwijl men zichzelf waarlijk en steeds meer opent voor de Moeder's kracht, de sterkte en capaciteit, die noodzakelijk zijn voor het werk, gegeven worden en zullen groeien in de adhar. 11 Maart 1932

*

Het is het gevolg van de goede psychische conditie, waarin je bent, dat deze lichtheid en dit vermogen van het werk in je komt; want dan ben je open voor de Moeder's Kracht en die werkt in je, zodat er geen vermoeidheid is. Je voelde de vermoeidheid eerder *nadat* je werk voorbij was, omdat je vitale open was en de vitale energie het instrument van het werk was, maar het lichaamsbewustzijn was niet heel open en had enige spanning. Deze keer lijkt het fysieke ook geopend te zijn. 1932

*

In de gewone conditie van het lichaam, wanneer je het lichaam verplicht om teveel werk te doen, kan het doen met de ondersteuning van de vitale kracht. Maar zou gauw als het werk gedaan is, trekt de vitale kracht zich terug en dan voelt het lichaam zich vermoeid. Wanneer dit teveel gedaan wordt en gedurende een te lange tijd, dan zou er een ineenstorting kunnen zijn van de gezondheid en de sterkte onder de overspanning. Rust is dan nodig voor herstel.

Wanneer echter het denkvermogen en het vitale de gewoonte krijgen van openen voor de Moeder's Kracht, dan worden zij ondersteund door de Kracht en zouden er zelfs mee gevuld kunnen worden --- de Kracht doet het werk en het lichaam voelt geen spanning of vermoeidheid ervoor of erna. Maar zelfs dan is, tenzij het lichaam zelf open is en de Kracht kan absorberen en houden, voldoende rust tussen het werk absoluut noodzakelijk. Anders kan er, ofschoon het lichaam gedurende een erg lange tijd door zouden kunnen gaan, aan het eind een gevaar van ineenstorting kunnen zijn.

Het lichaam kan gedurende een lange tijd onderhouden worden, wanneer er de volle invloed is en er een doelbewust vertrouwen is en een roep in het denkvermogen en het vitale; maar, wanneer het denkvermogen of het vitale verstoord wordt door andere invloeden of zichzelf opent voor krachten, die niet de Moeder's zijn, dan zal er een vermengde conditie zijn en zal er soms sterkte zijn, soms vermoeidheid, uitputting of ziekte of een mengsel van de twee tegelijkertijd.

Wanneer uiteindelijk niet alleen het denkvermogen en het vitale, maar ook het lichaam open is en de Kracht kan absorberen, dan kan het buitengewone dingen doen in de manier van het werk zonder in te storten. Toch is zelfs dan rust noodzakelijk. Daarom staan we erop, dat diegenen, die de impuls van werk hebben, een juiste balans houden tussen rust en werk.

Een volledige vrijheid van vermoeidheid is mogelijk, maar dat komt alleen, wanneer er een complete transformatie is van de wet van het lichaam door de volle neerdaling van een supramentale Kracht in de aardenatuur.

De Moeder herinneren in het Werk

Alleen door een innerlijke ontwikkeling kan je herinneren in het midden van het werk.
Offer ondertussen al je werk inwendig aan de Moeder. 21 Mei 1933

*

Hoe de Moeder herinneren gedurende het werk? Ik heb geprobeerd een mentale regel te volgen, zonder succes. Is het misschien het innerlijke bewustzijn, dat herinnert, terwijl het uiterlijke bezig is?

Men start door een mentale inspanning --- naderhand wordt er een innerlijk bewustzijn gevormd, dat niet altijd aan de Moeder hoeft te denken, omdat het altijd bewust is van haar. 31 Mei 1933

*

Gedurende mentale activiteiten herinnert mijn uiterlijke wezen nooit de Moeder. Laat me alstublieft de manier zien om bewust van haar te blijven in het midden van intellectuele bezigheden.

Het kan gedaan worden, wanneer je de getuige wordt, die losgemaakt is van de mentale acties en niet in hen verwickeld, niet geabsorbeerd in hen als de mentale doener of denker.

20 maart 1934

*

Sinds gisteren ben ik altijd in aanraking geweest met de Moeder gedurende het werk. Ik herinner me haar niet alleen, maar de verbinding met haar blijft gedurende het werk. Haar Kracht stroomt voortdurend in de Adhar en het werk wordt automatisch gedaan, maar snel, perfect, zonder aarzeling --- zonder persoonlijke angsten en verantwoordelijkheden; in plaats daarvan is er vertrouwen, zekerheid, sterkte, kalmte. Ik voel, dat ik werk kan doen in deze attitude, het zal perfect, foutloos zijn, het werk van Moeder's kind, niet van een egoïstisch mens. Laat me alstublieft weten of ik correct ben.

Ja, het is een erg goede vooruitgang en de eerste stap naar het juiste gebruik van het Vermogen voor actie.

1 April 1935

*

De kleine ervaring, die ik heb van sadhana door werken, laat me neigen naar het inzicht, dat werk als sadhana de moeilijkste van alle is. Ik herinner me geen enkele ervaring, die er door is gegaan, noch kan ik herinneren, dat ik Moeder's werk doe; terwijl wanneer men in poëzie, ofschoon ik ongelukkig zou kunnen zijn, wat ervaringen betreft, wanneer men een gedicht schrijft, probeert om aan haar te denken, tenminste mentaal. Ik kan zelfs zeggen, dat ik alleen door aan haar te denken, de zinnen samen kan stellen.

Velen vinden het gemakkelijk om aan de Moeder te denken, terwijl ze werken; maar wanneer zij lezen of schrijven, gaat hun denkvermogen weg naar wat gelezen of geschreven wordt en zij vergeten al het andere. Ik denk, dat dat het geval is met de meesten. Fysiek werk daarentegen kan gedaan worden met het meest uiterlijke deel van het denkvermogen, en laat de rest vrij om te herinneren of te ervaren.

10 Januari 1936

Acties offeren aan de Moeder

Welk werk je ook doet, neem het als de Moeder's en offer het aan de Moeder.

14 November 1933

*

Na het beëindigen van welke activiteit dan ook, zelfs eten en drinken, maak ik er een offer van aan de Moeder, terwijl ik zeg, "Ik offer dit werk, dat gedaan is door me, aan U." Maar nu groeit er een besef in me, dat alle werken gedaan worden door het Moeder's Vermogen van de Natuur door de individuele natuur. Kan ik dienovereenkomstig de verwoording op deze manier vervangen, "Al het werk, dat gedaan wordt door de (of mijn) individuele natuur wordt van harte aan U geofferd"? Of wat te zeggen?

Alles, dat in mij door de Natuur gedaan wordt, offer ik van harte voor transformatie aan U, O Moeder.

5 Maart 1934

*

Ik heb op veel plaatsen gelezen, dat we al onze acties naar de Moeder zouden moeten refereren. Maar ik weet niet, hoe ik ze moet refereren en haar antwoord krijgen, of de acties gedaan moeten worden of niet.

Er is geen kwestie van een antwoord krijgen. Het is eenvoudig deze acties offeren aan de Moeder en haar Kracht te roepen om te begeleiden of te doen, wat noodzakelijk is.

13 Januari 1936

Werk voor de Moeder en het Werker's Ego

Is het altijd noodzakelijk voor ons werk om gevraagd of geïnitieerd te worden door de Moeder op een uiterlijke manier? Kan men niet zo intens voelen, dat iets gedaan moet worden, dat het bijna een innerlijk vragen is?

Het zou gevaarlijk zijn om iedere "innerlijke vraag" te nemen, alsof het een vraag of initiatie voor actie van de Moeder is. Wat een innerlijke vraag zou lijken, zou van overal kunnen komen, Welke goede of slechte Kracht dan ook, die zichzelf probeert te vervullen.

Men zou een ego kunnen hebben over het werk, zelfs wanneer het werk zelf van de Moeder komt. Het ego van het instrument is een van de dingen, waartegen er een speciale zorg moet zijn in de Yoga.

Wanneer men werk doet, zijn gewoonlijk de aandrang van de kracht, die werkt en de bezigheid om het te doen en het gedaan te krijgen of het plezier om het te doen, voldoende en het denkvermogen nergens anders aan denkt. Naderhand komt het besef van "ik deed het" op. Bij sommigen is echter het ego actief gedurende het werk zelf.

3 November 1935

*

Om het wezen te scheiden van de constante tussenkomst van het ego, veronderstel ik om alleen acties te doen, waarvan ik voel, dat ze een zijn met Moeder's wil. Ik weet, dat het ego zich nog zal presenteren, maar het zal makkelijk zijn om zijn tussenkomst te herkennen als iets, dat van buiten komt.

Natuurlijk is het een manier. Maar men moet nog voorzichtig zijn over het ego. Zelfs mensen, die oprecht denken, dat zij alleen de Moeder's wil doen, worden nog aangezet door het ego zonder het te weten.

4 April 1936

De Moeder's Lichten

Lichten en de Moeder

Gisteren, toen de Moeder naar beneden kwam in de avond om Darshan te geven, zag ik haar gezicht schijnen met karmozijnen licht als de zon, wanneer het opstijgt in de morgen. Wat is de betekenis van karmozijnen licht?

Karmozijnen licht laat de manifestatie van licht zien in de materiele atmosfeer.

5 Juli 1933

*

Wanneer ik naar de Moeder schrijf, zie ik vaak flitsen van licht, die klein zijn, rond en van verschillende kleuren --- wit, goud, blauw en geel. Wat zijn zij?

Wanneer je schrijft, breng je je waarschijnlijk in contact met de Moeder's krachten --- deze lichten van verschillende kleuren zijn het spel van haar krachten.

14 Oktober 1933

*

Terwijl ik keek naar de Moeder op het terras in de avond, zag ik een donkerblauw licht om haar heen, zoals de kleur van de bloem, die "Radha's bewustzijn" genoemd wordt. Is het licht om haar heen van verschillende kleuren? Want ik heb ook veel keren een wit licht om haar heen gezien, en soms een mooi bleek blauw licht.

Er zijn verscheidene lichten om haar heen, die de kleuren laten zien, die van haar komen. Wit is haar eigen karakteristieke licht, het bleke blauw is het mijne, --- de gouden, donkerblauwe en andere corresponderen met verscheidene andere krachten.

26 Oktober 1933

*

We zien gewoonlijk uw kracht in ons als een bleek blauw licht en de Moeder's kracht werken als een wit licht. Maar vandaag zag ik een roodgekleurde kracht in me werken, rood als een lotusbloem. Was dit ook uw kracht?

Het moet een speciale werkende kracht geweest zijn. Het blauwe licht is de karakteristieke kracht, zoals de witte kracht is voor de Moeder, maar we zijn niet tot dat beperkt, de andere krachten en daarom de andere lichten zijn ook de onze.

24 November 1933

*

Vandaag zag ik uit de Moeder het witachtige blauwe licht van Sri Aurobindo komen. Waarom zag ik het zo? Komt het, omdat beiden hetzelfde zijn?

Alle lichten worden naar buiten gebracht door de Moeder uit zichzelf. 6 Maart 1934

*

Vandaag bij de Pranam zag ik, terwijl ik de Moeder's Vermogens in me voelde stromen, het heilige woord [Mā] in donkerblauw licht beschreven in de hoek van mijn borst onder de rechterschouder. Heeft het enige betekenis?

Het betekent de indruk van de Naam met zijn vermogen in een of ander deel van het wezen --- (vitaal mentaal). 9 April 1934

*

De lichten zijn de Moeder's Vermogens --- veel in aantal. Het witte licht is haar eigen karakteristieke vermogen, dat van het Goddelijke Bewustzijn in zijn essentie.

15 Juli 1934

Het Moeder's Witte Licht

Vannacht kwam ik in contact met het Licht en bad om zijn neerdaling. Maar het raakte verloren, zo gauw als mijn denkvermogen begon met binnengaan in een wit vredig Moeder's bewustzijn.

Dat was heel juist. Het contact met het Licht moet vrede creëren.

Ik voelde mijzelf in heel geheel wit denkvermogen, maar iedere keer, dat ik het probeerde, was het onmogelijk om een snelle neerwaartse aantrekking te krijgen van het Licht. Naderhand kwam ik in gevoelens en fijne gewaarwordingen in het lichaam, maar zij namen me mee naar beneden naar een lage toestand.

- (1) Het Moeder's bewustzijn (wit) is niet alleen vrede, maar Licht en Vermogen.
- (2) Wanneer men in contact komt met het Licht boven het denkvermogen, zou het eerste resultaat vrede in het denkvermogen moeten zijn.
- (3) Welk Vermogen van het Licht ook neerdaalt, zou moeten neerdalen in de vrede van het denkvermogen zonder het te verstoren.
- (4) Wanneer je het Licht naar beneden trekt in een actief denkvermogen, dan zou de actie van het Licht vervormd kunnen worden en gebruikt kunnen worden door het denkvermogen op een verkeerde manier, met verwarring en verstoring of voor doeleinden en bewegingen, die diegene zijn van een inferieur bewustzijn en niet diegene van de Waarheid.
- (5) Er kan geen enkele werkelijke onverenigbaarheid zijn tussen het Moeder's bewustzijn en het contact met het Licht boven. 2 Juni 1932

*

Wat is de kleur van het licht om de Moeder?

De Moeder's speciale kleur is wit, maar alle andere kleuren zijn ook de hare.

7 Juni 1933

*

In de avond, toen de Moeder naar buitenkwam, zag ik een enorm wit licht, dat haar van vanachter volgde. Eerst dacht ik, dat het een illusie was, maar toen ik ernaar bleef kijken, wist ik, dat het geen illusie was. Ik was vol vreugde.

Het witte licht is het Moeder's licht en het is altijd om haar heen 22 Augustus 1933

*

Vandaag bij de Pranam zag ik een bleek blauw licht rond de Moeder. Is bleek blauw de kleur van haar licht?

Het bleke blauwe licht is mijn licht --- het witte licht is de Moeder's (ook soms goud). Mensen zien over het algemeen ofwel wit of zowel het witte als het bleke blauwe om haar heen. 4 September 1933

*

Wanneer de Moeder op het terras komt in de avond, zie ik vaak wit licht om haar heen; het is helder zichtbaar rond haar lichaam en soms lijkt de top van het hele gebouw licht uit te stralen. Op een dag dacht ik, dat er een achtergrond zou kunnen zijn achter alle materiele dingen, die fysiek gezien kan worden. Is het waar? Is er enig systematisch proces om zichzelf te openen voor die fysieke visie?

Het witte Licht rond de Moeder is het de Moeder's eigen Licht --- dat van het Goddelijke Bewustzijn. Velen zijn heden ten dage in staat om het om haar heen te zien, wanneer zij op het dak is. Men kan ook alle objecten in dit licht zien --- het betekent, dat het licht hier neergedaald is en om alles heen drijft. 10 September 1933

*

Gisterenavond na acht uur zat ik, nadat ik terugkeerde van mijn werk, voor meditatie. Mijn denkvermogen en vitale werden stil en geopend naar de Moeder. Mijn hart werd uitgestrekt en geopend naar haar. Toen daalde er in deze stilte iets neer, dat erg verzachtend, was van mijn borstkas naar beneden naar mijn navel en eronder. Toen zag ik onder de navel een helder wit licht binnendringen en het vulde het hele gebied met licht; toen steeg het op boven de navel, totdat zelfs het hoofd gevuld werd met licht. Ik ben niet in staat om de vrede en stilte uit te drukken, die ik op die tijd voelde. De vrede was erg zuiver. Nu zie ik, wanneer ik ook voor meditatie ga zitten, een erg wit licht om me heen komen.

Het witte Licht is het Moeder's licht. Waar het ook neerdaalt of binnengaat, brengt het vrede, zuiverheid, stilte en de openheid voor de hogere krachten. Wanneer het onder de navel komt, betekent het, dat het werkt in het lagere vitale. 31 Juli 1934

*

Het Moeder's witte licht is het licht van het Goddelijke Bewustzijn; je leeft er steeds meer onder en dat bevrijdt je. 25 Augustus 1934

*

Wat je zag in je visioen, was een suprafysiek lichaam van de Moeder, dat waarschijnlijk gemaakt is van haar witte licht, dat het witte licht is van het Goddelijke Bewustzijn en de Goddelijke Kracht, die achter het universum staat. 30 Januari 1935

*

Ik stuur u een brief, die ik ontvangen heb van X. Zij heeft haar ervaringen geschreven en wil hun betekenis weten. Ze zegt, dat zij nu in haar hart concentreert. Eerder voelde zij, dat het donker was, maar nu dat zij zich concentreert op de Moeder en Sri Aurobindo gedurende een lange tijd, ziet zij een witte straal, waarin hun lichamen stralender worden.

De belangrijke ervaring is die van de witte straal in het hart --- want dat is een straal van het Moeder's licht, het witte licht, en de verlichting van het hart door dit licht is iets van een groot vermogen voor deze sadhana. De intuïties, waarover zij spreekt, zijn een teken van het innerlijke bewustzijn, dat in haar groeit --- het bewustzijn, dat nodig is voor Yoga. 28 Juli 1937

*

Het [*het Moeder's licht*] is er altijd in de innerlijke Purusha.

*

Dat betekent het licht van het goddelijke bewustzijn (het Moeder's Bewustzijn, wit licht) in het vitale. Blauw is het hogere denkvermogen, goud de goddelijke Waarheid. Dus het is het vitale met het licht van het hogere denkvermogen en de goddelijke Waarheid erin, die het Moeder's licht emaneert.

Het Moeder's Diamanten Licht

- (a) Het [*het diamanten licht*] betekent de essentiële Kracht van de Moeder.
- (b) Het diamanten licht komt voort uit het hart van het Goddelijke Bewustzijn en het brengt de opening van het Goddelijke Bewustzijn, waar het ook gaat.
- (c) De Moeder's neerdaling met het diamanten licht is de sanctie van het Allerhoogste Vermogen voor de beweging in je.
- (d) Het Moeder's diamanten licht is een licht van absolute zuiverheid en vermogen.
- (e) Het diamanten licht is het centrale bewustzijn en kracht van het Goddelijke.

*

Het Moeder's licht is wit --- speciaal diamanten wit. De Mahakali vorm is gewoonlijk gouden, van een erg helder en sterk gouden tint. 12 Oktober 1935

*

De diamant is het symbool van het meest intense licht van het Moeder's bewustzijn, dus je visioenen laten zien, dat je haar vol van dat licht zag en het uitstraalde. Andere juwelen moeten de symbolen zijn van andere krachten, de robijn laat het vermogen in het fysieke zien. 23 Februari 1936

*

De diamant is het symbool van het Moeder's bewustzijn; de kleur hangt af van de bijzondere kracht, die haar bewustzijn op het moment op je plaatst. 14 April 1936

*

De diamant is het symbool van het Moeder's licht en energie --- het diamanten licht is dat van haar bewustzijn op zijn meest intense. 13 November 1936

*

Het Gouden Licht van Mahakali

Vandaag bij de Pranam zag ik een licht, dat als een gouden draad van de Moeder naar me toekwam, maar het verdween in een korte tijd. Ik zag dit licht eens erg helder, toen zij op het terras stond, net voordat zij van de trap naar beneden kwam. Is dit licht van vanbinnen of vanbuiten? Omdat ik het alleen gedurende een tijd zag, kan ik mijn ogen niet geloven.

Het gouden Licht is het licht van de Goddelijke Waarheid op de hogere vlakken boven het gewone denkvermogen --- een licht, dat van oorsprong supramentaal is. Het is ook het licht van Mahakali boven het denkvermogen. Het gouden licht wordt ook vaak gezien, terwijl het uit de Moeder emaneert als het witte Licht. 17 September 1933

*

De lijn van gouden licht is een lijn van het licht van de hogere Goddelijke Waarheid, die het Akash van het hart omcirkelt en de diamanten massa is het Moeder's licht, dat zich in die Akash drukt. Het is daarom een teken van deze vermogens, die werken op het psychisch- emotionele centrum. 17 December 1936

*

Op een avond vond ik een uitgestrekt licht, geelachtig licht, koel en vredevol, dat van vanboven naar beneden kwam. Is dit het licht van het hogere mentale bewustzijn of een of ander spiritueel bewustzijn?

Het hangt af van de schaduw van het geel. Wanneer het gouden wit is, komt het van boven het denkvermogen en de combinatie suggereert het Maheshwari-Mahakali vermogen. De hogere Mentale kleur is bleek blauw. 21 Maart 1938

Licht Zien rond de Moeder

Soms zie ik een omtrek van wit licht om de Moeder. Kan ik waarlijk Moeder's Licht zien?

Natuurlijk kan je het zien. Heden ten dage is het voor velen zichtbaar. 2 Juli 1933

*

Gisterenavond, toen de Moeder op het terras wandelde, zag ik een licht op haar lichaam. Wat was het?

Velen zien licht rond de Moeder. Het licht is er altijd. 26 Juli 1933

*

Vandaag zag ik, zo gauw haar zetel nam in de Pranam Hal, dat wit licht zowel op haar linker- als haar rechterkant speelde. Was er enige bijzondere reden, waarom ik het zo zag?

Nee. Men kan altijd het witte Licht rond de Moeder zien, want het is haar licht, altijd daar. 8 Augustus 1933

*

Deze avond, toen de Moeder kwam om ons darshan te geven, zag ik Sri Aurobindo's licht om haar heen als een wolk. Was dit een formatie van het denkvermogen of het vitale? Was er een fout in?

Wanneer het Moeder's Licht zien een fout is of een mentale of vitale formatie, dan kan aan de realisatie van het Goddelijke en alle spirituele ervaring getwijfeld worden als een mentale of vitale formatie of fout en wordt alle Yoga onmogelijk. 6 September 1933

*

Toen ik de Moeder zag wandelen op het terras, zag ik een licht als het maanlicht om haar heen. Hoe sterk en helder was het. Terwijl ik het zag, werd mijn wezen stil en geleidelijk gesetteld in een diep naar binnen getrokken conditie.

Mensen zien allerlei lichten rond de Moeder, wanneer zij op het dak wandelt. Zij zijn allemaal het uitstromen van verschillende krachten. Wanneer het als het maanlicht was in verschijning, zou het de spirituele kracht zijn. 1 November 1933

*

Wat de mensen om de Moeder zien, is eerst haar aura, zoals het heden ten dage genoemd wordt, en ten tweede de krachten van Licht, die vanuit haar uitstromen, wanneer zij concentreert, zoals zij altijd op het dak doet, bijvoorbeeld. (Iedereen heeft een aura --- maar in de meesten is zwak en niet erg lumineus, in de Moeder's aura is het volle spel van lichten en vermogens.) Mensen zien het gewoonlijk niet, omdat het een subtiel fysiek en geen grof materieel fenomeen is. Zij kunnen alleen in twee condities zien, ten eerste, wanneer zij voldoende subtiel zicht ontwikkelen, ten tweede, wanneer de aura zelf zo sterk begint te worden, dat het het omhulsel van de grove materie beïnvloedt, die het verzegelt. De Moeder heeft zeker geen idee om het mensen te laten zien --- het komt door henzelf, dat de een na de ander, enige 20 of 30, die in

de Ashram zijn, geloof ik, die het zijn gaan zien. Geen van hen zijn grote Yogi's, sommige van hen zijn hoofdzakelijk beginners. Het is zeker een van de tekenen, dat de hogere Kracht (noem het supramentaal of niet) de Materie begint te beïnvloeden.

15 November 1933

*

Sommige mensen zien licht, enz. rond de Moeder, maar ik ben niet in staat om dat te doen. Wat is de obstructie in me?

Het is geen obstructie --- het is eenvoudig een kwestie van de groei van de innerlijke zintuigen. Het heeft geen onmisbare connectie met spirituele vooruitgang. Er zijn sommigen, die ver zijn op het pad zijn, die erg weinig van deze visie hebben, als ze er al een hebben --- aan de andere kant ontwikkelt het zich enorm in hoofdzakelijk beginners, die vooralsnog alleen erg elementaire spirituele ervaringen hadden.

1 December 1933

*

X zegt , dat zij wit licht uit de Moeder zag stromen, wanneer zij op het terras loopt. En sommige dagen, wanneer de Moeder mediteert, ziet zij een of andere gedaante achter haar.

Er is altijd licht rond de Moeder, die de ogen kunnen zien, wanneer het innerlijke zicht zich opent. Er zijn ook veel wezens, die om haar heen zijn.

4 September 1934

De Moeder in Visioenen, Dromen en Ervaringen

De Moeder zien in Visioenen en Dromen

Ik heb recent opgemerkt, dat voordat de Moeder naar beneden komt van het terras in de avond, ze daar gedurende een lange tijd staat. Ik voel, dat zij op die tijd ons iets speciaals geeft, dus concentreer ik om te ontvangen en te voelen, wat zij geeft. Maar deze avond zag ik plotseling (toen ik naar haar keek), dat haar fysieke lichaam verdween --- er was geen teken van haar lichaam, alsof zij er niet was! Toen verscheen haar gedaante na enkele seconden weer. Ik voelde op dat moment, dat zij zich vermengde met de ether en een werd met alle dingen. Waarom zag ik het zo?

De Moeder doet een aanroep of een aspiratie en staat stil tot de beweging voorbij is. Gisteren ging zij gedurende enige tijd voorbij het besef van het lichaam en dit is het misschien, dat je het op deze manier liet zien. 29 Augustus 1932

*

De dag voor gisteren zag ik in een droom: De Moeder staat op een hoge plaats; voor haar is een pilaar met de Basilicum plant erop. Wat betekent het?

Dat zij Bhakti naar beneden gebracht heeft en geplant, veronderstel ik.

Vandaag zag ik, terwijl ik mediteerde in de Pranam hal, voordat de Moeder naar beneden kwam: Vanuit een hoge plaats komt de Moeder naar beneden in ons, terwijl zij een roze gekleurde sari droeg en een "Goddelijke Liefde" bloem in haar haar had. Wat betekent dit?

Het is een symbool van de neerdaling van Goddelijke Liefde. 5 Juni 1933

*

Ik zag Moeder's vorm vannacht in een droom. Was het werkelijk of hoofdzakelijk een inbeelding?

Wat bedoel je met werkelijk? Het was de vorm van Moeder in een droomervaring. Inbeelding is alleen van toepassing op het wakende denkvermogen. 3 Juli 1933

*

Toen ik vroeg of de vorm van de Moeder werkelijk was in mijn droom, bedoelde ik: Was het de Moeder zelf of waren het enige valse krachten, die de vorm van de Moeder aannamen?

Wanneer valse krachten de vorm van de Moeder aannemen, dan zal het een of ander slecht object zijn. Wanneer er geen aanval is of verkeerde suggestie, dan hoef je niet te veronderstellen, dat het valse krachten zijn, die het gedaan hebben.

Natuurlijk is het altijd mogelijk, dat iets in je eigen bewustzijn een droom geconstrueerd heeft over de Moeder of haar gedaante daar geplaatst heeft, toen zij er zelf niet was. Dat gebeurt, wanneer het alleen een droom is, een aantal ideeën en herinneringen, enz. van het denkvermogen, die samengebracht zijn en geen ervaring op een ander vlak.

5 Juli 1933

*

Vandaag zag ik, terwijl ik mediteerde in de Pranam hal, voordat de Moeder naar beneden kwam: "De Moeder is geabsorbeerd in diepe concentratie." Waarom zag ik haar zo?

De Moeder is altijd in een geconcentreerd bewustzijn in haar innerlijke wezen --- dus is het heel natuurlijk, dat je het zo zou zien.

5 Juli 1933

*

Over de droom, waarover ik gisteren schreef, heeft u geschreven, "Het heeft een werkelijkheid en een betekenis", maar u heeft de betekenis niet beschreven. Zal het fout zijn, wanneer ik het vraag? De droom was in het kort, dat ik de Moeder zag staan op een hoge plaats, alsof op een terras. Eerst kon ik haar niet zien, omdat het donker was, maar naderhand hield zij een toorts omhoog, die stralen richtte op haar gezicht, zodat ik haar kon zien glimlachen. Toen werd de focus van het licht door haar geworpen op mijn gezicht en wat naderhand gebeurde, herinner ik me niet.

De betekenis is duidelijk --- het refereert naar de moeilijkheid in de Moeder in je zien door de duisternis in de Natuur en de Moeder zelf houdt het licht eerst, zodat je haar kan zien en dan zo, dat het licht op je kan vallen --- een symbool van zelfkennis. Het is een soort belofte voor de sadhana.

13 Juli 1933

*

De dag voor gisteren zag ik, net voordat de Moeder naar beneden kwam van haar avondwandeling: Het vuur van aspiratie rijst op uit mijn hart en zijn vlam gaat langzaam omhoog, terwijl ik constant de Moeder herinner. Toen zag ik: De Moeder, zoals we haar iedere dag zien, daalt neer in het vuur en mijn denkvermogen, vitale en fysieke vult met vrede en sterkte. Waarom zag ik de Moeder's gedaante exact, zoals we haar iedere dag zien?

Het toont een aspiratie aan en een actie voor realisatie in de externe natuur en niet alleen in het innerlijke wezen. Wanneer het een innerlijke actie is of een actie van een ander vlak, dan kan men de Moeder zien in elk van haar vormen, maar voor de realisatie in het fysieke is haar toepasselijke vorm, die welke zij hier draagt.

15 Juli 1933

*

Twee dagen terug zag ik in een droom, dat ik in een bed lag in een kamer en de Moeder binnenkwam met een grote roze gekleurd paard. Toen ik het paard zag, vertelde ik de Moeder: "Moeder, het paard is gek; hij zal me bijten." De Moeder vertelde me: "Nee, het paard is niet gek; het zal je niet bijten." Wat is de betekenis van deze droom?

Roze is de kleur van psychische liefde --- het paard is dynamisch vermogen. Dus het roze gekleurde paard betekent, dat de Moeder het dynamische vermogen van psychische liefde met haar bracht. 3 Augustus 1933

*

Vandaag zag ik, toen ik in de Pranam hal mediteerde: De lucht is gevuld met blauw licht. Uit de hemel komt een lang pad naar beneden op aarde. Het pad is prachtig geplaveid. Op dit pad komt de Moeder langzaam en vreugdevol naar beneden naar de aarde. Haar hele lichaam is wit en vol van gouden licht en dit licht spreidt zich uit naar alle kanten. Wanneer de Moeder aan het eind gekomen is van het pad, zal haar lichaam vermengd worden met de grond van de aarde. Toen ontwaakte ik plotseling uit de meditatie. Was dit een visioen? Van welk vlak was het?

Ja, het is visioen van het vlak van het denkvermogen (niet het gewone, maar het hogere denkvermogen). Het toont de nederdaling aan van de Moeder met haar licht van zuiverheid en Waarheid (wit en goud) in de Materie. 5 Augustus 1933

*

Deze middag in een droom steeg ik erg hoog op en ging een mooie tempel binnen, die straalde met helder wit licht. In die tempel voelde ik de druk van het goddelijke bewustzijn. De Moeder en ik en anderen waren er. Toen zag ik bij de tempelpoort rode stukken papier; op ieder stuk was de naam "Mira" geschreven. Toen riep X me en bracht me naar beneden naar Y's kamer om een nieuw lied te leren. Daarna ging ik weer omhoog naar de tempel over een trap, maar het was een moeilijke klim. Binnen de tempel was het volle vermogen van het goddelijke bewustzijn. Wat is de betekenis van mijn droom?

De tempel is het Moeder's bewustzijn, waarin je binnenkomt door sadhana (zoals je in je andere ervaring vandaag beschreef, dat je de wereld binnenging van het Moeder's bewustzijn en dingen vandaaruit zag) en je komt eruit, wanneer je je keert naar iets uitwendigs, maar weer door de wil kan opstijgen als je er eenmaal geweest bent. 16 September 1933

*

Ik heb gehoord, dat de kleur van Kali zwart is en zij vier handen heeft. Maar ik zag haar met alleen twee handen en haar kleur was helder wit. Waarom zag ik haar zo?

De zwarte Kali is een manifestatie op het vitale vlak van Mahakali --- maar Mahakali zelf is in het Bovenmentale goud. Wat je zag, was de Moeder zelf in haar lichaam van licht met het Mahakali vermogen in haar, maar niet de werkelijke vorm van Mahakali. 26 September 1933

*

Vannacht zag ik in een droom, dat Licht van het Moeder's lichaam naar beneden kwam in mijn lichaam en het transformeerde.

Goed --- het is de opening van het fysieke bewustzijn naar de Moeder.

30 September 1933

*

De lichamen, waarover ik schreef deze morgen, waren als schaduwachtige beelden, niet onderscheiden, en leken als stenen te zijn, niet wit van kleur, maar zwart. Waarom is dat?

Het was waarschijnlijk het onderbewuste fysieke, dat je zag --- dat zou het schaduwachtige karakter verklaren; de steen toont de materiele Natuur aan.

30 September 1933

*

In de namiddag ging ik slapen, terwijl ik de Moeder herinnerde. Na een tijd zag ik, dat mijn subtiële denkvermogen, vitale en lichaam omhoog gegaan waren in een mooie wereld, diepzinnig en vredevol. Toen zag ik veel heiligen, wijzen en goden, die onvermoeibaar de Moeder riepen in hun meditaties. De vreugde van die wereld was waarlijk diep. Wat een mooie wereld! Toen zag ik de Moeder langzaam neerdalen in hun midden; zij had tien armen en een heldere witte complexie. Plotseling werd ik wakker. Maar terwijl ik stil op bed lag, realiseerde ik me, dat mijn uiterlijke denkvermogen, leven en lichaam zich in Moeder's cirkel bewogen. In deze conditie keek ik naar mijn lichaam en zag, dat mijn grove lichaam een mooie gouden kleur had. De hele tijd bleef ik de Moeder stil roepen. Is het waar?

Je lijkt opgestegen te zijn naar een vlak van het Hogere Vergeestelijkte Denkvermogen met een neerdaling erin van Maheswari, die het vermogen van de Goddelijke Waarheid brengt. Het resultaat in het fysieke bewustzijn was een perceptie van het Ene Bewustzijn en het Leven in alle dingen en een verlichting van de cellen van het lichaam met het gouden licht van de hogere Waarheid.

Oktober 1933

*

Terwijl ik naar de Moeder keek, toen zij op het terras kwam, zag ik plotseling op haar schoot een baby, die ik nam voor Jezus Christus, omdat het op zijn beeld leek. Het visioen duurde ongeveer een minuut en ik zag het met open ogen.

Het zou zo kunnen zijn --- omdat Jezus een kind van de Goddelijke Moeder was.

25 November 1933

*

Ik zag de Moeder in de kleur van de bloem, die we "Onthechting" noemen. Heeft het enige betekenis?

Het moet betekenen, dat dat de kracht was, die ze je aanbood of anders welke je van haar nodig had.

10 Januari 1934

*

Zou een visioen van de Moeder of haar zien in een droom of wakker een realisatie genoemd kunnen worden?

Dat zou eerder een ervaring zijn dan een realisatie. Een realisatie zou de Moeder's aanwezigheid vanbinnen zijn, haar kracht, die het werk doet --- of van de Vrede of Stilte overal, van universele Liefde, universele Schoonheid of Ananda, enz., enz. Visioenen komen onder het hoofd van ervaringen, tenzij zij zich fixeren en vergezeld worden door een realisatie, waarvan zij als het ware de ondersteuning zijn --- bijv. altijd het visioen van de Moeder in het hart of boven het hoofd, enz. 12 Maart 1934

*

Toen ik naar de Moeder keek, terwijl zij mediteerde op het terras, zag ik een wit licht, dat uit de hemel kwam en door de kruin van haar hoofd ging. Het licht was niet helder wit, maar een beetje blauw, als de kleur van de bloem "Krishna's Ananda".

De lichten vertegenwoordigen krachten --- ik veronderstel, dat je een of andere kracht zag van Ananda, die naar beneden komt. 2 April 1934

*

Vandaag concentreerde ik, terwijl ik bloemen aanbood aan de Moeder, met mijn ogen dicht. Ik zag de Moeder's heldere witte vorm midden tussen een mooi verblindend licht, waarvan ik de kleur niet kan beschrijven.

Het was het psychische licht, veronderstel ik, en de Moeder erin. 6 April 1934

*

Gedurende mijn middagslaap was ik op Moeder's schoot. Zij plaatste haar transformerende palm op mijn hoofd. Met haar duim drukte zij op het Brahma centrum op de top van mijn hoofd en opende het; ik voelde, dat iets vandaaruit ontvangen werd. Toen was er plotseling een verschuiving van het bewustzijn naar een andere wereld dan de aardse. Een suprafysiek licht werd ervaren in de cellen van het lichaam, dat al overstromd was door licht. Het fysieke werd zelf opgenomen. Kan deze ervaring verklaard worden?

Er is niets te verklaren. Het was, wat je beschrijft. Tegelijk het verheffen van het bewustzijn naar een hoger vlak en de neerdaling ervan in het fysieke.

5 September 1934

*

X vertelde ons vandaag, dat op de Puja dag de Moeder probeerde om de persoonlijkheid van Durga naar beneden te brengen.

Er was geen proberen --- het kwam naar beneden.

Toen ik voor Pranam kwam, liet de Moeder's grandeur en magnifieke verschijning me voelen, dat zij Durga zelf was. Ik weet niet, of een dergelijk gevoel opkwam uit de associatie met de Puja op die dag, of nogal onafhankelijk ervan. Maar men kan

dergelijke gevoelens niet serieus nemen (misschien zult u me berispen omdat ik dat zeg) . . .

Dat alles is de dwaasheid van het fysieke denkvermogen, dat zichzelf erg slim vindt in het weg verklaren van het innerlijke gevoel of de innerlijke perceptie.

Omdat deze gevoelens zo vaag, abstract en momentaan zijn.

Wat verwacht je anders, dat de eerste aanrakingen zullen zijn?

Het is moeilijk om de grens te onderscheiden tussen verbeelding, intuïtie en gevoelens, tenzij zij verwezenlijkt zijn door iets als een concrete visie. Om u een voorbeeld te geven: Ik hoorde, alsof de Godin Bhagawati me vertelde, "Ik kom eraan" en veel andere dingen, die ik me nu niet herinner.

Deze dingen zijn tenminste een bewijs, dat het innerlijke denkvermogen en vitale proberen om zich te openen voor suprafysieke dingen. Maar als je het tegelijk kleineert op het moment, dat het begint, hoe kan het zich dan ooit ontwikkelen?

26 Oktober 1934

*

Ik had een droom, waarin de Moeder ziek leek te zijn. Een keer, toen zij lachte, stelde ik me voor, dat ik alle werelden in haar mond zag, zoals Yashoda ze zag in Krishna's mond. Onmiddellijk hierna voelde ik mijzelf opgetild boven de wereld en keek er als getuige naar. Maar het besef, dat de Moeder ziek was, deed me afvragen of zij het werkelijk was of iemand anders --- een of andere invloed.

Ik denk niet, dat het een andere invloed was. Het leest als een erg authentieke ervaring.

19 Juni 1935

*

De andere dag, toen ik een tukje deed in de middag, had ik een visioen van een erg mooie vrouw (vergeef me, meer dan een vrouw), die onder de zon zat. De stralen van de zon ofwel omgaven haar of emanerden vanuit haar lichaam --- ik kan niet precies zeggen welke. De verschijning en kleding leken Europees te zijn.

Het is geen vrouw. Een vrouw straalt niet en wordt ook niet omgeven door stralen. Waarschijnlijk een Zon Godin of een Shakti van het innerlijke Licht, een van de Moeder's Vermogens.

20 December 1935

*

Net gisteren schreef u me, "De volgende stap is bewust te zijn in de samadhi" en vandaag vond het feitelijk plaats. Er was een grootse Heilige Vrouw gekomen. Verscheidene van ons gingen naar haar Darshan. Toen mijn beurt kwam, wierp ik me zonder naar haar gezicht te kijken op haar schoot. Zij plaatste haar handen op mijn hoofd, liefkoosde me langzaam, en gaf me twee spirituele vermogens. Na een tijd tilde ik mijn hoofd op en keek naar de Heilige Vrouw. Haar gezicht leek op de Moeder's. Toen zij ik, "Mag ik u een vraag stellen?" Ze leek hier niet van te houden, maar omdat zij niet geweigerd had, herhaalde ik de vraag. Zij zei, "Nee, ik houd niet van vragen."

Toen gingen we samen een trance binnen. Na een lange tijd kwamen we beiden terug naar bewustzijn.

Dit gaat geheel voorbij mijn begrip. Vertel me alstublieft: (1) Wie was de Heilige Vrouw? (2) Waarom schonk ze me de gift van hogere vermogens? (3) Een trance binnen een trance?

Klaarblijkelijk was de Heilige Vrouw de Moeder zelf in een suprafysieke vorm. Het was natuurlijk, dat zou niet van vragen zou houden --- de Moeder houdt niet erg van mentale vragen op welke tijd ook en het minste van alles, wanneer zij meditatie geeft, zoals zij in deze ervaring deed. Het is nogal grappig om te vragen, "waarom" (je eeuwige waarom) hogere vermogens gegeven zouden moeten worden. Mensen bevragen de gaven van Shakti niet of eisen redenen, waarom zij hen aan ze geeft, zij zijn alleen te blij om hen te krijgen. Trance binnen trance natuurlijk, omdat je sadhana doorging in de trance, in overeenstemming met de wegen van trance. Op deze manier kan het ook doorgaan in de bewuste slaap. 10 Juni 1936

Enige maanden geleden offerde ik aan de Moeder drie bloemen van "Goddelijke Liefde". Heeft dit enige betekenis voor mijn sadhana?

Het is niet helemaal duidelijk, wat dit nummer 3 betekent in deze connectie. Mogelijk is het de aspiratie voor de Goddelijke's liefde in drie delen van het wezen. 12 Juli 1936

*

De lotus, die je zag boven het Moeder's hoofd, was het hoogste centrum van het belichaamde bewustzijn (waar het communiceert met de hogere Waarheid), volledig open met het gouden licht van de goddelijke Waarheid, dat erop gegoten wordt en het vult. Die volle opening bracht de Moeder naar beneden en moet uiteindelijk gebeuren in de sadhak. 23 Juli 1936

*

Ik zag de Moeder eens in het fysieke, gekleed in een rode sari. Wat betekent het?

Eenvoudig de aanwezigheid van de Moeder in het fysieke bewustzijn. Rood is de kleur van het fysieke. September 1936

*

Ik zie een ruwe rots. Er valt zonlicht op en de rots verandert: in het centrum is een holle cirkel gemaakt en rotsen arrangeren zichzelf rond de cirkel. In het centrum van de cirkel verschijnt een stenen beeld van Shiva, bijna 60 cm hoog. Naderhand verschijnt de Moeder uit dit beeld. Zij is in meditatie. Het zonlicht valt net achter de Moeder's lichaam. Wat betekent het?

Rotsen = het fysieke (meest materiele) wezen.

Een opening in het materiele, die ruimte maakt voor de formatie van het spirituele bewustzijn daar.

Stenen beeld van Shiva = de realisatie van het stille Zelf of Brahman daar (vrede, stilte, weidsheid van het Oneindige, zuiverheid van de getuige Purusha).

Uit deze stilte verschijnt de Goddelijke Shakti, die geconcentreerd is voor de transformatie van het materiele.

Zonlicht = Licht van de Waarheid.

12 Oktober 1936

*

Wanneer ik ook slangen gezien heb in een droom of ergens anders, moest ik door veel moeilijkheden gaan, dus ik heb altijd geloofd, dat slangen zien niet erg veelbelovend is. Is het waar?

Slangen zijn energieën --- die van het vitale zijn gewoonlijk kwade krachten en deze worden gewoonlijk gezien door mensen. Maar gunstige of goddelijke krachten worden ook in die vorm afgebeeld --- bijv., de Kundalini Shakti wordt afgebeeld in de vorm van een slang. Slangen, die zich draaien boven of om Moeder's hoofd zouden eerder aan de Shivamurti herinneren en zouden talloze energieën betekenen, die uiteindelijk allemaal verzameld zijn in een oneindige energie, waarvan zij aspecten zijn.

28 Oktober 1936

*

Ik zag de Moeder eens zitten op de piek van een ijsachtige berg; er leidt een nauw pad naartoe en ik ging er geleidelijk naartoe.

Dit is eenvoudig een symbool van de zuiverheid en de stilte van het hogere bewustzijn, dat bereikt moet worden door het pad van de sadhana. De nauwheid symboliseert de moeilijkheid, omdat men niet kan glijden naar de ene kant of de andere, maar recht vooruit moet gaan.

7 December 1936

*

Ik zag de Moeder op haar zetel zitten. Er was een cobra achter haar met veel kappen, die het Moeder's hoofd bedekte. De cobra was een stralende gouden kleur met een stralende rode ronde vlek in het centrum van iedere kap. Wat betekende het?

De cobra is een embleem van Natuur-Energie --- gouden = de hogere waarheid-Natuur --- veel kappen = veel vermogens. Rood is waarschijnlijk een teken van Mahakali vermogen. De cobra, die het hoofd bedekt met zijn kappen is een symbool van soevereiniteit.

23 Januari 1937

*

Twee jaar, voordat ik hier kwam, had ik op een nacht een visioen: Hoog boven in de lucht zag ik twee donkere blauwe voeten. Zover als ik mij kan herinneren waren zij alleen versierd met enkelbanden. De zolen waren de kleur van een rode lotus. Ik concludeerde, dat zij de Moeder's lotusvoeten waren, omdat ik het zo voelde en onmiddellijk zag ik een gevlekte doek, die in India gebruikt wordt in de Moeder's aanbedding neerdalen van Haar rechterzijde. Wie zou deze Moeder kunnen zijn?

Er is hier een algemene symboliek in de details van het beeld, maar het is duidelijk dezelfde ervaring [*als in de volgende twee visioenen*] in zijn eerste stadium in het eerste contact.

Dezelfde nacht of de volgende had ik een ander visioen. Voor me zag ik een zuiver witte trap ; het ging omhoog met ontelbare treden, totdat de top ervan verloren ging in de lucht. Een witte figuur in een zuiver wit kleed (Europese stijl) daalde snel neer van het bovenste deel van de trap en terwijl zij haar standplaats innam op de trap, opende zij haar armen naar me. Wie was deze Moeder?

Hier en in de volgende is het klaarblijkelijk de Moeder hier. De trap is een erg gewoonlijk symbool, dat door velen gezien wordt en het betekent de aanvaarding van en de roep naar de opstijging.

Een derde ervaring had ik, toen ik hier voor de eerste keer kwam. Op een nacht hoorde ik iets neerdalen met een draaiende beweging boven mijn hoofd. Zo gauw als ik het geluid hoorde, zag ik een kleiner beeld van de witte Dame boven in me binnengaan en ergens stoppen in het hartgebied. Wie is dit Vermogen en deze Persoonlijkheid? Hoe is zij gerelateerd aan de tweede, de tweede aan de eerste en alle drie aan u? Hoe kan ik trouw aan haar zijn en aan u?

Door zelf-opening en toenemende zelf-gave aan het Goddelijke.

Al deze zijn visioenen van de Moeder en het komt overeen met wat zij voelde, toen ze je voor de eerste keer zag. 22 Maart 1938

*

Gisteren was ik in een droom in een tuin --- het was misschien nacht; er was niet veel licht. Ik was daar met enige andere sadhaks en we waren daar om met de Moeder te mediteren. Ik kon de Moeder niet zien, maar ik wist, dat ze daar was, hoog boven, en wachtte om ons meditatie te geven. Maar sommige van de sadhaks waren onzorgvuldig, sommige gaapten, sommigen lagen neer. Ik probeerde te mediteren en ik voelde Moeder's hand naar beneden komen en gedurende ongeveer een minuut mijn voorhoofd aanraken. Toen voelde ik, dat iets in me omhoog getrokken werd door mijn hele lichaam, terwijl zij langzaam haar hand terugtrok en ik voelde dat er iets weggenomen werd. Toen ik wakker werd, wist ik niet of het iets goeds of iets slechts was, dat de Moeder wegnam. Wat was het?

Het was zeker een ware droom van het lagere vitale of misschien het subtiële fysieke vlak, waar de luiheid, onverschilligheid, frivoliteit van de sadhaks een feit is en het hoofdobstakel van de supramentale neerdaling in de Materie. Omdat je in je innerlijke fysieke oprecht en aspirerend was, kwam de Moeder's zegening over je en verwijderde er iets, dat in de weg zat. Er is geen aanwijzing in de droom, wat het was, maar iets in het lagere vitale of fysieke, dat verbonden was met dit algemene defect.

De Vaardigheid Ontwikkelen om de Moeder te Zien

Moeder zei, dat zij zou proberen om je haar te laten zien, omdat het niet altijd gemakkelijk is voor mensen om haar te zien, zelfs wanneer zij dichtbij hen is. Het is ook gemakkelijker om te zien met gesloten ogen dan met ogen open --- ofschoon dit ook mogelijk is --- omdat het een zicht in je is, dat moet openen om haar te zien. Het is niet noodzakelijk om haar te roepen voor enig vast aantal uren. Het is genoeg, wanneer je van haar houdt, haar vaak herinnert, elke dag een beetje tijd voor haar foto gaat zitten en haar roept.

Je moet nooit twijfelen, dat Moeder van je houdt en je hoeft er nooit om te huilen, want haar gevoelens naar je kunnen en zullen niet veranderen.

Natuurlijk kun je de foto's nemen, die je gegeven wordt door de Moeder en ze daar bij je houden. 7 Mei 1935

*

Het is niet, omdat de Moeder van je houdt, dat ze zichzelf aan je fysieke ogen kan laten zien op een afstand. De fysieke ogen van de mensen zijn niet gemaakt om zo op die manier te zien. Het wordt alleen mogelijk na een lange sadhana. Men ziet eerst met de ogen gesloten, omdat dat gemakkelijker is. Wanneer men er aan gewend is om met gesloten ogen te zien, dan wordt het meer mogelijk om te zien met de ogen open. Dus je zou niet te gretig moeten zijn om ogenblikkelijk op de moeilijke manier te zien. Het zal aan het eind komen, wanneer je het wil, maar het komt niet ogenblikkelijk. Geef er niet om, dat het tijd nodig heeft. Je moet eerst steeds meer in staat worden om de Moeder dichtbij je te voelen; dat kan je doen, door aan haar te denken en haar vaak te roepen. Dan zal zien gemakkelijker zijn. 8 Mei 1935

Geef niet om te tijd, die het nodig heeft --- men kan de tijd van deze dingen niet van tevoren vast zetten. Wanneer je de Moeder's aanwezigheid steeds meer voelt, wanneer je haar begint te zien met het innerlijke zicht, dan kan het komen.

Het is beter om niet met je vrienden over de Moeder te spreken --- zij kennen haar niet, daarom hebben zij geen interesse in haar. Hoe dichter je bij de Moeder in jezelf leeft, hoe minder je over haar hoeft te spreken met anderen. 9 Mei 1935

Om te zien, moet je stiller zijn vanbinnen --- dan begint na een tijdje het zicht te komen. Een innerlijk zicht opent, men begint te zien, wat de uiterlijke zintuigen niet kunnen zien --- en het is dan mogelijk om de Moeder daar te zien.

Ervaringen van de Moeder en Haar Vermogens

In de morgen voelde ik, dat het denkvermogen nogal leeg is. In de middag zag ik een intens gouden licht daar naar voren, op enige afstand buiten het denkvermogen.

Het gouden licht is de belofte van de hogere kennis. Voor de komst van die kennis is de stilte van het frontale externe denkvermogen noodzakelijk.

Vandaag voelde ik, dat een deel van het denkvermogen altijd open is of kan zijn voor het hogere licht, maar de realisatie moet afhangen van wat van beneden komt en zijn karakter en intensiteit overeenkomstig veranderen. Gedurende enige tijd in die conditie blijven is als nu klaarblijkelijk het Goddelijke zien in zoveel dingen en bewegingen. Ik begreep, hoe het gedaan moet worden, maar er is een lange tijd nodig om gevestigd te worden in dit bewustzijn, dat geen einde heeft. Hoger stijgen wordt ook een deel van deze beweging. Ik voel, dat het allemaal gedaan zal worden, er is alleen tijd nodig om dit nieuwe bewustzijn te fixeren.

Erg goed.

Alles, dat je schrijft op deze pagina, is volledig solide en nauwkeurig; het laat zien, dat je de ware kennis krijgt. De meeste in feite van de dagelijkse ervaringen zijn tekenen van de komst van het ware bewustzijn. Het Moeder's bewustzijn met de weidsheid van het licht, het witte licht in het vitale, het gouden licht in de stilte van het

uiterlijke denkvermogen, de verandering in het vitale, het stille en natuurlijke vertrouwen en fiducia zijn allemaal tekenen en omstandigheden van deze opening voor het ware bewustzijn. Zoals je zegt, moet de fixatie van dit bewustzijn tot stand gebracht worden. De constante openheid van een deel van het denkvermogen voor het hogere licht zal de stilte brengen van het hele denkvermogen en in het stille denkvermogen zal de ware kennis komen --- en het is inderdaad begonnen te komen. De verandering, die je opmerkt in het vitale moet ook doorgaan. 26 Maart 1930

*

Ik herinner me, dat ik eerder 's avonds bewust werd van het denkvermogen, dat naar boven steeg en toen zag ik veel punten overal om me heen opstijgen met aspiratie, alsof ieder punt aspireerde in een verschillend licht, dat begeleid werd door de Moeder. Heden ten dage denk ik, dat wanneer er een aspiratie is, er een constant contact zal zijn.

Ja --- één aspiratie om te leven in Moeder's licht en kracht, die de ware kennis en het ware vermogen brengen. Wanneer die aspiratie vervuld is, dan kan alles, dat nodig is, vervuld worden --- alle andere lichten kunnen bevat worden in het Goddelijke Licht.

17 Februari 1931

*

Vandaag in de meditatie opende mijn hele lichaam en spreidde oneindig uit. Ik voelde eerst een beetje ongemak, maar ik kon de Moeder's kracht voelen. Het droeg me steeds dieper in dichte duisternis door immense werelden van walging en depressie. Ofschoon ik geen vrede en vreugde voelde op deze lange reis, ging ik door met standvastig en snel lopen. Iemand leek te zeggen, "Wees niet gedeprimeerd. Loop door, ga door. Je moet door nog donkerdere werelden van walging en depressie gaan, maar blijf doorgaan." Samen met deze ervaring voelde ik een grote kracht. Mijn hart opende wijd; vrede en diepzinnige tevredenheid daalde er in neer en ik zag overal wit licht spelen. Terwijl ik door een andere duistere wereld ging, zag ik een levendig gouden licht. Hoe krachtig en mooi was dat gouden licht! Mijn lichaam, denkvermogen en hart waren bevredigd. Ik voelde een besef van vreesloosheid. Een sadhak's leven is als het leven van een strijder. Hoe lang ook de strijd, wat ook de obstakels zijn, we zullen opstijgen naar de Allerhoogste Waarheid. Is dit de juiste manier om mijn problemen en moeilijkheden te observeren?

Ja, dat is de attitude, die je moet houden. Wanneer het gehouden wordt, dan zal er geen verstoring zijn of alleen een oppervlakkig ongemak. De ervaring zelf was die van de neerdaling van het Moeder's licht van het Goddelijke Bewustzijn in de domeinen van het wezen, die onwetend of onbewust of obscuur zijn. De Moeder is zelf in deze domeinen neergedaald en ging door hen om daar licht te brengen. 10 September 1933

*

Deze morgen verrees gedurende mijn meditatie voor de Moeder een erg teder gevoel binnen me. Zij zat voor ons met een oceaan van compassie en liefde, die zij zonder voorwaarde en zonder reserve weg wil geven. Maar we kunnen het niet ontvangen; en in plaats onszelf te verwijten voor onvermogen, geven we de schuld aan de Moeder, gieten ons gif over haar, dat zij inslikt en terug offert aan ons als Amrita.

Deze ervaring bracht me een gemengd gevoel van vredige stilte, zelfverwijt en een aanraking van bedroefdheid. Het bleef de hele dag bij me, maar nu begrijp ik een reactie; want gewoonlijk trekken mijn ervaringen zich terug, en laten me achter met depressie of leegheid.

Wat je voelde, was een opening van het psychische wezen in je hart en de percepties, die tot je kwamen, waren volmaakt waar. De reactie, waarover je spreekt, komt vaak na een ervaring. Maar als de depressie vermeden kan worden, maakt leegheid niet uit. Tot een zeker stadium heeft de natuur na een ervaring een kalme periode nodig om de ervaring te assimileren. Men hoeft dan niet gedeprimeerd te zijn, maar stil te blijven wachten en te aspireren voor meer ervaring, meer opening, een meer continue stroom van de waarheid.

5 September 1934

Gisteren voelde ik de hele dag een opening ver boven het hoofd en daar werd de individuele Moeder wijd en actief. Ik voelde het spel van de verscheidene ideeën en krachten en ik voelde haar verzekering, dat zij zich in mij zou manifesteren. Maar de intensiteit leidde ook tot zenuwverstoren. De druk in mijn hoofdzenuwen was bijna ondraaglijk, en zelfs vandaag zijn er enige verstoren in het fysieke. Is het als gevolg van een of andere fout, die ik gemaakt heb?

De Moeder, die zich "manifesteert" in je, is een ambigue uitdrukking --- het is het Moeder's bewustzijn, het hogere bewustzijn met het licht, de sterkte, die naar beneden gekomen is in iedere sadhak, met de Moeder's aanwezigheid altijd daar. Samen met deze ervaring moet er een poging tot overgave geweest zijn of een initieel antwoord in het lagere vitale, maar als een reactie kwam de zenuwverstoren terug --- de oude lagere vitale natuur, die niet klaar was, om het bezit op te geven, bevestigde haar verstoren, die bijna gingen afnemen.

6 November 1934

Soms, als ik in meditatie zit, vind ik, dat in plaats van mijzelf de Moeder er zit. Zelfs mijn lichaam lijkt dat te zijn. Ik bid om me te laten weten, wat het betekent.

Je werd waarschijnlijk gewaar van een of ander deel van je wezen, dat zich verenigd voelt met de Moeder.

24 Augustus 1935

*

Van de morgen voelde ik een intense aspiratie om verloren te raken in het Moeder's bewustzijn. Toen voelde ik mijn bewustzijn herhaaldelijk opstijgen en zichzelf boven stationeren. Voor Pranam voelde ik, alsof zelfs de delen nabij de navel en eronder omhoog getrokken werden. Na de Pranam ervoer ik gedurende enige tijd een verschillende soort atmosfeer bijna concreet om me heen, dus stelde ik me voor, dat de Moeder een sterke spirituele invloed op me geplaatst zou kunnen hebben op mijn onderbewuste en omgevende bewustzijn.

Het is erg goed. Je hebt gelijk over het onderbewuste en omgevende, --- want daar moet de invloed vallen, zodat het bewustzijn naar boven zou kunnen gaan en zichzelf wijd uitspreiden in een vrije vrede, licht en vreugde, die hen naar beneden verbindt met het hogere bewustzijn. Dan wordt het verlies van het ego in het Moeder's bewustzijn mogelijk.

25 September 1935

*

Boven mijn hoofd zie ik een gebied van oneindige en eeuwige Vrede. De Moeder is Koningin in dit gebied. Van daaruit voel ik een onophoudelijke stroom in me naar beneden komen. Het raakt eerst het hogere wezen aan en dan de lagere delen. Wanneer zij voorbereid zijn, dalen de Vrede en de stilte neer als een stroom water, die door de Brahmische opening gaat.

Dat is heel correct. In velen daalt het echter neer in een massa door het hele hoofd en niet in een stroom door de Brahmische opening. 13 Februari 1936

*

De ervaring van een concrete aanwezigheid van de Moeder in de foto en het onmiddellijke effect op de gezondheid zijn dingen van het subtiele fysieke, dat handelt op het fysieke denkvermogen en het lichaam --- dergelijke dingen kunnen alleen gebeuren, wanneer het fysieke bewustzijn begonnen is om zich te openen --- daarom zei ik, dat het een teken was. Natuurlijk kunnen de volle effecten van de spirituele ervaringen alleen komen, wanneer het hele bewustzijn volledig open is en hen ontvangt en op hen reageert. De aanwezigheid van de Moeder kan in allen gevoeld worden, wanneer men een verwijding van het bewustzijn begint te krijgen, waarin het niet opgesloten is in het persoonlijke zelf en het lichaam, maar overal uitgebreid is. Dat komt gewoonlijk met de neerdaling van het hogere bewustzijn van vanboven. Maar men kan ook een begin ervan voelen door de opening van de psyche. Dan blijven kwaadheid en jaloezie natuurlijk niet --- zij vallen weg van het besef van spirituele eenheid. 3 Mei 1936

*

X vertelde me, dat zij lang voordat zij naar Pondicherry kwam, in constante aanraking was met de Goddelijke Moeder. Zij zag haar niet alleen in meditatie of visioen, maar voor haar wijd ontwaakte ogen in een concrete vorm. Zij converseerde vaak met haar; speciaal wanneer er een moeilijkheid opkwam, kwam de Moeder en vertelde haar wat zij moest doen. Wanneer wat zij zegt correct is, dan moet zij een erg gevorderde Sadhaka zijn. Hoeveel waarheid vindt u in haar ervaringen en visioenen?

Zij heeft ze niet aan ons gerelateerd. Maar er is niets onwaarschijnlijks in. Het betekent eenvoudig, dat zij haar innerlijke visioen en ervaring externaliseerde om zo ook door de fysieke ogen te zien, maar het was de innerlijke visie, die zag en het innerlijke gehoor, dat hoorde, niet het fysieke zicht en gehoor. Dat is algemeen genoeg. Het toont geen "gevorderde" sadhana aan, wat de frase ook zou kunnen betekenen, maar alleen een speciale faculteit.

Ik heb gehoord, dat er mensen zijn, die de Moeder's aanwezigheid voelen of direct openen voor haar innerlijke kennis. Maar dit is niet hetzelfde als haar zien met fysieke ogen of conversaties met haar hebben.

Deze dingen zijn extreem algemeen onder diegenen, die overal Yoga beoefenen. In de Ashram zijn de sadhaks te intelligent, sceptisch en in feite om veel van dat soort ervaringen te hebben. Zelfs diegenen, die het zouden kunnen ontwikkelen, worden onderdrukt door de buitenwaartse geestesgesteldheid en fysieke geestesgesteldheid, die de atmosfeer domineert.

*

De ervaring, die je in je slaap had, was die van in de vitale wereld gaan en daar een van de vijandige vitale wezens ontmoeten, dat je wilde bedreigen of aanvallen, maar je niet kon aanvallen door je roep naar de Moeder. Er zijn twee dingen, die verworven moeten worden in deze passages door de vitale wereld --- ten eerste, deze onmiddellijke roep voor de Moeder's bescherming en ten tweede, het afwerpen van alle angst. Met degenen, die hen niet vrezen, kunnen deze wezens niets doen --- bij iedere ontmoeting of conflict met hen is de Moeder's naam een zekere bescherming, zelfs als er enige angst zou komen.

De andere ervaring was het gevolg van het verblijven van je denkvermogen in de toestand van de Moeder's constante aanwezigheid en de resultaten ervan. Wat je zegt over deze resultaten is waar, maar het is niet gemakkelijk voor het denkvermogen of het vitale of fysieke bewustzijn om de Moeder's bewuste aanwezigheid te krijgen of te houden --- alleen de psyche houdt het gemakkelijk. Dus het denken bracht een druk naar beneden van vanboven en een concentratie vanbinnen in het hart met een heling daar en een pijn van verlangen vanbinnen, gevolgd door haar lieflijkheid. Deze pijn is die van het psychische verdriet of misschien eerder van het psycho-vitale verdriet en verlangen --- want het psychische verdriet zelf is gewoonlijk lieflijk en niet pijnlijk.

2 Augustus 1936

*

Heden ten dage krijg ik een inspiratie om allen in de Moeder te zien en de Moeder in allen --- de Vishwarupa te zien in haar zoals Yashoda het zag in Sri Krishna. Zal ik ooit in staat zijn om dit visioen te zien?

Om allen in de Moeder te zien en de Moeder in allen is een noodzakelijke ervaring in de Yoga. Er is geen reden, waarom het niet zou gebeuren.

29 April 1937

*

Laat me de betekenis weten van mijn frequente komst naar de Moeder op het vitale vlak. Ik veronderstel, dat de ontmoeting soms op het supramentale vlak was. Kwam mijn vitale naar de Moeder voor verversen van haar energie, voor zuivering, enz.?

Dit soort van vitaal komen naar de Moeder hebben alle sadhaks in hun slaap en dromen, wanneer zij daar een beetje bewust zijn. Zelfs diegenen, die geen sadhaks zijn of anderen, die haar niet kennen, komen, maar zij zijn er niet gewaar van. Het vitale vlak is een suprafysiek vlak --- het vitale beweegt zich rond in haar eigen vlak en is niet beperkt door het fysieke denkvermogen of haar bewustzijn of ervaring.

13 Juli 1937

*

Verlicht me, wat het object is en wat het resultaat is van mijn komst naar de Moeder op het vitale vlak gedurende de slaap of de droom.

Het kan voor ieder object zijn of zonder enig specifiek object --- er is geen regel in dergelijke zaken.

14 Juli 1937

*

Deze morgen zag ik binnen me een flits van gouden licht en voelde de levendige aanwezigheid van de Moeder. Ik voelde mij binnen haar te zijn. Ik voelde allen binnen mij te zijn en dit "mij" was iets, dat wijder was dan ik als man.

Dat hebben is erg belangrijk --- om in iets wijders te komen dan ik als een mens --- in zijn eigen kosmische Zelf en universele bewustzijn --- in de Moeder.

De Moeder's Stem Horen

In de morgen bij Pranam, terwijl ik mijn hoofd op Moeder's schoot legde, hoorde ik een of andere stem. Ik voelde, dat het de Moeder's was. Sprak zij werkelijk of was het een illusie?

Het kan zijn, dat de Moeder iets op je overdroeg. Op dit moment herinnert zij het zich niet. 27 April 1933

*

Wanneer wordt er gezegd, dat men klaar moet zijn om de Moeder's stem van vanbinnen te horen?

Wanneer men gelijkmoedigheid, onderscheiding en voldoende Yogische ervaring heeft --- anders zou iedere stem foutief genomen kunnen worden voor de Moeder's.

Kan men enkel rekenen op de stem van vanbinnen vanaf het begin?

Wanneer het de Moeder's stem is; maar je moet er zeker van zijn. 7 Juli 1933

*

Is het waar, dat wanneer men iets probeert te doen, dat tegengesteld is aan de Goddelijke Wil, de Moeder hem inwendig vertelt om het niet te doen?

Het is het onderscheidende denkvermogen of de psyche, die het vertelt.

Is het waar, dat het niet moeilijk is om de Moeder's stem vanbinnen te horen en de stem als de hare te herkennen?

Nee, om de Moeder's stem te horen en herkennen vanbinnen is niet zo gemakkelijk.

Is iemand, die ver op het pad gegaan is, in staat om haar stem te horen?

Er is geen regel 8 Juli 1933

*

In *Basis van Yoga* leest men: "Je converseert met de Moeder, die altijd bij je is en in je."²⁴ Kunt u me kort vertellen, hoe een sadhak converseert met de Moeder?

Men hoort de stem of de gedachte inwendig spreken en men antwoordt inwendig. Het is alleen niet altijd veilig voor de sadhak, wanneer er enige onoprechtheid van het ego, verlangen, ijdelheid, ambitie in hem is --- want dan zou hij een stem of een gedachte kunnen construeren in zijn denkvermogen en het toeschrijven aan de Moeder en het zal tegen hem plezierige en flatterende dingen zeggen, die hem misleiden. Of hij kan enige andere Stem foutief voor de Moeder's nemen. 2 Juli 1936

Visioenen, Stemmen, en Vooruitgang in de Sadhana

Iemand, die vertrouwen kan hebben zonder visioenen en stemmen, is veel verder op het waarlijke innerlijke pad, dan iemand, die hen nodig heeft om vertrouwen te hebben.

Visioenen en stemmen zijn niet bedoeld om vertrouwen te creëren; zij zijn alleen effectief, wanneer men al vertrouwen heeft.

Aan visioenen en stemmen wordt vaak onnodig toegegeven door mensen. Soms interpreteren hen verkeerd of geven hen teveel waarde. Aldus koesteren zij hun ego's. Maar deze capaciteit is geen geval een teken van vooruitgang.

Wat bedoel je met vooruitgang? De Moeder bracht veel jaren door met binnengaan in de occulte werelden en alles te leren, dat daar geleerd moest worden. Maakte zij de hele tijd geen vooruitgang? Zij ziet dingen altijd, wanneer zij in trance gaat. Is haar capaciteit niet iets van waarde? Omdat een groot aantal mensen niet weten, hoe zij deze faculteiten moeten gebruiken of misbruiken of hen excessieve waarde geven of hun ego door hen te koesteren, volgt er dan uit, dat de faculteiten zelf geen Yogisch nut of Yogische waarde hebben? 8 Juli 1936

*

Toen ik zei, "Maar deze capaciteit is in geen geval een teken van vooruitgang", bedoelde ik, dat de capaciteit *op zichzelf* geen teken is van spirituele vooruitgang. Ik vergat "op zichzelf" te schrijven en dit veranderde de hele betekenis.

Zelfs op zichzelf is het een vooruitgang in de ontwikkeling van het bewustzijn, ofschoon het niet met zich enige spiritualisatie van de natuur zou kunnen dragen. 9 Juli 1936

*

In een zeker stadium van de sadhana ontvangt iedereen een of andere occulte opening: visioenen, stemmen, subtiele geuren of aanrakingen. Er is mij verteld, dat iedere occulte opening iemand helpt, maar geen van hen heeft mij geholpen in mijn praktische sadhana.

Ik weet niet, wat je bedoelt met praktische sadhana. Wanneer men de occulte faculteit en de occulte ervaring en kennis ontwikkelt, kunnen deze dingen van groot nut zijn, en

²⁴ Zie de brief van 7 December 1933 op pagina's 311-12. Die brief was in een gewijzigde vorm gepubliceerd in *Basis van Yoga in 1936*. --- Ed.

daarom praktisch. Op zichzelf zijn zij een bewijs van opening van het innerlijke bewustzijn en ook hulp om het verder te openen --- ofschoon zij daar niet onmisbaar voor zijn.

Diegenen, die de faculteit van visioen hebben, zouden het niet juist kunnen gebruiken of er het volle voordeel van nemen. Neem X. Zij claimt, dat de Goddelijke Moeder naar haar komt en haar vertelt, hoe haar moeilijkheden op te lossen. Maar als de Moeder ooit probeerde om tussenbeide te komen met die defecten en onvolmaaktheden, veronderstel ik, dat X het niet leuk zou vinden.

Ik veronderstel niet, dat zij het zou vinden --- de veronderstelling is nogal ongegrond en neemt aan, dat zij vals en onoprecht is. Iedere sadhak heeft een redelijk aantal defecten en onvolmaaktheden en de meerderheid van hen lijkt niet in staat om van hen af te komen, zoals X.

9 Juli 1936

De Moeder's Hulp in Moeilijkheden

Moeilijkheden en de Moeder's Hulp

Niet verstoord worden, stil blijven en zelfverzekerd is de juiste attitude, maar het is ook noodzakelijk om de hulp van de Moeder te ontvangen en niet terug te deinzen om enige reden uit haar bezorgdheid. Men hoort niet toe te geven aan ideeën van onvermogen, onbekwaamheid om te reageren, te veel verblijven bij defecten en mislukkingen en het denkvermogen toestaan in pijn en schaamte te zijn als gevolg van hen; want deze ideeën en gevoelens worden aan het eind verzwakkende dingen. Wanneer er moeilijkheden, struikelingen of mislukkingen zijn, moet men kalm naar hen kijken en in kalmte en hardnekkigheid de goddelijke hulp roepen voor hun verwijdering, maar zichzelf niet toe staan om ontzet of gepijnigd of ontmoedigd te zijn. Yoga is geen gemakkelijk pad en de totale verandering van de natuur kan niet in een dag gedaan worden.

27 Mei 1931

*

Werp deze zwakte opzij. De Moeder's hulp is er --- houd jezelf stil en kalm en biedt de moeilijkheden het hoofd met de moed, die een sadhak moet hebben, wanneer hij het Goddelijke Zoekt.

22 November 1933

*

Als men eenmaal het pad van Yoga opgegaan is, is er alleen een ding te doen, zichzelf vastzetten in de beslissing om tot het einde te gaan, wat er ook gebeurt, welke moeilijkheden er ook opkomen. Niemand krijgt werkelijk de vervulling in Yoga door zijn eigen capaciteit --- het zal komen door de grotere Kracht, die over je staat --- en door de roep, die hardnekkig is door alle wisselvalligheden, naar die Kracht, zal de vervulling komen. Zelfs, wanneer je niet actief kan aspireren, houd je dan gericht op de Moeder om hulp te laten komen --- dat is het enige om te doen.

3 Januari 1934

*

X zegt, dat de Moeder, terwijl ze bloemen aan ons geeft, altijd stil iets zegt over toekomstige moeilijkheden, gevaren of vallen. Is het zo?

Moeder denkt nooit aan toekomstige moeilijkheden, vallen of gevaren. Haar concentratie is altijd op hulp en verheffing, niet op moeilijkheid en ondergang.

8 Januari 1934

*

Alle Moeder's liefde en hulp zal onveranderd, zoals eerder, bij je blijven. De hele moeilijkheid komt van een vitale beweging, die op de verkeerde manier wil bezitten, door vergelijking met anderen, in plaats van vol te leven in nabije relatie van je hart en ziel met de Moeder. Het is hetzelfde in je relatie met X. Maar dit is een defect, dat algemeen is in de menselijke natuur en veel hier hebben het. Het is niet iets, dat niet

uit de natuur verwijderd kan worden. Omdat je hart en ziel er inderdaad vrij van willen zijn, kan het niet anders dan gaan. Wees daarom niet ontmoedigd als het terugkeert als gevolg van een oude gewoonte. Met de Moeder's liefde en hulp zal, wat je hart en ziel verlangen, zeker komen en het verkeerde verduisterende element zal verdwijnen.

25 September 1935

*

Is het waar, dat hoe dichter de nederdaling van het Supramentale is, hoe groter de moeilijkheden kunnen zijn van diegenen, in wie het naar beneden gaat komen?

Het is waar, tenzij zij zo overgegeven aan de Moeder, plastisch zijn en vrij van het ego, dat de moeilijkheden voor hen bespaard worden.

4 Oktober 1935

*

Je kan niet toegeven aan ongeduld en het gedachten laten brengen van de oude soort, die onmogelijk de werking kunnen helpen, maar het moeten belemmeren. Deze gedachten, die komen, zijn niet waar. Diegenen, die weggingen, gingen weg, omdat zijn hun eigen ego vermengden met de sadhana --- ambitie, ijdelheid en andere verkeerde bewegingen --- en wilden de kracht gebruiken, die de sadhana hen gaf voor deze dingen, --- of zij moesten gaan, omdat de aantrekking van het oude leven, familie, huis, actie in de wereld buiten te sterk voor hen was. Ook het idee, dat de Moeder alle anderen gelukkig verder leidt en zij perfect worden en alleen jij buitengelaten wordt, is het gewoonlijke waanidee, dat komt, wanneer men toestaat, dat moedeloosheid omhoog komt. Bijna allen moeten deze moeilijkheden teboven komen en deze moeilijkheden komen steeds weer op, totdat het innerlijke wezen voldoende ontwikkeld is om hen onmogelijk te maken. Er is daarom geen reden om te veronderstellen, dat anderen in staat zullen zijn en jij niet in staat zal zijn.

De verandering van de oude gewoonlijke bewegingen van de natuur kan niet gedaan worden in een enkele slag; het innerlijke bewustzijn moet op een zodanige manier groeien, dat het uiteindelijk het uiterlijke wezen ook in bezit neemt en deze dingen onmogelijk maakt. Wat ik aan je geschreven heb over deze dingen en de attitude, die ingenomen moet worden, is de kennis, die we hebben en de waarheid van de menselijke natuur en van de sadhana, die geconfirméerd is door onze en alle spirituele ervaring. Je uiterlijke wezen heeft deze reactie en niet je innerlijke natuur. Je moet alleen vertrouwen hebben in de Moeder en volgen, wat ik zeg en deze moeilijkheden zullen uit het uiterlijke wezen gewerkt worden en niet meer terugkeren; maar geduld is noodzakelijk, omdat het tijd nodig heeft, niet alleen in jou, maar in allen. Laat niet dergelijke gedachten toe als het idee "wat is het nut van spirituele ervaringen, omdat mijn natuur niet veranderd is" enz., want dit zijn gedachten van de denkvermogen's onwetendheid. Herstel de attitude en het besluit, dat je genomen had en aan het ontwikkelen was. Houd de wil en het vertrouwen en laat de Moeder in kalmte en geduld alles in je uitwerken.

26 Februari 1936

*

Wees zeker, dat de Moeder altijd bij je zal zijn om je op het pad te dragen. Moeilijkheden komen en moeilijkheden gaan, maar zij zal bij je zijn, de victorie is zeker.

18 Juli 1936

Moeilijkheden en de Moeder's Kracht

Wat is het middel om dagelijks om te gaan met moeilijkheden?

Gelijkmoedigheid, weigering, de Moeder's kracht invoeren.

1 Augustus 1933

*

Wanneer moeilijkheden opkomen, blijf dan stil vanbinnen en roep de Moeder's Kracht naar beneden om hen te verwijderen.

26 Augustus 1933

*

In mijn sadhana heb ik alleen ontvangen, waar ik om gebeden heb. Ik heb zeer gehunkerd naar wat naar me moet komen. De Goddelijke's redeloze Barmhartigheid is niet zo belangrijk voor me als Tapasya, de capaciteit om naar Hem te openen en Hem te behouden. Dit is mijn geloof.

Door je persoonlijke inspanningen zonder begeleiding ben je in moeilijkheden gekomen en in een verhitte conditie, waarin je niet kon mediteren, enz., Ik vroeg je om de inspanning te laten vallen en stil te blijven en je deed het. Mijn intentie was, dat door je stil blijven, het mogelijk zou zijn voor de Moeder's Kracht om in je te werken en een beter startpunt tot stand te brengen en een koers van initiële ervaringen. Het was, wat begon te komen; maar als je denkvermogen weer actief wordt en probeert om de sadhana te arrangeren voor zichzelf, dan zullen verstoringen waarschijnlijk komen. De Goddelijke Begeleiding werkt het beste, wanneer het psychische open is en naar voren (de jouwe begon te openen), maar het kan zelfs ook werken, wanneer de sadhak ofwel niet bewust ervan is of het anders alleen kent door zijn resultaten. 8 September 1933

*

Is er geen manier voor me om uw pad gelukkig te volgen? Ik zal niet in staat zijn om iets voor de Moeder te doen in dit leven, dus blijf ik eenvoudig weg van de defecten van vorige levens. Waarom kan ik niets begrijpen? Waarom kan de Moeder mij niet naar zich trekken? Waar voel ik me gekwetst over en maak ik me zorgen over? Kunt u het me uitleggen?

Dit alles heeft geen nut --- klachten, twijfels, etc., van deze soort zouden opzij gezet moeten worden. Je moet stil doorgaan, zonder depressie of moeite, de Moeder's krachten ontvangen, hen toe staan te werken, alles weigeren, maar niet verontrust door moeilijkheid of defecten in jezelf of door welke vertraging dan ook of langzaamheid in de werking.

25 Oktober 1933

*

Dit soort verdriet en moedeloosheid zijn de ergste obstakels, die men omhoog kan brengen in de sadhana --- er zou niet aan hen moeten worden toegegeven. Wat men niet zelf kan doen, kan men gedaan krijgen door de Moeder's kracht te roepen. Dat ontvangen en het laten werken in je is het ware middel van succes in de sadhana.
1934

*

Broedt niet over je moeilijkheden. Laat hen over aan de Moeder en laat haar Kracht hen voor je uitwerken.
22 Maart 1935

*

Probeer in dergelijke condities vanbinnen zo stil als mogelijk te blijven en, wanneer je de Moeder niet kan roepen, denk dan aan haar en verwacht de hulp van de Kracht.

Deze aanvallen zijn altijd op het uiterlijke deel van het bewustzijn, dat het innerlijke wezen bedekt. Men zou altijd moeten proberen om het innerlijke wezen te onthechten (scheiden) en naar de aanval kijken als een beweging van de oppervlakte.
13 Juni 1935

*

We zullen je hulp sturen, zodat je af zou kunnen komen van de obstructie.

Laat nooit dit idee "Ik ben niet in staat" toe of "Ik doe niet genoeg" om te komen en je te kwellen; het is een tamasische suggestie en brengt depressie en depressie opent de weg naar aanvallen van de verkeerde krachten. Je positie zou moeten zijn, "Laat me doen, wat ik kan; de Moeder's Kracht is er, het Goddelijke is er om te zien, dat alles op tijd gedaan zal worden."
4 November 1935

*

Er is geen brief van je geweest gedurende drie nachten. Welke moeilijkheid ook langsgesproken is, houd je vertrouwen in en afhankelijkheid van de Moeder en leg open, wat er ook weerstand biedt van buitenaf of van binnenuit aan de werkingen van de Moeder's Kracht.
25 Maart 1936

*

Ik voel veel keer haat naar mijn eigen zelf, omdat ik nog de vaardigheid noch de kundigheid in me heb om iets te doen. Ik begin met een of ander werk en laat het onaf. Ik heb geen doorzettingsvermogen. Wat is de reden hiervoor?

Deze komen van een zekere rusteloosheid in het vitale. De meest mensen zetten een controle. Maar zij verdwijnen alleen volledig, wanneer het innerlijke wezen ontwaakt is en een nieuwe Kracht (de Moeder's) volledig begint te werken op de natuur.

9 April 1937

*

Laat de suggesties van wanhoop of ongeduld niet toe. Geef tijd aan de Moeder's kracht om te handelen.

12 Juni 1937

*

Welke moeilijkheden er ook nog blijven, wees zeker, dat zij overwonnen worden. Er is geen noodzaak voor het uiterlijke wezen om nerveus te zijn --- de Moeder's Kracht en de devotie binnen je zullen voldoende zijn om alles te boven te komen, dat in de weg staat.

Moeilijkheden en de Moeder's Genade

Je moet dat allemaal wegwerpen. Een dergelijke depressie kan je alleen laten afsluiten, wat de Moeder je geeft. Er is absoluut geen goede reden voor een dergelijke attitude. Het bestaan van moeilijkheden is een bekend iets in de Yoga. Er is geen reden om aan de uiteindelijke victorie te twifelen of aan de effectiviteit van de Goddelijke Genade.

4 Februari 1933

*

Kan het geloofd worden, dat de Moeder's Genade zelfs handelt, wanneer de moeilijkheden niet verdwijnen?

In dat geval zou iedereen kunnen zeggen, dat al mijn moeilijkheden onmiddellijk moeten verdwijnen, dat ik onmiddellijk perfectie moet verwerven, anders bewijst het, dat de Moeder's genade niet bij me is.

20 Juli 1933

*

Je zou niet moeten toegeven aan verdriet of wanhoop --- er is geen reden, waarom je het zou moeten. De Moeder's genade is geen moment van je weggetrokken. Laat niet toe, dat aanvallen van anderen je op deze manier door elkaar schudden --- je kent de motieven goed, waaruit zij handelen --- en voor de rest gaan zij de koers niet verder najagen, die een vlaag van passie hen dicteert. De bescherming zal bij je zijn en je hebt niet langer angst of verdriet nodig. Plaats je vertrouwen in het Goddelijke en schudt dit alles af als een nachtmerrie, die voorbijgegaan is. Geloof, dat onze liefde en genade altijd bij je is.

Zich richten naar de Moeder voor Hulp

Het fysieke denkvermogen voelt zich ook inert --- maar wanneer enig deel van het wezen zich naar de Moeder richt, dan is het genoeg om hulp te brengen.

25 Januari 1934

*

Ik voel een besef van vermoeidheid, depressie, droefheid, maar ik blijf, hoe dan ook, bij u. Ik ben soms stil, maar ik voel me nog bedroefd. Wat zou ik moeten doen?

Blijf ferm en gericht in een richting --- naar de Moeder.

Het besef van verdriet en depressie wil niet weggaan --- het komt en gaat zoals het belieft. Vertel me wat te doen.

Wanneer de gewoonte van deze stemmingen (depressie en opstand) gevormd is, kan er niet onmiddellijk vanaf gekomen worden. Er zijn drie manieren om het te doen --- (1) je eigen wil versterken, zodat niets kan komen of blijven zoals *het* belieft, maar alleen zoals *jij* het goed vindt; (2) aan iets anders denken, dompel het denkvermogen in een of andere gezonde activiteit; (3) je richten op de Moeder en haar kracht inroepen. Men kan elke van deze of alle doen, maar zelfs bij het doen van hen zal het een weinig tijd duren om van de gewoonte af te komen. 1934

*

Wanneer meditatie een hoofdpijn geeft, zou je niet moeten mediteren. Het is een fout om te denken, dat meditatie onmisbaar is voor de sadhana. Er zijn zovelen, die het niet doen, maar zij zijn dicht bij de Moeder en gaan net zo goed vooruit als diegenen, die lange meditaties hebben.

Het enige, dat nodig is, is gericht zijn op de Moeder en dat is alles, dat nodig is. Wees niet bang of verdrietig, maar laat de Moeder stil haar werk doen in je en door je en alles zal goed zijn. 16 Maart 1935

Persoonlijke Inspanning en de Moeder's Hulp

De Moeder's Hulp is er altijd voor diegenen, die gewillig zijn om het te ontvangen. Maar je moet bewust zijn van je vitale natuur en de vitale natuur moet instemmen om te veranderen. Het heeft geen nut om hoofdzakelijk te observeren, dat het onwillig is en dat het, wanneer het gedwarsboomd wordt, een depressie in je creëert. De vitale natuur is eerst niet altijd gewillig, en altijd, wanneer het gevraagd om te veranderen, creëert het deze depressie door haar opstand of weigering van instemming. Je moet erop staan, tot het de waarheid erkent en gewillig is om getransformeerd te worden en de Moeder's hulp en genade te accepteren. Wanneer het denkvermogen oprecht is en de psychische aspiratie volledig is en waar, dan kan men het vitale altijd laten veranderen. 15 Juli 1932

*

Wat het gevoel betreft van mensen, dat er iets slechts moet zijn in je, komt het niet hoofdzakelijk omhoog van je relaties met X. De Moeder en ik spreken niet over "goed" of "slecht" op deze manier; we kijken alleen, wat de sadhana helpt of hindert. Er is niets in je, dat niet in veel andere sadhaks is. Wat mensen laat aarzelen om je te helpen, is je onderwerping aan vitale stemmingen --- al dit huilen, zelf-versterving, onzeker temperament; je onstandvastigheid --- want vandaag accepteer je hulp, morgen weiger je het; je wens van vertrouwen in anderen --- die je vaak uitgedrukt hebt in je brieven; je snelheid om beledigd te zijn, je gereedheid om mensen's motieven te wantrouwen, speciaal in hun gedrag naar jou toe. Anderen hebben deze fouten, maar zij proberen ze te controleren. Je lijkt, wanneer deze over je komen, eraan toe te geven en het een vrije loop te laten hebben.

Wanneer je door wil gaan in je sadhana en wanneer je wil, dat mensen zich comfortabel met je voelen en klaar zijn om je te helpen, moet je afkomen van deze vitale stemmingen en defecten --- je moet een controle op jezelf zetten en proberen te veranderen. De Moeder's Kracht is er om je te helpen, maar er moet een actieve instemming en medewerking zijn, je eigen standvastige wil en inspanning.

1 November 1933

*

Ik kan zelfs niets doen, zolang als de inertie in me zo sterk is. Mag ik vragen, wat de Moeder bedoelt met de inertie in me?

Wanneer Moeder's "doen" met de inertie voldoende was, zou het lang geleden gedaan zijn en ook het supramentale naar beneden in je. De vraag is niet, wat de Moeder ermee gaat doen, maar wat jij ermee gaat doen.

29 November 1936

*

Deze ideeën zijn verkeerde suggesties, die je weg moet werpen. Er is geen reden, waarom je in staat zou zijn om niets te doen in dit leven of dat alles uitgesteld zou moeten worden naar een ander. Je bent in dit leven geroepen en je moet het Goddelijke bereiken. De Moeder heeft je niet aan jezelf overgelaten. Maar ik denk, dat het raadzaam is, dat je dagelijks enige tijd door zou brengen in concentratie om de bewuste verbinding te behouden en ook meer te schrijven; wanneer niet iedere dag, dan toch de tweede of de derde dag.

17 December 1936

*

Ik wil niet, dat je alles zou doen door je eigen sterkte; de Moeder's kracht is er. Ik zou echter willen, dat je doorzet in meditatie en de inspanning om vanbinnen stil te zijn; zelfs als in het heden geen definitief zelfbegrip of ervaring is, is dit de manier om de natuur te openen naar hen; we zullen proberen om de rest voor je te doen.

20 December 1936

Openen voor de Moeder in Moeilijkheid

Er is niets verkeerd in je ervaring of onoprecht in de uitdrukking ervan; schrijven is behulpzaam en het is onze wens, dat je ermee door zou gaan. Een toevallig inzinken van het bewustzijn gebeurt bij iedereen. De oorzaken zijn gevarieerd, een of andere aanraking van buiten, iets, dat nog niet veranderd is of nog niet voldoende veranderd in het vitale, speciaal het lagere vitale, een of andere inertie of obscuriteit, die opkomt uit de fysieke delen van de natuur. Blijf kalm, wanneer het gebeurt, open jezelf voor de Moeder en roep de ware conditie terug en aspireer voor een heldere en ongestoorde onderscheiding, die je van binnen jezelf de oorzaak laat zien of datgene, dat rechtgezet moet worden

4 Maart 1932

*

De aanval van duisternis is voorbij, maar mijn lichaam is nog rusteloos en mijn bewustzijn verontrust. Ik heb mijn verbinding verloren met uw vrede, de vrede, die de gevoelens gewoonlijk stil en het lichaam rustig maakte. Maar ik kan nog aspireren en ik ben hoopvol om uw aanraking weer terug te krijgen.

Hoe sterk de aanval zou kunnen zijn en zelfs als het je voorlopig overkomt, zal het toch snel voorbijgaan, wanneer je de gewoonte ontwikkeld hebt om je te openen naar de Moeder. De vrede zal terugkomen, wanneer je stil blijft en jezelf ervoor open houdt en voor de Kracht. Als iets van de Waarheid zichzelf binnen je laat zien, dan zal het altijd, zelfs wanneer het gedurende een tijd zwaar overschaduwd is met de verkeerde bewegingen, weer naar buiten schijnen als de zon in de hemel. Houd daarom vol met vertrouwen en verlies nooit de moed.

14 Maart 1932

*

Je zou jezelf niet toe moeten staan om van streek te raken door deze kleine dingen. Wanneer je, wanneer de bewegingen, waarover je klaagt, komen, stil blijft en open voor de Moeder, dan zal je merken, dat er een verandering over je komt. Meditatie is niet genoeg; denk aan de Moeder en offer je werk en actie aan haar, dat zal je beter helpen.

7 April 1932

*

Het spel van de mentale en vitale defecten in de menselijke natuur, dat bij de Onwetendheid behoort, is toegestaan --- als ook de aanvallen en suggesties van de Asurische krachten --- zolang als er iets in de natuur is, dat op deze dingen reageert. Wanneer zij opkomen in je in de aanwezigheid van de Moeder, komt het, omdat dan een sterke druk op hen geplaatst wordt, zodat zij ofwel eruit moeten gaan of een gevecht voor hun bestaan beginnen. De remedie is om alleen te openen naar de Moeder en om alle andere krachten volledig te weigeren en in alle tijden, en hen het meeste weigeren, wanneer zij het meest actief worden. Vertrouwen, oprechtheid, doorzettingsvermogen zullen de rest doen.

16 November 1932

*

Gisteren bad ik, "O Goddelijke Moeder, hoe kan ik realiseren, dat ik altijd door U begeleid wordt en dat Uw aanwezigheid in alle dingen is en overal. Ik bid, dat ik van U mag houden en Uw kind mag zijn en een instrument voor Uw werk."

Ja. Hoe meer men open is voor de Moeder's actie, hoe gemakkelijker de moeilijkheden opgelost worden en het juiste gedaan wordt.

21 September 1934

De Moeder's Bescherming

De Moeder plaatst haar bescherming rond alle sadhaks, maar als zij door hun eigen handeling of attitude uit de cirkel van de bescherming gaan, dan zouden er onwenselijke consequenties kunnen zijn.

1 April 1933

*

Ik denk, de men de regels hier beschouwt, ofwel omdat men voelt, dat het voor zijn eigen spirituele goed is of omdat het voor de liefde van de Moeder beter is om niet anders te doen en zo buiten haar bescherming te gaan.

Dat is het precies ---men gaat onmiddellijk buiten de bescherming. 8 Juni 1933

*

Ik was door vrienden uitgenodigd om naar een restaurant te gaan en accepteerde het. Later leerde ik, dat U tegen het idee was. Wat zouden we --- diegenen, die buiten de Ashram leven --- moeten doen?

De Moeder heeft een overeenkomst gemaakt met zicht op alle occulte krachten en de best mogelijke condities voor de bescherming van de sadhaks tegen zekere krachten van dood en ziekte, enz. Het kan niet perfect werken, omdat de sadhaks zelf niet de juiste attitude hebben naar voedsel en aanverwante vitaal-fysieke dingen. Maar er is nog steeds bescherming. Wanneer de sadhaks echter buiten haar formatie gaan, dan moet het op hun eigen verantwoordelijkheid zijn --- de Moeder sanctioneert het niet en kan het ook niet. Maar deze overeenkomst is voor de Ashram en niet voor diegenen, die buiten zijn. 14 Juli 1933

*

Wanneer de Moeder's bescherming om een persoon geplaagd wordt, hoe gaat hij er dan uit?

Door verlangen, verkeerde gedachten, verkeerde acties, verkeerde gevoelens --- door opstand, trots, ambitie, lust of enige andere vitale toegevendheid. 16 Juli 1933

*

Vannacht droomde ik, dat ik in mijn geboortedorp een huis binnenging, waar een krankzinnige me kwam aanvallen. Omdat ik bang was voor de krankzinnige, rende ik weg, omdat ik altijd bang geweest ben voor de krankzinnige, speciaal de gewelddadige. Mijn beweging was langzaam, maar langs de weg vond ik een stok en kwam af van de aanvaller.

Het was een droom van het vitale vlak, waar allerlei soorten gevaren gebeuren, totdat je de moed krijgt om hen het hoofd te bieden. Wanneer er geen angst is of wanneer er bescherming is van de Moeder, dat manifest wordt door haar te herinneren of te roepen), dan komen deze gevaren tot niets. Het is de angst van de krankzinnige, die het bracht in het vitale; dergelijke dingen als deze angst moeten uit de natuur geworpen worden. 8 September 1933

*

Allen zouden willen, dat de Moeder's bescherming bij hen bleef; moeten er misschien zekere condities vervuld worden om haar toe te staan om hen volledig te omcirkelen?

Er zijn enkelen, die het toestaan. Er is een algemene bescherming om allen, maar de meesten gaan eruit door hun attitude, gedachten of acties of de weg te openen voor andere krachten.

24 Augustus 1934

*

Wanneer een sadhak de Moeder's cirkel van bescherming om hem heeft, denk ik niet, dat hij somberheid, depressie, twijfel of iets vijandigs naar het Goddelijke zal hebben.

Deze dingen zouden kunnen proberen om te komen, maar zij zullen niet in staat zijn om binnen te komen of te blijven.

24 Augustus 1934

*

Gisteren ging ik met X en Y voor een uitje. We kochten bakbananen op de markt en aten hen. Na onze terugkeer begon ik me niet lekker te voelen en op de tijd van de meditatie leek het lichaam zwak en een beetje koortsig. Was mijn uitgaan en bakbananen eten af te raden?

Het is beter om de Moeder te laten weten, wanneer je zo zover uitgaat, zodat je gaat met haar bescherming. Het eten van bakbananen uit de bazaar was inderdaad een fout --- Moeder heeft er verscheidene keren tegen gewaarschuwd en X weet dat. Het lichaam wordt vaak gevoelig in een zeker stadium van de Yoga, maar er zou tegelijkertijd de ontwikkeling moeten zijn van een hogere Kracht, die zal beschermen en alle aanvallen erop weg kan duwen.

1934

*

Deze dingen, die komen om je bang te maken, zijn hoofdzakelijk impressies, die op je geworpen worden door kleine vitale krachten, die willen voorkomen (door je nerveus te maken), dat je vooruit drukt in de sadhana. Zij kunnen werkelijk niets tegen je doen, je moet alleen alle angst weigeren. Houd altijd deze gedachte, wanneer deze dingen komen: "De Moeder's bescherming is bij me, er kan niets slechts gebeuren"; want, wanneer de psychische opening er is en men zijn vertrouwen in de Moeder plaatst, is dat voldoende om deze dingen af te weren. Veel sadhaks leren, wanneer zij alarmerende dromen hebben, om de Moeder's naam te roepen in de droom zelf en dan worden de dingen, die hen bedreigen, hulpeloos of houden op. Je moet daarom weigeren om geïntimideerd te worden en deze impressies met minachting weigeren. Wanneer er iets beangstigends is, roep dan de Moeder's bescherming naar beneden.

De hitte, die je voelde, was waarschijnlijk het gevolg van een of andere moeilijkheid in de kracht, die naar beneden komt onder het centrum tussen de ogen, waar het tot nu gewerkt heeft. Wanneer dergelijke gewaarwordingen of het ongemak, dat je eens voelde of overeenkomstige dingen komen, moet je niet gealarmeerd worden, maar stil blijven en de moeilijkheid voorbij laten gaan.

Wat je daarvoor had, het maanlicht in het voorhoofd, was deze werking in het centrum daar tussen de wenkbrauwen, het centrum van het innerlijke denkvermogen, wil en visioen. Het maanlicht, dat je zag, is het licht van spiritualiteit en het was dit, dat binnenging in je denkvermogen door het centrum, met het effect van de verwijding in het hart als een hemel, gevuld met maanlicht. Naderhand was er een of andere inspanning om het lagere deel van het denkvermogen voor te bereiden, waarvan het

centrum de keel is en het te verenigen met het innerlijke denkvermogen en het open maken; maar er was een of andere moeilijkheid, zoals erg gewoonlijk het geval is, dat de hitte veroorzaakte. Het was waarschijnlijk het vuur van tapas, Agni, dat de weg probeerde te openen naar dit centrum.

De ervaring van het wezen, dat opgenomen wordt in de lucht, is een erg algemene en het betekent een opstijging van het bewustzijn in een hogere wereld van licht en vrede.

Het idee, dat je steeds meer naar binnen moet gaan en je geheel op de Moeder moet richten, is heel goed. Wanneer er geen gehechtheid is aan uiterlijke dingen, ter wille van hen, en alles alleen voor de Moeder is en het leven door het innerlijke psychische wezen gecentreerd is in het hart, wordt de beste conditie gecreëerd voor de spirituele realisatie.

11 November 1935

*

Angst in deze ervaringen is iets, waar men vanaf moet komen; wanneer er enig gevaar is, is een roep van de Moeder voldoende, maar in werkelijkheid is er geen --- want de bescherming is er.

29 November 1935

*

Deze morgen hoorde ik rond acht uur een grote crash. Ik rende naar buiten en vond, dat onze X op het voetpad zat met bloed, die uit de wond kwam in zijn voorhoofd. De wielen van zijn fiets waren onder het wiel van een auto. Kon de Moeder de mogelijkheid niet voorzien kunnen hebben van dit ongeluk en het voorkomen? Of kon het niet voorkomen worden, omdat X op de een of andere manier uit de zone van haar bescherming gegaan was.

Het was niet mogelijk om het ongeluk te voorkomen. Wanneer het gevaar komt, is een roep naar de Moeder het eerste, dat gedaan moet worden, dat de algemene bescherming onmiddellijk effectief maakt. X was in een te veruiterlijkte toestand om dat te doen en hij deed juist het tegenovergestelde dan wat gedaan zou moeten worden --- proberen om weg te komen voor de auto, in plaats van erachter. Maar de ware oorzaak was iets, dat meer intern was --- een van die keuzes, die gemaakt werd door het innerlijke wezen (niet noodzakelijkerwijze bekend aan het bewuste denkvermogen), die deze dingen brengt als een respons.

27 Januari 1936

*

De ervaring, die je had van het vermogen van de Naam en de bescherming, is die van iedereen, die het gebruikt heeft met hetzelfde vertrouwen en afhankelijkheid. Voor diegenen, die vanuit het hart om bescherming roepen, kan het niet falen. Sta niet toe, dat enige uiterlijke omstandigheid het vertrouwen in je door elkaar schudt; want niets geeft grotere kracht dan dit vertrouwen om door te gaan en bij het doel aan te komen. Kennis en tapasya, wat ook hun kracht is, hebben een minder ondersteunend vermogen --- vertrouwen is de sterkste staf voor de reis.

De bescherming is er over je en de waakzame liefde van de Moeder. Vertrouw er op en laat je wezen er steeds meer voor open --- dan zal het de aanvallen afweren en je altijd ondersteunen.

8 Oktober 1936

*

Het komt niet, omdat de Moeder haar bescherming teruggetrokken heeft --- dat heeft zij niet gedaan. Het is waarschijnlijker, dat het [de moeilijkheid] kwam, omdat je teveel uit je innerlijke wezen gegaan bent en jezelf veruiterlijkt. Het is beter om je terug te trekken naar binnen en de innerlijke kalmte en vrede te herstellen.

De Moeder Roepen in Moeilijkheid

Waarom heb ik dit slechte gevoel? Ik voel me heel slecht vandaag.

Wanneer je in moeilijkheden bent, blijf dan zo stil als mogelijk vanbinnen en roep de Moeder.

De Moeder's kracht is er zeker om je te transformeren en het zal prevaleren.

Je moet vooruitgaan tot een punt, waar er altijd iets vanbinnen is, dat, ondanks elke oppervlakteverstooring, altijd rustig, onverstoord is en zich vasthoudt aan de Moeder --- dan zullen deze dingen niet langer in staat zijn om je innerlijke bewustzijn te overschaduwen, zoals nu.

*

Genoeg mensen hebben deze conditie (het is de menselijke natuur) en er is natuurlijk een weg om eruit te komen --- vol vertrouwen in de Moeder hebben om het innerlijke denkvermogen te verstillen (zelfs, wanneer het uiterlijke doorgaat met lastig te zijn) en erin de Moeder's Vrede en Kracht te roepen, die er altijd boven je zijn, in de Adhar. Als dat er eenmaal is, bewust, jezelf ervoor open houden en door laten werken met volledige adhesie, met een constante ondersteuning van je instemming, met een constante weigering van alles, dat dat niet is, tot het hele innerlijke wezen gekalmeerd is en gevuld met Moeder's Kracht, Vrede, Vreugde, Aanwezigheid --- dan zal de uiterlijke natuur verplicht zijn om het op haar beurt te volgen. 8 Mei 1933

*

Ik zag in een droom een saai schilderij met een expansie van water in de achtergrond, en in het centrum een tempel met bomen ervoor. Terwijl ik ernaar keek, bleef ik de Moeder roepen en het schilderij begon te veranderen --- de wateren begonnen feitelijk te bewegen en een wit licht viel op hen hier en daar, totdat het hele schilderij sprankelde als zilver. Toen ontwaakte ik. Betekent dit, dat er enig licht zal komen in de obscuriteit in me?

Ja, het is een symbool, --- de expansie van water betekent het gewone uiterlijke bewustzijn, dat obscuur en saai is, de tempel is het psychische centrum erachter. Door de Moeder te roepen komt haar witte licht op het duistere bewustzijn en begint de duisternis in luister te veranderen. 27 Mei 1933

*

Gedurende ongeveer een maand heb ik het gevoel, dat devotie, liefde en aspiratie voor het Goddelijke van me verdwenen zijn. Ik voel op deze manier zelfs gedurende de

morgen pranam. Moeder, ik bid tot U om Uw Genade te gieten en me te inspireren om weer devotie, liefde aspiratie voor U te hebben. Wat kan hiervoor de reden zijn?

Je zou aan je bewustzijn toegestaan kunnen hebben om teveel naar buiten te gaan en opgenomen te worden door gewone dingen. Dit gebeurt gewoonlijk, wanneer het uiterlijke wezen het innerlijke wezen bedekt. De aspiratie is niet weg, maar het komt niet langer naar de oppervlakte. Wanneer je inwendig erg stil blijft en de Moeder roept, zou het terug moeten komen.

13 Juli 1933

*

Toen ik deze morgen wakker werd, vond ik de atmosfeer opgeladen met de Moeder's aanwezigheid. De lucht om me heen, het kot, waarop ik lag, alles was vervuld van haar aanwezigheid. Er was een brandende aspiratie in mijn hart. Het bewustzijn daar aspireerde intens en flapte zijn vleugels als een gekooide vogel, probeerde het lichaam te verlaten en zich te verenigen met de Moeder, die overal aanwezig was. Na enige tijd leek het me, dat ofschoon ik in het lichaam was, ik vrij was, vrij van iedere beperking, maar hulpeloos, krachteloos, wegdrijvend en blootgesteld aan vijandige krachten. Toen zag ik de rode, rollende, fronsende ogen van X, die me bedreigden. Hulpeloos in de beperkte ruimte riep ik de Moeder en de atmosfeer was helder.

Het gebeurde in je ervaring, dat het vitale wezen vrij kwam van het lichaam door zijn verlangen om zich te verenigen met de Moeder (je ontmoette de Moeder op de grens tussen het vitale en het fysieke) en leefde met zijn eigen leven onafhankelijk van het lichaam. Het ging de vitale wereld binnen en omdat het niet langer afgeschermd was in het lichaam, voelde het zich eerst hulpeloos, totdat het de Moeder riep. De verschijning van X daar zou mogelijk een of ander deel geweest kunnen zijn van het vitale van X zelf, maar was waarschijnlijker een vitaal wezen in zijn gedaante, misschien juist het vitale wezen, dat hem lastig viel. Wanneer je in de vitale wereld gaat, ontmoet je zoveel dingen, --- de enige afdoende bescherming is de Moeder roepen.

7 September 1933

*

Deze morgen na de pranam voelde ik een plotselinge stroom omhoog van ongeduld, rusteloosheid, ongemak en een snelle, sterke slag van de puls. Er was ook verwarring. Ik ging zitten en na een lange tijd begonnen de donkere krachten af te nemen, en weer een normale toestand te brengen. Mijn puls werd ook normaal. Is het het gevolg van Moeder's actie? Ben ik in staat geweest om enige plaats te maken voor haar in de lagere delen van mijn wezen?

Het zijn de krachten van de Onwetendheid, die beslag beginnen te leggen en dan een massa aanval maken. Iedere keer als een dergelijke aanval verslagen en uitgeworpen kan worden, is er een verheldering in de Adhar, een nieuw gebied, verworven voor de Moeder in het denkvermogen, vitale of fysieke of aangelegen delen van het wezen. Dat de plaats in het vitale, die ingenomen wordt door de Moeder, toeneemt, wordt aangetoond door het feit, dat je nu een sterke weerstand biedt tegen deze belegeringen, die je eerder gewoonlijk volledig overweldigden.

In de namiddag begonnen al mijn problemen naar voren te komen. Ik voelde dat zij een te zware last voor me waren geworden om te dragen. Toen voelde ik een opening in

mijn hart, en ik opende een conversatie met de Moeder. Ik vertelde haar al mijn vreugdes en verdrietigheden en ik had enige vertroosting en sterkte.

Dat is goed. In staat zijn om de Moeder's aanwezigheid of kracht te roepen op zulke tijden is de beste manier om de moeilijkheid tegemoet te treden.

Was dit alles hoofdzakelijk inbeelding van het hart en het denkvermogen? Was ik in aanraking met de Moeder? Hoorde zij de taal van mijn hart?

Je converseert met de Moeder, die altijd bij je is en in je. Het enige is om juist te horen, zodat er geen andere stem tussen kan komen. 7 December 1933

*

De Moeder altijd roepen is de hoofdzaak en daarmee aspireren en opstijgen naar het Licht, wanneer het komt, verlangen en elke duistere beweging weigeren en zich ervan onthechten. Maar wanneer men deze andere dingen niet succesvol kan doen, roep dan en blijf roepen.

De Moeder's kracht is er met je, zelfs, wanneer je het niet voelt; blijf stil en zet door. 15 September 1934

*

Toen X klaagde tegen me over haar moeilijkheid, vertelde ik haar, dat het verwijderd zou kunnen worden door de Moeder's hulp te roepen. Maar zij argumenteerde, dat er geen hoop was voor de aanroepen van een nieuwkomer, zoals zijzelf, om door de Moeder gehoord te worden. Er kwamen zoveel aanroepen van de oudere en gevorderde sadhaks, dat verse aanroepen van een beginner, zoals zijzelf, alleen maar roepen in de wildernis zou zijn en ongehoord gaan in dat lawaai. Ik antwoordde, dat wanneer de Moeder niet komt in antwoord op ons roepen, zij haar redenen moet hebben; zij heeft mogelijk belangrijker werk te doen dan te handelen in overeenstemming met ons gebieden. Waarom zouden we erop staan, dat zij dat werk zou achterlaten en ons aandacht geven? De Moeder heeft nooit bekend gestaan om te falen in antwoorden, wanneer er een roep recht uit het hart komt, want juist de kracht in de roep vooronderstelt haar aanwezigheid. Wanneer ik dit aan X vertelde, voelde ik een sterke druk en vibraties uit het centrum van mijn voorhoofd naar beneden tussen de wenkbrauwen. Wat is hier de reden van?

X's redeneringen zijn niet erg solide; de jouwe zijn beter, wanneer niet helemaal foutloos. De Moeder is niet beperkt door het fysieke denkvermogen, dus zelfs als zij "belangrijker" werk te doen heeft, zou dat niet in het minst in de weg staan van haar luisteren naar een roep uit de wildernis of ergens anders vandaan. Spirituele dingen gaan ook niet via senioriteit, waarom zou het lawaai van "oudere zaken" haar bezighouden? Zij kan bij iedereen zijn en is met allen, die haar nodig hebben. Dus je "Komt Moeder niet? Zal niet komen?" is niet helemaal ter zake, maar de rest van je antwoord is. Moeder is er zelfs nu en werkt in je, alleen je innerlijke visie en gevoel zijn niet geopend, zodat je haar niet kan zien en voelen.

Wat naar beneden kwam naar het centrum van het voorhoofd, was het antwoord, laat ons zeggen, de aanraking van de Moeder's aanwezigheid, --- haar bewustzijn, haar kracht, die in je werkt, om het centrum van je innerlijke visie te openen. Want het centrum in het voorhoofd tussen de wenkbrauwen, is het centrum van het innerlijke denkvermogen, de innerlijke wil, de innerlijke visie en wanneer dat

opent, dan begint men te zien en weten, wat voor het fysieke oog onzichtbaar is en voor het oppervlakte denkvermogen onkenbaar. 11 Oktober 1935

*

Het is een obsessie van het onderbewuste fysieke, dat gewoontegedachten terugbrengt, "Ik kan niet juist roepen --- ik heb geen spirituele aspiratie" enz.; de depressie, de herinnering enz., zijn uit dezelfde bron. Het heeft geen zin om toe te geven aan deze ideeën. Wanneer je de Moeder niet kan roepen op wat je denkt, dat de juiste manier is, roep haar dan op welke manier ook --- wanneer je haar niet kan roepen, denk dan aan haar met de wil om van deze dingen af te komen. Maak jezelf geen zorgen met het idee of je de ware aspiratie hebt of niet --- het psychische wezen wil en dat is voldoende. De rest is de Goddelijke Genade, die men standvastig moet vertrouwen --- zijn eigen verdienste, deugd en capaciteit is niet, wat de realisatie brengt.

Ik zal de kracht plaatsen om je in ieder geval te bevrijden van deze obsessie, maar als je deze gewoonte ideeën kan achterlaten, zal het de verdwijning van de aanval gemakkelijker maken. 4 Januari 1937

*

Het is altijd het beste om in deze moeilijkheden het aan de Moeder te vertellen en haar om hulp te roepen. Het is waarschijnlijk iets in het vitale, dat iemand nodig heeft om zich te beschermen en voor zich te zorgen --- maar je moet jezelf aan het idee wennen, dat het niet nodig is en het is het beste om de persoon aan de zorg van de Moeder te geven --- offer het object van je affectie aan haar. 15 Januari 1937

*

Wat betreft de ervaring heeft X's roep om hulp de Moeder zeker bereikt, zelfs ofschoon alle details, die zij relateert in haar brief, niet aanwezig geweest zouden kunnen zijn voor het Moeder's fysieke denkvermogen. Deze soort aanroepen komen altijd naar de Moeder, soms honderd dicht achter elkaar en het antwoord wordt altijd gegeven. De gelegenheden zijn allerlei, maar voor welke behoefte de gelegenheden ook roepen, de Kracht is er om te antwoorden. Dat is het principe van deze actie op het occulte vlak. Het is niet van dezelfde soort als een gewone menselijke actie en heeft geen geschreven of mondelinge communicatie nodig van degene, die roept; een onderlinge uitwisseling van psychische communicatie is ruim voldoende om de Kracht aan het werk te zetten. Tegelijkertijd is het geen onpersoonlijke Kracht en de suggestie van een goddelijke energie, die er al is om te antwoorden en iedereen tevreden te stellen, die roept, is hier helemaal niet relevant. Het is iets persoonlijks voor de Moeder en wanneer zij dit vermogen niet had en deze soort actie, dan zou zij niet in staat zijn om haar werk te doen; maar dat is nogal verschillend van de uitwendige praktische werking op het materiele vlak, waar methoden noodzakelijkerwijze verschillend moeten zijn, ofschoon de occulte werking en de materiele werking zich kunnen verenigen en zich ook verenigen, en het occulte vermogen aan de materiele werking zijn hoogste doeltreffendheid geeft. Wat betreft, dat degene, die geholpen wordt, de kracht niet voelt, die aan het werk is, zou zijn weten de effectieve werking zeer substantieel helpen, maar het hoeft niet onmisbaar te zijn; het effect kan er zijn, zelfs als hij niet weet, hoe het gedaan wordt. Bijvoorbeeld bij je werk in Calcutta en ergens anders is

mijn hulp altijd bij je geweest en ik denk niet, dat gezegd kan worden, dat het niet effectief was; maar het was van dezelfde occulte natuur en kon zelfs hetzelfde effect gehad hebben, wanneer je op de een of andere manier niet bewust geweest was, dat mijn hulp bij je was. 24 Maart 1949

Bidden tot de Moeder

U zegt, "Wanneer men een sadhak is, dan zou het gebed voor de innerlijke dingen moeten zijn, en voor uiterlijke dingen alleen in zoverre als zij daarvoor noodzakelijk zijn en voor het Goddelijke werk." Dit laatste deel over bidden voor uiterlijke dingen is niet duidelijk voor me. Kunt U het me uitleggen?

Alles hangt er vanaf of de uiterlijke dingen gezocht worden voor iemand's gemak, plezier, profijt, enz., of als deel van het spirituele leven, noodzakelijk voor het succes van het werk, de ontwikkeling en geschiktheid van het instrument, enz. Het is hoofdzakelijk een kwestie van innerlijke attitude. Wanneer je, bijvoorbeeld, bidt voor geld om lekker voedsel te kopen om het gehemelte te plezieren, is dat geen juist gebed voor een sadhak; wanneer je voor geld bidt om aan de Moeder te geven en haar werk te helpen, dan is het legitiem.

Ik citeer verscheidene types van gebeden, die ik aanbied en ik zal dankbaar zijn om te weten, welke van hen uiterlijk of innerlijk zijn, goed of verkeerd, behulpzaam of hinderlijk, of welke aanpassing aan hen ze zuiver kan maken:

1. In de avond, wanneer ik zit om te lezen en er een vroegtijdige aanval van slaap komt, bid ik tot de Moeder om bevrijd te worden van de aanval.

Wanneer je lezen deel is van de sadhana, is dat ok.

2. Wanneer ik ga slapen, bid ik tot de Moeder om haar Kracht om mijn sadhana over te nemen gedurende de slaap, om mijn slaap bewust te maken en lumineus, om me te beschermen gedurende de slaap, om me bewust te houden van de Moeder.
3. Wanneer ik enige tijd wakker word in de slaap, bid ik tot de moeder om bij me te zijn en me te beschermen.

Deze twee zijn deel van de sadhana.

4. Terwijl ik uitga voor een wandeling en gedurende, bid ik tot de Moeder om me kracht te geven om meer beweging te nemen en meer sterkte en gezondheid te verwerven en dank ik de Moeder voor de hulp.

Wanneer sterkte en gezondheid verzocht worden als noodzakelijk voor de sadhana en de ontwikkeling van de perfectie van het instrument is het ok.

5. Wanneer ik een hond zie op de weg, terwijl ik wandel, bid ik onmiddellijk tot de Moeder om me te beschermen voor zijn aanval en mijn angst te verwijderen.

Een roep om bescherming is altijd toegestaan. De verwijdering van angst is deel van de sadhana.

6. Wanneer ik voor voedsel ga, bid ik voor de Moeder's Kracht om me te helpen om iedere hap aan de Moeder aan te bieden, om alles gemakkelijk verteerd te krijgen,

om een groei te maken van volledige gelijkmoedigheid en onthechting in mijn bewustzijn, dat me in staat stelt om ieder voedsel met gelijke Rasa te nemen van universele Ananda zonder enige aandrang of zoeken of hebzucht of verlangen.

Dit is weer deel van de Sadhana.

7. Wanneer ik aan het werk ga, bid ik om de Moeder's Kracht om mijn werk over te nemen, me te helpen en me het goed te laten doen en zorgvuldig met liefde, devotie en plezier, met de herinnering aan de Moeder en het gevoel om ondersteund te worden en geholpen door haar zonder ego of verlangen.

Dit ook.

8. Wanneer er gedurende het werk een pauze is, bid ik ook voor kracht, hulp en constante herinnering.

Dit ook.

9. Wanneer enige slechte gedachte, zicht of gewaarwording in me komt, bid ik voor de verwijdering ervan en zuiverheid.

Dit ook.

10. Wanneer ik lees, probeer ik te bidden, wanneer mogelijk, om alles snel te begrijpen, te vatten of volledig te absorberen.

Wanneer het als sadhana is of voor de ontwikkeling van het instrument, is het ok.

11. Wanneer ik enige fout bega in het werk, bid ik om bewuster alerter en foutloos te zijn

Dat is ook deel van de sadhana.

12. Wanneer ik naar het postkantoor ga om een pakje te registreren van Prasad voor mijn vriend, dan bid ik om het pakje onmiddellijk geaccepteerd te krijgen en enige vertraging te vermijden.

Dat kan gedaan worden, wanneer vermindering van tijdsverspilling beschouwd wordt als deel van de juiste regulering van het leven van de sadhana.

13. Wanneer ik ga zitten voor meditatie, dan bid ik om Moeder's Kracht om mijn meditatie over te nemen en het diep, standvastig, geconcentreerd te maken en vrij van alle aanvallen van lastige gedachten, vitale rusteloosheid, enz.

Dit is deel van de sadhana.

14. Bij depressie, moeilijkheid, verkeerde suggesties, twijfel, inertie, bij iedere gelegenheid of gebeurtenis, bid ik tot de Moeder om moed te hebben, vertrouwen te hebben, hen het hoofd te bieden en hen te boven te komen.

Dit ook.

15. Op andere tijden bid ik, zover als ik kan, tot de Moeder om me te vullen met haar vrede, vermogen, licht, enz., of bied ik enig soort benodigd gebed aan, en bedank ik haar voor mijn ondersteuning, versterking en onderhoud.

Dit ook.

16 September 1938

De Moeder's Hulp en de Vijandige Krachten

Er zijn tijden, wanneer ik over mijzelf denk, dat ik een eenvoudig vat ben en me voorstel, dat dingen, die van buiten komen, geen belang hebben, want de adhar kan gezuiverd worden en wat niet gewenst is, kan ofwel naar buiten geworpen worden of toegestaan om op natuurlijke wijze te eindigen. Maar op andere tijden voel ik, dat ieder uitwendig contact schadelijke effecten zou kunnen hebben, en zorg en tapasya nodig zijn om verwarring te voorkomen. Ik wil weten, welk inzicht correct is.

Het is niet mogelijk om een vaste regel te maken, die alle gevallen en omstandigheden dekt; soms moet men stil blijven, terwijl men wacht op Moeder's licht en kracht om te handelen, soms is het noodzakelijk om een actieve tapasya te gebruiken. Maar een ding is altijd noodzakelijk, te weigeren om de tegengestelde krachten en suggesties te accepteren, die proberen om het system te desorganiseren en te verstoren; want de basis van yoga moet vrede, stilte, helderheid, zelf-bezit zijn en niets zou toegestaan moeten worden om binnen te vallen en de basis te verstoren en door verwarring en wanorde te vervangen.

13 September 1931

*

Het zou menslievend kunnen zijn om X te waarschuwen om niet naar deze soort imbeciele opmerkingen [*over de Moeder*] te luisteren, van wie zou ook zouden komen, en, wanneer hij hen hoort, niets te doen om hen te verspreiden. Hij is extreem goed vooruitgegaan, omdat hij zich geopend heeft voor de Moeder; maar als hij toestaat, dat dergelijke stupiditeiten zijn denkvermogen binnenkomen, zou het hem kunnen beïnvloeden, hem afsluiten voor de Moeder en zijn vooruitgang stoppen.

Wat Y betreft, wanneer hij iets zoals dat gezegd en gedacht heeft, verklaart het, waarom hij in zijn gezondheid de laatste tijd zoveel geleden heeft. Wanneer men zichzelf een mondstuk maakt van vijandige krachten en zichzelf leent aan hun valsheden, is het niet verrassend, dat iets in hem van streek raakt. 7 Januari 1932

*

Ik zie nu de schade, die ik gedaan heb door mijn ongehoorzaamheid in het werk. Ik moet mijn werk bewust omgaan, het uitvoeren als een dienst aan de Moeder. Ik moet werken met volle concentratie en de verbinding met de Moeder voelen.

De moeilijkheid moet deze keer gekomen zijn door juist dit feit van wantrouwen en ongehoorzaamheid. Want wantrouwen en ongehoorzaamheid zijn als valsheid (zij zijn zelf een valsheid, gebaseerd op valse ideeën en impulsen), --- zij komen tussenbeide in de actie van het Vermogen, voorkomen, dat het gevoeld wordt of volledig werkt en verminderen de kracht van de Bescherming. Het was hetzelfde, dat je een tijd de aanraking liet verliezen --- want de tegengestelde vitale Formatie maakt altijd gebruik van deze verkeerde bewegingen om het bewustzijn te overschaduwen. Je moet niet

alleen in je binnenwaartse concentratie, maar ook in je buitenwaartse handelingen en bewegingen de juiste attitude innemen. Wanneer je dat doet en alles onder de Moeder's begeleiding plaats, zal je vinden, dat de moeilijkheden beginnen te verminderen of veel gemakkelijker te boven te komen en worden dingen standvastig gladder.

Nu dat deze dingen gebeurd zijn, zou je van hen moeten leren en de noodzaak voelen van, zoals je zegt, bewust zijn in je werk. In je werk en handelingen moet je hetzelfde doen als in je concentratie. Open voor de Moeder, plaats ze onder haar begeleiding, roep de vrede binnen, het ondersteunende Vermogen, de bescherming, zodat zij zouden kunnen werken, weiger alle verkeerde invloeden, die zouden kunnen komen op hun manier, door verkeerde, zorgeloze of onbewuste bewegingen te creëren.

Volg dit principe en je hele wezen zal een worden, onder een regel, in de vrede en het beschermende Vermogen en Licht. 17 Maart 1932

*

Om 4.30 in de middag, terwijl ik groenten serveerde in de Dining Room, viel ik plotseling in een erg ongelukkige conditie. Mijn bewustzijn ging binnen in een wereld van obscuriteit en ongemak en wilde vitale krachten. Ontelbare vijandige suggesties doorboorden mijn hulpeloze bewustzijn. Toen verscheen de vorm van X en hij bedreigde me, terwijl hij zei, dat mijn lot hetzelfde zou zijn als het zijne --- ik zou de Ashram moeten verlaten. Later, terwijl ik in deze conditie was, ging ik Y's kamer voorbij en voelde, dat de Mahakali krachten van de Moeder om me heen waren; ik voelde ook, dat juist haar naam angst zou creëren in de vijandige krachten. Toen ik aan haar dacht met gevoel, was alles plotseling helder.

Het is de Kracht, die iedereen aanvalt in de Ashram, die hoe dan ook aangevallen kan worden op deze manier --- de X vorm is hoofdzakelijk een verschijning, die het aannam ter wille van het hebben van een meer concreet effect. Het is een vitaal geweld, dat altijd een catastrofale onderbreking suggereert van de persoonlijke sadhana of van mijn werk. Een dergelijke Kracht wordt natuurlijk ontmoet door het vermogen van Mahakali. Je voelde het, terwijl je Y's kamer passeerde, omdat het er altijd is bij Y, en daardoor ontmoet hij de suggesties van deze Kracht, wanneer het komt. De Moeder's naam geroepen met vertrouwen is over het algemeen genoeg om het te ontmoeten. Het verdween onmiddellijk, omdat het een Valsheid is, die niet kan bestaan, wanneer het licht van de Waarheid het aanraakt. Het zegevierde bij X, omdat hij zijn suggesties verwelkomde van trots, opstand, vijandigheid jegens de Moeder, zelfs aan hen hing --
- anders zou het geen kans gehad hebben. 2 Oktober 1933

*

De vijandige kracht probeert me nog aan te vallen en het wil ook U en de Moeder schade toebrengen. Wanneer ik uw naam uit en Moeder's naam, probeert het me te laten eindigen en verkeerde indrukken te maken over Moeder en me tegen haar te keren. Waarom valt het me nog lastig?

Deze Kracht is er een, die er is om de Yoga te breken, wanneer het kan --- het valt niet alleen jou aan, maar allen, die de sadhana doen. Het haat de Moeder en mijzelf, omdat we Licht brengen in het bewustzijn van de fysieke wereld en het wil de fysieke wereld in duisternis houden. Het weet, dat de enige manier, waarmee het kan slagen om het

succes te voorkomen van de sadhak in zijn sadhana, is eerst om hem tegen de Moeder te keren of, wanneer het dat niet kan doen, door hem te overtuigen, dat hij ongeschikt is en hem zo te verstoren, dat hij boos wordt en vertrouwen en moed verliest. Wat je moet doen, is altijd kalm blijven en de Moeder's kracht roepen en standvastig alle suggesties weigeren, ofwel tegen jezelf of tegen de Moeder. Bewaar altijd je kalmte, houd een volledig vertrouwen in de Moeder en in je eigen spirituele bestemming. Antwoord altijd, dat wat het ook mag zeggen, je het Moeder's kind bent en niet kan falen in de sadhana.

5 November 1933

*

Deze suggesties zijn, wat we vijandige suggestie noemen --- zij komen van een Kracht, die rondwaart in de atmosfeer en probeert om de sadhana schade toe te brengen. Zijn suggesties zijn altijd hetzelfde, naar wie zij ook toekomen --- de suggestie van weggaan, de suggestie van ongeschiktheid en mislukking, deze suggestie van krankzinnigheid, en een zeker vast aantal anderen met hetzelfde doeleinde. Er is alleen een ding met hen te doen --- nooit naar hen luisteren; men moet antwoorden, zoals je gedaan hebt en hen zonder vorm van proces wegsturen uit het bewustzijn. Wanneer men eenvoudig dit standpunt inneemt, "Ik ben voor de Yoga gekomen --- ik zal niets toestaan om me van mijn doel af te brengen; ik heb de eis van de ziel vanbinnen en de hulp en de bescherming van de Moeder ", dan kunnen deze dingen niet langer naderbij komen of vergeefs naderbij komen.

Ik ben blij, dat je de aspiratie hebt en de drang wakker; het kan altijd niet anders dan te herleven na ieder interval en je verder dragen. Behoud het en ga vooruit.

17 Maart 1934

*

Enkele sadhaks hier worden verondersteld om het occulte proces te gebruiken. Maar wanneer het gedaan wordt om een kameraadschappelijke sadhak schade toe te brengen, is het dan geen egoïstisch gebruik van occult vermogen, meer zoals het gebruik van zwarte magie? Ik vertelde X, dat wanneer occult vermogen gebruikt wordt, zonder Moeder te vragen, om zijn voorkeuren en antipathieën te bevredigen, er een botsing zou kunnen ontstaan in het vitale vlak en een of ander niet belichaamd wezen zou een gevaarlijke slag kunnen geven. Hij zei, dat het niet werkelijk zo is --- het gebeurt eerder als het resultaat van een spel van krachten op het vitale vlak.

Het is klaarblijkelijk iets heel Asurisch om te doen, wanneer het gericht is op egoïstische doeleinden of tegen kameraadschappelijke sadhaks. Het is zeker geen natuurlijk spel van krachten, waar men geen controle over heeft. Iedereen, die dat doet, zou een serieuze terugslag kunnen krijgen, speciaal wanneer het gedaan wordt tegen mensen, die beschermd worden door de Moeder --- want als de kracht tegen een muur van bescherming klopt, dan zou het automatisch een terugslag kunnen plaatsnemen op de zender.

10 September 1934

*

Het zal niet goed zijn om aan deze aanvallen toe te geven, die zonder reden zijn en klaarblijkelijk alleen golven van buiten zijn. Je zou ze als zodanig moeten herkennen, dingen, die niet van jezelf zijn, maar aan je opgedrongen door een Kracht van

vanbuiten en wanneer ze komen, blijf dan stil, weiger en roep de Moeder's kracht om je te bevrijden.

15 Juli 1936

*

Natuurrampen, Tegengestelde Krachten, en de Moeder's Hulp

Is het waar, dat aardbevingen onontkoombare fenomenen zijn in het proces van de Goddelijke Manifestatie op aarde en de transformatie van materie?

Helemaal niet. De methode van de Goddelijke Manifestatie is door kalmte en harmonie, niet door een catastrofale opschudding. De laatste is het teken van een strijd, algemeen van conflicterende vitale krachten, maar in ieder geval een strijd op het inferieure vlak.

Ben ik hier, buiten de Ashram, gehouden, zodat ik door constante overgave aan de Moeder boven de moeilijkheden uit kan stijgen van deze omgeving en de tegengestelde krachten kan controleren, die nu mijn lagere natuur aanraken en beïnvloeden?

Je denkt teveel aan tegengestelde krachten. Dat soort vooringenomenheid veroorzaakt veel onnodige strijd. Vestig je denkvermogen op de positieve kant --- open voor het Moeder's vermogen, concentreer op haar bescherming, roep om licht, kalmte en vrede en zuiverheid en groei in het goddelijke bewustzijn en de goddelijke kennis.

Heb ik gelijk om te denken, dat ieder slecht moment in mijn leven het resultaat is van mijn voorbije karma en plaats vindt met de sanctie van de Moeder, omdat ze me op ieder moment test?

Dit idee van test is ook geen gezond idee en zou niet te ver doorgedreven moeten worden. Er worden geen testen toegepast door het Goddelijke, maar door de krachten van de lagere vlakken --- mentaal, vitaal, fysiek --- en toegestaan door het Goddelijke, omdat dat deel is van de ziel's training en het helpt om zichzelf te kennen, zijn vermogens en de beperkingen, die het moet ontgroeien. De Moeder test je niet op ieder moment, maar helpt je eerder op ieder moment om uit te rijzen boven de noodzaak van testen en moeilijkheden, die behoren bij het inferieure bewustzijn. Altijd bewustzijn van die hulp zal je beste beveiliging zijn tegen alle aanvallen, of nu van tegengestelde vermogens of van je eigen lagere natuur.

23 Februari 1931

Anderen helpen en de Moeder's Hulp

De beste manier om X te helpen is haar te helpen door je eigen voorbeeld en atmosfeer om de juiste attitude te krijgen. In plaats van het besef, dat zij erg ziek is, zou zij aangemoedigd moeten worden om een helder en vertrouwd gevoel te hebben, te openen om sterkte en gezondheid van ons te ontvangen, bij te dragen aan haar eigen vertrouwen in een snel herstel. Deze ideeën, dat zij de Moeder niet zien, buiten de atmosfeer zijn, op een afstand, zijn gewoon de verkeerde noties en komen in de weg van en blokkeren je zus' ontvankelijkheid; het is verrassend, dat je hen zou accepteren of echoën en niet onmiddellijk tegen hen reageren. Zij zijn hier in de Ashram (een

beetje dichterbij of verder weg maakt geen verschil), in de Moeder's aanwezigheid en atmosfeer; haar elke dag ontmoeten bij de Pranam, waar iedereen, die open is, zoveel van haar aanraking en haar hulp kan ontvangen als zij kunnen behouden --- dat zouden zij moeten voelen en het meeste maken van hun gelegenheid en het niet verspillen door een negatieve attitude.

Wat jezelf betreft, je moet met de andere sadhaks (je zussen inbegrepen) een harmonieuze relatie hebben, die vrij is van enige vitale hechting (er wordt geen onverschilligheid van je gevraagd) en vrij van enige toegeeflijkheid aan verkeerde vitale bewegingen van de tegengestelde soort (zoals antipathie, jaloersheid of slechte wil). Door het psychische wezen heb je het mogelijk gevonden om in een ware constante relatie te zijn met de Moeder en je doel is om dat de basis te maken van je hele leven, actie en gevoelens; alles in je, alles, dat je voelt, zegt, en doet zou consistent moeten zijn met die basis. Wanneer alles voortgaat uit die psychische vereniging van je bewustzijn met de Moeder's, alles aan haar toewijden, dan zal je de juiste relatie ontwikkelen met de anderen. 10 Februari 1932

*

Denken, dat men anderen kan helpen is een defect in de sadhana. Hoe kan men anderen helpen, die zelf vol is van imperfectie, valsheid en duisternis? Diegenen, die die werkelijk anderen assisteren, moeten zich veranderen in kanalen, waardoor de Moeder kan handelen. Anders is het alleen het vitale ego, dat aan anderen probeert te laten zien, dat men kan "helpen".

Vrij juist. Men kan een kanaal zijn voor de Moeder's hulp, maar het idee van zelf anderen helpen komt in de weg en zolang als het er is, kan men geen waarlijk effectief kanaal zijn. 17 April 1935

*

Ik geloof, dat ik niet werkelijk anderen kan helpen of hen juist beïnvloeden. Heb ik hier gelijk in?

Men kan een ander alleen waarlijk helpen, wanneer het de Moeder is, die helpt door hem en hij er gewaar van is en niet denkt, dat hij het is, die helpt. 6 Mei 1935

*

Ik heb geobserveerd, dat iemand met een gevoelige dispositie erg vatbaar wordt voor de gemakkelijke toelating van krachten van de vitale wereld of van personen, die vol zijn van lagere vitale verlangens, speciaal, wanneer de gevoelige persoon een hoog sympathische attitude heeft, die zich manifesteert in het verzorgen van anderen of anderen probeert te redden, in verspillen van emotioneel medelijden, in filantropie, enz.

Dat is erg interessant, --- want het komt overeen met de Moeder's constante aandringen, dat sympathie voelen of enige emotie van het zwakke filantropische soort met diegenen, die bezeten zijn door vitale krachten, erg gevaarlijk is, omdat het een aanval kan brengen op zichzelf, die elke vorm kan aannemen. Men moet doen, wat gedaan moet worden, maar zich onthouden van al dergelijke zwakheden. 11 Oktober 1936

*

Moeder hecht niet veel waarde aan propaganda, maar toch kan dergelijk werk haar werk zijn. Het moet alleen van haar aandrang komen, in stilte gedaan worden, met mate, op de manier, zoals zij het gedaan wil hebben. Het zou gedaan moeten worden vanuit het innerlijke wezen in vereniging met de Moeder's wil, niet vanuit de vitale denkvermogen's gretige impuls. Concentreren op zijn eigen spirituele groei en ervaring is de eerste noodzaak van de sadhak --- om gretig te zijn om anderen te helpen trekt weg van het innerlijke werk. Groeien in de geest is de grootste hulp, die men aan anderen kan geven, want dan stroomt er op natuurlijke wijze iets uit naar diegenen, om hem heen, dat hen helpt.

9 April 1937

De Moeder's Hulp in Wereldse zaken

De Moeder geeft gewoonlijk geen specifiek advies, zoals je vraagt met betrekking tot de Verzekeringsmaatschappij. Je moet leren om de ware inspiratie in de denkvermogen's stilte te krijgen.

18 Augustus 1932

*

X heeft me een brief geschreven en iets gevraagd, dat ik gemarkeerd heb voor u om te lezen. Vertel me, wat ik haar moet antwoorden.

Het is voor de Moeder niet mogelijk om te beloven om hulp te geven in wereldse zaken. Zij komt alleen tussenbeide in speciale gevallen. Er zijn natuurlijk enkelen, die door hun openheid en hun vertrouwen haar hulp krijgen in iedere wereldse moeilijkheid of probleem. Zij herinneren eenvoudig de Moeder en roepen haar en op tijd komen enige resultaten.

9 Oktober 1935

Sectie Vier

De Moeder in het Leven
van de Ashram

De Moeder en de Sadhana in de Ashram

De Moeder Doet de Sadhana

Op welke manier doet de Moeder de sadhana voor de sadhaks?

De sadhana wordt gedaan door de Moeder in overeenstemming met de waarheid en noodzaak van iedere natuur en van ieder vlak van de Natuur. Het is geen vast proces.
13 September 1933

*

Ik hoorde van iemand: "De Moeder heeft alleen diegenen gekozen, die de capaciteit hebben om deze Yoga te doen, maar zij zullen het doel alleen bereiken, wanneer het vitale getransformeerd wordt. Wanneer het niet gebeurt, dan zullen zij het in de volgende geboorte realiseren." Is het zo?

De Moeder heeft nooit gesproken over iets, dat gedaan moet worden in de volgende geboorte.

Natuurlijk moet het vitale getransformeerd worden, wanneer men wil slagen.
15 Januari 1934

*

Waarom voelen we, dat de Moeder dit of dat ervaart? Moet zij nog doorgaan met ervaren?

Wat ervaren? Zij heeft haar eigen ervaringen in het naar beneden brengen van dingen, die naar beneden gebracht moeten worden --- maar wat de sadhaks ervaren, had zij lang geleden. Het Goddelijke doet de sadhana eerst voor de wereld en dan in anderen.
3 Januari 1935

*

Gisteren schreef u met betrekking tot de Moeder: "Wat ervaren? Ik bedoelde ervaren, wat wij voelen. Want soms voelen we, dat onze ervaringen niet alleen door ons gevoeld worden, maar door de Moeder in ons.

Natuurlijk doet de Moeder de sadhana in iedere sadhak --- het is alleen geconditioneerd door hun behoefte en hun ontvankelijkheid.

Ik heb ook gefaald om uw commentaar te begrijpen: "Zij heeft haar eigen ervaringen in naar beneden brengen van dingen, die naar beneden gebracht moeten worden."

Ik heb gezegd, dat het Goddelijke de sadhana eerst doet voor de wereld en dan wat naar beneden gebracht is aan anderen geeft. Er kan geen sadhana zijn zonder realisaties en ervaringen. Zowel mijzelf als de Moeder hebben sadhana gedaan. De *Prayers* zijn een verslag van Moeder's ervaringen. 4 Januari 1935

*

Wat je schrijft, is op zichzelf onuitsprekelijk --- het is inderdaad, wat aangeboden werd aan de sadhaks in het begin --- maar de moeilijkheid is precies daar in de volledige oprechtheid van de natuur. Weinigen zijn in staat geweest om er naar toe te stijgen en alleen een verre benadering (wanneer de frase geaccepteerd kan worden) is door sommigen verworven. Buiten onvolledige oprechtheid is er de moeilijkheid, dat het brein verduisterd is door egoïsme en verlangen en zich verbeeldt, dat het juist het doet, terwijl het iets anders doet. Daarom sprak ik over het gevaar van de theorie van alles van de Moeder. Er zijn mensen, die genomen hebben, dat alles, dat van het ego of het vitale komt, van de Moeder komt, haar inspiratie is of wat zij hen gegeven heeft. Er zijn anderen, die het als een excuus genomen hebben om oneindig in de oude sleur door te gaan, terwijl zij zeggen, dat wanneer de Moeder het wil, zij dingen zal veranderen! Er waren er zelfs enigen, die op deze basis een subjectieve Moeder creëerden in zichzelf, wiens dictaat, dat hun ego's en verlangens flatteert, zij plaatsten tegen de tegenovergestelde dictaten van de Moeder hier en gingen denken, dat deze externe Moeder helemaal niet zo het werkelijke was als de innerlijke of dat zij hen door een beproeving liet gaan door tegenover de innerlijke dictaten te gaan staan en zien, wat zij zouden doen! De waarheid blijft de waarheid, maar dit vermogen van het denkvermogen verbuigen en andere delen van de natuur moet ook in het zicht gehouden worden. 17 Oktober 1936

De Moeder's Victorie

Ik heb er vertrouwen in, dat ten lange leste alles helder zal zijn en Moeder's victorie er zal zijn.

De Moeder's victorie is in essentie de victorie van iedere sadhak over zichzelf. Alleen dan kan de externe vorm van het werk tot een harmonieuze perfectie komen.

12 November 1936

Opgenomen worden door de Moeder

Wanneer neemt het Goddelijke de sadhaks volledig op?

Wanneer zij hun ego opgeven.

Wat is de betekenis van "het Goddelijke neemt" een sadhak "op"?

Wanneer de Goddelijke Kracht alle Yoga en de acties uitwerkt door een directe actie, waarvan de sadhak bewust is.

Wanneer een persoon Yoga begint te doen en onder de schaduw van de Moeder gaat leven, wordt hij dan niet volledig door haar opgenomen?

Niet, totdat hij klaar is. Hij moet haar eerst accepteren en dan steeds meer zijn ego opgeven. Er zijn sadhaks, die bij elke stap weerstand bieden aan de Moeder, tegen haar wil ingaan, haar beslissingen bekritisieren. Hoe kan zij hen volledig opnemen en dergelijke condities?

Wat is het teken, dat men opgenomen is door het Goddelijke?

Men kan het voelen.

21 Juni 1933

*

Mijn lieve Moeder, ik heb behoorlijk veel gehoord over uw goddelijke vermogen en bovennatuurlijke kennis van X. Omdat ik, wat mijzelf betreft, een nederige dienaar ben van de Godin, verzoek ik u om me te instrueren in de ontwikkeling van de bovennatuurlijke kracht om het ultieme einde te verkrijgen --- Darshan van de Godin.

Antwoord²⁵, dat de Moeder niet in staat is om zelf brieven te schrijven, en je schrijft namens haar. Wat door de Moeder gegeven wordt, is geen ontwikkeling bovennatuurlijke kracht, maar als iemand geaccepteerd is om dit pad van Yoga op te nemen, dan wordt hij geleid naar een dieper en hoger bewustzijn, waarin hij vereniging kan krijgen met de Goddelijke Moeder. Dit is echter een lang pad en vol moeilijkheden --- Sri Aurobindo en de Moeder laten niemand erop toe, tenzij zij zeker zijn van zijn roep en zijn capaciteit om het te volgen en de persoon zelf zeker is van zijn wil om het te volgen, totdat het doel bereikt is.

6 Maart 1937

Brede lijnen van de Sadhana

De basis van het leven hier is geheel spiritueel. Er wordt een innerlijke discipline gegeven, maar het is in brede lijnen en staat ieder individu de noodzakelijke vrijheid toe voor zijn natuur en temperament om spontaan te groeien en veranderen. In brede zin bestaat de sadhana uit een progressieve overgave van zichzelf --- inwendig en erop gebaseerd ook uitwendig --- aan de Goeroe, aan het Goddelijke; meditatie, concentratie, werk, dienst --- al deze zijn de middelen voor een zelf-verzameling in al zijn bewegingen met het enkele doel om zichzelf te bevrijden in de handen van een Hoger Vermogen om aan gewerkt te worden en geleid naar het Doel. De Moeder begeleidt, helpt ieder in overeenstemming met zijn natuur en behoefte en, komt, wanneer nodig, zelf tussenbeide met haar Vermogen, dat de sadhak in staat stelt om het hoofd te bieden aan de ontberingen en eisen van het Pad. Zij heeft zichzelf --- met alle Liefde, Vrede, Kennis en Bewustzijn, die zij is, ter beschikking gesteld aan iedere aspirerende ziel, die naar hulp zoekt.

*

Alles in me gaat in de richting van de Moeder's liefde, devotie en zuiverheid. Waarom ga ik dan niet omhoog in mijn bewustzijn en krijg ik geen hogere ervaring?

²⁵ Geschreven door Sri Aurobindo aan zijn secretaris, die op de vraagsteller antwoordde. --- Ed.

Het vermogen van ervaring is niet weg --- maar het is nu het meest belangrijk om de psychische conditie van overgave, devotie liefde en opgewekt vertrouwen in de Moeder te ontwikkelen, een onwankelbaar vertrouwen en een constante innerlijke nabijheid, en ook het naar beneden brengen van vanboven van de vrede, wijdsheid, zuiverheid, enz., van het hogere Zelf, dat van het Moeder's bewustzijn is. Deze dingen zijn de basis van de siddhi in deze Yoga --- andere ervaringen zijn alleen een hulp, niet de basis.

17 Januari 1934

Moeder en Andere Paden van Yoga

Het idee van je vriend, dat het nodig is om een mantra te ontvangen van hier en dat hij daarom moet komen, is helemaal verkeerd. Er wordt geen mantra gegeven in deze Yoga. De opening van het bewustzijn naar de Moeder van vanbinnen is de ware initiatie en dat kan alleen komen door aspiratie en weigering van rusteloosheid in het denkvermogen en het vitale. Hier komen is niet de manier om het te krijgen. Velen komen en krijgen niets en of krijgen hun toegenomen moeilijkheden of vallen zelfs weg van de Yoga. Het heeft geen nut om hier te komen, voordat men klaar is, en hij lijkt niet klaar te zijn. Sterk verlangen is geen bewijs van gereedheid. Wanneer hij inwendig klaar is, dan zal er geen moeilijkheid zijn over zijn komst.

*

Voordat ik hier kwam, was ik aangetrokken tot het pad van Nirvikalpa Samadhi, en soms trekt het me nog aan. Ik vraag me nu en dan af, of ik in staat zal zijn om deze yoga te volgen door al zijn wisselvalligheden. Ik zou willen, dat de Moeder me vertelde, wat ik zou moeten doen.

De Moeder kan niet voor je beslissen, ze kan je alleen de Waarheid aanbieden, waarvoor zij hier gekomen is om aan de wereld te brengen en wanneer je het accepteert, je er naar toe te begeleiden.

9 September 1933

*

Iemand vertelde me, dat Ramana Maharshi leeft op het bovenmentale vlak of dat zijn realisatie op hetzelfde vlak is als Shankara's. Hoe kan hij dan niet gewaar zijn van de aankomst van het Goddelijke, terwijl bijvoorbeeld X's Goeroe dit gewaarzijn had?

Ik kan niet zeggen op welk vlak de Maharshi is, maar zijn methode is die van de Adwaita Kennis en Moksha --- dus er is geen noodzaak voor hem om de aankomst van het Goddelijke te erkennen. X's Goeroe was een bhakta van de Goddelijke Moeder en geloofde in de dynamische kant van het bestaan, dus was het heel natuurlijk voor hem om de openbaring te hebben van de komst van de Moeder.

23 Januari 1936

*

Na het lezen van een hoofdstuk van *De Synthese van Yoga* schreef ik u de andere dag over de sterke mentale realisatie van kosmische eenheid; nu vind ik, dat die toestand verdwenen is. Was er iets verkeerd in erover te schrijven? Komt het, omdat de Moeder niet van deze soort Yoga van Kennis houdt? Of komt het, omdat men altijd zou moeten schrijven over de donkerdere kant en nooit de andere kant noemen?

Waarom zou de Moeder niet van de Yoga van Kennis houden? De realisatie van het zelf en van het kosmische wezen (zonder welk de realisatie van het zelf onvolledig is) zijn essentiële stappen in onze Yoga; het is het einde van andere Yoga's, maar het is, als het ware, het begin van de onze, dat wil zeggen, het punt, waar zijn eigen karakteristieke realisatie kan aanvangen. De verdwijning van een realisatie is, wanneer erover gesproken wordt, een ervaring, die sommige mensen hebben, maar het is waarschijnlijk niet het geval bij jou. Alleen schrijven over de donkere kant zou het benadrukken en geen kans geven aan de andere. Het is waarschijnlijk, dat de realisatie alleen komt als een eerste aanraking; het komt vaak zo en herhaalt zichzelf naderhand, totdat het bewustzijn in staat is om het te behouden als zijn normale toestand.

26 Maart 1936

Zich Volledig Richten op de Moeder

Alle dingen zijn Goddelijk, omdat het Goddelijke er is, maar verborgen, niet manifest; wanneer het denkvermogen uitgaat naar dingen, is het niet met het besef van het Goddelijke in hen, maar alleen voor de verschijningen, die het Goddelijke verbergen. Het is daarom noodzakelijk voor je als een sadhak om je volledig te richten op de Moeder, in wie het Goddelijke manifest is en niet achter de verschijningen aanlopen, het verlangen, waarvan of de interesse waarin, voorkomt, dat je het Goddelijke ontmoet. Als het wezen eenmaal geofferd is, kan het het Goddelijke overal zien --- en dan kan het alle dingen bevatten in het ene bewustzijn zonder een gescheiden interesse of verlangen.

*

Is het gemakkelijk mogelijk voor mijn natuur om de overblijvende reis alleen af te maken met liefde, vreugde en geluk? Ik bedoel te zeggen, kan de transformatie van mijn lagere natuur doorgaan in dezelfde tijd, dat de sadhana doorgaat vol van liefde?

Het is mogelijk, wanneer je (1) vrij kan komen van de vitale eis, (2) de moeilijkheden van de natuur kalm en emotioneel beschouwt, alsof enige defecten van een machine, die rechtgezet moeten worden en het wezen, dat de machine gebruikt, volledig toegewijd blijft aan de Moeder.

17 Oktober 1935

*

Nee, de Moeder was helemaal niet serieus of ontevreden met je. Maar waarom zoveel belang hechten aan wat X of Y doen of zeggen. Zij zijn nog zo vol van duisternis en ego.

Het pad, dat je nu genomen hebt --- naar de Moeder klieven door alle omstandigheden en niets je daarvan te laten afschudden --- zal de ware oplossing brengen voor je van de moeilijkheden. Want het betekent, dat het psychische wezen zijn werk in je begonnen is.

24 December 1935

Aanvaarding van de Moeder

Er schijnt een gebrek aan harmonie of eenheid van wil te zijn tussen u en de Moeder. Wat u de Moeder schrijft, lijkt bijna intuïtief tegen te spreken door haar gewicht uit te oefenen aan de tegengestelde kant.

Op welke gronden kom je tot deze conclusie? Ik schrijf niets, dat niet goedgekeurd is door de Moeder.

Mijn fysieke is overtuigd, dat de juiste wil niet neergedaald is in de Moeder. Daarom vindt ze zoveel redenen om me niet te ondersteunen. Ik denk, dat het beter is voor het heden om in retraite te blijven, totdat de Wil en liefde neergedaald is in haar, wat zou maken, dat zij volledig op mij gericht is.

Is het de opinie van je fysieke, dat de test van de juiste wil in de Moeder is, dat zij *je* altijd moet ondersteunen? Denkt je fysieke, dat de onfeilbare juiste wil noodzakelijk is in je --- dat het eerst in je neergedaald is, voordat het neerdaalt in de Moeder? Wat is anders de basis van een dergelijk vreemd idee, dat het niet me je eens zijn of iets anders suggereren laat zien, dat haar wil verkeerd is en in dwaling? 8 November 1932

*

Ik voel, dat ik een innerlijke relatie met u heb, maar ik voel dezelfde relatie niet met de Moeder. In alle waarschijnlijkheid heeft zij geen plaats in mijn innerlijke hart. Misschien maakt dit bewustzijn in haar, dat zij handelt tegen de geest, van waar zij mee akkoord gaat, wanneer u dingen schrijft.

Ik herhaal weer, dat wat ik schrijf, is, wat de Moeder goedkeurt of beslist; wij hebben geen twee gescheiden willen. Dit idee van verdeling of tegenstelling tussen ons is een suggestie van de Onwetendheid. 10 November 1932

*

Zelfs een goede toegewijde en een briljante student als X vindt het moeilijk om de Moeder te accepteren. Ik kan niet begrijpen, waarom hij de eenvoudige waarheid over haar niet kan zien.

Hoe kan hij een goede toegewijde zijn, wanneer hij het moeilijk vindt om de Moeder te accepteren? Een toegewijde van wie? Een briljante student is een andere zaak; men kan een briljante student zijn en toch nogal incompetent in spirituele zaken. Wanneer men een toegewijde is van Vishnu of enige andere godheid, dan is het verschillend -- - men zou alleen zijn object van aanbidding kunnen zien en zo niet in staat zijn om iets anders te accepteren. 4 November 1934

*

Vandaag is werkelijk een grote dag voor me. Wat een grotere dag kan er zijn, dan die, wanneer de Moeder zelfs geaccepteerd wordt door de obscure, onwetende, opstandige delen van mijn lagere natuur?

Ja, wanneer dat gedaan is, is het een van de grootste stappen in de sadhana.

28 Maart 1935

*

De Moeder plaatst energie in allen, die het kunnen ontvangen; het hangt van hen af, of zij het juist gebruiken of niet --- of het verspillen. Mensen zijn geen machines, zij hebben een wil --- en zij kunnen kiezen, wanneer zij het Goddelijke accepteren of niet --- of zij de Goddelijke's wil accepteren of niet.

Vertrouwen in de Moeder

Heb vertrouwen in de Moeder en wees zeker, dat de bevrijding van de dingen zeker zal komen. Wat de ziel voelt, is het teken van de spirituele bestemming alsof van de spirituele behoefte. Wat tegenwerkt, is een overblijfsel van de natuur van de menselijke onwetendheid. Onze hulp zal er volledig bij je zijn om het te boven te komen.

27 Februari 1935

De Moeder's Goddelijkheid Erkennen

Tot nu toe heb ik de goddelijkheid van niemand anders erkend dan van Sri Krishna. Ik heb de Moeder gezien als een Goeroe, die me naar hem kan brengen. Maar nu wil iets in me de Moeder vasthouden als goddelijkheid. Ik kan haar niet uit mijn denkvermogen houden, noch kan ik Sri Krishna weigeren. Hoe meer ik denk, hoe meer ik perplex ben. Ik bid om uw hulp.

Deze worsteling in je (tussen bhakti voor Sri Krishna en het besef van goddelijkheid van de Moeder) is nogal onnodig; want de twee dingen zijn een en gaan perfect samen. Hij heeft je bij de Moeder gebracht en door adoratie van haar zal je hem realiseren. Hij is hier in de Ashram en zijn werk wordt hier gedaan.

2 Maart 1932

*

Deze avond, toen ik naar de Moeder keek, vond ik in haar de hoogste schoonheid. Zij was glanzend. Ik voelde, alsof de grote Godin naar beneden gekomen was van de hemelen. Kan ik weten, wat het is?

Het was alleen, dat je de Goddelijkheid bij haar voelde, die er altijd is. 20 Juli 1933

*

Er zijn mensen, die onmiddellijk beginnen, anderen hebben tijd nodig.

X erkende de Moeder als goddelijk op het eerste gezicht en is daarna altijd gelukkig geweest; anderen, die onder Moeder's toegewijden vallen, hadden jaren nodig om het te ontdekken of het toe te geven, maar zij kwamen toch aan. Er zijn

mensen, die niets dan moeilijkheden hadden en opstanden gedurende de eerste vijf, zes, zeven of meer jaren van de sadhana, toch eindigde de psyche door te ontwaken. De tijd, die nodig is, is een bijkomende zaak: het enige, dat nodig is --- eerder of later, gemakkelijk of met moeite --- is er te komen. circa 22 Juli 1935

*

Het lijkt, dat X naar de top sport van uw spirituele lader geklommen is in een erg korte periode. In uw hemelse Parlement moet hij de leiding gehad hebben over een erg belangrijk portfolio! Anders zie ik niet, hoe ik op het eerste gezicht een visioen gehad zou kunnen hebben van het Goddelijke in de Moeder, naast andere dingen.

Welke top sport en welk Parlement? Er is niet zoiets als een hemels parlement. X ging gladjes en snel vooruit vanaf het begin van de Yoga, ten eerste, omdat hij doodeerlijk was; ten tweede, omdat hij een helder en solide denkvermogen had en een sterke en hardnekkige wil had in volledige controle over de zenuwen; ten slotte en hoofdzakelijk, omdat hij een volledig vertrouwen in en devotie voor de Moeder had. Wat betreft het Goddelijke zien in de Moeder op het eerste gezicht, is hij niet de enige, die dat doet. Genoeg mensen hebben dat gedaan, die geen kans hadden op enige portfolio's, bijv., Y's nicht, een Moslim meisje, die zo gauw als ze haar ontmoette, verklaarde "Dit is geen vrouw, zij is een godin" en heeft sindsdien altijd veelbetekenende dromen over haar gehad en wanneer ze ook in moeilijkheden is, aan haar denkt en uit de moeilijkheid geholpen wordt. Het is niet zo verdomd moeilijk om het Goddelijke in de Moeder te zien als je het laat blijken te zijn. 23 Juli 1935

*

Wat het Goddelijke betreft in de Moeder, weet ik, wat de Moslim vrouw precies zag. Van wat u zegt, lijkt het een flits van intuïtie te zijn.

Helemaal niet, het was een direct besef van de Godheid in haar --- want ik veronderstel, dat je met intuïtie een soort idee bedoelt, dat plotseling komt? Dat is wat mensen gewoonlijk begrijpen als intuïtie. Het was het niet in haar geval, noch in X's.

Met het Goddelijke in de Moeder te zien, bedoel ik niet verbeelding of een kalme, gecalculerde redenering. Maar feitelijk de volledig vlamme, schitterende Goddelijke Moeder te zien in elk van haar Vermogens --- waarom, dat is verdomd moeilijk voor mij tenminste, die zelfs geen halo om haar gezien heeft.

Ik geloof niet, dat X of iemand anders dat op het eerste gezicht zou hebben. Dat kan alleen komen als iemand de faculteit van visie ontwikkeld heeft op de occulte niveaus. Wat belangrijker is, is de heldere perceptie of intiem innerlijk gevoel of direct besef "Dit is Zij." Ik denk, dat je geneigd bent om te romantisch en poëtisch te zijn en te weinig spiritueel realistisch in deze dingen. 29 Juli 1935

*

Ik veronderstel, dat je niet verwacht, dat ik in detail deze lijst van oude grieven beantwoord of probeer de Moeder te rechtvaardigen of uit te leggen, wat je als haar onverdedigbaar gedrag beschouwt. Ik heb niet de bedoeling om deze dingen te doen. Het is aan iedere sadhak om voor zichzelf te ontdekken, of hij de Moeder als goddelijk

kan nemen of haar bestuur en begeleiding accepteren, of haar beschouwen als iemand als hijzelf of inferieur aan hemzelf, wiens gedrag hij juist kan zien, wegen, veroordelen en beoordelen. Het is niet aan de Moeder om zichzelf te verklaren of te rechtvaardigen, noch was het inderdaad nooit een regel voor de Goeroe om aan de balie te staan voor de beoordeling van de discipel. Ieder moet voor zichzelf zien of hij die gehoorzaamheid en zelf-opening kan geven aan een, die het Goddelijke Bewustzijn heeft of erin leeft of de goddelijke Waarheid gerealiseerd heeft, waardoor hij alleen ontvangen kan, wat gegeven moet worden. 19 December 1936

*

Ik heb geen actief geloof bij iedere gelegenheid, dat de Moeder goddelijk is of dat haar omgang met ons goddelijk is. Hoe kan ik hier een ferme overtuiging van hebben?

Alleen, wanneer je de goddelijkheid van de Moeder kan zien, kan er een gesetelde overtuiging zijn --- dat is een kwestie van het innerlijke bewustzijn en visie.

5 Juni 1937

*

Het lijkt me, dat het deel van mijn externe natuur, dat de Moeder niet accepteerde als goddelijk, nu overtuigd wordt van haar goddelijkheid. Maar waarom vergeet ik haar goddelijkheid als ik feitelijk voor haar kom?

Het is het fysieke denkvermogen in zijn meest externe actie, dat fysieke dingen alleen als fysiek ziet. 15 Augustus 1937

*

Hoe kan ik het denkvermogen overtuigen, dat de Moeder het Goddelijke is en dat haar werkingen niet menselijk zijn?

Door opening van de psyche en het denkvermogen en het vitale laten besturen, kan het gedaan worden --- omdat de psyche weet en kan zien, wat het denkvermogen niet kan.

*

Is er enig twijfelend deel in me, dat altijd twijfelt, dat de Moeder goddelijk is, of vormt er iets in me eenvoudig voor de genieting van twijfel?

Wanneer er iets vormt voor de genieting van twijfel en wanneer dat iets in je is, dan moet dat deel zeker een twijfelend deel zijn. Of wanneer deze formaties (die altijd bezig zijn met rondgaan in de atmosfeer) zichzelf presenteren aan je en iets in je antwoordt, betekent het, dat er een deel in je is, dat nog open is voor de suggesties van twijfel.

Er is, veronderstel ik, iets in je vitale en uiterlijke denkvermogen, dat nog vatbaar is voor het idee, dat de Moeder niet goddelijk kan zijn, omdat zij hun verlangens niet kan bevredigen of handelen volgens hun ideeën.

Ontevreden met de Moeder

In je brief aan de Moeder merk ik op, dat je belijdt om een bekentenis te schrijven, maar de toon ervan is eerder een rechtvaardiging van je foutloze zelf, vergezeld door een beschuldiging tegen de Moeder van vriendjespolitiek, slecht humeur, en onrechtvaardigheid. Ik observeer ook, dat je verklaring van feiten incorrect is en zover als het de Moeder betreft grotesk. Je legt ook nadruk op een punt, waarin je jezelf kan rechtvaardigen, en je negeert de hele rest, waarin je fout bent. Ik zal echter aannemen, dat dit alles onbedoeld was en dat door het schrijven van een dergelijke brief je niet bewust was van de bewegingen van je vitale wezen, die haar geest en toon inspireerde.

Ik zou suggereren, dat in je relatie met anderen, --- die altijd vol geweest lijkt te zijn van disharmonie, --- wanneer incidenten gebeuren, het veel beter zou zijn voor je om niet het standpunt in te nemen, dat jij helemaal gelijk hebt en zij helemaal verkeerd zijn. Het zou wijzer zijn om fair en juist te zijn in reflectie, zien, waar je afgedwaald bent, en zelfs nadruk te leggen op je eigen fout en niet op die van hen. Dit zou waarschijnlijk leiden tot meer harmonie in je relatie met anderen; in ieder geval zou het bevorderlijker zijn voor je innerlijke vooruitgang, wat belangrijker is dan winnaar te zijn in een ruzie. Noch is het goed om een geest te koesteren van zelfrechtvaardiging en zelfgerechtigheid en een wens om je fouten en je dwalingen ofwel voor jezelf of voor de Moeder te verbergen.

Wat betreft je twijfels over de Moeder, zij zullen waarschijnlijk niet verdwijnen, zolang als je denkt, dat je Moeder's denkvermogen kan lezen met het licht van die van jou en je mentale beoordelingen op haar en haar acties overdragen van deze foutieve data. Noch kunnen zij gemakkelijk verdwijnen, wanneer je vertrouwen ieder keer gebroken wordt, dat zij iets doet, dat je beperkte intelligentie niet kan begrijpen of dat onplezierig is voor de gevoelens en eisen van je vitale natuur. Wanneer je niet gelooft, dat zij een bewustzijn heeft, dat groter en wijder is dan dat van jou, en niet meetbaar met gewone standaarden en beoordelingen, op zijn minst een Yogisch bewustzijn, dan zie ik niet op welke grond je hier Yoga praktiseert onder haar begeleiding. Diegenen, die constant twijfelen en bekritisieren en beschuldigen of haar acties toeschrijven aan de meest algemene en vulgaire menselijke gevoelens en motieven en toch pretenderen, dat zij haar accepteren of mijzelf accepteren en mijn Yoga, zijn schuldig aan een stupide en irrationele inconsequentie. Wat betreft begrijpen is het een andere zaak. Ik zou suggereren, dat je uit het gewone denkvermogen moet groeien en bewust worden met het ware bewustzijn, voordat je kan hopen om het te doen. En daarvoor zijn vertrouwen en overgave en trouw en openheid condities van enig belang.

6 November 1929

*

Zijn er sadhaks in de Ashram, die niet begrijpen, dat "de Goddelijkheid handelt in overeenstemming met het Bewustzijn van de Waarheid boven en het Lila beneden en niet volgens mensen's ideeën over wat het wel en niet zou moeten doen"?

Er zijn er genoeg, die het niet realiseren --- zij verwachten, dat de Moeder handelt volgens hun ideeën en wensen, niet volgens een hoger bewustzijn. 20 Oktober 1934

*

Toen de Moeder me op mijn fout wees, werd ik ontevreden. Misleid door de suggesties van de hardnekkige delen van mijn wezen, nam ik het als een onverdiend verwijt. Ik voel me zeer beschaamd.

Het was eenvoudig een verklaring van een feit, geen verwijt, en niet jij, maar je ego werd ontevreden, omdat het zich bekrast voelde door de feiten.

Ik had u beloofd, dat ik nooit ontevreden zou zijn over de Moeder. Ik heb gefaald om die belofte te houden. Ik bid u nogmaals om me uit deze toestand te trekken en ik beloof weer, dat ik nooit ontevreden zal zijn over de Moeder.

Welaan, ik neem de belofte aan. Maar de opkomst van ontevredenheid is zeker een voldoende aanwijzing, dat het bewustzijn verkeerd gaat. Zo gauw als je het voelt, zou je je onmiddellijk moeten terugtrekken en zeggen, "O ego, je staat weer op tegen de Moeder! Stop dat of ik zal je bij het nekvel pakken en je uit het raam gooien." Ik hoop inderdaad te zien, dat "naar buiten gooien" feitelijk op een dag zal gebeuren.

21 Oktober 1935

*

Ik heb geen intentie om binnen te gaan in een verklaring, verdediging, of verontschuldiging voor de Moeder's actie. Ik heb lang geleden beslist, dat ik niet zou toestaan, dat de Moeder's rechtmatige positie hier verlaagd wordt door de sadhaks, die haar als een schuldige voor het tribunaal van hun onwetende denkvermogen of vitale ego zetten en eisen, dat zij of ik haar zaak zouden bepleiten. De Moeder handelt vanuit haar eigen kennis en bewustzijn, die niet die van de sadhaks is; hun ideeën van wat zij zou moeten doen of niet zou moeten doen, hebben geen plaats. Zij zijn eerder hier om dergelijke ideeën te opzij te zetten en haar begeleiding te accepteren, waardoor zij zelf een hoger bewustzijn binnen kunnen gaan, waar deze mentale en vitale dwalingen geen recht van bestaan hebben.

Ik heb je er al op gewezen, dat je actie volledig misplaatst was. Je had geen recht om een brief te vragen, die daar geplaatst was voor Moeder's inzage. Je had geen recht om te eisen, dat de Moeder je die brief zou geven. Je had geen speciale claim om de envelop voor X te herstellen. Het is geen kwestie van slecht of goed verlangen. De pretentie om goed te doen kan zoveel ego en verlangen bevatten als iedere andere persoonlijke claim en dat het egoïstisch was, wordt bewezen door de gewelddadige reactie tegen de Moeder, die haar het niet bevredigen in je op liet komen. Wanneer het zuiver ego was geweest, dan had je geen reactie gehad, maar stil de Moeder's actie geaccepteerd als juist, omdat het de Moeder's was.

Wanneer je af wil komen van de pijnlijke innerlijke en fysieke reacties, dan moet je afkomen van hun oorzaak in je, het ego van zelfwaardering, eis en verlangen. Alleen door een volledige overgave van jezelf, je denkvermogen, vitale en al het andere aan het Goddelijke kan dit ego gaan. Je reactie en beschuldiging van onrechtvaardigheid tegen de Moeder laat zien, dat je je er nog steeds aan vastklampt in een of ander deel van je en je zou eerder iets moeten verwelkomen dan er aanstoot aan nemen, dat je een kans geeft om het nog meer te weigeren uit je natuur.

7 Maart 1937

De Moeder als Goeroe en Gids

De Moeder's Manier om om te Gaan met de Sadhaks

De moeilijkheid om je eis in te willigen, dat de Moeder een routine zou uitzetten en vastzetten voor je in alles, wat je moet volgen, is dat het nogal tegengesteld is aan de Moeder's manier van werken in de meeste zaken. In de meest fysieke dingen moet je een programma vastzetten om met de tijd om te gaan, anders wordt alles een zee van verwarring en lukraak. Vaste regels moeten ook gemaakt worden voor het beheer van materiele dingen, zolang als mensen niet voldoende ontwikkeld zijn om met hen om te gaan op de juiste manier zonder regels. Maar deze dingen, waarover je schrijft, zijn verschillend; zij gaan over je innerlijke ontwikkeling, je sadhana. In feite plant de Moeder zelfs in uiterlijke dingen niet met haar denkvermogen en maakt geen mentale kaart en regel van wat gedaan moet worden; zij ziet, wat in ieder geval gedaan moet worden en organiseert en ontwikkelt het naar de natuur van ieder geval. In zaken van de innerlijke ontwikkeling en de sadhana is het nog onmogelijker om een kaart uit te zetten in elk detail en zeggen, "Iedere keer zal je daar gaan staan, daar, op deze manier, op die lijn en geen andere." Dingen zouden zo vast gaan zitten en rigide worden, dat niets gedaan zou kunnen worden; er zou geen ware en effectieve beweging kunnen zijn.

Wanneer de Moeder je vroeg om alles te vertellen, was het niet, zodat ze je aanwijzingen zou kunnen geven in ieder detail, die je moet gehoorzamen. Het was eerst, zodat de volledige nabijheid zou kunnen groeien, waarin je volledig open voor haar zou zijn, zodat zij steeds meer en voortdurend op ieder punt de Goddelijke Kracht in je zou kunnen gieten, dat het Licht in je zou doen toenemen, je actie perfectioneren, je natuur bevrijden en ontwikkelen. Dit was belangrijk; al het andere is secundair en alleen belangrijk in zover als het dit helpt of hindert. Bovendien zou het haar helpen om waar het ook nodig is, de noodzakelijke aanraking te geven, de noodzakelijke richting, de noodzakelijke hulp of waarschuwing, niet altijd met woorden, vaker door een stille interventie en druk. Dit is haar manier van omgang met diegenen, die open zijn voor haar; het is niet noodzakelijk om nadrukkelijke orders te geven op ieder moment en in elk detail. Speciaal, wanneer het psychische bewustzijn open is en men daar volledig in leeft, krijgt het de nabijheid onmiddellijk en ziet de dingen helder en ontvangt de hulp, de interventie, de noodzakelijke richting of waarschuwing. Dat gebeurde in grote mate, toen je bewustzijn erg actief was, maar er een vitaal deel in je was, waarin je niet open was en dat herhaaldelijk opkwam, en dit heeft de verwarring en de moeilijkheden gecreëerd.

Alles hangt af van de innerlijke conditie en de uiterlijke actie is alleen nuttig als een middel en een hulp om de innerlijke conditie uit te drukken of te confirmeren en het dynamisch en effectief te maken. Wanneer je iets doet of zegt met het psychisch hoogste of met de juiste innerlijke aanraking, dan zal het effectief zijn; wanneer je hetzelfde zegt vanuit het denkvermogen of vitale of met een verkeerde of vermengde atmosfeer, zal het weinig effectief zijn. Om het juiste te doen, op de juiste manier in ieder geval en op ieder moment, moet men in het juiste bewustzijn zijn --- het kan niet gedaan worden door een vaste mentale regel te volgen, die onder enige omstandigheden zou passen en onder andere helemaal niet zou passen. Een algemeen principe kan neergelegd worden, wanneer het in consonantie is met de Waarheid, maar de toepassing ervan moet bepaald worden door het innerlijke bewustzijn, dat bij iedere stap ziet, wat gedaan of niet gedaan moet worden. Wanneer

het psychische op zijn hoogst is, wanneer het wezen volledig gericht is op de Moeder en de psyche volgt, kan dit in toenemende mate gedaan worden.

Alles hangt daarom niet af van een mentale regel, die in de praktijk gevolgd moet worden, maar van het terugkrijgen van het psychische bewustzijn en zijn licht plaatsen in dit vitale deel, en dat deel zich volledig laten richten op de Moeder. Het is niet, dat de kwestie, dat je teveel naar je zussen gaat, niet van belang is --- het is van aanzienlijk belang --- maar het beperken van het contact is alleen effectief als een middel om je vitale deel te helpen zich terug te trekken uit deze dienstbaarheid aan oude bewegingen. Het is overal hetzelfde.

De soort uiterlijke gehoorzaamheid, waar je de nadruk oplegt, en vraagt om een aanwijzing in ieder detail, is niet de essentie van overgave, ofschoon gehoorzaamheid een natuurlijke vrucht en uitwendig lichaam van overgave is. Overgave is van vanbinnen het openen en geven van het denkvermogen, vitale, fysieke, allemaal aan de Moeder, zodat zij ze voor haar zelf kan nemen en hen herscheppen in hun ware wezen, dat een deel is van het Goddelijke; de hele rest volgt als een consequentie. Het zou dan niet nodig zijn om uitwendig haar woord en order te vragen in ieder detail; het wezen zou voelen en handelen volgens haar wil; haar sanctie zou gezocht worden, maar als een zegel van die innerlijke eenheid, ontvankelijkheid van haar wil en gehoorzaamheid.

11 Juni 1932

*

Je brief van de morgen kwam volledig van het verstoorde en gewonde vitale; dat was, waarom ik geen haast had om te antwoorden. Ik weet niet, waarom je zo klaar was om te geloven, dat ikzelf en de Moeder handelen uit ordinaire bewegingen van kwaadheid, ergernis of ongenoegen; er was niets van de soort in wat ik schreef. Je was herhaaldelijk gevallen van je verkregen niveau van een hoger bewustzijn en ondanks onze suggesties aan je om te zien, wat je naar beneden trok, was je enige antwoord, dat je niets kon zien. We wisten volmaakt goed, dat het deel was van het vitale, dat niet wilde veranderen en was, omdat het niet wilde veranderen, zichzelf aan het verbergen was voor het denkvermogen en het denkvermogen zelf leek niet erg gewillig om het te zien, --- dus we dachten, dat noodzakelijk was, toen je ons een kans gaf door wat je schreef om duidelijk en sterk de natuur van het obstakel aan te geven --- aan de ene kant je oude sentiment, dat doorzette in de *viparīta* vorm van boosheid, rancune en gewond gevoel, aan de andere kant de vitale's gewoonte van zelfvertrouwen, vitterige beoordeling van anderen, een besef van superioriteit in de *sadhana* of in andere achtung, een wens om goed te lijken voor anderen en ook voor jezelf. Dit heeft speciaal een verblindende invloed en voorkomt het heldere onderzoek van jezelf en de perceptie van de obstakels, die in de spirituele vooruitgang tussenbeide komen. Zelfs wanneer het denkvermogen aspireert om te weten en veranderen, is een gewoonte van die soort, die verborgen is in het vitale, nogal genoeg om in de weg te staan en zowel de kennis als de verandering te voorkomen. Ik was daarom voorzichtig om duidelijk te spreken over ijdelheid en eigengerechtigheid --- zodat dit deel van het vitale niet zou proberen om het niet te zien. De Moeder spreekt of schrijft veel puntiger en scherp naar degenen, die zij snel vooruit wil duwen op de weg, omdat zij er toe in staat zijn en zij er geen aanstoot aan nemen of lijden, maar blij zijn om de druk en de duidelijkheid, omdat zij door ervaring weten, dat het hen helpt om hun obstakels te zien en te veranderen. Wanneer je snel vooruit wil gaan, moet je afkomen van deze vitale reactie van *abhimāna*, lijden, gewond gevoel, zoeken naar argumenten van zelfrechtvaardiging, uitroep tegen de aanraking, die bedoeld is om te

bevrijden, --- want zolang als je deze hebt, is het moeilijk voor ons om openlijk en ferm om te gaan met de obstakels, die geschapen zijn door de vitale natuur.

Met betrekking tot het verschil tussen jou en X, was de Moeder's waarschuwing aan je tegen de onwenselijkheid van teveel gepraat, los geklets en roddelen, sociale zelfverspreiding, volledig bedoeld en staat; wanneer je toegeeft aan deze dingen, werp je jezelf naar buiten in een erg klein en onwetend bewustzijn, waarin je vitale defecten vrij spel krijgen en dit brengt je waarschijnlijk uit wat je ontwikkeld hebt in je innerlijke bewustzijn. Daarom zeiden wij, dat wanneer je een reactie tegen deze dingen voelt, toen je naar X's ging, het een teken is van (psychische) gevoeligheid, die in je komt -- - in je vitale en zenuwwezen --- en we bedoelden, dat het allemaal voor het goede was. Maar in omgaan met anderen, in terugtrekken uit deze dingen, zou je geen enkel besef toe moeten staan van superioriteit om binnen te kruipen of hen een besef van afkeuring of veroordeling op te dringen door je gedrag of geest of druk op hen om te veranderen. Het is voor je persoonlijke inwendige behoefte, dat je je terugtrekt uit deze dingen, dat is alles. Wat hen betreft, is wat zij doen in deze zaken, goed of verkeerd, hun eigen zaak --- en de onze; wij zullen met hen omgaan in overeenstemming met wat we zien als noodzakelijk en mogelijk voor hen op het moment en voor dat doeleinde kunnen we alleen nogal verschillend omgaan met verschillende mensen, aan de ene toestaan, wat we aan de andere verbieden, maar we zouden verschillend met dezelfde persoon kunnen omgaan op verschillende tijden, hen vandaag toestaan en zelfs aanmoedigen, wat we morgen zullen verbieden. X's zaak is nogal verschillend van de jouwe, want er is geen overeenkomst in jullie naturen. Ik heb je dat of zoiets een lange tijd geleden verteld en ik legde er de nadruk op in mijn brief aan X, dat dat wat de regel voor mij of Y zou kunnen zijn, niet van toepassing was of toegepast ging worden op zijn zaak. Om er anders mee om te gaan, zou zijn om moeilijkheden te creëren in zijn sadhana en niet om het gemakkelijker of sneller te maken. Ik heb hem ook nogal duidelijk verteld in mijn brief, dat de poging om anderen te ontmoeten of zich met hen te mengen --- wat in het gewone menselijke leven gepoogd wordt door gezelligheid en andere contacten --- in de Yoga gerealiseerd moet worden op een ander vlak van bewustzijn en zonder de lagere vermenging --- voor een hogere eenheid met allemaal op een spirituele en psychische basis. Maar de manier, de tijd, de volgorde van bewegingen, waardoor het gedaan wordt, hoeft niet voor iedereen hetzelfde te zijn. Wanneer hij poogde om het zichzelf op te dringen, zou het leiden tot somberheid, moedeloosheid en een kunstmatige beweging, dat niet de ware weg naar succes zou zijn. Met een menselijke ziel en natuur kan niet omgegaan worden door een set mentale regels, die van toepassing zijn op iedereen op dezelfde manier; als het zo zou zijn, zou er geen behoefte zijn aan een Goeroe; iedereen zou zijn kaart van Yogische regels voor hem kunnen zetten als de regels van Sandow's oefening en hen volgen, totdat hij een perfecte siddha werd!

Ik heb zoveel gezegd om je te laten begrijpen, waarom we niet op dezelfde manier omgaan met X als met jou of een ander. De tendens om wat ik neerleg voor de een te nemen en het toe te passen voor een ander, is verantwoordelijk voor veel wanbegrip. Ook een algemene verklaring, die op zichzelf waar is, kan niet op iedereen gelijk toegepast worden of nu toegepast en onmiddellijk zonder consideratie van conditie of omstandigheid of persoon of tijd. Ik zou algemeen kunnen zeggen, dat het naar beneden brengen van het supramentale het doel is van mijn yoga, of dat om dat te doen men eerst moet rijzen uit het denkvermogen naar het bovenmentale, maar wanneer iemand en iedereen met de kracht daarvan begint om te proberen om het supramentale naar beneden te trekken, of onmiddellijk zijn weg te forceren uit het denkvermogen naar het bovenmentale, dan zou het resultaat een ramp zijn.

Houd je daarom bezig met je eigen vooruitgang en volg daar de leiding, die de Moeder je geeft. Laat X en anderen hetzelfde doen; de Moeder is er om je te begeleiden en hen te helpen volgens hun behoefte en hun natuur. Het maakt niet in het minst uit of de weg, die zij volgt met hem verschillend lijkt of het tegengestelde van die, welke zij met jou neemt. Dat is de juiste voor hem en deze is de juiste voor jou.

Je bent nu begonnen om de moeilijkheden te zien, die er nog zijn in je vitale; blijf bij die heldere perceptie, laat het helderder worden en preciezer. Concentreer op wat je moet doen en laat jezelf niet op deze of die manier afgeleid worden door irrelevante vooringenomenheden of enige andere invloed. 25 Oktober 1932

*

X zou de Moeder willen zien en zijn moeilijkheden voor haar neerzetten. Zijn hoofdmoeilijkheid is, hoe de Zaligheid, Harmonie en Eenheid (Sachchidananda) te verzoenen met de onenigheid, sterkte en hebzucht, die men vindt in de actuele wereld.

Je kan hem vertellen, dat de Moeder deze mentale problemen zelfs niet met de leerlingen bespreekt. Het is nogal nutteloos om deze dingen met het intellect te verzoenen. Want er zijn twee dingen, de Onwetendheid, waarvan de strijd en de onenigheid komen en het geheime Licht, de geheime Eenheid, Zaligheid en Harmonie. Het intellect behoort bij de Onwetendheid. Alleen door in een ander bewustzijn te komen, kan men in het Licht en de Zaligheid en de Eenheid leven en niet aangeraakt worden door de uitwendige onenigheid en strijd. Die verandering van bewustzijn is daarom het enige, dat er toe doet; de verzoening met het intellect zou geen verschil maken.

Wanneer hij wil, kan je hem de *Conversations* lenen --- omdat hij met de Moeder wil converseren. 11 November 1932

*

Keert het Goddelijke zijn ogen af van mensen als X, die de Moeder niet gehoorzaamt, en hen toestaat om te doen, wat zij ook willen?

Dat is de Moeder's zaak. Alleen zij kan zeggen, wat de juiste manier is om met mensen om te gaan. Als zij alleen met mensen om zou moeten gaan volgens hun defecten, dan zouden er bijna zes mensen over zijn in de Ashram. 26 Maart 1933

*

Ik ben zeker, dat de redenen voor alles, dat de Moeder doet en dat wat zij doet past bij de behoeften van iedereen, maar het vitale gelooft het niet, en het is nog niet goed gevestigd in het denkvermogen. Hoe kan ik mijn vitale wezen laten begrijpen, dat de Moeder nooit gedeeltelijk is?

Een manier is om volledig vertrouwen in de Moeder te hebben --- de andere is te geloven, dat ze wijzer is dan jezelf en redenen voor alles moet hebben, dat zij doet, die beter zijn dan je denkvermogen's beoordelingen.

En hoe kan dit begrip ferm gevestigd worden in mijn denkvermogen, zodat het niet toegeeft aan enige verleiding?

Het zou gevestigd moeten zijn --- dat is alles. Zolang als het vitale of mentale denkt, dat het zelf wijzer is als de Moeder en in staat om haar te beoordelen, hoe verwacht je dan, dat deze stupiditeiten verdwijnen?

22 Maart 1934

*

Het Moeder's bevel om in vrede en harmonie te werken met anderen betrof diegenen, die je ontmoet voor het werk, geen persoonlijke relatie, zoals je had met X.

De Moeder is de enkele rechter van wat noodzakelijk is voor ieder en zij is niet gebonden om dezelfde regel voor iedereen toe te passen. De Goeroe gaat met iedere leerling om op een verschillende manier en houdt geen wet voor allen. Er werd je toegestaan om je te mengen met X, zoals Y met Z en A met B --- in alle gevallen is het slecht geweest voor diegenen, die de speciale relatie niet opgeven en voorkwam, dat zij succesvol zouden zijn in de Yoga, waarvoor zij kwamen. De Moeder komt niet beslissend tussenbeide gedurende een tijd, maar laat iedereen alleen weten, dat het beter voor hen is om zich niet te mengen op een speciaal intieme manier en zij wacht op hen om het te realiseren. Wanneer de een of de andere van de twee of beiden zich realiseren of zich beginnen te realiseren, dat het beter is om de speciale verbinding te verbreken, dan komt Moeder tussenbeide. Wanneer je terug zou gaan naar X, dan zouden alle mogelijkheden voor Yoga ophouden. Zelfs, dat je naar de Apotheek gaat, heeft de vooruitgang verstoord, die je aan het maken was, en bracht de oude gewoonten terug van denken en reacties.

Je enige hoop om wat dan ook te doen in de sadhana, is je werkelijk en waarlijk alleen te richten op de Moeder en haar wil te volgen. Er is geen teruggaan naar oude dingen --- de Moeder zal het niet sanctioneren. Wanneer je oprecht bent in wat je geschreven hebt (in het Engels), dan moet je ook het verleden vergeten en leven voor het Goddelijke en de sadhana.

10 April 1934

*

Sinds de dag, dat mijn sadhana naar beneden begon te komen naar de lagere niveaus, hebben enige delen van mijn wezen gevoeld, dat de Moeder de eerdere fysieke manifestatie van haar liefde beperkt heeft. Maar ik ben zeker, dat deze verandering bedoeld was voor het goede van mijn sadhana.

Wat de Moeder ook doet, is voor het goede van de sadhak en de sadhana.

9 December 1935

*

X vraagt zich af, waarom mensen als Y hier toegelaten worden, terwijl het voor de hand ligt, dat zij geen spirituele mogelijkheid in hen hebben. Maar terwijl X enig begrip heeft van de hogere manifestatie, zijn dergelijke commentaren alleen uitdrukkingen van zijn eigen onwetendheid.

Klaarblijkelijk. Noch de Natuur, noch de Bestemming, noch het Goddelijke werk op de mentale manier of volgens zijn standaarden --- daarom lijken zelfs voor de wetenschapper en de filosoof de Natuur, de Bestemming, de weg van het Goddelijke allemaal een mysterie. De Moeder handelt niet door het denkvermogen, dus haar actie beoordelen met het denkvermogen is futiel. Maar waarom zou X of wie dan ook aannemen, dat Y geen voordeel zou hebben voor haar spirituele toekomst van haar verblijf hier?

5 Mei 1936

*

Kan het fysieke denkvermogen een juist begrip hebben van de Moeder's omgang?

Niet, totdat het verlicht is door het ware bewustzijn en de kennis van vanboven.

4 Juli 1936

*

Waarom zou de Moeder verplicht zijn om iedereen op dezelfde manier te moeten behandelen? Het zou iets zijn, dat hoogst imbeciel is voor haar om dat te doen.

De Mahakali Methode

Al deze dingen hangen af van de persoon, de conditie, de omstandigheden. De Moeder gebruikt de methode, waarover je spreekt, de Mahakali methode, (1) met diegenen, in wie er een grote gretigheid is om vooruit te gaan en een fundamentele oprechtheid, zelfs ergens in het vitale, (2) met diegenen, die zij nabij ontmoet en die, weet zij, geen aanstoot zullen nemen aan haar strengheid of het verkeerd begrijpen of het nemen als een terugtrekking van lieflijkheid of genade, maar het zullen beschouwen als een ware genade en hulp voor hun sadhana. Er zijn anderen, die deze methode niet kunnen dragen --- wanneer het voortgezet zou worden, zouden zij duizend kilometer wegrennen in onbegrip, opstand en wanhoop. Wat de Moeder wil, is dat de mensen hun volle kans hebben voor hun zielen, al is de methode kort en snel of lang en kronkelig. Zij moet ieder behandelen volgens zijn natuur. 9 Mei 1933

*

Al deze jaren heb ik gearzeld om alle de details op te schrijven van mijn leven om angst, dat de Moeder me een uitbrander zal geven. Nu ben ik een beetje sterker geworden en samen met haar uitbranders kan ik haar kracht voelen, die in me werkt. Door haar oneindige compassie ben ik zonder angst.

Wanneer je bang bent voor de Moeder's uitbranders, hoe kan je dan vooruitgaan? Diegenen, die snel vooruit willen gaan, verwelkomen zelfs de slagen van Mahakali, omdat dat hen sneller op de weg duwt. 28 September 1933

*

Is het waar, dat wanneer ik het Goddelijke Bewustzijn realiseer, er geen verschil zal zijn tussen de Moeder's wil en de mijne? Ik zou willen, dat ze mij vertelde, wat haar wil ook is, zelfs wanneer het onsmakelijk voor me is --- niet te zeggen "Als je wil" of "Zoals je wil", maar te zeggen "Doe dit" of "Doe dit niet."

Er zal zeker, wanneer het Goddelijke Bewustzijn volledig gerealiseerd is, geen verschil zijn tussen de Moeder's wil en de sadhaka's.

Om een relatie te laten bestaan, waarin de Moeder kan doen, zoals je zegt, moet de sadhak niet bang zijn voor het Mahakali aspect en alleen om lieflijkheid vragen. Hij moet in staat zijn om de slagen van Mahakali te nemen als een zegening.

Hij moet ook geloven in haar visie en beoordeling en woord, anders zal, wanneer zij iets zegt of iets onplezierigs doet tegen zijn ego, zijn ego gaan mokken, zichzelf rechtvaardigen, haar uitschelden, enz., zoals de gewoonte is bij zovelen, wanneer zij niet doet, wat zij willen. Er zijn er erg weinig hier, die deze attitude zelfs onvolmaakt kunnen aannemen, maar met hen heeft de Moeder deze relatie. Met anderen, die een verschillende natuur hebben, kan zij niet anders dan zich anders gedragen --- want zij moet met ieder omgaan volgens zijn natuur.

De Moeder's Handelingen Begrijpen

Gedurende mijn gesprek met X sprak hij over Moeder's preferenties, over dat zij meer zorg heeft voor sommigen en hen meer aandacht geeft. Maar het lijkt absurd en dwaas om te denken, dat iemand meer weet over mensen dan Moeder.

Het is een favoriete vorm van kritiek en heel natuurlijk voor het menselijke denkvermogen, dat niets weet over het spel van krachten, waarmee de Goddelijke Beweging zijn weg moet banen onder de condities, die neergelegd worden door het spel van de Onwetendheid. 7 Mei 1933

*

Ik ben vaak schuldig aan een gevoel van ondankbaarheid naar de Moeder. Ik kan de manier niet vinden om het onbegrip te verwijderen over haar glimlach of dat zij sommige personen vaak ziet of Europese sadhaks speciaal behandelt en andere dergelijke dingen, die partijdigheid aanduiden. Met redeneren is het makkelijk te begrijpen, maar het gevoel is hardnekkig.

Maar waarom toegeven aan een gevoel, dat geen waarheid heeft of goed beseft of reden achter zich? Deze beschuldiging van partijdigheid berust ten eerste op een gevoel van een egoïstische vitale eis, jaloersheid, enz., die zonder twijfel aardig universeel zijn in de menselijke natuur, zoals het is, maar niet respectabeler dan dat. Het ondersteunt zichzelf op een ruw idee van "gelijkheid" van behandeling, wat in de praktijk hierop neerkomt, dat iedereen net op dezelfde manier behandeld zou moeten worden, wat zo onmogelijk is als iets, dat in deze wereld geëist zou kunnen worden en alle actie en richting van zowel werk als sadhana onmogelijk zou maken. De Moeder breidt de goddelijke liefde en bescherming uit naar allen, maar de vorm, die zij aan haar actie geeft, moet variëren met de verschillende natuur en de behoefte van ieder, de eisen van het werk, de noodzakelijkheden van hun sadhana. Het idee over Europeanen is helemaal verkeerd --- omdat met uitzondering van X en Y al diegenen, die de Moeder het meest zien of speciale posities van vertrouwen gegeven zijn, Indiërs zijn. Wanneer iemand vergelijkingen begint, heeft ieder iets, dat een ander niet heeft. En om dat iets te hebben, voorkomt niet om klachten te hebben over slechter behandeld te worden dan anderen. Deze gevoelens zijn daarom hoofdzakelijk het product van de rusteloze ontevredenheid van het vitale en er hoeft niets anders gedaan te worden dan hen weg te zenden, wanneer zij ook komen als nutteloze verstoorders van geluk en vooruitgang. 27 December 1933

*

Veel sadhaks proberen de Moeder te beoordelen door haar uiterlijke acties zonder enige innerlijke of hogere basis.

Ja, dat is de fout, die alle sadhaks maken. Hoe kunnen zij Moeder's acties begrijpen, tenzij zij verenigd zijn in bewustzijn met de Moeder, in feite hetzelfde bewustzijn hebben als de hare?
6 April 1935

*

Ik ben niet op mijn gemak over de behandeling, die ik overeengekomen ben met de Moeder. Verscheidene keren heb ik opgemerkt, dat zij tegen mij gehandeld heeft. Wanneer ik iets voorstelde voor Bushy de kat's behandeling, vond ze enige lastige antwoorden en vroeg toen aan X om haar te behandelen. Toen Y aan onze klas deel wilde nemen, vertelde Moeder me, dat zij zou proberen om iemand te vinden om hem in het werk te vervangen, zodat hij deel zou kunnen nemen, maar toen schreef zij aan hem over de klas, "Het is niet nodig." Ik heb ook andere voorbeelden, en iedere voegt toe aan de wonden, die ze me gegeven heeft. Wat heeft zij helemaal voor me gedaan sinds ik hier kwam? Ik heb mijn best gedaan, ik heb het beste van mijn energie in het werk gezet, maar ik kan me niet eenmaal herinneren, dat ze voor me gezorgd heeft, zoals zij voor anderen zorgt.

Ik weet niet, welk recht je hebt om valse beschuldigen uit te vinden tegen de Moeder zonder zelfs alle feiten te weten uit je onwetende egoïstische denkvermogen en haar te beschuldigen met deze valsheden en haar een leugenaar en een bedrieger te noemen. X behandelde Bushy zonder het de Moeder te vragen; zij werd zelfs niet geïnformeerd en ze wist er alleen van, toen zij het arme beest hoorde schreeuwen en vroeg, wat er aan de hand was. Zo behandelen de sadhaks de Moeder en naderhand beledigen zij haar en schoppen haar. Wat Y betreft, hij had het al gevraagd en de Moeder zei nee, omdat hij 's avonds werkt en zij dacht, dat een klas erbij teveel inspanning voor hem zou zijn. Toen je naderhand schreef, dat hij er enthousiast over was, probeerde ze iemand te vinden, die hem zou ontlasten, maar ze vond niemand. Dat is alles. Zelfs, wanneer zij probeert om je verzoeken in te willigen, grijp je het als een gelegenheid aan om haar te beledigen en de meest basale, verachtelijke en sinistere motieven te plaatsen op haar eenvoudigste handelingen. Er is geen reden om de schuld voor je conditie van je eigen schouders af te werpen en de Moeder aan te vallen.
11 Januari 1936

Moeder's Woorden Verkeerd Begrijpen

Waarom spreekt de Moeder niet direct met mij en vertelt me, wat zij wil? Weet zij niet, dat ik waarlijk niets anders wil doen dan haar wil?

Wat de Moeder zei, was volmaakt juist en redelijk. Omdat je denkvermogen verward was en opgewonden en vijandig, heeft het zijn eigen ingebeelde woorden en interpretaties neergezet en probeerde zijn vijandigheid te ondersteunen en rechtvaardigen door zijn eigen inventies en inferenties. Deze truc om woorden in de Moeder's mond te leggen, die zij niet gesproken had --- vaak juist het omgekeerde van wat zij gezegd had, --- of van haar woorden en handelingen verdraaien om iets te betekenen, dat zij nooit bedoeld had, is een constante gewoonte van de krachten van valsheid, wanneer zij de sadhaks af willen brengen van de rechte weg of hen gebruiken tegen de Waarheid en tegen de Moeder. Als je je zo een instrument maakt van de

valsheid, hoe kan je dan verwachten om niet weg te vallen van vrede en licht en de ware psychische conditie? Je deed dat constant eerder en het was de oorzaak van al je moeilijkheden, terwijl je jezelf plaatste aan de kant van de obscure en valse en vijandige krachten. Wanneer je vrij wil worden, dan moet je ophouden naar hen te luisteren, hen te rechtvaardigen, hen tegen de Moeder op te werpen.

We zijn volmaakt klaar om je te corrigeren en hebben geen intentie om je aan je onwetendheid over te laten, --- dat is een andere absurde inbeelding, --- maar je moet ook jezelf corrigeren, zo gauw als je denkvermogen zoiets begint; want anders zal je niet waarlijk klaar zijn om de correctie te ontvangen en weer beginnen te geloven, dat de Moeder vals is en bedrieglijk en de rest ervan, zou gauw als de vijandige krachten een excuus kunnen scheppen of bedenken. 1 Mei 1932

*

Ik vind het nogal verrassend, dat je, wat de Moeder tegen je zei, of wat ik schreef, zou moeten beschouwen als een aanbeveling om aspiratie te relaxen of het idee van enige soort siddhi tot Sint Juttemis! Het was niet in het minst zo bedoeld --- noch denk ik, dat een van ons iets zei of schreef, dat een dergelijke interpretatie zou kunnen dragen. Ik zei nadrukkelijk, dat op de manier van meditatie, waarover we spraken, aspiratie, gebed, concentratie, intensiteit een natuurlijk deel ervan waren; deze manier was voor je neergezet, omdat onze ervaring geweest is, dat diegenen, die het nemen, sneller gaan en hun sadhana, wanneer zij erin gefixeerd zijn, veel gemakkelijker, zowel als gladjes ontwikkelen dan door een gespannen, twijfelachtige en angstige inspanning met afkeer van moedeloosheid en afkeren van hoop en inspanning. We spraken over een standvastige opening naar het Goddelijke met een stroom van de kracht, die zijn werk doet in de adhar, een evenwichtige opening met een stil denkvermogen en hart vol vertrouwen en het zonlicht van vertrouwen; waar vind je, dat we gezegd hebben, dat een hulpeloos wachten je programma moet zijn?

Wat lichthartigheid en onverschilligheid betreft, heeft de Moeder nooit over onverschilligheid gesproken --- en lichte --- het maakt niet uit attitude --- is het laatste, dat zij iemand zou aanraden. Zij sprak over opgewektheid, en als zij het woord lichthartig gebruikt heeft, was het niet in de zin van licht of frivol vrolijk en zorgeloos -- ofschoon een diepere en fijnere vrolijkheid zijn plaats kan hebben als een element van het Yogische karakter. Wat zij bedoelde, was een blijde gelijkmoedigheid, zelfs in het zicht van moeilijkheden en er is daar niets is, dat tegengesteld is aan de Yogische lering of aan haar eigen beoefening. De vitale natuur aan de oppervlakte (de dieptes van het ware vitale zijn verschillend) is aan de ene kant gehecht aan een oppervlakkige vrolijkheid en genieting, aan de andere kant aan verdriet en wanhoop en somberheid en tragedie, --- want deze zijn ervoor de gekoesterde lichten en schaduwen van het leven; maar een heldere of wijde of vrije vrede of een *ānandamaya* intensiteit of op zijn best een versmelting van beide in een, is het ware evenwicht van zowel de ziel als het denkvermogen --- en ook van het ware vitale --- in de Yoga. Het is volmaakt mogelijk voor een heel menselijke sadhak om een dergelijk evenwicht te krijgen, het is niet nodig om goddelijke te zijn, voordat men het kan verwerven. 8 Mei 1932

*

Er is geen twijfel, dat bij tijden het idee de denkende elementen binnengaat onder de leden van de Ashram, dat de Moeder haar greep over het fysieke verloren heeft, en ze daarom dingen zegt, die tegengesteld zijn of niet feitelijk.

Het is nogal verrassend, dat de Ashram niet helemaal ineens stort, wanneer de Moeder geen greep heeft op de fysieke wereld --- diegenen, die in die betreuenswaardige conditie zijn, zijn gewoonlijk niet in staat om iets op het fysieke vlak te laten gebeuren; maar misschien is het de grote greep van de denkende elementen hier op de fysieke wereld, die de Ashram gaande houden, ondanks de imbeciliteit van mijzelf en de Moeder. Wat ik echter opmerk, is dat wanneer de Moeder iets zegt, de denkende elementen zeer vaak exact het tegengestelde begrijpen.

U schrijft om ontvankelijk te zijn voor de Moeder. U lijkt te zeggen: Houd jezelf niet bezig met of iets waar is, of het een feit is, of het je pijn doet --- reageer altijd zoals de Moeder leidt.

Het is niet helemaal zo. Diegenen, die reageren, vinden aan de andere kant, dat de Moeder een grotere greep op de waarheid heeft, dan zij hebben en beoordelen haar niet door hun feilbare intellecten, maar proberen die waarheid te zien en het te volgen.
Februari 1933

*

Het is niet alleen X, maar veel of de meesten, die dingen omkeren [*gesproken door de Moeder*] op die manier --- de tendens is bijna universeel in de menselijke natuur. Het is niet vanuit oneerlijkheid, dat hij of anderen het doen --- het komt, omdat wanneer zij luisteren, hun denkvermogens niet stil zijn, maar actief en het denken van hun denkvermogens zich vermengt met wat zij gehoord hebben en het een andere richting of vorm of kleur geeft. Het vitale komt ook vaak tussenbeide en overdrijft of hervormt volgens het verlangen of het gemak. Dit wordt veel vaker onbewust dan bewust gedaan.

In het huidige voorbeeld sprak de Moeder heel algemeen, niet over Y of wat gebeurde in Z's geval, en ze bedoelde dat, wat herinnerd zou moeten worden, niet herinnerd wordt door een of ander sterk onmiddellijk verlangen, dat de herinnering naar achteren duwt, totdat het verlangen vervuld is en alleen dan, als het al gebeurt, kan de herinnering terugkomen. X voegde evident zijn eigen ideeën toe, paste het speciaal toe op Y's handeling en dacht, dat de Moeder het gezegd had, dat het bewust gedaan werd --- dat Y het herinnerde en toch tegen haar bewuste besef van het juiste inging om haar verlangen te vervullen. Dat was niet, wat de Moeder zei of bedoelde met haar algemene verklaring.
30 Maart 1933

*

Is het niet de Moeder, die ons dingen vaak indirect verteld door het onderscheidende denkvermogen of de psyche?

Alleen, wanneer de Moeder direct spreekt, kan je zeggen "De Moeder heeft gezegd".
9 Juli 1933

*

Het is goed, wanneer je jezelf bevrijd hebt van deze binding [*een rigide aandrang, dat men altijd moet doen, want men gezegd heeft, dat men zal doen*]. Liefde van Waarheid

is goddelijk, maar deze soort waarheid is een erg gemengd product, vergezeld als het is door hardheid of felle woede. Waarheid staat niet op een blinde afhankelijkheid aan het gesproken woord --- zoals bijvoorbeeld, wanneer een man zegt, dat hij een ander zal doden onder de indruk, dat de ander hem iets afschuwelijk verkeerd heeft aangedaan en naderhand zijn woord heeft uitgevoerd, zelfs toen hij uitgevonden had, dat de ander onschuldig was en niets verkeerd gedaan had. Dat is waar letterlijke adhesie aan het gesproken wordt toe zou leiden, wanneer scrupuleus gehouden als principe. De Waarheid aan de andere kant, vereist, dat de mens alleen naar de waarheid zal klieven in dingen, en in het geval boven zou het principe van Waarheid eisen, dat hij zijn eed zou breken en het niet houden. Wanneer een man zweert op iets, dat tegen het principe van de Waarheid is, bijv. tegen het principe van Liefde en Compassie of tegen dat van gehoorzaamheid en overgave aan het Goddelijke, dan is het geen Waarheid om die belofte te houden --- want het zou een belofte zijn om valsheid te volgen en hoe kan de waarheid geworteld zijn in loyaliteit aan de valsheid? Dat zou een Asurische en geen goddelijke Waarachtigheid zijn.

Wat de Moeder betreft, zal je in haar niet deze blinde afhankelijkheid vinden aan een regeling, die eenmaal gemaakt is. Wanneer zij bijvoorbeeld iemand verteld heeft, wanneer je de volgende keer op enigerlei wijze toegeeft aan sekspassie, dan zal je de Ashram moeten verlaten, en wanneer de man het deed en berouw had, dan zou ze ook kunnen zwichten en er niet op staan om haar dreigement op te volgen. Deze zaken van interviews zijn geen beloften, contracten of verplichtingen, --- zij zijn alleen opstellingen en kunnen veranderd worden. Wanneer zij het geregeld heeft voor een half uur, kan zij het in feite drie kwartier maken --- of het verminderen tot twintig minuten. Er is een plasticiteit nodig in de beweging van de tijd en de Shakti van het leven kan zich niet veroorloven om rigide te zijn in zijn bewegingen; anders zou het Leven veranderd worden in hoofdzakelijk een mechanisme of in stukken breken. Maar in dit geval was er geen intentie; het was een zuiver ongeluk; door een of andere onoplettendheid was je naam niet geschreven in de morgenlijst en Moeder kwam naar de deur, toen diegenen op de lijst klaar waren. Zij kon niet teruggaan, omdat het extreem laat was en het een lange en uitputtende morgen geweest was, die doorgebracht was in voortdurende strijd met tegengestelde krachten en zij binnen moest komen, doen, wat zij nog moest doen en naar mij toekomen om te rapporteren, wat er gebeurd was.

Maar zelfs als zij het om de een of andere reden bedoeld had, die je niet bekend is, was je reactie niet de juiste. Want de basis, die je genomen hebt voor je yoga is om de Wil te gehoorzamen, wat het ook mag zijn. Deze dingen, die ogenschijnlijk toevallig zijn, gebeuren, wanneer zij voorbestemd zijn en zij komen als een beproeving voor iets in het vitale, dat door dit pijnlijke proces de verandering moet accepteren.

28 September 1933

*

De Moeder vertelde me in een interview een jaar geleden, dat de psyche heel sterk is in me. Zij ze dit om trots in me te brengen? Het gaf me een besef van superioriteit tegenover personen als X en Y en veel anderen. Maar nu zou het lijken alsof ik vol van vitale moeilijkheden ben. Heeft de Moeder ooit zo zwaar naar de vitale moeilijkheden van anderen gekeken als zij naar de mijne lijkt te kijken?

Moeder vertelde je over je psyche, omdat zij het zag --- maar ze vertelde je nooit, dat je superieur was in dat opzicht aan X en Y. Het werd niet gezegd om trots in je te

brengen, maar je aan te moedigen om te vertrouwen op je psyche en het naar voren te brengen, zodat het volledig controle over het vitale zou kunnen krijgen. Ik zou toe kunnen voegen, dat als de psyche sterk is, het niet noodzakelijkerwijze betekent, dat het in volledige controle is over het vitale en niet overschaduwde kan worden. De conditie, die enkele van diegenen, die je noemde, nu verworven hebben, is, dat de psyche in controle is over het vitale, zodat geen twijfels of opstandigheden mogelijk zijn of snel geweigerd worden --- en dat was de conditie, waartoe je kwam voor deze sprong (het lijkt me geheel zonder oorzaak en toevallig). Dus schreef ik, dat er geen reden was, waarom je niet snel hetzelfde psychische bewustzijn zou hebben, dat alle twijfel zou voorkomen of enige radicale verstoring.

7 Mei 1934

*

X heeft vaak dingen geciteerd, die de Moeder hem verteld heeft, niet alleen over mij, maar over anderen. Hij zegt, dat zij hem deze privé dingen vertelt, omdat zij hem zoveel vertrouwt. Maar zoveel dingen worden gezegd in de Moeder's naam! Vaak heb ik nagedacht over hoe serieus het is, wanneer iemand zegt: "Moeder zei deze dingen."

Mensen hebben duizend dingen in Moeder's mond gelegd, die zij nooit gezegd heeft. Ik weet, dat zij dit en dat tegen de Moeder gezegd hebben en dan het in Moeder's mond gaan leggen, terwijl zij zeggen "Moeder zei tegen mij." Ook dingen, die zij niet tegen haar gezegd hebben en zij nooit gezegd heeft. Je moet geen vertrouwen hebben in deze verklaringen.

15 Januari 1935

*

Een leugen is een leugen, wie het ook uitspreekt. Wanneer je krediet geeft aan wat iemand of een ander denkt of zegt als Moeder's motief in actie, haar verklaring van motief als onwaar aanneemt en iemand ander's, die niet zo solide en waar kan weten en de Moeder daarop uitdaagt om de wens van openhartigheid, is de resulterende ontsteltenis dan onze schuld? Het is een kwestie van groter vertrouwen in de Moeder dan in de verklaringen van sadhaks of de haastige aannames of gevolgtrekkingen van je denkvermogen of de gevoelens van je vitale, die gemaakt zijn zonder de benodigde informatie te hebben. Wanneer je af kon komen van die beweging dan zouden dingen gemakkelijker zijn.

15 Mei 1936

*

Hoe kan de spreuk "een leugen is een leugen" op allen van toepassing zijn? Wanneer een hoger motief iets verbergen of verkeerd interpreteren vereist met woorden, zou ik het moeilijk een leugen kunnen noemen --- het motief is supermenselijk en kan niet in dezelfde categorie vallen als een ordinaire leugen. Ik denk niet, dat Krishna altijd de volmaakte waarheid sprak en zijn halve leugens roepen altijd een begrijpende glimlach op in allen, die naar zijn verhalen luisteren.

Wanneer de Moeder iets deed om een reden en zei, dat ze het deed voor een heel andere, die zij niet had, faal ik om te zien, hoe het iets anders is dan valsheid. Geen supermenselijk motief kan een valsheid geen valsheid maken. Als je bovendien werkelijk gelooft, dat het Goddelijke kan spreken, wat niet waar is zonder dat het onwaar is en dat dat een deel is van goddelijkheid, waarom neem je er aanstoot aan, wanneer je denkt, dat de Moeder het heeft gedaan en wordt je verdrietig en

verontwaardigd over haar veronderstelde unfaire en niet openhartige behandeling van je en zeg je, dat zij openhartig zou moeten zijn, enz.? Je zou eerder moeten denken, dat zij handelt uit supermenselijke motieven en blij accepteren, wat zij ook doet. Dat lijkt tenminste de logica van een dergelijke positie.

Je baseert jezelf evident op de positie, dat het Goddelijke boven goed en kwaad is. Maar dat betekent niet, dat het goed en kwaad onverdeeld doet. Het kan alleen betekenen, dat het handelt vanuit een licht, dat voorbij het niveau van het menselijke bewustzijn is, dat de menselijke standaard van deze dingen maakt. Het handelt voor en vanuit een groter goed dan het blijkbaar goede, dat de mensen navolgen. Het handelt ook volgens een grotere Waarheid, dan mensen kunnen bevatten. Het is om deze reden, dat het menselijke denkvermogen de goddelijke actie en zijn motieven niet kan begrijpen --- hij moet eerst opstijgen in een hoger bewustzijn en in spiritueel contact of vereniging met het Goddelijke zijn. Maar wanneer iemand dat erkent, dan kan hij niet langer de goddelijke actie beoordelen met het menselijke denkvermogen of vanuit een menselijk gezichtspunt. De twee dingen zouden heel onverenigbaar zijn.

Maar dit valt onder geen enkele dergelijke verklaring. Een vals motief beweren kan geen beweging zijn van een grotere Waarheid en bewustzijn. Stil blijven en zijn motieven niet openbaren is een ding --- te zeggen, dat ik niet handelde vanuit dat motief, terwijl ik dat feitelijk deed, is geen stilte, het is valsheid. Het is geen zaak van moraal, maar van spiritueel belang. De Moeder geeft om de Waarheid en zij heeft altijd gezegd, dat liegen en valsheid een serieus obstakel creëren voor realisatie. Hoe kan zij dat zelf dan doen?

Ik herinner me geen leugens of halve leugens, die door Krishna verteld zijn, dus ik kan op dat punt niets zeggen. Maar wanneer hij dat deed volgens de Mahabharata of de Bhagawat, dan zijn we niet gebonden door dat verslag, noch door dat voorbeeld. Ik denk, dat Rama en Boeddha er geen vertelden. 17 Mei 1936

Vragen stellen aan de Moeder

Wanneer ik over mijzelf denk, begin ik te twijfelen, of ik ooit een realisatie zal krijgen. Ik wens doorlopend, dat de Moeder met me zou spreken over dit onderwerp, zodat ik het zou kunnen begrijpen. Maar wanneer ik de kennis krijg, voel ik ook, dat mijn wens een manier was om het licht niet te accepteren.

Precies zo.

Gisterenavond bij de meditatie kreeg ik hetzelfde verlangen naar kennis. Toen zag ik, dat de Moeder haar ogen sloot en het was alsof haar denkvermogen mijn denkvermogen aan alle kanten onder druk zette. Toen werd mijn denkvermogen stil en ik voelde het contact van het Moeder's denkvermogen zelfs in de cellen. Daarna voelde ik, dat al mijn vragen beantwoord werden en het had helemaal geen nut om iets te vragen.

Dat is de juiste manier. Vereniging met de Moeder's bewustzijn is de ware weg om kennis te laten komen.

Maar ik krijg dit verlangen naar kennis altijd en voel, dat het een grote hulp zou zijn als ik enige dingen zou kunnen weten.

Je zou dit gevoel weg moeten werpen. Door vragen te stellen aan de Moeder kan je geen kennis krijgen, maar door je denkvermogen voor haar open te houden.

25 Juni 1930

Schrijven aan de Moeder

Bij het lezen van mijn brief deze morgen voelde ik alsof de Moeder niet blij was met me door het schrijven over de slechte gedachten, die ik had over X en Y.

Je schrijven van deze dingen geeft geen enkel ongenoegen aan de Moeder. Het is beter om te schrijven als je ze hebt, dat er stil over te zijn. 9 Juni 1933

*

Vandaag kwam een gedachte naar me toe: "Waarom dwing je jezelf zoveel met betrekking tot de controle van het vitale wezen? Beter om je er niet mee bezig te houden door je gedachten en verlangens te openen naar de Moeder; laat het werk aan je eerder aan haar over."

Wanneer je wil, dat de Moeder door je werkt, dan moet je je gedachten en verlangens voor haar neerleggen en hen weigeren. 3 September 1933

*

U heeft gevraagd, waarom ik stopte om naar de Moeder te schrijven. Wanneer ik schrijf, vraag ik om kleine dingen, die me lastigvallen, maar zij antwoordt vaak niet. Dit verwacht me, want als zij deze dingen niet aan me uitlegt, wie zal het dan doen?

Wanneer sadhaks aan de Moeder schrijven, is het niet om antwoord te krijgen van haar over de kleine dingen van het leven --- soms doen zij het, wanneer noodzakelijk, en soms antwoordt Moeder, soms niet. De hoofdzaak van schrijven is zich voor de Moeder plaatsen, hun ervaringen, hun vooruitgang, hun levens, om zo een constante verbinding te creëren en haar aanwezigheid, kracht, hulp, begeleiding uit te nodigen in alles, dat om haar interventie vraagt. Maar het is niet noodzakelijk, dat het Moeder's antwoord de vorm aan zou nemen van een geschreven antwoord. Het zou zelfs fysiek onmogelijk zijn in de loop van 24 uur om alle correspondentie te beantwoorden, die aan ons geadresseerd is. 13 Oktober 1933

*

Wanneer het bewustzijn open is om dingen (moeilijkheden, behoeften) voor de Moeder te plaatsen in een heldere geschreven vorm of op een andere manier (zelfs als het niet lichamenlijk naar haar gestuurd wordt), brengt vaak een onmiddellijke verlichting of antwoord. 27 December 1933

*

De ervaring van met de Moeder zijn en met haar spreken is er een, die men gemakkelijk kan hebben, wanneer men aan haar schrijft en is waar, omdat een of ander deel van het wezen haar feitelijk ontmoet en zichzelf opent naar haar, wanneer men zijn ervaringen schrijft. 23 December 1935

*

Ik vind, dat wanneer ik begin te schrijven, ik een grotere druk voel en een diepere concentratie op de hogere Kracht.

Ik veronderstel, dat het komt in de handeling van schrijven of eerder, dat je, wanneer je begint te schrijven, in contact komt met de Moeder en de Kracht. 5 Mei 1936

*

Je deed er goed aan om met X te spreken en ook aan de Moeder te schrijven. Natuurlijk had Moeder X's moeilijkheden geobserveerd, --- het is correct, dat de moeilijkheid een gebrek is aan een zekere vrije opening --- anders zou dat alles snel verwijderd kunnen worden en met de noodzakelijke verandering van natuur (denkvermogen, ego, enz.) doorgedaan door gladde gradaties. Te schrijven, zoals je doet, is behulpzaam om zichzelf te openen en om de precieze aanraking te krijgen. X's logica over dat de Moeder het weet en dat er daarom geen behoefte is om te schrijven, is van toepassing, wanneer er een vrije of tenminste een voldoende stroom is van geven en ontvangen tussen de Moeder en de sadhak, maar wanneer er een serieuze moeilijkheid komt, dan is deze logica niet zo van toepassing. Natuurlijk zullen we ons best doen om hem te helpen in deze worsteling. 14 Mei 1936

De Moeder en de Ashram Verlaten

Wanneer je zocht naar een manier om het onmogelijk voor me te maken om het geld te weigeren om weg te gaan, dan heb je het zeker deze keer gevonden. Na de brief, die je geschreven hebt en de beschuldigen, die het bevat, kan ik je niet anders dan de 50 Roepies te geven, die je hebt gevraagd.

Wat betreft je verwijten en beschuldigingen, denk ik niet, dat het nodig is voor me om te antwoorden. Ik stuur je het geld, dat je vraagt en vervul zo de belofte, waarvan je zo imperatief vereist, dat ik het zou moeten vervullen. Ik stuur je niet weg of geef mijn sanctie niet voor je weggaan; het is voor jou om in alle vrijheid te beslissen, of je wil gaan of blijven. Maar als je blijft, dan moeten er geen verwijten meer zijn van deze soort, omdat je zal blijven uit je eigen vrije wil en zonder druk van ons. Noch kan ik de eis toestaan, die je gemaakt schijnt te hebben, dat de Moeder moet doen, wat je wil en zij niets tegen je moet zeggen of doen, dat je niet leuk vindt. Dat is een relatie, die niet aan anderen is toegestaan en het kan ook niet aan jou toegestaan worden. De Moeder heeft je elke mogelijke gunst en liefelijkheid getoond; meer kan ze niet doen.

12 Juni 1930

*

Het is niet mogelijk voor de Moeder om je te zeggen om te blijven, wanneer je in je denkvermogen en vitale graag wil gaan. Van binnenin jezelf moet er aan de ene kant of de andere een heldere wil komen. 24 Februari 1932

*

Mijn familie zou willen, dat ik met hen terugga naar Bombay en daar enige tijd blijven. Ik voel mezelf niet gebonden door enig besef van verplichting, maar er is een saai, maar hardnekkig verlangen in me om te gaan. Maar omdat ik geen frigide mentale

machine ben, zou ik het veel meer prefereren, wanneer de Moeder met me sprak in een persoonlijk interview, in plaats van te antwoorden in schrijven.

Maar je hebt al een persoonlijk interview gehad met de Moeder, waarin de kwestie gedurende een uur of daaromtrent besproken werd en ze vertelde je erg positief, dat ze beschouwde, dat het schadelijk, gevaarlijk zou zijn voor je voor je sadhana. Zij kan niet meer of anders zeggen, dan zij in die tijd deed. Wat dit saaie, hardnekkige verlangens betreft, zij verdwijnen niet door eraan toe te geven --- integendeel: de enige manier is om hen te ontgroeien of hen weg te laten sterven. 7 Februari 1933

*

Kunnen sadhaks, die de Moeder verlaten, haar Genade volledig vergeten, nadat zij het gedurende zoveel jaren ontvangen hebben, terwijl zij aan haar voeten leefden?

Sommige van het lijken het te vergeten.

Is er enige mogelijkheid voor hen om weer terug te keren en aan Moeder's voeten te leven?

Het hangt van de persoon af.

Hoe is het mogelijk voor iemand, die aspiratie voelt en de Goddelijke roep in zijn hart om aan Moeder's voeten te leven en hen dan naderhand te verlaten? Is het door vitale depressie of iets anders?

Door de suggesties van vijandige krachten, door trots, egoïsme, ambitie, seksueel verlangen, ijdelheid, hebzucht of iedere andere vitale impuls, die door de vijandige Vermogens gebruikt worden.

Is het, omdat de vitale krachten zo sterk zijn, dat zelfs wanneer een persoon een heldere aspiratie heeft en een Goddelijk roep, zij hem weg kunnen leiden van de Moeder en de Ashram?

Iedere man is op ieder moment vrij om in te stemmen met de Goddelijke roep of niet in te stemmen --- de lagere natuur te volgen of zijn ziel.

Wanneer een persoon het pad verlaat, bewijst dat niet, dat hij niet in staat was om te beoordelen, of zijn roep voor het Goddelijke waar was of niet?

Dit alles over beoordelen is nonsens --- je voelt de roep of je voelt het niet en, wanneer je de roep voelt, volg je het zonder de risico's te berekenen of te tellen of je af te vragen of je geschikt bent of niet.

Wanneer mensen de aandrang voelen om de Moeder's voeten te verlaten en van haar weg te gaan, wat is dan de beste manier voor hen om vast te houden aan de Moeder met vertrouwen en niet weg te gaan?

Door te begrijpen, dat het de Duivel is, die hen verleidt en niet naar de Duivel te luisteren. 6 Mei 1933

*

X heeft bijna beslist om deze morgen weg te gaan. Hij denkt, dat de Moeder boos is op hem en druk op hem zet --- en zelfs de algemene druk in de atmosfeer kan hij niet dragen.

De Moeder is helemaal niet boos op hem en is het geen enkele keer geweest --- dat is loutere verbeelding. Wat de druk betreft, de enige druk is nu om het supramentale naar beneden te brengen, maar het is een druk op de Natuur en niet op de sadhaks. Voor de sadhaks wordt alleen hulp gegeven, geen druk. 3 Oktober 1934

*

Wanneer je erop staat om te gaan, dan kan de Moeder geen nee zeggen, we kunnen je alleen met je eigen wil hier houden. Je moeilijkheid komt alleen, omdat je niet kan erkennen, dat wat de Moeder ook voor je regelt, uit verlangen is voor je goede en in liefde voor je. Dit komt, omdat je je eigen ideeën en voorkeuren hebt en als zij iets doet, dat er tegengesteld aan is, denk je, dat ze niet van je houdt. De Moeder's liefde is er altijd, maar door vertrouwen en overgave kan je het voelen. Je moet je gezondheid herstellen en versterken en we wilden, dat je daarvoor de nodige dingen zou doen gedurende een voldoende lange tijd --- voedsel, rust, behandeling met de Moeder's kracht achter dat alles om het succesvol te maken. Maar een vol vertrouwen in de Moeder en aanvaarding van haar beslissingen en haar begeleiding is noodzakelijk; wanneer je dat hebt en houdt, dan kan je je sterkte en capaciteit herstellen voor het werk en de vooruitgang in Yoga. 3 December 1934

*

De Moeder kan je niet vertellen om te gaan, omdat er geen ware oorzaak is, waarom je zou moeten gaan en het zou erg slecht voor je zijn om dat te doen, zowel als voor het werk en al het andere. De redenen voor je om het werk niet op te geven, zijn precies hetzelfde als eerder en niet in het minst veranderd door iets, dat gebeurd is. Jaloezie is zonder twijfel een groot defect van de natuur, maar velen hebben het hier; bijna iedereen heeft een of ander serieus defect in zijn natuur, dat in zijn weg staat en moeilijkheden geeft. Maar het is hiervoor geen remedie om het werk en de sadhana op te geven en de Moeder te verlaten. Je moet doorgaan met werken en de sadhana doen met de Moeder's hulp achter je, totdat je van dit en alle ander obstakels af bent. We hebben je al verteld, dat van deze dingen niet afgekomen kan worden in een dag, maar wanneer je doorzet en afhangt van de Moeder, zullen zij nog verdwijnen. Sta niet toe, dat een tegengestelde Kracht je misleidt; weiger alle depressie en ga recht vooruit, totdat je het doel bereikt. 17 Juli 1935

*

Moeder heeft geen wens om je achter te laten en het is nooit haar wil geweest, dat je van haar weg zou moeten gaan. Je moet jezelf in harmonie plaatsen met haar wil en dan zal alles goed zijn. Haar liefde zal je begeleiden en haar bescherming zal effectief zijn.

Rust tot je je goed voelt. Wees niet haastig om aan het werk te gaan, voordat je je sterkte hersteld hebt. 19 Juli 1935

*

Wat je gezien hebt, is correct. Wanneer het psychische wezen eenmaal volledig ontwaakt zou zijn, zoals het al deze dagen in je was, dan is het niet mogelijk voor de sadhak om in opstand te komen en weg te gaan; want wanneer hij het doet, dan laat hij zijn ziel achter hem bij de Moeder en alleen het uiterlijke wezen leeft een tijd ergens anders. Maar dat is een te pijnlijke conditie; men moet ofwel terugkomen of het leven wordt bijna niet waard om te leven. Maar er is geen gevaar daarvoor voor je, nu dat je het begrepen hebt en het ware gevoel hebt.

Bovendien zijn deze aanvallen, die nu komen, niet als diegene, die eerder kwamen, toen het psychische wezen niet volledig ontwaakt was. Toen verhoogden zij, iedere keer als zij kwamen, hun kracht van aanval; nu spenderen zij alleen, hoeveel kracht over is voor hen en verliezen het. Bovendien kan, als het psychische wezen ontwaakt is, het niet anders dan de controle herstellen en het denkvermogen confirmeren in de waarheid, zodat het ware bewustzijn in het wezen iedere keer sterker wordt.

Alles is goed. Het Moeder's kind zal altijd meer in je groeien en de Moeder's kleine ster steeds helderder branden. 20 November 1935

*

Het is een kwestie tussen de continuïteit van je geconcentreerde spirituele leven en de roep van oude eisen, die behoren bij het bewustzijn, dat je achter je gelaten hebt. De Moeder, zoals je goed weet, houdt niet van zelfs een korte terugkeer naar de oude atmosfeer als men eenmaal in het spirituele leven is. Voor iemand, die nog niet werkelijk begonnen is of vooralsnog een lauwe half gevormde oppervlakte sadhana beleeft, zou het verschillend kunnen zijn. Het oude leven trekt altijd om de sadhak terug te hebben, om zijn bindingen te vernieuwen, om een verse pacht te hebben van controle over zijn vitale. Wanneer men toegeeft, zal het de overlast verdubbelen, weer nieuwe gelegenheden van roepen brengen; de sadhana wordt hier verbroken en moet weer met inspanning opgepakt worden. Wanneer mensen er, hoe dan ook, op staan om weg te gaan, dan wordt hen soms toegestaan om dat te doen op hun eigen risico, maar de Moeder stuurt nooit iemand --- tenzij het haar werk is om dat te doen. Dat is de positie. 15 Januari 1937

*

Wat uitgaan betreft, heeft de Ashram X twee keer zien uitgaan en terugkeren met volledige goedkeuring, het heeft recent Y en Z zien gaan met de Moeder's goedkeuring, beiden met de volledige intentie om terug te keren --- om niets van anderen te zeggen. Wat A betreft, was je zelf volledig tegen haar weggaan. A nam zelf altijd de positie, dat zij niet zou moeten gaan en vroeg om hulp tegen de andere tendens in haar. Wanneer zij beslist had om te gaan en ons dat verteld zou hebben, dan zou niemand haar in de weg gestaan hebben, ofschoon we niet verloren zouden zijn in bewondering voor de spirituele wijsheid van haar keuze. Onze kijk is, dat wanneer eenmaal het volledig gescheiden spirituele leven gekozen is, het vastklampen aan en het terugkeren naar het gewone een dwaling is. Maar, wanneer er omstandigheden zijn, die het (tijdelijke) vertrek ofwel onschadelijk of psychologisch of anders onvermijdelijk maken, dan geven we permissie. Wanneer een sadhak gaat

in een geest van opstand en uitdaging of teruggaat naar het gewone leven uit egoïstische ambitie, zoals *B* en anderen deden, dan wil de Moeder natuurlijk niet, dat zij terugkomen (zolang als dat blijft) en weigert het toe te staan. Ook, wanneer er verraad is, zoals in *C*'s geval --- een feit, dat jij zelf bevestigde en ik zie niet, hoe het ontkend kan worden --- tenzij hij zich verzoend heeft of veranderd, was er geen reden, waarom hij terug zou keren, speciaal omdat hij zei, dat zijn sadhana daar wonderbaarlijk doorging. Moeder wist, dat zijn terugkeer met een ongecorrigeerde geest niet goed voor hem zou zijn en gebeurtenissen toonden aan, dat zij volmaakt gelijk had. Maar ik heb altijd opgemerkt, dat welk onaangenaam iets ook gebeurt met een sadhak, dat velen het beschouwen, dat wij het zijn, wiens slechte kwaliteiten er de schuld van zijn. En zij gaan toch door met ons accepteren als Goeroes en adresseren ons als Goddelijk! Dat is waarlijk verbijsterend voor de rede. Misschien laat het zien, dat er hier iets is, dat waarlijk supramentaal is!!

In jouw geval heb ik de redenen gegeven, waarom we je uitgaan accepteren. Er is daarom geen grond, waarom we je niet zouden ondersteunen in je muziek en andere ondernemingen daar. In deze opzichten sta je tenminste toe, dat je ondersteund bent geweest en de ondersteuning effectief geweest is --- er is geen reden, waarom dat niet door zou gaan --- temeer zo, wanneer je ons geïnformeerd houdt zoals anderen op een afstand doen, wanneer zij enige hulp willen in welke inspanning dan ook.

9 Maart 1937

*

Je bent in staat geweest om vooruitgang te boeken, omdat je een zekere vrijheid had van eisen en klagen, een gelijkheid en vertrouwen in zich richten op de Moeder. Dit is je belangrijkste sterkte en je moet niet toestaan, dat het verstoord wordt of van je weggenomen. De attitude, die beschreven is in het verjaardag gedicht, is de juiste voor jou. Omdat je jezelf geopend hebt en op weg bent, proberen de tegengestelde krachten suggesties van ontevredenheid binnen te brengen of de impuls om weg te gaan. Zij willen dezelfde "gewoonte van depressie en moeilijkheid" creëren, die er geweest is in *X* en veel anderen om het zo te gebruiken als een hefboom tegen je; maar er is geen reden, waarom je het toe zou staan. Het idee, dat we weg drijven en velen zullen drijven door de druk van onze Yoga, is een dwaze notie onder de teveel dwaze noties, die momenteel in de Ashram uitgevonden worden door de te nutteloos actieve breinen van de sadhaks. We zetten op niemand druk om weg te gaan --- onze actie is de tegengestelde geweest. Het is een tegengestelde ongoddelijke Kracht, die op de sadhaks drukt om weg te gaan van hier, zodat zij hun kansen van de sadhana zouden kunnen verliezen. Wanneer hun vitale erg onrustig is, accepteren zij de suggesties van deze Kracht en beginnen te verlangen om weg te gaan; wanneer zij teveel verlangen, zouden wij hen weg moeten laten gaan, want het is niet mogelijk om het Goddelijk op te leggen aan diegenen, die hem niet willen of het pad niet willen volgen tot het einde of beslissen, dat seks, roem, plezier of andere dingen van de soort te prefereren zijn.

31 Maart 1937

*

De Moeder zou je zeker geen geld geven om weg te gaan, want zij kan een dergelijke stap, die geen grond heeft, niet goedkeuren of sanctioneren, en waarvoor de enige redenen, die je beweert, een nogal onredelijke moedeloosheid zijn en een prikkel (*abhimāna*), die ook zonder ware oorzaak is. De Moeder is niet in het minst veranderd

naar jou toe --- zij heeft noch haar affectie teruggetrokken, noch enige teleurstelling gevoeld of uitgedrukt over je sadhana; haar ondersteuning is ook niet teruggetrokken van je zingen. Het enige, dat we kunnen uitmaken in deze verbinding, is, dat de impressie gecreëerd was in je vitale, doordat zij een beweging ontmoedigd heeft van het ego in je, de nadruk gelegd op de verwijdering van enige defecten, die je zelf had toegelaten en wenste te boven te komen, enige suggesties opzij gezegd met betrekking tot een geval voor je muziek, die voor haar niet geschikt leken. Maar deze dingen heeft zij eerder gedaan en je was gewoonlijk erg verheugd, dat zij het aangewezen heeft of je te laten begrijpen, waar je moest veranderen. Je wilde zelf van het ego afkomen en het hardnekkige deel veranderen en moest stappen ernaartoe nemen; het zou niet behulpzaam geweest zijn voor je doeleinde, dat de Moeder enige beweging daarvandaan zou ondersteunen of toelaten. Ik kan alleen bijeenbrengen uit je recente brieven, dat het weerstand biedende deel in opstand gekomen is tegen de druk, die je er zelf opgezet had en de indruk opgeworpen, dat het niet kon veranderen, dat de eis erop meer was dan het hoofd kon bieden en het liever wilde gaan en dat in je depressie je jezelf geïdentificeerd hebt met het gevoel ervan en de Moeder's motieven en haar attitude verkeerd geïnterpreteerd hebt --- iets, dat je in je helderdere bewustzijn ofwel niet gedaan had of de fout spoedig hersteld. Ik hoop, dat dit helderdere deel van je, dat het grotere deel is, zich spoedig opnieuw zal bevestigen en je je eerdere juiste visie en attitude terug zal geven. Ik zal doen en altijd doen, wat ik kan om daarnaartoe te helpen en naar de psychische victorie in je en je spirituele vooruitgang. Je vertrek en verzaking van de sadhana is iets, dat niets in ons gedurende een moment kan accepteren.

De Moeder en de Discipline in de Ashram

De Moeder heeft de Enkele Leiding over de Ashram

Wat je vitale wezen de hele tijd gehouden lijkt te hebben, is de “onderhandeling” of de “knoei-boel” attitude in deze zaken. Men geeft een of andere soort koopwaar, die hij devotie of overgave noemt en op haar beurt is de Moeder verplicht om bevrediging te leveren voor alle eisen en verlangens, spiritueel, mentaal, vitaal en fysiek, en, wanneer zij tekort komt in haar taak, heeft zij haar contact verbroken. De Ashram is een soort gemeenschappelijk hotel of kantine, de Moeder is de hotelhouder of de kantine-manager. Men geeft, wat men kan, of verkiest om te geven, of het kan helemaal niets zijn, behalve de voorgenoemde koopwaar; in ruil moet het gehemelte, de maag en alle fysieke eisen volledig bevredigd worden; wanneer niet, dan heeft men ieder echt om zijn geld te houden en de in gebreke blijvende hotelhouder of kantine-manager te misbruiken. Deze houding heeft niets, wat dan ook, te maken met sadhana of Yoga en ik verwerp absoluut het recht van iedereen om het als basis op te leggen aan mijn werk of het leven van de Ashram.

Er zijn alleen twee mogelijke fundaties voor het materiele leven hier. Een is, dat men een lid is van een Ashram, die gebaseerd is op het principe van zelfgave en overgave. Men behoort tot het Goddelijke en alles, wat men heeft, behoort tot het Goddelijke; in geven geeft men niet, wat zijn eigen is, maar wat al tot het Goddelijke behoort. Er is geen kwestie van betaling of teruggave, geen onderhandeling, geen ruimte voor eis en verlangen. De Moeder heeft de enkele leiding en stelt de dingen zo goed op als zij opgesteld kunnen worden binnen de middelen, die zij tot haar beschikking heeft en de capaciteiten van haar instrumenten. Zij staat onder geen verplichting om te handelen volgens de mentale standaarden of vitale verlangens en claims van de sadhaks; zij is niet verplicht om een democratische gelijkheid te gebruiken in haar omgang met hen. Zij is vrij om met ieder om te gaan volgens wat zij ziet als zijn ware behoefte of wat het beste is voor hem in zijn spirituele vooruitgang. Niemand kan haar rechter zijn of haar zijn eigen regel en standaard opleggen; zij alleen kan regels maken, en zij kan ook van hen afwijken, wanneer zij denkt, dat het passend is, maar niemand kan eisen, dat zij zo zal doen. Persoonlijke eisen en verlangens kunnen niet aan haar opgelegd worden. Wanneer iemand heeft, wat hij een werkelijke behoefte vindt of een suggestie te maken, die binnen het gebied ligt, dat aan hem toegekend is, dan kan hij dat doen; maar als zij geen sanctie geeft, moet hij tevreden blijven en de zaak laten vallen. Dit is de spirituele discipline, waarvan degene, die de Goddelijke Waarheid vertegenwoordigt of belichaamt, het centrum is. Ofwel is zij dat en is dit alles het gewone gezonde verstand van de zaak; of zij is het niet en dan hoeft niemand hier te blijven. Ieder kan zijn eigen weg gaan en er is geen Ashram en geen Yoga.

Wanneer men aan de ander kant niet klaar is om een lid te zijn van de Ashram of de discipline te dragen en nog toegelaten wordt tot een of andere plaats in de Yoga, dan blijft hij apart en voldoet zijn eigen uitgaven. Er is voor hem geen discipline op het materiele vlak, behalve de regels, die nodig zijn voor de veiligheid van het werk; er is geen materiele verantwoordelijkheid voor de Moeder.

11 April 1930

*

De Moeder is niet gebonden om redenen te geven voor enige verandering, die zij maakt, tenzij zij zelf denkt, dat het past om zo te doen. In dergelijke gevallen wordt de sadhak verondersteld om de verandering te accepteren zonder vraag in het vertrouwen, dat de Moeder haar redenen heeft en wanneer ze het niet aan mij vertelt, is het, omdat ik het niet hoef te weten. 15 Juni 1936

*

Wanneer iemand het recht van de Moeder betwijfelt om de Ashram te besturen of zijn eigen gedrag te controleren, is zijn plaats buiten; daar kan hij zijn volle burgerlijke en andere rechten uitoefenen en doen, waar hij zin in heeft. Wie ook ontevreden is, heeft het recht om de Ashram te verlaten, net als de Moeder het recht heeft om het in niemand te onderhouden, wiens gedrag of attitude ze onbevredigend vindt. Er is geen juist burgerlijk of wettelijk of republikeins of constitutioneels of enig anders, dat iemand het recht geeft om te doen, wat hij ook leuk vindt in het huis van een ander of die ander uitsluit van bezwaar maken of zijn bezwaar op te leggen. Er is een discipline van gehoorzaamheid en een onthouding van verboden handelingen in deze Ashram en wie dan ook weigert om het te erkennen, heeft geen "recht" om hier te blijven.

Er zijn zekere frases in je recente brieven, die genomen zouden kunnen worden als een intentie om controle te weigeren en niet te doen, wat je verteld is, dat je moet doen, zolang als je hier bent en een suggestie, dat je er niet om geeft om de Ashram te verlaten, wat dat betreft. De frases, die je gebruikte, waren inderdaad vaag en algemeen, maar wanneer iets van die soort bedoeld was, zal het beter zijn als je het helder en precies maakt. 4 Mei 1937

Eisen op de Moeder's Tijd

De Moeder heeft helemaal geen tijd. Kan er niet een of andere arrangement gemaakt worden, zodat zij tijd zou kunnen hebben voor rust? Als we rusten, waarom wij dan niet?

Ik wens, dat het zo geregeld zou kunnen worden; maar het lijkt moeilijk te zijn. 1933

*

Het komt niet, omdat je Frans vol fouten zit, dat Moeder het niet corrigeert, maar, omdat ik haar niet toe zal staan om meer werk op zich te nemen, in zover als ik het kan helpen. Zij heeft al geen tijd om 's avonds voldoende te rusten en werkt het meeste van de avond aan de boeken en reporten en brieven, die in massa's over haar stromen. Zo kan zij ook zelfs niet klaar zijn in de morgen. Wanneer zij alle brieven van de mensen moet corrigeren, die net begonnen zijn met schrijven in het Frans, zo wel als de anderen, betekent het een uur of twee werk --- zij zal in staat zijn om alleen om 9 uur in de morgen klaar te zijn en naar beneden te komen om 10.30. Ik probeer het daarom te stoppen. 1933

*

Moeder prefereert, dat wanneer zij wandelt op het terras, dat mensen niet naar haar kijken, omdat het de enige tijd is, wanneer zij een beetje op zichzelf kan concentreren --- buiten de noodzaak om enige frisse lucht te nemen en beweging voor de gezondheid van het lichaam. Wanneer zij aandacht moet geven aan de trek van zoveel mensen, dan kan het niet gedaan worden. Het interview, dat zij geeft, is een verschillende zaak; zij heeft het zo zelf opgesteld en het is deel van haar werk, dus is er geen noodzaak om te veranderen. Wat gezegd werd, was alleen voor de wandeling op het terras. 1935

*

Moeder vermijdt nooit om brieven te openen of enig ander werk door afwezigheid van tijd: zij gaat om met al het werk, dat naar haar komt, zelfs, wanneer zij ziek is of wanneer zij geen tijd heeft voor rust. 15 Februari 1936

*

Ik bega altijd fouten, en moeder is altijd vol genade en vergeeft me. Maar waarom heeft ze me dan niet geschreven over mijn probleem?

Je weet, dat ik de correspondentie moest stoppen. Moeder kan het niet opnemen of regelmatig brieven schrijven, omdat zij al verwickeld is in de ene activiteit of de andere van morgen tot avond, 18 uur uit 24. 1 februari 1938

De Moeder en Materiele Dingen

De Moeder had de goede orde geregeld van de verdeling van de borden en hun terugkeer. X had alle noodzakelijke faciliteiten moeten regelen, die door Y geëist werden, Y moest verantwoordelijk zijn voor de goede orde van het werk en daarvoor moest hij de volledige controle hebben, want wanneer hij geen volledige controle heeft, dan kan hij niet verantwoordelijk gehouden worden en wordt de goede orde onmogelijk. Allen, die betrokken zijn bij dit werk, zouden alles moeten rapporteren, dat noodzakelijk is om aan Y te rapporteren en hem helpen om zijn werk te controleren; maar het lijkt, dat niemand gewillig is om dat te doen volgens de Moeder's opstelling en bevelen en iedereen wil een wet zijn voor zichzelf zijn. In dat geval is er geen nut om klachten te uiten over onvoldoende borden of iets anders van de soort tegen de Moeder. Wij weigeren om meer borden uit te geven onder de huidige omstandigheden. In een enkel jaar zijn al meer dan 250 items, die bij de eetkamer horen, gebroken, verloren, gestolen, weggenomen zonder autorisatie door de sadhaks voor hun privégebruik of zijn op een andere manier verdwenen. Ongedisciplineerdheid, onverschilligheid, alleen rekening houden met het eigen gemak, ongehoorzaamheid aan regels, totale minachting voor zuinigheid of correct gebruik of bescherming van het eigendom van de Ashram zijn verantwoordelijk voor dit resultaat. Het heeft geen zin om de sadhaks verder te beschermen tegen de gevolgen van hun eigen opzettelijke wanordes of hen te voorzien van middelen van bestaan, waarvoor ze geen wil of geschiktheid tonen om correct te gebruiken. Ze moeten, zo lang als het duurt zo goed als ze kunnen doorgaan met wat er is, voldoende of onvoldoende.

Ik weet niet, wat je bedoelt met deze frasen over in wanorde springen of allemaal Moeder's kinderen zijn. De Moeder geeft geen sanctie aan wanorde en het is

nutteloos voor de sadhaks om te sentimenteel te worden over Moeder's kinderen zijn en haar tegelijkertijd voortdurend minachten en niet gehoorzamen. 3 Februari 1932

*

X van de Was Afdeling heeft besloten om niet te spreken, terwijl hij daar werkt en de borden en kommen erg zorgvuldig te behandelen, zodat zij niet tegen elkaar botsen. Wanneer zij onzorgvuldig heen en weer gegooid worden, zegt hij, zouden zij zich slecht kunnen voelen door gebrek aan zorg, rusteloos worden en het waarschijnlijker worden om te slippen en breken.

Het is zeer waar, dat fysieke dingen een bewustzijn in zich hebben, dat voelt en reageert op zorg en gevoelig is voor zorgeloze aanraking en ruwe behandeling. Dat weten of voelen en leren om zorgvuldig met hen te zijn is een grote vooruitgang in het bewustzijn. Zo heeft de Moeder altijd gevoeld en gehandeld met fysieke dingen en zij blijven veel langer bij haar en in betere conditie dan bij anderen en geven hun volledige nut.

15 April 1935

*

Ik overwoog het niet als noodzakelijk om iets te zeggen over de kwestie van verspilling, dat verder gaat dan je verzekeren, dat ondernemen van nutteloos en onnodig werk om de mensen aan het werk te houden, geen deel was van Moeder's principe van actie. De Moeder wist niet naar welke pijp je refereerde en had geen tijd of neiging om er vragen over te stellen. Het is heel waar, dat zolang als de sadhaks geen siddha Yogi's zijn, zelfcontrole de wet is; zij moeten leren om zich te onthouden van toegeven aan exces in welke richting dan ook --- de voorzieningen, die voor hen gemaakt zijn, zijn voldoende voor een sadhak en veel meer dan ergens anders toegestaan is --- en van nalatigheid, hebzucht of het najagen van een individuele gril. Wanneer zij deze dingen doen, komt de Moeder niet ieder moment tussenbeide om het te beteugelen; er is een standaard vastgesteld, zij zijn gewaarschuwd tegen verspilling, een raamwerk is gecreëerd, voor de rest wordt van hen verwacht, dat zij leren en uit hun zwakheden groeien door hun eigen bewustzijn en wil met de Moeder's innerlijke kracht om hen te helpen. In de organisatie van het werk was er eerder een formidabele verspilling, omdat de werkers en de sadhaks bijna volledig hun eigen grillen volgden zonder respect voor Moeder's wil; dat werd grotendeels bedwongen door reorganisatie. Maar tot op zekere hoogte gaat de verspilling door en is bijna onvermijdelijk, zolang als de sadhaks en werkers onvolmaakt zijn in hun wil en bewustzijn, niet volgen in de geest van Moeder's aanbevelingen of hen detailleren of denken, dat zij wijzer zijn dan haarzelf en ongepaste ruimte maken voor hun "onafhankelijke" ideeën. Ook hier dringt de Moeder niet altijd aan, zij kijkt toe en observeert, komt meer uitwendig tussenbeide dan in de individuele levens van de sadhaks, maar laat nog ruimte voor hen om te groeien door bewustzijn en ervaring en de les uit hun eigen fouten en past vaak bij voorkeur een innerlijke druk toe boven een uiterlijke. In deze zaken moet zij haar eigen beoordeling en visie uitoefenen en het heeft geen nut, dat wie dan ook zijn goedkeuring of censuur aanbiedt --- want zij werkt vanuit een verschillend centrum dan die van hen en zij hebben geen superieur licht, waarmee zij haar kunnen beoordelen of begeleiden.

Wat verspilling betreft, moet ik aanduiden, dat in ons gezichtspunt vrije uitgave niet altijd verspilling is, een hogere standaard hebben dan het nu is in deze erg tamatische en achterlijke plaats is niet noodzakelijkerwijze verspilling. In zaken van

bouwen en onderhoud van gebouwen, zoals in andere van dezelfde orde, heeft de Moeder vanaf het begin een standaard opgezet, die er in het heden hier niet is --- het gebruikelijke systeem, dat het gebruiken is van de goedkoopste materialen, de goedkoopste arbeid, en de verschijning niet beschouwen, toestaan dat dingen haveloos worden of alleen oplapwerk maken om hen in stand te houden. Ik veronderstel, dat "zuinige" denkvermogens het lokale principe als verstandig beschouwen en een hogere standaard een verspilling. Wanneer een hogere standaard gehouden moet worden, is het niet voor de glorie van iemand, de Ashram of de Moeder --- het principe van glorie, dat vreemd is voor Yoga, maar vanuit een ander gezichtspunt, dat niet mentaal is en kan alleen volledig geapprecieerd worden, wanneer het bewustzijn in staat is om de visie van dingen te begrijpen, waarmee de Moeder haar werk begon. Ik beschouw het niet als nuttig om daar nu over te schrijven, --- het algemene onbegrip in deze onderwerpen kan alleen verdwijnen, wanneer de sadhaks afgekomen zijn van het gewone denkvermogen en vitale en in staat zijn om naar dingen te kijken van het zelfde gezichtsniveau, als dat, waarvan de conceptie van de Yoga en het werk hun opkomst begonnen.

Wat twijfel en argumentatief antwoord betreft aan hen, heb ik lang de praktijk opgegeven, omdat ik het volmaakt nutteloos vond. Yoga is geen veld voor intellectueel argument of dissertatie. Men kan niet door de uitvoering van het logische of debatterende denkvermogen aankomen bij het ware begrip van Yoga of het volgen. Een twijfelende geest, "eerlijke twijfel" en de claim, dat het intellect bevredigd zal worden en de rechter gemaakt van ieder punt, is allemaal erg goed in het veld van mentale actie buiten. Maar de Yoga is geen mentaal veld, het bewustzijn, dat tot stand gebracht moet worden, is geen mentaal, logisch of debatterend bewustzijn --- er is zelfs neergelegd door Yoga, dat tenzij en totdat het denkvermogen verstilld is, het intellectuele of logische denkvermogen inbegrepen en zichzelf opent in kalmte of stilte voor een hoger en dieper bewustzijn, visie en kennis, de sadhana zijn doel niet kan bereiken. Om dezelfde reden wordt een niet twijfelende openheid naar de Goeroe vereist in de Indiase spirituele traditie; wat schuld, kritiek en aanval op de Goeroe betreft, werd het beschouwd als laakbaar en het zekerst mogelijke obstakel voor de sadhana.

Wanneer de geest van twijfel te boven kon komen door het te ontmoeten met argumenten, dan zou er iets in de eis kunnen zijn voor zijn verwijdering door bevrediging door middel van logica. Maar de geest van twijfel twijfelt ter wille van zichzelf, ter wille van de twijfel; het gebruikt het denkvermogen eenvoudig als zijn instrument voor zijn bijzondere dharma en dit niet in het minst, wanneer het denkvermogen denkt, dat het oprecht naar een oplossing zoekt voor zijn eerlijke en onweerstaanbare twijfels. Mentale posities verschillen altijd bovendien, en het is wel bekend, dat mensen voor altijd kunnen argumenteren zonder dat de ene de andere overtuigt. Doorgaan met eeuwigdurend hardnekkige en altijd wederkerende twijfels te beantwoorden, zoals voor zo lang deze Ashram gevuld hebben en de sadhana tegen gehouden, is hoofdzakelijk om het doel van de Yoga te frustreren en tegen zijn centrale principe in te gaan met geen spirituele of andere verwerving dan ook. Wanneer iemand over zijn fundamentele twijfels komt, dan is het door groei van de psyche in hem of door vergroting van zijn bewustzijn, niet op een andere manier. Vragen, die opkomen uit de geest van onderzoek, niet agressief of zelfbewust, maar als deel van een honger naar een kennis, kunnen beantwoord worden, maar de "geest van twijfel" is onverzadigbaar en onverzoenlijk.

Om dezelfde reden weiger ik om kritiek, aanvallen en twijfels te beantwoorden, die gericht zijn tegen de Moeder. Ofwel in werk of in Yoga handelt de Moeder niet

vanuit het denkvermogen of vanuit het niveau van bewustzijn, waaruit deze kritieken opkomen, maar vanuit een andere visie en bewustzijn. Het is daarom volmaakt nutteloos en het is inconsequent met de positie, die zij in zou moeten nemen om het gewone denkvermogen en bewustzijn te accepteren als rechter en tribunaal en toe te staan, dat zij ervoor verschijnt en haar te verdedigen. Een dergelijke procedure is zelf onlogisch en inconsequent en kan nergens toe leiden; het kan alleen een valse atmosfeer creëren of prolongeren, die geheel vijandig is voor succes in de sadhana. Om deze reden antwoord ik, wanneer deze twijfels opgebracht worden, hen niet langer of antwoord op een dergelijke manier om een herhaling te voorkomen van enige dergelijke uitdaging. Wanneer mensen willen begrijpen, waarom de Moeder dingen doet, laat hen in het zelfde innerlijke bewustzijn komen, van waaruit ze ziet en handelt. Wat betreft, wat zij is, kan dat alleen gezien worden, ofwel met het oog van vertrouwen of met een diepere visie. Dat is ook de reden, waarom we hier mensen houden, die het nodige vertrouwen of de nodige visie nog niet verworven hebben; we laten hen om het te verwerven van vanbinnen, zoals zij zullen doen, wanneer hun wil van de sadhana oprecht is.

Ik heb voor eens en voor altijd uitvoerig geschreven over deze kwestie; ik stel niet voor om het te herhalen. Mensen verlangen het niet langer van me; zelfs diegenen, die het eerder verwachtten, zijn opgehouden om het zo te doen. Wat betreft andere vragen zou ik, zover als zij niet verbonden of vermengd zijn met deze dingen, ze hierna kunnen beantwoorden, als ik tijd vind. 26 December 1936

*

De Moeder voorziet de sadhaks niet van gemakken, omdat zij denkt, dat hun verlangens, grillen, voorkeuren, preferenties bevredigd zouden moeten worden --- in Yoga moeten mensen deze dingen teboven komen. In enige andere Ashram zouden zij geen tiende krijgen van wat zij hier krijgen, zij zouden allerlei mogelijke ongemakken, ontberingen, harde en rigoureuze soberheden moeten ondergaan, en wanneer zij klaagden, zou hen verteld worden, dat zij niet geschikt zijn voor Yoga. Wanneer er hier een verschillend bestuur is, is het niet, omdat aan de verlangens toegegeven moet worden, maar omdat zij teboven gekomen moeten worden in de aanwezigheid van de objecten van verlangen en niet in hun afwezigheid. De eerste regel van Yoga is, dat de sadhak tevreden moet zijn met wat naar hem toekomt, veel of weinig; wanneer er dingen zijn, moet hij in staat zijn om hen te gebruiken zonder gehechtheid of verlangen; wanneer zij er niet zijn, moet hij onverschillig zijn voor hun afwezigheid. 7 Januari 1937

*

Ik bid tot de Moeder om me in staat te stellen om mezelf, lichaam, ziel en denkvermogen aan haar te offeren. Ik wil niets hebben, dat ik mijn eigen zou kunnen noemen. Ik zou daarom al mijn materiele bezittingen aan haar willen geven en alleen gebruiken, wat van haar komt. Zij zou mij dezelfde dingen kunnen geven voor mijn gebruik, maar laat haar hen tenminste eenmaal alstublieft accepteren als een offer. Aan wie zou ik al deze dingen moeten overhandigen?

Als je eenmaal het offer gemaakt hebt in je denkvermogen en alles, dat je hebt, beschouwt als van de Moeder en door haar aan jou gegeven, dan is deze uitwendige handeling niet nodig. Wanneer je voelt, dat je het moet doen, kan je ze aan Nolini geven en Moeder zal ze aan je teruggeven voor je gebruik. 2 September 1938

De Moeder en de Vitale Moeilijkheden van de Sadhaks

Het is nu een maand sinds je je brief schreef, waarin je de nieuwe gunstige ommekeer aankondigde in je sadhana. Je zal tijd gehad hebben om te zien of de ommekeer beslissend was en hoe ver het gegaan is naar volledigheid. De test zal zijn, wanneer het fundamenteel afkomt van de Asurische ommekeer in je externe wezen. Alle ambitie, trots en ijdelheid moet verdwijnen uit de gedachten en de gevoelens. Er moet niet nu of in de toekomst een zoeken zijn naar plaats, positie of prestige, geen voorwaarde voor een hoge zetel onder de uitverkorenen, geen eis voor een speciale nabijheid bij de Moeder, geen claim of verklaring van recht, geen poging om jezelf tussen haar en anderen te dringen, geen inspanning om te onderscheppen, wat zij aan hen gegeven heeft of erin te delen, niet jezelf opleggen aan haar of andere sadhaks. Alle valsheid moet geweigerd worden uit de spraak, het denken, en de actie en al het uiterlijke vertoon, arrogantie en brutaliteit. Een eenvoudige, stille en pretentieloze aspiratie naar de Waarheid en ontvangst ervan omwille van zichzelf en niet voor enig voordeel, dat het je kan brengen, een rechtdoorzee acceptatie van de Moeder's wil, wat het ook mag zijn, een volledig wegwerpen van pretenties en voorwendselen, een gereedheid om volledig te gehoorzamen en zonder reserve en elke gegeven positie en elke gegeven discipline aanvaarden, zijn de enige condities, waarop een goddelijke verandering in je bewerkstelligt kan worden. Hiernaar moet je streven.

Aan onze kant verwachten we een zekere verovering op het materiele vlak, die nog niet tot stand gebracht is, voordat we je kunnen vertellen om terug te keren. Omdat je zelf eenmaal zag, dat tot dit gedaan is, hier blijven niet erg behulpzaam is voor je. Wanneer je klaar bent in je innerlijke conditie en dingen hier klaar zijn, dan zal de Moeder je roepen.

4 Oktober 1927

*

Vandaag in de meditatie met de Moeder voelde ik devotie voor Sri Aurobindo, niet in het denkvermogen, maar in het hart. Het denkvermogen en het lichaam zijn vol vrede, maar er is nog een moeilijkheid in het vitale en er beneden. Neem deze moeilijkheid van me weg.

Wanneer het denkvermogen en het hart een gesettelde devotie hebben en vol zijn van de Moeder's aanwezigheid of in constant contact met haar Licht en Kracht, dan kunnen de moeilijkheden van het vitale en fysieke in je opgelost worden en veroverd. Dat moet je eerst verkrijgen. Proberen om met de moeilijkheden om te gaan zonder dit contact of aanwezigheid, is prematuur en kan niet slagen.

20 Juni 1930

*

In plaats van me te openen voor de Moeder, heb ik me geopend voor tegengestelde krachten. Toen liet de Moeder me als een vriend mijn fouten zien. Maar waarom laat mijn uiterlijke natuur me hier en daar dwalen? Waarom beschermt de Moeder me niet met haar Kracht in de tijd van moeilijkheid? Waarom laat ze me naderhand zien, wat het probleem was?

Het vitale zal altijd excuses vinden om het rechte pad te verlaten en aan zijn eigen geneigdheden toe te geven --- en het is voor jou, omdat je een bewustzijn en een wil

hebt, om niet te luisteren naar wat je kent als een lagere beweging. Wanneer je extern begeleid wil worden, dan moet je je moeilijkheid helder en precies voor de Moeder plaatsen zonder iets te verbergen. Maar we kunnen niet op ieder moment je eigen keuze en wil vervangen --- we geven je het nodige bewustzijn en licht, het is voor jou om daarbij te lopen.

11 Januari 1933

*

Ik ben blij om te zien, dat het juiste bewustzijn terugkeert en de aanval over is. Omdat het voorbij is, hoef ik niets te zeggen over wat je schreef in het interval, omdat je met het zicht van het ware bewustzijn voor jezelf kan zien, wat het juiste antwoord is.

Ik moet een ding opmerken, zodat er geen verkeerd idee zou kunnen vertoeven in je begrip. Je lijkt te zeggen in een passage van een brief, dat de Moeder tegen je gezegd heeft, dat jaloezie onvermijdelijk is in ware liefde (in het gewone leven) en wanneer het er niet is, wanneer men de ander ergens anders ziet beminnen, dat zij dan niet van elkaar houden! Je moet de Moeder vreemd genoeg verkeerd gehoord en begrepen hebben. Het is juist het tegenovergestelde van wat de Moeder altijd gezegd en gedacht heeft en juist het tegengestelde van al haar kennis en ervaring. Het is het idee van het gewone denkvermogen over jaloezie en liefde, niet de hare. Zij herinnert zich erg goed, dat ze je juist het tegenovergestelde verteld heeft, dat men zelfs in het gewone leven *niet* jaloers is, wanneer men de ware liefde heeft. Jaloersheid is de algemene beweging van het menselijke egoïstische lagere vitale met haar grijpende bezitterige instinct en het kan niets anders zijn. Ik dacht, dat het beter zou zijn om dit helder te maken, zodat er geen misleidende impressie zou kunnen zijn, dat dergelijke bewegingen van de lagere vitale natuur enige sanctie zouden kunnen hebben of ondersteuning in de waarheid van de ziel; zij behoren bij de vitale Onwetendheid, zij zijn vruchten van het vitale ego.

1 Februari 1933

*

Soms gooi ik de groenten of de melk weg, omdat ik ze niet wil eten. Waarom geeft de Moeder ons elke dag hetzelfde voedsel in de eetzaal en niet iets nieuws --- enkele zoetigheden?

Dat is het verlangen van het gehemelte, dat de sadhaks moeten veroveren.

Soms wil ik mooie kleren dragen --- mijn ontevredenheid blijft onverminderd voortduren.

Een ander vitaal verlangen. Deze dingen zijn goed voor mensen in het gewone leven, maar dergelijke dingen moeten teboven gekomen worden in Yoga.

Er is een groeiende afkeer van het leven en een voorkeur voor de dood. Ik bid tot Yamaraja om me snel te nemen, omdat ik niet denk, dat ik iets voor de Moeder kan doen in dit lichaam --- waarom dan doorleven?

Dit is de reactie van een teleurgesteld verlangen in het vitale. Het is een beweging, die volledig geweigerd zou moeten worden, wanneer het ook komt.

Waarom komen deze dingen op?

Zij worden opgebracht door de gewone menselijke natuur als obstakels voor de sadhana.

Wie heeft ze in me geplaatst en waarom? Hoe kan ik afkomen van deze teleurstellende dingen?

Je moet hen weigeren, wanneer zij komen en proberen om hen te vervangen door een volledig vertrouwen in en overgave aan de wil van de Moeder en een stille en erg geduldige aspiratie voor opening en innerlijke vereniging met haar.

Ik heb nog een angst voor de Moeder. Waarom?

Het is hetzelfde deel in je, het vitale, dat bang voor haar is.

Het lijkt, alsof iemand mijn levensenergie weggenomen heeft en ik zonder sterkte ben.

Het is het fysieke bewustzijn, dat niet langer de denkvermogen's sanctie geeft naar de oude drang van vitale activiteit en vitaal verlangen en zo de afwezigheid voelt van de rajasische sterkte, waarin mensen leven. In Yoga moet die sterkte vervangen worden door de Goddelijke Kracht, die van de Moeder komt. 15 Mei 1935

*

We zijn erg blij om te horen, dat je beter bent en dat X je uit de crisis geholpen heeft. Deze jaloersheid moet zeker gaan en geen spoor ervan achterblijven. Twijfel niet, dat de Moeder's liefde altijd met je is en altijd zal blijven. Vertrouw in haar genade en dit alles zal uit je gaan en je het ware kind van de Moeder laten, dat je in je denkvermogen en hart altijd bent. 18 Juli 1935

*

Deze jaloersheid (die een erg algemene aandoening van het vitale is) zal gaan als de rest. Wanneer je de aspiratie hebt om eraf te komen, kan het alleen komen door de kracht van gewoonte, en met de psyche, die in je groeit en de Moeder's kracht, die handelt, zal het vermogen van gewoonte zeker afnemen en weg vervagen. Wees niet ontmoedigd doordat het af en toe terugkeert, maar weiger het, zodat het niet in staat zou kunnen zijn om lang te blijven en verplicht zal zijn om terug te trekken. Dan zal het zeer spoedig ophouden om helemaal te komen. 17 Oktober 1935

*

Je hebt jezelf toegestaan om verrast te worden door de oude beweging van onberedeneerde jaloersheid en het heeft de oude onberedeneerde gedachten en gevoelens teruggebracht --- want je bent hier niet meer dan anderen hoofdzakelijk een werker, je bent hier als het Moeder's kind en het werk is er alleen, omdat het deel is van de sadhana. Ook dit gevoel van jaloersheid en andere twijfels en moeilijkheden zijn niet bijzonder voor jou alleen, zij zijn algemeen voor de menselijke natuur en de meesten hier hebben ze of hebben ze gehad en vonden het moeilijk om vrij te zijn. Dus er is geen reden om te veronderstellen, dat zij door hun aanwezigheid ongeschikt zijn of niet in staat zullen zijn om hun sadhana te doen. Het enige gevaar is in deze

gewelddadige aanvallen van moedeloosheid en de beweging om weg te gaan, dat met hen komt; maar dat hebben anderen ook gehad, die hen nu teboven zijn gekomen en sommigen hebben hen nog. Er is geen reden, waarom je hen niet teboven zou komen, zoals vele anderen gedaan hebben. De Moeder's liefde en de Moeder's genade zijn bij je. Het enige andere, dat nodig is, is de groei van het psychische bewustzijn en het psychische wezen in je. Dat was begonnen en nam snel toe; het moet alleen een zeker punt bereiken, het denkvermogen en het vitale bewustzijn sterker in bezit nemen, dan zullen deze dingen niet langer in staat zijn om terug te keren. Welke moeilijkheden dan zullen blijven, zullen dan kleine dingen zijn; er zal niets zijn, dat zal proberen je van de Moeder weg te nemen. Wees daarom geduldig en zet door; herstel je vertrouwen in de Moeder en laat je ziel in je groeien. Voorbij deze stormen is er een hemel van vreugde en liefde en geluk, die je ware doel zijn. Zet door, totdat je het bereikt.

25 Oktober 1935

*

Alle fouten en dwalingen worden verlost door berouw. Vertrouwen in de Moeder, zelfgave aan de Moeder, deze zullen, wanneer je hen vergroot, de verandering in de natuur brengen.

12 November 1935

*

Wanneer je moeilijkheden hebt, zou je moeten erkennen, dat ze van je eigen vitale komen en rechtdoorzee het afhandelen met je vitale; alleen zo kan werkelijke fitheid in de natuur komen (apart van de psychische aandrang, die zich alleen kan realiseren door een verandering van de natuur). Gevoelens hebben tegen de Moeder door moeilijkheden, die gecreëerd zijn door je eigen vitale, is eenvoudig een uitweg van de vele, die het vitale heeft om zijn verantwoordelijkheid te weigeren en zo de druk naar verandering te weerstaan.

6 Februari 1936

*

Het menselijke vitale is overal, ook in de Ashram, vol van onhandelbare en gewelddadige krachten --- boosheid, trots, jaloersheid, verlangen om te domineren, zelfzuchtigheid, aandrang op zijn eigen wil, ideeën, preferenties, ongedisciplineerdheid --- en deze dingen zijn de oorzaak van de wanorde en de moeilijkheid in de D. R. [*Dining Room*] en ook ergens anders in het Ashram werk. De regel, die tot stand gebracht is om deze tendensen te regelen of te bevechten, is, dat de Moeder's wil en het bestuur en de discipline, die door haar tot stand gebracht zijn, gevolgd zullen worden en niet dat iedere werker geleid wordt door zijn eigen ego. Maar er zijn velen, die staan op hun eigen ego en aanstoot nemen aan discipline. Zij zijn klaar om de Moeder's wil en regel en discipline alleen in naam te volgen en in zover als het overeenkomt met hun eigen ideeën en preferenties. Er is hier geen kuur voor, behalve door een innerlijke verandering. In het uiterlijke leven wordt discipline opgelegd, omdat weigering van discipline bezocht wordt door zware strafmaatregelen of anders resulteert in zoveel ongemak van verschillende soort, dat de ongedisciplineerde man ofwel moet toegeven of anders moet gaan. Maar hier in de Ashram is het niet mogelijk om de regel op die manier op te leggen. Een innerlijke gehoorzaamheid moet gegeven worden als de bron van de uiterlijke gehoorzaamheid. De enige remedie is de neerdaling in het bewustzijn van die gouden lotus, die je in je

visioen zag. Iedereen, in wie het gevestigd is of zelfs zijn invloed voelt, zal een centrum worden van het ware bewustzijn en de ware actie, die het leven zullen veranderen in de Ashram. 14 Februari 1936

*

Kleine bewegingen van depressie, die veroorzaakt worden door ongelukkigheid, saaiheid, enz. raken me gewoonlijk niet. Maar er zijn ook sterke bewegingen van depressie en wanhoop, die komen van vitale ontevredenheid en opstand. Wanneer ik gedeprimeerd wordt, zou ik willen, dat het op rekening komt van deze grote bewegingen, niet de kleinzielige, zoals saaiheid.

Zij kunnen nauwelijks grote bewegingen genoemd worden. Het werkelijke onderscheid is, dat zij rajasische bewegingen zijn, geen tamasische. 1 Maart 1936

*

Bewegingen van depressie of wanhoop, die afstammen van vitale ontevredenheid of opstand --- zijn deze geen grote bewegingen?

Zij zijn niet groot --- zij zijn kleine bewegingen van het vitale ego --- ik bedoel de bewegingen van vitale ontevredenheid, die veroorzaken, dat mensen hier gedeprimeerd worden en opstaan en wanhopen. Wanneer de resulterende depressie of wanhoop sterk is, betekent dat eenvoudig, dat de denkvermogens van de mensen hier dingen zien buiten alle werkelijke maat en proportie, kleinigheden vergroten in enorme dingen, kleine pijnen opzwellen naar ijdelheid, kleinzielige trots, kleine ambitie, *amour propre*, enz. Zij maken een storm in een theekopje, een tragedie uit een kleinigheid. Omdat mensen hier onder Moeder's bescherming leven en gered van het grote lijden en de tragedies van het menselijk leven, moeten zij noden, wanhoop en tragedies uit het niets laten ontstaan. Het vitale wil toegeven aan zijn verdrietbesef en schreeuwen en grommen en huilen en wanneer het geen goede of grote reden kan hebben om het te doen, zal het een slechte of kleine gebruiken. 1 Maart 1936

*

Wanneer deze dingen [*boosheid, depressie, enz.*] komen, zou je altijd moeten proberen om onmiddellijk terug te gaan naar de positie, die je ingenomen hebt om alles aan de Moeder over te laten, --- je eigen moeilijkheden, maar ook de struikelingen van anderen, --- X's woedeaanvallen (hij gedraagt zich met iedereen zo), Y's stemmingen en alles.

Het zou niet zoveel uitmaken over boosheid, die nu en dan komt --- deze herhalingen gebeuren bij iedereen, zolang als de vrede niet permanent gesetteld is in het bewustzijn. Wat uitmaakt, zijn de suggesties, die komen, over de dood en weggaan en de rest ervan. Deze moet je onmiddellijk wegwerpen. Zij hebben geen reden van bestaan, wanneer de innerlijke werking begonnen is en de Moeder's Kracht zeker is om je erdoor te dragen. Blijf ferm vanbinnen en herstel je kalmte. 6 Juli 1936

*

Ik weet niet, waarom je veronderstelt, dat de Moeder niet tevreden was met je over je brief. Ik denk, dat mijn antwoord heel aardig was en zonder enige aanraking van ongenoegen erin. Ik was stil over het meeste, dat je geschreven had, omdat wanneer er brieven zijn van deze soort, ik het als een ontlasting neem van het denkvermogen en ik blijf altijd ofwel stil in zover als het anderen betreft, of anders zeg ik, dat we moeten vertrouwen op de groei van het innerlijke bewustzijn om af te komen van de fouten en tekortkomingen en dwalingen van de sadhaks. Stille impliceert niet, dat deze tekortkomingen en dwalingen niet bestaan. Maar allen hebben tekortkomingen in verscheidene vormen en maken fouten en de beste sadhaks zijn niet uitgezonderd. De menselijke weg is om boos te worden en af te keuren en veroordelen en, wanneer de Moeder niet hetzelfde doet of niet streng is, te denken, dat zij onrechtvaardig of partijdig of niet ziende is of opzettelijk blind voor de tekortkomingen van haar favorieten. Maar de Moeder is niet blind; zij kent de natuur van alle sadhaks erg goed, hun fouten, zowel als hun verdiensten; zij weet ook, wat de menselijke natuur is en hoe deze dingen komen en dat de menselijke weg van met hen omgaan niet de ware weg is en niets verandert. Daarom heeft zij geduld en liefde en liefdadigheid voor allen, niet alleen voor sommigen, die oprecht zijn in hun werk of hun sadhana.

Het is ook vreemd, dat je zou moeten concluderen, dat ze geen waarde in je stelt. Vanaf het begin had de Moeder een speciale lieflijkheid voor je; zij heeft je zo standvastig geapprecieerd en ondersteund zo, dat mensen haar beschuldigd hebben van blinde partijdigheid naar je, net als ze haar beschuldigen met betrekking tot X. Toen je in moeilijkheden was met suggesties en opstanden, was zij liefde en geduld zelf en hielp je en ondersteunde je door alles. Naderhand, omdat je sadhana opende, hebben we er zorgvuldig over gewaakt, je de kennis gegeven van wat je zou moeten weten, geprobeerd om je voorwaarts te leiden met liefde en zorg. Waarom zou dit alles gedaan moeten zijn, wanneer we geen waarde in je stellen?

Je weet deze dingen, maar je fysieke denkvermogen is te actief geworden en overschaduwde je perceptie gedurende een tijd. Je moet er terug van komen in je innerlijke zelf.

30 Augustus 1936

*

Ik kan niet stil blijven en helder als gevolg van de gewonde gevoelens binnenin me. Ik probeer dit te vergeten door te denken aan de Moeder's goedheid, maar deze gevoelens komen nog.

Het is het gebruikelijke --- je hebt een verlangen toegestaan om greep op je te krijgen en omdat het gekruist werd door X's actie en de Moeder het niet onderschreef, werd je eerst boos in het vitale en toen door reflex in het lichaam. Al deze twijfeling op de basis van een onbevredigd verlangen is niet op zijn plaats. Je moet van dit idee afkomen, dat je een verlangen kan veranderen in een eis en dan zijn bevrediging als een recht verwachten en het beschouwen als verkeerd gedaan aan je, wanneer het niet bevredigd worden. Dat is precies de soort attitude van het vitale, die de innerlijke vooruitgang voorkomt en het bewustzijn terugtrekt van de psyche naar het lagere vitale niveau. Vol vertrouwen met nederigheid en devotie is het psychische evenwicht en het zou nergens voor verloren moeten worden. Geen bevrediging van vitaal verlangen kan het vervangen.

6 Januari 1937

*

X's brief is oké en ik accepteer het als een verontschuldiging, die ik van haar eiste. Maar dingen kunnen niet zo zijn als eerder; zij moet niet alleen herstel maken voor haar fout in woorden, maar in haar gedrag; dat moet veranderen en helemaal veranderen. Dat zij het kan veranderen, wanneer zij het wil, was aangetoond, toen zij mijn darshan begon te nemen en haar gedrag gedurende enige weken heel bevredigend was. Naderhand riep zij de slechte krachten in haar terug, die ik uit haar geworpen had en de recente uitbraak was het resultaat. Dat moet niet nog eens gebeuren. Het is niet meer mogelijk, dat de Moeder dezelfde mildheid en clementie zou moeten laten zien onder grote provocatie, zoals zij eerder deed of dat zij stil zou moeten blijven en dergelijke dingen voorbij laten gaan. Onze attitude naar haar en behandeling van haar moet afhangen van haar attitude naar de Moeder en haar gedrag.

In de recente uitbraak nam zij praktisch de positie, dat zij weigerde om iets te veranderen, dat fout in haar natuur was --- zij beschouwde eerder wat slecht en verkeerd in haar is als iets nobels, groot en bewonderenswaardig. Wanneer dat haar positie blijft, kan zij niet verwachten, dat we het zouden moeten accepteren, noch zou er enige reden zijn, dat ik haar darshan geef. Mensen zijn hier om te veranderen wat verkeerd is in hun natuur, zodat zij een effectieve sadhana zouden kunnen doen. Wanneer zij weigeren om dat te doen of zelfs proberen, zijn zij geen echte sadhaks of leerlingen en kunnen niets verwachten van mijzelf of van de Moeder.

Wat erger was, zij leek bereid om het instrument te zijn van een vreemde Kracht, te handelen tegen de Moeder, victories tegen haar te claimen, haar proberen te verlagen in de ogen van de sadhaks, zichzelf te doen gelden en haar wegen, de Ashram belasteren en het respect aantasten voor de Moeder en mijn werk zoveel mogelijk bederven. Het kan hierin niet werkelijk slagen, maar het kan moeilijkheden geven, en ik zie niet, waarom ik het zou tolereren. Als zij niet bewust was van wat zij aan het doen was of van de kwade Kracht, die haar gebruikte, dan is hoe eerder zij bewust wordt, hoe beter.

Arrogantie, gewelddadigheid en zelfbevestiging zijn altijd de vloek geweest van X's karakter. Maar in haar relatie met de Moeder moeten deze dingen gaan. Zij moet leren om haar wil niet op te leggen aan de Moeder, maar Moeder's wil in alles te accepteren zonder oppositie of gemompel. Dat is het hoofdpunt. Wanneer zij deze oplossing niet neemt, zal zij altijd doorgaan, zoals zij gedaan heeft en terugvallen in opstanden en dat zal geen goed voor haar brengen. In het kort moet zij, hoe moeilijk het zou kunnen zijn voor haar natuur, zelfovergave leren aan het Goddelijke. Een "bhakti", die alles van het Goddelijke claimt en zichzelf niet geeft, is geen werkelijke bhakti.

Ik wijs op enige dingen ---

Er zou geen lawaai en geschreeuw en gewelddadige hardnekkigheid moeten zijn, wanneer iets gebeurt, dat ze niet wil. Er zou geen gebrek aan respect, agressiviteit of constante tegenstelling moeten zijn. Wanneer zij met de Moeder spreekt. Wanneer zij iets heeft voor te stellen, dan kan ze het rustig doen en zonder geweld. En zij moet Moeder's beslissing accepteren in alle zaken.

Zij zou de Moeder's tijd moeten respecteren en het zware werk, dat zij moet doen. Er is haar toegestaan, dat zij de Moeder vaak in de dag ziet, maar zij moet het privilege niet misbruiken door onnodig Moeder's tijd te verspillen. Er is een zware belasting op de Moeder, die haar geen tijd toestaat om te rusten en zij moet de belasting niet laten toenemen.

Bij haar werk boven moet zij proberen om in harmonie te zijn met de anderen en geen oorzaak van verstoring en ongemak. Zij zou zichzelf niet overal naar voren

moeten duwen en een positie innemen, die niet geautoriseerd is door de Moeder. Ik refereer speciaal aan haar tussenkomst boven aan de trap, wanneer de Moeder pranam geeft aan de sadhaks. Tussenbeide komen, met mensen spreken, en hen instructies geven is niet in haar gebied en verstoort alleen Moeder's werk.

In haar gesprek met sadhaks en bezoekers zou zij zich moeten onthouden van roddels van een slechte soort of van een zwart beeld scheppen van de Ashram, wat een slechte indruk maakt op diegenen, die recent gekomen zijn en geen persoonlijke ervaring hebben van hoe dingen zijn, en op mensen van buiten. Er zouden geen aanvallen moeten zijn op de Moeder of beschuldigingen tegen haar. Dat alles is schadelijk en ik wil het veranderen.

Dat is genoeg voor het heden; maar het is een massale verandering in haar attitude en gedrag, die ik van haar eis. Wanneer zij bereid is om een ferme resolutie te maken om van deze gewoonten af te komen en de resolutie te behouden, zal alles goed zijn. Wanneer zij niet bereid is, waarom is zij dan hier en wat is de betekenis van haar beleden bhakti voor mijzelf of voor de Moeder?

P.S. Leg dit alles zorgvuldig uit aan X. Het zou het beste kunnen zijn om een vertaling te maken van deze brief en het aan haar te geven om het bij haar te houden.

23 mei 1944

*

Ik voel me vandaag erg rusteloos. Ik wil de Moeder naast me op ieder moment; zonder haar aanwezigheid kan ik dit lichaam niet dragen. Wat is het nut, wanneer zij er niet in is? Ik wil eten opgeven vanaf vandaag --- ik zal alleen weer eten, wanneer de Moeder naar me komt.

Je kan niet vooruitgaan of de Moeder bereiken, wanneer je toegeeft aan dergelijke grillen als niet eten. Gehoorzaamheid aan de regels van het leven, die neergelegd zijn door de Moeder, is de eerste noodzaak.

*

Gericht zijn op de Moeder is oké en haar roepen --- maar er is meer nodig; daarvoor is alleen het eerste nodig. Er moet ook een volledige zelfgave en overgave zijn. Bijvoorbeeld je eigen grillen volgen is niet het juiste --- bijv. dit idee, dat stoppen met eten de juiste manier is om af te komen van verlangens --- het is absurd, want men zou kunnen vasten en nog vol verlangens zijn. Je weet, dat de Moeder en ik deze soort zelfversterving afkeuren en toch breng je het op bij het minste excuus en wil het volgen. Deze en ander aandringen zijn je eigen grillen, die je moet leren op te geven. Wat de verlangens betreft, is het de juiste manier om een oprechte aspiratie te hebben en de Moeder's kracht aan te roepen om in je te werken. Wanneer het Moeder's licht en de Moeder's kracht in je werken, zullen ze je alles laten zien, dat in je veranderd moet worden en zullen het veranderen, onder voorwaarde, dat je je oprechte en volle instemming zal geven.

*

Hoe kan ik leven om de Moeder gelukkig te maken? Zou leven in verdriet en wanhoop haar plezieren; ik denk niet, dat zij wil, dat ik terneergeslagen ben. Moge zij deze dingen buiten me werpen. Ik wil gelukkig naast haar leven.

Het is helemaal de Moeder's wens of wil niet, dat jij of wie dan ook in verdriet en wanhoop zou blijven; wat ze graag wil, is, dat je in haar zou vertrouwen en gelukkig en opgewekt bent.

Dat is, wat de Moeder wil, dat je altijd dicht bij haar zou blijven in een innerlijke blijheid van het hart en uiterlijk geluk van het leven.

*

Het is heel verrassend, dat je zo volledig de intentie van mijn brief verkeerd neemt. Ik beschouwde niet, wat je schreef als een klacht tegen X en er is niets geschreven vanuit dat gezichtspunt in mijn antwoord. Je schreef, dat wat gebeurde met X je volledig boos gemaakt had, je twijfels opgebracht, een constante bron geweest van intimidatie voor je denkvermogen, dat het een van de hoofdbronnen was van je moeilijkheden en een bijdragende reden aan je wens om weg te gaan. Ik gaf, wat het enige ware antwoord was, dat dit alles verkeerd was vanuit spiritueel gezichtspunt --- dat je niet zou moeten toestaan, dat een ander's moeilijkheden zich voegen bij die van jezelf en je boos maken en je van het rechte spirituele pad drijven --- en ik gaf de reden, omdat iedere sadhak zijn eigen weg heeft en zijn worstelingen en moeilijkheden en zij houden zichzelf alleen bezig met zichzelf en de Moeder. Dat is een principe, waar we altijd op gestaan hebben en we hebben het aan velen geschreven. Ik zie niet, waarom mijn schrijven aan je ervan je abhiman zou laten voelen en je laten afkeren van de Moeder.

Wanneer het het familiebesef is, dat je belangrijkste struikelblok is, is het nog meer reden, waarom je het resoluut weg zou moeten duwen van je --- niet er ofwel aan vastklampen of toestaan, dat het zich aan je vastklampt. Toen ik zei, dat er geen reden was om je verontrust te voelen door X's moeilijkheden, bedoelde ik geen spirituele reden --- vitale emotionele redenen, gehechtheden hebben geen waarde in de Yoga. Het zou moeilijk kunnen zijn om van gehechtheden af te komen, maar het moet gedaan worden; anders zullen ze je lastigvallen en je niet toestaan om vooruit te gaan.

Wanneer het mogelijk was geweest, dan had Moeder je verwijderd uit het huis. Maar hoe dan ook, fysieke afstand, niet in dezelfde plaats zijn of hetzelfde huis, is niet voldoende om een gehechtheid te vernietigen. Het is een inwendige verbinding en alleen een inwendig middel kan er vanaf komen. Wanneer je niet wil, dat anderen in het huis claims op je leggen vanuit familiegezichtspunt, dan zou het niet onmogelijk moeten zijn om hen het te laten begrijpen. Het is, wat anderen in overeenkomstige omstandigheden gedaan hebben.

Ik schreef je, wat ik deed om je aan te duiden, welke attitude een sadhak moet innemen in de moeilijkheid, waarover je naar me schreef. Het betekent niet, dat onze hulp en ondersteuning niet met je zijn in je moeilijkheden. Iedereen's moeilijkheden, de jouwe net zoveel als ieder ander's, zijn de zorg van de Moeder en het is een dwaling om te veronderstellen, dat zij geen zorg heeft en onverschillig is over hen. Haar hulp is er voor je en je moet je niet van haar afkeren in onbegrip en abhiman of het weigeren. Wanneer je worsteling moeilijk voor je is, is er meer dan ook een reden, waarom je je zou moeten vastklampen aan onze handen voor hulp om uit hen te geraken en hen niet om enige reden laten gaan.

De Moeder's Attitude naar Ruzies tussen de Sadhaks

Wanneer ook ik iets fout doe, zoals mijn recente ruzie met X, krijg ik bij de Pranam dezelfde droge reactie van de Moeder. Later zegt zij dan, dat er geen verschil was met

haar gebruikelijke uitdrukking en attitude. Hoe kan het zo zijn? Welke helderheid kan er onder deze omstandigheden komen van het denkende denkvermogen of de psyche?

De psychische helderheid zou je verteld hebben, dat de Moeder niet graag een leugen wilde vertellen en dat, wanneer zij zegt, dat zij niet verteld heeft, dat je moet gaan en dat er niets in haar denkvermogen was, behalve om je hulp en sterkte geven, omdat ze zag, dat je verstoord was, moet zij je de waarheid vertellen en het was je eigen observatie of de gevolgtrekking, die je ervan maakte, die foutief was --- omdat het denkvermogen en de kleuring, die aan dingen gegeven wordt, niet onfeilbaar zijn --- speciaal, wanneer er een verstoring is in het vitale. Ik weet niet, wat je bedoelt met Moeder's reactie in de ruzie met X, omdat ik kan getuigen, dat toen zij van de affaire hoorde (voordat je er helemaal over schreef), zij X de schuld gaf en helemaal geen gevoel had van strengheid of ongenoegen tegen je. 7 Mei 1934

*

Ik moet zeggen, wat ik vaak aan mensen geschreven heb, dat het onmogelijk is voor ons om een kant te kiezen in een botsing tussen sadhaks of de rol aan te nemen van rechter of scheidsrechter of van verdediger van de ene partij tegen de andere. Eerder probeerde de Moeder gewoonlijk tussenbeide te komen of te verzoenen, maar we vonden, dat dit alleen het meningsverschil levend hield en het ego voedde van de sadhaks. In de meeste gevallen gaan we over alle ruzies en botsingen in stilte en bijna alle sadhaks zijn opgehouden met schrijven over hun conflicten, omdat zij geen antwoord krijgen. Ik heb een of twee keer naar X geschreven, terwijl ik elke discussie vermeerde van de voordelen van een dispuut, om hem alleen te beïnvloeden om dingen te beschouwen vanuit een algemeen en onpersoonlijk standpunt om hem zo voor te bereiden om dat van de persoon en ego op te geven. Ik bracht geen persoonlijke opinie of beoordeling over voor of tegen deze of die persoon. Je moet niet verwachten, dat ik een andere attitude inneem. Dit is een plaats, die bedoeld is voor Yoga en sadhana; persoonlijke relatie van het vitale soort met hun attracties en afkeren, ruzies en verklaringen en verzoeningen behoren bij het gewone leven en natuur.

Al deze botsingen, die opkomen, wanneer je ook mengt met X, komen van zijn zwakheid en de jouwe. Ik heb je geen enkele regel opgelegd om hem niet te ontmoeten; maar ik heb je geadviseerd om geen enkel gebied te geven voor de zwakheid, die je jezelf hebt toegestaan en die er evident is in je. Zowel jij als X zijn leerlingen voor me en ik moet met ieder omgaan op de manier, die het beste voor hem of haar is. Ik heb geen nadruk gelegd op je zwakheden en defecten, ik heb je tijd gegeven om ze zelf uit te vinden en hen te boven te komen, want dat is de beste manier. Ik heb de zijne aangeduid aan X, toen hij klaar was om hen te erkennen. Het is jammer, dat je zou botsen, wanneer je ook een beetje samenkomt, maar je weet zelf, waarom het zo is. Zolang als er enige vitale zwakheid blijft, kan het niet anders zijn. Het kan zeker niet verholpen worden door "zich te onderwerpen aan zijn eisen en zijn ego".

16 November 1935

*

Ik ben nogal verrast door je beschrijving van de mensen, die minachting laten zien naar je toe. Wanneer we X er buiten laten, die niet in het geding is, is er niemand, die met je werkt, die ver gevorderd is in de sadhana of door de Moeder beschouwd wordt als specialer haar eigen dan anderen. Je bent zeker zoveel haar eigen als ieder ander

in de keuken; zij heeft je altijd in bezit gehad als haar kind en kleine ster en wat kan iemand meer zijn dan dat? Ik zie daarom geen reden, waarom je er zoveel om zou geven, wanneer iemand zich niet goed met je gedraagt. Ik heb je al verteld, dat de mensen in de Ashram --- het is zelfs waar voor diegenen, die innerlijke ervaringen hebben en enige opening --- nog niet vrij zijn in hun uiterlijke zelden van het ego en verkeerde ideeën en verkeerde bewegingen. Het heeft geen nut om daardoor verdrietig of gedepimeerd te worden. Wat je moet doen, is alleen op de Moeder gericht zijn en terwijl je op haar vertrouwt stil vooruit te gaan met je werk en sadhana tot de tijd, wanneer de sadhaks voldoende ontwaakt zijn en veranderd om de behoefte te voelen van een grotere harmonie en vereniging met elkaar. Laat alleen je spirituele verandering en voortgang van belang voor je zijn en vertrouwd daarvoor geheel op de Moeder's kracht en haar genade, die met je is --- laat dingen of mensen je niet verstoren, --- want vergeleken met de waarheid vanbinnen en de reis naar het volle Licht van het Moeder's Bewustzijn hebben deze dingen geen belang.

6 December 1935

*

Het is voor de Moeder niet mogelijk om persoonlijk in deze zaken tussenbeide te komen. Eerder probeerde zij gewoonlijk tussenbeide te komen en zaken te regelen, maar het enige resultaat was, dat zij verwijten en misbruik kreeg van beide kanten en beschuldigen van partijdigheid en onrechtvaardigheid en de ruzies namen tienvoudig toe. Gedurende een lange tijd is dat opgegeven. Wanneer we weer begonnen om tussenbeide te komen in botsingen tussen huisgenoten en collega's, zou de hele tijd daarin doorgebracht moeten worden en de Ashram zou een kokende ketel worden van vetes en aanvaringen. Deze dingen kunnen alleen verdwijnen, wanneer de sadhaks volle sadhaks worden in hun bewustzijn en temperament, leren, hoe gelijkmoedigheid te houden in alle omstandigheden en rekening met elkaar te houden. Alleen een lange stille spirituele druk kan daarnaar helpen --- niets anders is van enig nut.

4 September 1937

*

Je moet herinneren, wat ik eerder aan je schreef, dat de Moeder wil, dat je stil blijft en je werk zo goed doet als je kan onder de omstandigheden zonder jezelf toe te staan om boos te worden door deze dingen. Enige verbetering in de condities van het leven of het werk in de Ashram hangt af van iedereen, die probeert om vooruit te gaan en vanbinnen te openen voor het ware bewustzijn, vanbinnen spiritueel te groeien en niet te geven om de fouten of het gedrag van anderen. Er kan geen verandering komen door uiterlijke middelen; om deze reden is de Moeder lang opgehouden om uitwendig tussenbeide te komen in de botsingen en meningsverschillen tussen sadhaks. Laat ieder inwendig vooruitgaan en alleen dan zullen de uiterlijke moeilijkheden verdwijnen en verwaarloosbaar worden.

21 April 1938

*

Ieder heeft zijn eigen weg om sadhana te doen en zijn eigen benadering naar het Goddelijke en hoeft zichzelf niet lastig te vallen over hoe anderen het doen; hun succes of mislukking, hun moeilijkheden, hun waandenkbeelden, hun egoïsme en ijdelheid zijn in haar zorg; zij heeft een oneindig geduld, maar dat betekent niet, dat zij hun defecten

goedkeurt of hen ondersteunt in alles, wat zij zeggen of doen. De Moeder neemt geen kant in een ruzie of antagonisme of dispuut, maar haar stilte betekent niet, dat zij goedkeurt, wat zij zouden kunnen zeggen of doen, wanneer het ongepast is. De Ashram of het spirituele leven is geen stadium, waarin sommigen een prominent moeten zijn of een leidend deel innemen of een gebied van competitie, waarin men een claim heeft of zich rechtmatig kan beschouwen als superieur aan anderen. Deze dingen zijn de uitvindingen van de gewone menselijke attitude naar de wereld en de neiging om het over te dragen naar het leven van de sadhana, maar dat is niet de spirituele waarheid van dingen. De Moeder tolereert alles; zij verbiedt geen enkele kritiek van de sadhaks over elkaar, noch geeft zij deze kritiek enige waarde. Alleen wanneer de sadhaks de futiliteit zien van deze dingen vanaf het spirituele niveau, kan er enige hoop zijn, dat zij op zullen houden.

In al deze dingen is er niets, dat een mens uit het spirituele leven behoort te drijven of hem laten weggaan van zijn Goeroe. Het lijkt me, dat alleen de Goeroe kan beslissen, of men geschikt is of niet; een tegengestelde opinie accepteren van iemand anders op dat punt lijkt me absurd en ernaar handelen een belediging tegen zijn eigen ziel; zichzelf ongeschikt beoordelen en daarop handelen is hoogst gevaarlijk, want deze beoordeling zou hoofdzakelijk een aanval van depressie kunnen zijn of een vitale verstoring, die de zelfspot van het tamasische ego omhoog brengt. Als ik niet zou zien, dat je vooruit kon gaan in je sadhana of geen enkele vooruitgang gezien had, dan had ik je niet hardnekkig gevraagd om door te gaan, noch zou ik je nu brief na brief schrijven (ik schrijf naar niemand anders) om je moeilijkheden tegemoet te gaan.

De Moeder en de Bevrediging van Verlangens

X zei in de klas, dat men geen verlangen zou moeten hebben om iets te bezitten, maar wanneer er iets komt, dan kan men het accepteren. Wanneer iemand je bijvoorbeeld een snoepje aanbiedt, dan kan je het eten.

Hoe kan een dergelijke regel standhouden? Veronderstel, dat er iemand komt, die je vlees en wijn aanbiedt, kan je het dan accepteren? Klaarblijkelijk niet. Er zouden honderd andere voorbeelden gegeven kunnen worden, waar de regel geen standhield. Wat de Moeder je geeft of toestaat, kan je nemen.

Mijn geloof is, dat men niets zou moeten accepteren, behalve van wat de Moeder geeft of toestaat. Wanneer men aangevallen wordt door een impuls en het ziet opkomen, zou men het moeten laten spreiden, zover als het wil, en de Moeder vertellen om het om te vormen.

Wanneer je dat doet, zou de impuls zover uitspreiden om greep op je te krijgen en over je te heersen. Wanneer een verkeerde impuls komt, moet je het weigeren, zo gauw als je er gewaar van wordt.

24 Maart 1933

*

Wanneer je verlangens geweigerd moeten worden, waarom bevredigt de Moeder hen dan soms?

Jij bent het om er vanaf te komen. Wanneer de Moeder hen niet bevredigt en de sadhak hen houdt, zullen ze alleen sterker worden door onderdrukking van vanbuiten. Iedereen moet met hen omgaan van vanbinnen. 4 September 1933

*

Soms komen dingen, die ik wil, naar me toe op een verrassende manier. Maar waarom krijg ik niet van de Moeder, wat ik wil? Iemand vertelde me, dat het universele Goddelijke geeft volgens een universele wet. Maar met de Moeder is het haar Wil, die geeft of weigert afhankelijk van wat goed voor ons is.

Maar wat je van de Moeder wil, komt niet door een aantrekking in het vitale --- het kan alleen komen door vertrouwen en overgave --- de psyche, die het denkvermogen en het vitale zuivert van al het verkeerde verlangen. Juli 1934

*

Ik heb soms een verlangen om leuke dingen te eten, en nu voel ik dit verlangen, zoals ik het nooit eerder gevoeld heb. Wat ervoor te doen?

Het enige om ervoor te doen, is om het verlangen weg te gooien. Het is absurd om enige dierlijke hebzucht als deze toe te staan om op te komen en het hele bewustzijn te verduisteren. Je bent hier niet gekomen om leuke dingen te eten en Moeder is niet verplicht om ze te geven. In feite is het, wanneer je dergelijke verlangens hebt, een erg goede reden om ze niet aan jou te geven, omdat het alleen het verlangen zou voeden. Kom eens en voor altijd van deze bewegingen af. Laat het ware bewustzijn groeien en deze dingen weigeren. 22 September 1934

De Moeder en de Controle van Seksueel Verlangen

Wanneer een persoon hier is vanaf de kindertijd, is het waar, dat hij geen seksuele moeilijkheden heeft?

Het is niet automatisch waar --- het is alleen mogelijk --- maar op voorwaarde, dat hij volledig onder de invloed komt van de Moeder, niet te open is voor de atmosfeer van de andere sadhaks, die het hebben, niet van streek raakt op de kritische leeftijd en niet zichzelf van streek maakt door het lezen van erotische literatuur, enz. Er is niemand, die al in staat geweest is om dat allemaal te doen. 8 November 1933

*

Na het innemen van de positie van getuige, voelt men zich gesterkt om het te veranderen in die van gouverneur in zaken van seks.

Dat is goed. De Moeder legt er de nadruk op om seks moeilijkheden uit de sadhaks te laten gaan --- omdat het een groot obstakel is. Dus het moet gaan. 29 Oktober 1934

*

Wat maakt het uit als ik geen volmaakte Brahmacharya heb?

Het is heel belangrijk voor de Moeder, zelfs als het voor jou niet uitmaakt. Het is een deel van wat zij vraagt van allen, zodat het werk gedaan zou kunnen worden.

Wanneer ik volledig zuiver wordt, dan zou ik samen kunnen smelten met de Moeder, maar dan zou er geen opwinding over zijn.

Er zouden veel dingen over zijn, die beter zijn dan opwinding,
Wil je voor de opwinding leven, niet voor de moeder?

2 December 1936

*

Ik vind, dat na verscheidene jaren de sekshonger opnieuw in me ontwaakt is en schreeuwt om bevrediging. Wat is het nut, dat ik een langzame marteling onderga? Omdat niets anders slaagt, stel ik de uitputting voor van dit complex, dat op de een of andere manier gevormd is.

De Moeder heeft je de Waarheid al verteld over dit idee. Het idee, dat door volledig toegeven aan de sekshonger het beëindigd zal worden en voor altijd verdwijnen, is een misleidend voorwendsel, dat aangeboden wordt door het vitale aan het denkvermogen om sanctie te verkrijgen voor zijn verlangen --- het heeft geen andere raison d'être of waarheid of rechtvaardiging. Wanneer een af en toe toegeven het seksverlangen laat sudderen, zou een volledig toegeven je alleen in zijn moeras laten zinken. Deze honger, zoals alle andere honger, houdt niet op door tijdelijke bevrediging; het vernieuwt zichzelf na een tijdelijke opschorting en wil weer toegevendheid. Noch concessies, noch verzwelgen zijn de juiste behandeling ervoor. Het kan alleen gaan door een radicale psychische weigering of een volledige spirituele opening met de toenemende neerdaling van een bewustzijn, dat het niet wil en een waarachtigere Ananda heeft.

23 April 1937

U zegt, dat fysieke seksactie vermeden moet worden met alle middelen. Waarom zo strikt, terwijl vitaal-fysieke misstappen getolereerd worden?

Omdat de fysieke actie een wet breekt, waarzonder de Ashram niet kan standhouden en het werk niet gedaan kan worden. Het is geen persoonlijke zaak, maar een slag, die gericht is op juist de ziel van het Moeder's werk.

Buiten geven de sadhaks toe en krijgen een kind, bijv. X en anderen. Moeder keurt het af en de man, die het doet, heeft niet langer dezelfde genade als eerder, maar hij is niet in de Ashram en zijn misstap kwetst alleen hem en zijn vrouw.

2 Augustus 1937

Ongemak in Mengen met Anderen

Wanneer ik me meng met X, ervaar ik enig ongemak, maar ik krijg ook enig plezier. En wanneer ik me met teveel mensen meng, dan voel ik ook enig innerlijk ongemak. Wat zou ik moeten doen?

Observeer zorgvuldig de mensen met wie je een ongemakkelijk gevoel hebt en vertel het de Moeder. Het ongemak en het plezier kunnen samengaan, omdat zij twee verschillende bewegingen zijn in verschillende delen van je. Moeder vraagt je niet om een mentale beoordeling van mensen, maar eenvoudig met wie je dit ongemak *voelt*.

29 November 1932

Het Moeder's Advies over Enkele Praktische Zaken

Het is niet zonder reden, dat de Moeder dergelijke aanwijzingen geeft --- over niet naar huis gaan na 9 uur zonder een sadhak om je te vergezellen. Het is, omdat er veel mensen van een slecht karakter zijn, die rond die tijd buiten zijn, en wanneer vrouwen rond die tijd naar buiten gaan, dan wordt verondersteld, dat zij vrouwen zijn van slecht karakter, zodat alles kan gebeuren. Zelfs voor negen uur, na het vallen van de avond, is het veel veiliger om niet alleen naar buiten te gaan.

Er zouden minder moeilijkheden zijn, wanneer de sadhaks leerden volgens de Moeder's aanwijzingen te handelen en niet volgens hun eigen ideeën of besef van gemak.

Juni 1933

*

Moeder gaf je acht roepies, drie roepies voor zakgeld en vijf roepies voor welke uitgaven dan ook, die je zou kunnen hebben voor het koken of in verbinding ermee of voor wassen, omdat je het niet gaf aan de Dhobi (wasman). Omdat je zei, dat je geen zakgeld wilde, onderdrukte zij de drie roepies en gaf je de Rs. 5, wat geen zakgeld was, maar een verblijfsvergoeding voor andere doeleinden. Ik zie niet in, waarom het je zo boos zou maken. Wanneer je het niet begreep, of niet wilde, dat dit onderscheid opgehouden werd, had je het aan de Moeder kunnen vertellen en de vijf roepies terug kunnen sturen of haar anders kunnen vragen, waarom ze wilde, dat je Rs. 5 bij je had. Deze gewelddadige aanvallen van wanhoop of opstand door triviale moeilijkheden als deze zijn niet de juiste weg om ze tegemoet te treden. Moeder had niet de minste intentie om je te schaden of je afzijdig van haar te houden. Waarom kan je niet meer vertrouwen hebben en haar crediteren met een redelijk denkvermogen en lieflijke intenties, zelfs als je op het moment faalt om haar doeleinde te zien in een actie? Dit was een volmaakt redelijke opstelling --- wanneer je het niet wilde, hoefde je het haar alleen te vertellen. Herstel jezelf en ga terug naar de ware attitude, waarin je dingen eenvoudig en natuurlijk kan zien; sta jezelf niet toe om van het spoor af geslingerd te worden door suggesties van de oude soort. De enige zekere basis, waarop je kan gaan, is een stil denkvermogen en vertrouwen in jezelf en de Moeder. 1 Oktober 1933

*

Ik maak geen enkele tekening of schildering, die gebaseerd is op inspiratie van de Natuur, omdat ik er heden ten dage niet naar geneigd ben. In plaats daarvan voel ik een beweging in mijn innerlijke wezen, waarin ik aspireer naar de goddelijke Waarheid om zich te manifesteren door mijn kunst; wanneer deze beweging gaande is, zie ik wazige vormen in een variëteit van kleuren naar beneden komen, maar het wordt verstoord door een of andere mentale beweging. Ik wacht op de aspiratie van vanbinnen en doe geen enkel werk tot dan. Is het noodzakelijk voor me om enig praktisch werk te doen om in aanraking te blijven met tekenen?

Natuurlijk kan men iedere dag een beetje studiewerk doen.

Moeder plaatst je voortdurend in relatie met een wereld van ware harmonie en je voelt, dat het probeert om naar beneden te komen --- maar je moet je denkvermogen erg stil houden om het te ontvangen.

3 December 1933

*

Ik ging naar de markt met X, omdat hij een polshorloge wilde kopen. Hij kocht er een op krediet en beloofde om het bedrag aan me te sturen binnen vier dagen, nadat hij Madras bereikte. Omdat hij het geld niet stuurde, leende ik het noodzakelijke bedrag van Y en betaalde de winkeleigenaar. Ik heb een herinnering gestuurd aan X, maar in de toekomst zal ik geen dergelijke geldtransacties met hem hebben.

Ja. Moeder keurt niet alleen af, dat sadhaks in schuld komen, maar zij vindt het ook niet leuk, dat zij verantwoordelijk zijn voor of moeten betalen voor de schulden van anderen. 6 Januari 1934

*

Moeder keurt niet af, dat je een boek schrijft --- zij vindt het niet leuk, dat je er zo verloren in bent, dat je niets anders kan doen. Je moet meester zijn van wat je doet en niet in bezit ervan. Zij keurt nogal goed, dat je het boek afmaakt en aanbiedt op je verjaardag, wanneer dat gedaan kan worden. Maar je moet er niet door meegesleept worden --- je moet in vol contact blijven met hogere dingen. 3 Mei 1934

*

Toen ik vroeg om een gemakkelijke stoel, bedoelde ik niet, dat ik plan om een gemakkelijke stoel sadhana te doen. Ik vroeg het, omdat heden de druk van de sadhana zo sterk en vurig is, dat ik gedwongen wordt om gedurende uren voortdurend te zitten en mijn hoofd wordt zo zwaar. Vertel me alstublieft, wat ik moet doen.

Wat de Moeder bedoelde, was, dat deze meditatie op een gemakkelijke stoel, die zo algemeen is in de Ashram, een nieuw iets is voor haar en zij vindt het een nogal tamasische gewoonte. Er kan geen bezwaar zijn tegen een lange zit of rust, wanneer je het nodig hebt. 20 September 1934

*

Zeer vaak is er een dergelijke druk van de sadhana, dat ik niet kan gaan liggen op mijn bed. Dan zit ik op gedurende uren. Denkt u, dat het juist is om me een gemakkelijke stoel te geven, zodat ik zowel kan antwoorden op de druk van de sadhana als de behoefte vervullen voor de rust?

Moeder gelooft niet erg in een gemakkelijke stoel sadhana.

In feite is er, denk ik, geen gemakkelijke stoel. Maar je kan het hoe dan ook aan X vragen. Maar hij heeft enige dingen, die op het bed geplaatst kunnen worden, zodat je daar kan zitten, in plaats van te liggen. 1 Oktober 1935

*

Ik wil afkomen van mijn voortdurende pijn en slapeloosheid. Zullen asana's me waarschijnlijk helpen? Een boek, dat ik heb, spreekt hoog over de hoofdstand, shirshasana, maar ik ben bang om het te doen als gevolg van zwakke ogen. Wat denkt u?

Moeder denkt, dat de shirsasana niet veilig is voor je ogen. Terwijl enkele van deze asana's eenvoudig zijn en veilig, zijn andere het niet; zij vereisen training van het lichaam of beoefening onder het oog van een expert. Het zou niet verstandig voor je kunnen zijn om ze op te nemen op een amateuristische manier. 5 Juni 1938

Imitatie van de "Grote Sadhaks"

Wanneer ik X's recente gedrag beschouw, heb ik de helft van het respect verloren voor hem. En wanneer ik anderen dingen beschouw, die door hem gedaan zijn, is het nog meer zo. Mensen zullen geen hardwerkende sadhak volgen, zoals Y of Z; zij zien, wat de welbekende grote sadhaks doen. Wanneer zij X zien spreken tegen de C.I.D. man, alsof het zijn oudste vriend was of zijn eigen keuken houdt, waar hij zijn bekenden en vrienden uitnodigt; wanneer zij A vrijelijk kranten zien lezen, naar hotels gaan en met iedereen praten, dan voelen zij zich natuurlijk gerechtvaardigd om hun voorbeeld te volgen. En wanneer deze mannen, ondanks hun gedrag, inwendig en uitwendig veel meer dan anderen krijgen, denk ik niet, dat mensen de schuld kunnen krijgen om te doen, zoals zij doen.

Wie krijgt? Hoe krijgt A meer inwendig dan anderen? X krijgt niet meer, hij ontvangt meer --- wanneer andere een gelijke ontvankelijkheid hadden, zouden zij zoveel als hij krijgen, en sommigen krijgen overvloedig.

Of weer, wanneer B of C prefereert om niet naar de Dining Room te komen, waarom zouden dan anderen hun voorbeeld niet volgen? Hoe dan ook, de Gita's zin is van toepassing: *yad yad ācarati śreṣṭhas tad tad evetaro janah.*²⁶ Wanneer een welbekende grote sadhak zich los rond beweegt, dan hebben de gewone sadhaks enkele goede voorbeelden om te volgen.

De Moeder heeft nooit A, C of X opgesteld als grote sadhaks en voorbeelden voor anderen om te volgen --- wanneer mensen het doen, is het hun eigen dwaling en hun eigen verantwoordelijkheid. Zelfs B kan niet in alles geïmiteerd worden, ofschoon hij een erg goede sadhak is. Maar dat hij niet buiten de centrale compound gaat, is gesanctioneerd door de Moeder vanaf de eerste tijden, omdat het zijn spirituele behoefte was. X's ene verdienste als een sadhak is, dat hij volledig passief is voor de Moeder en alles, wat zij hem geeft, zonder vraag ontvangt. Wat betreft zijn aparte keuken, is het de Moeder's opstelling voor hem, niet zijn eigen. De vrienden, die hij daar ontvangt, zijn mensen, die een grote devotie voor de Moeder hebben of zoeken naar licht, de andere komen hier niet, ofschoon sommigen het nog zouden doen. D laat altijd adoratie zien voor de Moeder en mij --- zij heeft ons altijd gekend, sinds de Moeder voor het eerst naar India kwam. Zelfs deze keer heeft X geweigerd haar in zijn huis te hebben, dus werd zij in E's geplaatst. Het is geen slechte vooruitgang voor een man, die hier alleen een beetje meer dan jaar geweest is en toen hij kwam, een duizend bindingen met de wereld had. Het is ook iets, dat een man, die al gemarkeerd is door sommige van de grootste Engelse schrijvers van de dag als een gelijke van Keats en Shelly, alle publicatie en alle roem zou moeten verzaken en alleen schrijven voor mijzelf en de Moeder en de sadhaks. Ik weet, hoe onmogelijk een dergelijke verzaking zou zijn voor de meeste dichters en schrijvers en het lijkt me, dat het op zijn krediet geplaatst zou moeten worden als tegen elke zwakheid, welke hij nog niet in

²⁶ *Wat de Beste ook doet, dat brengt het lagere soort mens in praktijk.* Gita 3.21

staat was om teboven te komen. Wat dat betreft, wie is hier in staat geweest om binnen een jaar of twee van sadhana's perfect te worden? Zelfs niet de grootste heiligen of Yogi's.

Het hele idee van grote sadhaks en imitatie van hen is in feite een fout. Niet anderen imiteren, maar Moeder's wil in gedachte houden en het proberen te volgen, wordt gevraagd van de sadhaks. Wanneer enige sadhak geïmiteerd had moeten worden in uitwendige actie, dan zouden het zeker Z en Y moeten zijn, niet A of C!! Maar waarom zouden zij willen imiteren? Gehoorzaamheid aan de Moeder is de regel van de sadhana, geen imitatie van A of C. Wat de zin van de Gita betreft, is het een verklaring van wat er in de wereld gebeurt, geen regel voor de Yoga en de *śreṣṭha* is niet de Yogi, maar diegenen, die sociaal de eerste, eminente en leiders zijn.

17 Augustus 1934

*

Wiens werk is het, wanneer het niet het Moeder's werk is? Alles, dat je doet, moet je doen als de Moeder's werk. Al het werk, dat gedaan wordt in de Ashram, is het Moeder's.

Al die werken, meditatie, Conversations lezen, Engels studeren, enz. zijn goed. Je kan elk van hen doen en toewijden aan de Moeder.

Meditatie betekent jezelf openen naar de Moeder, concentreren op aspiratie en haar kracht aanroepen om te werken en je te transformeren. 18 September 1932

*

Al het werk in de Ashram is het Moeder's

12 Februari 1933

*

Je kunt zoveel rust van het werk nemen als je nodig hebt.

Werk voor de Moeder in de Ashram

Alle Ashram Werk is de Moeder's Werk

Wanneer iemand in de Ashram probeert om een suprematie of dominerende invloed tot stand probeert te brengen over anderen, is hij verkeerd. Want het kan niet anders dan een verkeerde vitale invloed zijn en in de weg komen van Moeder's werk. Wanneer je zoiets voelt in iemand, heb je erg gelijk om het te weerstaan en de invloed weg te werpen; het accepteren zou slecht zijn voor zowel hem als jou.

Maar er zou geen ruzie of slecht gevoel moeten zijn of vasthouden van rancune of boosheid; want dat is ook niet goed voor beiden. . . .

Je moet herinneren, dat net zoals de Moeder je capaciteiten gebruikt en hen hun gebied geeft, zij in staat moet zijn om hetzelfde met de capaciteiten van anderen te doen. Wanneer zij de leiding geeft van een afdeling van werk aan de een, dan moet dat niet in de weg staan van haar consulteren of gebruiken van anderen. Aldus hebben X en Y de leiding over het bouwwerk, maar de Moeder consulteert Z ook door zijn wetenschappelijke kennis als een ingenieur en hij heeft het recht om suggesties te geven en kritieken of enige mogelijke verbeteringen aan te geven, ofschoon hij de leiding niet heeft. Zo heeft ook de Dokter niet de leiding over de apotheek, maar is hij geassocieerd met het medische werk en de Moeder maakt gebruik van zijn expert kennis en ervaring, wanneer ook noodzakelijk, of legt een geval van ziekte in zijn handen. Het moet hetzelfde zijn tussen jou en Z.

Het zou het beste zijn, wanneer je in het denkvermogen de ware regels van het werk vastzet en je eraan houdt; dan zal je geen moeilijkheid of last hebben.

Al het werk zou gedaan moeten worden onder Moeder's enkele autoriteit. Alles zou opgesteld moeten worden volgens haar vrije beslissing. Zij moet vrij zijn om de capaciteiten van ieder apart te gebruiken of tezamen volgens wat het beste is voor het werk en het beste voor de werker.

Niemand zou een ander lid van de Ashram moeten beschouwen of behandelen als zijn ondergeschikte. Wanneer hij de leiding heeft, dan zou hij de ander moeten beschouwen als zijn medewerkers en helpers in het werk en hij zou niet moeten proberen om hen te domineren of aan hen zijn eigen ideeën en persoonlijke grillen op te leggen, maar alleen toe te zien op de uitvoering van de wil van de Moeder. Niemand zou zich moeten beschouwen als ondergeschikte, zelfs als hij instructies moet uitvoeren, die door een ander gegeven zijn of onder supervisie het werk moet uitvoeren, dat hij moet doen.

Allen zouden moeten proberen om in harmonie te werken en alleen te denken, hoe het best van het werk een succes te maken; er zou niet toegestaan moeten worden, dat persoonlijke gevoelens tussenbeide komen, want dit is de meest frequente oorzaak van verstoring in het werk, mislukking of wanorde.

Wanneer je deze waarheid van het werk in gedachten houdt en je er altijd aan houdt, zullen moeilijkheden waarschijnlijk verdwijnen; want anderen zullen beïnvloed worden door de juistheid van je attitude en vlot met je werken. Of, wanneer door enige zwakheid of perversiteit in hen, zij moeilijkheden creëren, dan zullen de effecten op hen terugvallen en je zal geen verstoring of last voelen.

12 Oktober 1929

*

Wiens werk is het, wanneer het niet het Moeder's werk is? Alles, dat je doet, moet je doen als het Moeder's werk. Al het werk, dat gedaan wordt in de Ashram is het Moeder's.

Al die werken, meditatie, *Conversations* lezen, Engels studeren, enz. zijn goed. Je kan elk van hen doen en ze toewijden aan de Moeder.

Meditatie betekent jezelf openen naar de Moeder, je concentreren op aspiratie en haar kracht roepen om te werken en je te transformeren. 18 September 1932

*

Al het werk in de Ashram is het Moeder's

12 Februari 1933

*

Je kunt zoveel rust nemen van het werk, als je nodig hebt. De pijnen zijn evident van het zenuwstelsel en zijn waarschijnlijk het gevolg van enige weerstand voor of obscuriteit daar van de werking van de Krachten.

Wat je in het begin schrijft van je brief, lijkt een excessieve hechting aan te duiden aan een speciaal werk, dat van de D. R. [*Dining Room*]. Al het werk is het Moeder's en er zou geen hechting moeten zijn aan dit of dat, waaraan je gewend bent of aan de dingen of omstandigheden of mensen, die er aan gerelateerd zijn; want dat zou een besef van bezit aanduiden of vastklampen in het vitale. Het vitale zou volmaakt vrij moeten zijn en klaar om te werken of niet te werken, om in een veld te blijven of naar een andere te gaan, om het op een manier te doen of op een andere te doen, volgens de wil van de Moeder.

Ik vertrouw erop, dat je inderdaad de gelegenheid zal nemen van deze rust om een definitieve ommekeer te maken in je sadhana. Een volledige overgave van het denkvermogen en het vitale, zowel in het werk als in de sadhana is de ommekeer, die nodig is. Niet gehecht zijn aan zijn eigen ideeën, gevoelens of formaties, niet hen in de plaats stellen van diegene, die de Goddelijke Waarheid nodig vindt voor zijn werkingen, niet aan zijn sentimenten toegeven, geen persoonlijke preferenties hebben, of, wanneer men ze heeft, klaar zijn om ze weg te wuiven op ieder moment en zich te onderwerpen aan de Moeder's Wil, die de Goddelijke Kracht belichaamt, niet zijn eigen weg volgen, maar de hare; dit is de psychische onderwerping, die hoogst noodzakelijk is. Zolang als het er niet is, is een volle opening van de sadhana op het vitale en fysieke vlak bijna niet mogelijk. Doorgaan met de sadhana op zijn eigen manier en volgens de raadgevingen van het individuele denkvermogen en emotionele wezen, draagt je alleen over een kleine afstand --- het brengt je niet naar het doel. 15 September 1933

*

Ik moet je eraan herinneren, dat al het werk in de Ashram het Moeder's werk is en geen deel ervan is het persoonlijke bezit van enige sadhak. De Moeder kan ermee doen, wat zij ook denkt, dat juist is. Dit wordt ook gemakkelijk vergeten door jezelf en anderen. 7 Maart 1934

*

Mijn denkvermogen zegt, dat de hele wereld aan de Moeder toebehoort; al het werk behoort haar toe en wat er ook gedaan is met haar sanctie, wordt direct voor haar gedaan. Maar in de praktijk lijkt er een groot verschil te zijn tussen het werk, dat we allemaal voor haar doen en het werk, dat voor haar persoonlijk gedaan wordt. Wanneer ik direct voor de Moeder werk en zij zegt, "Ga en breng dit voor me", dan is mijn hart gevuld met een immense vreugde. Toch vind ik zeldzaam een gelegenheid om mijzelf in haar dienst te plaatsen.

Al het werk hier is voor de Moeder en er is geen verschil tussen haar persoonlijke werk en de rest van het werk voor de Ashram en alles kan gedaan worden met een gelijke vreugde. Het denkvermogen maakt het onderscheid. Dit betekent niet, dat al het werk, dat in de wereld gedaan wordt, het Moeder's werk is --- alleen dat, wat bewust gedaan wordt voor haar. 17 Maart 1936

*

Er is geen reden voor je om de Moeder te zien, noch is het de tijd ervoor. Noch is er enige ruimte voor discussie in deze zaak.

Er zijn twee dingen, die helder begrepen moeten worden. Het werk hier is het Moeder's en zij heeft het recht om haar orders te geven op welke manier zij ook wil en zij moeten gehoorzaamd worden. Niemand kan toegestaan worden om haar orders te negeren, hoe ook overgebracht, of staan op zijn eigen ideeën, wil of grillen. Wanneer je bereid bent om haar orders te respecteren en te gehoorzamen zonder voorwaarden te stellen, kan je toegestaan worden om het werk voort te zetten, anders moet je het onderbreken.

Ten tweede moet alle gewelddadigheid stoppen. Wanneer je in de Ashram wil blijven, moet dit soort gedrag ophouden. 18 Juli 1938

*

Je hebt beloofd, dat je de orders van de Moeder in het werk zou gehoorzamen. Moeder heeft je zelf de getypte instructies gezonden voor het werk met haar handtekening en een verklaring, dat het volgens haar instructies was. Je hebt ze terug gestuurd naar X, nadat je de Moeder's verklaring en handtekening had afgeknipt met een notitie, die zei, dat je deze literatuur niet wil. Dit is een directe handeling van trotsering van en ongehoorzaamheid aan de Moeder. Je moet ofwel de orders van de Moeder respecteren en gehoorzamen of het kan je niet toegestaan worden om het werk voort te zetten. 18 Juli 1938

*

- (1) Het is absurd om de certificerende handtekening te houden en met verachting de order te weigeren, die het tekent en certificeert. Je zei, dat je nooit gedetailleerde instructies ontvangen hebt en je zei, dat je orders en instructies zou gehoorzamen, die getekend zijn door de Moeder. Deze was opgesteld onder haar instructies en getypt na zorgvuldig onderzoek door haar en gecertificeerd en getekend door haar. Wanneer het opgesteld is onder haar aanwijzingen en getekend door haar, is de hele order de hare en moet zo beschouwd worden en gerespecteerd, zowel als gehoorzaamd. Zelfs een voorstel, dat opgesteld is door een ander, wordt haar order, zo gauw als het

geaccepteerd, goedgekeurd en getekend is door haar en moet zo beschouwd worden. In feite moeten departementale orders zelfs, wanneer ze niet door haar getekend zijn, beschouwd worden als de hare en gehoorzaamd worden, omdat zij door haar strenge onderzoek en goedkeuring gaan of gemaakt zijn onder haar algemene sanctie.

- (2) Je hebt goed werk gedaan, dat geapprecieerd wordt door de Moeder, maar dat autoriseert je nog niet om een onafhankelijke actie te claimen in je werk, die vrij van controle is. Er is en er moet een departementale controle zijn over alle secties van het werk en die controle is, door wie dan ook uitgevoerd, de Moeder's. Niemand, die directe leiding heeft over een sectie van het werk, heeft het recht om te kiezen, welke order hij wel of niet zal gehoorzamen, of te zeggen, dat hij helemaal geen orders gehoorzamen zal, tenzij ze direct van de Moeder komen.
- (3) Alle opstellingen voor het werk, die gemaakt worden voor het werk door de Moeder, moeten geaccepteerd worden door de werkers. De Moeder heeft je geïnformeerd, dat de opstelling voor Golconde bij Raimond's afwezigheid, overeengekomen tussen hem en de Moeder, is, dat X door zal gaan met de controle en supervisie en aanwijzing van al het werk voor de Moeder onder haar sanctie of orders. Niemand heeft het recht om aan deze opstelling te twijfelen of te handelen, zodat de uitvoering ervan moeilijk wordt of onmogelijk.

Wat de druk betreft, waarover je klaagt, ben je het zelf, die het noodzakelijk gemaakt heeft door recente weigeringen om orders te gehoorzamen en het toenemende geweld van je reacties. De Moeder heeft de verantwoordelijkheid en de allerhoogste en totale controle van al het werk en zij kan het niet toestaan, dat het onmogelijk gemaakt wordt of ineffectief op het pleidooi, dat haar orders niet de hare zijn, omdat ze niet direct door haar gegeven zijn. 19 Juli 1938

*

Wat is goed werk en wat is slecht of minder goed werk? Alles is Moeder's werk en gelijk in de Moeder's ogen.

Werk Doen voor de Moeder

Is er enig nut in het spenderen van geld door de Moeder en moeite nemen voor het nutteloze ongoddelijke mij? Ik geef haar overlast door juist mijn bestaan en ik ben helemaal niet goed.

Je hebt jezelf toegestaan om de oude verkeerde suggesties te accepteren --- voor een kleinigheidje --- en zo nogmaals in de verkeerde conditie gekomen. Je deed het werk voor de Moeder, veronderstel ik, niet voor jezelf --- om haar tevreden te stellen, niet om jezelf tevreden te stellen? Waarom zou je dan, als de Moeder tevreden was, zelf ontevreden zijn? Je zou deze keer ook begrepen moeten hebben, dat de Moeder's ideeën van wat goed is of niet, wat zal voldoen of niet, correcter zijn dan de ideeën van je denkvermogen erover, --- want je denkvermogen maakt zich altijd zorgen en kwelt zichzelf voor niets.

Verdrijf dat alles. Je weet door ervaring, dat het een valse weg is en niet leidt tot vooruitgang, maar alleen tot verwarring en last. Open jezelf weer voor de Kracht en de Vrede en het Licht --- alleen dat kan je laten begrijpen en je veranderen.

15 Juli 1933

*

Ik kan alleen herhalen, wat ik al geschreven heb, wanneer ook deze omstandigheden en gevoelens naar je toekomen. Je werk verlaten is geen oplossing --- door werk kan men de gevoelens en bewegingen detecteren en er progressief af komen van de gevoelens en bewegingen, die tegengesteld zijn aan het Yogische ideaal, --- die van het ego.

Werk zou gedaan moeten worden voor de Moeder en niet voor zichzelf, --- zo moedigt men de groei aan van het psychische wezen en komt men het ego teboven. De test is om het door de Moeder gegeven werk te doen zonder abhiman of aandrang op de persoonlijke keuze of prestige, --- niet gekwetst worden door iets, dat de trots, de amour-propre of de persoonlijke preferentie aanraakt.

Het is een hoog en groot ideaal, dat voor de sadhak wordt geplaatst door middel van werk en het is niet mogelijk om het plotseling te realiseren, maar er geleidelijk ingroeien is mogelijk, wanneer met het doel altijd voor zich houdt --- een onzelfzuchtig en volmaakt gehumeurd instrument zijn voor het werk van de Goddelijke Moeder.

27 September 1935

*

Het is erg bevredigend, dat je het werk, dat je ondernam voor de Moeder, zo goed afgesloten hebt, terwijl je alle moeilijkheden teboven gekomen bent en eindigde met een dergelijk bevredigend resultaat. Maar het is altijd zeker, dat je werk voor de Moeder hetzelfde zal zijn, grondig, consciëntieus en vakkundig en geïnspireerd door een ferm vertrouwen in en openheid voor haar kracht; waar deze dingen zijn, is succes altijd zeker.

24 Mei 1937

*

Wanneer je het volledig aan de Moeder overlaat, dan zou de Moeder willen, dat je zo goed als je kan met het werk doorgaat zonder jezelf toe te staan om verstoord of lastiggevallen te worden door deze dingen, die je opsomt in je brieven zonder te staan op je eigen ideeën of vitale gevoelens. Dat is inderdaad de regel, die iedereen behoort te volgen, het werk hier te doen als Moeder's werk, niet hun eigen; de werker moet er niet op staan, dat het werk gedaan wordt volgens zijn eigen ideeën; want dat is het behandelen als zijn eigen werk, niet als de Moeder's. Wanneer er ongemakken, moeilijkheden zijn, dingen gedaan, zoals hij niet zou willen, dat ze gedaan werden, dan zou hij nog door moeten gaan met, zo goed als hij kan, zijn werk doen onder de omstandigheden. Dat is een regel van de sadhana, onbekommerd blijven door uiterlijke omstandigheden en stil doen, wat men moet doen, wat men kan doen, en de rest aan de Moeder overlaten. Het is niet mogelijk om in het heden alles volmaakt te hebben, zelfs, wanneer verondersteld wordt, dat wat men denkt als het juiste, het beste is. Er is veel in de Ashram en het werk, dat niet zo volmaakt is als de Moeder zou willen, dat het zou zijn, maar zij weet, dat de perfectie, die zij zou willen, nog niet mogelijk is door de omstandigheden en de onvolmaaktheid van haar instrumenten; zij regelt alles voor het beste, dat nu mogelijk is. De werker zou zijn werk moeten doen in deze geest volgens de Moeder's opstellingen en hij zou zijn werk moeten gebruiken als een middel voor groeiende spiritualiteit in devotie, gehoorzaamheid, zelf-offeren aan de Moeder, niet op zichzelf staan, zijn ideeën, zijn gevoelens en preferenties. In

staat zijn om dat te doen, maakt het bewustzijn klaar voor de innerlijke ervaring en vooruitgang in de sadhana.

Ik heb geprobeerd om uit te leggen, wat de Moeder wil en waarom zij het wil. Zij wil, dat je haar werk stil doet, alle ongemakken, defecten en moeilijkheden stil neemt, en je best doet; wat X doet of regelt, zou je niet moeten storen --- wanneer hij fouten maakt, is hij er verantwoordelijk voor aan de Moeder en het is aan de Moeder om te zien, wat gedaan moet worden. Dat is, wat zij van je wil --- wanneer je het kan doen, dan zullen dingen soepeler gaan en zal zij in staat zijn om dingen gemakkelijker te leiden in de richting, die zij wil. Het is ook, zoals ik heb geprobeerd om je uit te leggen, het beste voor je eigen sadhana. 5 Juli 1937

*

Is het beneden je waardigheid om te werken voor de sadhaks? Het is een volledig egoïstische attitude en ongepast voor een sadhak. Alle mensen in de D. R., in de Building Service, in de Stores, in de timmerafdeling, in het Atelier en Smithy, doen de hele tijd werk voor de sadhaks, de Moeder zelf doet de hele dag werk voor de sadhaks; met dit antwoord schrijven breng ik mijn tijd door met werk doen voor een sadhak. Zou je het passend vinden voor de D. R. en Keuken werkers om te zeggen, "We gaan niet koken voor de sadhaks of hen dienen; het is beneden onze waardigheid. We zullen alleen instemmen om alleen voedsel te koken voor de Moeder." Wil je, dat ik stop om antwoorden te schrijven op je brieven op de grond, dat ik werk doe voor een sadhak en ik alleen brieven wil schrijven aan de Moeder en aan niemand anders?

Wat deed X zoveel jaar in de keuken, wanneer hij geen voedsel bereidde voor de sadhaks? En wat deed Y in de graanschuur, wanneer hij niet werkte voor de sadhaks? Al deze ideeën zijn volmaakt idioot. Al het werk, dat gegeven wordt, is werk voor de Moeder. November 1938

*

Wanneer je zegt "Ik zal niet eten" of "Ik zal alleen een keer eten, totdat u doet, wat ik zeg," is dat geen *prārthanā* of *bhikṣā*, dat is dwang plaatsen op de Moeder om te doen, wat je wil.

Ik weet niet, wat je bedoelt met je dienst geven. Wanneer het het oude werk is, is dat niet langer mogelijk. Er zal ander werk gevonden moeten worden. Maar je zou moeten herinneren, dat de ware dienst en de ware Yoga is doen, wat de Moeder wil en niet wat jij wil. Door zijn wil een te maken met de hare en onderworpen aan de hare, kan men vooruitgaan en eenheid voelen met haar en haar constante aanwezigheid.

*

Wat je schrijft, is zonder twijfel correct. Er zijn erg verkeerde ideeën in de denkvermogens van de werkers en helemaal niet de juiste attitude. Maar we hoeven het werk niet te doen voor de bevrediging van de sadhaks, maar eerder, omdat het het Moeder's werk is, het goddelijke werk en het moet goed gedaan worden en op de juiste manier. Wanneer de werkers of anderen niet tevreden zijn, moet het nog steeds goed gedaan worden en op de juiste manier. Wanneer hun natuur verandert en zij hun fout zien, dan zullen zij de waarheid herkennen en hun attitude veranderen. Sommigen hebben een goede wil en moeten alleen leren om helderder te zien en vrij te worden

van hun mentale verkeerde meningen. Anderen zijn obscuurder en egoïstischer en zullen meer tijd nemen om het juiste evenwicht te krijgen. Totdat dat gebeurt, moeten we doorgaan met een stille fermheid en oplossing en een groot geduld.

Werk voor de Moeder en *Kartavyarṁ Karma*

X vroeg me of voor ons in de Ashram, wat er ook gesanctioneerd is door de Moeder, zonder aarzeling geaccepteerd kan worden als ons *kartavyarṁ karma*. Ik antwoordde, "Ja, wanneer de sanctie gevraagd is in de juiste geest." Hij zei, "Wat weten we over de juiste of verkeerde geest? Is het niet genoeg, wanneer de Moeder's sanctie er is?" Ik antwoordde bevestigend, maar niet met volle overtuiging. Er loerde iets in mijn denkvermogen, dat suggereerde, dat de Moeder soms een handeling sanctioneert, die niet in overeenstemming is met haar wil, maar waarvoor de sadhak een sterk verlangen zou kunnen hebben.

Wanneer de sadhak een sterke hardnekkigheid heeft of een sterk verlangen, zou de Moeder "Ja" kunnen zeggen, of "Doe, wat je wil" of haar sanctie geven aan het verzochte of vereiste. Dat maakt het geen *kartavyarṁ karma*, maar eenvoudig iets, wat de sadhak kan doen. Nogmaals, wanneer iets onbeduidend is of onberispelijk en de Moeder door iemand gevraagd, of hij het kan doen, verheft dat het niet tot een *kartavyarṁ karma*.
31 Juli 1937

*

Tot zover had ik het geloof, dat al het werk, dat gesanctioneerd was door de Moeder, haar werk was en werk voor haar gedaan ons *kartavyarṁ karma*. Is dit niet zo? Wanneer een persoon al zijn verplichtingen tegenover zijn familie, land en sociëteit opgeeft en alleen oprecht voor het Goddelijke werkt, als een offer aan de Moeder, doet hij dan niet Moeder's werk en is het niet zijn *kartavyarṁ karma*? Buiten zou het moeilijk kunnen zijn om dit te besluiten, maar is het hier, onder de levende Aanwezigheid van de Moeder, geen verzekerd feit? Wanneer dat het niet is, wat wordt dan bedoeld met *kartavyarṁ karma*?

Er werd mij gevraagd [*in de voorgaande brief*] of alles, dat gedaan werd, dat de Moeder's permissie had, geen *kartavyarṁ karma* was. Mensen vragen permissie voor tal van dingen, die gedicteerd worden door verscheidene redenen --- er volgt niet uit, dat de Moeder's permissie voor al deze dingen haar voorschriften zijn. Welk werk ook, dat gegeven wordt door de Moeder, is haar werk --- ook welk werk ook, dat met oprechtheid gedaan wordt als een offer aan de Moeder, is ook haar werk --- dat spreekt vanzelf. Maar Karma dekt allerlei soorten acties en niet alleen werk. 31 Juli 1937

Werk, Sadhana en de Moeder

Je hoeft er niet zo mee bezig te zijn, wat anderen in de Ashram over je zouden kunnen denken of tegen je zeggen. Alleen wat de Moeder tegen je zegt of over je denkt, heeft enig belang.

Alles, waar je bezig mee moet zijn, is je eigen werk en de sadhana, of je het goed doet en oprecht en in de juiste geest. Wat dat betreft, kan alleen de Moeder het beoordelen; je zou niet verontrust moeten zijn of aangedaan door de lof of schuld van anderen.
19 Februari 1931

*

Ik aspireer om snel vergoddelijkt te worden door de Moeder, zodat ze me op kan nemen voor het werk. Het lijkt me, dat het spiritueel werk zal zijn, zoals zij doet.

Hoe kan je doen als de Moeder of het werk doen, dat alleen zij kan doen? Dat zijn de ambitie en ijdelheid, die binnenkomen. 5 November 1932

*

Mijn conditie vandaag is, dat mijn innerlijke ogen zich naar de Moeder willen keren en ik haar roep door mijn uiterlijke ogen te sluiten. In feite neigen mijn ogen zich te sluiten, wanneer ik enig werk doe. Is het oké?

Wanneer je werkt, moet je je werk zien, dus heeft het geen nut om je ogen te sluiten; maar men kan altijd het werk doen in een concentratie, waarin het innerlijke wezen gekeerd is naar de Moeder, terwijl het uiterlijke het Moeder's werk doet. 12 Februari 1933

*

De tegengestelde krachten zijn de laatste twee dagen actief geweest, maar iedere keer, dat zij kwamen, heb ik ze weggestuurd. Het rapport over X was vals, maar de informatie verwarde me en bracht allerlei soorten suggesties.

Wanneer dingen buiten verward worden, moet je in je denkvermogen onmiddellijk de regel plaatsen van niet veroordelen door verschijningen --- refereer alles aan het Moeder's Licht vanbinnen met het vertrouwen, dat het helder zal zijn. 16 September 1933

*

In mijn ambitie om de Moeder te dienen, vroeg ik naar werk, maar nu merk ik, dat ik de vreugde en opgewektheid verlies, waarvan ik eerder genoot. Wanneer u denkt, dat mijn terugtrekking van het werk opluchting zal brengen, sta het dan vriendelijk toe.

Het is jammer, dat je het werk op moet geven, omdat je werk een grote hulp geweest is, en erg op prijs gesteld werd, speciaal door X --- maar als het in de weg komt van de vreugde en opgewektheid, die nodig is voor een gladde innerlijke vooruitgang, dan kan de Moeder het niet van je vragen om door te gaan. De noodzaak van de sadhana is het eerste om in overweging te nemen. 6 September 1934

*

De geest en attitude, die je uitdrukt in je brief, zijn de juiste geest en attitude, maar je moet het altijd houden, Alleen werk, dat gedaan wordt door de Moeder zonder claim of verlangen, heeft een spirituele waarde --- je moet je ego er niet in brengen.

Wanneer werk gegeven is, waarover je denkt, dat het niet gegeven zou behoren te worden of dat je enige andere grief hebt, dan moet je het tegen X zeggen of aan hem schrijven en hem vragen om het op te lossen of de orders van de Moeder te nemen. Maar klagen tegen anderen en het idee creëren, dat je verkeerd gebruikt wordt, zodat het zich verspreidt door de Ashram, is verstoring creëren en een stroom van krachten tegen de Moeder en haar werk, wat een serieuze consequentie zou kunnen hebben.

Ik wil hier niet langer op staan. Iedereen maakt fouten en men moet van hen leren en hen in de toekomst vermijden. Ik weet zeker, dat je zal proberen om volgens het ideaal te leven, dat je hebt uitgedrukt in je brief. 15 September 1934

*

Ja, dat is het belangrijkste --- het ego, boosheid, persoonlijk afkeuringen, zelf-beschouwende gevoeligheid, enz. te boven komen. Werk is niet alleen ter wille van het werk, maar als een gebied van sadhana, van afkomen van de lage persoonlijkheid en zijn reacties en een volledige overgave aan het Goddelijke verwerven. Wat het werk zelf betreft, moet het gedaan worden volgens de organisatie, die opgesteld en gesanctioneerd is door de Moeder. Je moet altijd herinneren, dat het haar werk is en niet persoonlijk het jouwe. 23 Maart 1935

*

U vertelde me, dat wanneer ik een mengeling aan gedachten krijg, wanneer ik niet lees gedurende het werk, het beter is om te lezen, en omdat ik de Moeder's "uitdrukkelijke toestemming" ervoor heb, zou het idee van ongepast zijn niet binnen moeten komen. Maar voorkomt haar uitdrukkelijke toestemming, dat men zich ongemakkelijk voelt? Veronderstel, dat zij iemand een sanctie geeft om romans en kranten te lezen --- betekent het, dat men geen verlaging zal voelen van het bewustzijn, terwijl men ze leest? Men zou gewoon kunnen lezen en lezen en niet het werk, dat voor handen is, verzorgen.

De Moeder's uitdrukkelijke toestemming zou elk gevoel van ongemak moeten verwijderen, als gevolg van het idee, dat het niet gedaan zou moeten worden. Wat het verlagen van het bewustzijn betreft, is dat een heel ander iets --- de sanctie zal dat niet verwijderen. Men zou natuurlijk ook moeten lezen met een oog klaar om met het werk bezig te zijn, dat nodig is, wat niet overeen zou kunnen komen. 8 Juni 1935

*

Ik ben blij met je oplossing. Hoe groter de moeilijkheden, die opkomen in het werk, hoe meer men profijt van hen kan hebben in de verdieping van de gelijkmoedigheid, wanneer men het neemt in de juiste geest. Je moet jezelf ook open houden om de hulp ernaar te ontvangen, want de hulp zal altijd komen van de Moeder voor de verandering van de natuur. 29 September 1935

*

Wat je zegt, is volmaakt correct. Er is een stupide geest van competitie en claim, alsof men door hier te zijn en te werken een gunst voor de Moeder deed, alsof haar goedkeuring om hier te zijn geen genade zou zijn en haar gegeven werk ook geen genade zou zijn. Wanneer de sadhaks af zouden kunnen komen van deze verkeerde attitude, dan zouden zij veel sneller gaan in hun spirituele vooruitgang en de atmosfeer van de Ashram zou helderder en zuiverder zijn.

5 Januari 1936

Vitale Energie en het Moeder's Werk

Dit [*hernieuwing van energie voor het werk*] is, wat gewoonlijk dagelijks gebeurde met de fysieke werkers in de Ashram. Wanneer zij met een immense energie en enthousiasme werken, met een passie voor het werk, dan zouden zij zich na een tijd moe kunnen voelen --- dan zouden zij de Moeder roepen en kwam er een besef van rust in hen en ermee of erna een vloed van energie, zodat tweemaal de hoeveelheid werk gedaan kon worden zonder de minste vermoeidheid of reactie. In velen was er een spontane roep van het vitale voor de Kracht, zodat zij de vloed van energie voelden, zo gauw als ze met het werk begonnen en het ging door, zolang als het werk gedaan moest worden.

26 Maart 1936

*

Wees niet bang voor vitale energie in het werk. Vitale energie is een onschatbare gift van God, zonder welk niets gedaan kan worden, --- de Moeder heeft er altijd vanaf het begin op gestaan; het is gegeven, opdat Zijn werk gedaan zou kunnen worden.

Ik ben blij, dat het teruggekomen is en ermee opgewektheid en optimisme. Zo zou het moeten zijn.

26 Oktober 1936

De Moeder en de Organisatie van het Werk

Er zijn zekere dingen, die X moet vastzetten in zijn denkvermogen en voelen en handelen in hun geest, wanneer hij af wil komen van zijn depressie en onrust en zich gelukkig en thuis wil voelen. Je zal hem duidelijk uitleggen, wat ik hier schrijf.

- (1) Hij is hier niet als Y's neef, maar als een kind van de Moeder.
- (2) Hij is hier niet onder de zorg, voogdij en controle van Y, maar onder de Moeder's controle en zorg en hij is alleen aan haar trouw verschuldigd.
- (3) Het werk, dat aan hem gegeven is in de opslagruimten, is het Moeder's werk en niet Y's; hij moet het doen met het idee als het Moeder's werk en geen ander.
- (4) Y is het hoofd van de opslagruimten, de tuin, de graanschuur en ontvangt zijn aanwijzingen van de Moeder of rapporteert zijn opstellingen aan haar voor goedkeuring --- net zoals Z in de B. D. [*Building Department*] of A in de Dining Room of B of C in hun afdelingen. Anderen in deze afdelingen worden verondersteld om hun aanwijzingen te ontvangen van het hoofd en overeenkomstig te handelen. Maar dit is, omdat het noodzakelijk is voor de discipline en goede orde van het werk; het betekent niet, dat het werk Y's is of het bouwwerk Z's is of de eetzaal A's is --- alles is het Moeder's werk en moet door iedereen gedaan worden, zowel door het hoofd als door anderen, voor haar. Het zou niet mogelijk zijn om werk gedaan te krijgen, wanneer iedere en elke werker erop stond om onafhankelijk te zijn en direct verantwoordelijk aan haar en de dingen op zijn eigen manier deed; er is teveel van deze geest en het

is de oorzaak van veel verwarring en wanorde. De Moeder kan het hele werk niet zelf fysiek zien en direct orders aan iedere werker geven; daarom zijn de opstellingen, die gemaakt zijn, onmisbaar. Aan de andere kant wordt het hoofd van de afdeling verondersteld om te handelen in overeenstemming met Moeder's aanwijzingen --- of in hun geest, waar hij vrijgelaten is --- en niet anders; wanneer hij het hoofdzakelijk volgens zijn gril doet, of zijn persoonlijke voorkeuren en afkeuren volgt of zijn vertrouwen misbruikt voor zijn persoonlijke bevrediging en gemak, is hij aanspreekbaar voor zijn mislukking in het werk, dat het resultaat zou kunnen zijn of de verkeerde geest of botsing of verwarring of valse atmosfeer.

- (5) Elk werk, dat persoonlijk voor *Y* gedaan wordt of voor een ander (niet voor de Ashram) is geen deel van Moeder's werk en de Moeder heeft daar niets mee te maken; wanneer dergelijk werk gevraagd wordt, zou *X* het kunnen doen, wanneer hij het leuk vindt of het niet doen, wanneer hij vindt, dat het niet passend is.
- (6) Aan *X* is tenminste een werk direct gegeven door de Moeder --- dat is de schoonmaak van de keukenketels. Laat hem het doen volgens de Moeder's aanwijzingen en met nauwgezetheid en perfectie; het zal een gelegenheid zijn voor hem om te laten zien, wat hij kan doen en de rest kan hierna bekeken worden.
- (7) Hij is niet gebonden om voedsel te accepteren van *D* en *Y* of cadeaus, enz.; wanneer hij het niet leuk vindt, waarom ontvangt hij dan deze dingen? Hij is volmaakt vrij om te weigeren. Zijn verblijf hier en al het andere hangt niet af van *Y*, maar van de Moeder alleen --- dus heeft hij geen reden om bang te zijn.
- (8) Uiteindelijk zal hij zijn vitale van rusteloosheid en verlangens moeten vrijmaken --- want dat is in hem als in ieder ander de hoofdoorzaak van depressie, en wanneer hij ergens anders was en onder andere omstandigheden, dan zou de depressie nog komen, omdat de hoofdoorzaak er nog zou zijn. Hier zal hij, wanneer zich volledig naar de Moeder keert, naar haar opent en werkt en leeft, terwijl hij zich naar haar keert, verlossing krijgen en geluk en groeien naar het licht en de vrede en in zijn hele wezen een kind van het Goddelijke worden.

19 Maart 1932

*

Ik zag *X*'s notitieboek en vond, dat er grote handtekeningen waren van de Moeder. Ik dacht: op welke manier is mijn werk inferieur aan het zijne, omdat Moeder in mijn boek tekent met kleine handtekeningen, alsof zij mijn werk niet op prijs stelt?

Een kleine handtekening betekent geen gebrek aan interesse --- gewoonlijk betekent het meer concentratie dan een grote.

4 April 1933

*

Ik krijg geen kopieën van boodschappen van de Moeder. Zou het mogelijk voor haar om kopieën te regelen om regelmatig naar me gestuurd te worden?

Het is heel onmogelijk voor de Moeder om persoonlijk ieder detail te zien van de organisatie van de Ashram. Zelfs zoals het is, heeft zij helemaal geen tijd vrij. Het is begrepen, dat je de kopieën naar je toegezonden kan hebben, maar met diegenen, die

de leiding hebben, moet je op de uitvoering staan van welke opstelling dan ook.
20 Juli 1933

*

Ja, dat is correct. Moeder zorgt zelf niet voor het voedsel voor zichzelf, maar zij staat X toe om het te doen als een offer. Zo met het werk --- ofschoon het werk zijn eigen belang heeft. Aan Y en Z is geen fysiek en praktisch uitwendig werk gegeven, omdat hun energie niet in die richting kan lopen en zij het niet kunnen doen --- niet omdat training in fysiek en praktisch werk niet goed is voor allen. In ideale omstandigheden zou een veelzijdige activiteit van het wezen het beste zijn --- maar vooralsnog is het niet altijd uitvoerbaar.
26 September 1933

*

X vertelde me, dat de Moeder een persoon nodig heeft om precies te doen, wat zij wil, dat hij doet, maar het is moeilijk om iemand te vinden. Ik zie niet, hoe de volledige gehoorzaamheid van een persoon voldoende zou zijn voor uw werk of de algemene atmosfeer beïnvloeden. Ik kan begrijpen, dat wanneer er een volledige gehoorzaamheid en vrede en licht zou zijn in veel mensen, het de vooruitgang van het werk zou verhaasten. Misschien zou zelfs een persoon een goed voorbeeld zijn voor velen om te volgen, maar ik vraag me af, hoeveel het zouden doen. Hoe dan ook is er een of ander mysterie in dit "een man nodig".

Dergelijke ideeën zijn een nogal mentale manier van de nadruk leggen op de wenselijkheid van iets --- hier, van dergelijke bestaande personen, of van een dergelijke voltrekking, die zelfs in een persoon bereikt wordt --- dan waar in de vorm, waarin het gezet is. Wat als waar gezegd kan worden achter de verklaring, is, dat iedere persoon, die aankomt bij een zekere perfectie van de Yogische toestand, een kracht wordt voor de expansie van dezelfde Yogische kracht, een *point d'appui* om het te laten werken. Hoever dat werken door hem kan gaan, hangt af van de persoon en van de ontvankelijkheid van diegenen, waarmee hij in innerlijk contact komt. Mensen als X, Y of Z bijvoorbeeld, die de drang hebben en de communicerende faculteit, hebben een effect op anderen, zelfs zoals het is, ofschoon niet gezegd kan worden, dat ze iets nabij perfectie bereikt hebben in gehoorzaamheid en vrede en licht, alleen een benadering ernaar. Natuurlijk zijn de personen, die zij beïnvloeden, diegenen, die in staat zijn tot het contact.
22 Juni 1934

*

Het is onmogelijk voor de Moeder om het werk te organiseren volgens persoonlijke consideraties, omdat al het werk onmogelijk zou worden.
25 Juli 1934

*

X vertelde me, dat de Moeder heeft afgekeurd om een klein platform voor te bereiden nabij het raam, omdat het vreemd zou lijken. Ik bracht het nieuws over aan Y, maar zij nam het helemaal verkeerd. Zij dacht, dat X de Moeder verteld moet hebben, dat het onmogelijk was.

Ik weet het niet, waarom mensen altijd aannemen, dat het X is of iemand anders, die de Moeder beïnvloed heeft en anders zou zij alles toegeven, wat zij vragen. Speciaal in een esthetische consideratie! Bij een ingenieursvraag zou het anders kunnen zijn.

15 November 1934

*

X heeft een erg fijne brief geschreven --- het laat zien, dat hij erg open is voor de Moeder, want hij stelt op alle punten voor, wat zij zelf vandaag tegen me suggereerde.

De Moeder accepteert X's gewilligheid om zijn schoenen te verwijderen, wanneer hij naar de Apotheek gaat, maar er is dit om in ogeschouw te nemen. Het is niet alleen een botsing tussen twee sadhaks, maar Y is voortdurend gegrepen, zoals hij zelf toegeeft, door een Vermogen of Impuls, die valse ideeën in zijn hoofd plaatst en hem dwingt om een obstinate weerstand te bieden aan de Moeder's orders en ieder middel te gebruiken --- zelfs de meest kinderachtige en zeg op zijn minst, vreemde --- om haar intenties te verslaan. Hij weigert deze actie niet of stuurt het niet weg, maar rechtvaardigt het en stelt voor om het voort te zetten, tenzij de Moeder helemaal aan hem toegeeft in deze zaak. Het Vermogen, dat hem gegrepen heeft, zal zichzelf als victorieus beschouwen en bijna onvermijdelijk andere ideeën vinden of excuses om hem weer naar een overeenkomstige actie te drijven. Waartoe dat zal leiden, heeft het voorbeeld van anderen al een aantal keren laten zien. Wanneer dat gebeurt, dan zal de Moeder terug moeten komen op de stappen, die zij gecontempleerd had en deze keer begonnen. Het is heel onmogelijk, dat een belangrijke afdeling van de Ashram in de handen zou blijven van iemand, die het een heilige plicht maakt om niet te gehoorzamen aan de heldere orders van de Moeder ten voordele van zijn eigen ideeën.

28 December 1934

*

Is het de atmosfeer van de Apotheek, die deze dingen opbrengt? Je brief markeert het begin van dezelfde attitude naar X, zoals Y's eerder was, voordat het acuut werd, het idee, dat alleen jij medisch groot bent en competent (dat de zijne was), een groot "ik", dat zich egoïstisch uitstrekt over alle pagina's, het besef van de leiding hebben = een meesterachtig bezit van de Apotheek, de dispositie om alles heerszuchtig en keizerlijk te regelen en commanderen in dat koninkrijk. Stop dat alles alsjeblieft, voordat het groeit. Het werk is het Moeder's en moet uitgevoerd worden in harmonie en het grote "ik" moet zijn horens intrekken en klein worden, zelfs wanneer het niet helemaal kan verdwijnen.

De Moeder heeft de leiding niet aan jou gegeven, maar aan jou en X samen (zij wil de eenmansregel niet hernieuwen, na wat er gebeurd is). Zij heeft de opstelling geaccepteerd, die door jullie beiden gesuggereerd is, omdat jullie in harmonie werkten en het leek de enig mogelijke opstelling. Zij verwacht van je, dat je in harmonie blijft werken --- anders wordt het runnen van de Apotheek onmogelijk.

5 Januari 1935

*

De Moeder heeft haar eigen redenen voor haar beslissingen; zij moet naar het werk kijken als een geheel zonder betrekking tot een afdeling of tak alleen en met een zicht op de noodzakelijkheden van het werk en het management. Welk werk hier ook gedaan wordt, men moet altijd leren om zich ondergeschikt te maken of zijn eigen

ideeën en preferenties opzij te zetten over dingen, die er betrekking op hebben en voor het beste werken onder de condities en beslissingen, die door haar neergelegd zijn. Dit is een van de hoofdmoeilijkheden door de hele Ashram, omdat iedere werker het wil doen volgens zijn eigen ideeën, langs zijn eigen lijnen, volgens wat hij denkt, dat het juiste is of gemakkelijkste en verwacht, dat dat gesanctioneerd wordt. Het is een van de hoofdredenen van moeilijkheid, botsing of wanorde in het werk, dat conflict creëert tussen de werkers zelf, conflict tussen de werkers en de hoofden van de afdelingen, conflict tussen het idee van de sadhaks en de wil van de Moeder. Harmonie kan alleen bestaan, wanneer allen de wil van de Moeder accepteren zonder wrok en persoonlijke reactie.

Onafhankelijk werk bestaat niet in de Ashram. Alles is georganiseerd en onderling verbonden, noch de hoofden van de afdelingen, noch de werkers zijn onafhankelijk. Ondergeschiktheid leren en samenwerking is noodzakelijk voor al het collectieve werk; zonder dat zal er chaos zijn. 10 Maart 1936

*

De Moeder heeft mijn kleine terraswerk weggenomen. Zij heeft mijn geval niet in ogenschouw genomen en mijn werk teruggegeven. Dit heeft me zeer gestoord.

Je bent gestoord door je vitale ego. Het is evident, dat je vertrouwen en attitude niet perfect kunnen zijn, omdat je, wanneer Moeder andere opstellingen maakt, haar onmiddellijk beschouwt als onrechtvaardig, vals en bedrieglijk. Iedere sadhak zou zich moeten realiseren, dat het werk, dat aan hem gegeven is, niet zijn bezit is --- het is niet zijn werk, maar het hare; zij moet volmaakt vrij zijn om een opstelling te maken en het te veranderen, wanneer zij ook denkt, dat het juist is om te doen. Haar actie uitdagen en een verklaring van haar eisen of het werk claimen als persoonlijk bezit, is een volledig verkeerde en egoïstische attitude. 15 Juni 1936

*

Wat ik in mijn brief bedoelde, was, dat de Moeder gewoonlijk niet zelf over deze dingen nadenkt, het initiatief neemt en iedereen aanstuurt in ieder geval, wat zij zouden moeten doen of hoe, tenzij er een of ander speciaal geval is om zo te doen. Dit doet zij niet, in feite, in enige afdeling van het werk. Zij houdt haar toezicht algemeen op het werk, sanctioneert of corrigeert of weigert sanctie, komt tussenbeide, wanneer zij het noodzakelijk vindt. Zij neemt alleen in enkele zaken het initiatief, plant en ontwerpt, en geeft speciale en gedetailleerde orders. In de lijn van borduurwerk refereert X naar haar alles, dat noodzakelijk is of iets, dat elk van de werkers onderneemt en informeert de Moeder, dat zij iets voor haar zou willen doen, zakdoek, schort, omslag of sari. De Moeder keurt goed of af, wat gesuggereerd wordt of suggereert iets zelf of verandert, wat voorgesteld wordt. Het werk, dat op deze manier gedaan wordt, is evenveel werk, dat volgens Moeder's wil gedaan is als iets anders, dat geïnitieerd, bedacht of gepland is in het geheel en in detail door haar alleen. Ik begrijp niet erg goed, waarom je in overweging zou moeten nemen, dat deze manier van werken een afwezigheid van eenheid zou impliceren met de Moeder's wil of overgave aan jou kant. Het offeren in je is belangrijk en brengt na verloop van tijd de volle compleetheid van overgave.

17 September 1936

*

Ik begrijp niet erg goed, waarop je de *anumati* [officiële goedkeuring] wil. Wanneer het over borduren gaat, heb ik gezegd, dat je de bestaande opstelling moet volgen, namelijk, wanneer je de wil hebt of de aspiratie om enig werk van borduren te doen, het dan aan de Moeder voorlegt en haar sanctie neemt of om haar beslissing vraagt, een heel goede manier is om te werken volgens de Moeder's wil; het is helemaal niet tegenstrijdig met overgave. Maar als je prefereert om alles aan de Moeder over te laten en niet zelf iets voor te stellen of te suggereren, dan kan je dat doen.

Moeder vroeg me alleen om aan je te schrijven over de manier, waarop dingen gewoonlijk gedaan worden, omdat, daar zij niet de gewoonte heeft om zelf te denken over deze dingen, het niet zo gemakkelijk voor haar is om te herinneren en iets uit te denken om zo te beslissen over suggesties, die voor haar geplaatst worden.

18 September 1936

*

De Moeder kan aanwijzingen geven en mogelijkheden openen [*over hoe het werk te doen*], maar als het denkvermogen tussenbeide komt en zij niet opgevolgd worden, wat kan er dan gedaan worden?

Het Moeder's Gebruik van Afdelingshoofden

Nu dat de Graanschuur verplaatst is naar een gebouw, dat aan de Moeder toebehoort en gerepareerd is met veel kosten, is het noodzakelijk, dat er iemand zou zijn tussen haar inwoners, die de leiding krijgt met het toezicht op de plaats en de juiste orde en onderhoud van dingen daar --- een manager. De Moeder wil, dat jij de leiding op je neemt als manager. Je zal toezien op de naleving van de algemene regels, die gevolgd moeten worden, wanneer het huis in een goede conditie onderhouden moet worden en ook alle zaken betreffende het management. Wanneer je ook in twijfel bent, kan je refereren naar of rapporteren aan de Moeder. Ik vertrouw erop, dat je zal vinden, dat alle inwoners, wanneer zij van de Moeder's wensen weten, oprecht met je zullen meewerken in zien, dat alles goed gaat en op een ordentelijke manier in het Ganapati House.

25 September 1933

*

Mijn klacht over X is zijn attitude naar de Dining Room werkers --- het is eenvoudig te hardvochtig met de meeste van hen. Met al zijn ervaring zou het mogelijk moeten zijn voor hem om een beetje genereuzer te zijn in spraak en uitdrukking. Waarom zou hij een wrang gezicht trekken, wanneer iemand vraagt om een extra stuk brood? Het verwijdert de persoon's hebzucht niet; het geeft eerder aanleiding om bazaar voedsel te eten. Wanneer Y in huilen uitbarst, zou X niet een beetje kunnen buigen om aan haar toe te geven? Met een plezieriger stemming en gezicht, zou hij zoveel mensen tevreden kunnen stellen en de botsingen vermijden, die er constant geweest zijn onder zijn regime.

Ik ben het er niet mee eens. Het is onmogelijk om orde te houden, wanneer men toegeeflijk is voor iedereen en striktheid is onmisbaar. Dat vond Moeder, toen zij zelf voor het werk zorgde; toegeeflijkheid bracht alleen absolute wanorde, mensen werden volledig zelfzuchtig, ongedisciplineerd, namen ieder voordeel, dat zij konden. Ik zie ook

niet, hoe een systeem van toegeeflijkheid aan de stemmingen van de vrouwen waarschijnlijk hun sadhana helpen, --- het is eerder waarschijnlijk om te koesteren, wat eigenzinnig en veeleisend is in hen. Wanneer zij geen discipline en zelfcontrole leren, op welke basis kunnen zij dan hun sadhana en karakter bouwen? 21 November 1934

*

Waarom zouden de condities van het werk zodanig zijn, dat men gedwongen wordt om te handelen en begeleid te worden door de wil van X? Het komt neer op de overgave van zijn intellect, energieën, een capaciteiten aan hem, in plaats van aan de Moeder. Hoe helpt werken onder een dergelijk persoon iemand's sadhana?

Het is fysiek niet mogelijk voor de Moeder om het werk direct aan iedere werker te geven en een directe controle uitoefenen, zodat hij het fysiek, zowel als inwendig, aan haar zou kunnen offeren. Voor iedere afdeling moet er een hoofd zijn, die haar consulteert in alle belangrijke zaken en alles aan haar rapporteert, maar in kleine zaken hoeft hij niet altijd te komen voor een voorgaande beslissing --- dat is niet mogelijk. X is daar in de B. D. als het hoofd, omdat hij een gekwalificeerde ingenieur is. Dat is een noodzaak voor buitenwaartse organisatie, wat hier onvermijdelijk is, zoals ergens anders en moet geaccepteerd worden, wanneer het werk gedaan moet worden. Maar dit betekent niet, dat X of enig ander hoofd beschouwd moet worden als een superieur persoon of dat iemand zich moet overgeven aan zijn ego. Men moet zover als mogelijk van zijn ego afkomen en het gedane werk onder welke condities ook beschouwen als een offer aan de Moeder. 20 Augustus 1936

*

X is niet verkeerd bij het geven van belang aan personen. Het is nogal waar, dat het werk door zou gaan als de mensen, die nu de leiding hebben, er niet waren en andere in hun plaats waren, maar in de meeste gevallen zou het slecht gaan of tenminste slechter dan nu en er zou geen zekerheid zijn, dat die anderen adequate instrumenten zouden zijn van de Moeder's wil. Voor het werk van de leiding van de afdelingen, dat bijvoorbeeld gedaan wordt door mannen als X, Y, Z, is er een combinatie nodig van kwaliteiten, een speciale capaciteit, een persoonlijkheid en het vermogen van controle, dat organisatie wordt genoemd, en bovenal trouw en gehoorzaamheid aan de Moeder's wil, het vertrouwen in haar percepties en het verlangen om hen uit te voeren. Er zijn niet velen in de Ashram, die de combinatie hebben. Voordat de Moeder het werk direct opnam via X, dat nu geconcentreerd is in Aroumé en de graanschuren, was alles verwarring, wanorde, verspilling, zelftoegeeflijkheid, minachting van de Moeder's wil. Nu zijn dingen ver van volmaakt, omdat de werkers helemaal niet perfect zijn, toch wordt dat alles veranderd. Bij die verandering heeft je aanwezigheid in de keuken en A's in de graanschuur voor veel meegeteld; zonder jou zou het veel moeilijker geweest zijn om de organisatie te realiseren van dingen, die de Moeder wilde en in deze twee delen van het werk zou het zelfs onmogelijk geweest kunnen zijn. De Goddelijke Wil is er, maar het werkt door personen en er is een groot verschil tussen het ene instrument en het andere --- daarom kan de persoon van zoveel belang zijn. December 1936

*

In feite zou, wanneer X en enkele anderen zichzelf niet de instrumenten van de Moeder gemaakt hadden, en haar niet geholpen hadden om de hele materiele kant van de

Ashram te organiseren, dan zou de Ashram lang geleden ineengestort zijn onder het gewicht van een beangstigende mismanagement, verspilling, zelftoegeeflijkheid, wanorde, chaotische zelf-wil, en ongehoorzaamheid. Hij en zij stonden tegenover geringe populariteit en haat om haar te helpen om het te redden. De Moeder selecteerde de hoofden voor haar doeleinde om het geheel te organiseren; alle lijnen van het werk, alle details werden door haar opgesteld en de hoofden getraind om haar methoden te observeren en alleen naderhand stapte zij terug en liet het geheel gaan langs haar lijnen, maar altijd met een oplettend oog. De hoofden voeren haar beleid en instructies uit en rapporteren alles aan haar en zij verandert vaak, wat zij doen, wanneer zij denkt, dat het past. Hun actie is niet perfect, omdat zij zelf nog niet perfect zijn en zij worden ook gehinderd door het ego van de werkers en de sadhaks. Maar niets kan perfect zijn, zolang als de sadhaks en de werkers niet tot de realisatie komen, dat zij hier niet zijn voor hun ego en zelf-toegeeflijkheid van hun vitale en fysieke eisen, maar voor een hoge en veeleisende Yoga, waarvan het eerste doel de destructie van verlangen is en de vervanging ervan door de Goddelijke Waarheid en de Goddelijke Wil.

9 Januari 1937

*

Van de brieven, die je schrijft over X, kan er alleen een conclusie zijn, dat dit gedrag de oorzaak is van alle moeilijkheden, een constante oorzaak van frictie en verstoring. Wanneer dat zo is, is de enige manier om hem terug te trekken uit de keuken, zodat er vrede zou kunnen zijn en dingen gladder zouden kunnen verlopen. Wanneer je zo boos bent over zijn gedrag en manieren van actie en alles, wat hij doet, verkeerd is en verstorend, zoveel dat Y ook boos wordt en je ontheven wil worden van het werk of naar huis gaan, is er geen andere koers mogelijk. Wij hebben geen andere reden om hem terug te trekken dan dit --- want de Moeder heeft persoonlijk geen reden gehad om te klagen over zijn management van het werk. Maar er moet een of andere oplossing zijn voor deze constante frictie en moeilijkheid. Wanneer aan de andere kant de moeilijkheid in jezelf ligt, dan moet dat rechtgezet worden en is er geen nut in deze brieven vol klachten tegen zijn gedrag; want dan zou je welke moeilijkheid ook, die komt, zo stil als mogelijk moeten dragen en concentreren om de Moeder's kracht te ontvangen om je te helen. Het moet de een of andere koers zijn. Mijn voorstel, dat gemaakt is door de Moeder aan X, was, dat hij zich nu zou moeten terugtrekken uit het werk, dat hij doet in de keuken om zo de oorzaken te verminderen van de frictie en zelfs als hoofd van Aroumé zou zo weinig als mogelijk tussenbeide te komen in je werk, en je de dingen te laten doen op je eigen manier. Wanneer dat niet gedaan wordt, zou er tenminste iets bereikt moeten worden, wat een helder begrip en een praktische opstelling zou zijn. Het lijkt me, dat omdat je het werk zolang gedaan hebt, er niet zoveel gevallen zouden moeten zijn voor X om je te vertellen, wat je moet doen. Maar ik schrijf hem om hem te vertellen, wat je zegt over zijn ronduit vertellen, wat je moet doen; hij en jij moeten erover praten en het regelen en X moet ons helder laten weten, wat er voorgesteld is om te doen.

3 Juni 1937

*

X sprak deze avond met de Moeder over het voorstel van meer werk in de keuken voor je. Maar daarvoor ontvingen we je brief en wat je schrijft maakt het noodzakelijke om zekere dingen precies en helder te maken.

Ik begrijp, dat wat je wilt, is onafhankelijk zijn in je werk, van *X* nemen, wat je nodig hebt en na een tijd het koken verbeteren volgens je eigen ideeën. Maar dit is niet het begrip, waarmee het werk je gegeven is en het is niet mogelijk. Het begrip is, dat je het werk doet met de materialen, die je gegeven zijn en niets meer, zoals je nu doet. Je lijkt ook te zeggen, dat je het moeilijk zal vinden om te werken onder de controle van *X* en het zal verafschuwen, wanneer de Moeder hem in een botsing tegen je omhoog zal houden. In dat geval is het beter om niet verder te gaan met het voorstel om je werk uit te breiden. Want er is al teveel botsing en disharmonie geweest in de D. R. en de keuken en de Moeder wil niet meer, speciaal, omdat er een harmonieuzere werking tot stand gebracht is na een lange moeilijkheid.

De opstellingen van het werk zijn niet *X*'s, maar de Moeder's. Verscheidene jaren geleden plaatste zij hem aan het hoofd van de voedselafdelingen en organiseerde hen door hem volgens haar eigen wil niet alleen algemeen, maar in detail. Alle veranderingen sinds toen zijn op dezelfde manier gemaakt. Hij is daar, zodat zij door hem haar enkele controle kan uitvoeren over al het werk. Het is hetzelfde systeem in alle afdelingen en het kan niet veranderd worden. Er is veel weerstand geweest als gevolg van de wens van de werkers om onafhankelijk te zijn, om ieder zijn eigen ideeën en opstellingen op te leggen en van de verafschuwing tegen de controle van het hoofd van de afdeling. Maar dat alles kon alleen leiden tot frictie en botsing van ideeën en botsing van ego's en constante verstoring. De Moeder is er uiteindelijk in geslaagd om daar vanaf te komen en enige hoeveelheid harmonie en discipline op te leggen. Het is daarom geen kwestie van *X*'s onafhankelijke controle, maar van de Moeder's controle van het werk door de persoon, die door haar gekozen is.

Ik zou je kunnen herinneren aan wat ik schreef over de geest, waarin het werk gedaan zou moeten worden om behulpzaam te zijn voor de sadhana. Het moet gedaan worden als een offer, zonder vitaal egoïsme of verklaring van zelf-wil, als de Moeder's werk en niet zijn eigen, om haar ideeën en wil uit te voeren en niet zijn eigen. Het werk, dat gedaan wordt in die geest, opent het vitale naar haar en staat haar Kracht toe om te werken in het wezen en de natuur. 10 Juni 1938

*

We hebben niet gezegd, dat je *alles* moet doen, wat *X* tegen je zegt; maar als je onder iemand werkt, die het hoofd is van de afdeling (*X* of een ander), dan moet het werk gedaan worden volgens zijn instructies, omdat hij verantwoordelijk is.

Het werk zelf is het Moeder's en de Moeder geeft je werk.

De suggestie om te gaan, zoals de verlangens, die het ondersteunen, komen van tegengestelde krachten. Wanneer je de juiste attitude neemt van zelfgave, zal dat alles verdwijnen.

De Moeder en Botsingen tussen Werkers

Je hoeft je niet druk te maken over *X*'s opvliegende karakter. Herinner jezelf altijd eraan, dat je het Moeder's werk doet en als je het zo goed doet als je kan, en haar herinnert, dan zal de Moeder's genade bij je zijn. Dat is de juiste geest voor de werker, en wanneer je het doet in die geest, zal er een kalme opoffering komen. 1 Maart 1933

*

U heeft geschreven, "Harmonie kan niet alleen voortgebracht worden door externe organisatie . . . ; er moet innerlijke harmonie zijn, anders zal er altijd botsing en wanorde zijn." Wat is die innerlijke harmonie?

Vereniging met de Moeder.

21 April 1933

*

Iedereen zegt, dat zijn rapport of rekenschap waar is en alle andere leugenaars zijn. Onze ervaring is, dat iedereen zijn eigen weg trekt en de feiten opstelt in zijn eigen denkvermogen, zodat het het beste uitkomt in zijn eigen geval. Maar dat is niet het punt. Het punt is, dat aan de regels, zoals neergelegd door de moeder, gehouden moet worden, zowel in de geest als naar de letter.

22 Augustus 1933

*

Sta jezelf niet toe om bedroefd te zijn of ontmoedigd. Menselijke wezens hebben jammer genoeg de gewoonte om onaardig te zijn tegen elkaar. Maar als je je werk in alle oprechtheid doet, dan zal de Moeder tevreden zijn en de hele rest zal naderhand komen.

15 Oktober 1933

*

Het is nogal onmogelijk om je weg te halen uit de keuken en anderen het werk te laten doen in jouw plaats. Een dergelijke oplossing zou erg slecht voor je zijn, want het betekent, dat je het werk verliest, waarin de Moeder's kracht lang met je geweest is en in je kamer zitten met je gedachten zal niet behulpzaam zijn of volgens je natuur zijn. Het zou ook erg slecht voor de keuken zijn; je plaats kan daar niet opgevuld worden door iemand anders, hoe goed zij ook zouden werken binnen hun eigen grenzen --- niemand van hen zou vertrouwd kunnen worden met de verantwoordelijkheid, die de Moeder je gegeven heeft.

De moeilijkheden, die je hebt, zijn de moeilijkheden, die je in iedere afdeling en kantoor van de Ashram tegenkomt. Het is het gevolg van de onvolmaaktheden van de sadhaks, van hun vitale natuur. Je maakt een fout om te denken, dat het het gevolg is van je aanwezigheid hier en dat als je je terugtrok, alles gladjes zou verlopen. Dezelfde toestand van dingen zou doorgaan onder henzelf, meningsverschillen, ruzies, jaloersheden, harde woorden, hardvochtige kritiek over elkaar, X's en ander's klachten tegen je zijn er, omdat je ferm en zorgvuldig bent in je management; Er zijn dezelfde of overeenkomstige klachten tegen Y en anderen, die hun vertrouwen, dat aan hen gegeven is door de Moeder, nauwgezet en goed uitdragen. Er is tegen hen hetzelfde gemompel en jaloersheid als er tegen jou gericht is in de keuken door hun positie en hun uitvoering ervan. Het zou geen oplossing zijn voor Y of anderen, die vertrouwd worden door de Moeder, om zich terug te trekken en de plaats aan diegenen over te laten, die de plicht minder nauwgezet en minder goed zouden uitdragen. Het is hetzelfde met jou en het keukenwerk; het is geen uitweg. De uitweg kan alleen komen door een verandering in het karakter van de sadhaks, die voortgebracht wordt door het proces van de sadhana. Tot dan zou je het moeten begrijpen en geduldig zijn en jezelf niet toestaan om verstoord te worden door het verkeerde gedrag van de anderen, maar stil je best blijven doen, jezelf ankeren op het vertrouwen en de ondersteuning, die je gegeven wordt door Y en de Moeder. Het is het Moeder's werk en de Moeder is er om

je te ondersteunen bij het doen; plaats je vertrouwen daarop en sta niet toe, dat de rest je beïnvloedt.

14 Juli 1935

*

Alles, dat gebeurt is tussen jou en X, zoals door je beschreven, zijn kleinigheden en een beetje goede zin en goede wil aan beide kanten zouden genoeg moeten zijn om hen hun belang te ontnemen en over enige lichte verstoring te komen, die zij zouden kunnen creëren. Ruzies vinden plaats en gaan door, omdat beide zijden denken, dat de andere fout is en zich slecht heeft gedragen; maar geen van beiden zijden kan het juist hebben in een vitale ruzie. Juist het feit van zo ruziën plaatst beiden in het foutieve. Bovendien is het niet juist om zo gevoelig te zijn over gedomineerd of gecontroleerd worden. Speciaal in het werk moet men de controle accepteren van wie dan ook, die de Moeder de leiding gegeven heeft, in zo ver als het het werk betreft. In andere zaken kan men zijn gepaste onafhankelijkheid behouden zonder relaties af te breken of enige soort ruzie.

Er zou geen nut zijn om je werk te veranderen of je verblijfplaats, zelfs wanneer het mogelijk zou zijn onder de omstandigheden. De innerlijke attitude moet juist gehouden worden, de wil tot harmony moet volledig tot stand gebracht zijn. Een verandering van werk is geen remedie. Het idee van een goede atmosfeer of slechte atmosfeer in het huis is ook iets, waar niet aan toegegeven moet worden. Men moet zijn eigen atmosfeer creëren, die ondoordringbaar is door andere invloeden en men kan dat altijd doen door vereniging met en nabijheid bij de Moeder. 2 Oktober 1935

*

Maar waarom sta je toe, dat het gedrag van anderen je zoveel beïnvloedt? Doorgaan met je werk, alsof niets gebeurd is, is oké en een vooruitgang in de juiste richting, maar inwendig zou ook niets beïnvloed moeten worden.

Je moet nooit denken of voorstellen, dat de Moeder niet naar je kijkt met liefde en zegening of dat zij gedurende een moment haar gezicht van je af zou keren. Je bent haar kind en haar liefde is standvastig bij je. 23 Januari 1936

*

Ik schreef, dat je brief een aanval liet zien van het oude bewustzijn door de toon ervan: "Ik zal deze dingen niet dragen --- het is beter voor me om hier weg te gaan, enz." Dit zijn de oude suggesties, niet de attitude van je innerlijke wezen, wat was om jezelf te geven en alles aan de Moeder over te laten. De attitude van je innerlijke wezen moet zich ook uitbreiden naar je attitude voor deze uiterlijke dingen --- weten, dat welke onvolmaaktheden er ook zijn, zij uitgewerkt moeten worden van vanbinnen door iedereen, net zoals je eigen onvolmaaktheden uitgewerkt moeten worden van binnen jezelf door de Moeder's hulp en werken in je.

Dat is met betrekking tot je eerdere brief. Wat het heden betreft --- te zeggen wat je ziet, is oké, maar er is ook in wat je schrijft een beoordeling overgebracht op wat je ziet. Deze beoordelingen heb je uitgedrukt in een verklaring van wat je denkt, dat X's verkeerde motieven, acties en fouten zijn. Je plaatst deze verklaringen en beoordelingen voor de Moeder --- waarvoor? Dat zij enige actie zou kunnen nemen? Maar daarvoor moet zij haar eigen beoordeling vormen en dit kan zij niet doen zonder feiten, precieze feiten --- zij kan niet handelen op een algemene verklaring door

wie dan ook. Alleen, wanneer de persoon, die X blind vertrouwt, genoemd wordt, kan zij beoordelen of X een fout maakt om hem te vertrouwen. Wanneer hij luistert naar zekere mensen en niet naar anderen, moet zij weten, wie deze mensen zijn en wat de omstandigheden zijn, waarin hij dat doet; alleen dan kan zij beoordelen, of hij juist is of verkeerd om zo te doen. Zo met alles. Er zijn veel algemene verklaringen gemaakt tegen X door anderen, maar wanneer ook het tot bijzonderheden gekomen is in het dispuut, heeft de Moeder gezien, dat zij alleen soms in details moest veranderen, wat hij beslist had, zijn algemene management was in overeenstemming met wat zij neergelegd had voor hem als de lijnen om te volgen. Manieren van spreken, defecten in karakter, fouten van beoordeling in bijzonderheden, deze zijn een verschillende zaak. Ieder heeft hen, en zoals ik al vaak gezegd heb, moeten zij veranderd worden van vanbinnen; maar ik spreek over uiterlijke dingen, speciale acties, speciale manieren om dingen te doen. Daar moet haar verteld worden met precieze feiten, waarover geklaagd wordt in zijn actie.

Wanneer er geen algemene klacht is, die je maakt over de D. R. en Aroumé werk, maar met betrekking op jezelf en je werk in het bijzonder, moet je ook daar de precieze feiten geven van wat hij gedaan heeft of gefaald heeft om te doen, voordat de Moeder kan beoordelen of iets zeggen of doen. Wat heeft hij niet gerapporteerd aan haar of verkeerd aan haar verklaard over je werk of jou? Wat zijn de gemakken, die hij je niet toegestaan heeft?

Ik schrijf dat alles, omdat je lijkt te verwachten, dat de Moeder iets doet. Maar zij moet weten, wat het is, waar het op gebaseerd is en of zij het kan doen of niet met voordeel voor het werk. Ruziën en botsingen van het ego zijn er genoeg geweest in de D. R. en de Aroumé, maar zij kan het niet accepteren als een basis voor haar actie; zij kiest niet de kant van de een en tegen een ander in deze dingen. Wat juist is of noodzakelijk voor het werk, moet zij in ogeschouw nemen. 3 Oktober 1936

*

Je hele boosheid is gebaseerd op inbeeldingen. X heeft geen enkel "leugen" rapport aan de Moeder gemaakt; de Moeder liet geen enkel ongenoegen aan je zien gedurende twee dagen of welke dagen dan ook. Je vitale gedachte, dat zij als jezelf moet zijn en een enorme ophef maakt over de volmaakt onbetekenende kleinigheid, waaruit je iets gemaakt hebt, dat gigantisch, wanhopig en catastrofaal is. Er was nooit enige regel, dat Y's goedkeuring genomen moet worden voor iets, dat gedaan moet worden in de keuken; X is het hoofd van de keuken en zijn permissie moet genomen worden.

De hele rest is pure zelf-opblazing van een imaginaire moeilijkheid, omdat je gekozen hebt om te denken over de Moeder als een grillige tiran volgens de ideeën van valse reporten van haar favorieten, een idee, dat geen betere fundatie heeft dan het feit, dat ze je ego niet flatteert of in de watten legt door het eens met je te zijn en waarde te geven aan je mentale redenen, waarvan ieder natuurlijk denkt, dat zijn eigen "redenen" de enige juiste weg zijn en niet met hen eens zijn hoogverraad is tegen de Waarheid en Rechtvaardigheid.

Het is zo verbazingwekkend, dat je in een dergelijke toestand zou moeten gaan over iets, dat zo triviaal is als het koken van melk en dat Z naar Y gaat voor een verklaring. Geen mens zou in zijn zinnen ruzie moeten maken over dergelijke zaken of het vergroten in een enorme tragedie. Het laat zien, dat egoïstische gevoeligheid niet alleen in jouw geval, maar in dat van vele anderen in de Ashram enorme en fantastische proporties bereikt heeft. Het is tijd dat de sadhaks van de Ashram zich

realiseren, waarvoor zij hier gekomen zijn; --- het is niet om het ego te koesteren en er op te staan, dat het in ogenschouw genomen wordt en gestreeld, maar het ego te ontkennen en alleen naar het Goddelijke te zoeken. 10 November 1936

*

Het is erg goed, dat je gesproken hebt en de dingen opgeklaard. Het is zeker heel waar, dat het innerlijke wezen op de Moeder gericht moet worden en op haar alleen.

Wat het werk betreft, is de innerlijke psychische en spirituele ontwikkeling van het eerste belang en het werk als hoofdzakelijk werk iets, dat nogal klein is. Maar het werk, dat gedaan wordt als een offer aan de Moeder, wordt zelf een deel van de sadhana en een middel en deel van de innerlijke ontwikkeling. Dat zal je meer zien, terwijl het psychische in je groeit. Bovendien is het werk belangrijk, omdat het noodzakelijk is voor het onderhoud van de Ashram, die het raamwerk is van Moeder's actie hier. December 1936

*

Ik weet niet, waarom er zoveel moeilijkheid is over de instructies; je hebt dit werk gedurende vele jaren gedaan en moet zeker de lijnen kennen, waarlangs het uitgevoerd is door X en wat te doen in de meeste gevallen. In de andere, waar er geen begeleiding is in de voorbije ervaring, moet je je best doen en in het geval, dat X's instructies onvolledig zijn en je op je eigen beoordeling moet handelen, kan je het aan hem aantonen, wanneer hij een fout vindt in wat gedaan is.

Voor de rest komt je beoordeling over deze methode niet overeen met de Moeder's observatie van hem en zijn werk. Zij heeft in hem een van de kundigste organisatoren in de Ashram gevonden en een van de meest energetische werkers, die zichzelf niet spaarde, totdat zij hem dwong om dat te doen; een, die haar inzichten volledig begreep en er volledig in opging en hen niet alleen uitvoerde met een grote trouw, maar met succes en capaciteit. Zij heeft meer dan een geval gekend, waarin hij zo volledig en grondig georganiseerd heeft, dat het werk tot een minimum gereduceerd werd en de efficiëntie tot een maximum gestegen. Ik zou echter kunnen zeggen, dat de besparing van het werk niet de belangrijkste consideratie is in het werk; er zijn andere, die even belangrijk zijn en meer zo. Wat het principe betreft, dat het aan iedereen toegestaan zou moeten worden om te doen volgens zijn natuur, kan dat alleen van toepassing zijn, waar mensen op zichzelf onafhankelijk werk doen; regelmatigheid en discipline zijn daar de eerste regel.

Ik begrijp je opmerking niet over de Moeder. Het hele werk van de Aroumé, van de Graanschuur, van de Bouw Afdeling, enz., werd opgesteld door de Moeder, niet alleen in algemeen plan en onderwerp, maar in detail. Alleen, nadat zij gezien had, dat alles in orde werkte, heeft zij zich teruggetrokken en toegestaan, dat dingen volgens haar plan werkten, maar nog steeds met een oog op het geheel. Daarom werken mensen hier volgens haar opstelling. Wanneer het niet zo was, wanneer Moeder toestond om de sadhaks te laten doen volgens hun eigen ideeën of natuur, alleen haar wil aantoonde, maar het niet oplegde in detail, dan was de hele Ashram een scene van anarchie, verwarring, verspilling, wanordelijke zelf-toegeeflijkheid, botsing en ruzie, zelf-wil, ongehoorzaamheid, en wanneer het doorgegaan zou zijn, dan zou de Ashram lang geleden opgehouden zijn te bestaan. Om dat te voorkomen, koos de Moeder X en enkele anderen, waarop zij kon vertrouwen en reorganiseerde alle afdelingen, terwijl zij op elk detail toezicht hield en de hoofden vroeg om de passende

methoden en discipline op te leggen. Wat er ook overblijft van de oude defecten, is het gevolg van de ongedisciplineerdheid van veel werkers en hun weigering om van hun oude natuur af te komen. Zelfs nu zou, wanneer de Moeder haar controle terugtrok, het geheel in elkaar storten.

Je vergist je om te denken, dat X dingen voor de Moeder verbergt of doet, zoals hij wil zonder het haar te vertellen. Zij weet alles en is niet in een toestand van onwetendheid. Wat je schrijft in je tweede brief, is niets nieuws voor haar. Er waren honderden protesten en klachten tegen X (zoals tegen andere hoofden van afdelingen), tegen zijn methoden, zijn gedetailleerde handelingen en opstellingen, zijn rigide economie, zijn harde discipline en veel andere dingen. De Moeder zag dingen en waar er een rechtvaardiging was voor verandering, heeft zij het gemaakt, maar zij heeft standvastig X ondersteund, omdat de dingen, waarover geklaagd werd, zoals economie, discipline, weigering om te buigen voor de claims en grillen en wensen van de sadhaks, precies waren, waar zij zelf op gestaan had --- zonder hen zou hij het werk niet gedaan kunnen hebben, zoals zij wilde, dat het gedaan werd. Wanneer hij losjes, toegeeflijk, niet hard, geweest was, zou hij populair geworden kunnen zijn, maar hij zou niet haar instrument geweest zijn voor het werk. Welke defecten er ook in zijn natuur zouden kunnen zijn, zijn de Moeder's zorg; wanneer er ergens teveel rigiditeit zou zijn, was het aan haar om het te veranderen. Maar zij weigerde toe te geven aan de klachten en het rumoer, geboren uit verlangen en ego; haar toegeven zou alleen de oude toestand van dingen teruggebracht hebben en een einde aan de Ashram gebracht.

7 Januari 1937

*

Ik kan zeker niet zeggen, dat de ideeën, die je naar voren brengt in deze brief, waar zijn. Zij zijn dwalingen van het fysieke denkvermogen, dat zelden grip krijgt op de werkelijke waarheid van dingen. Het is geen feit, dat de Moeder iedere keer, dat je over X schreef, ontevreden werd en fronste. Dat is het soort dingen, dat de sadhaks altijd denken en zeggen over de Moeder, dat zij over hen frons in ontevredenheid door deze reden of naar hen glimlacht door die, en de redenen, die zij eraan toekennen, zijn diegene, die gesuggereerd worden door hun eigen fysieke denkvermogens, maar die hebben niets te maken met iets in het bewustzijn van de Moeder, dat niet in een constante borreling is van menselijk plezier en ongenoegen. Ik heb steeds weer geprobeerd om dat aan de sadhaks uit te leggen, maar zij prefereren om te geloven, dat hun eigen denkvermogens onfeilbaar zijn en dat wat ik zeg, onwaar is. Dus zal ik alleen zeggen, dat je idee een vergissing is.

Het is ook geen feit, dat je geen sadhana kan doen, want je deed het gedurende een tijd en je deed het erg goed. Maar je fysieke denkvermogen kwam over en nam je mee naar buiten en probeert je buiten te houden, in plaats van je toe te staan om naar binnen te gaan en vanbinnen te blijven. Daarom heb ik geprobeerd om je te overtuigen om naar binnen te gaan en niet te leven in deze uiterlijke ideeën en reacties van het fysieke wezen, die de sadhana voorkomen en alleen last geven.

Het is geen feit, dat de Moeder wil, dat je een marionet bent van X. Van de twee vragen, die opgekomen zijn heeft ze in een, wat betreft de vitale relatie met hem, volledig je gezichtspunt ondersteund, dat dit vitale element er niet moet zijn en van wat X geschreven heeft, geloof ik, dat hij er nu van overtuigd is, dat hij een fout gemaakt heeft en dat het moet stoppen. Wanneer hij er nog enig verlangen naar heeft, hoef je er op geen enkele manier aan hem toe te geven, maar er integendeel ferm over zijn. Maar er is het werk. Wat het werk betreft, is het helemaal niet duidelijk, dat alles, wat

je denkt, juist is en alles, wat X denkt, fout is. Je spreekt over je persoonlijkheid en wat je lijkt te zeggen is, dat X in het werk probeert zijn persoonlijkheid aan je op te leggen en dat je de jouwe ertegen wil affirmeren en Moeder je ondersteund behoort te hebben, maar zij beschouwt je persoonlijk helemaal niet, maar staat erop, dat je het onderwerpt aan X's. Maar de Moeder kijkt er helemaal niet naar vanuit dat standpunt of beschouwt iemand's persoonlijkheid. Vanuit haar gezichtspunt zouden mensen's persoonlijkheden, wat hun ego betekent, geen plaats moeten hebben in het werk. Het is jouw werk niet of X's werk, maar het Goddelijke werk, het Moeder's werk en het moet niet beheerst worden door je ideeën of je gevoelens of X's ideeën of gevoelens of Y's of Z's of A's of die van iemand anders, maar door de visie, perceptie en wil van de Moeder, die geen enkele menselijke persoonlijkheid uitdrukt (wanneer het deed, zou het geen rechtvaardiging zijn voor het bestaan van deze Ashram), maar voortkomt uit een dieper bewustzijn. Het is het grote obstakel geweest voor het volle succes en de harmonie van het werk, dat bijna iedereen dit idee had van zijn eigen persoonlijkheid, ideeën, gevoelens, enz. en meer of minder op hen stond --- dit is de oorzaak geweest van de meeste moeilijkheden en van alle disharmonie en ruzie. We willen, dat dit alles stopt; want als het helemaal stopt, dan zou er enige mogelijkheid kunnen zijn, dat de verschillen en onrust ophouden en het werk het doel beter zal dienen, waarvoor de Moeder het gecreëerd heeft. Daarom heb ik geprobeerd om uit te leggen aan je over de noodzaak van onderwerping van de persoonlijkheid en het werk doen voor het Goddelijke, en niet te staan op zijn eigen persoonlijkheid, ego, ideeën, gevoelens als het belangrijkste.

P.S. Wanneer ik zeg, dat je je vergist of het niet eens met je ben, lijkt je te denken, dat mijn brieven ongenoegen laten zien en dat mijn niet eens met je zijn betekent, dat ik geërgerd met je ben voor je inzichten, die je opschrijft; maar dat is niet zo. Wanneer ik antwoord op wat je schrijft, moet het zijn om je te vertellen, wat voor mijzelf en voor de Moeder de ware weg is van dingen zien en handelen. Dat impliceert geen enkel ongenoegen.

4 Juli 1937

*

Ik denk niet, dat ik ergens gezegd heb, dat je iets gedaan hebt in tegenstelling aan X's instructies in je werk. Ik sprak over wat je geschreven had in kritiek over zijn manier van dingen doen, en ik wilde speciaal je idee verwijderen, dat de noodzaak van handelen onder zijn instructies een minachting betekende van je persoonlijkheid of een verlangen aan Moeder's kant om je een marionet te maken van X. Waar er een groot werk is met verscheidene mensen, die samenwerken voor een doeleinde, dat algemeen is voor allen en niet persoonlijk voor wie dan ook, kan het niet gedaan worden, tenzij er een vaste opstelling is, die onderwerping en discipline inhoudt in iedere werker. Dat is overal zo, niet alleen hier. X moet handelen onder de Moeder, haar instructies uitvoeren, werken volgens de ideeën, die zij hem gegeven heeft. Zij heeft de lijnen neergelegd, waarlangs hij moet werken, en wat hij ook doet, moet langs deze lijnen zijn. Hij is niet vrij om hen te veranderen of iets te doen, dat tegengesteld is aan ideeën, die aan hem gegeven zijn. Waar hij beslissingen neemt in details van het werk, moeten zij in consonantie zijn met deze lijnen en ideeën. Hij moet rapporteren aan de Moeder, haar sanctie krijgen en haar beslissingen accepteren over alle zaken. Wanneer Moeder's beslissingen tegengesteld zijn aan zijn voorstellen of zijn eigen ideeën tegenspreken van wat gedaan zou moeten worden, moet hij ze nog accepteren en hen uitvoeren. Het idee, dat de D. R. werk gedaan wordt volgens zijn ideeën en niet de Moeder's is een dwaling. Maar dat alles is eenvoudig de noodzaak van het werk,

het is geen minachting van X's persoonlijkheid. Op dezelfde manier moet je X's instructies uitvoeren, omdat hij door de Moeder belast is met het werk en door haar autoriteit gegeven. Alle D. R. werkers zijn in dezelfde positie en worden verondersteld om zijn instructies uit te voeren en hem geïnformeerd te houden, omdat hij direct verantwoordelijk is aan de Moeder voor alles en tenzij hij deze autoriteit heeft, kan hij zijn verantwoordelijkheid niet uitvoeren. Op dezelfde manier is aan Y gevraagd om je instructies uit te voeren in de keuken, omdat je het hoofd van de keuken bent. Dat alles is geen minachting van je persoonlijkheid of van Y's persoonlijkheid of een verklaring van X's --- het is noodzakelijk voor het werk, dat niet gladjes gedaan kan worden, wanneer deze opstelling er niet is. Ik wilde, dat je dat begreep, zodat je zou kunnen zien, waarom de Moeder wilde, dat je zo zou doen, niet om enige andere reden, maar voor de noodzaak van het werken zodat het gladjes gedaan zou kunnen worden.

Aan de andere kant heb je, omdat je aan het hoofd staat van het werk en de praktische uitwerking in je handen ligt, elk recht om welke moeilijkheden dan ook voor X neer te zetten en om een oplossing te vragen. Hij zal aan zijn kant vaak informatie van je nodig hebben en zou ook moeten weten, wat je denkt, dat gedaan moet worden. Maar als hij, zelfs nadat hij het weet, denkt, dat het juist is om zijn eigen idee te volgen, van wat gedaan moet worden en niet het jouwe, dan zou je er niet om moeten geven. Hij heeft de verantwoordelijkheid en moet handelen volgens zijn inzichten, die onderhavig zijn aan de sanctie van de Moeder. Je verantwoordelijkheid eindigt, wanneer je hem geïnformeerd hebt en hem je idee verteld hebt. Wanneer zijn beslissing verkeerd is, is het aan de Moeder om het te veranderen.

Ik hoop, dat ik de voorwaarden duidelijk gemaakt heb. Er is geen noodzaak voor je om het eens te zijn met X's ideeën, noch ben je buiten het werk onder enige verplichting om te doen, wat hij wil, dat je doet. Daar ben je heel vrij. Alleen in het werk is deze noodzaak in actie --- ter wille van het werk.

Ik heb zoveel geschreven, omdat je wilde weten, wat de Moeder verwachtte, dat je deed. Het is niet bedoeld als een druk op je, maar alleen om dingen uit te leggen en je de weg te laten zien en de reden, waarom zij gedaan moeten worden.

5 Juli 1937

*

Het lijkt erop, dat er een frictie is tussen jou en X. Hij zegt, dat je hem op een afstand houdt van zijn werk en vraagt om ergens anders werk gegeven te worden. De Moeder keurt dit niet goed en zij wil, dat alle frictie verwijderd wordt en het werk harmonieus gedaan. Er zou niet toegestaan moeten worden, dat persoonlijke gevoelens in het werk komen of het verstoren op welke manier dan ook. Jij en X kennen het Bakkerswerk grondig en zijn de beste werkers; gedurende enige tijd hebben jullie het tussen jullie door laten gaan. Moeder heeft vertrouwd op deze samenwerking om het Bakkerswerk goed te laten gaan. Wanneer aan persoonlijke misverstanden toegestaan wordt om deze samenwerking op te breken, zal het slecht zijn voor Moeder's werk en ook voor de sadhana van beiden. Wanneer misverstanden opkomen, dan zouden zij niet gekoesterd moeten worden in stilte aan iedere kant, maar opgehelderd door een eerlijke en vriendelijke uitleg. Ik schrijf aan X voor hetzelfde effect. Moeder verwacht van jullie beiden om alle misverstanden tussen jullie en het werk samen te verwijderen in een vriendelijke geest.

30 Juni 1938

*

Het feit, dat mensen voor de Moeder werken, betekent niet, dat zij alles moet doen met betrekking tot dat werk en dat, wanneer zij het niet doet, het een gebrek aan ondersteuning betekent of afkeuring. Dat is de attitude van de meeste werkers in de Ashram, X inbegrepen, dat is een volledig foutief ingenomen attitude.

Wanneer de sadhaks boos worden, wanneer de Moeder niet doet, wat zij vragen van haar of suggesties beginnen te krijgen van deze soort, betekent dat, dat zij hun vitale ego in het werk brengen, --- zij denken, "*Mijn* werk wordt niet ondersteund, de Moeder houdt iemand anders in stand en *mij* niet" en de andere "ik"s en "mijn"s zijn van dezelfde soort. Alleen zij voelen, dat het werk het hunne is, de Moeder beschouwt het niet zo.

De Moeder kent X's karakter heel goed, dat niet veranderlijk is --- het was juist om deze reden, dat zij niet alleen jou, maar Y en al de anderen in de Garden Department vroeg om ruzie met hem te vermijden, zelfs in het geval van extreme onenigheid. Ruzies en botsingen zijn het bewijs van afwezigheid van het Yogische evenwicht en diegenen, die serieus yoga willen doen, moeten leren om uit deze dingen te groeien. Het is gemakkelijk genoeg om niet te botsen, wanneer er geen oorzaak is voor tweedracht of dispuut of ruzie; wanneer er een oorzaak is en de andere kant is onmogelijk of onredelijk is, dan krijgt men de gelegenheid om uit te stijgen boven zijn vitale natuur.

*

Je zegt, dat de Moeder haar ernst of ongenoegen liet zien naar je en dat zij dat altijd doet, wanneer je over X schrijft; maar dit is geen feit. Je denkvermogen creëert de ernst en het ongenoegen uit zijn eigen gevoel of verbeelding. In de tijd, dat je naar de Moeder kwam, had ik met geen woord gesproken met haar over je brief en ze wist zelfs niet, dat je over X geschreven had. Ik wilde de brief weer lezen en zien, dat ik alles erin begreep, voordat ik met haar sprak (daarom schreef ik, dat het me een dag of twee zou nemen) en ik vertelde het haar alleen in de avond, nadat je brief van vandaag me bereikt had. In feite was het Moeder's gevoel voor je precies hetzelfde als het altijd is --- er was geen ernst of ongenoegen. Dit is eerder gebeurd; het is niet de eerste keer. Het zou je moeten laten zien, dat het denkvermogen niet onfeilbaar is en bij het volgen van zijn observaties en gevolgtrekkingen is het heel goed mogelijk om in volledige dwaling te vervallen.

Ik denk niet, dat het enig nut heeft om in detail te gaan over deze dingen, waarover je schrijft --- de meeste van hen zijn kleinigheden, die gemakkelijk rechtgezet zouden kunnen worden, wanneer er geen gesetteld misverstand was tussen jou en X, die beiden nerveus maakt over alles, dat de ander doet, zodat je kleine dingen vergroot en hen een bovenmatig belang geeft. Het is het natuurlijke resultaat van persoonlijke gevoelens, die in het werk gaan en er is geen remedie, behalve het werk doen zonder persoonlijke gevoelens. Ik had gehoopt van wat je zei in je brief enkele dagen geleden, dat je besloten had om er helemaal vanaf te komen van jouw kant en het werk alleen te doen, terwijl je naar de Moeder kijkt en er niet om te geven, wat X deed of niet deed. Wanneer je dat zou kunnen doen, dan zou Moeder beter in staat zijn om een hardnekkige druk op hem te zetten en hem geleidelijk te laten veranderen en minder bezig met zichzelf, tactloos en gevoelig te zijn.

We zullen het hele probleem van het werk moeten overwegen en zien op welke nieuwe basis het geplaatst kan worden. Een of ander tijdelijke opstelling zou ondertussen mogelijk zijn, maar niet op het huidige moment. Ik hoop, dat je tot dan zal proberen om door te gaan, ondanks de frictie met X. Op het moment zijn dingen

moeilijk voor de Moeder en je moet haar wat tijd geven om uit te vinden, wat gedaan moet worden en hoe het mogelijk te maken om het te doen.

*

De remedie voor deze dingen is om steeds meer aan de Moeder te denken en steeds minder aan de relaties van anderen met jezelf buiten de Moeder. Zoals X het probeert, zo zou je moeten proberen om anderen in de Moeder te ontmoeten, in je bewustzijn van eenheid met de Moeder en niet in een aparte persoonlijke relatie. Dan verdwijnen deze moeilijkheden en kan harmonie gevestigd worden --- want dan is het niet noodzakelijk om te proberen om anderen te plezieren -- maar beiden of allen ontmoeten in hun liefde voor de Moeder en hun werk voor haar.

De Moeder en Fouten in het werk

Fouten komen van mensen, die hun ego, hun persoonlijke gevoelens, (voorkeuren en afkeuren), hun besef van prestige of hun gemak, trots, besef van bezit, enz. in het werk brengen. De juiste weg is om te voelen, dat het werk het Moeder's is --- niet alleen het jouwe, maar het werk van anderen --- en het uit te voeren in een dergelijke geest, dat er een algemene harmonie zal zijn. Harmonie kan niet voortgebracht worden door alleen een externe organisatie, ofschoon een steeds perfectere externe organisatie noodzakelijk is; er moet innerlijke harmonie zijn of anders zal er altijd botsing en wanorde zijn.

26 Februari 1932

*

Sta jezelf niet toe om zozeer verstoord te worden door een zo kleine zaak. Het is helemaal niet nodig om je te verontschuldigen aan X. Wanneer men een verkeerde beweging gemaakt heeft, is alles, wat men moet doen, het erkennen en weigeren en voorzichtiger zijn om het in de toekomst te vermijden. Laat, zoals je de Moeder verteld hebt, het uit je denkvermogen verdwijnen en je beweging herstellen. 16 Maart 1932

*

Iets in mijn bewustzijn stopt me, voordat ik de verkeerde weg opga of een slechte actie doe, maar soms doet het dat niet. Ik wil niet, dat er daar een enkele verkeerde actie is, waar de Moeder niet van houdt.

Wanneer je het sterk wil en als je probeert om altijd voorzichtig te zijn, dan zal dat ook komen. 8 Februari 1933

*

Omdat de materiele wereld alleen een van de verscheidene werelden is, alleen een klein deel van de totale manifestatie, zouden we dan niet erg weinig belang moeten hechten aan materiele dingen, materieel werk en haar details? Ook lijkt het van wat de Moeder gisteren zei, dat men weinig belang zou moeten hechten aan de fouten in het werk --- men zou er niet om moeten geven, wanneer anderen hen begaan, men zou er niet om moeten geven om ze te corrigeren in anderen.

Moeder zei, dat ze volmaakt gewaar was van de fouten, die gemaakt worden in het werk, maar omdat zij een zekere Kracht moest uitwerken in deze dingen, niet met het externe intellect, terwijl zij naar hen keek vanuit een innerlijk gezichtspunt, vond zij het vaak noodzakelijk om aan onvolmaaktheden en fouten voorbij te gaan. Dit betekent helemaal niet, dat de sadhak werker er niet om hoeft te geven, dat er fouten zijn in zijn eigen werk, waar hij verantwoordelijk is. Wanneer andere sadhaks fouten begaan, die hun verantwoordelijkheid zijn, kan men dat observeren en overeenkomstige fouten in zichzelf vermijden, maar de ene sadhak kan de fouten van anderen niet corrigeren, tenzij dat binnen zijn verantwoordelijkheid valt --- ieder moet zichzelf corrigeren en zijn eigen defecten en fouten.

Wij zijn hier in de materiele wereld en niet in de andere, behalve door een innerlijke connectie. Ook ons leven en actie liggen hier, dus zal het niet voldoen om de materiele wereld en dingen te verwaarlozen, ofschoon we niet gehecht zouden moeten zijn en aan hen gebonden door *āśakti* en verlangen. We moeten een kennis van de natuur verwerven en vermogens van andere werelden (vlakken), in zover als zij verbonden zijn met deze en we hen kunnen gebruiken om de actie hier te helpen en verheffen. Maar het gebied van actie is nog hier en niet ergens anders.

21 Augustus 1936

Relatie tussen de Moeder en Haar Kinderen

Ware Relatie met de Moeder

Wat is onze ware relatie met de Moeder --- de relatie van de Moeder en haar kind?

De relatie van het kind met de Moeder is die van een volledig, oprecht en eenvoudig vertrouwen, liefde en afhankelijkheid.

*

Van de relatie van de discipel met de Goeroe in de Guravada wordt verondersteld, dat het er altijd een is van aanbidding, respect, volledig gelukkig vertrouwen, onvoorwaardelijke aanvaarding van de begeleiding. Alleen in deze Ashram is een andere theorie soms naar voren gebracht en bereikte zijn hoogte als een resultaat van de *verkeerde toepassing* of verkeerde uitbreiding van de relatie met de menselijke Moeder (die op zichzelf, wanneer juist begrepen, niet ontmoedigd zou moeten worden als een fase) en ook van zekere andere verkeerd begrepen noties --- niet alleen *abhimāna*, maar een egoïstische niet spirituele eis, vijandige kritiek, opstand, boosheid en andere nog meer onwenselijke vitale reacties (gewoonlijk verondersteld als vreemd voor het spirituele bewustzijn) zijn naar voren gebracht door sommige, en toegelaten door velen in de praktijk als een deel van de Yoga! Ik zie niet, hoe een dergelijke methode kan leiden tot welke goede resultaten dan ook in het spirituele leven.

12 Januari 1932

*

De verbinding tussen mijzelf en de Moeder is er altijd, maar mijn vitale komt tussenbeide, kleurt het en maakt het onzuiver.

Ja, de verbinding is er altijd, in het zelf en in het psychische; maar wanneer er obstakels zijn in het denkvermogen, vitale en fysieke, dan kan de verbinding niet manifesteren of, wanneer het hoe dan ook manifesteert, is het vermengd met elementen, die het onvolmaakt en instabiel maken. De ware connectie is de psychische en spirituele relatie; de relatie in de andere delen moet opgebouwd worden op deze psychische en spirituele verbinding en dan kan het permanent zijn.

24 April 1932

*

Er kan een regel voor je neergelegd worden, "Doe, zeg of denk niets, dat je verborgen wil houden voor de Moeder." En dat beantwoordt de bezwaren, die in je opkwamen --

- van je vitale, is het niet? --- tegen het brengen van “deze kleinzielige dingen” onder de Moeder’s aandacht. Waarom denk je, dat de Moeder lastig gevallen zou worden door deze dingen of hen beschouwen als kleinzielig? Wanneer al het leven Yoga zal zijn, wat is er dan, dat kleinzielig genoemd kan worden of van geen belang? Zelfs, wanneer de Moeder niet antwoordt, betekent het brengen van enige zaak van je actie en zelfontwikkeling voor haar in de juiste geest, het gebracht hebben onder haar bescherming, in het licht van de Waarheid, onder de stralen van het Vermogen, dat werkt voor de transformatie --- want deze stralen beginnen onmiddellijk te spelen en te handelen op dat, wat onder haar aandacht gebracht is. Wat dan ook vanbinnen, dat je adviseert om het niet te doen, wanneer de geest in je beweegt om het te doen, zou erg goed een instrument kunnen zijn van het vitale om de straal van Licht en de werking van de Kracht te vermijden. Er kan ook geobserveerd worden, dat wanneer je jezelf opent voor de Moeder door de bewegingen van enig deel van je onder haar observatie te plaatsen, dat op zichzelf een relatie creëert, een persoonlijke nabijheid met haar, die anders is dan die, welke haar algemene, stille of niet direct uitgenodigde actie onderhoudt met alle sadhaks.

Dit alles, natuurlijk, wanneer je je klaar voelt voor deze openheid, wanneer de geest je beweegt om wat in je is voor haar bloot te leggen. Want dan is het vruchtbaar --- wanneer het van vanbinnen komt en spontaan en waar is. 18 Mei 1932

*

Het was zeker waar, dat je de Moeder zag en zij geheimen onderwees aan je innerlijke wezen --- want je innerlijke wezen is in een nabije relatie met haar. Alleen door jezelf te openen kan het innerlijke wezen naar buiten komen en de relaties veranderen van je externe zelf met haar, ervan haar besef verwijderen van niet verbonden zijn, haar verkeerde begrippen, verkeerde attitudes, verwarde bewegingen. Daarom leg ik altijd de druk op je om je te openen en in aanraking te blijven met de Kracht --- want je innerlijke wezen voelt zich er natuurlijk in aanraking mee, --- alleen het externe en fysieke denkvermogen en vitale voelen het, alsof het niet werkelijk zou zijn, niet waarlijk verbonden, enz., enz. Dit heb je zelf meer dan eens ervaren, toen het innerlijke wezen naar voren kwam. 3 November 1932

*

Het is volmaakt waar, dat in je wezen er niets is, dat tussen jou en de nabijheid van de Moeder staat; maar in je uiterlijke zijn er veel reacties, die het moeilijk maken --- en de hoofdoorzaak van deze reacties is de gereedheid, waarmee je uiterlijke denkvermogen luistert naar de suggesties en de redeneringen accepteert en de bewegingen gehoorzaamt van de obscure fysieke Natuur. Daarom wil ik, dat je afkomt van deze gewoonte van het uiterlijke denkvermogen en erkent, dat het innerlijke wezen de werkelijke waarheid van jezelf is en niet het uiterlijke bewustzijn met zijn verwarringen, dat een huidig feit is, maar niet je ware permanente wezen. 9 December 1932

*

Deze morgen stuurde ik een brief naar de Moeder via X, maar ik ontving geen antwoord, Heb ik iets verkeerd gedaan? Terwijl ik op een antwoord wacht, lijdt ik enorm.

De Moeder antwoordde aan je via X, dat je de rust kon nemen, die je wilde --- zij vertelde hem in ieder geval om je dat te vertellen; ik hoop, dat hij dat deed.

Gevoelens van deze soort zouden altijd geweigerd moeten worden en er is niets anders, dat met hen gedaan moet worden. De relatie met het Goddelijke, de relatie met de Moeder moet er een zijn van liefde, geloof, vertrouwen, overgave --- elke andere relatie van de vitale gewone soort brengt reacties, die tegengesteld zijn aan de sadhana, --- verlangen, egoïstische *abhimāna*, eis, opstand en al de versterking van de onwetende rajasische menselijke natuur, van waaruit het object is om aan de sadhana te ontsnappen.

26 April 1933

*

Ik ben bang, dat je een of andere oude beweging van het vitale toegestaan hebt om op te komen en het werk te belemmeren, dat gedaan werd.

Je weet volmaakt goed, dat je innerlijke wezen dicht bij de Moeder is, haar vrede en kracht kan voelen, haar denken kan ontvangen, kan reageren en dat dat het enige is, dat je helpt. Wanneer je over de moeder schijnbaar terughoudend voor je zinnen spreekt, refereer je evident aan de fysieke nabijheid. Je weet erg goed, wat de reden was, waarom het in de tijd er niet kon zijn. Maar er was zelfs recent een grote verbetering en het werd mogelijk en natuurlijk voor je om de Moeder fysiek te benaderen zonder de oude fysieke reacties, en de Moeder verwelkomde de verandering. Dit is niet de tijd om de oude reacties toe te staan om op te komen en de gemaakte vooruitgang te belemmeren of terug te werpen. Werp deze invasie van je af, laat je bewustzijn de stilte herstellen, die het steeds meer verwierf, laat je ziel doorgroeien, zoals het groeide --- werp deze reactie naar buiten, die het belemmert. Laat het Goddelijke in je werken en in de tijd de ware uiterlijke en innerlijke relatie tot stand brengen, die de enige is, die tevreden kan stellen en volharden.

7 September 1933

*

Waarom wordt ik boos en maak ik mezelf miserabel, wanneer Moeder iets voorstelt, dat ik niet leuk vind, zoals X bij me in huis plaatsen? Wanneer Moeder het zelf wil, waarom zou ik er dan tegen moeten zijn en er medelijden mee hebben?

Verlangen en jaloezie zijn de oorzaak van deze bewegingen. Het voorkomt, dat je ziet, dat er met ieder omgegaan wordt volgens de behoeften en mogelijkheden van zijn geval. Je vitale wensen, aan de ander kant, om een regel op te leggen, waardoor je zal krijgen, wat het vitale wil en wanneer het het niet krijgt, en een ander het krijgt, beschouw je het als iets, dat persoonlijk verkeerd is en een onrechtvaardigheid. Dus als iets onaangenaams voor je vitale, bijv. X plaatsen, gesuggereerd wordt, beschouw je dat, omdat het Moeder's voorstel onaangenaam voor je was, daarom als verkeerd. Dat is het hele iets --- dat je een persoonlijke standaard neerzet --- de standaard van je verlangens en gevoelens --- als de maat van waarheid en recht. De meeste mensen doen dat --- praktisch bijna allemaal; maar om Yoga te doen moet je je daarvan helemaal bevrijden. Je houdt je alleen bezig met jezelf en het Goddelijke; in je relaties met het Goddelijke ben je niet bezig met de Goddelijke's bevrediging van je persoonlijke verlangens, maar met uit deze dingen getrokken worden en verheven naar je hoogste spirituele mogelijkheden, zodat je verenigd zou kunnen worden met de Moeder vanbinnen en als resultaat ook in het uiterlijke wezen. Dat kan niet gedaan

worden door je vitale verlangens te bevredigen --- door zo te doen, zou alleen hen doen toenemen en je in handen geven van de onwetendheid en de rusteloze verwarring van de gewone Natuur. Het kan alleen gedaan worden door je innerlijke vertrouwen en overgave en door de druk van de Moeder's vrede en Kracht, die werken van vanbinnen en je vitale natuur veranderen. Wanneer je dit vergeet, ga je verkeerd en lijd je; wanneer je je het herinnert, ga je vooruit en worden de moeilijkheden minder vasthoudend.

13 September 1933

*

Ik heb gehoord, dat de Moeder bloemen geeft aan diegene, die op haar wachten op de trap om 12 uur. Ik voel, dat ik moet proberen om daar aanwezig te zijn om mijn gewoonte van schuchterheid te verbreken en haar niet alleen te erkennen als spirituele Moeder, maar ook als de liefdevolle en medelevende menselijke Moeder.

De Moeder geeft niet iedere dag, alleen van tijd tot tijd. Maar waarom wil je haar ontmoeten als een "menselijke" moeder --- wanneer je de goddelijke Moeder kan zien in een menselijk lichaam, zou dat genoeg moeten zijn en een vruchtbaardere attitude. Diegenen, die haar benaderen als een menselijke Moeder, raken vaak in moeilijkheden door hun opvatting en maken allerlei soorten fouten in hun benadering naar haar.

2 Mei 1934

*

Je bent het Moeder's kind en de Moeder's liefde voor haar kinderen is zonder grens en zij draagt geduldig de defecten van hun natuur. Probeer het ware kind van de Moeder te zijn: het is er binnen je, maar je uitwendige denkvermogen wordt in beslag genomen door kleine futiele dingen en te vaak in een gewelddadige drukte over hen. Je moet de Moeder niet alleen in een droom zien, maar leren om haar te zien en met je te voelen en binnen je op alle tijden. Dan zal je het gemakkelijker vinden om jezelf te controleren en te veranderen, --- want zij zou, omdat zij daar is, in staat zijn om het voor je te doen.

30 Mei 1934

*

De sadhak voelt zich alleen en lijdt, wanneer hij de Moeder's aanwezigheid niet heeft. Voelt de Moeder zich op gelijke wijze alleen in de afwezigheid van haar kind? Is zij miserabel dan een menselijke moeder zou zijn?

Wanneer dat het geval zou zijn, dan zou de Moeder de hele tijd in een diepzinnige staat van een miljoenvoudige misère moeten zijn --- want waarom zou zij alleen miserabel moeten zijn voor de sadhak --- waarom niet voor iedere ziel, die doolt in de Onwetendheid? Het kind hoeft niet miserabel te zijn, maar eenvoudig terug komen, wanneer de Moeder roept.

24 September 1934

*

Wanneer hij in zijn eigen hart kijkt, kan hij niet falen om de Moeder's glimlach daar te vinden. Waarom dan uit zijn hart gaan en naar haar glimlach buiten zoeken? Waarom zijn er hier zoveel belast met moeilijkheden, vallen, aanvallen, somberheid en

wanhoop? Is het niet, omdat zij het externe deel van de Moeder zoeken, haar fysieke nabijheid, aanraking, enz., in plaats van naar binnen te gaan?

Precies zo. Vanbinnen leven is het eerste principe van het spirituele leven en van vanbinnen het fysieke bestaan hervormen. Maar zovelen staan erop om in het externe te blijven en hun relatie met de Moeder wordt geregeerd door de gewone reacties van de externe niet vergeestelijkte natuur. 21 April 1935

*

U heeft geschreven aan sommige mensen over "een innerlijke nabije relatie" met de Moeder. Ik wil weten, wat de meeste ware en meest werkelijke relatie met haar is. Is de ziel relatie met haar de enig ware? Wat is de ziel relatie? Hoe kan ik het herkennen?

Een innerlijke (ziel) relatie betekent, dat men de Moeder's aanwezigheid voelt, ten alle tijde naar haar gekeerd is, gewaar is van haar kracht, die beweegt, begeleidt, helpt, vol liefde is voor haar en altijd een grote nabijheid voelt, of men nu fysiek bij haar is of niet --- deze relatie neemt het denkvermogen, het vitale en het innerlijke fysieke op, totdat men zijn denkvermogen dicht bij Moeder's denkvermogen voelt, zijn vitale in harmonie met het hare, juist zijn fysieke bewustzijn vol van haar. Dit zijn al de elementen van de innerlijke vereniging, niet alleen in de geest en het zelf, maar in de natuur.

Ik herinner me niet, wat ik had geschreven, maar dit is de innerlijke nabije relatie, als tegengesteld aan een uiterlijke relatie, die alleen bestaat in hoe men haar ontmoet op het externe fysieke vlak. Het is goed mogelijk --- en feitelijk --- om deze innerlijke nabije relatie te hebben, zelfs wanneer men haar alleen fysiek ziet bij de pranam en de meditatie en misschien eenmaal per jaar op de verjaardag. 29 Juni 1935

*

Ik voel geen enkele persoonlijke relatie met de Moeder. Daar ligt de hele moeilijkheid van de sadhana.

Men moet bewust worden door het ontwaken van het innerlijke denkvermogen en vitale --- of het best van al bij het ontwaken van de psyche. Het is voor twee personen goed mogelijk om een relatie te hebben, waarvan de ene bewust is en de andere niet --- zijn mentale blindheid of vitale onbegrip staat in de weg. Dat is er zelfs frequent in het gewone leven. Zeer vaak wordt men er alleen bewust van, wanneer hij het verliest (door de dood van de persoon of op een andere manier) en is dan vol van klachten over zijn blindheid. 20 Juli 1935

*

Deze gedachten van je, dat de Moeder om alle kinderen geeft en niet om jou geeft, is evident een heel ongegrond idee en rust niet op een solide basis. Zij is zo liefhebbend in haar liefde en zorg voor jou en op haar manier naar jou als naar enige anderen en meer dan voor de meesten. Er is niets solide of specifiek, dat we kunnen zien, waarop het idee kan rusten. Het correspondeert zeker niet met een werkelijkheid in de Moeder's gevoelens.

Maar ik heb opgemerkt, dat dit soort idee *altijd* opkomt in het denkvermogen van de sadhaks of sadhikas (speciaal in de laatste), wanneer zij moedeloos worden of

luisteren naar de suggesties van buiten hen. Ze zeggen altijd hetzelfde tegen je, "U houdt van en zorgt voor iedereen; u houdt alleen niet van mij en zorgt niet voor me. Ik ben evident ongeschikt voor Yoga of anders zou u me niet op die manier zover van u afhouden. Ik zal nooit iets bereiken. Wat is het nut voor mij om hier te blijven en u lastig te vallen? Wat heb ik om voor te leven?" Maar wanneer de psyche goed ontwaakt is, dan kunnen deze gedachten, deze moedeloosheid, deze verkeerde noties niets anders dan weggaan. Wat je voelt daarom, is alleen deze moedeloosheid en de verkeerde suggesties, die het brengt; het correspondeert niet met enige werkelijkheid in de Moeder's gevoelens of gedrag naar je toe. Het zal met je innerlijke wezen gaan als met de rest, de ziel in je komt steeds meer naar voren --- want de ziel in je weet, dat het van de Moeder houdt en de Moeder van jou houdt; het kan niet verblind worden door de suggesties, die het denkvermogen en de vitale natuur bedriegen.

Blijf daarom niet in deze gedachten, die geen fundatie hebben, maar alleen een stemming van moedeloosheid zijn of een suggestie van buitenaf. Laat het psychische wezen in je groeien en de Moeder's kracht werken. De relatie van het kind en de Moeder is daar in je ziel; het zal zichzelf gevoeld maken in je denkvermogen en het vitale en fysieke bewustzijn, totdat het de fundatie wordt van het hele bewustzijn, waarop de hele sadhana ferm en zeker kan zijn. 26 Juli 1935

*

De verbinding tussen jou en de Moeder is er en heeft altijd bestaan. Vanbinnen is het erg evident en wanneer je in de psychische conditie bent, begint dat wat vanbinnen is te werken. Alleen het fysieke denkvermogen suggereert het tegenovergestelde idee, omdat de uiterlijke omstandigheden nog onharmonisch en ongunstig zijn. Sta niet toe, dat deze suggesties je uit balans brengen. Zoek de verbinding in je met het psychische wezen; dan zal het zelfs door de uiterlijke omstandigheden naar buiten schijnen en alles in eenheid veranderen. 5 Juni 1936

*

Mijn conditie verandert zo vaak; het is, alsof ik wandelde op een heuvelachtige grond met voldoende greppels op de weg. Ik ben nauwelijks uit de ene greppel en in staat om een adem van frisse lucht te krijgen of ik bevind me in een andere greppel. Ik voel vaak, dat ik hopeloos slecht ben. Ik weet, dat ik me niet zo zou voelen, wanneer ik wist, dat ik zelf de Moeder's was. Ik bid om me dat te laten voelen. Open mijn ogen om te zien, of geef me eerder de ogen om te zien, want ik lijk ze verloren te zijn.

Je weet, wat deze depressie en de gevoelens, die ermee komen, zijn --- zij zijn herhalingen van de oude onbewustheid, die proberen om de snelle of volle opbloei van het innerlijke bewustzijn te voorkomen, dat in je groeide. Je zou daarom de suggesties van de depressie of het idee, dat je niet de Moeder's bent, niet moeten accepteren. Het oog vanbinnen groeit --- het is zeker, dat het na een tijd vol en open is. Daarom probeert het oude bewustzijn hard om terug te keren en greep te houden. Je moet steeds meer nee zeggen tegen zijn suggesties en inspanningen --- zodat de ontwikkeling sneller gaat. Juli 1936

*

Wanneer een mens voelt, "Ik ben het gelukkigste kind van de Moeder", komt het dan door ego-gevoel?

Het hangt af van de bron van het gevoel. Wanneer het waar geluk is, dan is het geen ego. Wanneer het het gevolg is van een gevoel van superioriteit, dan is het ego.

Innerlijk Contact met de Moeder

Laat het innerlijke contact met de Moeder toenemen --- tenzij dat er is, degenereren de uiterlijke contacten, wanneer ze teveel vermenigvuldigd worden, gemakkelijk in een routine.

Vandaag, terwijl ik naar de Moeder ging, voelde ik me geconcentreerd in het denkvermogen met een wil om in contact te komen met de Moeder. Toen vond ik, dat mijn denkvermogen zich opende naar het Licht. Ik zag twee of drie keer flitsen van gouden licht. In de morgen bleef ik vredevol en stil en later zag ik het Licht veel keren.

Het contact met de Moeder bracht oorspronkelijk de opening naar het Licht, de neerdaling van het gouden licht, de wijidheid en de kennis. De twee dingen gaan natuurlijk samen of de een volgt de ander; het is een fout om te denken dat er enige onverenigbaarheid of tegenstelling tussen hen is. 11 September 1931

*

Bij het ontwaken deze morgen voelde ik mijzelf in contact met het Moeder's bewustzijn; het gaf me een goed gevoel en zelfs Ananda. Terwijl ik deze morgen mediteerde, opende mijn denkvermogen zich naar boven en het contact verdiepte en ik voelde aspiratie en vrede. Ik ben in staat geweest om vooruit te gaan en ervaringen te krijgen door contact te houden met het Moeder's bewustzijn; maar ik heb het idee, dat dit contact niet genoeg is om me alle ervaringen te geven, waarnaar ik aspireer.

Dat is je fout om te denken, dat het contact niet genoeg is. Het contact met het Moeder's bewustzijn zal leiden naar *alle* noodzakelijke realisaties en de vervulling van alle ware aspiraties. 14 Januari 1932

*

In mijn wakende bewustzijn voel ik, dat ik altijd vloeï in de stroom van de sadhana, maar in mijn slaap ben ik een heel verschillende persoon. Ik wil ook in mijn slaap veranderd zijn. Gedurende de slaap wil ik in constant contact zijn met de Moeder. Is er enig proces of zou ik eenvoudig haar hulp moeten roepen, voordat ik me terugtrek in bed?

Aspireer en wil het altijd --- dat is het eerste. Wat de methoden betreft, is het misschien het best om niet direct op de gewone manier te gaan slapen, maar te mediteren en door meditatie over te gaan in de slaap.

Heb tenminste voor het naar bed gaan een meditatie. 13 September 1932

*

Ik voelde me erg gelukkig alleen in mijn kamer, met een innerlijk gevoel van Moeder's bewustzijn. Toen ik naar X ging, voelde ik me niet erg op mijn gemak en verloor ik het

innerlijke contact met de Moeder. Vermengen met mensen vernietigt het innerlijke gevoel, maar ik kan niet altijd afgescheiden blijven. Wat is het beste om te doen?

Je moet leren om in jezelf te leven met de Moeder, in contact met haar bewustzijn, en anderen alleen ontmoeten met je externe oppervlakte. 9 April 1933

*

Vandaag, terwijl ik bezig was met het werk, voelde ik een vredevolle energie en iets als ijs, dat mijn hoofd aanraakte. Toen kwam de kennis naar me toe: "De Moeder is altijd dicht bij ons, ofschoon we haar fysiek niet zien, en zij verwijdert allerlei soorten zwakheid met de aanraking van haar liefhebbende hand. Zij staat op iedere manier heimelijk achter ons." Dit was als een gevoel en een visie, bijna als een realisatie. Was het het psychische gevoel van de Moeder's aanwezigheid in ons?

Het is een realisatie, bijgewoond door visie en gevoel. Het zijn de psyche en het mentale samen, die het produceren. 9 Juni 1933

*

Het ene, dat het meest noodzakelijk is voor deze sadhana, is vrede, kalmte, speciaal in het vitale --- een vrede, die niet afhangt van de omstandigheden of omgeving, maar op de innerlijke relatie met een hoger bewustzijn, dat het bewustzijn is van het Goddelijke, van de Moeder. Diegenen, die dat niet hebben of niet aspireren om het te krijgen, kunnen hier komen en leven in de Ashram gedurende tien of twintig jaar en nog zo rusteloos zijn en vol worsteling zoals altijd, --- diegenen, die hun denkvermogen en vitale openen voor de Moeder's sterkte en vrede, kunnen het zelfs krijgen in het moeilijkste en meest onplezierige werk en de slechtste omstandigheden. Oktober 1933

*

Ik zou willen, dat Moeder mijn tijden vastzet, wat betreft dat gedaan zou moeten worden op welke tijd voor de hele dag. Ik zal me houden aan wat zij ook bepaalt voor mijn vooruitgang.

Tijden vastzetten is niet mogelijk of wenselijk --- je moet zelf je dag organiseren op een dergelijke manier als om het beste gebruik ervan te maken en de Moeder laten weten, hoe je het doet.

Ik ben klaar om al mijn relaties op te geven met iedereen en alleen samengesmolten te zijn met de Moeder. Vertel me alstublieft, welke regels ik moet volgen om alle obstakels te boven te komen. Moge de Moeder me zowel inwendig als uitwendig helpen.

Het belangrijkste is om inwendig naar de Moeder gekeerd te zijn en naar haar alleen. Teveel uiterlijke contacten vermijden is alleen noodzakelijk om hiermee te helpen --- maar het is niet noodzakelijk, noch wenselijk om alle contacten met mensen te vermijden. Het is noodzakelijk om deze contacten te ontmoeten met het juiste innerlijke bewustzijn, niet jezelf uitwerpen --- hen behandelen als dingen van de oppervlakte --- niet aan hen gehecht worden of door hen geabsorbeerd op welke manier dan ook.

28 Oktober 1933

*

Ik wilde u vragen, of wat ik gezegd heb over mijn innerlijke contact met de Moeder waar is of niet. Er zou gezegd kunnen worden, dat mijn vitale denkvermogen me hierover misleid heeft.

In ieder geval moet je, als je het Moeder's contact altijd wil, afkomen van de depressie en de mentale voorstellingen, die het brengt. Er staat niets meer in de weg, dan dat.

3 Januari 1934

*

Niemand hoeft jaloers te zijn over iets of iemand, omdat iedereen zijn eigen punt van contact heeft, dat niemand anders heeft --- naast alles, wat we hebben. 4 Januari 1934

*

U schreef me, dat Pranam naar de Moeder maken vrucht zou dragen "Wanneer iemand de hele dag inwendig het juiste contact met haar houdt".²⁷ Wat bedoelde u precies?

Ik bedoelde het innerlijke contact, waarin men zich een voelt met haar of gewaar van haar aanwezigheid of, op zijn allerminst altijd naar haar gekeerd. 18 Maart 1934

*

Gedurende een lange tijd dacht ik om de Moeder te ontmoeten, maar aarzelde om een interview te vragen. Vannacht in een droom ontmoette ik haar en had een gesprek met haar. Was het werkelijk de Moeder, die ik ontmoette of een of andere geconstrueerd beeld van mijn droom denkvermogen?

Natuurlijk was het de Moeder, die je ontmoette en de ontmoeting moet het gevolg geweest zijn van je gedachte om haar te ontmoeten. 9 Juni 1935

*

Als het is zoals dat, komt het waarschijnlijk, omdat je vanbuiten leeft en jezelf toestaat om gestoord te worden door uitwendige contacten. Men kan geen geluk vinden van een duurzaam karakter, tenzij men vanbinnen leeft. Werk, actie moet geofferd worden aan de Moeder, alleen ter wille van haar gedaan, zonder een enkele gedachte aan jezelf, je eigen ideeën, voorkeuren, gevoelens, voorkeuren en afkeuren. Wanneer iemand's ogen gefixeerd zijn op deze laatste dingen, dan krijgt men bij iedere stap enige frictie, ofwel in het denkvermogen of het vitale of, wanneer deze vergelijkenderwijze stil zijn, in het lichaam en de zenuwen. Vrede en vreugde kunnen alleen stabiel worden, wanneer men vanbinnen leeft met de Moeder. 2 Januari 1937

²⁷ Zie de brief van 16 Maart 1935 op pagina 532-33. --- Ed.

De Juiste Manier van de Moeder Liefhebben

Het contact tussen de Moeder en het kind betekent niet alleen, dat de moeder van haar kind zou moeten houden, maar dat het kind van de moeder zou moeten houden en haar gehoorzamen. Je wil het ware kind zijn van de Moeder, maar het eerste daarvoor is om jezelf in haar handen te plaatsten en haar je te laten leiden en haar wil te volgen --- en het niet te veronachtzamen of tegen haar op te staan. Je weet dit alles nu heel goed --- waarom neger je het?

Het is deel van de ware Moeder's liefde om niet te doen, wat het vitale van het kind ook vraagt, omdat zij weet, dat het extreem slecht voor hem zou zijn. Gehoorzaam de impuls van het vitale niet, maar volg eerder je ware perceptie en maak jezelf een kanaal voor de wil van de Moeder --- omdat haar wil altijd is, dat je zou moeten groeien in je ware wezen.

*

De liefde, die gekeerd is naar het Goddelijke, zou niet het gewone vitale gevoel behoren te zijn, die mensen bij die naam noemen; want dat is geen liefde, maar alleen een vitaal verlangen, een instinct van toe-eigening, de impuls om te bezitten en monopoliseren. Het is niet alleen geen goddelijke Liefde, maar het zou niet in de minste mate vermengd behoren te worden in de Yoga. De ware liefde voor het Goddelijke is een zelfgave, vrij van eis, vol van onderwerping en overgave; het maakt geen claim, legt geen voorwaarde op, drijft geen handel, geeft niet toe aan gewelddadigheden van jaloezie of trots of boosheid --- want deze dingen bestaan niet in zijn samenstelling. Op haar beurt geeft de Goddelijke Moeder ook zichzelf, maar vrijelijk --- en dit vertegenwoordigt zichzelf in een innerlijk geven --- haar aanwezigheid in je denkvermogen, je vitale, je fysieke bewustzijn, terwijl haar vermogen je herschept in de goddelijke natuur, alle bewegingen van je wezen opneemt en hen richt op perfectie en vervulling, haar liefde je omhult en je in zijn armen naar God draagt. Hiervoor moet je aspireren om te voelen en bezitten in al je delen, helemaal tot in juist het materiele, en hier is er geen beperking, ofwel van tijd of van volledigheid. Wanneer men waarlijk aspireert en het krijgt, zou er geen ruimte moeten zijn voor enige andere claim of ontevreden verlangen. Wanneer men waarlijk aspireert, zal men het feilloos steeds meer krijgen, terwijl de zuivering doorgaat en de natuur haar nodige verandering ondergaat.

Houd je liefde zuiver van elke zelfzuchtige eis en verlangen; je zult vinden, dat je als antwoord alle liefde zal krijgen, die je kan dragen en absorberen.

Realiseer ook, dat de Realisatie eerst moet komen, het werk, dat gedaan moet worden, niet de bevrediging van claim en verlangen. Alleen, wanneer het Goddelijke Bewustzijn in zijn supramentale Licht en Vermogen neergedaald is en het fysieke getransformeerd heeft, kan aan andere dingen een prominente plaats gegeven worden --- en ook dan zal het niet de bevrediging van verlangen zijn, maar de vervulling van de Goddelijke Waarheid in ieder en allen en in het nieuwe leven, dat het uit moet drukken. In het goddelijke leven is alles ter wille van het Goddelijke en niet ter wille van het ego.

Ik zou misschien een of twee dingen moeten toevoegen om misverstanden te voorkomen. Ten eerste is de Goddelijke Liefde, waarover ik spreek, niet alleen een psychische liefde; het is de liefde van het hele wezen, het vitale en het vitaal-fysieke inbegrepen, --- alle zijn in staat tot dezelfde zelfgave. Het is een fout om te geloven, dat als het vitale liefheeft, het een liefde moet zijn, die eist en de bevrediging van zijn

verlangen oplegt; het is een fout om te denken, dat het ofwel dat moet zijn, of dat anders het vitale, om te ontsnappen aan haar "gehechtheid", zich helemaal terug moet trekken van het onderwerp van haar liefde. Het vitale kan zo absoluut zijn in haar onvoorwaardelijke zelfgave als enig ander deel van de natuur; niets kan genereuzer zijn dan haar beweging, wanneer het zichzelf vergeet voor de Beminde. Het vitale en fysieke zouden beiden zichzelf moeten geven op de ware manier --- de manier van ware liefde, niet van ego verlangen.

1 Augustus 1931

*

Wat ik wil van je, is niet om van de Moeder op een afstand te houden, maar gewend te raken om haar aanwezigheid, haar hulp te voelen, de werking van haar krachten, zelfs, wanneer zij niet fysiek aanwezig is en dit niet alleen in je slaap, of naar binnen getrokken conditie (wat voldoende gemakkelijk voor je lijkt te zijn), maar in je wakende bewustzijn, ofwel in meditatie of in de gewone uren. En ik wil dit, omdat het een grote duw zou geven aan je Yoga. Het zou bovendien een diepere betekenis en vermogen geven aan je fysieke contact met haar. Ik ben zeker, dat dit alles op zijn tijd volledig zal komen.

22 November 1931

*

Ik ben hier anderhalf jaar geweest, maar ik weet niets van de sadhana. Ik mediteer, maar niets gebeurt in de meditatie. Ik voel, dat er geen liefde in me is naar de Moeder. Wat zal ik doen om deze liefde te voelen?

Wordt waarheidsgetrouw, zuiver, oprecht, recht door zee.

1 Juli 1935

*

Delen van mijn wezen staan op een fysieke uitdrukking van de Moeder's liefde. Ofschoon er heden ten dage geen aanval of depressie is, is er alleen droogheid en saaiheid. Zelfs, wanneer de sadhana terugkeert en ik erg hoge of diepe ervaringen krijg, zullen zij van weinig waarde zijn, zolang als mijn liefde voor de Moeder niet terugkeert.

Het is een fout om zo te denken. De ervaringen bereiden de verschillende delen van het wezen voor op liefhebben op de juiste manier, zodat niet alleen de ziel liefheeft. Zolang zij open zijn voor de onwetendheid en het ego, kunnen zij de liefde niet juist ontvangen en behouden.

23 Oktober 1935

*

Zowel de liefde voor de Moeder, die je zo sterk voelt, als de andere tendens van harmonie en affectie met diegenen, waarmee je leeft of werkt, komen van het psychische wezen. Wanneer de psyche zijn invloed intensifieert, wordt deze liefde voor de Moeder sterk en is de hoofdbeweger van de natuur. Maar er is ook een gevoel van goede wil, harmonie, aardigheid of affectie naar anderen, die ook opkomen en is niet zozeer persoonlijk als het resultaat van de ziel's meest innerlijke relatie met alle zielen, die kinderen zijn van de Moeder. Er is geen schade in het psychische gevoel, het creëert integendeel geluk en harmonie --- alleen de vitale liefde tussen personen moet geweigerd worden, omdat het wegtrekt van het volle offeren aan het Goddelijke. Maar

dit helpt de groei van de ziel in het Moeder's bewustzijn en helpt het werk en helpt ook het innerlijke leven om te groeien. 10 Februari 1936

Ontvangen Wat de Moeder Geeft

De Moeder geeft, wat noodzakelijk is voor iedereen; zij houdt niet achter, wat men nodig heeft en in staat is om te ontvangen. Wij zijn het, die niet klaar zijn om te ontvangen, wat ze geeft.

Ja, Moeder is altijd gewillig om te geven en niets geeft haar meer plezier dan te zien, dat haar kinderen ontvangen, wat zij te geven heeft.

De Hele Waarheid Vertellen

De onwil om de hele waarheid te vertellen, de wens om dingen te verbergen of te rechtvaardigen, is een andere karaktertrek van de menselijke natuur, die algemeen is in de Ashram. Het is volmaakt waar, dat dat doen is in de weg staan van zijn eigen vooruitgang, maar de lagere natuur is sterk en komt de *buddhi* teboven. Mensen denken ook, dat de Moeder het niet zal weten, wanneer zij het niet vertellen, of zij zal tenminste de fysieke feiten niet weten, zelfs als zij de innerlijke bewegingen kan lezen en zij prefereren het te verbergen of het op een zodanige manier te schrijven, dat zij er goed opstaan in haar ogen. Deze zwakheid kan alleen, zoals andere, gaan door de groei van de psyche en het krijgen van de greep erdoor op het denkvermogen en het vitale, zodat zij niet in staat zullen zijn om hun eigen verkeerde bewegingen voor zichzelf te verbergen of hen proberen te verbergen voor de Moeder. 30 Januari 1936

Psychische relatie met de Moeder

Je droom was zeker niet hoofdzakelijk een droom of een inbeelding, maar een ware ervaring. Het drukte de ervaring uit tussen je psychische wezen en de Moeder.

Die relatie is er altijd; er wordt voorkomen, dat het het hele vitale en fysieke bewustzijn opvult door de oude gewoontebewegingen, die terugkeren op het lagere vitale en fysieke en door de instemming, die enige delen van het denkvermogen, wanneer het verduisterd is, aan deze beweging geven. Sta niet toe, dat je denkvermogen deze instemming geeft, en sta niet toe, dat enige eis opkomt in je vitale, want gewoonlijk is een of andere vitale eis of teleurstelling de gelegenheid voor deze teruggaven.

Het hele mentale, vitale en fysieke bewustzijn zal dan beginnen om gevuld te worden met de permanente relatie, die natuurlijk is voor het psychische deel in je. Daar zou dan geen moeilijkheid zijn of verstorende worsteling. 26 April 1932

*

Gedurende de dag heeft mijn vitale gehuild. Het voelt, dat de Moeder er niet sympathiek voor is en het klaagt, dat het beroofd is van haar affectie. Het struikelt bij haar stilte; het krimpt bij haar verwaarlozing.

Dat alles is eenvoudig het niet geregenereerde vitale, dat vol ego en verlangen en eis is en daarom van ontevredenheid, klacht, valse ideeën en zelfgemaakt verdriet.

Maar er is een andere beweging in me, die al dergelijk verdriet en vreugden wil voorkomen en alleen afhangen van de Moeder. Het wil niets van haar, maar wil zichzelf aan haar geven, en bid haar om naar beneden te komen en het te verheffen. Deze beweging is in het hart. Haar hoofdkenmerk is overgave.

Wat je hier schrijft, is een exacte beschrijving van het psychische wezen en zijn relatie met de Moeder. Dat is de ware relatie. Wanneer je wil slagen in deze Yoga, moet je je standplaats innemen in de psychische relatie en de egoïstische vitale beweging weigeren. Het psychische wezen, dat naar voren komt en daar blijft, is de beslissende beweging in de Yoga. Dit gebeurde, toen je de Moeder het laatste zag --- het psychische wezen kwam naar voren. Maar je moet het naar voren houden. Je zal niet in staat zijn om dat te doen, wanneer je luistert naar het vitale ego en zijn uitroepen. Door vertrouwen en overgave en de vreugde van zuivere zelfgave --- de psychische attitude --- groeit men in de Waarheid en wordt verenigd met het Goddelijke.

26 Februari 1933

*

Je schreef, dat, toen ik de Moeder de laatste keer zag, het psychische wezen naar voren was.

Nee. Ik zei, dat het eruit kwam als het resultaat van je laatste komst naar Moeder --- ik bedoelde daarmee, wat Moeder daar geplaatst had. Het was naderhand evident voor me door je conditie.

Ik herinner me nu mijn innerlijke toestand in de tijd, maar ik herinner me er niet iets speciaals in. Toen ik de Moeder ontmoette, was ik eenvoudig stil en een beetje afhankelijk van haar.

Dat was genoeg om de Moeder te laten werken. Wanneer het vitale eist, klaagt, verdrietig wordt en tragisch, dan wordt de moeilijkheid gecreëerd. 27 Februari 1933

*

Hoe kan ik de Moeder's wil weten? Wanneer ik voel, dat het gemakkelijk is om iets te doen, betekend dat, dat het tegen haar wil is?

Hoe kan je gemak of ongemak de indicatie zijn van de Moeder's wil? Je moet het psychische gevoel ontwikkelen, dat de waarheid onderscheidt van de valsheid, het goddelijke van het niet goddelijke. 11 April 1933

*

Hebben liefde en vertrouwen dezelfde betekenis? Ik voel, dat waar er vertrouwen in de Moeder is, er ook liefde is. Zonder vertrouwen is er geen liefde; zonder liefde is er geen vertrouwen. Heb ik gelijk?

Niet altijd. Er zijn genoeg mensen, die vertrouwen hebben zonder liefde, ofschoon zij een zekere soort mentale bhakti kunnen hebben, en genoeg, die enige liefde hebben, maar geen vertrouwen. Maar als het ware psychische liefde is, dan gaat vertrouwen

ermee samen, en wanneer er het volledige vertrouwen is, dan wordt de psychische liefde spoedig wakker.

Toen ik met X sprak, zei ik: "Waar er vertrouwen is in de Moeder, is er ook liefde."

Je hebt gelijk --- wanneer het het ziel's vertrouwen is, de ziel's liefde --- maar in sommigen is er alleen een vitaal gevoel en dat brengt, wanneer het teleurgesteld is, opstand en boosheid en zij gaan weg. 8 Mei 1933

*

Welk soort gevoel krijgt bevrediging en Ananda bij alleen de Moeder zien?

Het is psychisch.

Welk soort gevoel krijgt bevrediging en Ananda bij alleen de Moeder herinneren?

Psychisch.

Welk soort gevoel geeft een wond in het hart bij iets horen tegen de Moeder?

Psychisch.

Welk soort gevoel laat iemand de Moeder's aanwezigheid voelen in het hart, zelfs ofschoon men fysiek ver van haar is?

Psychisch.

Hoe zal ik in staat zijn om te beoordelen, dat ik in een volledige staat ben van psychische liefde?

Door de afwezigheid van het ego, door zuivere devotie, door onderwerping en overgave aan het Goddelijke. 9 Mei 1933

*

Wanneer alles kalm en stil is, voel ik een diepte in mijn hart; een lieflijk gevoel welt er constant uit op, dat gelijk is voor allen. Het gaat voortdurend omhoog naar de Moeder. Er is een besef van lieflijke relatie met het Goddelijke. Het verzacht het hele wezen --- het is kalm, stil, vol van lieflijke vrede en tevredenheid.

Dat is psychische liefde.

26 Oktober 1933

*

Vanaf de morgen is er een gevoel geweest van nabijheid tot de Moeder, bijna alsof er geen verschil tussen ons was. Maar hoe kan dat mogelijk zijn, als er een dergelijke grote afgrond is tussen haar en mij? Ik ben op het mentale vlak en zij is op het hoogste Supramentale.

Maar de Moeder is er niet alleen op het Supramentale, maar op alle vlakken. En zij is speciaal dicht bij iedereen in het psychische deel (het innerlijke hart), dus wanneer dat opent, komt het gevoel van nabijheid natuurlijk. 11 December 1933

*

Waarom voel ik niet iedere keer liefde en Ananda als ik de Moeder zie?

Wat liefde en Ananda betreft, hangt het af of de psyche opkomt. 29 Juli 1934

*

Gedurende twee dagen was er een intense liefde voor de Moeder en voor u; het hele wezen was in bezit genomen door deze liefde. Toen was er alleen een gedeeltelijk effect van --- een hoge en diepe eerbied voor de Meester en de Moeder en een geluk, dat geen werelds plezier kan geven.

Dat was klaarblijkelijk psychisch.

Ik merk vaak op, dat wanneer er een innerlijke liefde aan de goddelijkheid ontspringt, er tranen volgen.

Dit zijn psychische tranen van devotie, enz. 25 Augustus 1934

*

Een bezoeker verliet de Ashram vandaag. Toen de Moeder de Pranam Ceremonie beëindigde en de trap begon op te gaan, begon deze dame te huilen. Was het het gevolg van de psyche, die een tijd naar voren kwam?

Het is geen kwestie van de psyche, die naar voren komt. Zij heeft een psychisch wezen, dat ontwaakt is en is lang is verbinding geweest met de Moeder op het innerlijke vlak. 28 Augustus 1934

*

Gedurende mijn beurt bij de darshan werd het bewustzijn eenvoudig in een betovering gehouden en opgewonden. Het was heel wonderbaarlijk en bracht mijn psyche naar voren. Wat is deze opwinding, die door mijn hele lichaam gaat en de adhar gedurende een tijd stil maakt?

Het is natuurlijk de opwinding van de Moeder's aanraking, die van boven komt en gevoeld wordt door de psyche en het vitale samen. 28 Augustus 1934

*

Kan er een bewust contact zijn met de Moeder door middel van het psychische wezen in het hart, voordat de psyche naar voren komt?

Ja. De psyche is er altijd. 21 September 1934

*

Dat wat roept, is je eigen psychische wezen, waarvan de plaats diep vanbinnen is achter het hartcentrum. Veel mensen voelen bij tijden de roep voor de Moeder vandaaruit doorgaan. Het komt gemakkelijker in de slaap of in een half wakende conditie, omdat het oppervlaktedenkvermogen niet actief is, zodat wat vanbinnen gaande is in het innerlijke wezen, zich kan manifesteren. 29 Oktober 1934

*

Toen ik sprak over "eenzaamheid", bedoelde ik, dat een of ander deel van het wezen voelt, dat ofschoon de Moeder erg veel van me houdt, ik niet in staat ben om van haar te houden --- alsof er geen element van liefde in mijn natuur was.

Het kan de psyche niet zijn in dat geval. De psyche voelt nooit, dat het niet van het Goddelijke kan houden. 4 December 1934

*

Wanneer de huidige intensiteit zich prolongeert, hoop ik dat u binnen enkele dagen zal zien, dat mijn hele natuur alleen verdiept is in voelen, denken, handelen rond het woord "Moeder".

Dat zou op zichzelf de psychische toestand zijn. 5 December 1934

*

Ik bid: "Lieve Moeder, geef me of de psychische liefde of geef me de dood. Laat geen derde iets naar me toe komen. Dit is mijn uiteindelijke resolutie."

Dit is helemaal de verkeerde attitude. Het is nogmaals het vitale, dat binnenkomt --- het is geen psychische attitude. Wanneer je bij vragen voor psychische liefde een attitude kan innemen, die vitaal is, niet psychisch, hoe verwacht je dan, dat het psychische kan komen. 2 Maart 1935

*

Mijn bewustzijn is alleen geconcentreerd op het Moeder's hart, alsof het daar in haar was en een met haar. Het denkt alleen aan eenheid met haar; het zegt, "Ik ben daar in haar en ik moet daar zijn. Ik heb niet anders nodig --- dat is genoeg." Het staat geen andere gedachte toe, zelfs geen hogere en spirituele gedachten. Hoe kijkt u naar deze attitude?

De attitude is over het algemeen goed voor het ontwaken van de psyche en het innerlijke wezen. Maar wanneer de hogere ervaring komt, zou het niet gestopt moeten worden. 12 Maart 1935

*

Heb ik gelijk, dat gedurende de laatste vier jaar mijn psyche altijd actief is en naar voren? Kan de Moeder nu met me omgaan zonder enige consideratie van mijn natuurlijke delen van streek te maken?

Wanneer je psyche naar voren is en actief, bijv. bezig met veranderen en controleren van het denkvermogen, het vitale en het fysieke, hoe kan het, dat er een verstoring is van je natuur door het Moeder's omgaan met je? Wanneer de psyche naar voren is en actief, zou het onmiddellijk ieder deel van de natuur, dat boos wil worden, vertellen, "Wat de Moeder ook doet of beslist, moet geaccepteerd worden met overgave en blijheid. Het denkvermogen moet niet geloven, dat het het beter weet dan de Moeder, wat gedaan zou moeten worden, het vitale moet niet willen, dat de Moeder handelt volgens haar wensen en voorkeuren. Want dergelijke ideeën en verlangens behoren tot de oude natuur en hebben geen plaats in de psyche en het spirituele. Zij zijn dwalingen van het ego." En wanneer het controle had over de natuur, dan zou de verstoring onmiddellijk ophouden of vervagen. Wanneer het inderdaad volle controle had, dan zouden dergelijke verstoringen onmogelijk zijn. Er moet daarom aangenomen worden, dat de psyche enige invloed zou hebben uitgeoefend op het wezen, maar dat zijn controle ver van compleet is of dat het vitale opgekomen is en de psyche bedekt heeft en zijn invloed uitgesteld. Maar als de psyche volledig naar voren is, niet gesluierd of niet hoofdzakelijk tevoorschijn komend, dan zijn het onmogelijk zijn om het helemaal te bedekken --- er zou op zijn hoogste een verstoring kunnen zijn aan de oppervlakte, terwijl alles vanbinnen stil, bewust en toegewijd bleef. 2 Juli 1936

*

Toen ik de Zuiverheid naar beneden riep van vanboven, was het hele wezen gevuld met Vrede en Zuiverheid en ik voelde de Moeder's Aanwezigheid in het hart. Een intense aspiratie steeg op uit het hart, van beneden, in feite uit alle delen van het wezen. Het hart was gevuld met adoratie voor de Moeder; er was devotie en oprechte overgave.

Dat is een van de meest belangrijke dingen voor de psychische opening en de innerlijke relatie met de Moeder.

Ik bid bovenal voor Zuiverheid en Vrede. Met deze ben ik zeker van vereniging met de Moeder. Heb ik gelijk?

Ja.

Ik bid voor uw observatie betreffende deze psychische ervaring. Was het niet psychisch.

Ja, het was zeker een psychische opening en op het punt benadrukt, dat erg belangrijk is --- de opening tot de hogere Zuiverheid. 14 Juli 1937

Het Vitale Element van Liefde

Wat betreft de *gretigheid* om de Moeder te zien, hangt het af van de natuur van het gevoel. Wanneer er geen eis of claim in is, geen ontevredenheid, wanneer het niet vervuld wordt, maar alleen een gevoel van de wil om haar te zien, wanneer het ook mogelijk is en de vreugde van haar te zijn, dan is het oké. Natuurlijk moet er geen

boosheid of jaloersheid zijn. Het vitale moet ook deelnemen in de sadhana, dus het hoofdzakelijke feit, dat er een vitaal element is, maakt het niet verkeerd, mits het een vitaal element is van de juiste soort.

6 December 1931

*

Gisteren vond ik een foto van een mooie pauw, die ik uitgeknipt heb en in een envelop gedaan heb met mijn brief aan de Moeder. Maar als antwoord stuurde Moeder me een envelop met een foto, die betekenisloos voor me leek. Toen raakte ik in verwarring in mijn gedachten en gevoelens. Ik dacht, waarom begreep de Moeder niet, wat ik wilde zeggen? Zo verloor ik de verbinding met de ware attitude en voelde alles verkeerd en in verwarring.

Het is weer je eigen onbegrip, dat je opgesteld hebt tussen jezelf en de Moeder. De bloemenfoto, die ze je teruggestuurd heeft voor je pauw, is de granaatappelbloem, de bloem van Goddelijke Liefde en ik weet niet, welk beter antwoord je verwacht zou kunnen hebben. Je sprong hoofdzakelijk, omdat je het niet kon herkennen in zijn gereduceerde beeldvorm, tot de conclusie, dat de Moeder je niet begrepen had, of anders dat zij weigerde om enige antwoord aan je te geven. Dit met nog ergere gevoelens deed je gewoonlijk, wanneer zij bloemen gaf en het kwam door deze gewelddadige en onwetende verkeerde reactie, dat zij moest stoppen met bloemen aan je geven. Hoe kan je enig antwoord verlangen op de uitdrukking, wanneer je het antwoord op deze manier tegemoet treedt? Het is zeer waar, dat er achter je reactie of er nog mee geassocieerd een maat is van vitale eis en verwachting van teruggave en de oude wens van vertrouwen. De beweging zou gekomen kunnen zijn van de psyche, maar eromheen was er dit vitale mengsel. Je moet daarom eerst leren om jezelf te geven zonder iets terug te eisen en je moet leren om de Moeder's actie te accepteren, wat het ook mag zijn, zonder het te beoordelen, omdat het herhaaldelijk bewezen is, dat in beoordelen je er een onwetende foutieve constructie erop legt. Het meest innerlijke wezen, de psyche accepteert zonder vraag, omdat het vertrouwen heeft in het Goddelijke; door die psychische aanvaarding opent de ziel, het denkvermogen verheldert, het vitale wordt gezuiverd en verlicht en een spirituele verandering wordt mogelijk.

3 Mei 1932

*

Wat je gevoeld hebt, is een herleving of terugkeer naar je van het lagere vitale met haar eisen en verlangens. Haar suggestie is, "Ik doe de Yoga, maar voor een prijs. Ik heb het leven achtergelaten van vitaal verlangen en bevrediging, maar om nabijheid te krijgen met de Moeder --- in plaats van mijzelf tevreden te stellen met X en de wereld, mij tevreden te stellen en mijn verlangen vervuld te krijgen door het Goddelijke. Wanneer ik de nabijheid met de Moeder niet krijgt en onmiddellijk en zoals ik wil, waarom zou ik dan de oude dingen opgeven?" En als een natuurlijk resultaat beginnen de oude dingen weer --- "X en Y en Y en X en de verkeerdheden van Z." Je moet deze machinerie van het lagere vitale zien en het wegsturen. Alleen door de volledige psychische relatie van zelfgave kan de eenheid en nabijheid met het Goddelijke onderhouden worden --- het andere is deel van de vitale ego-beweging en kan alleen een val brengen van het bewustzijn en verstoring.

20 Juni 1933

*

Het zal niet voldoende zijn om aan deze rusteloze vitale beweging toe te geven. Je kan daarmee geen vereniging hebben met de Moeder. Je zou kalm moeten aspireren --- eten, slapen, je werk doen. Vrede is het enige, waar je nu om moet vragen --- alleen op de basis van vrede en kalmte kunnen de ware vooruitgang en realisatie komen. Er moet geen vitale opwinding zijn in je zoeken of je aspiratie naar de Moeder.

20 Oktober 1933

Ofschoon ik weet, dat de Moeder me goddelijke dingen geeft van diep vanbinnen, wil mijn lagere natuur, dat haar liefde en affectie uitwendig uitgedrukt wordt. Help me om af te komen van deze vitale eis voor enige uiterlijke expressie door de Moeder.

Daar moet je vanaf komen --- de eis van het vitale in de relatie met de Moeder. Het is de oorzaak geweest van veel verstoring en verscheidene fricties, want erachter is de claim van het ego. De psychische relatie is de ware relatie, de psyche geeft zichzelf zonder enige eis, en vraagt alleen om liefde en overgave en vereniging met het Goddelijke, en zelfs daarin is het vragen geen vitale eis, maar een aspiratie.

28 November 1933

*

Waarom voelt men zich zo gelukkig na het zien van de Moeder? De hele dag wordt alleen met haar gevuld. Is het, omdat het de natuur van de vitale liefde is om zich gelukkig te voelen en tevreden, wanneer het iets krijgt?

Er is geen schade in de vitale liefde, mits het gezuiverd is van alle onoprechtheid (bijv. het zelfbelang, enz.) en van alle eis. Vreugde voelen in de Moeder zien is oké, maar het te eisen als een recht, om boos te zijn of in opstand of abhiman, wanneer het niet gegeven wordt, om jaloeers te zijn op anderen, die het krijgen --- dat alles is eis en creëert een onzuiverheid, dat zowel de vreugde als de liefde bederft.

13 September 1934

*

Tot nu toe is mijn inspanning naar het Zelf snel vooruitgegaan, maar binnen ben ik droog als een lege kokosnootschil. Wanneer liefde, emotie, bhakti komen, consumeert mijn vitale hen en laat mijn hart achter als een woestijn. Zelfs, wanneer er geen vitale eisen zijn, voel ik Moeder's liefde nauwelijks, ofschoon mijn hart ernaar hunkert. Laat, wanneer de Moeder het goedkeurt, mijn psyche in volle activiteit zijn.

Hoe verwacht je, dat de psyche in volle activiteit is met deze dingen daar en niet grondig geweigerd? Wanneer bovendien de liefde volledig naar voren komt, wat is er om te voorkomen, dat het zelfzuchtige vitale greep op krijgt en eis naar eis maakt naar de Moeder, die zij zeker zal weigeren te bevredigen --- zoals velen gedaan hebben en naderhand in opstand kwamen, omdat "de Moeder niet van hen hield" --- anders zou zij doen, wat zij ook willen?

2 Maart 1935

*

Wanneer een fysieke manifestatie van de Moeder's liefde afwezig is, kan ik niet onbewogen blijven.

Deze eis voor fysieke manifestatie van liefde moet gaan. Het is een gevaarlijk struikelblok op de weg van sadhana. Een vooruitgang, die gemaakt is op toegeeflijkheid aan de eis is een onzeker proces, dat op ieder moment neergeworpen kan worden door dezelfde kracht, die het produceerde. 8 oktober 1935

*

Ik heb gehoord, dat sommige vrouwen zoveel liefde voor de Moeder hebben, dat zij zelfs klaar zijn om voor haar te sterven! Maar zij kunnen alleen van haar houden als zij een manifestatie maakt van haar liefde. Dit is dan geen zelf-bestaande liefde --- want wanneer de fysieke liefde afwezig is, gaan enkelen zover als in opstand te komen, te huilen of te vasten.

Het is zelfliefde, die hen het laat doen. Het is alleen dezelfde soort vitale liefde, die mensen buiten hebben (van iemand houden ter wille van zichzelf, niet ter wille van de beminde). Wat is het nut daarvan voor de sadhana hier? Het kan alleen een obstakel zijn. 15 Oktober 1935

*

Het is niet mogelijk voor mijn sadhana om door te gaan zonder devotie en liefde. Ik ben klaar om mijn verlangens en eisen op te geven, wanneer me dat aan de kant plaatst van liefde en devotie.

Liefde en devotie hangen af van de opening van de psyche en daarvoor moeten de verlangens gaan. De vitale liefde, die door velen aan de Moeder geboden worden, in plaats van psychische liefde, brengt meer verstoring dan iets anders, omdat het gekoppeld is met verlangen. 8 September 1936

*

Wanneer je geen abhiman tegenover de Moeder hebt, is dat ook erg wenselijk. Abhiman, verstoring, enz. zouden tekenen kunnen zijn van het leven, maar van een vitaal, niet van een innerlijk leven. Zij moeten stil worden en ruimte geven aan het innerlijke leven. Eerst zou het resultaat een neutrale stilte kunnen zijn, maar men moet daar vaak doorheen gaan om een positiever nieuw bewustzijn te bereiken. 2 Januari 1937

*

Waarom lijdt ik? Waarom ben ik zover van de Moeder? Hoe kan ik dat teboven komen?

Weiger het lijden. Weiger iedere vitale beweging, die weg zou halen bij de Moeder.

Houd je altijd aan haar vast met je innerlijke wezen --- zonder eis of vraag, in volmaakt vertrouwen.

*

Er zijn in een sadhak twee kanten van de natuur, een, die het Goddelijke wil, de andere, die altijd zijn eigen manier en wil wenst en verwacht, dat het Goddelijke het tevreden stelt. Toen je in de eerste was, was de Moeder altijd dichtbij je en was je

gelukkig; toen je aan de tweede toegaf, ging alles verkeerd. Je recente fout is geweest om teveel aan het tweede toe te geven. Maar je kan altijd de constante nabijheid van de Moeder te herstellen in je innerlijke wezen en geluk en vooruitgang in je sadhana. Maar om zo te doen, moet je het een punt maken om je liefde te geven zonder ervoor helemaal iets te vragen dan de innerlijke nabijheid --- want tenzij je dat erg sterk doet, zal het moeilijk zijn om af te komen van de andere tendens en het veeleisende vitale deel in je te veranderen.

*

We vinden, dat door de Moeder te ontmoeten of in haar aanwezigheid te zijn, we uit de depressie komen en de extase van vreugde ervaren. Vindt dit plaats door een psychische ontmoeting of een ontmoeting op het innerlijke vitale niveau?

Het hangt er vanaf, of het komt door vitale kracht van haar aan te trekken of eenvoudig door de vreugde van haar te zien of van haar iets te ontvangen. In de twee latere gevallen is het gewoonlijk psychisch of psychisch-vitaal, in de eerdere is het vitaal.

Devotie of Bhakti voor de Moeder

Toen de Moeder deze avond naar me keek vanaf het terras, voelde ik een diepe naar boven stroming van devotie naar haar. Hier heb ik naar gehongerd, en zolang als ik deze bhakti voel, voel ik, dat ik weinig anders heb om naar te verlangen. Schenk, dat ik deze *ahaituki bhakti* zou kunnen hebben. Sri Ramakrishna zei gewoonlijk, dat het verlangen naar bhakti helemaal geen verlangen is. Dus ik vertrouw erop, dat ik helemaal geen koopje maak door het te verlangen --- omdat bhakti van de essentie van het Goddelijke is, moet erom vragen legitiem zijn, niet?

Het verlangen voor het Goddelijk of van Bhakti voor het Goddelijke is het ene verlangen, dat vrij kan zijn van alle andere --- in de kern is het geen verlangen, maar een aspiratie, een zielsbehoefte, de adem van het bestaan van het meest innerlijke wezen, en als zodanig kan het niet geteld worden onder verlangens.

28 December 1932

*

Hoe kan ik zuivere bhakti voor de Moeder hebben?

Zuivere aanbidding, adoratie, liefde voor het Goddelijke zonder claim of eis wordt *śuddha bhakti* genoemd.

Van wel deel manifesteert het?

Van de psyche.

Hoe kan ik de verwarring ontrafelen, die ik voel tussen het zelf, denkvermogen, vitale en fysieke, en hoe hen te onderscheiden?

Men moet zichzelf scheiden in het denken van het denkvermogen en vitale en lichaam en naar deze kijken als niet zichzelf, maar alleen als uiterlijke instrumenten of

bewegingen van de natuur. Aan het eind begint men gewaar te worden van iets achter hen, dat het werkelijke zelf is, het ware wezen.

*

Is psychische bhakti volmaakte devotie?

Het is de basis van volmaakte devotie.

Hoe kan ik psychische bhakti ontwikkelen?

Door oprechte aspiratie.

Wat is het karakter van psychische bhakti, mentale bhakti en vitale bhakti voor de Moeder zie? Hoe hen te herkennen?

De psyche is opgemaakt uit liefde en zelfgave zonder eis, het vitale van de wil moet in bezit van de Moeder zijn en haar dienen, het mentale van vertrouwen en onvoorwaardelijke aanvaarding van alles, dat de Moeder is, zegt en doet. Dit zijn echter uiterlijke tekenen --- het is in innerlijk karakter heel herkenbaar, maar niet in woorden uit te drukken, dat zij verschillen.

Is er geen plaats voor mentale en vitale devotie in deze Yoga?

Wie zegt, dat het er niet is? Zolang als er werkelijke devotie is, heeft alle bhakti een plaats. 28 April 1933

*

Het is altijd een fout om belang te hechten aan wat anderen zeggen --- het is genoeg om ware devotie te hebben en de juiste attitude naar de Moeder. Je hoeft helemaal geen beduchtheid van deze soort te hebben. 28 April 1933

*

Hoe zuivere en volledige devotie verkrijgen?

Wordt eerst stil --- aspireer dan uit de stilte en open jezelf stil en oprecht voor de Moeder. 15 November 1933

*

Moeder, ondanks mijn duizend en drie onvolmaaktheden, blijft dit besef in me --- dat u mijn Moeder bent, dat ik geboren ben uit uw hart. Het is de enige waarheid, die ik gerealiseerd lijk te hebben in al deze zes jaren, maar ik dank u heel veel, dat ik in staat gesteld ben om dit tenminste te voelen.

Het is een uitstekende fundering voor de andere waarheden, die gaan komen --- want zij resulteren er allen uit. 17 September 1934

*

Mijn ontmoetingen met de Moeder brengen, in plaats van gelegenheden te zijn om liefde, vreugde en geluk te geven, angst. Er moet iets verkeerd zijn in mijn natuur.

Het is het oude vitale met zijn ego, dat steeds weer opkomt. Het weigert het hogere wezen te volgen en te zijn zoals de ware bhaktas zijn, die niets vragen, en tevreden zijn met alles, dat de Moeder doet of niet doet, omdat wat zij ook doet, goed moet zijn, omdat zij de Moeder is. Je moet de waarheid opleggen aan dit vitale deel. 6 Mei 1935

*

Sta geen mentale angst toe om je lastig te vallen. Wacht op de werking van de Moeder's kracht, die de lotus van je hart zal openen. In het licht van het bovenstaande zal devotie in je opbloeien. 25 Oktober 1936

Offeren aan de Moeder

Soms, wanneer ik meditatie zit, zeg ik "Ma --- Ma --- Ma." Dan wordt alles stil en voel ik een grote vrede vanbinnen en buiten me. Zelfs in de atmosfeer om me heen hoor ik "Ma --- Ma --- Ma." Is dit werkelijk of zijn het alleen echo's?

De atmosfeer, die je ronddraagt, is net zoveel een deel van je bewustzijn als de rest, die je vanbinnen voelt. Wanneer je de naam herhaalt van de Moeder, begint het te echoën in je hele bewustzijn, vanbuiten zowel als vanbinnen in je. Wat je ervaart, is daarom heel waar en het is een goede ervaring.

*

Toen ik vroeg, welke attitude ik zou moeten houden gedurende de stilte van het denkvermogen, antwoordde u, "Offeren." Verklaar dit alstublieft aan me in een bredere zin.

Het betekent de toewijding van alles, dat naar je toekomt, al je ervaringen en vooruitgang aan de Moeder.

Wat zou ik moeten doen om stilte alert te houden en constant, terwijl ik lees, praat en werk?

Hetzelfde --- doe alles met een stil denkvermogen, werp jezelf niet naar buiten in alles, wat je doet, maar zie stil, wat gedaan wordt en wat gebeurt. 16 Januari 1934

De Moeder's Liefde

Er is geen noodzaak om voor pardon te vragen, want de Moeder is niet in het minst boos op of teleurgesteld in je geweest. Je kunt altijd zeker van haar liefde zijn.

29 September 1933

*

Ik zoek geen tekenen meer van de Moeder's liefde op een uitwendige manier. Welk verschil maakt het, of zij mij een beetje meer of minder aanraakt of me helemaal niet aanraakt? Wanneer de liefde vanbinnen op de juiste manier ontvangen wordt, is dat alleen het ware. Wanneer het niet ontvangen wordt of wanneer het diffuus is of verspreid wordt of verkeerd gericht na het te ontvangen, is dat als paalen voor de zwijnen gooien.

Ja, dat is de waarheid en het is de attitude, die iedere sadhak zou moeten innemen.

8 Mei 1934

*

Wij willen allemaal Moeder's liefde, maar ik vraag me af, hoeveel van ons waarlijk van de Moeder houden. Waar zien we inderdaad eenpuntige, altijd offerende, nooit falende liefde? Wie heeft alleen liefde voor het Goddelijke?

Het betekent niet, dat er geen liefde is, maar dat de liefde vermengd is met en bedekt door egoïsme, eis, en vitale bewegingen. Dat is tenminste met velen het geval. Er zijn er natuurlijk enkelen, die helemaal geen liefde hebben, of alleen "liefhebben" --- als het zo genoemd kan worden --- voor wat zij krijgen, een of twee, die werkelijk liefhebben -- maar in een grote hoeveelheid is er een psychische vonk, die verborgen is in veel rook. Van de rook moet afgekomen worden, zodat de vonk een kans heeft om te groeien tot een vuurgloed.

9 November 1934

*

Denk niet of mensen het met je eens zijn of het niet met je eens zijn of je goed of slecht bent, maar denk alleen dat "de Moeder van je houdt en ik de Moeder's ben." Wanneer je je leven baseert op die gedachte, dan wordt alles spoedig gemakkelijk.

30 April 1935

*

Door de gedachten over anderen en je "slechtheid", voel je je ver van de Moeder. De hele tijd is zij erg dicht bij je en jij bij haar. Wanneer je de positie inneemt, die ik je vertelde en het de basis van je leven maakt, "de Moeder houdt van me en ik ben de hare", dan zou het gordijn snel verdwijnen, want het is gemaakt van deze gedachten en niets anders.

1 Mei 1933

*

De Moeder bemint, omdat zij Liefde is en niets anders kan dan liefhebben. Toch voelen we, dat zij niet kan liefhebben, zoals wij doen, en aan onze kant kunnen we de constantheid en wijdsheid van haar Liefde niet dragen.

*

Klaarblijkelijk moeten mensen, wanneer zij de gewone soort liefde verwachten van de Moeder krijgen, teleurgesteld zijn --- de liefde, die gebaseerd is op het vitale en haar

stemmingen. Maar dat is juist het soort liefde, dat voorbijgegaan moet worden in de Yoga of getransformeerd in iets anders.

14 Maart 1936

*

Het is zeker niet nodig voor je om "goed" te worden, opdat de Moeder je haar liefde zou geven. Haar liefde is er altijd en de onvolmaaktheden van de menselijke natuur tellen niet tegen die liefde. Het enige is, dat je er altijd gewaar van moet worden. Want dat is noodzakelijk om de psyche naar voren te laten komen --- want de psyche weet, terwijl het denkvermogen, het vitale en het fysieke alleen kijken naar de oppervlakteverschijningen en hen verkeerd interpreteren. Daarvoor werkt de Moeder's kracht, en wanneer ook de psyche nabij de oppervlakte komt, heb je liefde en nabijheid voelen opkomen. Maar het heeft tijd nodig om de andere delen voor te bereiden, zodat zij ook zouden kunnen weten en voelen. Daarom is het geduld noodzakelijk en het vertrouwen, dat door alle vertragingen en moeilijkheden van de sadhana de Moeder je leidt en je zeker naar huis naar haar zal leiden.

24 Juni 1936

*

X maakt waarschijnlijk twee fouten --- ten eerste, uitwendige uitdrukkingen van liefde verwachten van de Moeder; ten tweede, zoeken naar vooruitgang, in plaats van concentreren op openheid en overgave zonder eis of een teruggave. Dit zijn twee fouten, die sadhaks voortdurend maken. Wanneer men opent, wanneer men zich overgeeft, dan zal, zo gauw als de natuur klaar is, vooruitgang uit zichzelf komen; maar de persoonlijke concentratie voor vooruitgang brengt moeilijkheden en weerstand en teleurstelling, omdat het denkvermogen niet uit de juiste hoek naar dingen kijkt. De Moeder heeft een speciale lieflijkheid voor X en iedere dag bij de Pranam probeert zij om een onderhoudende kracht op hem te plaatsen. Hij moet leren om erg stil te zijn in het denkvermogen en vitale en zichzelf te offeren, zodat hij bewust zou kunnen worden, zowel als ontvangen. De Goddelijke Liefde is, anders dan de menselijke, diep en uitgestrekt en stil; men moet stil en wijd worden om er gewaar van te zijn en erop te antwoorden. Hij moet het zijn hele object maken om overgegeven te zijn, zodat hij een vat zou kunnen worden en een instrument --- het overlaten aan de Goddelijke Wijsheid en Liefde om hem te vullen met wat noodzakelijk is. Laat hem dit ook fixeren in het denkvermogen, om erop te staan, dat hij binnen een gegeven tijd vooruit moet gaan, ontwikkelen, realisaties krijgen en ervaringen --- hoeveel tijd het ook neemt, hij moet voorbereid zijn om te wachten en door te zetten en zijn hele leven een aspiratie te maken en een opening voor alleen een iets, het Goddelijke. Zichzelf geven is het geheim van de sadhana, niet te eisen of iets te verwerven. Hoe meer men zichzelf geeft, hoe meer het vermogen om te ontvangen zal groeien. Maar daarvoor moet alle ongeduld en opstand gaan; alle suggesties van niet krijgen, niet geholpen worden, niet bemind te worden, van weggaan, van het leven achterlaten of de spirituele inspanning, moeten geweigerd worden.

1 September 1936

*

Wat de gevoelens betreft over de Moeder en dat haar liefde alleen gegeven wordt voor een teruggave in werk of aan diegenen, die sadhana goed kunnen doen, is dat een zinloos idee van het vitaal-fysieke denkvermogen en heeft geen waarde.

17 Januari 1937

*

De Moeder maakt je niet aan het huilen. Het zijn krachten van de vitale Natuur, die je verdrietig maken en laten denken aan de dood en aan het verleden. Wat van de Moeder komt, is liefde en licht en vrede en vreugde en het spirituele leven van de toekomst.

*

Maak je geen zorgen over de zuiverheid van het lichaam. De liefde van de Moeder zuivert zowel het hart als het lichaam --- wanneer de ziel's aspiratie er is, is het lichaam ook zuiver. Wat er in het verleden gebeurde, maakt niet in het minst uit.

Innerlijke Vereniging en Uiterlijke Relatie met de Moeder

Enkele delen van mijn wezen lijken te proberen om de hele tijd in de Moeder te leven, en de andere delen volledig in de handen over te laten van de Moeder's Kracht.

Dat slaagde niet in het verleden.

Ik bedoel "leven" niet in een persoonlijke zin, maar leven in juist haar gemanifesteerde fysieke vorm. Is het in een dergelijk geval nog noodzakelijk om te aspireren om haar Kracht naar beneden te brengen?

Ik weet niet, hoe je gaat *leven in* de gemanifesteerde fysieke vorm. Leven in het Moeder's bewustzijn, zelfs tot in het fysieke met de gemanifesteerde vorm als centrum van deze eenheid, is mogelijk. Misschien bedoel je dat? Maar hoe ga je dat doen, wanneer de andere delen achtergelaten worden om te blijven, zoals ze zijn? Zij zullen doorgaan met je uit het ware bewustzijn trekken, zoals zij nu doen. En hoe zullen zij veranderd gaan worden, wanneer de Moeder's Kracht er niet is om hen te veranderen?

14 Januari 1936

*

Het is waar, dat de Moeder een is in veel vormen, maar het onderscheid tussen de uiterlijke en innerlijke Moeder moet niet te scherp gemaakt worden; want zij is niet alleen een, maar de fysieke Moeder bevat alle anderen in zichzelf en in haar is de communicatie tot stand gebracht tussen het innerlijke en uiterlijke bestaan. Maar om de uiterlijke Moeder waarlijk te kennen, moet men weten wat binnenin haar is en niet alleen kijken naar de uiterlijke verschijningen. Dat is alleen mogelijk, wanneer men haar ontmoet met het innerlijke wezen en in haar bewustzijn groeit --- diegenen, die alleen een uiterlijke relatie zoeken, kunnen dat niet doen. 10 Augustus 1936

*

De spirituele vereniging moet van vanbinnen beginnen en vandaaruit verspreiden; het kan niet gebaseerd worden op iets uitwendigs --- want de vereniging kan, wanneer zo gebaseerd, niet spiritueel of werkelijk zijn. Dit is de grote fout, die zovelen hier maken: zij plaatsen de hele nadruk op de externe vitale of fysieke relatie met de Moeder, staan

op een vitale uitwisseling of anders fysiek contact en wanneer zij het niet krijgen, twijfel, depressie binnengaan. Dit is helemaal het verkeerde gezichtspunt en heeft veel obstructie en last veroorzaakt. Het denkvermogen, vitale, fysieke kunnen deelnemen en zijn bedoeld om deel te nemen in de vereniging, maar daarvoor moeten zij ondergeschikt gemaakt worden aan de psyche, zelf gepsychiseerd worden; de vereniging moet een essentieel psychische en spirituele vereniging zijn, die zich uitspreidt naar het denkvermogen, vitale en fysieke. Zelfs het fysieke moet in staat zijn om onzichtbaar de Moeder's nabijheid te voelen, haar concrete aanwezigheid --- alleen dan kan de vereniging waarlijk gebaseerd worden en gecompleteerd en alleen dan kan enige fysieke nabijheid of contact zijn werkelijke waarde vinden en zijn spirituele doeleinde vervullen. Tot dan is enig fysiek contact alleen in zover van waarde als het de innerlijke sadhana helpt, maar hoeveel gegeven kan worden en wat zal helpen of hinderen, kan alleen de Moeder beoordelen, de sadhak kan niet de beoordelaar zijn - -- hij zal weggeleid worden door de verlangens en het lagere vitale ego, zoals zovelen in feite geweest zijn. Dergelijke middelen van hulp door fysiek contact, zoals de Moeder tot stand gebracht had, zijn in grote mate bedorven door het sadhaks' misbruik van hen, de verkeerde attitude, waarover ik gesproken heb. Wanneer de vitale eis er is met zijn claims en opstanden en het verlangen neemt voor het uitwendige contact of nabijheid als een oorzaak of gelegenheid voor deze dingen, dan wordt het een serieuze hinder voor de ontwikkeling van de innerlijke vereniging, het helpt helemaal niet. De sadhaks stellen zich altijd in hun onwetendheid voor, dat wanneer de Moeder de ene persoon meer ziet dan de andere, het komt door persoonlijke preferentie en dat zij meer liefde en hulp aan die persoon geeft. Dat is helemaal een vergissing. Fysieke nabijheid en contact kunnen een zware beproeving zijn voor de sadhak; het zou de vitale eisen, claims, jaloersheden, enz. tot grote hoogte kunnen verhogen; het zou hem aan de andere kant tevreden achter kunnen laten met een uiterlijke relatie zonder enige serieuze inspanning te doen voor een innerlijke vereniging; of het wordt voor hem iets, dat mechanisch is, omdat het gewoon en familiair is, en voor enig innerlijk doeleinde heel ineffectief --- deze dingen zijn niet mogelijk, maar zijn in veel gevallen gebeurd. De Moeder weet dat en haar opstellingen in deze zaak daarom door heel andere redenen gedicteerd worden, dan die welke aan haar zijn toegekend.

Het enige veilige is om vooral helemaal te concentreren op de innerlijke vereniging, om dat het enige is dat bereikt moet worden en alle claims en eisen voor iets uitwendigs terzijde te laten, tevreden te blijven met wat de Moeder geeft en volledig af te hangen van haar wijsheid en zorg. Het zou heel evident moeten zijn, dat een verlangen, dat opstand, twijfel, depressie, desperate worstelingen opbrengt, geen werkelijk deel kan zijn van de spirituele beweging. Wanneer je denkvermogen je vertelt, dat het het juiste ding is, dan moet je zeker de denkvermogen's suggesties wantrouwen. Concentreer volledig op het enige, dat nodig is en zet, wanneer zij komen, alle ideeën en krachten weg, die het willen verstoren of je laten afwijken. De vitale instemming met deze dingen moet teboven gekomen worden, maar daarvoor is het eerste om alle mentale instemming te weigeren, want alle mentale ondersteuning geeft hen een grotere kracht dan zij anders zouden hebben. Zet de juiste attitude vast in het denkvermogen en het diepere emotionele wezen --- klamp je daaraan vast, wanneer tegengestelde krachten opkomen en weer ze af door je fermheid in die psychische attitude.

14 Maart 1937

Relatie met de Moeder en met Anderen

Ik voel me gekwetst, wanneer iemand me vertelt, dat ik iets verkeerd doe in mijn sadhana. Ik word rusteloos en gedeprimeerd. Maar vandaag kan ik door de Moeder's compassie zien, dat ik kinderachtig en stupide geweest ben. Is mijn ervaring waar?

Je zou je behoren te trainen om er niet om te geven, wat mensen zeggen --- want wat zij zeggen, is ook kinderachtig en stupide. Je sadhana --- en ook je leven --- ligt tussen jou en de Moeder; andere mensen doen er niet toe. 23 Maart 1933

*

Ik heb een hoge achting voor X en een innerlijke affectie voor hem. Wanneer ik nu begin te mediteren door aan de Moeder te denken, zie ik hem soms met ons mediteren. Dit brengt een gelukkig gevoel, toch maak ik me zorgen, dat het enige schade zou kunnen brengen in mijn sadhana. Ik hoop, dat het geen last zal brengen.

Wanneer je iemand binnenbrengt tussen jou en de Moeder, kan het niet anders dan last geven. 5 April 1933

*

Het was je fout om te luisteren naar wat mensen over jou en X en Y zeggen en enige waarde hechten aan hun dwaze geklets. X werd daardoor niet serieus met je. Hij was verbaasd door je verandering van manier, de stijfheid van je attitude naar hem en je ogenschijnlijk verminderde interesse in het werk. Wat de Moeder zegt, is waar en doet ertoe en niet wat mensen zeggen; wanneer je luistert naar wat mensen zeggen, zal je het contact verliezen met het Moeder's bewustzijn. Het is daardoor, dat deze gedachten teruggekomen zijn naar je over je slechtheid en de rest ervan. De Moeder had je verteld om vrijelijk te werken met X; ze vertelde je, dat zijn invloed goed voor je was, en gedurende veel dagen had je vrede en vreugde en vrijheid van het rusteloze denkvermogen en je had een psychische opening. Nu moet je daarnaar teruggaan en doen, zoals je eerder deed. Keer je alleen naar de Moeder en laat haar bewustzijn en haar wil in je werken. Dan zal je herstellen, wat je gekregen had, het denkvermogen verstillen en vrij zijn. 29 April 1933

*

X zou een "zuivere" relatie met me willen hebben, een relatie van stille vriendelijkheid. Maar wanneer ik vanbinnen kijk, vind ik altijd hetzelfde antwoord in mijn hart --- geen relatie meer van enige soort met wie dan ook, behalve de ene, enkele relatie met de Moeder, een onverdeelde devotie van alles van mijzelf enkel voor de Moeder. Het vitale schreeuwt om relatie, maar ik laat het. Degene, die vanbinnen spreekt, heeft alleen een onvermengde aspiratie voor vereniging met de Moeder. Ik zal volgen, welke leiding u mij ook geeft.

Geheel naar de Moeder gekeerd zijn en niets anders dan vriendelijke relaties hebben met de sadhaks, hetzelfde voor allen, is een advies voor perfectie; maar niet veel kunnen het uitvoeren --- nauwelijks een hier en daar. Om dat toch in tendens te

hebben, is de werkelijke draai te hebben naar eenpuntigheid van de sadhana; maar mensen hebben tijd nodig om het te bereiken. 12 Juli 1935

*

Ja, het is dat wat verworven moet worden --- geen enkele andere invloed te ontvangen dan de Goddelijke, zoals de menselijke natuur gewoonlijk doet. Dan kan onder de enkele invloed van het Moeder's Licht en de Moeder's Kracht alles dat veranderd moet worden in de natuur, stil en gladjes veranderd worden, kan alles dat ontwikkeld moet worden, ontwikkeld worden zonder verstoring of last. 3 Juni 1936

*

De directe relatie met de Moeder is altijd open voor je en het is er, wanneer je het ook kan voelen; want het is iets van het innerlijke wezen. Wanneer je dieper gaat binnen jezelf, dan vind je het; het moet naar buiten komen en de uiterlijke natuur en het uiterlijke leven besturen. Daarom wil ik je tijd geven om naar binnen te gaan en voor innerlijke vooruitgang in de sadhana. De relatie met X, die de Moeder dacht tot stand te brengen, was die van twee vrienden en medewerkers in haar werk, het was nooit bedoeld, dat zij tussen jou en de Moeder zou zijn. In Y's geval was er een hulp om aan jou te geven, zodat je niet meegesleept zou worden door de aanvallen, waaronder je leed en de tijd en ondersteuning zou kunnen hebben, totdat je een punt bereikt, waarop je de Moeder's aanwezigheid in je en met je zou kunnen zoeken. Dat kan je nu doen en er is geen reden, waarom iemand gevraagd zou worden om op welke manier dan ook tussenbeide te komen --- ons werk is direct in je en op je en niet door iemand.

22 December 1936

Valse Suggesties van de Moeder's Ongenoegen

Het is niet verrassend, dat je niet kon uitvinden, wat je gedaan had om de Moeder haar attitude naar je te laten veranderen, en dit om twee goede redenen, --- ten eerste, dat je niets gedaan had en ten tweede, dat het Moeder's gevoel voor je en haar attitude helemaal niet veranderd is --- *niet in het minst, niet in de minste schaduw van een graad*. Zij heeft dezelfde zorg en liefde, zoals zij altijd had en gedurende de laatste enkele dagen, waarover je spreekt, waren zij gedurende geen enkel moment overschaduwd.

Dan vraag je, wanneer het zo is, waarom voel ik zus of zo? Ik kan alleen beantwoorden, dat deze in hun oorsprong helemaal niet je eigen gevoelens waren, maar eerder ideeën, impressies, impulsen, die in je lagere vitale geduwd worden van buitenaf; je vergissing is geweest om hen toe te laten en hen te identificeren als van jezelf --- vanuit wens van kennis en ervaring in deze zaken. Er zijn zekere vitale krachten van dit lagere vitale vlak, die constant ronddwalen in de Ashram en proberen om hun bewegingen nu op de een te duwen, nu op de andere, nu op verscheidene tegelijk. De werking is altijd hetzelfde. Eerst, suggesties: de Moeder heeft dit gedaan en dat niet gedaan, ze heeft dit gezegd en dat niet gezegd, ze heeft dit of dat over me gedacht of naar me gevoeld, zij is ontevreden met me, onbillijk voor me, partijdig naar anderen enz., enz., enz.; vervolgens, ontmoediging, gewonde gevoelens, jaloersheid, moedeloosheid, opstand of enige andere verwante vitale ondergang of omwenteling; resultaat, de impuls om zichzelf terug te trekken van de Moeder, haar geen bloemen te geven of bloemen aan te nemen, weg te gaan van de soep of Pranam, niet daar te

komen, om zichzelf helemaal van haar af te sluiten, om de Yoga op te geven, om weg te gaan --- of erger. Ik geef je de hele rondte in zijn basisplan, veel variaties achterwege gelaten, zodat je de volgende keer waakzaam zal zijn als deze suggesties proberen te komen. Wanneer je niet door hen misleid wil worden en gaan door veel ongefundeerde en onnodige verstoring en last, moet je hen onmiddellijk herkennen als zij komen, hen bij de nek naar buiten werpen of hun ruggen breken, zoals je zou doen met de slang's.

Want zij zijn in hun natuur niet alleen irrationeel, maar sterk mechanisch. Irrationeel, omdat zij in werkelijkheid geen ware grond hebben. Zij zijn genoeg bereid om greep te krijgen op enige (meestal onbeduidende) uiterlijke verschijningen en verdraaien ze op deze of die manier om het gemakkelijk misleide fysieke denkvermogen te overtuigen; zij zullen zelfs omstandigheden creëren en laten lijken, dat zij die kleur hebben. Maar wanneer zij niet kunnen vinden of creëren, zullen zij net zo vrolijk doorgaan met geen andere grond dan verbeeldingen of indrukken, die zij hun slachtoffers overtuigen om te nemen als werkelijkheden. En zij zijn mechanisch, omdat, wanneer zij het denkvermogen eenmaal hun gebied kunnen maken, zij altijd opnieuw gebeuren met dezelfde onvermijdelijke rondte van suggesties, dezelfde ideeën, dezelfde gevoelens, dezelfde impulsen, dezelfde acties als consequentie. Het is als een terugkerende ziekte met altijd dezelfde serie symptomen en dezelfde "loop". En het onderwerp is altijd hetzelfde, afstand creëren tussen de sadhak en de Moeder en zo de sadhana af te breken. Het is een grote vergissing om te denken, zoals sommigen doen, dat in dergelijke gevallen de Moeder de sadhak van haar wegduwt; hij is het, integendeel, die haar van hem wegduwt onder de invloed van deze krachten en de hele tijd gelooft --- want zij hebben een grote kracht om het denkvermogen te verblinden en de beoordeling te benevelen --- dat zij er de schuld van is.

Om te laten zien, hoe deze suggesties misleiden als men eenmaal naar hen begint te luisteren, kan ik als voorbeeld de zaak van de brieven van je zus aanhalen. De Moeder en ik hebben altijd zonder voorwaarde de komst van je zus geaccepteerd en noch vandaag, noch op welke andere tijd ook, had zij er in haar denkvermogen het minste idee tegen. Integendeel, toen je kwam in het midden van een moeilijke en strevende morgen, gaf ze je de volle tijd, hoorde alles, wat je te zeggen had, maakte haar eigen suggesties en gaf haar volledige inwilliging. Wat had zij meer kunnen doen? En toch heb je die suggestie naar je toe gemaakt, dat zij niet werkelijk wil, die zij niet oprecht is, dat ze koel naar je is over de zaak. Waarom? Precies, omdat er deze predisponerende invloed aan het werk was op zoek naar enig voorwendsel om je te misleiden, --- welke dan ook, zelfs minder dan een schaduw's schaduw.

Ik moet daarom vragen om deze soort suggestie, deze gevoelens en de hele cyclus in de toekomst weg te sturen op het moment, dat zij proberen te komen. Het maakt niet uit, welke omstandigheden of rechtvaardigingen zij zouden kunnen aanvoeren. Niets is gevaarlijker dan de gevolgtrekkingen van het fysieke denkvermogen, dat conclusies probeert op te bouwen op uiterlijke verschijningen --- ze hebben negen uit tien kansen om vals te zijn. Men moet leren om haastige conclusies te wantrouwen van oppervlakteverschijningen --- is dat niet de eerste conditie van ware kennis? --- en leren om dingen te zien en te weten van vanbinnen.

Je vraagt je af, hoe je deze bewegingen moet tegenhouden? Om mee te beginnen, observeer drie regels:

- (1) Houd altijd vertrouwen in de Moeder's zorg en liefde --- vertrouw op hen en wantrouw iedere suggestie, iedere verschijning, die het lijkt tegen te spreken.

- (2) Weiger onmiddellijk ieder gevoel, iedere impuls, die je laat terugtrekken van de Moeder --- zoals die over de Pranam --- van je ware relatie met haar, van innerlijke nabijheid, van een eenvoudig en oprecht vertrouwen in haar.
- (3) Leg niet teveel nadruk op uiterlijke tekenen --- je observatie van hen zou je gemakkelijk kunnen misleiden. Houd jezelf open voor haar en voel met je hart --- het innerlijke hart, niet het oppervlakkige vitale verlangen, maar het hart van de ware emotie, --- dan zal je haar waarschijnlijker vinden en altijd nabij haar zijn in je zelf en ontvangen, waaraan zij voortdurend werkt om je te geven.

27 Juni 1931

*

Wanneer ik de Moeder zie in de avond, merk ik op, dat een of ander wezen in me catastrofes probeert te brengen, zoals het idee, "Moeder kijkt niet naar je", zelfs ofschoon ze naar me zou kunnen kijken. Dit is erg gewoon geworden. Ik probeer altijd mijn best te doen om het te weigeren, maar toch komt het constant en dwingend en maakt mijn bewustzijn wanordelijk. Ik bid, dat de Moeder het zou kunnen verwijderen. Wat is dit wezen --- is het vitaal?

Ja, het is een wezen van valsheid van de vitale wereld, dat probeert om iemand zijn valse suggesties voor de waarheid te laten nemen en het bewustzijn te verstoren, en het het rechte pad te doen verlaten en ofwel gedeprimeerd te worden of gekeerd tegen de Moeder. Wanneer je weigert of weigert om te luisteren, dan zal het verdwijnen.

30 Maart 1933

*

Al deze [*suggesties van verkeerde behandeling, strengheid, gebrek aan ondersteuning*] zijn hoofdzakelijk het geraaskal van de vitale Kracht, die het denkvermogen aanvalt met zijn leugenachtige suggesties, totdat het slaagt om de sadhak zich af te laten keren van de Moeder en tegen haar te zijn. Er is een deel in het vitale, dat het accepteert, zijn gemak heeft in een overdreven misère en suggesties van persoonlijke tragedie en catastrofe, waarvan het de schuld bij het Goddelijke wil leggen. Wanneer je van deze aanvallen af wil komen, moet je dit deel van je vitale wezen veranderen, zijn aanvaarding van deze valse suggesties, zijn wens van standvastigheid in het hoofd bieden aan de moeilijkheden van de sadhana. Wanneer je weigerde om toe te geven aan deze vitale tamasische tendens en de stemmen van de duisternis, die er meekomen, dan zouden er niet dergelijke gewelddadige wisselvalligheden zijn in de sadhana.

24 Januari 1934

*

Het is natuurlijk de weerstand van het oude vitale in het verleden, dat verlost wordt, dat deze irritatie en deze voorstellingen creëert over het Moeder's ongenoegen. Want in feite was er geen ontevredenheid tegen je in het Moeder's denkvermogen en dit idee is gewoonlijk een suggestie aan het sadhak's denkvermogen van de Kracht, die de wens wil creëren om te gaan of enig ander soort van ontevredenheid of depressie. Het is een curieuze vorm van zelfbedrog, die als het ware wortel geschoten heeft in de Ashram atmosfeer en niet zozeer gekoesterd wordt door het individuele vitale als door de krachten, die erop werken om, wanneer mogelijk, de sadhana te breken. Je moet

er geen enkele schuilplaats aan toestaan of anders zal het elke hoeveelheid last creëren. De afwezigheid van juiste slaap brengt op natuurlijke wijze vermoeidheid in de zenuwen, wat deze dingen helpt om te komen --- want zij vallen aan door het fysieke bewustzijn en wanneer zij dat bewustzijn hoe dan ook tamasisch kunnen maken, is hun binnenkomst gemakkelijker. 15 September 1936

*

De Moeder is op geen enkele manier naar je veranderd, noch is zij teleurgesteld over je --- dat is de suggestie, die getrokken is uit je eigen toestand van het denkvermogen en plaatst zijn verkeerde besef van teleurstelling en ongeschiktheid op de Moeder. Zij heeft geen reden om te veranderen of teleurgesteld te zijn, omdat zij altijd gewaar geweest is van de vitale obstakels in je en verwachtte nog en verwacht, dat je hen teboven komt. De roep om zekere dingen te veranderen, die in de kern van het karakter lijken te zijn, is bewezen zelfs moeilijk te zijn voor de beste sadhaks, maar de moeilijkheid is geen bewijs van incompetentie. Precies aan deze impuls om te gaan moet je weigeren toe te geven, want zolang deze krachten denken, dat zij het naar voren kunnen brengen, zullen zij zoveel als zij kunnen druk uitoefenen op dit punt. Je moet jezelf ook meer openen voor de Moeder's kracht in dat deel en daarvoor is het noodzakelijk om af te komen van deze suggestie over de Moeder's ongenoegen of gebrek aan liefde, want dit creëert de reactie in de tijd van de Pranam. Onze hulp, ondersteuning, liefde zijn er altijd, zoals eerder --- houd jezelf open voor hen en drijf met hun hulp deze suggesties weg. 26 Januari 1937

Nabijheid tot de Moeder en Vooruitgang in de Sadhana

“Vroeg” of “laat” heeft niets te maken met wat je nabijheid noemt. Sommigen waren “vroeg” --- en ook sommigen, die “nabij” haar zijn, zien de Moeder alleen in de “pranam” tijd --- fysiek; sommigen, die laat zijn, hebben de gelegenheid om haar iedere dag te zien, omdat hun werk het vraagt. Maar zij zien haar om het werk; het werk werd hen niet gegeven, zodat zij dichtbij zouden kunnen zijn! Je hebt het bij het verkeerde eind genomen --- niet voor de eerste keer.

Je vergist je om te denken, dat je de enige bent, die met een dergelijke hardnekkigheid vraagt --- er zijn anderen. Iedereen noemt het een behoefte, maar wanneer hun “behoefte” vrijelijk aan hen gegeven wordt, houden zij op met het te waarderen --- zoals gebeurde met de soep en de pranam. En dit laat zien, dat het geen behoefte is, maar een verlangen. Het principe van alle sadhana is om de wil niet te fixeren op verlangens --- zelfs, wanneer gepresenteerd aan het denkvermogen als behoeften --- maar alleen op de realisatie.

Ons object is de supramentale realisatie en we moeten doen, wat daarvoor ook noodzakelijk is onder de condities van ieder stadium. Op dit moment is de noodzaak om het fysieke bewustzijn voor te bereiden; daarvoor moeten een volledige gelijkmoedigheid en vrede en volledige toewijding, die vrij is van persoonlijke eis of verlangen in het fysieke en de lagere vitale delen, tot stand gebracht worden. Andere dingen kunnen komen op hun geschikte tijd. De werkelijke behoefte is nu niet te staan op fysieke nabijheid, die een van die andere dingen is, maar de psychische opening in het fysieke bewustzijn en de constante aanwezigheid en begeleiding daar.

Ik weet niet, wat je bedoelt met onze wens om je te gebruiken voor alle praktische doeleinden. We hebben er niet op gestaan, dat je welk werk dan ook voor ons deed; jij was het, die om werk vroeg, en we gaven je wat voor je gevonden kon

worden. Maar we konden niet erg goed werk uitvinden met het opzettelijke doel om een gelegenheid te creëren om de Moeder fysiek te ontmoeten. Dat is voor niemand gedaan. 16 Februari 1932

*

Zoals gewoonlijk is alles, dat je geschreven hebt in de brief onder de verkeerde invloed, gebaseerd op valse gevolgtrekkingen of een verkeerde attitude.

Het is heel vals, dat de Moeder je brieven of X's of die van anderen aan Y geeft om te lezen. De brieven en boeken worden gelezen en niet door de Moeder bewaard, maar door mij; ik lees hen voor aan de Moeder, plaats degene, die klaar zijn in mijn files en stuur de boeken terug en de antwoorden, die onmiddellijk nadat ik ze af heb, gestuurd worden door Nolini. Andere dingen, zoals Y, die je enveloppen ziet op een tafel, enz. zijn hoofdzakelijk kleinigheden zonder schade in hen; wanneer je draait en overdrijft en een duistere betekenis plaatst op iedere onschadelijke kleinigheid, en het opstelt in een klacht en een marteling, hoe kan je dan verwachten om enige stilte of vrede of vooruitgang te hebben in de sadhana?

Wat betreft de voordelen, die aan Y gegeven zijn door haar werken hier en dat haar spreken en zien van de Moeder een onrechtvaardigheid voor je is en een offer van je voor haar ontwikkeling, zou zij op gelijke wijze kunnen klagen, en de meeste mensen in de Ashram zouden kunnen klagen, dat hen niet toegestaan is om Sri Aurobindo iedere tweede dag een boek te sturen en een antwoord van hem te krijgen en een constante uiterlijke hulp, maar in de kou blijven staan en er een onjuiste partijdigheid door hem wordt getoond en zij worden opgeofferd aan de ontwikkeling van Z [*de correspondent*]. Deze jalouse beschuldigingen zijn dwaas en stupide tot in het extreme. Ik hoop daarom, dat dit de laatste keer is, dat je hen in overweging neemt en dat vervolgens, zoals je zegt, het de laatste keer zou kunnen zijn, dat je hen schrijft. Wanneer je dit uit je kan verhelderen, zal er enige kans zijn van bevrijding van je fysieke bewustzijn en een rechte vooruitgang in de sadhana. 4 September 1932

*

Mensen zeggen, dat de sadhaks, die de Moeder nu en dan roept voor een gesprek, en de sadhaks, naar wie zij persoonlijk dingen stuurt, diegenen zijn, die haar erg nabij zijn en zij op iedere manier erg snel vooruitgaan. Wat is de waarheid hierin?

Het is allemaal nonsens. Enkele van de beste sadhaks zijn tussen degenen, die Moeder zelden of nooit roept en ze stuurt ze niets. Noch verwachten zij het --- zij voelen de Moeder altijd met hen en zijn tevreden en vragen om niets anders. 27 Juli 1933

*

Is er enig speciaal effect van de fysieke nabijheid van de Moeder?

Het is onmisbaar voor de volheid van de sadhana op het fysieke vlak. Transformatie van het fysieke en externe wezen is anders niet mogelijk.

Is het niet waarschijnlijk, dat met meer uiterlijke nabijheid en familiariteit met de Moeder er minder innerlijke groei zou kunnen zijn en misschien minder aspiratie?

Het hangt van de persoon af. Sommigen profiteren, sommigen niet. Er kan geen algemene verklaring gegeven worden.

Is het mogelijk om de Moeder's hulp te ontvangen op een grote afstand --- zeg Bombay of Calcutta --- bijna op dezelfde manier als hier in de Ashram?

Men kan het overal ontvangen, en wanneer er een sterk spiritueel bewustzijn is, dan kan men een grote vooruitgang maken. Maar de ervaring ondersteunt het idee niet, dat het geen verschil maakt of bijna hetzelfde is. 18 Augustus 1933

*

Ik wil dicht bij de Moeder zijn. Wanneer ik dicht bij haar zou zijn, dan zouden de vijandige krachten me niet aanvallen.

Je vergist je nogal. Onder diegenen, die dicht bij de Moeder zijn, zijn enkelen, die veel slechtere aanvallen hebben dan jij ooit gehad hebt. Het is de innerlijke nabijheid, die redt, niet de fysieke nabijheid. 17 November 1933

*

Het is de innerlijke nabijheid, die er toedoet. Het idee van het denkvermogen --- heel natuurlijk, natuurlijk --- dat de uiterlijke nabijheid het teken is van de relatie of een speciale gunst of het middel van snelle vooruitgang, is niet geboren uit ervaring. Er zijn enkelen, die de Moeder dagelijks zien en zijn erg weinig vooruit gegaan van wat zij jaren geleden waren --- er waren anderen, die slechter werden omdat het de vitale eis in hen verzorgde --- aan de andere kant zijn er enkelen erg dicht bij de Moeder en vooruit op het pad en gekoesterd door haar, die alleen heel af en toe bij haar komen -- en ik kan van een geval een voorbeeld geven, waar er alleen een gesprek is per jaar, toch is er niemand, die een snellere vooruitgang gemaakt heeft of in wie de liefdesrelatie tot een grotere intensiteit en vurigheid gegroeid is. In al deze dingen is het het beste om een volledig vertrouwen te hebben in de Moeder en het licht, dat haar begeleidt. 10 December 1933

*

Iemand, die geroepen wordt om de Moeder te zien, is vaak gelukkig, omdat men dan een kans krijgt om met haar te praten en meer Licht te ontvangen in haar aanwezigheid. Is het niet zo?

Nee. Het hangt volledig af van de conditie van de persoon en zijn attitude. Speciaal, wanneer zij staan op haar zien of te blijven, wanneer zij wil, dat zij gaan of in een slechte stemming zijn en het op haar gooien, is het erg schadelijk voor hen om haar te zien. Ieder zou tevreden moeten zijn met wat de Moeder hen geeft, want alleen zij voelt, wat zij wel of niet kunnen ontvangen. Mentale constructies van deze soort en vitale eisen zijn altijd vals. 3 April 1934

*

Wanneer men de nabije innerlijke relatie heeft, voelt men de Moeder altijd nabij en vanbinnen en rondom en er is geen aandrang op de meer nabije fysieke relatie ter

wille van zichzelf. Diegenen, die dit niet hebben, zouden ernaar moeten aspireren en niet hunkeren naar het andere. Wanneer zij de uiterlijke nabijheid krijgen, zullen zij vinden, dat het niets betekent zonder de innerlijke openheid en nabijheid. Men zou fysiek nabij de Moeder kunnen zijn en toch zover van haar als de Sahara woestijn.

11 Juni 1934

*

Mijn ontevredenheid en de innerlijke worsteling zijn constant. Mijn ogen zijn constant op de uiterlijke nabijheid van de Moeder, waar ik op het moment niets van heb, en ik wordt volledig buitengelaten.

En wanneer je fysieke nabijheid had, zou je niet gelukkiger of kalmer zijn, zolang het innerlijke wezen onveranderd is. Diegenen, die haar fysiek benaderen, hebben net dezelfde moeilijkheden en worstelingen als jezelf en sommigen hebben zelfs niet de ervaringen van vrede, enz. die jij hebt.

Omdat dit alles in me is, is het uitgedrukt. Laat het nu tot as verbranden om nooit weer op te komen.

Het zou hoogst dwaas zijn om dit betekenisloze waanidee terug te roepen --- want niets kan verder zijn van de actuele en praktische waarheid dan te veronderstellen, dat diegenen, die de fysieke nabijheid tot de Moeder hebben of een frequente fysieke benadering hebben, gelukkiger of meer tevreden zijn dan anderen; het is niet in het minst waar --- of het toe te staan om de vooruitgang van de innerlijke vrede te voorkomen. Wanneer je af kon komen van dit waanidee, dan zou niets in staat zijn om de groei van de Vrede en de innerlijke nabijheid te voorkomen, welke alleen mensen in deze Ashram goddelijk gelukkig maakt. Geluk komt van de ziel's bevrediging, niet van de vitale's of de lichaam's. Het vitale is nooit bevredigd; het lichaam houdt spoedig op om hoe dan ook bewogen te worden door wat het gemakkelijk of altijd heeft. Alleen het psychische wezen brengt de werkelijke vreugde en gelukzaligheid.

8 September 1934

*

Ik ben volledig hersteld van het slechte effect, dat veroorzaakt werd door de suggestie, dat de Moeder me niet genoeg zag. Nu ben ik in vrede.

Omdat je hersteld bent, schrijf ik daar niets over, want een toespraak over dergelijke dingen helpen niet. Het enige belangrijke is om de innerlijke attitude te houden en de innerlijke connectie met de Moeder tot stand te brengen, onafhankelijk van alle uiterlijke omstandigheden; dat brengt alles, dat nodig is. Diegenen, die het diepst in de Yoga zijn, zijn niet diegenen, die fysiek het meeste de Moeder zien. Er zijn enkelen, die in constante nabijheid en vereniging zijn met haar, die buiten de Pranam en de avondmeditatie alleen een keer per jaar naar haar komen. 13 November 1934

*

Diegenen zijn de Moeder's kinderen en het dichtst bij haar, die open zijn voor haar, dicht bij haar in hun innerlijke wezen, een met haar wil --- niet diegenen, die lichamelijk

het dichtst bij haar komen. Heeft binnenkomen X of Y geholpen? Het is onmogelijk voor de Moeder om de eisen te bevredigen van iedereen, de externe eisen --- het put haar lichaam uit, maar helpt niemand.

25 December 1934

*

Terwijl we bij de trap waren, kreeg ik een intens verlangen om de Moeder's kamers te zien. X suggereerde, dat wanneer iemand in moeilijkheden is, men zou moeten vragen om dicht bij de Moeder te gaan.

Maar dichtbij komen bij de Moeder zou in de innerlijke kamers moeten zijn, niet de uiterlijke. Want men kan altijd binnengaan in de innerlijke kamers en zelfs regelen om daar permanent te verblijven.

28 Januari 1935

*

X liet me een kopie zien van uw brief aan Y, waarin u zegt: "Diegenen zijn de Moeder's kinderen en het dichtst bij haar, die open zijn voor haar, nabij haar in hun innerlijke wezen, een met haar wil --- niet diegenen, die lichamelijk het dichtst bij haar komen." Maar waren diegenen, die lichamelijk het dichtst bij waren, niet het dichtst bij, omdat zij al "open voor haar" waren, "een met haar wil" en "dicht bij haar in hun innerlijke wezen?" En zijn er geen zekere speciale voordelen van deze lichamelijke nabijheid?

Het is niet gemakkelijk om "een met haar wil" van de Moeder te zijn of om volledig open te zijn. Lichamelijk nabij zijn legt een constante druk op voor vooruitgang, voor perfectie, waar niemand nog aan heeft kunnen voldoen. Mensen hebben romantische ideeën in deze zaak, die niet waar zijn.

7 Maart 1935

*

Wanneer men geen zorg draagt voor zijn ego vanaf het begin, zou het kunnen ontwikkelen in een sterk spiritueel ego, dat zegt, "Ik ga wonderbaarlijk vooruit; de Genade is met me. Ik ben meer het Moeder's instrument dan anderen." Het zou kunnen eisen, dat de Moeder een of andere speciale Genade voor zich laat zien. Dit ego wil anderen laten zien, dat "Moeder meer van me houdt dan jullie allemaal", en het wil een fysieke manifestatie van haar liefde.

Je hebt helemaal gelijk. Het ego wil deze bevrediging van het eerste zijn of speciaal geselecteerd zijn. Deze egoïstische eis met al zijn opvolgende opstanden en verstoringen maakte het noodzakelijk, dat de Moeder de fysieke manifestatie van nabijheid tot een minimum beperkte.

17 April 1935

*

Wat u ook zou kunnen zeggen om ons verlangen voor de Moeder's nabijheid te zien te onderdrukken . . .

Wanneer men het verlangen of de claim heeft, brengt men allerlei soorten eisen, boosheden, jaloersheden, wanhopen, opstanden, enz. binnen, die de sadhana bederven en het niet helpen. Voor anderen wordt de nabijheid een mengsel.

Ik vind, dat mensen heel fortuinlijk zijn, die de Moeder vaak kunnen benaderen.

Wanneer zij weten, hoe zij haar moeten benaderen, wat bijna niemand weet.

Wanneer u zegt, dat er altijd een uitwisseling gaande is tussen mensen . . .

Een vitale uitwisseling. Maar er is een verschil tussen de uitwisseling van mensen en de uitwisseling met de Moeder.

Zeker iemand die vaak bij de Moeder komt, zal automatisch iets kostbaars van haar meenemen.

En wat als hun conditie zodanig is, dat het hoofdzakelijk langsgaat of verspild wordt of bedorven door hun reacties?

En dit is de eenvoudigste manier van ontvangen.

Wanneer zij weten hoe zij moeten ontvangen.

De Moeder gaf vrijelijk van haar fysieke contact in eerdere jaren. Wanneer de sadhaks de juiste reacties gehad hadden, denk je dan, dat zij zich had teruggetrokken en het gereduceerd tot een minimum? Natuurlijk is, wanneer mensen weten in welke geest van haar te ontvangen, de fysieke aanraking iets groots --- maar daarvoor is de constante fysieke nabijheid niet nodig. Die creëert eerder een druk van de hoogste kracht, welke hoeveel mensen aankunnen en bevredigen? 22 April 1935

*

Waarom zou X klagen, wanneer hij weet heel goed weet, dat hij Moeder's contact gedurende een uur kan hebben en nabij haar kan zijn gedurende nog twee uur? Hij heeft geen noodzaak om haar brieven te schrijven of van haar te ontvangen. Of misschien begrijpt hij de Moeder beter als gevolg van zijn lange contact met haar.

Ik ben bang, dat dit allemaal mentale constructies zijn. Je construeert in je denkvermogen, wat X zou behoren te voelen. Maar feitelijk worden noch X's, noch iemand ander's moeilijkheden verwijderd door hun komst naar de Moeder of door een uur of twee uur of zelfs drie uur bij haar te zitten. Genoeg mensen hebben dat gedaan en net zo neerslachtig, wanhopig en opstandig weggegaan als zij kwamen. Onder de mensen, die de Moeder zien, zijn er enkelen, die crises hebben, die zo slecht en frequent zijn als de jouwe. Het is ook niet waar, dat diegenen, die veel met de Moeder gepraat hebben (over huizen, reparaties, dienaren, enz.) haar beter begrijpen. Gedurende eerdere dagen zagen enkele mensen veel van Moeder op een andere manier, bijv. om met haar over allerlei soorten onderwerpen te praten --- maar zelfs diegenen begrepen haar niet werkelijk. Ik herhaal, dat dat alles mentaal bouwen en geconstrueerde gevolgtrekking is en niet overeenkomt met de feiten. Alleen, wanneer men inwendig open is voor haar, profiteert men van het "contact" met haar, niet het fysieke, maar het spirituele of innerlijke contact, en dan kan hoofdzakelijk een gedachte aan haar of hoofdzakelijk een gedachte van haar rechtzetten, wat hoe dan ook fout is; dan kan het fysieke contact ook helpen, maar het is niet onmisbaar. En wat haar begrijpen betreft, alleen door binnen te gaan in het spirituele bewustzijn kan men haar begrijpen, tenminste voelen en reageren op wat zij is door de toenemende eenheid. 4 Augustus 1935

*

Fysiek bij de Moeder komen om af te komen van een verstoring is onnodig en nutteloos; je moet innerlijk toevlucht in haar nemen en de verkeerde beweging wegwerpen, zoals je gezien hebt bij deze gelegenheid. Fysiek te komen zou alleen een gewoonte creëren om verkeerd te worden en door naar haar te komen goed te worden en het zou ook leiden tot de verkeerde beweging van de moeilijkheid op haar te werpen, in plaats van het inwendig op te geven, het zich te laten overgeven. Maar er is een algemene overgave nodig, die deze nutteloze verstoringen zou voorkomen over kleine zaken, egoïsme, staan op zijn eigen gezichtspunt, boosheid, omdat men zijn eigen weg niet heeft of een verschuldigde erkenning van zijn onafhankelijkheid of belang. Deze gevoelens, die vermomd zijn door redeneringen en zelfrechtvaardiging, staan aan de bodem van meer dan de helft van de moeilijkheid in het werk van de Ashram.

18 Mei 1936

*

Is het waar, dat de Moeder haar fysieke nabijheid van ons wegneemt, omdat onze innerlijke nabijheid tot haar toeneemt, zodat er geen noodzaak is van uiterlijke nabijheid?

De Moeder heeft gedurende een lange tijd het uiterlijke contact met de sadhaks zoveel mogelijk beperkt. De reden, waarover je spreekt, is een van de redenen, maar er zijn andere, waarover niet noodzakelijk gesproken hoeft te worden.

27 Juli 1936

*

Hoe komt het, dat X zo gemakkelijk defecten vindt in Y's werk en Y blij lijkt te zijn, wanneer ik X bekritiseer? Wanneer diegenen, die een gelegenheid hebben om dagelijks gedurende een half uur bij de Moeder te zijn, niet in staat zijn om een fijne, liefhebbende harmonie te hebben, wat dan te zeggen over anderen?

X heeft de gelegenheid niet gehad, waarover je spreekt; hij ziet [*de Moeder*] alleen gedurende een minuut of twee in de morgen, wanneer hij zijn dagelijkse rapport inlevert. Maar het is in feite een vergissing om te denken, dat diegenen, die de Moeder fysiek ontmoeten, dichter bij het doel van perfectie zijn dan diegenen, die haar niet ontmoeten, behalve bij Pranam en meditatie. Alles hangt af van het innerlijke wezen en hoe het haar kan ontmoeten van vanbinnen en haar kracht ontvangen en ervan profiteren. Wanneer mensen haar natuurlijk ontmoeten met het psychische wezen op de voorgrond en niet alleen met het uiterlijke bewustzijn, zou het verschillend moeten zijn, maar ---

29 Juli 1936

*

U heeft gezegd, dat diegenen, die sadhana doen buiten de Ashram, het niet volledig kunnen doen --- de dagelijkse aanraking en nabijheid van de Moeder, verworven door in de Ashram te leven, kan alleen een mogelijkheid van transformatie brengen. Wanneer we dit idee een beetje verder dragen, volgt er natuurlijk uit, dat diegenen, die dichter bij de Moeder leven en haar vaker ontmoeten van de innerlijke cirkel zijn, en zelfs uiterlijk intiemer zijn, dat wil zeggen, dichter bij transformatie. Q.E.D.?

Leven in de Ashram is een ding, leven met de Moeder in nabijheid van de Moeder is een ander. Je Q.E.D. wordt, zoals de meeste mentale logica, tegengesproken door de feiten van het leven. Men zou kunnen argumenteren op die basis, dat *A*, die in hetzelfde huis leeft als de Moeder, dichtbij perfectie is dan *B* en veel dichtbij dan *C* of *D*, die buiten leven. *D* ontmoet de Moeder nooit, behalve bij Pranam en op haar verjaardag, dus moet zij een hoogst achterlijk persoon zijn en *E*, die de Moeder dagelijks 5, 10, 15 of 20 minuten ontmoet, moet ver vooruit zijn op haar, wel op weg naar perfectie. Maar deze dingen zijn niet zo. Dus breekt het argument op ieder punt. Voortgang in de sadhana of superieure capaciteit hang niet af van dan men dichtbij de Moeder is of haar vaker ontmoet. Q.E.D. 30 Juli 1936

*

Er is een verwarring hier. De Moeder's genade is een ding, de roep om verandering een ander, de druk van nabijheid tot haar nog een ander. Diegenen, die fysiek dichtbij haar zijn, zijn dat niet door enige speciale genade of gunst, maar door de noodzaak van hun werk, --- dat weigert hier iedereen te begrijpen of geloven, maar het is het feit: die nabijheid handelt automatisch als een druk om, wanneer voor niets anders, hun bewustzijn aan het hare aan te passen, wat verandering betekent, maar het is moeilijk voor hen, omdat het verschil tussen de twee bewustzijnen enorm is, speciaal op het fysieke niveau en zij ontmoeten haar op het fysieke niveau in het werk. 27 April 1944

*

Ik heb een groot verlangen om de Moeder te zien. Waarom staat zij mij niet toe om dat te doen? Vertel me alstublieft, wat de waarde is van mijn verlangen?

Er is meer profijt te hebben bij openen voor de Moeder dan door fysiek bij haar te komen in het huidige stadium. Sommigen, die een punt maken van dat zij hen roept, gaan eerder achteruit dan vooruit --- omdat zij er een punt van maken, introduceren zij zo een basis van vitale eis, die een erg wankele fundatie maakt voor relaties met de Moeder.

*

Ofschoon de Moeder goed voor me zorgt, voel ik, dat ze me weghoudt van haar. Ik voel, alsof ik bedekt ben in egoïsme en duisternis. Ik vraag haar vergiffenis voor de voorbije fouten.

Je vergist je om te denken, dat de Moeder je op een afstand houdt; je hoeft je alleen oprecht en volledig voor haar te openen. Wat gedaan is in het verleden maakt niet uit, wanneer er een oprechte aspiratie is en beslissing om te veranderen. Noch jammeren, noch klagen of boos zijn zal helpen; een vertrouwde en gelukkige opening van zichzelf voor de Moeder zonder te staan op persoonlijke eisen en verlangens is het enige om te doen.

Nabijheid tot de Moeder en Frans Spreken

Klopt het om te zeggen, dat diegenen, die Frans spreken, in staat zullen zijn om de Moeder beter te dienen in de jaren, die komen.

Het is het meest, dat het een zekere nabijheid brengt aan een kant van de Moeder.

3 Mei 1945

Speciale Relatie met de Moeder

Ik was het niet eens, dat je wegging om dezelfde redenen als de laatste keer. Ten eerste was er geen goede reden, waarom je weg zou gaan; een bui van heel oorzaakloze jaloersheid en wrok kon niet als een voldoende grond beschouwd worden voor je wens om ons te verlaten. Je begon je "opstand", zoals je het noemt, omdat de Moeder X meenam naar een privé verkoop om dingen voor haar te kopen: je ging ermee door, omdat de volgende dag (die de eerste van de maand was) en de dag erna zij te druk bezig was met rekeningen en andere zaken om zich met jou bezig te houden, zoals je wilde. Er konden geen absurdere gronden zijn van je wens om weg te gaan.

Wat je van de Moeder lijkt te claimen, is onmogelijk. Niemand kan het recht gegeven worden om haar acties en beslissingen te controleren of te betwijfelen of te dicteren, wie zij wel of niet met haar mee moet nemen of hoeveel tijd zij aan de een of ander moet geven. De Moeder kan alleen haar werk doen, wanneer zij altijd vrij is om te doen, wat zij als juist ziet en haar acties geaccepteerd worden door alle betrokkenen. Dit wordt nu over het algemeen begrepen in de Ashram en niemand maakt deze soort eisen; het is niet mogelijk, dat alleen jij uit tachtig mensen het recht zou hebben om het te doen.

In feite zijn er privileges aan je gegeven van nabij dagelijks contact met de Moeder, dat erg weinigen in de Ashram hebben en die allemaal te blij zouden zijn om te hebben. Het is niet, omdat je een grotere claim zou hebben dan die van hen. Wanneer het een zaak zou zijn van gewone claim, dan zouden er velen zijn, die je voor zouden gaan. Sommigen zijn hier geweest sinds het begin; sommigen zijn verder vooruit dan de meesten in het spirituele leven; sommigen nemen een verantwoordelijke positie in in het werk van de Ashram; toch kunnen velen van hen niet iedere morgen apart naar de Moeder komen of haar weer ontmoeten in de middag, zoals het jou toegestaan is om te doen. Dit privilege werd je gegeven, omdat zij voelde, dat je een speciale behoefte had voor haar zorg en van hulp en ondersteuning van haar. Want zij handelt niet voor haar persoonlijke bevrediging of beslist vanuit haar persoonlijke preferentie, maar volgens de noodzakelijkheden van het werk en de ware behoefte van iedereen in de Ashram. En zij gaf je voortdurend zoveel als zij kon met de roep van haar werk en de tijd tot haar beschikking. Maar in plaats, dat je tevreden en gelukkig bent, creëer je in je denkvermogen zwakke gronden voor opstand en "ruzie". Je deed dit eens en het werd geëxcuseerd als een vergissing, die je erkende en zou proberen om het niet te herhalen. Het is ontmoedigend, dat je dezelfde dwaasheid helemaal opnieuw begint, alsof je niets begrepen en geleerd had.

Je bent niet gevraagd om enige Yoga te doen; je was te jong en onrijp daarvoor. Je hebt daarom geen reden om te klagen, dat je gevraagd wordt om iets te doen voorbij je vermogen. Maar zonder enige Yoga te doen was het heel goed mogelijk voor je, hoofdzakelijk door je werk en door dagelijks contact met de Moeder en haar stille invloed, om stil en gemakkelijk en gelukkig te groeien in bewustzijn en karakter en capaciteit, totdat je klaar was. Maar als je weigert om zelfcontrole en discipline te leren, (dit zijn geen zaken van Yoga, maar wat iedereen moet leren, tenzij hij zijn leven wil verspillen en zijn capaciteiten tot niets wil brengen), en wanneer je niet tevreden en gelukkig kan zijn met het vele, dat je gegeven wordt, zal je zelf je eigen leven hier onmogelijk maken.

Mijn tweede reden om het niet eens te zijn met je vertrek was, dat ik niet geloofde, dat je werkelijk wilde gaan of dat wat sprak over gaan de werkelijke Y was. Maar wanneer je verlangen om te gaan serieus en opzettelijk is, wanneer je hier met ons niet gelukkig kan zijn, dan zou het niet juist voor me zijn om je tegen je wil te houden. Dat is iets, wat ik nooit doe met wie dan ook.

Mijn derde reden was, dat ik alleen je weggaan zou kunnen sanctioneren, wanneer ik zag, dat je te jong was of anders ongeschikt om de druk te dragen van de Ashram atmosfeer. Ik weet, dat er in je de capaciteit is om het uit te voeren. Maar er is een zekere attitude nodig naar dit leven en naar de Moeder, waarvoor je onwillig lijkt te zijn om te houden. Wanneer je niet tevreden kan zijn, wanneer je constant in opstand bent en ontevreden en ongelukkig, wanneer je constant gedreven wordt door iets in je naar deze uitbarstingen, die te excuseren waren, toen je een jong kind was, maar niet langer passen bij je leeftijd, zal het moeilijk zijn voor me zijn om te voorkomen, dat ik tot de conclusie kom, dat je, vooralsnog tenminste, niet klaar bent, niet alleen voor de Yoga, maar zelfs voor hier leven.

Ik wil een ding helder maken. Noch ik, noch de Moeder, wil, dat je ons verlaat. Ik keur je weggaan niet goed, noch sanctioneer ik het, nog minder beslis ik, dat je moet gaan. Maar als je verlangen om te gaan werkelijk, hardnekkig en imperatief is, als je hier niet gelukkig kan zijn en voelt, dat je ergens anders gelukkiger zou zijn, dan zal ik verplicht zijn om mijn weigering terug te trekken.

Dit is de situatie. Probeer terug te gaan naar jezelf, je werkelijke zelf, de werkelijke Y en zien, of hij weg wil gaan, wanneer het waar is, dat hij niet tevreden gesteld kan worden door wat de Moeder hem geeft. Daarop zal de beslissing rusten.

3 September 1929

*

Bij tijden voel ik, dat de Moeder niet tevreden met me is. Dit gevoel maakt me erg oncomfortabel en ik krijg het idee om weg te gaan van hier. Wanneer zij niet tevreden is, wat is dan het nut, dat ik hier blijf?

Moeder is niet ontevreden met je werk of met jou --- er was niet zoiets in haar denkvermogen. Maar de vooruitgang van niemand hier is compleet --- er is, zoals je zelf weet, nog veel te veranderen en van tijd tot tijd plaatst de Moeder een druk, zodat het gedaan zou kunnen worden. Je moet die druk niet nemen voor ongenoegen. Wat weggaan betreft, moet je jezelf realiseren, dat de suggestie alleen kan komen van een vijandige kracht en je zou het niet moeten toestaan om gedurende een moment in je te verblijven. Moeder is heel gereed om je te vertellen op welke punten meer vooruitgaan noodzakelijk is, ofschoon ik denk, dat je het voor het grootste deel zelf weet. Zij wil speciaal, dat je waakzamer bent in je spraak. Je bent in een speciale positie en een van groot vertrouwen en wat je vertelt, wordt opgenomen en becommentarieerd, dus moet je voorzichtig zijn, dat niets van je uit zou gaan, wat niet gezegd of gekend zou behoren te worden. Minder te spreken en niet onbewaakt te zijn in je spraak, zou deel moeten zijn van je discipline van de sadhana.

Houd jezelf open voor de Moeder en in perfecte vereniging met haar. Maak jezelf volledig plastisch voor haar aanraking en laat haar je snel vormen naar perfectie.

9 Maart 1934

*

Het is zeker waar, dat het Goddelijke geen voorkeuren of afkeuren heeft en gelijk is voor allen, maar voorkomt niet, dat er een speciale relatie is met ieder. Deze relatie hangt echter niet af van de meer of mindere identificatie of vereniging. De zuiverdere ziel heeft een gemakkelijke toegang tot het Goddelijke. De meer ontwikkelde natuur heeft meer lijnen, waarop men Hem kan ontmoeten. De identificatie creëert een spirituele eenheid. Maar er zijn andere persoonlijke relaties, die gecreëerd worden door andere oorzaken. Het is te complex voor alle relaties om bepaald te worden door een oorzaak.

Ja, Yogi's, wier vooruitgang niet afhangt van de persoonlijke interventie van de Moeder, hoeven geen persoonlijke relatie te hebben met haar --- alleen het spirituele contact op afstand. Sommigen zouden een speciale relatie kunnen hebben, maar dat is het gevolg van speciale aspecten van hun sadhana. Aan de andere kant zou men een persoonlijke relatie kunnen hebben met de Moeder, zelfs ofschoon geen vooruitgang gemaakt is in de sadhana. Er zijn allerlei soorten mogelijkheden in deze zaak.

Er is een dergelijke relatie met al diegenen, die hier gekomen zijn met een psyche, die voldoende ontwikkeld is om de relatie toe te staan. In andere gevallen is het meer een mogelijkheid dan een gerealiseerd iets.

Er zijn ruwweg gesproken drie delen van het wezen in de manifestatie, die hier in het spel komen --- 1. Het psychische wezen in evolutie, dat met zich zijn voorbije ervaring van voorbije levens brengt en iets van de oude persoonlijkheden, zoveel als het behulpzaam kan maken voor het huidige leven; 2. De huidige formatie, als gevolg van deze geboorte en opgemaakt uit veel complexe factoren; 3. Het toekomstige wezen, wat in ons geval de grote lijnen betekent van het hogere bewustzijn boven de huidige manifestatie door het samengaan waarvan de transformatie meer mogelijk wordt en het gepoogde werk gedaan kan worden.

Het psychische wezen brengt het contact naar binnen door middel van voorbije levens of persoonlijkheden, bijv. door middel van iets, dat essentieel is en nog in hem werkt, dat het gehouden heeft.

Maar bovendien zijn sommige psychische wezens hier gekomen, die klaar zijn om zich te verenigen met de grote lijnen van bewustzijn boven, vaak vertegenwoordigd door wezens van hogere vlakken, en zijn daarom speciaal geschikt om zich innig te verenigen met de Moeder in het grote werk, dat gedaan moet worden. Deze hebben allemaal een speciale relatie met de Moeder, die toevoegt aan de voorbije.

Wat de huidige formatie betreft, zou het klaarblijkelijk elementen kunnen hebben, die zich, wanneer het zich niet verenigd heeft met de Moeder of haar niet ontmoet heeft, vreemd voor haar zouden kunnen voelen. Velen voelen, dat een dergelijk element in de weg staat; maar het is een uiterlijke formatie en behoort in ieder geval niet bij de voorbije of toekomstige evolutie in zijn huidige beeld. Het moet ofwel verdwijnen of veranderen.

10 Juni 1935

*

Gisteren bespraken we de Goddelijke Liefde in relatie met de sadhaks. Mijn punten waren deze:

1. Er wordt gezegd, dat het psychische wezen van iedere sadhak een speciale relatie heeft met het Goddelijke; dit moet betekenen, dat de psyche van het Goddelijke de respons krijgt, die er juist voor is. Maar betekent het, dat de ene sadhak meer liefde krijgt en een andere sadhak minder krijgt?

2. Wanneer het Goddelijke meer van een persoon houdt en van een andere persoon minder, dan impliceert dit partijdigheid aan God's kant --- maat het Goddelijke kan niet partijdig zijn.
3. Mensen zeggen, dat de Moeder meer van diegenen houdt, die fysiek dichtbij haar zijn, dan van diegenen, die het niet zijn. Ik denk, dat mijn behoordeling geneigd is om verkeerd te zijn.
Ik hoop, dat u me zal corrigeren, waar ik verkeerd ben in mijn begrip.

Het is niet erg behulpzaam om op te gaan in teveel mentale subtiliteiten in deze verbinding; want het is een onderwerp, dat voorbij mentale analyse is en de constructies van het denkvermogen erover zijn geneigd om ofwel erg gedeeltelijk waar te zijn of anders foutief.

Er is een universele Goddelijke Liefde, die gelijk is voor allen. Er is ook een psychische verbinding, die individueel is; het is essentieel hetzelfde voor allen, maar het laat een speciale relatie toe met ieder, die niet hetzelfde is voor allen, maar verschillend in ieder geval. Deze speciale relatie staat in ieder geval apart en heeft zijn eigen natuur, het is, zoals gezegd, *sui generis*, van zijn eigen soort en kan niet vergeleken, gebalanceerd of afgemeten worden met andere relaties, want ieder van deze is weer *sui generis*. De kwestie van meer of minder is hier daarom perfect irrelevant.

Het is heel verkeerd om te zeggen, dat de Moeder het meest van diegenen houdt, die het dichtst bij haar zijn in het fysieke. Ik heb dit vaak gezegd, maar de mensen willen dit niet geloven, omdat zij zich voorstellen, dat de Moeder een slaaf is van de vitale gevoelens, zoals gewone mensen en beheerst wordt door vitale sympathieën en antipathieën. "Diegenen, waar zij van houdt, houdt zij dichtbij haar, diegenen, waar zij niet van houdt, of niet om geeft, houdt zij op een afstand", dat is hun kinderachtige redenering. Veel van diegenen, die de Moeder's aanwezigheid en liefde altijd met zich voelen, zien haar nauwelijks, behalve eenmaal in zes maanden of eenmaal per jaar --- buiten de Pranam en de meditatie. Aan de andere kant zou iemand, die fysiek dichtbij haar is, zoiets helemaal niet kunnen voelen; hij zou in alle opzichten kunnen klagen over de afwezigheid van de Moeder's hulp en liefde of als vergeleken met wat zij aan anderen geeft. Wanneer de kinderachtig eenvoudige regel van de drie boven waar waren, dan zouden dergelijke contrasten niet mogelijk zijn.

Of men de Moeder's liefde voelt of niet, hangt af van of men er open voor is of niet, het hangt niet af van de fysieke nabijheid. Openheid betekent de verwijdering van alles, dat iemand onbewust maakt van de innerlijke relatie --- niets kan iemand onbewuster maken dan het idee, dat het alleen afgemeten moet worden door een of andere uiterlijke manifestatie, in plaats van gevoeld te worden binnen het wezen; het maakt iemand blind of ongevoelig voor de uiterlijke manifestaties, die er zijn. Of men fysiek ver of nabij is, maakt geen verschil; men kan het voelen, terwijl met fysiek ver is of haar weinig ziet; men kan het voelen, wanneer het er is, zelfs, wanneer men fysiek nabij is of vaak in haar fysieke aanwezigheid.

11 Juni 1935

*

Sadhaks, die de Moeder geaccepteerd heeft, hebben een of andere fysieke relatie met haar. Ik wil weten, of er enige persoonlijke relatie met mij is.

Er is een persoonlijke relatie met de meesten, maar wat is een persoonlijke fysieke relatie?

Veronderstel, dat een kind trouw wil blijven aan de Moeder en probeert trouw te blijven, maar ziet, dat hij geen enkele respons krijgt. Is het geen illusie van hem om te proberen trouw te blijven, wanneer de Moeder hem nooit haar lieflijke kant toont? Uiteindelijk zal de sadhak ontrouw worden.

Wanneer de sadhak ontrouw wordt aan de Moeder, betekent het, dat hij de sadhana of de Moeder niet wilde, maar de bevrediging van zijn verlangens en zijn ego. Dat is geen Yoga.

Er zijn zoveel manieren, waarop de Moeder zichzelf fysiek uitdrukt voor sommigen, maar het is alleen voor sommigen. Ze wordt nooit moe om iemand gedurende uren te ontmoeten; met anderen eindigt zij binnen enkele minuten. Zij heeft bijvoorbeeld veel tijd doorgebracht met X.

De Moeder ontmoet niemand gedurende "uren" --- wanneer iemand gedurende uren bleef, zou zij erg moe worden.

Moeder ontmoette X niet meer dan anderen, omdat zij meer van hem hield dan van anderen, maar omdat zij probeerde om iets door hem gedaan te krijgen voor het werk, dat als het gedaan werd, een grote victorie geweest zou zijn voor allen. Maar precies, omdat hij het op de verkeerde manier opnam, het greep als een "persoonlijke fysieke" relatie en bevrediging van zijn egoïstische verlangen, faalde hij en moest hij weggaan.

25 Juni 1935

*

U schreef eens: "Diegenen zijn de Moeder's kinderen en het dichtst bij haar, die open zijn voor haar, dichtbij haar in hun innerlijke wezen, een met haar wil --- niet diegenen, die lichamelijk het dichtst bij haar komen."²⁸ Ik ontken de waarheid hiervan niet. Maar waarom heeft de Moeder dan een lichaam aangenomen en waarom zijn we in Pondicherry? Men kan overal een innerlijke relatie hebben; er is geen noodzaak om hier te komen.

Moeder heeft een lichaam genomen, omdat een werk van fysieke natuur (bijv. een verandering in de fysieke wereld inbegrepen) gedaan moest worden. Zij is niet gekomen om een "fysieke relatie" tot stand te brengen met mensen. Sommigen zijn met haar mee gekomen om in het werk te delen, anderen heeft zij geroepen, anderen zijn gekomen om naar het licht te zoeken. Met ieder heeft zij een persoonlijke relatie of de mogelijkheid van een persoonlijke relatie; maar ieder is van zijn eigen soort en niemand kan zeggen, dat zij op gelijke wijze hetzelfde moet doen met iedere persoon. Niemand kan het als een recht claimen, dat zij fysiek dicht bij hem moet zijn, omdat zij fysiek nabij anderen is. Sommigen hebben een nabije persoonlijke relatie met haar, toch ziet zij weinig van hen --- sommigen hebben een minder nabije persoonlijke relatie, maar zouden haar om de een of andere reden veel vaker of langer kunnen zien. De onnozele mathematische regels van het fysieke denkvermogen hier toepassen is absurd --- je fysieke denkvermogen kan niet begrijpen, wat de Moeder doet; zijn waarden en standaarden en ideeën zijn niet de hare. Het is nog erger om je persoonlijke vitale eis of verlangen de maat te maken van wat zij zou behoren te doen. Op die weg ligt spirituele ondergang. Zij handelt in elk geval om verschillende redenen, die geschikt zijn voor dat geval.

²⁸ Zie de brief van 25 December 1934 op pagina 496. --- Ed.

De Moeder Ontmoeten

De Juiste Attitude gedurende Gesprekken met de Moeder

De juiste attitude bij de benadering van de Moeder, wanneer zij iemand ziet, is om volmaakt stil te blijven en open om te ontvangen zonder enige activiteit van het denkvermogen of verlangen in het vitale, met alleen overgave en de psychische bereidheid om te accepteren, wat er ook gegeven wordt.

Morgen, de 24ste ziet de Moeder je --- voor meditatie, zodat zij kan zien en doen, wat er ook noodzakelijk is. 23 Februari 1932

*

Het is iets vreemds, maar het lijkt absoluut helder te zijn, dat de Moeder wil, dat ik naar haar toega. Alles in me zegt, "Ja, ja, het is waar --- er is geen twijfel over." En ik zou zeker naar haar toegaan, ondanks de angst, die me zo stevig vasthoudt, wanneer ik alleen zou weten, hoe en waar haar te ontmoeten.

De angst is een absurd en irrationeel gevoel in het onderbewuste fysieke --- er is geen reden voor zijn bestaan --- tenzij het de angst is van het egoïstische fysieke, dat zich vastklampt aan zijn eigen individualiteit en onwillig is om "opgeslokt" te worden in de Moeder. Anders kan het alleen een soort tamasisch tegendeel zijn van de rajasische opstand en trots --- want deze twee dingen gaan vaak samen of wisselen zich af. Moeder was en is helemaal klaar om je te zien. Maar je moet afkomen van de angst, het wantrouwen en de onwilligheid, want er zou vertrouwen en openheid in je moeten zijn, wanneer je komt. Wanneer je wil, kan ze een tijd vastzetten --- volgende Donderdag om 9.30. Ondertussen kunnen we proberen om dit obstakel uit je te krijgen.

21 April 1933

*

Is het waar, dat wanneer je de Moeder gezien hebt, er een worsteling kan zijn gedurende enkele dagen? Moet ik waakzaam zijn voor een aanval?

Het is beter om waakzaam te zijn, want de worsteling is mogelijk, ofschoon niet onvermijdelijk. Er is iets in je geplaatst om te ontwikkelen --- gewoonlijk proberen de vijandige krachten tussenbeide te komen om de innerlijke evolutie te voorkomen. Een beetje meer waakzaamheid is daarom raadzaam.

9 Mei 1933

*

Vier maanden geleden smeekte ik de Moeder om een gesprek, maar tot deze tijd heeft zij mijn gebed niet geaccepteerd. Ik heb besloten om al mijn verbindingen met Bengalen te verbreken, maar als twee van mijn vrienden de spirituele dood ontmoeten, zal ik er nooit overheen komen. Zal de Moeder op dit kritische kruispunt in mijn leven me een gesprek geven?

Wanneer men bij de Moeder komt, moet men niet komen met deze dingen in het denkvermogen --- maar enkel in stilte en licht, om van haar te ontvangen, wat men kan assimileren.

10 April 1934

*

Moeder, geef me een onveranderlijke en constante vrede.

De Moeder is altijd bereid om je vrede te geven. Daarom riep de Moeder je de laatste keer, maar je was erg rusteloos. Soms kan je erg goed ontvangen. Probeer altijd zo te zijn, --- altijd met de innerlijke deur van je wezen open om de Moeder en haar vrede in je te ontvangen, maar afgesloten tegen elke andere invloed of druk. Dan zal je onveranderlijke vrede hebben en de Moeder altijd in je voelen en jezelf in haar.

21 Juli 1934

*

Ik voel me erg ontevreden over mezelf. Ik wil de Moeder zien en iets bereiken, dat werkelijk is.

Je zou niets werkelijks bereiken door de Moeder te zien, wanneer zij zelf niet denkt, dat het het juiste is. Door de Moeder te zien, krijgt men geen realisatie, maar door haar wil te doen en haar ware innerlijke werking in je toe te staan.

Ofschoon ik de Moeder niet onder aandrang wil laten werken, voel ik zeker, dat, wanneer ik een ultimatum geef, dat ik wegga, zij alles zal doen, dat ik vraag.

Je vergist je. Moeder zal doen, wat zij als het juiste beschouwt voor ieder. Wanneer het juist voor je is om weg te gaan of voor wie dan ook om weg te gaan, zou ze je niet vragen om te blijven. Zij denkt niet, dat het juist voor je is om te gaan --- dus zou ze Nee zeggen. Maar op dezelfde grond zou zij Nee zeggen tegen je vitale verlangen.

28 September 1935

*

De Moeder spreekt gewoonlijk niet met diegenen, die voor een gesprek komen voor te starten. Wanneer zij zou moeten spreken, zou zij aan de meesten helemaal geen gesprek geven, want ze zou geen tijd hebben. Bovendien werkt de Moeder niet door spraak of instructies of vragen beantwoorden op het bewustzijn van de sadhaks, het is door een stille invloed, waarvoor zij moeten leren om zichzelf te openen. Wat zijn bereidheid voor het Ashram leven betreft, zou het evident moeten zijn voor zichzelf vanuit zijn reacties, speciaal over zijn familie, dat hij niet klaar is --- hij zou weggetrokken zijn door deze gevoelens en het zou een serieuze val voor hem geweest zijn. De waarheid verteld worden over zichzelf en ongevraagd de begeleiding krijgen - -- dat is een genade, die de sadhaks met blijdschap zouden moeten accepteren --- huilen en gekwetst voelen is een reactie van het vitale, waar hij overheen moet komen. Psychisch huilen, een huilen vanuit de ziel diep vanbinnen, tranen van de ziel's hunkering, van verdriet voor de weerstand van de Natuur, van vreugde of liefde of bhakti, veroorzaakt geen val, het kan helpen en de innerlijke ziel openen uit zijn sluiers; maar dit huilen heeft geen spanning en lijden in zich, het is iets, dat erg diep is en stil

en brengt een besef van zuivering en bevrijding. Dat is niet zo met het huilen, dat van het vitale komt en geboren wordt uit pijn of abhiman of teleurstelling of de natuur opschudt of verstoort.

16 Maart 1937

*

Welke attitude zou ik in moeten nemen gedurende mijn meditatie met de Moeder? De laatste keer kon ik niet op de juiste manier de Moeder's Kracht ontvangen of bewust worden van haar werking.

Om bewust te zijn van de Kracht of de werking in een meditatie met de Moeder, moet het bewustzijn stil en passief zijn voor haar. Wanneer men gewend is om actief te zijn en zijn eigen formaties te maken, staat dat in de weg en moet uitgesteld worden gedurende de meditatie.

Ik kon niet helemaal volgen, wat de Moeder zei [*in het laatste gesprek*] over dingen in het uiterlijke bewustzijn, die in vermomming komen.

Moeder herinnert alleen gezegd te hebben, dat er veel dingen in het uiterlijke bewustzijn waren, die het innerlijke wezen verduisterden en versluisden --- dit was in verbinding met wat je zei over dat het hart niet opende. Misschien zou ze gezegd kunnen hebben, dat deze dingen zich niet altijd laten zien in hun eigen vormen, zodat men zich niet bewust is van het obstakel.

17 Juli 1937

*

Ik heb de bedoeling om de lagere krachten weg te vegen, voordat ik de Moeder morgen ontmoet. Wanneer ik daarin faal, wil ik mijn gezicht niet aan haar laten zien.

Dat is de suggestie van de lagere krachten. Zij willen een excuus creëren om zo afstandelijk te blijven.

*

Het hele wezen voelt een verstoring, een afkeer, alsof de lagere slapende natuur wakker geworden is. Mijn denkvermogen is vol van slechte gedachten en ik voel me belast. Ik ben als een ding geworden op de golven.

Maar waarom gebeurt dit altijd, nadat de Moeder je roept? Je moet afkomen van deze reactie, anders zal de Moeder niet vrij zijn om je te roepen. Je moet leren om je wil te gebruiken en niet passief te zijn op deze reacties.

*

Wanneer de Moeder zien gedurende een minuut je vitale genas, zou ze je zien, maar zal het? Helpt het je werkelijk? Over het algemeen worden dergelijke verlangens in het vitale niet gestopt door hen te bevredigen. Hoe dan ook zal de Moeder aan het eind van de morgen, wanneer de anderen gegaan zijn, wanneer je er ben, je gedurende een minuut zien.

Onmogelijkheid om Gesprekken te Geven aan Iedereen

Het is niet mogelijk voor de Moeder om je de vijf minuten per dag te geven, waar je om vraagt; haar tijd wordt al teveel in beslag genomen. Er zijn veel anderen, die hetzelfde gevraagd hebben; de Moeder heeft hen allen moeten weigeren. Je vergist je, wanneer je denkt, dat elke dergelijke opstelling noodzakelijk is voor je sadhana. Een dagelijkse meditatie van de soort zou je misschien helpen, wanneer je altijd dezelfde attitude hield; maar wanneer je de juiste attitude houdt, zal je zal geen enkele dergelijke routine van uiterlijke middelen nodig hebben, de hulp, die de Moeder altijd geeft, zou meer dan voldoende zijn.

Ik denk, dat het nodig is in dit stadium van je sadhana om mijn eerdere waarschuwing te herhalen over niet toestaan van enig vitaal mengsel. Het is de ruwheid van het niet geregenereerde vitale, dat voorkomt, dat de psyche altijd aan de voorkant blijft. Je hebt nu helder de twee verschillende bewustzijnen gezien, --- volgens wat je geschreven hebt in een van je brieven, --- het psychische en het vitale. Afkomen van de oude vitale natuur is nu een van de meest drukkende behoeften van je sadhana. Je probeert af te komen van de vitale gehechtheden en je volledig op de Moeder te richten. Op dit kruispunt moet je voorzichtig zijn om geen bewegingen toe te staan van de oude vitale natuur om binnen te gaan in je relaties met de Moeder. Neem deze zaak van je wens voor meer fysieke nabijheid naar haar of contact met haar. Draag zorg om dit niet toe te staan om te verwerven van je of een verlangen te worden; want als je het doet, dan zal het vitale beginnen met spelen, om eisen en verlangens te creëren, om in je jaloezies en afgunst van anderen te ontwaken en andere onwenselijke bewegingen, en dat zou het psychische wezen naar de achtergrond drukken en de hele waarheid van je sadhana bederven. Er zijn enkelen, die onder veel last en moeilijkheid geleden hebben in Yoga door het maken van deze fout en ik denk, dat het daarom beter is om waakzaam te zijn. 13 Juli 1931

*

Ik ben zo miserabel en kan mijn weg niet vinden, en het is hoogst ontmoedigend, dat ik zie, dat anderen zoveel hulp ontvangen van de Moeder en door haar verzorgd worden, terwijl ik aan mezelf overgelaten ben met mijn ellendige leven om op de een of andere manier door te gaan. Voor mij zijn de Moeder's deuren gesloten. Voor anderen de vrijheid, genieting, plezier van haar gezelschap, haar constante liefde en hulp.

Wanneer je deze attitude en deze gevoelens koestert, hoe kan je dan vooruitgaan? Zij zijn erg tegengesteld aan het nodige vertrouwen en de nodige overgave.

Wie zijn dit, die constant uitwendige hulp hebben van de Moeder --- je spreekt alsof allen, behalve jij het hadden? De Moeder ziet iedere dag een klein aantal mensen, omdat zij hier komen voor werk in de kamers (X, Y, Z) of om werk aan haar te rapporteren (A, B, C, D, E). De Moeder praat met deze niet over Yoga, noch hebben zij meditaties met haar; zij komen voor werk, spreken erover en enige algemene zaken en gaan. Er zijn enkelen als F en G, die misschien eenmaal per week een meditatie krijgen, anderen komen misschien gedurende enkele minuten eenmaal per veertien dagen --- er is voor niemand een vaste periode --- of in lange intervallen zien sommigen de Moeder (buiten de Pranam) eenmaal per jaar. Voor de constante uiterlijke hulp is

de enige manier, waarop allen het krijgen, door te schrijven naar de Moeder of mijzelf, net als jij doet.

Wanneer de Moeder je niet roept, heeft zij je verteld waarom; het komt, omdat je iedere keer boos wordt; waarom zou ze je alleen roepen om boos te worden? Ze riep je op jouw verzoek enkele dagen geleden en nu ben je in deze conditie --- erger dan je in lange tijd geweest bent --- het heeft eenvoudig het oude verlangen herleeft, klagend, opstandig. Hoe gebeurt dit, wanneer dit gebeurt, als er geen verlangen, eis, verkeerd gevoel is, vermengd met je fysieke benadering tot de Moeder? Of waarom er anders dit gevoel zou moeten zijn over anderen?

Ik heb geprobeerd om je de psychische attitude te laten ontwikkelen, het psychische wezen naar buiten te brengen, niet naar de Moeder te kijken met de oude vitale eis, maar met de ziel's behoefte, de psychische openheid, vertrouwen, zodat wanneer je haar fysiek benadert, het zou kunnen zijn met de ware openheid, die het licht, de sterkte ontvangt, de vreugde, die zij aan iedereen probeert te geven. Dat wordt nu vereist van diegenen, die haar benaderen; de oude vitale weg wordt nu niet alleen voor jou ontmoedigd, maar voor allen. Ontwikkel de psychische attitude en er zal geen moeilijkheid zijn voor je om haar te benaderen of voor haar om je te roepen, wanneer het noodzakelijk is. Je was begonnen om een capaciteit te ontwikkelen om de invloed te voelen. Ga, in plaats van terug te vallen in de oude stemming en naar de oude manier, door om dat te ontwikkelen. Het is de enige weg en er is geen andere.

P. S. Sta niet toe, dat enige invloeden van mensen, waar je je mee vermengd, je boos maken --- ik spreek over enige recente invloed --- bijv. van mensen, die ontevreden zijn en klagen, dat de Moeder hen niet helpt. Het is misschien iets van deze soort, dat je boos gemaakt heeft zonder dat je het opgemerkt hebt.

31 Augustus 1932

*

Zou ik kunnen komen om de Moeder te zien op dagen, dat er geen pranam is? Ik voel een zodanige vrede, wanneer ik aan haar voeten bid en ik verlang om haar te zien op niet-pranam dagen.

Denk je niet, dat de andere 120 mensen hier niet dezelfde wens hebben --- en wat is het nut van een niet-pranam dag, wanneer de Moeder iedereen moet zien, die op die dag naar haar willen komen?

30 Mei 1933

*

Moeder heeft zeer beperkt tijd om mensen te zien --- zij heeft zoveel te doen. Dus alleen, wanneer er een sterke noodzaak is, ziet zij ze, behalve diegenen, die werk met haar te doen hebben.

1933

*

Wat je voorstelt over de Moeder zien, wanneer je wilt, is fysiek niet uitvoerbaar en waar het in enkele gevallen in het verleden ook toegestaan is, zijn de resultaten niet erg behulpzaam geweest. Wat je zou moeten, is iedere twee dagen of zo enkele zinnen schrijven, totdat de moeilijkheid voorbij is. Je moet me speciaal laten weten over de slaap en de zenuwconditie. In feite behoort je me het onmiddellijk te laten weten.

Ofschoon de correspondentie gestopt is en het nog is tot verder bericht, had ik gezegd, dat belangrijke of noodzakelijke communicaties gestuurd konden worden.

3 Maart 1935

*

Ik voel een constant verlangen om de Moeder te vragen om een gesprek aan me te schenken. Bij tijden voel ik me hoogst ontevreden en onzeker over wat ik doe en een kleine ontmoeting met de Moeder zou het geheel recht kunnen zetten.

Het komt niet, omdat de Moeder niet om je geeft, dat ze je niet roept --- wanneer zij zeker weet, dat dingen klaar zijn, zal zij het doen. Maar het is onmiddellijk of spoedig niet mogelijk. Ten eerste wil zij geen oude moeilijkheden opbrengen --- ten tweede zijn er heden ten dage veel moeilijkheden en zij is moe en wil liever niet met mensen spreken. Je moet wachten tot dingen aan alle kanten helder zijn --- dat zijn ze nu niet.

20 Maart 1935

*

X krijgt 144 gesprekken met de Moeder per jaar, Y en Co krijgen er 48 of meer. Z krijgt er ongeveer 24, A en anderen krijgen er 365 of meer! De meesten van de rest krijgen er 1 of 2 per jaar. Waarom niet een of meer gesprekken voor hen toevoegen? Heden ten dage geeft zij ongeveer 1200 gesprekken per jaar. Wanneer zij er 3 gaf aan iedere sadhak in een jaar, zou het 450 per jaar betekenen en nog een groot surplus overlaten voor de Xen en Yen en Zen. Een extra gesprek zou de sadhaks in goed humeur houden en zij zouden zich gedurende maanden gelukkig voelen. Nu is het als de hogere betaling van de hogere ambtenaren in India. De onderkoning krijgt een enorm bedrag, de klerken krijgen bijna niets. Hoe lang zullen deze ongelijkheden in de regering blijven?

Het is geen regering en een gesprek is geen betaling. Wanneer het aankomt op de kwestie van vraag en aanbod of levering van gesprekken als een recht en een privilege, dan zou geen sadhak tevreden zijn met 3 of met 300. Er zouden klachten zijn, gelamenteer en opstanden, net zoals ze er nu zijn. Mensen zouden spoedig een andere grond vinden om de Moeder te beschuldigen van partijdigheid en onrechtvaardigheid (de mensen, die de meeste gesprekken krijgen, zijn over het algemeen diegenen, die het meest in opstand komen, ofschoon er uitzonderingen zijn). Het is precies deze behandeling van het spirituele leven, alsof het een "regering" zou zijn of een rechtbank of een school (met plaatsen en markeringen en beloningen en straffen) of een herberg of een mengsel van al deze en enige andere menselijke instituten, die de vloek van deze Ashram geweest zijn. Wanneer het een Regering moet zijn met de Moeder als President, die privileges, handdrukken, betaling uitdeelt en wat niet op een principe van democratische gelijkheid of enig ander principe, dan zou haar koers zijn om af treden.

Het aantal gesprekken heeft niets te maken, trouwens, met de kleinheid of grootheid van mensen, hoe de maat ook berekend wordt. Er zijn spiritueel grootse mensen, die geen interviews krijgen en spiritueel kleine, die hen krijgen. Hetzelfde zou het feit blijken te zijn op enig ander principe van kleinheid of grootheid.

De enige plaats, waar een bevredigende gelijkheid van behandeling mogelijk is --- bevredigend voor het menselijke denkvermogen en vitale --- zou denk ik het Nirvana of het Niets van de Sunyavadins zijn.

10 April 1935

*

Ik voel een ledigheid in mijn leven. Wanneer de Moeder me begint te zien gedurende een korte tijd, zal ik proberen om een of ander groot schema voor haar uit te voeren, zoals veel mensen roepen en iets met hen doen.

Dat alles is nogal prematuur. Grootschalig werk kan alleen komen, wanneer er een grote innerlijke verandering geweest is in mensen en dingen ook veranderen.

Of wanneer deze grote dingen voor de toekomst zijn, kan ik een of andere sadhana doen, en wanneer de Moeder begint om me te zien, kan ik het bewuster doen.

De sadhana moet niet afhangen van fysiek de Moeder zien. Het kan niet anders dan verkeerd gaan, wanneer er enige dergelijke afhankelijkheid is. Het is niet zonder reden, dat de Moeder zich teruggetrokken heeft van mensen zien. 14 Juni 1935

*

Gisteren kwam ik in een conditie van opwinding en ik wilde de Moeder weer vragen om te beginnen om me te zien. Er is een scheiding, die me een soort vernedering en ontevredenheid laat voelen. Het is niet waard om dit soort leven voort te zetten. Misschien zou ik van hier weg moeten gaan, wanneer het niet mogelijk is, dat ik de Moeder zie.

Het is klaarblijkelijk een verkeerde beweging. Wanneer je zo opgewonden wordt en onder de heerschappij van een hardnekkig verlangen, is het al evident, dat dit een verkeerde beweging is --- wanneer het leidt tot een suggestie om weg te gaan, wanneer aan het verlangen niet toegegeven wordt, dan kan er geen verdere twijfel over zijn.

Je zou je moeten realiseren, dat de Moeder beter weet dan jij, wat het beste voor je en je sadhana is. Je moet het aan haar overlaten om je te roepen of niet te roepen. Om een verlangen als dit je te laten grijpen en op zijn bevrediging te staan, is helemaal geen juiste attitude. Speciaal deze sterke aandrang van een verlangen om erop te staan, dat de Moeder hen fysiek ziet, is een gevaarlijk ding voor elke sadhak en heeft velen schade toegebracht. Het betekent, dat een of andere vitale eis greep op hen gekregen heeft, die zichzelf wil bevredigen en, wanneer er aan toegegeven wordt, onbevredigd zou blijven en om steeds meer vragen en in opstand komen en dingen onmogelijk maken. Juist het feit, dat je praat over naar huis gaan, wanneer de Moeder niet toegeeft aan je eis, laat zien, dat het een dergelijke eis is, die in je ontwaakt is en steeds weer terugkeert --- het is geen psychische aspiratie, want de psychische aspiratie respecteert altijd de beoordeling en wil van de Moeder. Na lange jaren ervaring van het desastreuze resultaat van toegeven aan deze vitale eisen heeft de Moeder zich van hen teruggetrokken en ziet nu niet langer veel mensen, die zij eerder zag. Je moet niet verwachten, dat zij terugkomt op haar beslissing, zolang als het vitale van de sadhaks niet veranderd is en vrij van deze eisen en hardnekkigheden. Je zou deze eis weg moeten werpen en stil doorgaan met je sadhana.

Het eerste, dat een Yogi zou moeten hebben, is een constante innerlijke vrede en stilte en geen opwinding, geen lawaai van verlangens, die hij niet kan beheersen. Je moet dat eerst bereiken. Bovendien is het, zoals ik je verteld hebt, de innerlijke werkelijkheid van de Moeder's aanwezigheid en niet alleen van haar aanwezigheid, maar van haar controle, die het doel moet zijn van de sadhana. Elke aandrang op de

uiterlijke dingen is een vertrek van de ware lijn en kan alleen tot een dwaalspoor leiden. In al deze zaken is het de Goddelijke Wil, die moet heersen en de wil van de Goeroe. Respecteer altijd de wil en de beslissing van de Moeder. 16 Juni 1935

*

Wanneer er een mogelijkheid is, dat de Moeder me roept, "wanneer de tijd komt", zou mijn weggaan verkeerd zijn en kan ik het afwachten.

Wat ik gezegd heb, was, dat je het volledig aan de Moeder over zou moeten laten om je te roepen of niet te roepen.

De Moeder's wil en beslissing heb ik altijd gerespecteerd, maar ik zag geen redenering in de dingen, die mij betreffen.

Ik bedoelde eenvoudig, dat haar beslissing geaccepteerd zou moeten worden, wat het ook is. Omdat het haar beslissing is om geen privé gesprek te hebben, zou die wil geaccepteerd moeten worden en je zou niet door moeten gaan met erop staan, dat zij je roept. 17 Juni 1935

*

Maar waarom ziet de Moeder me niet? Mis ik de nodige inspanning en nodig doorzettingsvermogen? Ben ik niet voldoende oprecht en constant? Ik zal blij zijn als Sri Aurobindo me antwoordt.

Ik heb al vaak genoeg geantwoord, dat je niet moet doorzetten in deze ideeën --- je moet alles overlaten aan de Moeder.

Deze dagen heb ik een aspiratie om op het juiste pad te zijn en doen wat juist is en vooruitgaan.

Het juiste pad is het pad, waarop de Moeder's wil wenst, dat je gaat, geen andere. 9 Juli 1935

*

Vandaag voel ik, dat het leven niet waard is om te leven, wanneer de Moeder me niet zal zien. Ik was gewoonlijk in staat om naar de kamers boven te gaan, wanneer ik ook wilde. Nu denk ik, dat weggaan het enige is om te doen.

Niemand is vrij toegestaan binnen de kamers boven, behalve enkelen, die daar werken; zij kunnen natuurlijk binnenkomen binnen de werkuren; maar zij nemen Moeder's tijd niet in --- zij doen werk en gaan weg. Niemand anders kan de kamers boven binnengaan, behalve de meditatiekamer en de kleine, waar zij mensen ontvangt. Daar kunnen ook alleen diegenen komen, die daar geroepen zijn en alleen gedurende een tijd aan hen toegekend, noch kunnen zij vrij naar boven gaan of doen wat zij willen. Alles gaat volgens een strikte gehoorzaamheid en discipline.

Moeder is niet hoofdzakelijk gestopt met je te zien, omdat ze geen tijd had --- ofschoon ze geen tijd heeft en uitgeput en overspannen is door het excessieve werk, geen rust en de sadhaks' ongepaste druk en claims op haar. Zij is gestopt met jou te zien, omdat je vitale volledig onbeheerst werd. Zij zag bovendien, dat de drang om

haar te zien geassocieerd was met vitale verlangens, impulsen, suggesties, verwarringen en verkeerde bewegingen en zij besloot, dat, zolang als het zo was, zolang als je geen vrijheid en volledige beheersing over je vitale had, zij je niet kon roepen. Zij zag niet alleen met jou, maar met anderen, dat haar vrijheid om gesprekken te geven, desastreuze effecten had --- want zij voedden hun verkeerde vitale bewegingen ermee en wierpen deze occult op haar op een dergelijke manier om zichzelf en haar zo oneindige moeilijkheid te geven en haar zo helemaal uit te putten. Dus moest zij zich steeds meer terugtrekken en de gesprekken beperken tot een minimum, ophouden om diegenen te zien, die dit resultaat hadden van de gesprekken en alleen diegenen toe te laten, die helemaal niet konden stoppen, maar zelfs zij werden gereduceerd tot een kleiner aantal bezoeken. Dit is de huidige toestand van dingen en het zal doorgaan, totdat er een ware vrijheid en vitale kalmte en zuiverheid is in de Ashram atmosfeer.

Je moet zelf gewaar zijn, dat de vitale verwarringen en verstoringen doorgaan in je denken in een gereduceerde vorm en dat je nog geen vrijheid hebt en een gesetelde beheersing over je vitale. Ik had gehoopt, dat je door zou gaan met het toenemen van het innerlijke contact, totdat je de constante innerlijke nabijheid of aanwezigheid zou kunnen krijgen, want als men dat heeft, dan wordt het vitale stil en is er niet langer de vitale druk en het lawaai om de Moeder te zien; het psychische wezen heerst en is tevreden om alles aan de Moeder over te laten, en claimt alleen, wat zij toelaat, en vraagt niets, wat niet vrijwillig gegeven wordt door haar wil. Jammer genoeg is de vitale claim weer opgekomen in je en deze hardnekkige eis. Dat het verkeerd is, wordt getoond door juist het feit, dat je dit alternatief voor haar plaatste, dat je ofwel zal zien of je hier niet langer zal blijven. Er zijn anderen, die dat gezegd hebben en de Moeder heeft hen altijd geweigerd. Want zij weet door ervaring, dat toegeven aan hun eis niets oplevert, --- want hun eisen worden veeleisender en heftiger, zoals het deed met X, totdat zij uiteindelijk hun balans verliezen en het eind hetzelfde is, --- vertrek.

Wanneer je niet toegaf aan deze vitale suggesties en als je tevreden was met toenemen van het innerlijke contact en toenemen van zelfcontrole en vrede, dan zou je in tijd de volheid hebben van de sadhana en zou je het leven hier goed waard vinden om te leven. De drang om te gaan komt van een adverse Kracht, die probeert om mensen te laten vertrekken uit de Ashram --- maar niemand, die weggegaan is, heeft vooralsnog vrede en bevrediging buiten gevonden.

24 Juli 1935

*

X krijgt gesprekken met de Moeder gedurende twee uur per dag --- meer tijd dan wij in maanden krijgen! En toch, wanneer ik vraag om een gesprek met haar gedurende enkele minuten, schrijft u, dat de Moeder mijn naam weggehaald heeft. En nu lijkt het, alsof zij het vergeten is.

Zoals gewoonlijk, wanneer deze Kracht greep op je krijgt, zijn je verklaringen tegen de Moeder ongegrond. Wat je gesprek betreft, was het begrepen, dat je haar eenmaal wilde zien voor de 15de. Moeder had een dag vastgesteld, maar omdat je verkouden was, suggereerde ik haar, dat je het niet erg leuk zou vinden om onder dergelijke omstandigheden te komen. Daarna waren haar dagen vol, maar ze was het niet vergeten, want je naam is daar in haar boek neergezet voor de 6de Augustus. Wat X betreft --- X wordt zoals Y alleen eenmaal per jaar door de Moeder geroepen voor de sadhana gedurende een korte tijd. Zij komen beiden dagelijks naar haar, niet voor de sadhana, niet voor een persoonlijk gesprek, maar voor werk (soms ook de uitleg van

een Franse zin) en samen met twee of drie anderen --- niet gedurende twee uur, maar gedurende maximum een, en dat uur, zelfs wanneer het een uur is, wordt niet alleen door hem opgenomen, maar door al diegenen, die aanwezig zijn op hun beurt, ieder, op zijn beurt, die zijn rapport geeft en zijn instructies ontvangt. X zou juist kunnen klagen, dat hij bijna geen woord krijgt of een brief voor zijn sadhana dan eens per jaar en een enkel woord of een brief zou van veel meer waarde zijn voor hem dan honderd gesprekken over business --- en dat we duizend keer meer hulp gaven aan Z [*de correspondent*] en anderen dan aan hem. Gelukkig voor ons klaagt hij niet, noch ook de anderen. Maar ieder is geneigd om te verachten, wat hij krijgt en eist, wat hij denkt, dat hem geweigerd wordt en gegeven aan een ander. 2 Augustus 1935

*

Ik wens bij tijden om de Moeder te vragen om enige instructies voor mijn sadhana.

Mentale instructies hebben niet veel nut. De conditie moet groeien in vrede en licht en helderheid, totdat het hogere bewustzijn continue en perfect kan handelen.

12 September 1935

*

Zou ik een gesprek met de Moeder kunnen hebben? Twee of drie moeilijkheden hebben me lastig gevallen sinds het begin van mijn sadhana. Ik wil een oplossing krijgen van Moeder's lippen.

Deze methode van vragen stellen en oplossingen krijgen in een gesprek is er een, die de Moeder niet goedkeurt. Zij vindt het nutteloos en het dwingt haar om naar beneden te komen om een oppervlakkig mentaal bewustzijn te ontmoeten, dat zij lang verleden verlaten heeft. 2 Oktober 1935

*

De Moeder zei geen Ja [*om een persoonlijk gesprek te geven*]. Niets zou slechter kunnen zijn voor je dan dat je conditie afhankelijk laat zijn van je fysieke ontmoeting met de Moeder, wanneer je ook wil. Het zou helemaal een verkeerde relatie creëren. Het moet afhangen van een innerlijke nabijheid tot de Moeder, van je altijd in staat zijn om haar kracht te ontvangen om zo zowel verlangen als ziekte weg te werpen. Dat is de ware basis van de vereniging met de Moeder. Anders kan je alle hulp, die je kan ontvangen, krijgen bij de Pranam en de avondmeditatie. Voor de rest, om de Moeder je te laten roepen voor een persoonlijk interview, moet je het aan haar overlaten. Haar tijd is al opgevuld en zij is dag en nacht overbelast met werk, --- wanneer zij verder tijd moet maken voor iedereen, die haar wil zien, wanneer zij het ook willen, zouden dingen heel onmogelijk worden.

Gesprekken met buitenstaanders

De Moeder kan hem niet zien; zij ziet nu niemand van buiten. Men kan hem vertellen, dat hij eerst moet proberen om iets over Yoga te weten, voordat iets aan hem gegeven kan worden; hij moet weten en in een positie zijn om met kennis te beslissen of Yoga werkelijk is, wat hij wil. Hij kan boeken lezen en terug komen voor darshan in Februari.

*

Over de mensen buiten moet je het een regel maken om hen geen hoop te geven over Yoga of de Moeder zien --- het zal alleen verwachtingen veroorzaken, die teleurgesteld moeten worden. Zelfs als de Moeder mensen zou zien van buiten, wat zou dan het aardse nut zijn van haar zien van oude dames op weg naar de hemel of haar zien van jonge meisjes op weg naar het huwelijk? Dat alles is niet serieus. Maar zelfs buiten dat ziet de Moeder geen mensen en zij heeft geen intentie om haar regel te veranderen. Dus je moet nooit iets zeggen zonder het eerst te vragen --- en in de meeste gevallen is het zelfs nutteloos om te vragen. Zoals voor Pranam is de Moeder gestopt om goedkeuring te geven --- er zijn al teveel mensen. Omdat je door deze gevallen veel mensen zal ontmoeten, moet je alle verleiding weerstaan en doof blijven voor verzoeken om gesprekken, Pranam of Yoga.

2 Januari 1936

Betekenis van Verjaardag Gesprekken

Wat is de betekenis, dat de Moeder ons ziet op onze verjaardagen?

Over de verjaardagen. Er is een ritme (een onder vele) in het spel van de wereldkrachten, dat verbonden is met de zon en de planeten. Dat maakt de verjaardag een dag van mogelijk hernieuwing, wanneer het fysieke wezen waarschijnlijk plastischer is. Om deze reden ziet de Moeder mensen op hun verjaardagen.

18 Mei 1934

*

Ik zie niet, waarom mensen over het algemeen hun verjaardagen verheerlijken. U schreef eens, dat op verjaardagen het fysiek meer open en ontvankelijker voor de Moeder is.

Het is geen kwestie van een fysieke verjaardag of van het lichaam --- het wordt genomen als een gelegenheid om een nieuw jaar van het leven te openen met een groeiende nieuwe geboorte vanbinnen. Dat is de betekenis, waarin de Moeder de verjaardag neemt.

7 Oktober 1936

Juist Gebruik van Verjaardag Gesprekken

Waarom zou je van tevoren beslissen, dat je verjaardag bedorven is? Je moet alleen al deze onwenselijke ideeën afwerpen en gevoelens, die voortkomen uit een nog onvolmaakt gezuiverd deel van het externe wezen en de juiste attitude nemen, die je altijd zou moeten hebben, wanneer je naar de Moeder komt. Er zou geen idee moeten zijn van wat anderen hebben of niet hebben --- je relatie is tussen de Moeder en jezelf en heeft niets te maken met anderen. Er zou niets anders moeten bestaan dan jezelf en het Goddelijke --- jezelf, die ontvangt, haar krachten, die in je stromen.

Besteed, om dat beter te zekeren, geen tijd, die tot je beschikking staat, aan je spraak --- speciaal, wanneer iets van de depressie bij je blijft, zal het de tijd verspillen met dingen bediscussiëren, wat het ware bewustzijn niet kan helpen om op de

voorgond te treden. Concentreer, open jezelf en laat de Moeder je terugbrengen naar de psychische conditie, door wat ze je in je zal gieten in meditatie en stilte.

16 Mei 1933

*

Moeder, u vroeg me om te schrijven, wat ik voor mijn verjaardag wilde vragen. Ik weet het werkelijk niet. U weet het het beste. Ik zou alleen bidden, dat ik opperst toegewijd zou kunnen worden aan u en Sri Aurobindo in ieder deel van mijn wezen volledig open voor u en dat mijn vertrouwen perfect zou kunnen worden.

Dat is oké dan. Moeder zal geven, wat je wil.

22 Januari 1934

*

Sinds ik de Moeder zag op mijn verjaardag, voel ik, dat ik een nieuw leven leef, waarin er een zekere intimiteit is met haar. Is het waar?

Wanneer je het zo voelt --- maar het kan niet meer zijn dan het zaad van een nieuwe geboorte, want het moet gerealiseerd worden door een grotere opening.

10 Februari 1934

*

Het lijkt erop, dat ik gisteren, op mijn verjaardag, veel over mijzelf geleerd heb, toen de Moeder me een gesprek gaf. Het was geen theoretische kennis, maar een soort realisatie of ervaren kennis en misschien een Kracht, die zij gaf. Ik voel me niet meer zo zwak of hulpeloos of een slaaf van mijn defecten en onvolmaaktheden. Er is eerder een groeiende zekerheid, dat ik in staat zal zijn om af te komen van mijn hele lagere natuur.

Het is, wat we bewust worden noemen --- een perceptie, waarvan de basis de psyche is, ofschoon het plaats zou kunnen vinden in het denkvermogen of het vitale of het fysieke. Zonder twijfel kwam de Kracht, die het opwekte, van de Moeder.

9 September 1937

Groep Meditatie met de Moeder

Zou ik de betekenis kunnen vragen over wat ik zeer vaak voel in mijn meditatie met de Moeder in de morgen? Zolang als Moeder mediteert, heb ik een heel goede meditatie, maar zo gauw als Moeder uit haar meditatie komt, wordt mijn eigen meditatie lichter en kan ik voelen, dat zij niet langer in meditatie is. Ik zou willen weten of het een goed teken is voor de sadhana.

Het laat tenminste zien, dat je contact met het Moeder's bewustzijn volmaakt spontaan en oprecht is. De Moeder plaatst haar Kracht naar buiten op allen in de meditatie en de intensiteit van je meditatie laat zien, dat je het ontvangt --- zo gauw als zij ophoudt, verlicht de dynamische druk en je meditatie verlicht ermee. Het is zeker een goed teken, een goed zaad van de ontvankelijkheid, die noodzakelijk is.

18 April 1933

*

Wanneer nutteloze gedachten tussenbeide komen in mijn concentratie, hoe herinner ik dan de Moeder en leg hen voor haar?

Aspireer op die tijd --- zij zullen zich zelf openen voor de Moeder. 26 Juni 1933

*

Wanneer ik laat kom om de Moeder in de avond te zien, hoe kan ik dan haar Licht ontvangen, die ik ontvangen zou hebben in haar aanwezigheid?

Je kan het Licht opvangen op alle tijden --- zelfs wanneer minder concreet dan in de fysieke aanwezigheid. 5 November 1933

*

Sinds de avond is de werking van de Kracht begonnen. Terwijl ik de Moeder zag in de avond, opende mijn bewustzijn zichzelf voor haar wijder dan ooit.

Zeer goed. De Kracht werkt gewoonlijk op die manier met interrupties en keert iedere keer sterker en voller terug. 4 Augustus 1934

*

Gedurende de schemermeditatie met de Moeder steeg mijn bewustzijn omhoog in een opperste passiviteit. Van de nek omhoog was het hoofd niet in een normale toestand. Wat was dit?

Het betekent, dat het hele denkvermogen gedurende een tijd bevrijd was van de gevangenzetting van het lichamelijk besef en vrij werd in de passiviteit van het wijdere Zelf. 16 Augustus 1934

*

Toen ik sprak over het innerlijke denkvermogen van de Ashram, gebruikte ik alleen een beknopte uitdrukking voor de "denkvermogens van de leden van de Ashram" en ik dacht niet aan het collectieve denkvermogen van de groep. Maar de actie van de Moeder in de meditatie is zowel collectief als individueel. Zij probeert om het juiste bewustzijn naar beneden te brengen in de atmosfeer van de Ashram --- want de actie van de denkvermogens en het vitale van de sadhaks creëert een algemene atmosfeer. Zij heeft deze meditatie in de avond genomen als een korte periode, waarin alles geconcentreerd is in de enkele kracht van het neerdalende Vermogen. De sadhaks moeten voelen, dat zij er zijn om alleen te concentreren, alleen te ontvangen, alleen open te zijn voor de Moeder en niets anders iets uit maakt. November 1934

*

Wat de meditatie en de zetel betreft, de Moeder geeft deze meditatie *alleen* om het ware licht en bewustzijn naar beneden te brengen in de sadhaks. Zij wil niet, dat het veranderd wordt in een formaliteit en zij wil geen enkele persoonlijke vraag, die daar opkomt. Het zou enkel een meditatie en concentratie moeten zijn zonder persoonlijke of andere verlangens of claims of ideeën, die daar opkomen en haar object verstoren.

Daarom kan er geen vastzetten van stoelen zijn of andere overwegingen, die niets te maken hebben met de sadhana. 2 November 1934

*

Ik kwam niet naar de Meditation Hall voor de avondmeditatie, maar bleef nabij X's kamer. Op de meditatietijd viel ik in dezelfde inwendigheid of slaperigheid als in de Hall. Is het niet mogelijk om het gewoonlijk te doen?

De druk van de Kracht op het fysieke bewustzijn produceert dat resultaat van inwendigheid, ofschoon de vertaling ervan in slaperigheid alleen een overgankelijk falen kan zijn van het fysieke bewustzijn, wat gewend is om naar binnen gaan te associëren met in slaap vallen. Er is geen reden, waarom je het gewoonlijk niet zou doen, wanneer je dat geschikt vindt.

Het lijkt erop, alsof op de tijd van de meditatie de atmosfeer van de Meditation Hall zich uitbreidt naar alle Ashram huizen.

Het is natuurlijk, dat het zo zou zijn, omdat de Moeder, wanneer zij concentreert op het innerlijke werk, gewend is om spontaan haar bewustzijn over de hele Ashram uit te breiden. Dus voor iedereen, die gevoelig is, moet het overal in de Ashram gevoeld worden, ofschoon misschien sterker in de nabijere huizen bij een gelegenheid als de avondmeditatie. 7 November 1934

*

Wanneer ik probeer om te mediteren in de Moeder's aanwezigheid, breekt mijn concentratie. Er is een stormloop van gedachten, zoals "wat brengt de Moeder naar beneden?" en "wat is de Moeder's wil?" Waarom gebeurt dit?

Het is eenvoudig een slechte gewoonte van het denkvermogen, een verkeerde activiteit. Het is niet in het minst nuttig voor het denkvermogen om te vragen of proberen te bepalen, wat de Moeder wil of brengt --- dat komt alleen tussenbeide. Het moet eenvoudig stil blijven en geconcentreerd en het Vermogen laten handelen.

11 November 1934

*

Wat de Moeder wil, dat je doet, is naar de Meditatie en de Pranam komen en alle gevoelens van het ego, de boosheid, de ruzie met anderen, dit of dat eisen, opzij zetten, alleen denken aan je sadhana en jezelf stil maken om van haar de enige dingen te ontvangen, die werkelijk kostbaar en noodzakelijk zijn. 22 September 1936

*

Vandaag gedurende de meditatie met de Moeder voelde ik, dat ik haar hulp gemakkelijk en natuurlijk zou kunnen ontvangen zonder de minste inspanning of spanning. Betekent dit, dat iets in het wezen natuurlijk stil wordt door haar aanwezigheid?

Het is niet door de fysieke aanwezigheid, maar door de Moeder's concentratie op de tijd van de Meditatie, die de stilte brengt bij diegenen, die het kunnen ontvangen.

6 Maart 1937

*

Het is nu helder, dat de hele tijd gedurende de meditatie en de pranam ik de Moeder benaderd heb met een verkeerd bewustzijn. Mijn benadering was niet passief, maar altijd volledig actief --- ik betrok van boven en beneden zo intens als ik kon. Het resultaat was, dat de centra actief waren, speciaal het wenkbrauwcentrum en de muladhara.

Dat alles is op zijn plaats in gewone meditatie, zolang als er geen volledige stilte is van het denkvermogen en de automatische actie in de stilte. Maar het stille denkvermogen is volledig noodzakelijk, wanneer je mediteert met de Moeder. Anders gaat het denkvermogen door met zijn activiteiten langs zijn eigen lijnen en kan niet bewust worden of ontvankelijk voor de Moeder's beweging.

18 Juli 1937

De Morgen Pranam

Niemand zou naar de Pranam moeten kijken als ofwel een formele routine of een verplichte ceremonie of denken, dat hij onder enige aandrang is om er te komen. Het object van de Pranam is niet, dat de sadhaks een formele of rituele hulde aan de Moeder zouden moeten bieden, maar dat de sadhaks samen met de Moeder's zegeningen welke spirituele hulp of invloed zouden kunnen ontvangen, waarvoor zij in een conditie zijn om te ontvangen of te assimileren. Het is belangrijk om een stille en verzamelde atmosfeer te behouden voor dat doeleinde.

*

De Moeder wil, dat je tegen X zegt, dat wanneer hij enige tegenzin voelt of enige tegengesteld gevoel om Pranam te maken, hij moet herinneren, dat er geen *verplichting* is om te komen --- voor hem of iemand anders. Hij moet zichzelf volmaakt vrij voelen om niet te komen, wanneer hij niet wil.

27 November 1931

*

De Moeder geeft op beide manieren. Door de ogen is het aan de psyche, door de hand aan het materiele.

29 September 1932

*

Deze morgen was ik laat voor Pranam. Op mijn weg daarnaartoe ontmoette ik X, die me vertelde, "Waarom haasten? Men kan overal pranam hebben." Ik zei, "Ja, maar de Moeder is er." Hij zei, "Moeder is overal." Ik kon hem niet beantwoorden, maar ik voel, dat er een speciaal Vermogen is in de hal, waar Moeder is. Wanneer ik bewust ben, voel ik iets speciaals en verschillend nabij de Moeder. Ook door haar zegen voel ik vaak een actie van Vermogen, die op mijn hoofd werkt. Dus denk ik niet, dat er geen verschil is, of de Moeder er is of niet.

Je hebt daarin helemaal gelijk. Anders zou de Moeder niet hier zou zijn in een lichaam.

X heeft een ontwikkelde en gevorderde ziel en hij weet dingen, die voor me onmogelijk te begrijpen zijn. Ik denk vaak, dat ik geen ziel heb, of misschien heb ik een ziel, maar is het heel onvolwassen.

Je hebt een ziel en een mooie. Het was alleen bedekt en keek niet naar buiten door de instrumenten --- nu komt het naar de oppervlakte en dat alles zal veranderen.

18 September 1933

*

Werkt de Moeder vanuit het bovenmentale bij de Pranam?

Niet vanuit het gewone bovenmentale, maar vanuit het Vermogen erboven. Natuurlijk moet het bovenmentale gebruikt worden als een kanaal.

22 November 1933

*

Zullen we ooit in staat zijn om de Moeder's werking te begrijpen bij de Pranam? We voelen alleen, dat iets ontvangen is. We weten niet, wat zij gaf of hoe we het ontvangen hebben of wat de innerlijke betekenis is van haar hand plaatsen op ons hoofd. Wij zijn niet bewust van wat zij ons geeft, terwijl zij staart in onze ogen. Zijn er mysteries, die voor altijd niet geïnterpreteerd blijven?

Je moet eerst de innerlijke intuïtieve respons ontwikkelen --- bijv. om minder met het denkvermogen te denken en waarnemen en meer met het innerlijke bewustzijn. De meeste mensen doen alles met het denkvermogen en hoe kan het denkvermogen weten? Het denkvermogen hangt af van de zintuigen van zijn kennis.

10 Juli 1936

Ervaringen gedurende Pranam

Vandaag mediteerde ik in de Pranam Hall. Zo gauw als de Moeder haar zetel innam, zag ik in een visioen een reeks van bergen, waaruit wit licht kwam. Wat is de betekenis? Van welk vlak komt het?

Mentaal. De berg is het symbool van de opstijging van het lagere naar het hogere. Het witte licht is het Moeder's licht, het licht van het Goddelijke Bewustzijn, dat neerdaalt van de hoogten.

7 Augustus 1933

*

Vandaag, terwijl ik naar de Moeder keek bij de Pranam, was er een goede ontvankelijkheid. Ze stond een beetje langer voor me dan gewoonlijk, en ik ervaarde haar werking. Het geheel van mijn hoofd werd gevuld met niets anders dan haar licht. Is dit waar? Deed ze dat werkelijk?

Zij doet dat iedere keer, je ontving vandaag niet alleen, maar was bewust ontvankelijk.

8 Mei 1934

*

Na de Pranam van vandaag ervaarde ik een onvoorstelbare diepte in het hart en een groot vuur, dat eruit barstte.

Dat is natuurlijk de psychische diepte en het psychische vuur.

5 Mei 1936

*

Vandaag, toen ik pranam deed, voelde ik, dat dit lichaam in stukken verpletterd werd en aan de Moeder's voeten gelegd. Ik voelde ook een emotie in mijn hart. Wat is de betekenis van deze emotie?

Het was een of ander gevoel van aspiratie in het vitale. Maar de vorm wordt overdreven. Het lichaam hoeft niet in stukken verpletterd te worden, maar gezuiverd en tot een lichaam gemaakt, waarin het Goddelijke kan verblijven.

De Juiste Manier om Pranam te Doen.

Wanneer je deze keer huilde en niet in de andere gevallen, was het, omdat je opener was --- meer voorbereid voor het psychische wezen om naar de oppervlakte te stijgen. De Moeder heeft, wat dit betreft, een grote vooruitgang in je opgemerkt en wat je vandaag voelde, was het teken van deze opening.

1933

*

Welke connectie ik ook heb met de Moeder duurt alleen een halve minuut gedurende de Pranam; wat ik ook te geven of te nemen heb, gebeurt gedurende die tijd. De hele dag's sadhana hangt af van die dertig seconden.

Een heel verkeerd idee. Het Moeder's contact is er de hele dag en ook de nacht. Wanneer men inwendig de hele dag het juiste contact houdt met haar, dan zal de Pranam haar vrucht dragen, want dan zal je in de juiste conditie zijn om te ontvangen. De hele dag af laten hangen van de Pranam, de hele innerlijke attitude afhangen van het meest uiterlijke aspect van het uiterlijke contact, is het geheel op zijn kop zetten. Het is de fundamentele vergissing, die gemaakt wordt door het fysieke denkvermogen en het vitale, wat de oorzaak is van de hele moeilijkheid.

16 Maart 1935

*

Mijn psyche weet, dat wat onze conditie ook is --- vol van inertie, aanvallen en moeilijkheden --- dat alles verdwijnen moet, wanneer men de Moeder's aanraking krijgt bij de Pranam. Waarom zeggen zovelen dan, dat zij terugkeren van de Pranam in dezelfde slechte staat, waarin zij kwamen?

Natuurlijk voelen zij, wanneer er geen opening is, niets, want het bewustzijn zal niet reageren --- de Kracht werkt dan achter de sluier om dingen voor te bereiden, maar geeft geen onmiddellijk zichtbaar resultaat.

6 April 1935

*

De Moeder gaat met iedereen om op een verschillende manier, volgens hun behoefte en hun natuur, niet volgens enige vaste mentale regel. Het zou absurd voor haar zijn om hetzelfde te doen met iedereen, alsof het allemaal machines waren, die op dezelfde manier aangeraakt en behandeld zouden moeten worden. Het betekent helemaal niet, dat zij meer affectie heeft voor de een dan voor de ander of dat diegenen, die zij op een bijzondere manier aanraakt, betere sadhaks zijn of mindere. De sadhaks denken op die manier, omdat zij vol onwetendheid zijn en ego. In plaats van te denken, of de Moeder de een meer begunstigt dan de ander, vergelijken en bekijken, wat zij doet bij de Pranam, zouden zij bezig moeten zijn met hun eigen spirituele ontvangst van haar invloed. Pranam is daarvoor en niet voor deze andere dingen, die niets te maken hebben met de sadhana.

Jaloezie en afgunst zijn dingen, die algemeen zijn voor de menselijke natuur, maar dit zijn juist de dingen, die een sadhak uit zichzelf zou moeten werpen. Waarom is hij anders helemaal een sadhak? Hij wordt verondersteld om hier te zijn om het Goddelijke te zoeken --- maar bij het zoeken naar het Goddelijke hebben jaloersheid, afgunst, enz. geen plaats. Zij zijn bewegingen van het ego en kunnen alleen obstakels creëren voor de vereniging met het Goddelijke.

Het is veel beter om te herinneren, dat men zoekt naar het Goddelijke en dat het hele regerende idee en doel te maken van het leven. Dat behaagt de Moeder meer dan iets anders; deze jaloersheden en afgunst en competities voor haar gunst kunnen haar alleen mishagen en van streek maken, 31 Oktober 1935

*

De reden van het verschil in het benaderen van de Moeder is, dat je eerder naar haar kwam met je externe wezen, je externe denkvermogen en vitale en in je vitale waren er dingen, die het niet aan de Moeder wilde laten zien of veranderen of anders voelde het zich ongemakkelijk onder de druk van de Moeder's kracht bij de pranam, want dat was een druk erop om te veranderen. Maar nu benader je de Moeder met je ziel en dat brengt met zich het ware gevoel en de ware relatie, die het altijd had met de Moeder. Bovendien zijn je denkvermogen en het vitale --- zelfs het uiterlijke denkvermogen en vitale --- nu open en gewillig en blij om te delen in het ware psychische gevoel en de ware psychische relatie.

De zwaarte in het hoofd als gevolg van de druk is plezierig en niet schadelijk, omdat het het gevolg is van de hogere kracht, die naar beneden drukt en in het hoofd iets brengt van de substantie van het hogere bewustzijn. 1 November 1935

*

Wanneer er een obstakel is bij de pranam, moet het iets verkeerd zijn in de attitude -- - misschien de oude fout van het verwachten van een of ander uitwendig teken van liefde, goedkeuring of gunst van de Moeder. De pranam is niet daarvoor, maar voor inwendig ontvangen van haar door meditatie en door de pranam zelf. Er moet niets geëist worden --- het bewustzijn moet overgegeven worden en stil zijn om te ontvangen, wat zij denkt, dat het beste is om te geven. 24 Mei 1936

*

Ik denk, dat het beter voor je is om niet net nu naar de Moeder te komen, totdat je de ware innerlijke houding gevonden hebt. In de huidige tijd is het veel beter voor allen

om niet naar haar te komen als een routine, maar alleen, wanneer het wezen open is en klaar om te ontvangen.

De Moeder's Uitdrukking bij de Pranam

Wanneer iemand iets verkeerd doet, laat de Moeder aan ons zien bij de Pranam, dat zij het niet leuk vindt. Doet ze dit, zodat we dezelfde fout niet weer zullen maken? Wanneer men een juiste actie doet, en zij zichzelf volledig geeft bij de Pranam, betekent het, dat zij gelukkig is met onze juiste actie? Wanneer zij haar voorkeur of afkeur niet laat zien bij de Pranam, wat laat zij ons dan zien door haar speciale uitdrukking?

Zij wil je niets laten zien; het heeft niets te maken met het doen of laten van de sadhaks. Pranam is niet bedoeld om naar de Moeder's uitdrukking te kijken of wat zij doet met deze of die of op welke manier zij glimlacht of met hoeveel van haar hand zij zegent - -- de sadhak's vooringenomenheid met deze dingen is kinderachtig en voor het grootste deel vol van verkeerd genomen gevolgtrekkingen, verbeeldingen, vaak nieuwsgierigheid, verlangen om te roddelen, kritiek, enz. Een dergelijke toestand van het denkvermogen is een hinder, geen hulp voor de sadhana. De juiste attitude is er een van zelftoewijding en eenvoudige en rechtdoorzee ontvankelijkheid voor wat de Moeder wenst te geven, een onverstoorde en niet verstorende openheid voor haar werking in het wezen.

*

Veel van de sadhaks hebben de gewoonte om te denken, dat de Moeder niet tevreden is, niet naar hen lacht, kwaad is, wanneer het heel anders is. Dit gebeurt gewoonlijk, wanneer hun eigen bewustzijn niet vredig is of wanneer zij denken aan of bewust zijn van fouten of verkeerde bewegingen of verkeerde handelingen, die zij gedaan zouden kunnen hebben. Het idee, dat de Moeder boos is, is een inbeelding; wanneer er iets is, dat niet gebruikelijk is, is het in de sadhak zelf en niet in de Moeder.

*

Wat kwam er tussen mij en de Moeder, toen onze ogen elkaar ontmoetten bij de Pranam? Tot het moment, dat onze ogen elkaar ontmoetten, was alles oké. Toen ik in hen keek, was er deze tijdelijke afkeer en ineenkrimping.

Ik veronderstel, dat het ineenkrimpen en de afkeer in jezelf waren? Want er was er geen en zou er geen kunnen zijn in de Moeder. Het moet een of ander deel in jezelf zijn (het fysieke bewustzijn misschien?), dat niet in het Licht is en het misschien niet wil zijn.

31 Januari 1032

*

Aller angst zou naar buiten geworpen moeten worden. Deze beweging van angst behoort nog tot een nog onveranderd deel van het vitale, dat antwoordt op oude ideeën, gevoelens en reacties. Het enige effect ervan is, dat je de Moeder's attitude of de intenties in haar woorden of blikken of expressie verkeerd interpreteert. Wanneer de Moeder serieus wordt of een ironische lach heeft, betekent dat niet in het minst, dat zij kwaad is of haar affectie teruggetrokken heeft; integendeel, met diegenen, met wie

zij inwendig het meest intiem is, voelt zij zich het meest vrij om zo te worden --- zelfs om hen verscheidene berispingen te geven. Zij begrijpen haar op hun beurt en worden niet boos of bang, --- zij keren zich alleen om in zichzelf te kijken en te zien, waar zij haar druk op zet. Deze druk beschouwen zij als een privilege en een teken van haar genade. Angst staat in de weg van deze volledige intimiteit en creëert alleen wanbegrip; je moet dit volledig naar buiten werpen. 22 Mei 1932

*

Er is geen kans, dat de Moeder je de "blik" geeft, die je vreest. Stel je aan jouw kant er geen voor, wanneer het er niet is --- een aantal mensen doet dat nog steeds.

De Moeder's Glimlach bij de Pranam

Nadat ik van de Pranam kwam, voelde ik, dat de Moeder niet naar me glimlachte, en er was ergens een erg gering gevoel van weerstand voor haar. Bedoelde u dit, toen u schreef over de vijandigen, die inertie strooien in het fysieke denkvermogen?

Op die tijd gebeurde het, dat de Moeder je een glimlach gaf van welkom en goedkeuring, maar zij voelde, dat iemand zei, "Hij zal niet opmerken, dat je geglimlacht hebt" --- het was een vijandige formatie. Zo werken zij --- door deze soort verduistering om eerst het denkvermogen en de zintuigen te verblinden en op de basis van een verkeerde observatie of mislukking van observatie suggesties op te bouwen van een deprimerend of verstorend karakter. Het gebeurt met veel sadhaks bij de pranam tijd om deze soort vergissing te maken over de Moeder's glimlach of uitdrukking en zichzelf zorgen te maken door te denken, dat zij niet tevreden over hen is. Dit is een soort deceptie, waartegen men op zijn hoede moet zijn en dergelijke suggesties moeten altijd geweigerd worden. 12 Februari 1933

*

Je zou zeker de vitale eis en de verstoring weg moeten werpen, die het creëert in de sadhana. Moeder geeft haar glimlach aan allen en ze houdt het niet terug voor enkelen om het aan anderen te geven. Wanneer mensen anders denken, komt het door vitale verstoring, depressie of eis of een of andere beweging van jaloersheid, afgunst of competitie, die hun visie verstoort. 27 Februari 1933

*

Op sommige dagen voel ik me na de Pranam intens gelukkig en een golf van serene kalmte en vreugde komt over me. Op andere dagen is er, ofschoon er kalmte is, geen intensiteit van vreugde. Ik denk, dat het met de Moeder's glimlach te maken heeft.

Begin er niet mee om dat idee te hebben Het is heel onwaar en diegenen, die eraan toegeven, brengen vitale reacties en inbeeldingen in zich op en roepen veel onnodige last op.

Wanneer haar glimlach hartelijk is en stralend, dan is er een evenredige reactie in me. Maar is dat de ware oorzaak van mijn vreugde of hangt het af van mijn innerlijke toestand van mijn psychische wezen, waar ik niets over weet?

In jezelf is de variatie --- niet van het psychische wezen, dat altijd oké is, maar van de rest, het denkvermogen, het vitale en het lichaam. 4 Maart 1933

*

Je idee over Moeder's mysterieuze glimlach is je eigen verbeelding --- Moeder zei, dat ze glimlachte met de opperste lieflijkheid en de meest behulpzame attitude naar je innam. Ik had je al geschreven, dat je deze foutieve inbeeldingen niet tussen jezelf en de Moeder moet plaatsen; want zij duwen de gegeven hulp weg van je. Deze inbeeldingen en hun effect op je worden gesuggereerd door dezelfde vitale krachten, die je zo verstoren, zodat je niet vrij wordt van de verstoring.

Mijn hulp en de Moeder's hulp zijn er --- je hoeft je alleen ervoor open te houden om te herstellen. 27 Maart 1933

*

Vandaar verrees mijn lagere vitale en verstoorde me, omdat de Moeder niet naar me glimlachte. Gedurende jaren heb ik zoveel geleden onder de onrust bij de gedachte, dat de Moeder niet tevreden over me is.

Deze dingen zouden volledig geweigerd moeten worden. Wanneer zij opkomen, verdraaien zij vaak het bewustzijn zo zeer, dat zij soms de visie zelf vervalsen en altijd het gevoel. De Moeder heeft constant geobserveerd, dat mensen naar wie zij geglimlacht heeft, haar vertellen dat zij gloeiend en zwaar geweest is, of dat zij ontevreden geweest is, waar er geen misnoegen was in haar en dan gaan zij op de kracht ervan helemaal verkeerd. 10 April 1933

*

Je vergissing is om een "afkeurende aanraking" te vinden in de glimlach, waar er geen is. Toen de Moeder haar vergeving uitbreidde --- wat betekende, dat er iets te vergeven was, was haar beoordeling gefundeerd op je eigen brieven. Je lijkt te denken, dat de moeder je op de een of andere manier veroordeeld heeft en partijdig was naar anderen. Haar zicht was, dat allen het verkeerd hadden en ieder de behoefte had van vergeving --- en ieder erom vroeg en het had.

Hoe komt het, dat je denkvermogen nog steeds terugkeert naar deze dingen, in plaats van voorwaarts te gaan naar de moeilijke spirituele verandering? De Moeder had hen achter zich gelaten, want iets, waar berouw over geweest is, is iets, dat vernietigd is. Wees ervan verzekerd, dat er geen herinnering aan hen was in haar glimlach of haar attitude naar je toe. 27 Mei 1933

*

De Moeder glimlachte vandaag niet naar me bij de Pranam. Deed zij iets erg ongewenst in me?

Het is een vergissing om te denken, dat het Moeder's niet glimlachen ofwel ongenoegen of afkeuring betekent of iets verkeerd in de sadhak. Het is zeer vaak hoofdzakelijk een teken van absorptie of innerlijke concentratie. In dit geval plaatste de Moeder een vraag op je ziel. 31 Juli 1933

*

Het fysieke wezen voelt de behoefte van de Moeder's glimlach, wanneer het haar blik ontmoet. Is het een soort verlangen?

Ja. Er moet geen verstoring zijn, wanneer het niet komt (omdat je weet, dat de afwezigheid ervan geen teken is van ongenoegen of iets van de soort) --- dan zal de Ananda van het ontvangen zuiverder zijn. 11 December 1933

*

Gisteren, toen ik Pranam deed, glimlachte de Moeder niet naar me. Omdat ik haar glimlach niet zag, bracht ik mijn hele dag miserabel door.

Op die dag glimlachte Moeder naar niemand. Het was niet persoonlijk naar jou. Een bijzonder Vermogen handelde in haar, dat niet handelde op de gewone manier. 10 April 1934

*

Ik voelde bij de Pranam, alsof de Moeder haar glimlach terugtrok, maar later realiseerde ik me, dat zij glimlachte --- en zelfs als zij niet glimlachte, ontving ik vrede en werd meer inwendig op die tijd. Bovendien verdien ik, na zoveel verstoringen en verkeerdheden aan mijn kant, niet altijd een glimlach. Dus maak ik me in beide gevallen geen zorgen.

Het is gewoonlijk verbeelding of een indruk, dat wordt tenminste in de meest gevallen gezien. Wanneer de Moeder niet glimlacht, is het niet uit ongenoegen, maar in bijna elk geval om de een of andere reden, die niet verbonden is met enige actie van de sadhak, maar ofwel van absorptie of concentratie op iets, dat gedaan wordt. Zoals je zegt, het maakt niet uit --- het is belangrijk om te ontvangen, wat ontvangen kan worden. 4 November 1934

*

Waar verheug ik me op, wanneer de Moeder naar me glimlacht of me een speciale gelegenheid geeft? Ik zou me behoren te verheugen in alle situaties. Nadat ik zoveel jaren dichtbij u en haar geleefd heb, voel ik me nog zo, ik ben niet waard om hier te zijn.

Het is een erg vreemde logica. Zelfs onder diegenen, die de meeste vooruitgang gemaakt hebben of altijd het dichtst bij de Moeder geweest zijn, komt dit of een overeenkomend gevoel nog voor. Het is niet, dat zij niet teboven gekomen moeten worden, maar te argumenteren vanuit hun hardnekkigheid, dat men ongeschikt is om hier te blijven, is een grote conclusie maken op een erg smalle basis. Dit is weer de suggestie, die komt uit de omgevende fysieke Onwetendheid. Dingen, zoals deze, duren zo hardnekkig voort, omdat zij gewoonten zijn geworden of wederkerende gevoelens in het externe fysieke wezen; zij zullen verdwijnen, wanneer het externe wezen gevuld wordt met het Moeder's licht. 30 Mei 1935

*

De Moeder is altijd speciaal in jouw geval erg voorzichtig geweest om geen ongenoegen of censuur van enige soort aan je te laten zien. Naar anderen glimlacht zij ook altijd op dezelfde manier, want zij weet de consequenties voor haarzelf als zij het niet doet. Maar ondanks dat, zelfs wanneer ze hoogst lieflijk glimlacht, schrijven ze haar, dat zij ongenoegen heeft getoond, haar glimlach achtergehouden, glimlachte op een ironische of explosieve manier, dat zij zelfmoord willen plegen, weggaan, enz., enz. Het geheel is hoogst intolerant geworden, en wanneer de Pranam niets anders zal zijn als een gelegenheid voor dit soort dingen, dat is het beter, dat de Pranam zou ophouden. December 1936

*

Welke soort dingen komen onder de categorie komen van "eis en verlangen"? Wat is de exacte vorm van "eis en verlangen"?

Er is geen speciaal soort dingen --- eis en verlangen kunnen hoe dan ook alle dingen dekken --- zij zijn subjectief, niet objectief, en hebben geen speciale vorm. Eis is, wanneer je iets claimt om te krijgen of te bezitten, verlangen is een algemene term. Wanneer men verwacht, dat de Moeder naar hem glimlacht bij de Pranam en voelt, dat hem onrecht aangedaan is, wanneer hij het niet krijgt, is dat een eis. Wanneer men het wil en grieft, wanneer hij het niet krijgt, maar zonder opstand en besef van een onjuiste deprivatie, laat dat verlangen zien. Wanneer men vreugde voelt bij haar glimlach, maar kalm blijft bij de afwezigheid ervan, omdat men weet, dat wat de Moeder doet, goed is, dan is er geen eis en verlangen. 13 September 1938

Glimlachen en Serieusheid

Soms kijkt de Moeder glimlachend naar ons alsof zij tevreden is; op andere tijden kijkt zij op een heel andere manier, alsof ze serieus is.

Waarom niet? Kan de Moeder niet serieus zijn, in zichzelf teruggetrokken? Of denk je, dat alleen ongenoegen tegen de sadhaks haar zo kan maken? 18 Juni 1934

*

Gedurende sommige donkere perioden, zoals nu, ben ik verschrikkelijk bang om naar de Pranam te gaan, uit vrees, dat ik het ongeluk heb om de Moeder's ernstige gezicht te zien zonder enige glimlach.

Dit alles over de Moeder's glimlach en haar ernst is een eenvoudig een truc van het vitale. Ik merk erg vaak op, dat mensen praten over dat de Moeder's ernstig, streng, ontevreden, boos is bij de Pranam, terwijl er niets van de soort geweest is --- zij hebben iets aan haar toegekend, dat gecreëerd is door hun eigen vitale voorstellingsvermogen. Buiten dat heeft of de Moeder glimlacht of niet glimlacht, niets te maken met de sadhak's 'verdiensten of minpunten, geschiktheid of ongeschiktheid --- het wordt niet opzettelijk gedaan als een beloning of een straf. De Moeder glimlacht naar allen zonder beschouwing van deze dingen. Wanneer zij niet glimlacht, komt het, omdat zij ofwel in trance is, of geabsorbeerd, of geconcentreerd op iets binnen de

sadhak, dat haar aandacht nodig heeft --- iets, dat voor hem gedaan moet worden of naar beneden gebracht of naar gekeken moet worden. Ik heb dit honderd keer verteld aan elk aantal sadhaks --- maar in velen wil het vitale dat niet accepteren, omdat het zijn hoofdbron van klachten, opstand, abhiman, verlangen om weg te gaan of de Yoga op te geven, zou verliezen, dingen, die er erg kostbaar voor zijn. Juist het feit, dat het deze resultaten heeft en tot niets anders leidt dan duisternis, zou genoeg behoren te zijn om je te laten zien, dat deze inbeelding, dat wanneer de Moeder niet glimlacht het een teken is van afwezigheid van haar genade en liefde, een instrument en suggestie is van de Tegengestelden. Je moet deze dingen wegdrijven en aan de psyche enige kans geven met zijn diepere en meer ware liefde en overgave om naar voren te komen en de Adhar op te nemen als zijn koninkrijk.

28 Juli 1934

*

Zoveel sadhaks zijn niet in staat om de Moeder's serieuheid bij de Pranam te begrijpen. Zij vinden het moeilijk om niet te voelen, dat zij haar op de een of ander manier ontevreden gemaakt hebben. Kunt u de oorzaak van de serieuheid niet ophelderen?

De hele fundatie van de moeilijkheid is een vergissing. Het is het verkeerde idee, dat wanneer de Moeder serieus is, het moet zijn door een of ander persoonlijk ongenoegen tegen "mij" --- terwijl iedere sadhak klaagt om het "mij" te zijn. Ik heb honderd keer op klachten herhaald, dat het niet zo is, maar niemand wil dit idee opgeven --- het is te kostbaar voor het ego. De Moeder's serieuheid is het gevolg van enige absorptie in enig werk, dat zij doet, of zeer vaak van een of andere sterke aanval van vijandige krachten in de atmosfeer.

19 April 1935

*

Over Moeder's serieuheid bij de Pranam schreef u: "De Moeder's serieuheid is het gevolg van enige absorptie in enig werk, dat zij doet, of zeer vaak van een of andere sterke aanval van vijandige krachten in de atmosfeer." Maar ik heb nooit enige vijandige aanval gevoeld, voordat ik naar de Pranam ging; de aanval komt eerder naderhand, wanneer mijn vitale faalt om haar serieuheid te ondergaan.

Het maakt niet uit of je enige aanval voelt of niet --- de aanval is er. In feite is gedurende de laatste verscheidene maanden de atmosfeer vol van de meest gewelddadige aanvallen, die juist het bestaan van de Yoga en de Ashram bedreigen en de sadhaks persoonlijk of het lichaam van de Moeder. Wanneer je niet aangeraakt wordt, is dat een zaak, waarvoor je dankbaar moet zijn aan de Moeder, in plaats van dat je vitale boos wordt, omdat zij haar werk doet.

20 April 1935

Verkeerde Ideeën over de Moeder, die Ongenoegen Laat Zien

Waarom had de Moeder een dergelijke blik van serieuheid, toen ik naar haar toeging? Ik had alles opgegeven om bescherming in haar te nemen, maar soms voel ik, dat zij ontevreden is over me; dan vraag ik me af, voor wie ik leef.

Zolang als je niet afkomt van deze dwaze illusie over de Moeder's "serieuheid", kan deze soort altijd wederkeren. Ik heb iedereen de waarheid erover verteld, dat het in hun eigen denkvermogens is, dat verkeerd denkt, dat de Moeder serieus is en

ontevreden over hen. Onder de druk van de Kracht van Valsheid, die hen boos wil maken en hun vrede verstoren en hen opzetten tegen de Moeder, komen deze dingen. Toch gaan jullie allen nog door met luisteren naar de Kracht van Valsheid. Alleen wanneer je de valsheid weigert, zal je vrij worden van deze moeilijkheden.

*

Ik heb het idee, dat de Moeder volledig ontevreden is over me. Heb ik iets verkeerd gedaan of geschreven, dat haar ontevreden heeft gemaakt?

Het idee is absoluut zonder fundatie. Het is de constante illusie, die de sadhaks krijgen, dat de Moeder ontevreden over hen is, dat zij iets verkeerd gedaan hebben of iets verkeerd gezegd of geschreven hebben en dat zij daarom ernstig of afstandelijk is, dat haar expressie of haar actie het toont, enz. Zeer vaak denken zij dit zelfs, wanneer zij naar hen hoogst lieflijk glimlacht. Het is een zuiver subjectief gevoel, dat gegenereerd wordt door een of andere moeilijkheid in zichzelf. De Moeder is niet ontevreden met mensen, omdat zij moeilijkheden hebben; het is alleen een reden om meer van haar hulp en ondersteuning te geven. Al deze ideeën, waarover je spreekt, zijn suggesties, die gegenereerd worden door de adverse druk op je. Je kan altijd rekenen op de Moeder's Genade en je zou volmaakt zeker kunnen zijn, dat we je niet weg zullen werpen --- onze ondersteuning zal altijd met je zijn. 4 Juli 1933

*

Vandaag bij de Pranam was de Moeder niet zoals gewoonlijk met me. Ik kreeg het idee van haar ongenoegen en het verstoorde me gedurende een tijd.

Er was zeker geen dergelijk idee in Moeder's denkvermogen. Mensen hebben dat idee, omdat het een oud en geworteld idee is in hun denkvermogens en het is waar, dat het in een tijd enige betekenis had, toen de Moeder omging met vitale moeilijkheden van de sadhaks. Maar nu is het verschillend. In het huidige stadium van neerdaling in het fysieke komt de Moeder allen tegemoet met een grote gelijkmoedigheid en tolereert alle fouten van de sadhaks en brengt alleen een innerlijke druk, ondersteunt allen met haar kracht, zoveel als zij haar toestaan. Dit is zo geweest voor een aanzienlijke voorbije tijd --- maar het fysieke denkvermogen van de sadhaks vindt het niet gemakkelijk om de verandering te accepteren en zij zoeken naar uitdrukkingen en interpretaties, die er niet zijn. Dit wordt verder gecompliceerd door het feit, dat de Moeder nu weinig tijd heeft om te rusten en te slapen --- en wanneer het zo is, gaat zij gemakkelijk in trance bij de Pranam en wanneer zij in trance is, zou zij in haar lichaam kunnen vergeten om te glimlachen of de zegen te geven, enz. Daarom moest ik mensen waarschuwen, dat zij deze dingen niet verkeerd moeten interpreteren. 19 November 1933

*

Gisteren en deze morgen na de Pranam kwam het idee, dat de Moeder ontevreden over me was, me koeltjes behandelde en dat ze me wegwierp. Ik probeerde het te weigeren, maar het kwam steeds weer terug. Er kan natuurlijk geen enkele waarheid in zijn, maar het bleef zichzelf herhalen in gevoelens, niet zozeer in gedachten.

Er is zeker geen en er kan geen enkele waarheid zijn in dergelijke suggesties. Noch ongenoegen, noch koudheid zijn mogelijk en wegwerpen is te absurd om zelfs in overweging genomen te worden. Het is de poging van de krachten om zekere gevoelens in vibratie te zetten, die gewoon zijn voor het menselijke vitale --- en het is een fenomeen, dat constant gezien wordt in de sadhana, dat wanneer elke substantiële of plausibele reden weggenomen is van deze vibraties, zij op het vitale geworpen worden zonder enige klaarblijkelijke oorzaak of rechtvaardigende reden door hoofdzakelijke kracht van gewoonterespons op een of andere verborgen of onderbewuste stimulans. Het enige om te doen is zichzelf onmiddellijk onthechten of zo snel mogelijk, en het zien voor wat het is en het met beslissing wegwerpen.

26 December 1933

*

Deze morgen dacht ik, terwijl ik keek naar de Moeder, die van de trap afkwam voor de meditatie, dat haar gezicht er erg ontevreden uitzag. Waarom? Wat heb ik verkeerd gedaan? Kan dit mijn verbeelding zijn? Kan iemand's ogen dergelijke leugens vertellen?

Dat kunnen zij zeker en het denkvermogen kan het nog verder vervormen. Er is een flink aantal mensen, dat aan de moeder geschreven heeft, dat zij niet glimlachte en grimmig was en streng, toen zij hoogst lieflijk was geweest en naar hen glimlachte, terwijl zij wist, dat zij in moeilijkheden waren. Er zijn honderden gevallen geweest, waarin mensen het tegengestelde gehoord hebben van wat zij gezegd heeft en weigerden om het anders te geloven, totdat en tenzij anderen, die aanwezig geweest waren, hen vertelden, dat zij zich vergisten. Merk op, dat zij de Moeder's ontkenning niet geloofden, maar onmiddellijk andere sadhaks geloofden, als zij de Moeder confirmeerden. Wij hebben zonderlinge leerlingen! Wat het denkvermogen betreft, is het zo gewoon en alledaags, dat het de Moeder's blik, spraak, actie verdraait, dat het het niet waard is om genoemd te worden, dus wanneer je je denkvermogen en zintuigen zo absoluut gaat vertrouwen, zal je de Moeder verkeerd opnemen tot het eind van het hoofdstuk. Alleen het psychische wezen kan haar kennen en begrijpen.

11 September 1935

*

Het is heel erg jammer, dat je de gedachte toeliet, dat de Moeder streng was met je om binnen te komen en je neer te werpen. Deze gedachten zijn nooit waar en wanneer een sadhak aan hen toegeeft, wordt hij altijd binnengedrongen door oude bewegingen. De Moeder's liefde en lieflijkheid zijn altijd hetzelfde geweest en zullen altijd hetzelfde blijven voor je, dus zou je nooit dit idee moeten accepteren, dat zij ontevreden is of streng. Maar wat ook de fouten zijn of de moeilijkheden, onze hulp zal met je zijn en de Moeder's kracht zal werken om je naar buiten te brengen en je de psychische openheid en vrede terugbrengen, die je deze keer gedurende veel dagen had en die niet anders kan dan terugkeren en na een tijd permanent worden. 19 November 1935

*

Ik begrijp helemaal niet, waarom je zou moeten denken, dat de Moeder ontevreden was met je om een of andere reden, wat dan ook. Zij was net, zoals zij altijd is met je. Zelfs als je een enkele fout had gemaakt, is de Moeder nu geneigd om fouten door de

vingers te zien en het over te laten aan de druk van het Licht en het psychische wezen van de sadhak om dingen recht te zetten. Maar waarom zou ze in hemelsnaam ontevreden zijn, omdat je de Franse les met X wilde stoppen of om elke dergelijke triviale reden! Of je doorgaat of je les uitstelt, is een detail, dat gesetteld moet worden in overeenstemming met de conditie van je denkvermogen en de behoeften van je sadhana en het kan op beide manieren gesetteld worden. Het is verrassend, dat je zou denken, dat de Moeder haar ontevredenheid zou kunnen tonen over een zo kleine zaak. Je moet over een zenuwachtigheid van deze soort komen en je goede conditie niet verstoren door inbeeldingen --- want het is een inbeelding, omdat het geen werkelijkheid achter zich had. Heb een volmaakter vertrouwen en laat je denkvermogen geen moeilijkheden creëren, waar er geen zijn.

*

Begrijp voor eens en voor altijd, dat de Moeder de Pranam niet gebruikt om haar tevredenheid of ontevredenheid te laten zien; het wordt niet voor dat doeleinde gebruikt. De enige omstandigheid, waaronder de Moeder's attitude bij de Pranam waarschijnlijk beïnvloed wordt door de acties van de sadhak, is wanneer er een of ander groot verraad is of een gewelddadige breuk van de hoofdregels van het spirituele leven, zoals een handeling van geslachtsgemeenschap of wanneer de sadhak gericht vijandig geworden is naar de Moeder en de Yoga. Maar dan is het geen algemene show van ongenoegen bij de Pranam, maar een terugtrekking van de gave van genade, wat een nogal verschillende zaak is.

Verkeerde Ideeën over de Moeder's Glimlach en Aanraking

Soms, wanneer de Moeder glimlacht, nemen mensen het als een goedkeuring voor hun verkeerde activiteiten. Een soort ijdelheid komt binnen en zegt, "Oh, Moeder glimlacht. Maak je geen zorgen; ga door, zoals je wil." Of anders is er een competitie: "Oh, zie hoe lang Moeder haar hand op me legt." Maar wanneer deze constructies verkeerd zijn, waarom hebben ze dan een dergelijke waarde gekregen? Want op hen beoordelen en bekritisieren mensen anderen.

Het is een grote vergissing. We corrigeren het hardnekkig, maar er is een legende gevormd en mensen klampen er zich aan vast. 5 Juli 1933

*

Ik denk niet, dat je redenering, dat je in het fysieke bewustzijn was en dat daarom de observatie van het fysieke feit [*van de Moeder's aanraking*] waarschijnlijk correct is, erg deugdelijk is. Het fysieke bewustzijn is vol indrukken en dat zij niet volledig betrouwbaar zijn, is steeds meer begonnen om erkend te worden --- het is de reden, waarom de verklaringen van verschillende mensen over hetzelfde fysieke feit weids verschillen. Speciaal, wanneer er een depressie of een druk is van adverse krachten, is de impressie, die gegeven wordt aan de zintuigen, vaak vervormd wordt of veranderd in het besef van de depressie of van de gemaakte suggestie --- daarvan hebben we ontelbare voorbeelden gehad.

Maar buiten dat is het een vergissing om het vermogen van de zegening af te meten met deze details. Ik heb voorbeelden gekend, waarin de Moeder het helemaal overgeslagen heeft om haar hand op het hoofd van een sadhak te leggen en toch werd

de kracht dubbel gevoeld van wat hij of zij gewoonlijk ontving. Dat was, omdat de Moeder erg geconcentreerd was en een volle kracht naar buiten bracht. Net zo zou een vinger op het hoofd met een sterk vermogen, dat naar buiten gebracht werd, veel meer betekenen dan de volle hand op het hoofd met minder in de aanraking.

21 Augustus 1933

*

Wanneer het Moeder's plaatsen van haar hand of een glimlach geven bij de Pranam allemaal een mentale constructie is, waarom wordt ik dan zo verschrikkelijk boos? Ik moet een of andere weg vinden om eruit te komen, wanneer het komt.

De obsessie over de glimlach en aanraking moet teboven gekomen worden en geweigerd, omdat het een instrument geworden is van de tegengestelde Krachten om de sadhaks boos te maken en hun vooruitgang te hinderen. Ik heb elk aantal gevallen gezien, waarin de sadhak goed gaat of zelfs ervaringen heeft en een verandering van bewustzijn en plotseling deze inbeelding langskomt en alles verwarring, opstand, verdriet, pijn, wanhoop is en het innerlijke werk onderbroken wordt en in gevaar gebracht. In de meeste gevallen brengt deze aanval een zintuiglijk waanidee met zich, zodat zelfs, wanneer de Moeder meer dan gewoonlijk glimlacht of de zegening geeft met al haar kracht, haar verteld wordt, "U glimlachte niet, U raakte niet aan" of "U raakte bijna niet aan". Er is ook enig aantal van voorbeelden daarvan geweest --- de Moeder vertelt me, "Ik zag X verstoord of anders een suggestie, die naar hem komt en ik gaf hem de aardigste glimlach en zegen", en toch kregen we naderhand een brief, die juist het tegenovergestelde affirmeerde, "U glimlachte niet, enz." En jullie zijn allemaal bereid om de Moeder de leugen te geven, omdat je voelde, je zag en je zintuigen niet bedrogen kunnen worden! Alsof een verstoord denkvermogen de zintuigobservatie ook niet verdraait! Alsof het geen algemeen feit van psychologie is, dat men voortdurend een impressie krijgt in overeenstemming met zijn stemming of denken! Zelfs als de glimlach of aanraking minder zou zijn, zou het niet de oorzaak moeten zijn van dergelijke opschuddingen, wanneer er geen intentie in is en er is helemaal geen intentie, zoals we jullie allemaal voortdurend gewaarschuwd hebben. Natuurlijk is de oorzaak, dat de sadhaks bewegingen toepassen van een vitale menselijke liefde voor de Moeder en de gewone vitale menselijke liefde is vol van tegengestelde bewegingen van wantrouwen, onbegrip, jaloersheid, boosheid, wanhoop. Maar in Yoga is dit hoogst onwenselijk --- want hier is vertrouwen in de Moeder, geloof in haar goddelijke Liefde van groot belang; alles, dat het ontkent of verstoort, opent de deur naar obstakels en verkeerde reacties. Het is niet, dat er geen liefde zou moeten zijn in het vitale, maar het moet zich zuiveren van deze reacties en zichzelf vestigen op het psychische wezen's vertrouwen en zelfverzekerde zelfgave. Dan kan de volle vooruitgang er zijn.

30 Juni 1935

*

Onze ideeën over de Moeder's hand of glimlach bij de Pranam zijn niet constant. Wanneer de Moeder haar hand goed plaatst, dan vindt men haar glimlach minder. Wanneer zowel de hand als de glimlach oké zijn, vindt men, dat men een kleine lotus gekregen heeft dan de anderen. Wanneer niets anders gevonden wordt, dan herinnert men, dat de Moeder hen in 1932 niet goed behandelt heeft. Het moet de wolf zijn, die in het lagere vitale aan het werk is.

Ja, het is de onverzadigbare eis van het vitale en wanneer het vitale omhoog is, krijgt de rede geen kans. Het was de ervaring van deze onverzadigbare eis, die de Moeder zich liet terugtrekken en ophouden met de vrije uiterlijke zelfgave, die zij begonnen was. Hoe meer zij gaf, hoe meer geëist werd en hoe meer mensen ontevreden werden en iedereen was jaloers op anderen --- het leven werd onmogelijk en de sadhana profiteerde er zeker niet van!

30 Juni 1935

*

Vandaag bij de Pranam bleef, ondanks dat de Moeder niet glimlachte of haar hand zoals gewoonlijk plaatste, mijn bewustzijn hoog. Het ego bepaalt zijn opstand in overeenstemming met haar glimlach en aanraking, maar vandaag bleef het kalm. Ik weet niet, hoe het gebeurde.

Het ego handelt volgens deze dingen, wanneer het domineert; wanneer het niet domineert of niet aanwezig is, kunnen deze motieven geen effect hebben. De hele kwestie is of het ego leidt of iets anders leidt. Wanneer het hogere bewustzijn leidt, dan zal er, zelfs wanneer de Moeder helemaal niet glimlacht of haar hand plaatst, geen egoïstische reactie zijn. Toen de Moeder dat eens deed bij een sadhika, terwijl zij zelf in trance was --- was het resultaat, dat de sadhika een grotere kracht en Ananda kreeg, dan zij ooit kreeg, toen de Moeder haar hand volledig plaatste.

11 November 1935

*

Dit hele idee over de Moeder's blik en haar hand in de zegening, die op het moment in de Ashram is, is volmaakt irrationeel, vals, zelfs imbeciel. Ik heb honderd keer naar mensen geschreven, dat het geheel verkeerd is en rust op een valse suggestie van de adverse krachten, die gemaakt zijn om een verstoring te creëren. De Moeder onthoudt zich niet van glimlachen of haar glimlach variëren of haar manier van zegenen om haar ongenoegen te laten zien of om iets, dat de sadhak gedaan heeft. Zij doseert, zoals zekere mensen irritant geloven, haar glimlachen en zegeningen niet op een dergelijke manier om een aantal markeringen toe te kennen aan iedere sadhak volgens zijn goede gedrag of slechte gedrag. Deze variaties zijn *niet* bedoeld om een competitieve plaats toe te kennen aan iedere sadhak, zoals schooljongens in een klas. Al deze ideeën zijn absoluut absurd, triviaal en niet spiritueel. De Ashram is geen schooljongens' klas, noch is de Yoga een competitief onderzoek. Dit alles is de schepping van het nauwe fysieke denkvermogen en vitale ego en verlangen. Wanneer de sadhaks een ware basis willen krijgen en ware voortgang willen maken, dan moeten zij deze ideeën helemaal uit hun denkvermogens krijgen. Toch klampen zij zich obstinaat eraan vast, ondanks alles, dat ik kan schrijven, zo dierbaar is deze valsheid voor hun denkvermogen. Je moet er helemaal vanaf komen. Bij de Pranam plaatst de Moeder haar kracht om de sadhak te helpen --- wat hij zou behoren doen, is het stil en eenvoudig te ontvangen, niet de gelegenheid bederven door deze dwaze ideeën en door te kijken, wie meer krijgt van haar hand of glimlach en wie minder krijgt. Dat alles moet gaan.

8 December 1936

De Moeder's Hand bij de Pranam

Wanneer de Moeder haar hand niet plaatst op mijn hoofd of het daar lang houdt, betekent dat, dat ik niet in een geschikte conditie was om goed te ontvangen?

Nee, het betekent alleen, dat er deze dagen bijna 140 mensen zijn en de Moeder het snel moet doen --- anders zou de Pranam niet eindigen. 22 November 1932

*

Ik wilde deze brief niet sturen, omdat ik dacht, dat het de Moeder boos zal maken en dat ze me nog meer zal irriteren bij de Pranam door haar hand alleen een beetje te plaatsen, zoals gisteren. Hoe dan ook, het is nu onmogelijk geworden om te leven.

Waarom zou je denken, dat de Moeder boos zal zijn? We hebben onszelf verteld om alles eerlijk op te schrijven en niets te verbergen --- dus er is niet de minste waarschijnlijkheid, dat ze aanstoot zal nemen aan wat je schrijft. Bovendien weet zij heel goed de moeilijkheden van de sadhana en van de menselijke natuur en, wanneer er een goede wil is en een oprechte aspiratie, zoals je hebt, zullen enige struikelingen of haperingen van het moment geen verschil maken in haar attitude naar de sadhak. De moeder denkt, dat je de verkeerde indruk moet hebben over dat zij haar hand alleen een beetje plaatste --- want zijn was inwendig hetzelfde voor je als altijd en er is geen reden geweest, waarom er een enkele verandering zou zijn. 17 April 1933

*

Wanneer de Moeder haar hand niet plaatst bij de Pranam, betekent het niet, dat zij ontevreden is --- het kan heel andere oorzaken hebben. Mensen hebben dit idee, maar zij vergissen zich heel erg. Enige tijd geleden faalde de Moeder om haar hand te plaatsen op het hoofd van een sadhika bij de Pranam gedurende twee dagen. Mensen bespotten haar en keken op haar neer. Maar in feite had zij opmerkelijke realisaties en kreeg meer vermogen van de Moeder bij de Pranam dan op gewone dagen. Het hele idee is een vergissing. 2 Augustus 1933

*

Ik kon de Moeder's intentie niet begrijpen om me niet te zegenen met haar hand, toen ik Pranam deed.

Er was geen intentie. Het gebeurde met anderen, maar altijd, wanneer de Moeder in trance was of geabsorbeerd vanbinnen. Het hangt niet in het minst af van de conditie van de sadhak en heeft geen betekenis tegen hem. 26 September 1933

*

Het lijkt, dat iemand gezegd heeft, dat het te lang duurt als ik Pranam doe en de Moeder een beetje geïrriteerd is. Is het waar? In mijn onwetendheid ben ik niet in staat om haar hints te vatten.

Het is waar, dat het te lang duurt als je Pranam doet --- Moeder gaf je verscheidene hintes, maar je leek het niet te begrijpen. Wanneer het niet was voor de te lange tijd, die nodig is voor de Pranam met zoveel mensen, zou het niet uitmaken voor de Moeder --- maar het is onmogelijk aan het worden, omdat het zolang duurt, voordat mensen komen om hun Pranam te doen. Het is beter als je alleen een korte tijd neemt. Het vermogen van de zegening hangt niet af van de lengte van de gemaakte pranam.

22 Oktober 1933

Het is volledig onjuist, dat de Moeder je vandaag wegduwde. Er zouden dagen kunnen zijn, wanneer zij geabsorbeerd is en daarom fysiek onoplettend, wat haar hand aan het doen is. Maar vandaag was zij speciaal oplettend voor je en bij de Pranam plaatste zij kracht op je voor vrede, kalmte en de verwijdering van de moeilijkheid. Wanneer ze hoe dan ook handelde door de palm of iets anders, was het daarvoor, dat zij handelde. Hierover kan geen vergissing bestaan, want zij was vandaag speciaal bewust van haar actie en doeleinde. Er moet gebeurd zijn, dat iets de druk gevoeld moet hebben en tussenbeide kwam en je fysieke bewustzijn overtuigde, dat *jij* het was, die zij wegduwde, niet de moeilijkheid. Dit is een erg helder voorbeeld van hoe gemakkelijk het is voor de sadhaks om een verkeerde gevolgtrekking te maken en te denken, dat de Moeder juist het tegenovergestelde doet van wat zij doet. Erg vaak hebben zij, wanneer zij het meest geconcentreerd heeft om hen te helpen door hun moeilijkheden weg te drukken, haar geschreven, "U was erg streng en ontevreden met me deze morgen." De enige manier om deze verkeerde acties te voorkomen, is om volledig vertrouwen te hebben in de Moeder, en te geloven, dat alles, dat zij doet voor hun goede is en uit de Goddelijke Moeder's zorg voor hen en niet tegen hen. Dan zal niets van deze soort gebeuren. Diegenen, die dat doen, kunnen de volledige hulp van haar concentratie krijgen, zelfs, wanneer zij in haar absorptie het hoofd niet aanraakt of niet glimlacht. Daarom heb ik de sadhaks voortdurend verteld om niet hun eigen interpretaties te geven aan de Moeder's verschijning of handelingen bij de Pranam --- omdat deze interpretaties altijd verkeerd kunnen zijn en een opening maken voor een ongefundeerde depressie en een aanval.

23 Januari 1934

*

X klaagde tegen me, dat de Moeder haar hand vandaag niet op haar hoofd plaatste bij de Pranam.

Er is teveel eis in mensen's denkvermogen, zodat de Moeder zich zelden vrij voelt om te doen, wat het beste is. Pranam en de rest hebben hun belang, maar zij zouden zich niet boos moeten voelen of gefrustreerd door de kleinste verandering. Iedereen zou behoren te leren om een voldoende innerlijk leven te hebben en een innerlijke connectie om daarop terug te vallen, wanneer ook het uiterlijk veranderd wordt of onderbroken.

14 Juni 1934

*

Wat te schrijven over mijn miserabele conditie? Vandaag kreeg ik, toen ik verwachtte, dat de Moeder me een beetje op zou beuren, het tegengestelde. Maar misschien is het noodzakelijk om een man soms te laten lijden.

Moeder plaatste haar hand zoals gewoonlijk. Niet alleen zo, maar omdat ze zag, dat je conditie speciale hulp nodig had, probeerde zij het te geven. Maar wanneer je in deze conditie bent, is het jammer, dat je zo in beslag genomen wordt met het gevoel van misère om niets anders te voelen, niets, dat niet bijdraagt aan de misère of het vergroot. Je hebt altijd ondersteuning; er is absoluut geen reden, waarom we het terug zouden houden. Wanneer iemand in serieuze moeilijkheden is in deze Ashram, valt dat onder ons en het meest onder de Moeder --- dus het is absurd om te

veronderstellen, dat we er plezier in zouden hebben om iemand te laten lijden. Lijden, ziekte, vitale stormen (lusten, opstanden, boosheden) zijn zoveel tegenstellingen van waar we naar streven en daarom obstakels voor ons werk. Hen zo spoedig mogelijk eindigen is de enige wil, die we kunnen hebben, niet hen in bestaan houden.

Wanneer je alleen het vermogen zou verwerven om jezelf ergens in je te onthechten, wanneer deze stormen komen, niet weggeveegd te worden door de drang of de gedachten, die opkomen! Dan zou er iets zijn, dat de ondersteuning zou kunnen voelen en in staat zou zijn om te reageren tegen deze krachten. 28 Juni 1935

*

Het kwam niet door enige fout van jezelf, dat de Moeder alleen een korte zegening gaf; zij moet dat doen voor allen, die in het begin komen, omdat zij snel naar hun werk moeten. Wanneer je een langere zegening wil, moet je naderhand komen. Maar, wanneer je vroeg moet komen, kan je net zoveel uit de Moeder's zegening krijgen, wanneer je stil en open bent.

Moeder's Aanraking Voelen bij de Pranam

Is het mogelijk om Moeder's invloed op een afstand te ontvangen, bijvoorbeeld op de tijd van de Pranam? Soms, als ik niet kwam voor de morgenmeditatie, voelde ik de atmosfeer van de meditatiehal, waar ik ook was.

Het is mogelijk om te ontvangen, maar niet op dezelfde manier. Er is een element, een aanraking op het fysieke bewustzijn, dat gebrekkig is. 30 Mei 1933

*

Vandaag zag ik met open ogen diamanten wit licht, dat neerdaalde aan de zijden van Moeder's oren; terwijl ik pranam deed, voelde ik een vreemd soort aanraking en er kwam iets ermee bij me binnen. Toen ik naar huis terugkeerde, was ik nog geabsorbeerd in pure zaligheid. Wat daalde er neer in me?

Er is altijd een aanraking, die van de Moeder komt bij de pranam, men hoeft alleen bewust te zijn en open te zijn om het te ontvangen. 14 November 1933

*

Gedurende de Morgen Pranam, toen X voor darshan ging, en de Moeder haar hand op zijn hoofd drukte, voelde ik tegelijkertijd haar hand op mijn hoofd als een concrete aanraking. Hoe gebeurt dit?

Het laat zien, dat het subtiele fysieke bewust wordt en de aanraking en zegening van de Moeder voelde, die er altijd zijn. 20 Maart 1935

*

Een onwetend iemand zou kunnen vragen, hoe iemand de waarde kan realiseren van de pranam in een halve minuut, die Moeder aan velen heeft toegestaan. Maar men zou behoren te weten, dat innerlijke dingen nooit van de tijd afhangen.

Klaarblijkelijk heeft tijd er niets mee te maken. Een uur's aanraken of een moment's aanraking --- er kan net zoveel door de een gedaan worden als door de andere.

18 April 1935

*

De Moeder's innerlijke en subtiele aanraking, die ik soms gevoeld heb, had eenvoudig niet hetzelfde effect als haar fysieke aanraking gedurende de Pranam. De innerlijke aanraking kwam en verdween binnen enkele seconden, en liet praktisch geen effect achter, terwijl de Pranam aanraking gedurende een lange tijd een indruk achterliet, zelfs als er depressie of weerstand was.

Het komt, omdat je in je uiterlijke geleefd hebt en niet in je innerlijke leven, dat het zo is. Maar tenzij je open ben voor de innerlijke aanraking, kan het innerlijke wezen niet ontwikkelen. Ik bedoel met het innerlijke wezen het innerlijke denkvermogen, het innerlijke vitale, het innerlijke fysieke, het innerlijke psychische. 3 Februari 1937

*

Zou u kunnen uitleggen, wat u bedoelt met de innerlijke aanraking?

De innerlijke aanraking is de Moeder's invloed, die gevoeld wordt in het innerlijke wezen.

Waarom voelde ik, toen ik ervaringen had en realisaties, geen innerlijke aanraking? Er wordt gezegd, dat men zonder de innerlijke aanraking geen dergelijke ervaringen kan hebben, die de vrucht zijn van de innerlijke wezen's ontwikkeling.

Je voelde het niet, omdat het innerlijke wezen er niet ontwaakt voor was --- het voelde alleen de resultaten --- en deze resultaten waren geen ervaringen in het innerlijke wezen zelf, maar van het Zelf boven. 6 Februari 1937

Bloemen bij de Pranam

Wat bedoelt de Moeder met ons bloemen geven bij de Pranam?

Eenvoudig om het getoonde vermogen op je te plaatsen, wanneer je gewillig bent om het te ontvangen. Het is een voortgang, die gesuggereerd en aangeboden wordt.

*

Ik voelde me gekwetst, toen de Moeder stopte met me bloemen geven, maar nu voel ik, dat ik de eerste les van Yoga nog niet geleerd heb --- om over te geven aan de Moeder en accepteren, dat wat zij voor mij doet, het beste is. Heb ik haar ook zelf niet verscheidene keren verteld om me geen bloemen te geven. Ik werd eenmaal erg verstoord, toen mensen me vroegen, waarom de Moeder me zulke slechte bloemen gaf. Maar nu ben ik weer op het juiste spoor. U zal me volledig veranderen, zodat alles van me aan u en de Moeder zal toebehoren.

Wat betreft, wat je eerder met terugwerkende kracht zei over het geven van bloemen, waren er twee vergissingen,

- (1) Degene, die je zelf gezien hebt; je moet accepteren, wat de Moeder als het beste ziet en het meest behulpzaam, het niet beoordelen met je eigen standaard, omdat alleen zij de juiste kennis heeft over deze dingen.
- (2) Baseer jezelf of je idee over de Moeder en haar acties nooit op wat anderen zeggen --- zoals wanneer ze je vertelden, dat je verkeerde bloemen had. Hoe kunnen zij het beoordelen of weten? Hun uitingen zouden het resultaat kunnen zijn van zeer verkeerde beoordelingen en hun verklaringen zouden verkeerde verklaringen kunnen zijn.

Nu dat je het juiste gezien hebt, ga dan op de weg, die ik je heb laten zien, de weg van vertrouwen en ware zelfgave. Mei 1932

*

De Moeder was zo aardig om me een boodschap te geven in de vorm van zes bloemen. Hun betekenissen zijn: Devotie, Vertrouwen, Mentale Oprechtheid, Resolutie, Goddelijke Hulp en Vrede in het Vitale. Maar ik begreep de exacte betekenis niet van de boodschap. Zal u het uitleggen?

De Goddelijke Hulp werd in de bloem van vertrouwen geplaatst --- wanneer dat gedaan wordt, vormen de twee bloemen een enkel idee = vertrouwen in Goddelijke Hulp.

De betekenis was eenvoudig, dat dit de condities zijn voor de realisatie in de Yoga --- devotie, vertrouwen in de Goddelijke Hulp, resolutie, mentale oprechtheid, vrede in het vitale --- wanneer deze er zijn, dan zal de realisatie komen.

10 Februari 1933

*

Wat is de betekenis, dat de Moeder ons bloemen geeft bij de Pranam?

Het is bedoeld om de realisatie te helpen van waar de bloem voor staat. 28 April 1933

*

Wanneer de Bhakti bloem gegeven wordt, biedt de Moeder de mogelijkheid ervan aan je --- wanneer je jezelf kan openen en het ontvangen. 13 Juni 1933

*

Wanneer de Moeder ons bloemen geeft, moeten we dan aspireren voor de dingen, waar zij voor staan of geeft zij deze dingen met de bloemen?

Er is geen vaste regel --- soms is het de ene, soms de andere. Maar zelfs wanneer het gegeven wordt, wordt het gegeven in vermogen --- het moet gerealiseerd worden door de sadhak in bewustzijn en daarvoor is aspiratie noodzakelijk. 17 November 1933

*

Vandaag gaf de Moeder me een "Vitale zuiverheid" bloem, maar mijn vitale houdt niet van deze bloem, omdat het het vitale verlaagt in de opinie van mensen. "Andere mensen krijgen bloemen met goede betekenissen, ik krijg alleen dit soort bloemen" --- omdat ik niet in staat was om deze suggestie af te weren, werd mijn vitale gewekt en ik leed.

“Vitale zuiverheid” is ook een bloem van goede betekenis, die iets erg hoogs uitdrukt. Wanneer de Moeder een dergelijke bloem geeft, geeft zij de Kracht ermee samen. Maar je moet de kracht ontvangen, niet denken over mensen’s opinie over jou of je prestige met hen, dat iets is, dat geen gedachte waard is. 22 November 1933

*

Vandaag gaf de Moeder de bloem Vooruitgang. Ik voelde, dat zij mij vertelde, dat ik gewoon zit en ik voorwaarts zou behoren te bewegen. Wat zou ik erdoor moeten begrijpen?

Wanneer de Moeder een bloem geeft, geeft zij het vermogen ervan, die het betekent --- wanneer de sadhak klaar is of gewillig om het te ontvangen, kan hij zo doen. 17 Maart 1934

*

X voorspelt, dat vandaag ik een “Goddelijke Liefde” zal krijgen; zij wil de helft van mijn deel! Ik zei, dat ik nooit de mooie witte bloemen krijg, die zij krijgt. In ieder geval krijgen we niet, wat ons denkvermogen denkt, dat we zouden moeten krijgen.

Klaarblijkelijk niet --- het denkvermogen kiest volgens voorkeuren en grillen of anders volgens een of ander mentaal idee van wat het zou moeten zijn; de Moeder kiest door intuïtieve observatie of anders een inspiratie van wat nodig is. 9 Juli 1934

*

Bij de Pranam observeerde ik, dat Moeder kleinere lotussen gaf aan de sadhaks van buiten en grote, volle lotussen aan diegenen, waar zij meer van houdt. Naar mijn lot kwam een medium lotus en vanaf die tijd was alles voorbij. Ik kon noch werken, noch standvastig zitten.

Waarom krijg je in hemelsnaam deze aanvallen van vergelijking en afmeting? Zij zijn heel vreemd voor Moeder’s denken en intentie. Zij koos helemaal niet bij het geven aan de sadhaks, --- zij waren allemaal door elkaar gemengd, wat er ook in haar hand kwam, gaf zij. 5 April 1935

*

U zei, dat er niets bedoeld was in het geven van bijzondere lotussen, maar ik vind het moeilijk te geloven, Ten eerste kan de Moeder niet onbewust zijn van wat ze doet. Ten tweede zou het niet zoveel verstoring veroorzaken, dat ik mijn werk opgeef en al mijn sterkte verlies, wanneer er niets achter zat.

Al deze ideeën zijn formaties in je eigen denkvermogen en suggesties van een verkeerde kracht. Het is de gebruikelijke truc van zekere krachten om de Moeder af te schilderen als een soort kwaadaardige en onoprechte tiran, die het plezierig vindt om mensen te verstoren en te martelen en bij iedere stap tegen hen te liegen. Ik vraag me af, of een helder denkvermogen als de jouwe zo overschaduwde zou moeten worden, dat het de truc niet ziet of faalt waar te nemen, dat als zij zo is, zij de Moeder niet kan

zijn. Maar de eigenaardigheid is, dat dergelijke ideeën bijna in iedereen lijken op te springen, zo gauw als zij een beetje verstoord worden en zij lijken nooit de loutere onlogica ervan te zien. Dit is een ziekte geweest, het is waar, die opgesprongen is en zich vastgezet heeft in het denkvermogen van de Ashram sinds bijna het begin en wanneer het iets afgenomen is in algemeenheid en kracht, is het er nog. Wanneer het helemaal verdwijnt, zal het een grote dag zijn voor de collectieve sadhana. 5 April 1935

*

Zijn bloemen hoofdzakelijk symbolen en niets meer? Kan de bloem bijvoorbeeld stilte symboliseren, die helpt in de realisatie van de sadhana?

Wanneer de Moeder haar kracht plaatst in de bloem, wordt het meer dan een symbool. Het kan dan erg effectief worden, wanneer er ontvankelijkheid is in degene, die het ontvangt. 19 Juli 1937

Pranam Vermijden

Is het idee van niet naar de Pranam komen gewoonlijk een vijandige suggestie?

Het is altijd een vijandige suggestie.

Hoe kan het idee van niet naar de Pranam komen geaccepteerd worden, zoals sommigen gedaan hebben?

Er wordt met verscheidene motieven gespeeld --- trots, het verlangen om niet als anderen te zijn, niet afhankelijk te zijn van de Moeder, de wens om een of andere verkeerde beweging van de Moeder's controle, het idee van sadhana doen op zijn eigen manier, vrij van de druk van de Waarheid, enz. 30 Mei 1933

*

Ik voelde ongenueidheid om naar de Pranam te komen, een droogheid en een gebrek aan interesse ergens in, een afwezigheid van liefde voor de Moeder. Wat is het nut van naar de Pranam gaan op een dergelijke droge manier of eenvoudig voor protectie of vrede of enig dergelijk zelfzuchtig object?

Dat is een suggestie, die volledig geweigerd zou moeten worden. Het is de gebruikelijke aanval, die probeert te handelen op het fysieke bewustzijn door droogheid en depressie. 24 Februari 1934

*

Ik heb vaak gezien, dat X nogal opgewekt zou zijn, net voordat hij naar de Pranam komt, maar wanneer hij voor de Moeder kwam, zag hij er verdrietig en ontevreden uit. Wat was de reden?

X doet als veel anderen, --- zij zijn buiten opgewekt, maar verdrietig of ontevreden of lijdend, wanneer zij naar de Moeder komen of naar haar schrijven. Er is een soort idee (dat lang gangbaar was in de Ashram) en er is nog steeds een gevoel in het vitale, dat hoe meer je dat doet bij de Moeder, hoe meer je van haar zal krijgen. Natuurlijk is het

absurd onwaar --- de waarheid is het tegengestelde; hoe meer men opgewekt open is tegenover haar en leeft in het licht en de blijheid, hoe meer men waarschijnlijk zal ontvangen.

Pranam en Niet-Pranam Dagen

Wat zijn deze stupide golven, die rond bewegen in de atmosfeer? Mensen zeggen: "Niet-pranam dag betekent een dag van rust voor de sadhana."

Het is de gewone attitude van het fysieke bewustzijn --- maar als het fundamentele bewustzijn eenmaal gefixeerd is, dan is er geen reden, waarom de sadhana voor een enkele dag zou moeten stoppen of rust nodig zou hebben. 1 April 1935

*

Valse suggesties hebben verteld, dat ik geen liefde voor de Moeder heb. Maar op iedere niet-pranam dag weigert de sadhana om voorwaarts te gaan. Hoe kan dit gebeuren, tenzij niet alleen het innerlijke wezen, maar zelfs het denkvermogen en het fysieke een tamelijke hoeveelheid liefde voor haar hebben? Mijn liefde voor de Moeder wordt alleen niet uitwendig uitgedrukt, omdat het een psychische vorm wil aannemen, geen vitale. Maar zolang als het uiterlijke denkvermogen en het vitale niet vergeestelijkt wordt, is het niet mogelijk om de hele tijd een psychische uitdrukking hebben in het uiterlijke wezen, maar alleen een aantal beperkte momenten. Is dit correct?

Ja, maar de vitale's test is erg dwaas. Wanneer de sadhana doorgaat, of de Moeder het ziet of niet, zou dat eerder laten zien, dat de psychische connectie daar permanent is en altijd actief en niet afhankelijk van het fysieke contact. Het vitale lijkt te denken, dat de sadhana zou behoren op te houden, wanneer je de Moeder niet ziet, maar dat zou alleen betekenen, dat de liefde en devotie de stimulus van het fysieke contact nodig hebben; de grootste test van liefde is integendeel, wanneer het zowel brandt in lange afwezigheid als in de aanwezigheid. Wanneer je sadhana net zo goed doorging op niet-pranam als pranam dagen, zou het niet bewijzen, dat liefde en devotie er niet zijn, maar dat zij zo sterk zijn, dat zij zelf-bestaand zijn in alle omstandigheden.

8 Juni 1936

Vaste Plaatsen bij de Pranam

Zijn er plaatsen in de pranam hal, die vast zijn voor iedere individuele persoon? Vandaag mediteerde ik, toen X plotseling kwam en me vertelde om op te schuiven, en zei, dat het zijn plaats was. Er was een lege plaats naast mij, dus vertelde ik hem daar te zitten, maar hij weigerde en vertelde me, dat ik op zijn vaste plaats zat. Toen ging ik opzij, maar Y kwam en vertelde me om op te schuiven, omdat het zijn vaste plaats was. Om enige verstoring te vermijden, verliet ik de plaats snel, maar ik moet bekennen, dat ik geïrriteerd was en het verstoorte mijn meditatie. In feite komt X alleen af en toe naar de morgenmeditatie, toch wil hij, dat zijn plaats voor altijd gereserveerd is.

Moeder geeft geen vaste plaatsen voor wie dan ook, maar de regel van de "vaste plaats" is van kracht in de morgen Pranam. Nolini zorgt voor deze dingen. Dus je had beter een plaats in de zon kunnen zoeken, die niet geclaimd is of nog niet vastgepind is door enig koninklijk Vermogen en Nolini informeren, dat je dat land claimt.

23 Juli 1936

De Verandering van Pranam naar Meditatie

De huidige opstelling over de morgen Meditatie is voor zolang als de Moeder behoefte heeft aan rust. Het is niet bedoeld als een permanente opstelling. Alleen wanneer de sadhaks werkelijk willen, dat de Pranam doorgaat, zouden zij er beter gebruik van moeten maken. Velen brengen de tijd door met kijken wat de Moeder doet. Voor wie zij glimlacht, wie zij de hand oplegt of hoe zij mensen zegent en roddelen er naderhand over --- de meesten nemen het als een routine. Dat alles is een verkeerde geest en het plaatst een grote spanning op de Moeder, die de hele tijd moet vechten tegen de verkeerde krachten, die deze verkeerde attitude in de atmosfeer brengt.

30 Januari 1937

*

Er is een samenzwering onder de goden om de Moeder weg te nemen naar terugtrekking: vandaar geen Pranam meer. Heer, ze hebben u al weggenomen en nu kunnen we, wanneer de Moeder zich terugtrekt, wel, een voor een hetzelfde doen.

Wel, wanneer mensen zich terugtrekken in zichzelf, zouden zij de Moeder daar kunnen vinden!

1 Februari 1937

*

Droeg uw opmerking "mensen trekken zich terug in zichzelf" een suggestie, dat de Moeder's persoonlijke aanraking niet noodzakelijk of essentieel is?

Het is niet essentieel --- de innerlijke aanraking is de essentiële. Maar het kan van immense hulp zijn, wanneer het juist ontvangen wordt. Voor zekere dingen is het essentieel, maar voor deze essentiële dingen is niemand nog klaar.

Sommige mensen geloven, dat de innerlijke aanraking niet essentieel is; wat er ook noodzakelijk is, kan verkregen worden door meditatie of op een andere manier.

Wat er ook noodzakelijk is voor het innerlijke wezen, ja.

In feite zijn genoeg mensen blij, omdat zij kunnen doen, wat zij willen.

Maar er was nooit een noodzaak voor dergelijke mensen om naar de Pranam te komen! Het is geen verplichting.

Ik weet uit mijn eigen ervaring, dat we de Pranam misbruikt hebben. Om u eerlijk te vertellen was ik blij dat de morgenmeditatie begon, en ik was niet heel zeker, dat het niet beter was dan de Pranam, want ik dacht, "Nu ben ik vrij van die zorgen over Moeder's blikken." Zelfs dan geloof ik, dat er iets groots is in de fysieke aanraking van de Moeder, en men het zich niet veroorloven kan om het onder enige omstandigheid te verliezen; natuurlijk moet men de juiste attitude hebben.

Dat is het. De Pranam is (zoals de soep in de avond ervoor) erg slecht misbruikt. Waar is de Pranam voor? Dat mensen het zouden ontvangen op de meest directe en integrale manier --- een manier, die het fysieke bewustzijn omvat en het een kanaal

maakt --- wat de Moeder hen kon geven en waar zij klaar voor waren. In plaats daarvan zitten mensen alsof in een rechtbank receptie en merken op, wat de Moeder doet (en observeren het over het algemeen verkeer), maken gevolgtrekkingen, roddelen naderhand, wat haar attitude betreft naar deze of die persoon, wie de meer begunstigde is, wie de minder begunstigde is --- alsof de Moeder haar gunst of ongenoegen of waarderingen of afkeuringen daar uitdeelt, net zoals rechters in een rechtbank zouden doen. Wat een hoogst niet spirituele attitude. Hoe kan Moeder's werk waarlijk gedaan worden in een dergelijke atmosfeer? Hoe kan er een juiste ontvangst zijn? Natuurlijk reageert het af op de sadhak, creëert elke hoeveelheid van verkeerde opvatting, verkeerde gevoelens, enz. --- creëert een open deur voor het Tegengestelde, dat zich verheugt in valsheid en er genoeg van toedient aan de denkvermogens van de sadhaks Dit buiten het feit, dat velen allerlei onwenselijke dingen op de Moeder werpen tijdens de Pranam. Het geheel lijkt een routine te worden, zelfs waar er deze reacties niet zijn. Sommigen profiteren natuurlijk, diegenen, die iets van de juiste attitude kunnen behouden. Wanneer er de juiste attitude in allen was, wel, dan zouden op deze tijd dingen erg ver naar het spirituele doel gegaan zijn.

Wat is de juiste attitude voor werkelijk liefde en devotie? Is het om psychisch gedeprimeerd te zijn, omdat de Moeder niet meer komt voor de pranam of is het om haar vanbinnen te krijgen?

Psychische depressie (een vreemde frase --- je bedoelt vitaal, veronderstel ik) kan niemand helpen. Proberen vanbinnen te ontvangen is altijd het ware, ofwel door meditatie of pranam. 2 Februari 1937

*

Zelfs ofschoon ik Moeder voel gedurende de morgenmeditatie, is het niet hetzelfde als de Pranam was. Ik voel, alsof een fundamentele ondersteuning weggenomen is --- iets, waar men zich aan vast kon houden is er niet. Ik dacht, hoe fijn het zou zijn, wanneer de Moeder Pranam in de avond zou geven, zodat na de worsteling van de dag we een beetje meer binnenwaarts zouden kunnen keren en haar verzachtende aanraking zouden kunnen hebben.

De moeilijkheid is, dat buiten het kleine ongeluk, dat met het oog gebeurd is, Moeder erg rust nodig heeft voor de storm, die zij zolang fysiek ondergaan heeft, en ik denk niet, dat het wijs is om de behoefte nog langer te veronachtzamen --- want de storm is er een lange tijd geweest. Ik hoop, dat na een periode van rust dingen vernieuwd kunnen worden, maar op dit moment is meditatie de enige manier, want dit is geen spanning voor haar. 3 Februari 1937

*

Met betrekking tot de voorgestelde verandering, die de Pranam zou afwisselen met Meditatie --- niet pranam helemaal stoppen. Het had niets te maken met de tijdelijke rust, die de Moeder neemt --- dat was absoluut onmisbaar. Ik had haar vaak gevraagd om wat rust te nemen, maar zij weigerde, omdat het de sadhaks teveel zou kunnen verstoren --- wat gebeurde, maakte de pauze fysiek onmisbaar. De sadhaks zouden zoveel aan haar moeten toegeven, nadat zij dag en nacht gewerkt had gedurende zoveel jaren zonder haar zelfs 's nachts enige rust te geven. Je schreef zelf, dat je haar vroeg om de rust te nemen, die zij nodig had. Toch liet ze het niet na om te

beginnen om 's ochtends en' s avonds naar beneden te gaan en interviews te hernieuwen, zodra het fysiek mogelijk was. 10 Februari 1937

X voelt het stoppen van pranam zo diepgaand, dat hij depressief is. Maar zijn sadhana of leven laten afhangen van de Moeder's aanraking is een vitale sadhana en een vitaal leven hebben, overgankelijk en oppervlakkig.

Alleen, wanneer men de inwendige aanraking kan voelen van de Moeder zonder de noodzaak van fysiek contact, kan de werkelijke waarde van het latere werkelijk actief zijn. Anders is er een gevaar, dat het wordt als een hoofdzakelijk kunstmatige stimulans of een betrekken van vitale kracht van haar voor zijn eigen voordeel.

2 Maart 1937

*

Sommige mensen lijken te denken, dat om zichzelf voor te bereiden voor de innerlijke aanraking van de Moeder, zij moeten gaan door het voorlopige stadium van haar fysieke aanraking hebben bij Pranam. Dus de vraag is: Is het mogelijk voor allen, juist aan het begin, om de innerlijke aanraking te ontwikkelen zonder de fysieke aanraking?

Wanneer zij zo afhankelijk zijn van de fysieke aanraking, dat zij niets kunnen voelen, wanneer het er niet is, betekent dit, dat zij het helemaal niet gebruikt hebben voor het ontwikkelen van de innerlijke verbinding; wanneer zij het gedaan hadden, zou de innerlijke verbinding er na zoveel jaren al zijn. De innerlijke verbinding kan alleen ontwikkeld worden door een innerlijke concentratie en aspiratie, niet door een hoofdzakelijk uiterlijke pranam iedere dag. Wat de meeste mensen doen is eenvoudig vitale kracht aan de Moeder onttrekken en erop leven --- maar dat is niet het object van de Pranam. 4 Maart 1937

*

Betrekken is een psychologische handeling --- mensen betrekken altijd vitale kracht van elkaar, ofschoon zij het niet bewust doen, bijv. met een doel in het denkvermogen --- het is instinctief in het vitale om kracht aan te trekken, waar het ook kan. Alle contact is in feite een ontvangen en geven van vitale krachten in een kleine of grote graad. Je hebt zelf gezegd, dat na het ontmoeten van zo en zo een persoon, je jezelf leeg en uitgeput voelde --- dat betekent, dat de persoon je vitale kracht uit je trok. Dat doen mensen bij de pranam, in plaats van stil en ontvankelijk te zijn, betrekken zij vitaal. Het kan gestopt worden door de verbinding door te snijden, maar wanneer de Moeder dat deed bij de pranam, dan zou de pranam nutteloos zijn. 5 Maart 1937

*

Voor veel mensen heeft de huidige morgenmeditatie met de Moeder een goed resultaat gehad. Zij zijn in staat om beter te ontvangen dan toen er alleen pranam was. Maar in mijn geval heeft de terugtrekking van de pranam een reductie betekend van psychologische druk van 84 procent.

Verschillende mensen reageren verschillend op de verandering. Pranam was voor velen een routine geworden, voor velen hoofdzakelijk een gelegenheid om de Moeder's vitale krachten van haar weg te trekken, om hen zo te voorzien van de vitale

levering voor de dag, voor velen hoofdzakelijk een gelegenheid om te roddelen over hoe de Moeder zich gedragen had me deze en gene (alles gebaseerd op hun eigen "observatie", verbeelding en gevolgtrekking); de attitude ervoor is verdraaid geworden. Wanneer de juiste attitude er geweest was in allen en het juiste gebruik van het contact, zou het een verschillende zaak geweest zijn. 25 Maart 1937

*

Moeder heeft je verteld, wat te antwoorden aan X over andere punten. Je mag dit van mij toevoegen, dat dit alles over Moeder's glimlach en ongenoegen eenvoudig het verkeerde spel is van het vitale in haar. Het kwam, omdat zoveel sadhaks toegaven aan dit verkeerde spel van het vitale over Moeder's glimlach en haar plezier en ongenoegen en allerlei soorten opstanden en jaloersheden en boosheid tegen de Moeder en werving van moedeloosheid en praten over weggaan, enz., dat de Pranam gestopt is. Niets kan erger zijn voor de sadhana dan spel te geven aan onwetende vitale bewegingen zoals deze. Zij moet deze dingen van haar wegwerpen, wanneer zij enige vooruitgang wil maken in de sadhana. 22 April 1937

Buitenstanders bij de Pranam

De toestemming voor Pranam en meditatie kan niet gegeven worden. Tussen de Darshans zal het nu niet langer toegestaan voor mensen van buiten of alleen in exceptionele gevallen. 14 December 1935

*

Waarom kunnen mensen in hemelsnaam niet wachten tot buitenstaanders vragen om Pranam, in plaats van hen te aan te zetten om er naartoe te komen? Het maakt de pranam goedkoop en laat mensen denken, dat we hunkeren voor hen om te komen en Pranam te doen, wat een verdomde vergissing is en niet bijdraagt aan de waardigheid van het spirituele leven. 25 September 1938

Pranam Doen op een Afstand

Ik probeer in concentratie te zitten [*in Bombay*], maar ik ben niet in staat om iets te doen, behalve pranams offeren aan de Moeder. Ga ik correct voort?

Schrijf hem, dat wat hij doet, heel juist is. Terwijl hij Pranam doet, zou hij moeten aspireren om open te zijn voor de Moeder's invloed en haar werkingen in hem en bewust te worden van haar werkingen. 29 Augustus 1930

Pranam Doen naar Anderen

Waarom is er deze inbeelding? X is zo menselijk als zij kan zijn en niet in het minst supermenselijk. Voor niemand hoeft gebogen te worden, behalve voor mijzelf en de Moeder. Wees op je hoede tegen het toestaan, dat deze of andere inbeeldingen vat op je krijgen --- zij komen gemakkelijk, wanneer het denkvermogen opgewonden is en

zouden zorgvuldig bekeken moeten worden, niet zonder onderscheiding geaccepteerd. 22 November 1932

*

Het [*de wens om pranam naar anderen te doen*] is een verkeerde suggestie ergens vandaan. Het is erg noodzakelijk om geen attitude te nemen van Pranam naar anderen of zelfs de gedachte een plaats te geven aan alle benadering of die overeenkomstig is aan de Moeder's. 27 Juli 1934

*

In een droom was het Pranam tijd. Er was een jongensachtig uitziende persoon, waarnaar iedereen pranam moest doen door de Moeder's order. Iemand deed pranam naar hem en ik merkte op, dat de jongensachtige persoon enige woorden sprak in boosheid. Ik aarzelde, maar omdat de Moeder ons verteld had om het te doen, moest ik pranam doen en zo deden alle anderen. Waarom deze verkeerde pranams en Moeder's order?

Het was klaarblijkelijk een vitale formatie, omdat Moeder's order onmogelijk voor de pranam kan zijn, die voor een ander zou moeten zijn, een dergelijk iets is verboden en zou desastreus zijn.

Het is deze soort formatie, die X hardnekkig maakte, dat allen de Waarheid moeten benaderen en realiseren door hem en hij hoopte zelfs, dat op een dag we het feit zouden realiseren, dat de supramentale Waarheid in hem was neergedaald en alleen in hem en allen zou bevelen om het en ons alleen door hem te benaderen! Je zag waarschijnlijk in je droom iets als dat rondgaan en de droom gaf het vorm. Verscheidene mensen hadden dit waanidee eerder, maar ik denk, dat het met X uit de Ashram ging. Er kunnen nog wat overblijfselen rondrijven. 9 September 1934

Pranam in de Reception Hall

Het lijkt, dat X Y vaak bekritiseerd heeft voor zitten en pranam doen en meditatie in de Reception Hall dichtbij de foto's. Ik begrijp de propaganda van X niet --- wil de Moeder, dat hij dat doet?

Het is X's eigen idee. Het enige, waar de Moeder op stond, is, dat de Reception Hall hoofdzakelijk bedoeld is voor bezoekers en in de tijd, wanneer bezoekers komen, zouden de sadhaks de plaats niet moeten innemen of daar meditatie of pranam doen. Er is nooit enige restrictie geweest op meditatie of pranam voor onze foto's als zodanig --- externe aanbidding was nooit verboden. Het is alleen een kwestie van de plaats hoofdzakelijk behouden voor zijn oorspronkelijk doeleinde. Z had op een tijd de plaats bijna ingenomen door er een soort matras of iets te houden en er te mediteren gedurende lange perioden --- daar was zeker bezwaar tegen gemaakt. Afgoderij komt alleen binnen, wanneer het beeld de Persoon naar buiten duwt --- er waren er een of twee, die zeiden, dat voor hen dat (de foto daar) de Moeder was (meer zelfs dan de levende Persoon). Er was een groeiende atmosfeer van exces over dit alles en de Moeder moest mensen herinneren aan een besef van maat. Dat is alles. Maar er is in principe geen verbod op. 15 Maart 1935

De Soep Ceremonie

Ik zag in een droom: De Moeder geeft me soep. Ik neem de soep van de Moeder's hand en buig neer naar haar voeten. Wat is de reden voor deze droom? Wat is de spirituele betekenis van de soep, die de Moeder ons gewoonlijk geeft?

De soep werd ingesteld om een middel tot stand te brengen, waarmee de sadhak iets zou kunnen ontvangen van de Moeder door een uitwisseling in het materiele bewustzijn. Als gevolg van de voorbije associatie zie je het waarschijnlijk zo, wanneer je materiele bewustzijn in een droom iets ontvangt van de Moeder. 27 Juli 1933

De Waarde van de Darshan

De Moeder is vanbinnen, maar de darshan van haar helpt om het Goddelijke ook te realiseren op het fysieke vlak. 11 Mei 1933

*

Ik zou willen weten, of het schadelijk is om te praten, terwijl we wachten op de Moeder om naar buiten te komen? Ik kan het soms niet helpen om te praten, lachen en grappen te maken.

Wanneer je enige waarde hecht aan de darshan, is het beter om *recueilli* (*teruggetrokken*) te zijn. Wanneer haar komst alleen een incident is van de dagelijkse routine, zoals een maaltijd nemen, dan maakt het natuurlijk niet uit. 24 Juli 1933

Is er enige verschil tussen *recueilli* en geconcentreerd.

Recueilli betekent teruggetrokken, stil en verzameld in zichzelf. 25 Juli 1933

*

De beste manier voor Darshan is zichzelf erg verzameld te houden en stil en open om te ontvangen wat de Moeder ook geeft. 12 Februari 1937

*

Publieke Darshan Dagen

Moeder, Heer, op de 24ste zal ik mijn eten alleen nemen na uw darshan gehad te hebben. Moeder, Heer, vernietig al mijn verkeerde gedachten en gevoelens.

Dat is heel verkeerd. Vasten zal niet in het minst slechte dingen verwijderen --- door het Moeder's Licht en Kracht in je te ontvangen, zullen zij gaan. Je moet morgen eten. 23 November 1933

*

Ik vraag me af, of het plezierig is voor de Moeder om op Darshan dagen aangeraakt te worden door 300 mensen met verscheidene dingen in hun vitale en fysieke delen. Misschien voelt men boven het Bovenmentale alles als het Goddelijke, dus wordt de aanraking en al het andere verheerlijkt ingenomen als een spel van het Goddelijke achter alles. Toch moet haar lichaam een beetje ongemakkelijk voelen bij deze aanrakingen.

Niet ongemakkelijk; maar het is niet gemakkelijk om alles te absorberen en er mee om te gaan, wanneer het aantal zo groot is en er zoveel vreemd materiaal is.

1 September 1934

*

X is hoopvol, dat de Moeder Y zal zien, voordat zij Pondicherry verlaten. Wanneer haar naar de Darshan brengen niet mogelijk is, kan de Moeder haar dan op enige tijd zien?

Moeder kan haar niet zien. Het meeste, waar we het mee eens kunnen zijn, is, dat zij op de veronderstelde manier naar de Darshan gebracht wordt, maar zij moet eenvoudig de zegening nemen en doorgaan, er moet geen dralen zijn. Het is een vergissing om zieke mensen of de gestoorden naar de Darshan te brengen voor genezing --- daar is de Darshan niet voor bedoeld. Wanneer er iets voor hen gedaan moet worden of gedaan kan worden, kan het op afstand gedaan worden. De Kracht, die handelt op de tijd van de Darshan is van een andere soort en iemand, die ontspoord of zwak is in het denkvermogen, kan het niet ontvangen of assimileren --- het zou een tegengesteld effect kunnen creëren als gevolg van dit onvermogen, wanneer het hoe dan ook ontvangen wordt. Wanneer de Kracht teruggehouden wordt, dan is de Darshan nutteloos, wanneer het ontvangen wordt door dergelijke mensen is het onveilig. Het zijn overeenkomstige redenen, die de regel dicteren, die kinderen van tedere jaren verbiedt om naar de Darshan gebracht te worden. 13 Augustus 1937

De Eerste Zegening

Nee --- wij plaatsen ons beeld niet in iemand, wanneer we de eerste zegening geven. Maar, wanneer je vanbinnen gaat kijken, zal je op een dag de Moeder daar vinden.

Aspecten van het Moeder's Leven

in de Ashram

De Moeder's Muziek

Het begrip [*van de Moeder's muziek*] komt niet door kennis van muziek; noch is het door inspanning van het denkvermogen --- het is door inwendig stil worden, vanbinnen openen en het spontane gevoel krijgen van wat in de muziek is. 1932

*

Ik voel binnen me een tendens voor muziek, maar ik begrijp niets van harmonie, toon en ritme. Toch ben ik soms, wanneer ik de Moeder's muziek hoor, als betoverd en verlies ik alle besef van tijd.

Het is niet noodzakelijk om technische kennis te hebben om te voelen, wat er achter de muziek is. Moeder speelt natuurlijk niet ter wille van een technische muziekeffect, maar om iets naar beneden te brengen van de hoger vlakken en dat iedereen kan ontvangen, die open is. 16 September 1933

*

Toen ik Moeder's kamer binnenkwam, was zij net klaar met een lange tijd spelen --- daarom verwachtte ik niet, dat zij voor mij zou spelen.

De Moeder heeft muziek gespeeld vanaf haar kindertijd --- dus is het voor haar geen moeite om verscheidene keren te zingen of te spelen. 16 September 1933

*

Waarom wordt mijn denkvermogen zo vol van vreugde, wanneer ik naar Moeder's muziek luister. Vandaag, terwijl ik luisterde naar haar spel, werden mijn denkvermogen, mijn hart, mijn hele bewustzijn vol van vrede en vreugde en ging toen ergens naar omhoog.

Wat is de muziek van de Moeder anders dan naar beneden brengen van deze dingen? Zij speelt of zingt niet hoofdzakelijk ter wille van de muziek, maar om het Goddelijke Bewustzijn en zijn Vermogens naar beneden te brengen. 16 September 1933

Gisteren, toen de Moeder haar muziek speelde, werd ik erg geraakt door de neerdaling van de krachten in me. Ik ervaarde duidelijk deze drie elementen: aspiratie, overgave en de ontvangst van zegening. Ten eerste aspireerde haar ziel als het immanente Goddelijke naar het transcendente Goddelijke; het was een roep voor haar transcendente Zelf om naar beneden te komen en bezit te nemen van de platgetreden naturen van haar kinderen. Toen de overgave: in haar ijver voor vereniging met haar hoogste Goddelijke Zelf, verliest zij zichzelf bijna. Dan komt van het hoogste haar Stem naar beneden voor het voordeel van haar kinderen. Zij ontvangt de zegeningen van boven en stort ze uit over al haar kinderen. Ik weet niet, in hoeverre ik het juist heb.

Ik denk, dat het redelijk correct is. In ieder geval zijn het eerste en het tweede deel heel correct. Ik herinner het derde niet in deze vorm, maar het was een ferme verzekering van de realisatie. 27 September 1933

*

Is het waar, dat wanneer de Moeder speelt op het orgel, zij de Goden naar beneden roept van de hogere vlakken om ons te helpen?

Niet bewust.

9 Februari 1934

*

U schreef in antwoord op mijn brief van gisteren: "Niet bewust." Betekent het, dat de Goden aangetrokken worden door de Moeder's muziek en dus naar beneden komen om het te horen?

Misschien doen zij het.

10 Februari 1934

*

Wanneer de Moeder op het orgel speelt, komt iets nieuws binnen in mijn bewustzijn. Brengt zij werkelijk iets naar beneden, wanneer zij speelt?

Wanneer zij niets bracht, waarom zou ze dan helemaal spelen?

19 April 1934

*

Gisteren hoorde ik de Moeder Indiase muziek spelen en enkele dagen geleden correspondeerde zij met X over Indiase muziek.

De Moeder's muziek is vaak door Y herkend als Indiase muziek van deze of die raga. De Moeder speelt, wat er ook door haar komt --- zij speelt gewoonlijk geen enkele eerder gecomponeerde muziek, ofwel Europees of Indiaas --- de laatste heeft zij in feite nooit geleerd. 11 September 1934

Sommige mensen denken, dat er in het Bovenmentale en Supramentale geen noodzaak is voor gebed en aspiratie. Zij moeten vergeten zijn, dat zelfs onze Moeder voortdurend dag en nacht geaspireerd heeft, of dat wanneer zij haar muziek speelt, we voelen, dat zij bidt.

Ja. Dat alles is zeer waar. Het is een gebed of een aanroep, die de Moeder maakt in de muziek. 1 Juni 1935

De Moeder's Attitude naar Muziek en andere Kunsten.

Waarom zou je denken, dat de Moeder expressie niet goedkeurt, --- onder voorwaarde, dat het de juiste expressie van het juiste iets is, --- of veronderstellen, dat stilte en ware expressie tegengesteld zijn? De meest ware expressie komt uit een absolute innerlijke stilte. De spirituele stilte is geen hoofdzakelijke leegte; noch is het onmisbaar om zich te onthouden van alle activiteit om het te vinden. 26 April 1931

*

Voor het moment antwoord ik alleen op je vraag over de muziek. Laat me onmiddellijk zeggen, dat jullie allemaal een grote aanleg lijken te hebben om drastische conclusies te trekken op de sterkte van erg geringe feiten. Het is altijd gevaarlijk om twee of drie kleine feiten te nemen, hen samen te brengen en op hen een grote gevolgtrekking te bouwen. Het wordt nog gevaarlijker, wanneer je kleine feiten benadrukt of de betekenis kleineert van de belangrijke. In dit geval zijn de hoofdfeiten (1) dat de Moeder haar hele leven van muziek gehouden heeft en het een sleutel gevonden heeft tot spirituele ervaring, (2) dat zij alle aanmoediging gegeven heeft tot je muziek speciaal en ook tot de muziek van anderen. Zij heeft ook de relatie helder gemaakt van Kunsten en Schoonheid met Yoga. Het is daarom nogal buitengewoon, dat iemand zou denken, dat zij alleen hier muziek tolereert en het tegenstrijdig beschouwt met Yoga. Het is volmaakt waar, dat Muziek of Kunst noch het eerste of het enige is in het leven voor haar, --- zomin als Dichtkunst of Literatuur voor mij zijn, --- het Goddelijke, het goddelijke bewustzijn, de ontdekking van de condities voor een goddelijk leven zijn en moeten onze zorg zijn, met Kunst, Dichtkunst en Muziek alleen als delen of middelen van het goddelijke leven of expressie van de Goddelijke Waarheid en de Goddelijke Schoonheid. Dat betekent niet, dat zij alleen "getolereerd" worden, maar dat zij op hun juiste plaats gezet worden.

29 Oktober 1932

*

Bij de muziek maakten een of twee woorden van X's lied me praktisch aan het huilen van verrukking, en enkele van Y's zachte en diepe draaiingen van de frase leidden bijna tot tranen. Naderhand was het stilte. Is het het Mahalakshmi aspect van de Moeder, dat deze dagen werkt?

Op de muziekdagen is het Mahalakshmi altijd prominent.

25 December 1933

*

Wat kan vreemder zijn dan dit idee van je, dat Moeder alleen van Europese muziek houdt en niet van Indiase muziek houdt of het apprecieert --- dat zij het alleen pretendeert om het te doen of dat zij het tolereert om mensen niet te ontmoedigen! Herinner, dat de Moeder altijd je muziek geprezen heeft en ondersteund en haar kracht achter je geplaatst heeft, zodat je muziek zich zou kunnen ontwikkelen in spirituele perfectie en schoonheid. In je dichtkunst was ik het, die je het meest in detail ondersteund heb; de Moeder kon het alleen doen met een algemene kracht, omdat zij het origineel niet kon lezen (ofschoon zij hen in vertaling erg mooi vond), maar dat het in muziek alleen andersom geweest is. Je gaat zeker niet zeggen, dat dat alles niet gevoeld was? En de ontwikkeling van X? Dat was ook Indiase muziek en geen Europese. En wanneer ik je vol lof schrijf over je muziek, denk je dan, dat het alleen mijn opinie is, die ik overdraag? Zeer vaak zijn het haar woorden, die ik gebruik om ons gezamenlijk gevoel uit te drukken.

26 December 1933

*

Er zijn voorbeelden geweest, waar mensen muziek hebben opgenomen met uw goedkeuring, en zij hebben eraan gewerkt om alleen later uit te vinden, dat het niet in lijn lag. Wat een verspilling van tijd voor niets! Dit is de gedachte, die mijn enthousiasme

verbuigt om poëzie te schrijven. Anders begrijp ik goed, dat men moet lijden onder de "pijnen van levering". Wat zegt u?

Goedkeuring of permissie? Mensen krijgen het in hun hoofd, dat zij enige muziek zouden willen doen, omdat het de mode is, of omdat zij het zo leuk vinden en de Moeder het zou kunnen tolereren of zeggen, "Oké, probeer het." Dat betekent niet, dat zij voorbestemd zijn of gedoemd om musici te zijn --- of dichters --- of schilders afhankelijk van het geval. Misschien zou een van hen, die het proberen, kunnen bloesemen, anderen vallen af. X begint met schilderen en laat eerst alleen een fantasievol gestreep zien, na een tijd brengt hij werk uit, opmerkelijk werk. Y doet knappe gemakkelijke dingen; op een dag begint hij te verdiepen en een mogelijke schilder in de maak tekent zich af. Anderen, --- wel, zij doen het niet. Maar zij kunnen het proberen --- zij zullen tenminste iets over schilderen leren.

Werk op je best, wanneer de geest je drijft. De Engel van Dichtkunst zou geleverd kunnen worden uit werk, zelfs wanneer met een pincet. 24 Mei 1935

*

Je hebt gesproken over je zingen. Je weet goed, dat we het goedkeuren en ik heb er constant de nadruk op gelegd, dat het een noodzaak voor je is, zowel als dat voor je poëzie. Maar de Moeder verbood X's zingen absoluut. Voor muziek voor sommigen is zij onverschillig of ontmoedigt het, voor anderen keurt zij het goed, zoals voor Y, Z en anderen. Gedurende enige tijd moedigde zij de concerten aan, naderhand stopte zij hen. Je trok de conclusie van het verbod aan X en het stoppen van de concerten, dat de Moeder Indiase muziek niet leuk vond en muziek slecht beschouwde voor de sadhana en allerlei dergelijk vreemde mentale redenen. Moeder verbood X, omdat terwijl de muziek goed voor je was, het geestelijk gif was voor X --- op het moment, dat hij erover begon te denken en over audiënties, kwam alle vulgariteit en niet-spiritualiteit omhoog naar de oppervlakte. Je kan zien, wat hij er nu mee doet! Zo ook met de concerten --- ofschoon op een verschillende manier --- stopte zij hen, omdat zij gezien had, dat er verkeerde krachten in hun atmosfeer kwamen, die niets met de muziek op zichzelf te maken hadden; haar motieven waren niet mentaal. Het was om overeenkomstige redenen, dat zij zich terugtrok uit grote publieke vertoningen, zoals Udayshankar's. Aan de andere kant gaf zij de voorkeur aan en plande zij zelf de tentoonstelling van schilderijen in de Town Hall. Zij was er niet belust op, dat je grote aantallen toehoorders had voor je zingen, omdat ze de atmosfeer vol vond van gemengde krachten en vond ook, dat je naderhand een depressie had; maar zij keurde je muziek op zichzelf altijd goed, wanneer het privé gedaan werd of met een klein gehoor. Wanneer je het dan beschouwt, zal je zien, dat er geen mentale regel is, maar in ieder geval wordt de begeleiding bepaald door spirituele redenen, die van een flexibel karakter zijn en alleen kijken naar wat in ieder geval de spirituele condities, voordelen, mogelijkheden zijn. Er is geen consideratie, geen regel. Muziek, schilderen, dichtkunst en veel andere activiteiten, die van het denkvermogen en het vitale zijn, kunnen gebruikt worden als deel van een spiritueel doel --- "het hangt af van de geest, waarin zij gedaan zijn". 24 Oktober 1936

Golconde²⁹

De instelling van bezoekerskaarten werd niet gemaakt uit liefde voor discipline of regelgeving, maar uit praktische noodzaak. Mensen uit de stad kwamen binnen en pretendeerden, dat zij bezoekers waren en namen hun maaltijd in de eetzaal en ongeoorloofde bezoekers liepen zelf naar binnen voor de Darshan; het was niet mogelijk voor de eetzaal werkers en de poortwachters om alle bezoekers te kennen of wie oprecht of niet oprecht waren. Ik zie zelf niet, waarom iemand tegen deze noodzakelijke voorzorg zou zijn of het verafschuwen. Het alternatief zou zijn om iedereen binnen te laten, die binnen wilde komen voor de Darshan en om iedereen, die het wilde, zijn maaltijd te laten nemen in de eetzaal. Dat zou dingen spoedig onmogelijk maken.

Wat X's handtas betreft, dat is deel van de speciale regels voor Golconde. Deze regels, die niet gelden voor de rest van de Ashram huizen, zijn voorgelezen aan iedereen, die gaat verblijven in Golconde, en wanneer hij dat niet wil, kan hij ergens anders verblijven. X schijnt erg gelukkig te zijn over zijn verblijf hier; wanneer hij het niet werkelijk was en zich slecht voelde over deze regels, waarom weigerde hij dan in hemelsnaam om in jouw plaats te blijven?

Ik zou kunnen noemen, dat hij Y vertelde, dat er twee dingen waren, die hij speciaal bewonderde in de Ashram, ten eerste het feit, dat iedereen hier, arm of rijk of van welke kaste dan ook, op hetzelfde niveau waren, en ten tweede de discipline in de Ashram. Hij zei, dat volgens Y de afwezigheid van discipline de grote vloek was in India, noch individuen, noch groepen, hadden enige discipline. Waarom huilde hij dan hoofdzakelijk, omdat hem niet toegestaan werd om zijn handtas op een plaats te zetten, die er niet bedoeld voor was? Ik ben het zelf niet met hem eens met het idee, dat er een perfecte discipline in de Ashram is; integendeel, er is een groot gebrek aan, er is veel ongedisciplineerdheid, geruzie, zelfassertie. Wat er is, is organisatie en orde, waartoe de Moeder in staat is geweest om het te vestigen en onderhouden, ondanks dat alles. Die organisatie en orde is noodzakelijk voor al het collectieve werk; het is een object van bewondering geweest voor allen, van buiten, die de Ashram geobserveerd hebben; het is de reden waarom de Ashram in staat geweest is om te overleven en de kwaadaardige aanvallen van Katholieke priesters en van veel mensen in Pondicherry te overleven, die het anders lang geleden opgelost hadden. De Moeder wist heel goed, wat zij deed en wat noodzakelijk was voor het werk, dat zij moest doen.

Discipline op zichzelf is niet iets, dat speciaal Westers is; in Oriëntaalse landen, zoals Japan, China en India was het in een tijd alles regulerend en ondersteund door strenge acties op een manier, die Westerlingen niet zouden tolereren. Welke bezwaren we er ook sociaal tegen maken, het is een feit, dat het de Hindoe religie en de Hindoe maatschappij preserveerde door de eeuwen en door alle wisselvalligheden. In het politieke veld was er aan de andere kant ongedisciplineerdheid, individualisme en strijd; dat is een reden, waarom India ineens stortte en binnenging in dienstbaarheid. Organisatie en orde werden gepoogd, maar faalden om te duren. Zelfs in het spirituele leven heeft India niet alleen de vrij rondwalende asceet gehad, een wet op zichzelf, maar heeft zich aangedreven gevoeld om de ordes te creëren van Sannyasins met hun regels en heersende lichamen en er zijn ook kloosterinstituten geweest met een strikte discipline. Omdat er geen werk succesvol gedaan kan worden zonder deze dingen --- zelfs de individuele werker, de artiest bijvoorbeeld, moet door een strenge discipline gaan om efficiënt te worden --- waarom zou de Moeder dan schuldig

²⁹ Een grote Ashram residentie en gasthuis, dat gebouwd werd in de late 1930en.--- Ed.

gehouden worden, wanneer zij staat op discipline in het buitengewoon moeilijke werk, dat onder haar hoede geplaatst is?

Ik zie niet op welke grond je verwacht, dat orde en organisatie door kan gaan zonder regels en zonder discipline. Je lijkt te zeggen, dat aan de mensen volledige vrijheid toegestaan zou moeten worden met alleen een dergelijke discipline als zij kiezen om aan henzelf op te leggen; dat zou voldoende moeten zijn, wanneer het enige, dat gedaan zou moeten worden voor ieder individu om een of andere innerlijke realisatie te krijgen en het leven niet uitmaakte, of wanneer er geen collectief leven of werk was of niets, dat enig belang had. Maar dat is hier niet het geval. We hebben een werk ondernomen, dat het leven en actie omvat en de fysieke wereld. In wat ik probeer te doen, is de spirituele realisatie de eerste noodzaak, maar het kan niet volledig zijn zonder ook een uiterlijke realisatie in het leven, in de mens, in deze wereld. Spiritueel bewustzijn vanbinnen, maar ook spiritueel leven buiten. De Ashram is, zoals het nu is, is niet zo ideaal, daarvoor zouden al zijn leden moeten leven in een spiritueel bewustzijn en niet in het gewone egoïstische denkvermogen en hoofdzakelijk rajasische vitale natuur. Maar hoe dan ook is de Ashram een eerste vorm, die onze inspanning genomen heeft, een veld, waarin het voorbereidende werk gedaan moet worden. De Moeder moet het onderhouden en daarvoor moeten al deze orde en organisatie er zijn en het kan niet gedaan worden zonder regels en discipline. Discipline is zelfs noodzakelijk voor het teboven komen van het ego en de mentale voorkeuren en de rajasische vitale natuur, in ieder geval als een hulp ervoor. Wanneer deze teboven gekomen zouden worden, dan zouden uiterlijke regels, enz. minder noodzakelijk zijn; spontane overeenkomst, eenheid, en spontane juiste actie zouden de plaats ervan in kunnen nemen. Maar terwijl de huidige staat van dingen bestaat, met de achterlating of weglaten van discipline, behalve zoals mensen zouden kunnen kiezen of niet kiezen om aan zichzelf op te leggen, zou het resultaat mislukking of ramp zijn. Men zou alleen hoeven te denken, wat het resultaat geweest zou zijn, wanneer er geen regels en geen discipline geweest zou zijn, die toegeven aan seks verbod; zelfs met hen zijn dingen niet zo goed geweest. Met dat principe zou het werk ook verarmd zijn, er zou niets dan strijd geweest zijn, handhaving door iedere werker van zijn eigen idee en zelf-wil en constante botsingen; zelfs zoals het is, is dat overvloedig geweest en alleen Moeder's autoriteit, het raamwerk van het werk, dat zij gegeven heeft en haar vaardigheid om onverenigbaarheden samen te laten handelen, hebben de dingen gaande gehouden.

Ik vind niet, dat de Moeder een rigide ordehouder is. Integendeel, ik heb gezien met wat een constante clementie, tolerant geduld en lieflijkheid, zij de enorme massa van ongedisciplineerdheid, ongehoorzaamheid, zelfbevestiging, opstand tegemoet getreden heeft, die haar omgeven heeft, zelfs misbruik in juist haar gezicht en gewelddadige brieven, die haar overweldigden met de slechtste soort scheldwoorden. Een rigide ordehouder zou deze dingen niet zo behandeld hebben.

Ik weet niet, welke slechte behandeling bezoekers ontvangen hebben, buiten de aandrang op regels, waarover je klaagt, maar het kan geen algemene klacht zijn, anders zou het aantal bezoekers niet constant toenemen, noch zouden zoveel mensen terug willen komen of zelfs iedere keer komen of dat zovelen willen blijven, wanneer de Moeder het aan hen zou toestaan. Zij zijn hier uiteindelijk niet gekomen op de basis van een sociale gelegenheid, maar voor de Darshan van diegenen, die zij beschouwen als spiritueel groot of in het geval van constante bezoekers voor een deel in het leven van de Ashram en voor spiritueel voordeel en voor beide van deze motieven zou men van hen verwachten om zich gewillig te onderwerpen aan de opgelegde condities en niet te geven om een klein ongemak.

Wat Golconde betreft en haar regels --- zij worden niet ergens anders opgelegd --- is er een reden voor hen en zij worden niet voor niets opgelegd. In Golconde heeft Moeder haar eigen idee uitgewerkt door Raymond, Sammer en anderen. Ten eerste gelooft Moeder in schoonheid als een deel van spiritualiteit en goddelijk leven; ten tweede gelooft zij, dat fysieke dingen het Goddelijke Bewustzijn hebben, dat net zoveel onder hen ligt als bij levende dingen; en ten derde, dat zij een individualiteit hebben van zichzelf en juist behandeld horen te worden, op de juiste manier gebruikt, niet misbruikt of onjuist behandeld of gekwetst of verwaarloosd, zodat zij spoedig verdwijnen of hun volle schoonheid en waarde verliezen; zij voelt het bewustzijn in hen en heeft zoveel sympathie voor hen, dat wat in andere handen bedorven of verspild zou worden in een korte tijd, met haar gedurende jaren of tientallen jaren blijft. Op deze basis plande zij Golconde. Ten eerste wilde zij een hoge architecturale schoonheid, en daarin slaagde zij --- architecten en mensen met architecturale kennis hebben het met enthousiaste bewonderd als een opmerkelijke prestatie; een sprak erover als het mooiste gebouw van zijn soort, dat hij had gezien, met geen gelijke in heel Europa of Amerika; en een Franse architect, zoon van een grote meester, zei, dat het superbe het idee uitvoerde, die zijn meester gezocht had, maar faalde om het te realiseren; maar wilde zij ook, dat alle objecten erin, de kamers, de uitrusting, de meubels individueel artistiek zou zijn en een harmonieus geheel zou vormen. Dit was ook gedaan met een grote zorg. Bovendien was ieder ding opgesteld om zijn eigen gebruik te hebben, voor ieder ding was er een plaats, en er zou geen vermenging moeten zijn, of verwarring of verkeerd gebruik. Maar dit alles moest bijgehouden worden en in de praktijk uitgevoerd; want het was gemakkelijk voor mensen, die daar woonden, om een complete verwarring en misbruik te creëren en alles tot wanorde en ruïnering te brengen in een korte tijd. Daarom werden de regels gemaakt en voor geen ander doeleinde. De Moeder hoopte, dat wanneer de juiste mensen daar gehuisvest werden of anderen getraind tot een minder ruw en klaar leven, dan gewoon is te zijn, haar idee behouden kon worden en de verspilling van al het werk en uitgaven voorkomen.

Jammer genoeg kwam de crisis van de accommodatie en we werden gedwongen om mensen te huisvesten in Golconde, die niet ergens anders gehuisvest konden worden en een zorgvuldige keuze niet gemaakt kon worden. Dus was er vaak schade en misbruik en de Moeder moest soms 200/300 Roepies uitgeven om dingen te repareren en herstellen, wat gerealiseerd was. Z heeft de verantwoordelijkheid genomen van het huis en om dingen zoveel mogelijk juist te houden. Daarom kwam zij tussenbeide in de handtas affaire --- het was net zoveel een tragedie voor de tafel als voor de dokter, want het werd bekrast en bedorven door de handtas --- en probeerde om zowel de tas als het scheergerei in de plaatsen te houden, die aan hen waren toegekend. Wanneer ik in de dokter's plaats geweest was, zou ik dankbaar aan geweest zijn voor haar zorg en nauwgezetheid, in plaats van boos te worden om wat voor hem kleinigheden geweest behoorden te zijn, ofschoon zij voor haar, door haar verantwoordelijkheid, hun belangrijkheid hadden. Dit is, hoe dan ook, de rationale voor de regels en zij lijken me geen betekenisloze regulering en discipline te zijn.

Tenslotte over financiële arrangementen. Het is mijn zware en pogende werk geweest voor de Moeder en mijzelf om deze Ashram te behouden, met altijd toenemende aantallen, om beide einden bij elkaar te krijgen en budgetten met tekorten en hun resultaten te voorkomen, speciaal in deze oorlogstijd, wanneer de uitgaven opgeklommen zijn tot een duizelingwekkende en fantastische hoogte. Alleen iemand, die gewend is aan deze dingen of wie overeenkomstige verantwoordelijkheden had, kan begrijpen, waar we doorheen gegaan zijn. Doorgaan met iets van deze magnitude zonder enige gesettelde inkomsten, had niet gedaan kunnen worden, wanneer de

werking van de Goddelijke Kracht er niet geweest was. Werken van barmhartigheid zijn geen deel van ons werk, er zijn andere mensen, die daarop kunnen toezien. We moeten alles uitgeven aan het werk, dat we ter hand genomen hebben en wat we krijgen is niets vergeleken met wat er nodig is. We kunnen geen dingen ondernemen, die geld binnen zouden brengen op de gewone manieren. We moeten welke middelen ook gebruiken, die mogelijk zijn. Er is geen algemene regel, dat spirituele mensen werken van barmhartigheid moeten doen of dat zij welke bezoekers ook, die komen, zouden ontvangen en verzorgen of hen huisvesten en voeden. Wanneer we het doen, is het, omdat het deel van ons werk geworden is. De Moeder brengt bezoekers in rekening voor huisvesting en voedsel, omdat zij uitgaven moet dekken en geen geld uit lucht kan maken; zij rekent in feite minder dan haar uitgave. Het is heel natuurlijk, dat zij niet wil, dat mensen van haar profiteren en diegenen toelaten, die maaltijden proberen te nemen in de eetzaal onder valse pretenties; zelfs als het eerst enkelen zijn, zal wanneer dit toch toegestaan wordt, enkelen spoedig een legioen worden. Wat betreft mensen, die toegestaan wordt om vrijelijk voor Darshan te komen zonder permissie, die me spoedig zouden converteren in een ding voor de show en een object van curiositeit, vaak kritische of vijandige curiositeit, zal ik de eerste zijn om "stop" te schreeuwen.

Ik heb geprobeerd om ons standpunt uit te leggen en heb het uitgebreid gedaan. Of het erin toegestemd is of niet, het is in ieder geval een standpunt en een rationele. Ik schrijf alleen aan de oppervlakte en ik spreek niet over wat er achter is of vanuit het Yogische standpunt, het standpunt van het yogische bewustzijn, van waaruit we handelen; dat zou moeilijker uit te drukken zijn. Dit is hoofdzakelijk voor intellectuele bevrediging, en er is altijd ruimte voor dispuut. 25 Februari 1945

*

Wat Golconde betreft, in dat huis van de 80 of meer huizen in de Ashram heeft zij geprobeerd om haar idee uit te voeren van fysieke dingen, hun harmonie en orde en juiste behandeling, zij heeft het niet ergens anders opgelegd, behalve in de zaak van schoonheid en hygiëne, die zeker niet verwerpelijk zijn. Ik zou kunnen zeggen, dat je je vergist om te denken, dat iedereen, die in de Golconde verblijft, in een toestand van misère en opstand is. Integendeel, er zijn er velen, die vragen om er geplaatst te worden en worden daar iedere keer, dat zij komen, geplaatst op hun eigen verzoek. En zij zijn geen Europeanen. Moeder apprecieerde en prees de oude Indiase manier van leven grondig, haar eenvoud, harmonie en orde, toen zij het als voorbeeld gegeven zag door X en zijn broer in de Ashram, maar dat is niet de manier van leven, die heden ten dage de meest voorkeur heeft, dat een mengsel is. Stoelen, tafels, elektrische ventilatoren, enz. zijn Europese introducties, maar ik veronderstel niet, dat diegenen, die aan hen gewend zijn, hen zouden willen opgeven en terugkeren naar de ware eenvoud van het Indiase leven. Dat is overigens wel zo. Maar ik faal om te zien, waarom ik deze externe kleinigheid zou moeten handelen als een dergelijke ontzagwekkende belangrijkheid. Moeder zou vrij moeten zijn om haar idee uit te voeren in deze hoek van haar koninkrijk; alles, wat gezien moet worden, is, dat diegenen, die er gewelddadig afkeer van hebben, niet in de Golconde zouden moeten verblijven.

25 Oktober 1945

Het Franse Boek *L'Ether Vivant*

Veel van de kwesties, die je vraagt over de conditie na de dood, worden behandeld in het Franse boek *L'Ether Vivant*. Dit boek werd geschreven door Paul Richard, maar de hele substantie was door hem genomen van de Moeder, omdat hijzelf geen kennis over deze dingen had. Je kunt het boek naar de Moeder sturen en zij zal de passages markeren. Je zou ook moeten lezen, wat gezegd is in de *Conversations* over deze dingen.

18 November 1931

De Doden Ontmoeten

Is er enige aanwijzing, die de Moeder ontvangen heeft om haar te vertellen, dat mijn broer's ziel werkelijk aan het eind naar haar Licht en de Meester's wilde komen?

Moeder kan het niet in het bijzonder zeggen, omdat zoveel mensen naar haar komen in de nacht voor de overgang naar de andere kant, die zij in het lichaam niet gekend heeft. Je broer zou heel goed een van hen hebben kunnen zijn en gezien X's rekenschap is er weinig twijfel, dat hij het geweest moet zijn.

December 1933

*

Toen Moeder zei, dat het niet goed was om te proberen om de doden te ontmoeten, sprak zij vanuit een spiritueel standpunt, dat gewoonlijk niet gekend is of beschouwd wordt door de spiritisten.

25 Augustus 1936

*

De zielen van de overledenen komen niet voor alles direct naar de Moeder, maar dit is een speciale actie van haar en gewoonlijk ziet zij de personen, die zij moet helpen. Maar zij heeft alleen X's mentale wezen gezien en het was nog geïnteresseerd in aardse dingen; zij heeft zijn vitale wezen niet gezien en dat komt gewoonlijk voor hulp. Sommigen komen echter in een later stadium van de overgang en niet eerst.

8 december 1936

Met Mensen Spreken over Voorbije Levens

De Moeder spreekt alleen met mensen over hun voorbije geboorten, wanneer zij definitief een of andere scene ziet of herinnering aan hun verleden in concentratie; maar dat gebeurt heden ten dage zeldzaam.

30 Juni 1933

*

Moeder kijkt gewoonlijk niet in voorbije levens; alleen wanneer dingen uit zichzelf komen, kijkt zij.

24 Juli 1934

Etherische Wezens Sturen naar Sadhaks

X zei, dat voor altijd sinds hij het sonnet "Hieroglyphs" schreef als een grap, sonnetten niet langer naar hem komen; dit komt, zei u, omdat sonnetten een wezen van zichzelf hebben, dat geschokt is door elke wreedheid, grappigheid of misbruik. Mijn denkvermogen kreeg toen het idee, dat er wezens zijn, waarschijnlijk van het intuïtieve vlak, die erge subtiele en verfijnde vibraties hebben. Bij tijden gaan zij menselijke wezens binnen en dan manifesteert iets van hun vrede, verfijning en zuiverheid in mensen. Maar wanneer er boosheid, passie, verlangen, ijdelheid is, of verfijning mist, trekken zij zich terug en leven in hun eigen regio. Deze wezens zijn etherisch, vredig, zuiver, liefdevol, verlegen, zoals mooie kinderen. Men zou hun besef van harmonie, zuiverheid, verfijning en schoonheid niet moeten kwetsen door enige lagere vitale ruwheden toe te staan. Moeder stuurt een van deze wezens naar ieder van ons volgens zijn mogelijkheid.

Er is veel waar in wat je schrijft --- er zijn wezens van die soort en je beschrijving is goed. Maar de Moeder stuurt ze niet naar *iedereen* --- alleen naar sommigen, wanneer er een opening is.

28 Januari 1934

Een Occulte of Yogische Eigenschap

X heeft gerapporteerd, dat Moeder's observatie correct is, maar hij lijkt het niet begrepen te hebben. De Moeder heeft nooit bedoeld, dat door hoofdzakelijk willen, men onmiddellijk zou kunnen weten, wat er in iemand anders was of dat al iemand indrukken over hem spontaan en onfeilbaar correct zouden zijn. Zij bedoelde, dat er een faculteit of vermogen is (een occulte of Yogische faculteit), waarmee men de juiste percepties en impressies kan krijgen en wanneer men de wil heeft om het te doen, kan men het ontwikkelen. Niet onmiddellijk, niet door een gemakkelijke methode --- tralala en je bent er: het kan jaren duren en men moet er zorgvuldig en scrupuleus mee omgaan. Want dit zijn intuïtieve percepties en intuïtie is iets, dat gemakkelijk geïmiteerd kan worden door veel andere bewegingen van bewustzijn, die veel feilbaarder zijn. Je impressies zouden mentaal of vitaal kunnen zijn en een mentale of vitale impressie zou iets kunnen hebben om het te rechtvaardigen of niet --- maar zelfs in het eerste geval is er helemaal geen zekerheid, dat het correct zal zijn; zelfs, als dat iets er is, dan zij het niet correct opgevangen kunnen zijn of opgevangen met veel vermenging of fout, verdraaid in valsheid, op de verkeerde manier geplaatst, enz., enz. En er zou helemaal geen rechtvaardiging kunnen zijn; het zou een hoofdzakelijk verkeerde formatie kunnen zijn van je eigen denkvermogen of vitale of anders iemand anders' verkeerde impressie, die op je overgebracht is en geaccepteerd door je als van jezelf. Je impressie zou het resultaat kunnen zijn van een wens van affiniteit tussen jou en de andere persoon, zodat, wanneer hij indruk op je maakt als nul en neutraal, het komt, omdat je niet kan voelen, wat in hem is, het komt niet bij je thuis --- of weer, wanneer je voelt, dat hij in een verkeerde conditie is, het alleen zou kunnen zijn, omdat zijn vibraties de jouwe in de verkeerde richting vegen. Er zijn veel dergelijke dingen, waarvoor men het vermogen moet hebben om het erg zorgvuldig en exact te onderscheiden; totdat men zijn eigen bewustzijn en zijn werkingen goed kent, kan men de werkingen van het bewustzijn van anderen niet kennen. Maar het is mogelijk om een zeker direct zicht te ontwikkelen of een zeker direct gevoel of contact, waardoor men kan weten, maar alleen na veel tijd en veel zorgvuldige, scrupuleuze en waakzame observatie en zelftraining. Tot dan kan men niet rondgaan en zeggen dat

dit een gevorderde sadhak is of die is niet gevorderd en die andere is helemaal niet goed. Zelfs, wanneer men weet, is het niet altijd noodzakelijk om zijn kennis te luchten.
9 Februari 1935

De Moeder Neemt Moeilijkheden en Ziekten op Zichzelf

Waarom werd de Moeder de laatste keer ziek, zij, die voorbij het bereik van de dood en ziekte is? Waarom nam zij medicijnen als haar blinde kinderen, zij, die de oorzaak van alle medicijnen is? Waarom leed zij onschuldig als haar fragiele kinderen? Was het allemaal een show om haar oneindigheid te maskeren? Schrijf alstublieft iets om deze vragen in mijn denkvermogen te stoppen.

Het is veel gemakkelijker voor de Sadhak om door vertrouwen in de Moeder vrij te worden van ziekte dan voor de Moeder om er vrij van te blijven --- omdat de Moeder door juist de natuur van haar werk zichzelf moest identificeren met de sadhaks, om al hun moeilijkheden te ondersteunen, om in zichzelf al het gif in hun natuur te ontvangen, om bovendien alle moeilijkheden op te nemen van de universele Aardenatuur, de mogelijkheid van dood en ziekte inbegrepen om hen uit te vechten. Wanneer zij dat niet gedaan had, dan zou geen enkele sadhak in staat geweest om deze Yoga te beoefenen. Het Goddelijke moet menselijkheid aannemen, zodat het menselijke wezen zou kunnen reizen naar het Goddelijke. Dit is een simpele waarheid, maar niemand in de Ashram schijnt in staat te zijn om te begrijpen, dat het Goddelijke dat kan doen en toch verschillend van hen kan blijven --- en nog steeds Goddelijk kan blijven.
8 Mei 1933

*

Mensen geloven, dat hun moeilijkheden en ziekten weggenomen worden door de Moeder en dus lijdt zij soms of, zoals X het neerzet, "Moeder moet betalen." Is dit lijden het gevolg van de identiteit van het bewustzijn, dat de Moeder tot het spel roept en zo binnengaat in de diepten van de obscure Materie? Maar in dat tempo zou er een grote toestroom zijn van deze dingen op haar van veel sadhaks. Er komt een idee in me op om enige van deze moeilijkheden en ziekten op me te nemen, zodat ik ook plezierig kan lijden met haar?

Plezierig? Het zou alles behalve plezierig zijn, noch voor jou of voor ons.

Maar misschien zijn al deze ideeën alleen vermoedens van mensen.

Het is een nogal ruwe verklaring van een feit. De Moeder moest om haar werk te kunnen doen, alle sadhaks opnemen in haar persoonlijke wezen en bewustzijn; aldus persoonlijk opgenomen (niet hoofdzakelijk onpersoonlijk) vanbinnen konden alle verstoringen en moeilijkheden in hen, ziektes inbegrepen, zich op haar werpen op een manier, dat niet gebeurd zou kunnen zijn, wanneer zij de zelfbescherming van afgescheidenheid niet had verzaakt. Niet alleen ziekten van anderen konden zich vertalen in aanvallen op haar lichaam --- deze kon zij over het algemeen gemakkelijk afwerpen, zo gauw als zij wist uit welke hoek en waarom het kwam --- maar hun innerlijke moeilijkheden, opstanden, uitbarstingen van kwaadheid en haat tegen haar zouden hetzelfde en een slechter effect kunnen hebben. Dat was het enige gevaar voor haar (omdat innerlijke moeilijkheden gemakkelijk overkomelijk zijn), maar de materie en het lichaam zijn het zwakke punt of het cruciale punt van onze Yoga, omdat

dit gebied nooit veroverd is door het spirituele Vermogen, de oude Yoga's hebben het ofwel alleen gelaten of erop alleen een gedetailleerde mentale en vitale kracht gebruikt, niet de algemene spirituele kracht. Het was de reden, waarom ik, na een serieuze ziekte, die veroorzaakt werd door een verschrikkelijk slechte staat van de Ashram atmosfeer, moest staan op haar gedeeltelijke terugtrekking, om zo het meest concrete gedeelte van de druk op haar te minimaliseren. Natuurlijk zou de volledige verovering van de fysieke wereld zaken revolutioneren, maar vooralsnog is het een worsteling.

31 Maart 1934

*

Is het onvermijdelijk, dat in het proces van conversie en transformatie al deze weerstanden, verstoringen, opstanden zouden moeten komen? Zouden zij tot op zekere hoogte geëlimineerd kunnen worden vanaf juist het begin van iemand's sadhana, zodat er minder van deze dingen zouden zijn voor de Moeder om in haarzelf op te nemen?

Omdat de natuur van het aardse bewustzijn en van de mensheid is, wat het is, zijn deze dingen tot op zekere hoogte onvermijdelijk. Het zijn er alleen erg weinig, die ontsnappen met alleen de lichtere adverse bewegingen. Maar na een tijd zouden deze dingen moeten verdwijnen. Het verdwijnt zo in individuen --- maar er lijkt een grote moeilijkheid te zijn om het te laten verdwijnen uit de atmosfeer van de Ashram --- de een of ander neemt het altijd op en van hem probeert het zich te verspreiden naar anderen. Het komt natuurlijk, omdat erachter een van de principes van het leven is, volgens de Onwetendheid --- een diep gewortelde tendens van de vitale Natuur. Maar het is juist het doel van de sadhana om dat te boven te komen en het te vervangen door een meer ware en goddelijkere vitale Kracht.

1 April 1934

*

U heeft aan me geschreven, dat staan niet goed is voor de Moeder, en toch zie ik de Moeder iedere avond in concentratie staan op de trap gedurende tenminste vijftien minuten. Herinner, wat u me verteld hebt, ik voel me zo angstig. Ik voel, dat zij alleen moet gaan zitten op een zetel of een stoel. Kan het niet gedaan worden, alstublieft?

Wanneer Moeder op de trap staat in volle concentratie, is het heel verschillend van staande praten met mensen. In de eerdere conditie kan niets haar raken. In de tweede moet zij zichzelf identificeren met het algemene fysieke bewustzijn en zichzelf openen voor zijn krachten, dus de condities zijn niet hetzelfde. Heden ten dage is er een verbetering in het fysieke, maar er moeten nog beperkingen behouden worden.

5 November 1934

*

Er zijn mensen, die neigen om iemand's vitale sterkte weg te nemen. Wat zou men moeten doen? Zou men niet met anderen moeten praten of hoofdzakelijk glimlachen met hen uitwisselen of ernstig langs hen lopen? Zou men anderen helemaal moeten helpen?

Het gevaar van anderen helpen is het gevaar van hun moeilijkheden op zichzelf nemen. Wanneer men zichzelf afgescheiden kan houden en helpen, dan gebeurt dit

niet. Maar de tendens in helpen is om de persoon gedeeltelijk of volledig op te nemen in zijn grotere zelf. Dat heeft de Moeder moeten doen met de sadhaks en de reden, waarom zij soms moet lijden --- want men kan niet altijd waakzaam zijn tegen enig gevolg, wanneer men geabsorbeerd is of in actie. Er is ook de moeilijkheid, dat de geholpen persoon de gewoonte krijgt van trekken aan je krachten, in plaats van het aan je over te laten om alleen te geven, wat je kan of behoort te geven. En veel andere kleinere mogelijkheden, die iemand, die helpt, het hoofd moet bieden. 29 Januari 1935

*

Iemand vertelde me, dat wanneer de Moeder iets probeert te doen met X, hij, wanneer zijn vitale er niet me instemt, tegen haar opstaat met een dergelijke kracht, dat het soms ziekte brengt in haar lichaam.

Er zijn velen, die dat in het verleden deden. Ik weet niet, dat hij het nu doet. Maar alle slechte gedachten over de Moeder of onzuiverheden op haar gooien zouden haar lichaam kunnen beïnvloeden, omdat zij de sadhaks in haar bewustzijn opgenomen heeft, noch kan zij deze dingen naar hen terugsturen, omdat het hen zou kunnen kwetsen. 17 Maart 1936

*

Werpen mensen werkelijk hun onzuiverheden op de Moeder, of trekt zij hun onzuiverheden in zich om hen te zuiveren?

Er is niet de minste noodzaak voor de Moeder om onzuiverheden aan te trekken in zichzelf --- meer dan voor de sadhak om onzuiverheden uit te nodigen om in zichzelf te komen. Onzuiverheid moet weggegooid worden, niet binnengekomen. 18 Maart 1936

*

Ik weet niet of de Moeder een grap maakte of serieus was, toen ze me schreef: Maar waarom zou je ook enige verlangens moeten hebben? Wil je me belast hebben met verlangens over je, zodat je vrij zal zijn van verlangens? Dat zou voor jou goed kunnen zijn, maar niet voor mij." Ik veronderstel, dat het een grap was. Wij willen zeker al onze verlangens ontladen op de Moeder, zodat zij ze zou kunnen weigeren of transformeren.

Het idee van verlangens, onvolmaaktheden, onzuiverheden, ziekten ontladen op de Moeder, zodat zij de resultaten zou kunnen dragen, in plaats van de sadhaks, is een curieuze. Ik veronderstel, dat het een voortzetting is van het Christelijke idee van Christus, die lijdt aan het kruis ter wille van de mensheid. Maar dat heeft niets te maken met de Yoga van transformatie. 1 November 1936

*

Kwetsen ons gemopper en beschuldigen tegen de Moeder haar op de een of andere manier? Heeft dit een onwenselijk effect op haar lichaam?

Ik kan niet zeggen, dat het geen effect heeft --- soms zou het het niet kunnen hebben, wanneer zij waakzaam is, op andere tijden heeft het het. Het zijn niet de

beschuldigingen, die het doen, maar de kracht erachter, die de duisternis in je werpt en de vorm aanneemt van een vitale boosheid in je, maar overgaat op haar als een aanval op het lichaam, omdat andere dingen in haar niet aangevallen kunnen worden. Daarom zouden deze stemmingen tegen haar nooit gevormd moeten worden.

12 Januari 1937

*

Wat je zag, is correct, maar wanneer de attitude van de sadhak de ware psychische attitude is, dan hoeft de Moeder niet te lijden; zij kan op hen handelen zonder dat er iets op haar valt.

22 Januari 1937

*

Moeder heeft de Pranam gestopt, omdat er iets gebeurde met haar ogen. Soms merken we op, dat zij een kou vat. Hoe gebeuren deze dingen, omdat zij de geïncarneerde Goddelijke is?

Het is het gevolg van de aanvallen. Omdat het materiele nog niet veroverd is, moet het Moeder's lichaam de aanvallen dragen, die dagelijks komen en waarvoor de sadhaks vrijelijk de deuren openen. Wanneer zij haar bewustzijn helemaal afsnijdt van dat van de sadhaks of hen buiten haar bewustzijn plaatst, dan zouden deze dingen niet gebeuren.

8 Februari 1937

*

Ik kon het niet helpen om te schrijven, waarom de Moeder's linker wang gezwollen was. Ik was geschokt om het te zien bij de Zondag meditatie. Is het het gevolg van de onzuiverheden van de sadhaks, die op haar geworpen worden, die zij blij ontvangt voor onze bevrijding? Of is het het gevolg van enige andere reden?

Het is het gevolg van de onzuiverheden van de sadhaks, die op de Moeder geworpen worden.

Hoe kalm draagt zij de kwellingen van haar kinderen. Komt er geen eind aan? Zal het verdwijnen na de volle transformatie van het fysieke?

Er lijkt geen remedie mogelijk te zijn voor de fysieke verandering. Wanneer de Moeder een innerlijke muur plaatst tussen haar en de sadhaks, zou het niet gebeuren, maar zij zouden niet in staat zijn om iets van haar te ontvangen. Wanneer allen voorzichtiger zouden zijn om naar haar toe te komen met hun diepste of hoogste bewustzijn, dan zou er minder kans zijn, dat deze dingen gebeuren.

3 Mei 1937

De Moeder en Medicijnen

Ik weet, dat we veel onwenselijke dingen toebrengen aan de Moeder, en dat zij ze soms niet weigert, maar ze op zichzelf neemt. Maar waarom zou ze haar verkoudheid niet weigeren en een medicijn aanvaarden om het te doen? Ik sluit daarom een nieuwe medicijnflesje in, een reuk middel; Moeder zou vier keer per dag een half dozijn inhalaties moeten nemen in ieder neusgat. Dat is alles, dat nodig is.

Moeder gebruikt geen medicijnen, dus het heeft geen nut om ze naar haar te sturen. Maar er zijn mensen, die suggesties naar haar sturen, zoals "Oh, u bent erg ziek, u zal niet in staat zijn om door de Pranam te zitten" en sommige van deze worden met kracht geworpen en zij moet ze uit het systeem werken, zoals vandaag gebeurde bij de Pranam. Wanneer je deze mensen een medicijn zal geven, die deze gewoonte van hen zal stoppen, dan zal het erg nuttig zijn.

5 September 1936

*

Ik ben bang, dat Moeder een fotofobie heeft. X zei, dat er ook ptosis is . . .

Wat is ptosis?

Wat zou kunnen blijven, wanneer het verwaarloosd wordt.

Waarom maken mensen dergelijke prognoses? Suggesties van de soort zouden nooit gemaakt behoren te worden, zelfs mentaal --- zij zouden zelfs kunnen handelen als suggesties en schadelijker kunnen zijn dan enig goed medicijn zou kunnen doen.

X begrijpt niet, en ik ook niet, waarom de Moeder niet vriendelijk is tegenover medicijnen en dokters, wanneer het genezen zou kunnen worden in een korte tijd, zegt hij. Wel, wat zou ik kunnen zeggen! Zullen we stoppen met medische rapporten of ziet u ze? Eerlijk gezegd, weet ik niet, hoeveel onze allopathische medicijnen kunnen helpen.

Waarom begrijp je het dan niet? Wanneer medicijnen niet kunnen helpen, wat is dan het nut om vreemd materiaal in het oog te doen, hoofdzakelijk omdat het een medicijn is? Medicijnen hebben een heel verschillende actie op het Moeder's lichaam, dan zij op het jouwe of X's of ieder ander's zouden hebben en de reactie is gewoonlijk niet gunstig. Haar fysieke bewustzijn is niet hetzelfde als dat van gewone mensen --- Ofschoon het in gewone mensen in alle gevallen niet zo identiek is als de wetenschap ons zou laten geloven.

1 Februari 1937

*

Ik ben verrast om te horen, dat zelfs "prognoses" erg schadelijk zijn. Tot zover hebben we deze dingen als eenvoudig bijgeloof genomen.

Over prognoses van die soort zou niet licht gedacht of gesproken moeten worden --- speciaal in het geval van de Moeder --- in andere gevallen zouden zij, zelfs als er een mogelijkheid of waarschijnlijkheid is, vertrouwelijk gehouden moeten worden voor de aangedane persoon, tenzij het nodig is om te informeren. Dit is door het grote deel, dat gespeeld wordt door de toestand van bewustzijn en suggestie in ziekte.

Wat ptosis is? Ptosis betekent, het dalen van het bovenste ooglid door een tijdelijke verlamming of anderzijds.

Maar het verbaast, dat er niets van de soort is. Het neerdalen van het ooglid was heel vrijwillig.

2 Februari 1932

*

Wat kleine dokters ook gevonden hebben door ervaring, dat effectief is, zou je absoluut niet moeten toestaan. Zij raden bijvoorbeeld Kalomel aan bij diarree; u zegt, dat het niet gegeven moet worden . . .

Het heeft geen zin om deze zaken te bespreken --- de Moeder's inzichten zijn te ver verwijderd van de traditionele huismiddeltjes om begrepen te worden door een medisch denkvermogen, behalve diegenen, die uit de traditionele groef gegaan zijn of diegenen, die na een lange ervaring dingen gezien hebben en vernietigend eerlijk kunnen worden over de beperkingen van hun eigen "wetenschap".

Melk of Magnesium zijn gewoonlijk onschadelijk; maar het kan ook schadelijk zijn, zoals het in dit geval was.

Ideeën verschillen. Zowel de Moeder als X waren geschokt bij het idee, dat aan een kind van 4 maanden een purgeermiddel gegeven werd. De leidende kinderdokter in Frankrijk vertelde de Moeder, dat geen kind onder 12 een purgeermiddel gegeven zou moeten worden, omdat het waarschijnlijk een grote schade toe kan brengen en het gevaarlijk kan zijn. Maar we begrijpen, dat hier het de praktijk is om kinderen vrijelijk te doseren met purgeermiddelen bijna van de dag van de geboorte. Misschien is dat en overdosering van medicijnen een oorzaak van excessieve kindersterfte.

4 April 1937

*

De Moeder vroeg me eens om deze methode van diagnose te proberen: in plaats van de verscheidene mogelijkheden en waarschijnlijkheden te analyseren en dan de diagnose door eliminatie, gewoon stil blijven en er voor gaan. Dus ook in het geval van kiezen van medicijnen. Wacht gewoon op de ware intuïtie, totdat het komt.

Wel, dus zo worden Moeder's verklaringen begrepen! Een vrije toestemming voor wat dan ook en alles, dat zichzelf een intuïtie noemt, om te gaan crashen in het gebied van actie! Ga ervoor, inderdaad. Giet het!

Wat de Moeder in deze zaak zegt, is wat gezegd is tegen Dr. X met zijn volledige instemming. --- bijv. lezen van de symptomen door de dokters is gewoonlijk een hoofdzakelijke balanceren tussen mogelijkheden (natuurlijk behalve in heldere en eenvoudige gevallen) en de conclusie is een gissing. Het kan een juiste gissing zijn, en dan zal het oké zijn, of het kan een verkeerde gissing zijn en dan zal alles verkeerd zijn, tenzij de Natuur te sterk is voor de dokter en de gevolgen van zijn fout te boven komt --- of de behandeling zal tenminste ondoelmatig zijn. Wanneer men aan de andere kant de diagnostieke flair ontwikkelt, kan men direct zien, wat het werkelijke is onder de mogelijkheden en zien, wat gedaan moet worden. Dat hebben de meest succesvolle dokters, --- zij hebben dit flitslicht, die hen het ware punt laat zien. X was het er mee eens en zei, dat de oorzaak van raden was, dat er hele sets van symptomen waren, die bij iedere van verscheidene ziekten zouden kunnen behoren en beslissen een hoogst delicate en subtiele zaak is, geen hoeveelheid boekenkennis of redenering zal een juiste beslissing verzekeren. Er is een speciaal inzicht nodig, dat door de symptomen kijkt en niet hoofdzakelijk naar hen. Deze laatste zin is trouwens van mijzelf en niet X's. Over ontwikkeling van intuïtie naderhand --- geen tijd vanavond.

6 April 1937

*

Ik ben bang, dat X obstinate constipatie heeft. Behandeling? Wel, ik ben verdoemd, want behalve enema is wonderolie het medicijn voor kinderen in onze "wetenschap".

Alle "wetenschap" raadt geen wonderolie aan voor kinderen --- ik denk dat het een negentiende eeuwse gril is, die zichzelf geprolongeed heeft. De Moeder's "kinderdokter" vertelde haar, dat het niet gedaan zou moeten worden --- ook in haar geval, toen een kind de dokters dwingend stopte, omdat het de maag en de lever bedierf. Ik veronderstel, dat je wil zeggen, dat de dokters het er niet mee eens zijn? Dat doen zij! Toen Y's kind Madras bereikte, zei de eerste dokter "Stop met moedermelk gedurende drie dagen", de tweede zei "Moeder's melk moet onmiddellijk, onmiddellijk genomen worden!" Dus, meneer. Hoe dan ook stelt de Moeder eerst dieet voor voor X --- kleine bananen, die Z zal geven, erg goed voor constipatie --- papaja, wanneer beschikbaar in de tuin. Omdat hij puistig is, kokosnootwater op een lege maag. Naderhand kunnen we zien of medicijn noodzakelijk is. 9 April 1937

De Moeder en Oog Behandeling

Ik geloof, dat de Moeder een bril gebruikt om te lezen Zou ze mijn behandeling willen proberen [*palmen, enz.*]?

De Moeder heeft gezien, dat deze methoden volmaakt effectief zijn, maar zij kan geen behandeling volgen, omdat zij geen tijd heeft. Haar zicht is variabel: wanneer zij kan rusten en een beetje concentreren en doen, wat noodzakelijk is, kan zij lezen zonder bril. 8 Juli 1934

Geld geven aan de Moeder

Je zal hierbij een brief van de Moeder vinden, die je haar gezichtspunt geeft met betrekking tot je verzoek om een geschreven verklaring van haarzelf over mensen benaderen voor geld. Je moet X laten begrijpen, dat dit niet gedaan wordt en niet gedaan kan worden. Wanneer hij zich bewogen voelt om dit te doen als werk voor de Moeder, dan zou de kennis, die nodig is, voldoende moeten zijn. Het is geen kwestie van een publiek appèl voor fondsen, maar van vrienden en sympathisanten krijgen om te helpen. Je zal van de Moeder's brief de geest zien, waarin het gedaan moet worden. Circa 29 April 1938

*

De Moeder heeft er nooit bezwaar tegen gemaakt dat mensen die "niet kunnen betalen" zonder te betalen in de Ashram verblijven of bezoeken; ze verwacht alleen betaling van bezoekers die kunnen betalen. Ze maakte wel degelijk bezwaar tegen de actie van enkele rijke bezoekers (bij een gelegenheid) die hier kwamen, rijkelijk geld uitgaven aan aankopen enz. en gingen zonder iets aan de Ashram te geven of zelfs het kleinste offer aan de Moeder, dat is alles. 21 Oktober 1943

*

Mijn boek gaat in een tweede editie. De uitgever heeft beloofd om me te sturen, wat hij me schuldig is (om aangeboden te worden aan de Moeder, natuurlijk). Tot dusver heeft hij me geen pice (koperen munt) gestuurd. Ik vraag me af, hoeveel hij uiteindelijk zal sturen? Denkt u, dat ik te commercieel wordt?

Wanneer je geld geeft aan de Moeder, kan het niet commercieel zijn; commercie impliceert persoonlijk voordeel, en hier is je voordeel alleen spiritueel. 2 April 1944

De Moeders Rekeningen

X liet me vandaag het spel zien van getallen in zijn rekeningenboek. Het totaal was Rs. 7 As. 7 Ps. 7. Vandaag is ook de 7de dag van de 7de maand van het jaar en nadat ik besliste om u hierover te schrijven, zag ik, dat het nummer op de deur van de kamer van het huis, waar ik werkte, ook 7 was. Ergens anders komt men een dergelijk spel van getallen niet tegen. Ik denk, dat het hier gebeurt, omdat de getallen (misschien de occulte wezens van getallen) zich op hun gemak voelen in onze atmosfeer --- zoals spreeuwen doen in het hoofdgebouw! --- en zij spelen met getallen, wanneer men met hen speelt en van hen houdt. In regeringsgebouwen en andere plaatste voelen zij de atmosfeer mechanisch, zwaar en rigoureuus en vinden geen enkele vreugde in een dergelijk spel.

Ik veronderstel, dat je uitleg correct is --- tenminste vanuit het occulte gezichtspunt. De Moeder heeft altijd deze numerieke harmonieën in haar rekeningen. 7 Juli 1936

De Moeder's Kleding

Waarom draagt de Moeder rijke en mooie kleren?

Schoonheid is net zoveel een uitdrukking van het Goddelijke als Kennis, Vermogen en Ananda. Vraagt iemand, waarom de Moeder het goddelijke bewustzijn wil manifesteren door kennis of door vermogen en niet door onwetendheid en zwakheid?³⁰ Het zou geen absurdere en zinlozere vraag zijn dan deze, gemaakt door het vitale, tegen het dragen van artistieke en mooie kleding. 27 Februari 1933

*

Maakt het enig verschil voor het Moeder's bewustzijn, of zij de beste sari's aandoet, of de oude, of zij in een paleis leefde of in een bos? Wat voegen deze uiterlijke dingen toe aan de innerlijke werkelijkheid?

Uiterlijke dingen zijn de uitdrukking van iets in de innerlijke werkelijkheid. Een fijne sari of een paleis zijn uitdrukkingen van het principe van schoonheid in dingen en dat is hun hoofdwaarde. Het Goddelijke Bewustzijn is niet gebonden door deze dingen en heeft geen gehechtheid, maar het is ook niet gebonden om zich van hen te onthouden, wanneer schoonheid in dingen deel is van hun bedoelde actie. De Moeder droeg, toen de Ashram nog ongevormd was, verstelde katoenen sari's; toen zij het werk opnam, was het nodig om haar gewoonten te veranderen, dus deed zij het. 22 Oktober 1935

³⁰ De Moeder antwoordde ook op deze vraag. Zij schreef: "Is het jouw idee, dat het Goddelijke op aarde vertegenwoordigd door armoede en lelijkheid?" --- Ed.

De Moeder's Foto

Wanneer ik slaperig wordt gedurende meditatie, zit ik vaak in een stille geconcentreerde waakzaamheid en kijk ik naar de Moeder's foto of uw foto. Kan ik dezelfde hoeveelheid voordeel krijgen door eenvoudig te kijken naar Moeder's foto of de uwe met alle concentratie, die ik kan bevelen?

Ja, zeer velen doen het.

Soms bid ik in die toestand; soms is de binnenkant leeg --- helemaal geen gedachten of woorden, dus staar ik eenvoudig. Volg ik de juiste lijn?

Ja.

De Moeder's Naamgeving aan Katten

De Moeder geeft namen voor katten, omdat zij het begrijpen en antwoorden; ze heeft er nooit enige gegeven voor vogels en wenst het niet te doen. Nu geeft zij zelfs aan katten geen namen.

28 April 1932

Het Moeder's Symbool

Welke kleuren zijn in de chakra, die afgedrukt is in het boek *The Mother*, passend voor de centrale stip en voor de "vier vermogens"? Ik denk om een poeder ontwerp te maken met een kleine toevoeging aan de omtrek.

Het centrum en 4 vermogens wit. De 12 allemaal van verschillende kleuren, in drie groepen, (1) top groep rood, dat overgaat door oranje naar geel, (2) de volgende groep geel, dat overgaat door groen naar blauw, (3) blauw, dat overgaat door violet naar rood. Wanneer wit niet geschikt is, zou het centrum goud (poeder) kunnen zijn.

20 Maart 1934

*

In de chakra voor de centrale cirkel heeft u me gevraagd om ofwel wit of goud te gebruiken --- veronderstel, dat ik goud gebruik in het centrum, zou ik dan wit moeten gebruiken bij de lint eromheen? In dat geval zullen de linten rond de twee grotere cirkels goud hebben en alleen het centrale lint wit.

De centrale cirkel hoeft geen lint te hebben --- eenvoudig een gouden disc.

11 April 1934

*

Ik heb vaak gedacht over het Moeder's symbool (chakra) en zijn betekenis. Ik heb het als volgt begrepen:

Centrale cirkel --- Transcendentiaal vermogen.

Vier innerlijk bladen --- Vier vermogens, die werken van het Supramentale tot het Bovenmentale.

Twaalf uiterlijke bladen --- Verdeling van vier in twaalf vermogens van het Bovenmentale naar Intuïtie en denkvermogen.
Is mijn opvatting helemaal houdbaar?

In essentie (in algemeen principe) zijn de 12 vermogens de vibraties, die noodzakelijk zijn voor de volledige manifestatie. Deze zijn de 12 gezien van het begin van Moeder's hoofd. Dus zijn er werkelijk 12 stralen van de zon, geen 7, 12 planeten, enz.

Wat betreft de exacte interpretatie van het detail van de vermogens zie ik niets tegen de opstelling, die ik gemaakt heb. Het kan heel goed standhouden. 15 April 1934

De Moeder's Vlag

Over de blauwe vlag. Ik veronderstel, dat je de vlag bedoelt met de witte lotus. Wanneer het zo is, is het de Moeder's vlag, want de witte lotus is haar symbool, zoals de rode de mijne is. Het blauwe van de vlag is bedoeld als de kleur van Krishna en vertegenwoordigt zo het spirituele en Goddelijke Bewustzijn, wat haar werk is om het tot stand te brengen, zodat het zou kunnen heersen op aarde. Dat is de betekenis van de vlag, die gebruikt wordt als de Ashram vlag, dat het ons werk is om dit bewustzijn naar beneden te brengen en het de leider te maken van het wereld's leven.

14 Maart 1949

Sectie Vijf

Over Drie Werken van de Moeder

Over Prières et Méditations de la Mère

Algemene Commentaren op de Moeder's Prières³¹

Er zijn enige gebeden van de Moeder, die geschreven zijn, voordat zij hier kwam in 1914, waarin er ideeën zijn van transformatie en manifestatie. Had zij deze ideeën lang voordat zij hier kwam?

De Moeder was spiritueel bewust geweest vanaf haar jeugd, zelfs van haar kindertijd en zij had sadhana gedaan en deze kennis erg lang, voordat zij naar India kwam, ontwikkeld. 23 December 1933

*

In sommige van de Moeder's gebeden, die geadresseerd zijn aan "*divin Maître*" vind ik de woorden: "*avec notre divine Mère*". Hoe kunnen de Moeder en "*divin Maître*" een "*divine Mère*" hebben? Het is, alsof de Moeder de "*divin Mère*" niet was en er een andere Moeder was, en de "*divin Maître*" niet de Transcendente was en ook een "*divine Mère*" had! Of moet het allemaal geadresseerd worden aan iets onpersoonlijks.

De Gebeden zijn hoofdzakelijk geschreven in een identificatie met het aardebewustzijn. Het is de Moeder in de lagere Natuur, die de Moeder in de hogere natuur adresseert, de Moeder, die zelf de sadhana van het aardebewustzijn voortzet voor de transformatie en naar zichzelf boven bidt, van wie de krachten van de transformatie komen. Dit gaat door, totdat de identificatie van het aardebewustzijn het hogere bewustzijn tot stand gebracht is. Het wordt "*notre*" refereert algemeen, geloof ik, aan alle geboren in het aardebewustzijn --- het betekent niet "de Moeder van de '*Divin Maître*' en mijzelf". Het is de Goddelijke, waarnaar altijd gerefereerd wordt als *divin Maître en Seigneur*. Er is de Moeder, die met de sadhana doorgaat en de Goddelijke Moeder, die beiden een zijn, maar in verschillende houdingen en die zich beiden keren naar de *Seigneur* of Goddelijke Meester. Dit soort gebed van de Goddelijke naar de Goddelijke zal je ook vinden in de Ramayan en de Mahabharata.

21 Augustus 1936

*

Moeder, ik ben begonnen met uw gebeden in het Franse origineel te lezen met X. Zou ik een kopie voor mezelf kunnen krijgen?

³¹ Voor het eerst gepubliceerd als in 1932 as *Prières et Méditations de la Mère*, wordt dit boek nu gepubliceerd als *Prières et Méditations* (Pondicherry: Sri Aurobindo Ashram, 1990). De paginanummers gegeven na aangehaalde frasen van dit onderdeel, refereren aan de 1990 Editie. Vertalingen uit het Frans worden gegeven in de Notitie over de Teksten. — Ed

De regel is, dat de Moeder nooit een kopie geeft, tenzij zij een brief in het Frans krijgt, geschreven door de persoon, die er zonder hulp om vraagt. Hij moet genoeg Frans kennen om dat te doen. 14 September 1936

Commentaren op Specifieke Prières

In haar gebed van 17 Mei 1914 zegt de Moeder, " *Telles furent les deux phrases que j'écrivis hier par une sorte de nécessité absolue. La première, comme si la puissance de la prière ne serait complète que si elle était tracée sur le papier.*" [p. 158] (Dit waren de twee zinnen, die ik gisteren schreef door een absolute noodzaak. De eerste, alsof het vermogen van het gebed niet volledig zou zijn, tenzij het werd getraceerd op papier. De tweede, alsof de stabiliteit van de ervaring niet gehad zou kunnen worden, tenzij ik de last ervan wegnam door het te noteren in schrift.

Is het waar, dat een gebed minder krachtig is, wanneer het binnen zichzelf gehouden wordt en niet uitgedrukt in spraak of schrijven? Is de uitdrukking ervan noodzakelijk om het volledig krachtig te maken?

Het was niet bedoeld als een algemene regel --- het was alleen een noodzaak, die gevoeld werd met betrekking tot speciaal dat gebed en die ervaring. Het hangt allemaal van de persoon, de conditie, de behoefte van het moment of dat stadium of fase van het bewustzijn af. Deze dingen zijn in de spirituele ervaring altijd plastisch en variabel. In sommige condities of in een fase of op een moment kan expressie nodig zijn om de bewerkstellende kracht van het gebed naar buiten te brengen of de stabiliteit van de ervaring; in een andere conditie of fase of op een ander moment zou het het tegengestelde kunnen zijn, expressie zou de kracht eerder verstrooien of de stabiliteit verbreken. 21 Juni 1936

*

Niets lijkt meer belangrijk voor me dan dat " *Ta splendeur veut rayonner*" [p. 192], (Uw pracht wil stralen), zoals de Moeder zegt in haar gebed van 16 Juni 1914. Ideeën over sadhana of over bescherming voor zichzelf of een instrument zijn lijken plat en smakeloos. Het individu bestaat tenslotte niet werkelijk, wanneer beschouwd vanuit het standpunt van de uitgestrekte universele beweging van bewustzijn.

Het is correct. Perfectie voor zichzelf is niet het ware ideaal; sadhana en instrumentatie zijn alleen nuttig als een middel voor de " *rayonnement*" (straling). 22 April 1936

*

De passage in de *Prières*, die vanavond opkwam is deze: " *et le raisonnement est une faculté humaine, c'est- à-dire individuelle*" [p. 201] (maar de redenering is een menselijke faculteit, dat wil zeggen, het is individueel.) Ik ben niet in staat om te zien, waar het op wijst.

Wanneer het bewustzijn gesluierd is, moet men terugvallen op de rede, maar de menselijke rede is een individuele actie, die heel onbetrouwbaar is. Dat is de betekenis. 18 Juni 1932

*

De Moeder zegt in haar gebed van 31 Juli 1914, dat spirituele ervaring gewild is (*elle est consciente, voulue*) [p. 231] (het is bewust, gewild) door het Goddelijke. Moet ik veronderstellen, dat het gebrek of overvloed aan ervaringen in ieder geval gewild is door het Goddelijke?

Dat zo te zeggen, heeft geen waarde, tenzij je realiseert, dat alle dingen van het Goddelijke komen. Iemand, die gerealiseerd heeft, zoals de Moeder gerealiseerd heeft midden tussen verschrikkelijk lijden en moeilijkheden, dat zelfs deze van het Goddelijke kwamen en haar voorbereidden voor het werk, kunnen spiritueel gebruik maken van een dergelijke attitude. Voor anderen zou het tot verkeerde conclusies kunnen leiden.

10 Mei 1934

*

De Moeder zegt in haar gebed van 4 Augustus 1914: "*Les hommes, poussés par le conflit des forces, accomplissent un sublime sacrifice*" [p. 235]. (Mensen, die gedreven zijn door het conflict van krachten, verrichten een subliem offer) Klaarblijkelijk refereert zij aan de oorlog; maar heeft als een resultaat van die oorlog enig "*pure lumière*" (zuiver licht) de harten van mensen gevuld of de "*Force Divine*" uitgespreid op de aarde, zoals zij later in het gebed zegt; is er iets voordeligs uit die chaos gekomen? Omdat de naties zich nogmaals voorbereiden op oorlog en in een toestand van constant conflict zijn, lijkt er geen indicatie te zijn van enige verandering in de innerlijke conditie van mensen. Mensen willen oorlog. Zelfs mensen in een land als India lijken heimelijk een andere grote oorlog willen. Nauwelijks niemand lijkt Vrede, Licht of Liefde te willen.

Er is een verandering geweest ten kwade --- de neerdaling van de vitale wereld in de mens. Aan de andere kant is er, behalve in de "in bezit genomen" naties, een groter verlangen naar vrede en het gevoel, dat zulke dingen niet behoren te gebeuren. India kreeg geen werkelijke aanraking van de oorlog. De Moeder dacht echter aan een opening naar de spirituele waarheid. Dat heeft tenminste geprobeerd om te komen. Er is een wijdverspreide ontevredenheid met de oude materiele civilisatie, een zoeken naar een dieper licht en diepere waarheid --- er is helaas voordeel genomen door de oude religies en alleen een zeer kleine minderheid zoekt bewust naar het nieuwe Licht.

9 Juni 1936

*

U zegt, dat er na de grote oorlog "de neerdaling van de vitale wereld in de mens" was. Maar daalde de vitale wereld al niet neer op de aarde --- in de Materie --- zelfs voor de menselijke wezens kwamen? En waarom besliste het om juist nu naar beneden te komen --- om te voorkomen, dat het hogere Licht naar beneden komt of ruimte te vinden in de menselijke wereld?

Wanneer er een druk is op de vitale wereld als gevolg van de voorbereidende Neerdaling van boven, slaat die wereld gewoonlijk iets van zich neer in de mens. De vitale wereld is erg groot en gaat ver boven de mens in omvang. Maar gewoonlijk domineert het door invloed, niet door neerdaling. Natuurlijk is de inspanning van dit deel van de vitale wereld altijd om de mensheid onder haar invloed te houden en het hogere Licht te voorkomen.

9 Juni 1936

*

Wanneer er, zoals u zegt, een “verandering ten kwade” geweest is als gevolg van de vitale wereld, zou het dan niet de supramentale neerdaling in het aardebewustzijn onmogelijk maken of zijn komst uitstellen tot een of andere toekomst, in plaats van hier en nu? Bovendien zijn de “in bezit genomen” naties voorzien van al het mogelijke materiele vermogen, dat het voor enige beweging van vrede moeilijk maakt om succesvol te zijn. Behalve voor hun egoïstische plannen zal niets toegestaan worden om te slagen.

De vitale neerdaling kan de supramentale niet voorkomen --- nog minder kunnen de in bezit genomen naties het doen door hun materiele vermogen, omdat de supramentale neerdaling primair een spiritueel feit is, dat zijn noodzakelijke uitwendige consequenties zal dragen. Wat voorgaande vitale neerdalingen gedaan hebben, is het Licht vervalsen, dat neerkwam als in de geschiedenis van het Christendom, waar het bezit nam van de lering en het vervormde en het beroofde van enige wijdverspreide vervulling. Maar het supramentale is per definitie een Licht, dat niet vervormd kan worden, wanneer het handelt in zijn eigen recht en door zijn eigen aanwezigheid. Alleen, wanneer het zichzelf terughoudt, en toestaat, dat inferieure Vermogens van bewustzijn een verminderde en al vervormde Waarheid gebruikt, kan de kennis gegrepen worden door de vitale Krachten en gemaakt om hun eigen doeleinde te dienen.

12 Juni 1936

*

In haar gebed van 16 Augustus 1914 refereert de Moeder aan “*chacun des grands êtres Asouriques qui ont résolu d’être Tes serviteurs*” [p. 244]. (ieder van de grote Asurische wezens, die gestopt zijn om Uw dienaren te zijn). Hoe komt het, dat de Asura’s hebben bepaald om dienaren van het Goddelijke te zijn? Is het uitbuiting of een “*coup de diplomatie*”(opstand van de diplomatie)?

Het was in referentie tot de Asura’s, die geboorte hadden genomen in menselijke lichamen --- iets, dat zij gewoonlijk vermijden, wanneer zij kunnen, want zij prefereren om menselijke wezens te bezitten zonder geboorte te nemen --- met de claim, dat zij zichzelf wilden regenereren door het Goddelijke te dienen en zijn werk te doen. Het slaagde niet erg goed.

15 Juni 1936

*

Wie zijn de “*grands êtres Asouriques*” (de grote Asurische wezens), die genoemd wordt door de Moeder, die geboorte genomen hadden in menselijke lichamen en claimden het Goddelijke te dienen? Omdat zij “*grands*” zijn, moeten zij welbekende personen zijn. Ik kan er alleen een zien --- Raspoetin. Hitler, Stalin en Co. claimen niet, dat zij het Goddelijke dienen.

Moeder sprak niet over deze, maar over anderen, die zij zelf ontmoet had. Maar “*grands*” betekent hier niet groot in de wereldse betekenis, dat is incarneren in beroemde mensen, maar krachtig in de vitale wereld.

20 Juni 1936

*

In haar gebed van 8 Oktober 1914 zegt de Moeder: “*La joie contenue dans l’activité est compensée et équilibrée par la joie plus grande peut-être encore contenue dans le retrait de toute activité*” [p. 286] (De vreugde, die vervat is in activiteit, wordt

gecompenseerd en gebalanceerd door de misschien nog grotere vreugde, die vervat is in de terugtrekking uit alle activiteit.) Deze toestand van “grotere vreugde” (“*la joie plus grande*”), verklaart Moeder, is die van Sachchidananda. Suggereert dit niet, dat er een vreugde is in niet-activiteit, die die van activiteit opvolgt? Wanneer dat het geval is, zou men natuurlijk aspireren voor deze grotere vreugde, omdat een altijd grotere vreugde het doel van onze sadhana is. Is het niet zo?

Denk je, dat de Moeder een rigide denkvermogen heeft, zoals jullie mensen en een harde en snelle regel neerlegde voor alle tijd en alle mensen en alle condities? Het refereert aan een zeker stadium, wanneer het bewustzijn in actie is en wanneer het niet in actie is, teruggetrokken is in zichzelf. Naderhand komt er een stadium, wanneer de Sachchidananda conditie daar ook in het werk is. Er is nog een verder stadium, wanneer beiden als het ware een zijn, maar dat is de supramentale. De twee toestanden zijn het stille Brahman en het actieve Brahman en zij kunnen afwisselen (1ste stadium), co-existeren (2de stadium), fuseren (3de stadium). Zelfs, wanneer je het eerste stadium bereikt, kan je Moeder's uitspraak toepassen, maar waarom het nu verkeerd toepassen?

Mijn vraag is deze: kan deze toestand van grotere vreugde, Sachchidananda, gerealiseerd worden, terwijl men feitelijk werk doet.

Het is zeker realiseerbaar in werk. Grote God! Hoe zou de integrale Yoga kunnen bestaan, wanneer het niet zo was? 22 December 1934

*

In haar gebed van 3 November 1914 zegt de Moeder, dat “dans tous les coins du monde une de Tes divines pierres est posée par la puissance de la pensée consciente et formatrice” [p. 296] (in iedere hoek van de wereld wordt een van Uw goddelijke stenen gelegd door het vermogen van het bewuste en formatieve denken). Komt het niet overeen met toen Rama kwam, hij enige Deva's bij hem had en andere hogere wezens om hem te helpen bij zijn werk op aarde? Ik geloof, dat er nu verscheidene dergelijke “goddelijke stenen” (“divines pierres”) zijn in verscheidene landen, die geleidelijk geroepen zullen worden om te helpen in het werk van manifestatie. Misschien zijn ze net nu niet ontwaakt en geroepen.

Het is erg waarschijnlijk. Maar op het moment is alleen in Frankrijk iemand wakker, met enige beweging ernaar in Amerika. Mensen uit andere delen zijn soms gekomen en gegaan, maar zij waren evident geen gekozen stenen. 5 September 1936

*

Het Moeder's gebed van 12 December 1914 begint: “*Il faut à chaque instant savoir tout perdre pour tout gagner*” [p. 311] (We moeten op ieder moment weten, hoe we alles moeten verliezen, zodat we alles kunnen verkrijgen). De Isha Upanishad zegt: “*tena tyaktena bhun̄jithāḥ*”. Om alles te verwerven door alles te verliezen komt op hetzelfde neer als te genieten door te verzaken. Beide ideeën lijken de zelfde bron in de diepten te hebben.

Ja, zeker. Het is in essentie dezelfde waarheid op verschillende manieren neergezet. Het zou in een negatieve vorm neergezet kunnen worden --- “wanneer we vastklampen aan dingen, zoals zij zijn in hun imperfectie in de Onwetendheid, kunnen we ze niet

hebben in hun waarheid en perfectie in het Goddelijke Licht, de Goddelijke Harmonie en Ananda.”

16 Augustus 1935

*

[In haar gebed van 20 December 1916 schreef de Moeder een lange “communicatie” uit, die zij ontving in haar avondmeditatie van Çakya-Mouni (pp. 366-67). Een leerling vroeg, wie dit was.]

Çakya-Mouni is een naam van Boeddha --- “de heilige van Çakyas” --- de clan, waartoe Boeddha behoorde door geboorte en waarvan zijn vader de “koning” was.

*

Gisterenavond las ik het Moeder's gebed van 21 December 1916 en ik werd hierdoor getroffen: “*Il [mon être] sait que cet état d'amour actif doit être constant et impersonnel, c'est-à-dire tout à fait indépendant des circonstances et des personnes, puisqu'il ne peut et ne doit être concentré sur aucune en particulier*” [p. 369] (Het weet, dat deze actieve staat van liefde constant en onpersoonlijk zou moeten zijn, dat is, absoluut onafhankelijk van de omstandigheden en personen, omdat het niet kan en niet geconcentreerd moet zijn op welk ding dan ook in het bijzonder). Dit gaf me een soort sleutel voor de altijd stormachtige last in mijn eigen natuur. Ik verwacht altijd een of ander iets terug, wanneer ik iets voor iemand doe. Dat moet weggaan. Ik zou nooit een vastklampen moeten hebben voor dergelijke teruggaven, noch enige gehechtheid aan menselijke contacten, hoe verzachtend ook. Zonder een afwijzing van de menselijke manier van benadering kan ik nooit enige harmonie vanbinnen tot stand brengen, die “onafhankelijk is van omstandigheden of personen”. De moeilijkheid is natuurlijk, dat de Goddelijke Liefde voor me te onpersoonlijk en koud lijkt, dat wil zeggen, gebrek aan warmte, ofschoon geen koude harmonie. Maar misschien is Goddelijke Liefde niet zo.

Liefde kan niet koud zijn --- want er is niet zoiets als koude liefde, maar de liefde, waarover de Moeder spreekt in die passage is iets, dat erg zuiver, vast en constant is; het springt niet, zoals vuur en krimpt niet voor behoefte aan brandstof, maar is standvastig en alles omarmend als het licht van de zon. Er is ook een goddelijke liefde, die persoonlijk is, maar het is niet als de gewone persoonlijke menselijke liefde, die afhankelijk is van enige teruggave van de persoon --- het is persoonlijk, niet egoïstisch, --- het gaat van het werkelijke wezen in de ene naar het werkelijke wezen in de andere. Maar om dat te vinden, is bevrijding van de gewone menselijke manier van benadering noodzakelijk.

21 November 1936

*

X heeft me een boek gegeven, *Eveillez-vous*, waarin enige ideeën zijn die overeenkomstig zijn met de uwe. Er zijn, bijvoorbeeld, enige zinnen, over “iemand, die naar beneden komt”, neergezet op een Theosofische manier. En er is het idee, dat wanneer het Ontwaken komt, er een sterke weerstand zal zijn van diegenen, die tegen evolutie zijn; met andere woorden, er is het idee van vijandige wezens. Ook de zin, “*La Paix régnera sur terre*”--- heeft de schrijver deze woorden niet gekopieerd uit Moeder's gebeden?

Niet noodzakelijkerwijze, omdat de frase gemakkelijk kan komen naar iemand, die de Bijbel leest en de Engelsen zijn erg bijbels. Het idee van de vijandige wezens is ook

niet nieuw, het is in feite zou oud als de Veda. De verwachting van de Komst is ook aardig wijdverspreid, zoals volgens de oude profetieën het zijn moet, wanneer de Komst aanstaande is.

16 September 1935

De Moeder Haar *Prières* Horen Lezen

Vandaag, terwijl ik op de trap en de Moeder hoorde lezen uit de *Prières en Méditations*, voelde ik een trillende sensatie, alsof alle delen van mijn lichaam --- lichaam, mentaal, vitaal en psychisch --- aspireerden. Hoe kwam deze trillende gewaarwording?

Wanneer een intens Vermogen uitgebracht wordt, zal het natuurlijk een sensatie geven in diegenen, die het ontvangen.

De Moeder's *Prières* Lezen

Terwijl ik de Moeder's *Prières* lees, voel ik, alsof ik de woorden of gedachten niet lees, maar iets stils, plezierigs en vormloos achter hen aanraak.

Ja, zo is het. De woorden zijn alleen een vehikel. Wanneer het bewustzijn zich opent, voelt men alles, dat achter de woorden is.

11 Maart 1933

Over *Conversations with the Mother*

Commentaren op Specifieke *Conversations*³²

De Moeder Vraagt: “Waarvoor wil je de Yoga? Om vermogen te krijgen?” [p. 1] Betekent “vermogen” hier het vermogen om over zijn eigen ervaring te communiceren met anderen?

Vermogen is een algemene term --- het is niet beperkt tot een vermogen om te communiceren. De meest gebruikelijke vorm van vermogen is controle over dingen, personen, gebeurtenissen, krachten.

Wat nodig is, is concentratie --- concentratie op het Goddelijke met een zicht op een integrale en absolute consecratie aan zijn Wil en Doeleinde”[p. 1]. Is de Goddelijke's Wil verschillend van zijn Doeleinde?

De twee woorden hebben niet dezelfde betekenis. Doeleinde betekent de intentie, het object in zicht, waarnaar het Goddelijke werkt. Wil is een wijdere term dan dat.

“Concentreer in het hart [p. 1]. Wat is concentratie? Wat is meditatie?

Concentratie betekent hier verzameling van het bewustzijn in een centrum en het fixeren op een object. Meditatie is een algemene term, die veel soorten activiteiten kan omvatten.

1 Januari 1935.

*

In *Conversations* zegt de Moeder: “Er brandt daar een vuur, in de diepe stilte van het hart” [p. 1]. Is dit het psychische vuur of het psychische wezen?

Een vuur is geen wezen --- het is het psychische vuur, een intense conditie van aspiratie.

*

Er brandt daar een vuur. . . . Het is de goddelijkheid in je --- je ware wezen. Hoor zijn stem, volg zijn dictaten”[p. 1]. Ik heb dit vuur nooit in me gezien. Ik voel, ik hoor zijn stem en ik probeer zo goed mogelijk zijn dictaten te volgen. Zou ik aan mijn gevoel moeten twijfelen?

³² Deze conversaties van 1929 werden eerst gepubliceerd in 1931 als *Conversations with The Mother*. Zij vormen nu het eerste deel van *Questions and Answers 1929-1931 (Pondicherry: Sri Aurobindo Ashram, 2003)*, volume 3 van de *Collected Works of the Mother*. De pagina nummers, gegeven na de genoemde passages in dit onderdeel refereren naar de 2003 Editie. --- Ed.

Nee, wat je voelt is waarschijnlijk de nabijheid van het psychische wezen door het denkvermogen. Om direct bewust te zijn van het psychische vuur, moet men de subtiele visie en het subtiele besef actief hebben of anders de directe actie van de psyche, die handelt als een manifest vermogen in het bewustzijn.

“Wij hebben elkaar allemaal ontmoet in voorgaande levens”[p. 3] Wie zijn “we “precies? Herinneren jullie beiden me? Heb ik u vaak gediend voor dit werk in het verleden?

Het is een algemeen aangekondigd principe, dat iedereen dekt, die voor het werk geroepen wordt. In de tijd zag de Moeder het verleden (of een deel ervan) van diegenen, met wie zij sprak en daarom zei zij dit. Heden ten dage zijn we teveel bezig met het cruciale werk in het fysieke bewustzijn om in deze dingen te gaan. Bovendien vinden we, dat het een soort vitale romantiek aanmoedigde in de sadhaks, wat maakte, dat zij meer belang hechtten aan deze dingen, dan aan het harde werk van de sadhana, dus zijn we gestopt met spreken over voorbije levens en persoonlijkheden.

2 Januari 1937

*

In *Conversations* zegt de Moeder: “We hebben elkaar allemaal ontmoet in vorige levens. . . . We zijn een familie en hebben gewerkt door de eeuwen voor de victorie van het Goddelijke” [p. 3]. Is dit waar voor alle mensen, die hier komen en blijven? Maar er zijn er veel geweest die kwamen en weggingen.

Diegenen, die weggingen, waren ook van deze en zijn nog van die cirkel. Tijdelijke checks maken geen enkel verschil voor de essentiële waarheid van het ziel's zoeken.

Op welke manier hebben we “gewerkt door de eeuwen voor de victorie van het Goddelijke? Hoeveel is tot nu tot bereikt?

Met de victorie wordt de uiteindelijke verschijning bedoeld van het belichaamde bewustzijn op aarde uit de bindingen van de Onwetendheid. Dat moest voorbereid worden door de eeuwen door een spirituele evolutie. Natuurlijk is het werk tot nu toe een voorbereiding geweest, waarvan de lange spirituele inspanning en ervaring uit het verleden de uitkomst geweest is. Het heeft een punt bereikt, waarbij de beslissende inspanning mogelijk geworden is.

18 Juni 1933

*

“Er zijn twee paden van Yoga, een van *tapasyā* (discipline) en de andere van overgave” [p. 4]. Eens interpreteerde u een visioen, dat ik had, als Agni, het vuur van zuivering en tapasya, dat de Zon van de Waarheid produceert. Welk pad volg ik? Welke plaats heeft tapasya in het pad van overgave? Kan men absoluut zonder tapasya doen op het pad van overgave?

Er is een tapasya, die automatisch plaatsvindt als het resultaat van overgave en er een discipline is, die men uitvoert door zijn eigen inspanning zonder hulp --- het is de latere, die bedoeld wordt in de “twee paden van Yoga”. Maar Agni als het vuur van tapasya kan in beide gevallen branden.

4 Januari 1937

*

De Moeder zegt in haar *Conversations*, dat “het eerste effect van Yoga . . . is de mentale controle wegnemen” [p. 5], zodat de ideeën en verlangens, die zolang gecheckt werden, verrassend prominent worden en moeilijkheden creëren. Zou u deze krachten niet de consequenties noemen van de yogische druk?

Zij waren niet prominent, omdat zij enige bevrediging kregen of het er werd op de een of andere manier over het algemeen aan het vitale toegegeven. Wanneer niet langer aan hen toegegeven wordt, dan worden zij weerbarstig. Maar zij zijn geen nieuwe krachten, die door de Yoga gecreëerd worden --- zij waren er de hele tijd.

Wat bedoeld wordt met mentale controle, die verwijderd wordt, is, dat het mentale hen eenvoudig in check hield, maar hen niet kon verwijderen. Dus moet in Yoga het mentale vervangen worden door de psychische of spirituele zelfcontrole, die zou kunnen doen, wat het mentale niet kan. Alleen maken veel sadhaks deze uitwisseling niet in de tijd en trekken de mentale controle hoofdzakelijk terug.

12 Mei 1933

*

“De sterkte van dergelijke impulsen, zoals die van seks, ligt gewoonlijk in het feit, dat de mensen hen teveel aandacht geven” [p. 5]. Wat zijn de andere impulsen, waarnaar gerefereerd wordt?

Het refereert naar sterke vitale impulsen.

“De hele wereld is vol gif. Je haalt het naar binnen met iedere adem. Wanneer je enkele woorden uitwisselt met een onwenselijke man of zelfs, wanneer een man je hoofdzakelijk passeert, zou je de besmetting van hem kunnen opvangen” [p. 6]. Hoe lang is de sadhak onderhavig aan deze angst om besmetting te ontvangen? Ik voel, dat ik een dergelijke besmetting niet zal ontvangen. Is mijn gevoel te vertrouwen?

Ik weet niet, of het dat is. Men moet ver op het pad gaan, voordat men zo zeker is als dat.

4 Januari 1937

*

In *Conversations* zegt de Moeder, dat wanneer het centrale wezen zich overgegeven heeft, dan is de hoofdmogelijkheid weg [p. 7]. Wat is dit centrale wezen? Is het de psyche?

Het centrale wezen is de Purusha. Wanneer het overgeven is, dan kunnen alle wezens geofferd worden aan het Goddelijke en het psychische wezen naar voren gebracht.

18 April 1933

*

In *Conversations* zegt de Moeder: “Iemand, die danst en springt en schreeuwt, heeft het gevoel, dat hij op de een of andere manier erg ongebruikelijk is in zijn opwindung; en zijn vitale natuur heeft daar groot plezier in” [p. 11]. Bedoelt ze, dat men als gewoon moet zijn in plaats van ongewoon in zijn opwindung gedurende de spirituele ervaring?

De Moeder bedoelde helemaal niet, dat men gewoon moet zijn in zijn opwinding --- zij bedoelde, dat de mens niet alleen opgewonden is, maar ook ongebruikelijk (buitengewoon) wil zijn in zijn opwinding. De opwinding op zichzelf is slecht en het verlangen om buitengewoon te zijn, is slechter. 7 Juni 1933

*

“Maar tegen diegenen, die de noodzakelijke basis en fundatie bezitten, zeggen we, aan de andere kant, ‘Aspireer en betrek’” [p. 11]. Toont deze capaciteit om te aspireren en te betrekken een grote vooruitgang aan, die al gemaakt is naar perfectie?

Nee. Het is een vergelijkenderwijze elementair stadium. 5 Januari 1937

*

In het hoofdstuk over de droom in de *Conversations* kwam ik de volgende passage tegen: “In de slaap viel je in de greep van deze onderbewuste³³ regionen en zij openden en verzwoegen alles, dat je moeizaam opgebouwd had in je bewuste uren”[p. 15]. Wanneer deze regionen alles verzwelgen, dat men gedurende de dag verworven heeft, is het dan niet noodzakelijk om zowel bewust te zijn in de nacht als in de dag?

s’ Nachts, wanneer men in het onderbewuste zinkt na in een goede toestand van bewustzijn geweest te zijn, vinden we, dat die toestand weg is, en we moeten werken om het weer terug te krijgen. Wanneer, aan de andere kant, de slaap van een betere soort is, zou men kunnen ontwaken in een goede conditie. Natuurlijk is het beter om in een goede conditie te zijn, wanneer men kan. 25 Juni 1933

*

“Spirituele ervaring betekent het contact met het Goddelijke in zichzelf (of vanbuiten, wat op hetzelfde neerkomt in dat domein)” [p. 17]. Wat wordt bedoeld met het Goddelijke “vanbuiten”? Betekent het het kosmische Goddelijke of het transcendent Goddelijke of beiden?

Het betekent het Goddelijke, dat buiten gezien wordt in dingen, wezens, gebeurtenissen, enz., enz.

Was Jeanne d’Arc’s natuur zelfs een beetje getransformeerd door haar relatie met de twee aartsengelen, de twee wezens van het Bovenmentale? [pp. 17-18].

Ik zie niet, hoe de kwestie van transformatie binnenkomt. Jeanne d’Arc beoefende geen Yoga en zocht geen transformatie. 5 Januari 1937

*

“Je hebt niet langer iets, dat je van jezelf kan noemen; je voelt alles als komen van het Goddelijke, en je moet het terug offeren aan zijn bron. Wanneer je dat kan realiseren, dan houdt zelfs het kleinste ding, waar je gewoonlijk niet veel attentie of zorg besteedt, op om triviaal of onbetekenend te zijn; het wordt vol betekenis en het opent een

³³ In de tekst van de *Conversations*, wordt het woord “onbewust” gebruikt, niet “onderbewust”. --- Ed.

uitgestrekte horizon verderop" [p. 23]. Is dit een net zo elementair stadium als het stadium van "aspireer en betrek"?³⁴

Net zo elementair.

"Maar als we willen, dat het Goddelijk hier regeert, moeten we alles, dat we hebben en zijn en doen hier aan het Goddelijke geven"[p. 25]. Wanneer men dit volledig doet, moet hij dan nog iets meer doen?

Nee. Maar het is niet gemakkelijk om het volledig te doen.

Hoe kunnen we iemand herkennen, die alles, wat hij heeft en is en doet, aan het Goddelijke geeft?

Dat kan je niet, tenzij je de innerlijke visie hebt.

14 Januari 1937

*

Wat bedoelt de Moeder met deze zin in *Conversations*: "Wanneer je eet, moet je voelen, dat het de Goddelijke is, die eet door je" [p. 23].

Het betekent een offeren van het voedsel, niet aan het ego of verlangen, maar aan de Goddelijke, die achter alle actie is.

11 Januari 1935

*

In Hoofdstuk 7 van de *Conversation* is er een paragraaf, die ik beneden aanhaal: "De conditie, waarop gericht moet worden, de werkelijke prestatie van Yoga, de uiteindelijke perfectie en verwerving, waarvoor al het andere alleen een voorbereiding is, is een bewustzijn, waarin het onmogelijk is om iets te doen zonder het Goddelijke; want als je dan zonder het Goddelijke bent, verdwijnt juist de bron van je actie; kennis, vermogen, alles is weg. Maar zolang als je voelt, dat de vermogens, die je gebruikt, van jezelf zijn, zal je de Goddelijke ondersteuning niet missen" [p. 26]. Ik ben niet in staat om de laatste lijn te volgen. Zal mijn heer het uitleggen?

Het betekent, dat in het volle spirituele bewustzijn het besef van afgescheidenheid en mij en mijn verdwijnen. Alles hangt af van het Goddelijke en bestaat alleen door het Goddelijke. Het gewone bewustzijn voelt deze Goddelijke ondersteuning niet of mist het niet, omdat het als zijn eigen kennis en vermogen neemt, wat het gegeven wordt; het is daar heel tevreden mee en is niet gewaar van het Goddelijke Bestaan erachter, of de Goddelijke Kracht en Kennis.

19 April 1937

*

"Want er is niets in de wereld, dat niet zijn ultieme waarheid en ondersteuning in het Goddelijke heeft" [p. 27]. Dit volmaakt te kennen door ervaring is een zeer grote verwerving te hebben, misschien de uiteindelijke verwerving, denk ik. Heb ik gelijk?

Ja.

³⁴ Zie de brief van 5 Januari 1937 op pagina 614. --- Ed.

“Klaarblijkelijk moest, wat gebeurde, gebeuren; het zou het niet zijn, wanneer het niet bedoeld was” [p. 28]. Wat is dan de plaats van berouw in mensen’s leven? Heeft het enige plaats in het leven van de Sadhak?

De plaats van berouw is in zijn effect voor de toekomst --- wanneer het de natuur opwekt van de toestand van dingen af te keren, die de gebeurtenis voortbracht. Voor de sadhak is het echter geen berouw, maar erkenning van de verkeerde beweging en de noodzaak, dat het niet terugkeert.

“ . . . je bent gebonden aan de ketting van Karma, en daar, in die ketting, is wat er ook gebeurt, rigoures de consequentie van wat er eerder gedaan is” [p. 30]. Betekent “eerder” alle voorbije levens, beginnend van de eerste tot deze?

Dat is dingen in massa nemen. In metafysisch besef is, wat er ook er ook gebeurt, de consequentie van alles, dat er eerder gegaan is tot het moment van actie. Praktisch hebben bijzondere consequenties bijzondere antecedenten in het verleden en er wordt gezegd, dat deze het bepalen.

Vanwaar komen deze citaten? In de exacte intentie van een zin hangt soms veel af van de context. 19 januari 1937

*

“Het intellect, dat teveel gelooft in zijn eigen belangrijkheid, en bevrediging wil ter wille van zichzelf, is een obstakel voor de hogere realisatie.

Maar dit is niet alleen waar in enige speciale zin of voor het intellect, maar in het algemeen en ook voor andere faculteiten. Mensen beschouwen bijvoorbeeld een allesomvattende bevrediging van de vitale verlangens of de dierlijke lusten niet als een deugd; het morele besef wordt geaccepteerd als een mentor om iemand de grenzen te vertellen, waar men niet overheen mag gaan. Alleen in zijn intellectuele activiteiten denkt de mens, dat hij het zonder enige dergelijke mentor of censor kan doen!” [p. 33]

Het onderwerp is te groot voor enige speciale voorbeelden om nuttig gegeven te worden, omdat een voorbeeld alleen een kant of gebied van een erg gevarieerde actie kan illustreren. Het punt is, dat mensen geen moeite doen om te zien of hun intellect hen de juiste gedachten, de juiste conclusies, het juiste inzicht geeft over dingen en personen, juiste indicaties over hun gedrag of koers van actie. Zij hebben hun idee en accepteren het als waarheid of volgen het eenvoudig, omdat het *hun* idee is. Zelfs, wanneer zij erkennen, dat zij fouten gemaakt hebben van het denkvermogen, beschouwen zij het niet van enige belang, noch proberen zij om mentaal zorgvuldiger te zijn dan eerder. In het vitale gebied weten mensen, dat zij hun verlangens of impulsen niet moeten volgen zonder check of controle, zij weten, dat zij een bewustzijn zouden moeten hebben of een moreel besef, dat onderscheidt, wat zij kunnen of zouden moeten doen en wat zij niet kunnen doen of niet zouden moeten doen; in het gebied van het intellect wordt een dergelijke zorg niet genomen. Mensen worden verondersteld om hun intellect te volgen, hun eigen ideeën te hebben en te doen gelden, goed of verkeerd, zonder enige controle; het intellect, wordt gezegd, is mensen’s hoogste instrument en hij moet denken en handelen volgens zijn ideeën. Maar het is niet waar; het intellect heeft een innerlijk licht nodig om het net zoveel te begeleiden, checken en controleren als het vitale. Er is iets boven het intellect, dat men moet ontdekken en het intellect zou alleen een intermediair moeten zijn voor de actie van die bron van ware Kennis. 23 Maart 1937

*

“Veel mensen zouden je prachtige verhalen vertellen over hoe de wereld gebouwd was en hoe het voort zal gaan in de toekomst, hoe en waar je geboren was in het verleden en wat je hierna zal zijn, de levens, die je geleefd hebt en de levens, die je nog zal leven. Dit alles heeft niets te maken met spiritueel leven” [p. 40]. Is wat dergelijke personen vertellen volledige humbug? Is er een ander proces dan het spirituele, waardoor men al deze dingen kan kennen?

Het is het vaak, maar zelfs als het correct is, heeft het niets spiritueels in zich. Veel mediums, helderzienden of mensen met een speciale faculteit, vertellen je deze dingen. Die faculteit is niet spiritueler dan de capaciteit om een of een leuke schotel te koken of een mathematisch probleem op te lossen. Er zijn intellectuele capaciteiten, er zijn occulte capaciteiten, --- dat is alles. 20 Januari 1937

*

“Zij [*menselijke wezens, die als vampiers zijn*] zijn niet menselijk; er is alleen een menselijke vorm of verschijning. . . . Hun methode is om eerst te proberen om hun invloed te werpen op een mens; dan gaan zij langzaam binnen in zijn atmosfeer en aan het einde volledig bezit over hem te krijgen en de werkelijke menselijke ziel en persoonlijkheid uit te drijven” [p.42]. Mijn jongere broer is met een meisje getrouwd, die, zoals de Moeder gezegd heeft, in zekere mate vampierachtig is. Staat hij onder al deze gevaren? Welke voorzorgen zou hij moeten nemen? Zal ik hem waarschuwen?

Er wordt ten eerste niet bedoeld, dat de vampier of het vitale wezen zelfs in bezit van een menselijk lichaam probeert om nog een ander menselijk wezen in bezit te nemen. Dat alles is de beschrijving van hoe een (vampier) vitaal wezen zonder lichaam bezit neemt van een menselijk lichaam zonder erin geboren te zijn op de gewone manier -- - want dat is hun verlangen, een menselijk lichaam te bezitten, maar niet op de manier van geboorte. Eenmaal zo vermenselijkt is het gevaar, dat zij voor anderen zijn, dat zij zich voeden op de vitaliteit van diegenen, die in contact met hen zijn --- dat is alles.

Ten tweede zei Moeder in dit geval alleen vampierachtig tot op zekere hoogte. Dat betekent niet, dat zij een van deze wezens is, maar tot op zekere hoogte de gewoonte heeft om zich te voeden met de vitaliteit van anderen. Er is geen behoefte om iets tegen je broer te zeggen --- het zou hem alleen verstoren en niet in het minst helpen.

27 Januari 1937

*

In *Conversations* spreekt de Moeder over het vermogen van denken: “Laten we zeggen, dat je bijvoorbeeld een scherp verlangen hebt, dat een zekere persoon komt en dat samen met deze impuls van verlangen, een sterke voorstelling de mentale vorm begeleidt, die je gemaakt hebt. . . . En wanneer er voldoende vermogen van wil is in je gedachtevorm, wanneer het een goedgebouwde formatie is, zal het aankomen bij zijn eigen realisatie” [pp 50-51]. Veronderstel, dat men in het gegeven voorbeeld geen sterk verlangen heeft, dat een persoon zou komen, maar gedachten of voorstellingen zich losjes vormen in het denkvermogen. Zou die losse formatie gaan en die persoon bewegen om te komen?

Het zou kunnen; speciaal wanneer die persoon zelf verlangt om te komen, het zou de beslissende duw kunnen geven. Maar in de meeste gevallen zou verlangen of wil achter de gedachtekracht noodzakelijk zijn. 26 Augustus 1936

*

In *Conversations* zegt de Moeder over de vijandige krachten: "Wanneer je zelfs in je eigen wezen een enkel detail over het hoofd gezien hebt, zullen zij komen en hun aanraking plaatsen op die verwaarloosde plek en het zo pijnlijk evident maken, dat je gedwongen wordt om te veranderen" [p. 66]. Wanneer sadhaks zelfs een enkel detail over het hoofd zien op het pad van transformatie, is het dan niet mogelijk, dat het Goddelijke hen er eerder bewust van zal maken dan bewust te worden door een pijnlijke verwonding door de vijandige krachten?

Wanneer zij voldoende open zijn voor het Goddelijke kan het gedaan worden --- maar de meest sadhaks hebben teveel egoïsme en gebrek aan vertrouwen en obscuriteit en zelf-wil en vitale verlangens --- dat sluit hen af voor de Moeder en de actie van de vijandige krachten binnenroept.

Diegenen, die hun lagere natuur niet volledig kunnen weigeren, worden tot lijden gebracht in de handen van de vijandige krachten en worden door hen verwondt. Wat is het beste middel om verder te gaan?

Vertrouwen in de Moeder en volledige overgave.

"Deze illusie van actie is een van de grootste illusies van de menselijke natuur. Het brengt schade toe aan de vooruitgang, omdat het je de noodzaak brengt om je altijd te haasten in een of andere opgewonden beweging" [p.67]. Wat wordt bedoeld met "illusie van actie"?

Illusie betekent, dat zij denken, dat hun actie heel belangrijk is en de egoïstische objecten ervan de waarheid zijn, die gevolgd moeten worden. 17 Juni 1933

*

In *Conversations* zegt de Moeder over het zenuwomhulsel: "Depressie en ontmoediging hebben een tegengesteld effect; zij snijden er, als het ware, gaten in, in juist de substantie ervan, maken het zwak en zonder weerstand en open voor vijandige aanvallen een gemakkelijk doorgang" [p.89]. In een betekenis betekent dit, dat een mens met goede wil niemand zou moeten ontmoedigen met zijn verkeerde ideeën, impulsen of bewegingen. Er is ook de weg van stil blijven, wanneer men omgaat met een dergelijke persoon --- maar zelfs dat schaadt hem meer dan een regelrechte ontmoediging.

De kennis over het slechte effect van depressie is bedoeld voor de sadhak om te leren om deze dingen te voorkomen. Hij kan niet verwachten, dat mensen zijn mislukkingen of fouten flatteren of zijn zwakheden hoofdzakelijk toegeven, omdat hij de dwaze gewoonte heeft om toe te geven aan depressie en zijn zenuwomhulsel te beschadigen, wanneer dat gedaan is. Zichzelf vrij te houden depressie is zijn zaak, niet die van anderen. Sommige mensen hebben bijvoorbeeld de gewoonte om in depressie te gaan, wanneer de Moeder niet toegeeft aan hun verlangens --- er volgt niet uit, dat de Moeder moet toegeven aan hun verlangens om hen vrolijk te houden --- zij moeten

leren om van deze gewoonte van het denkvermogen af te komen. Zo doen zij met mensen's wens voor aanmoediging of lof voor allen. Men kan stil zijn of niet tussenbeide komen, maar wanneer zelfs dat hen deprimeert, is het hun eigen fout en niemand anders'

Zouden de slechte effecten van depressie en ontmoediging, die aangetoond worden door de Moeder, ook in het gewone leven gebeuren?

Natuurlijk, het is hetzelfde in het gewone leven --- depressie is altijd schadelijk. Maar in de sadhana is het serieuzer, omdat het een sterk obstakel wordt voor een gladdere en snelle vooruitgang naar het doel. 18 Juli 1936

*

In *Conversations* schrijft de Moeder: "Overgave zal niet verminderen, maar toenemen; het zal je persoonlijkheid niet laten afnemen of verzwakken of vernietigen, het zal het versterken en vergroten" [p. 114]. Wordt dit bedoeld in de uiterlijke zin of alleen in de innerlijke zin?

Het wordt alleen in de innerlijke zin bedoeld --- er wordt geen uiterlijke grootheid bedoeld. Alle onderwerping wordt door het ego beschouwd als verlaging en vermindering van zichzelf, maar de onderwerping aan het Goddelijke laat het wezen toenemen en vergroten, dat wordt werkelijk bedoeld. 25 Augustus 1937

*

Het lijkt moeilijk om te begrijpen, wanneer de Moeder zegt, dat spiritueel offer vreugdevol is [p. 114].

Zij sprak over het ware spirituele offer van zelfgave, niet het brengen van een onwillig hart naar het altaar. 17 Oktober 1935

Een Vertaling van *Conversations*

Over de Gurajati vertaling van de *Conversations* heeft de Moeder je verteld, dat zij het niet gepubliceerd wilde hebben of naar buiten gestuurd. In het origineel of in vertaling is het boek niet bedoeld om aan iedereen gegeven of getoond te worden. Wanneer X kopieën voor zichzelf en Y wil maken, kan hij dat doen; maar, omdat het van de Ashram komt, zou het genomen kunnen worden als een gezaghebbende vertaling uit de Ashram. Het moet begrepen worden, dat het *jouw* vertaling is, alleen voor persoonlijk gebruik; we hebben het niet gezien en kunnen daarom de correctheid niet garanderen. 29 Maart 1932

De Moeder's *Conversations* and *Prières* Lezen

Ik heb een vriend in Dacca, aan wie ik de Moeder's *Conversations* en *Prières* wil sturen. Deze dame kent Frans, ofschoon zij niets over Yoga weet of over u. Wanneer u denkt, dat ik de boeken zou kunnen sturen --- nadat u haar foto gezien hebt --- zal ik ze sturen.

De *Gebeden* zouden niet aan iemand gegeven behoren te worden, die geen Yoga praktiseert. De "*Conversations*" zijn voor diegenen, die geïnteresseerd zijn in Yoga.

8 December 1933

*

Wanneer ik de Moeder's *Conversations* of haar *Prières* lees, voel ik vaak, alsof ik in contact kom met haar bewustzijn. Wanneer men deze boeken constant leest, en alleen aan hen dacht, zou men zijn bewustzijn niet steeds intenser kunnen maken, totdat het als de Moeder's wordt? Natuurlijk zou het alleen het mentale kunnen zijn, dat geïntensifieerd wordt en verheven, maar misschien zouden door die intensiteit het vitale en andere delen van het wezen voorbij hun gebruikelijke conditie kunnen gaan.

Het is mogelijk om zichzelf intens te identificeren met het Moeder's bewustzijn door wat je leest --- in dat geval zou het resultaat, waarover je spreekt, kunnen komen. Het zou ook een effect kunnen hebben op het vitale tot een zeker punt. 21 Augustus 1935

Over *Entretiens avec la Mère*

Commentaren op Specifieke *Entretiens*³⁵

In *Entretiens* zegt de Moeder: *Même ceux qui ont la volonté de s'enfuir [du monde], quand ils arrivent de l'autre côté, peuvent trouver que la fuite ne sert pas à grand-chose après tout* [p. 28] (Zelfs degenen die bereid zijn weg te rennen [van de wereld] zullen, wanneer ze aan de andere kant komen, ontdekken dat het uiteindelijk niet veel zin heeft om weg te rennen). Wat betekent "*arrivent de l'autre côté*"? Betekent het "wanneer zij in deze wereld komen" of "wanneer zij in een wereld van stilte gaan, die zij realiseerden"?

Nee --- "*arrivent de l'autre côté*" betekent eenvoudig "wanneer zij sterven". Wat Moeder bedoelde, was, dat wanneer zij uiteindelijk bij hun Nirvana aankomen, zij vinden, dat het niet de ultieme oplossing is of de grootste realisatie van de Allerhoogste en zij moeten uiteindelijk terugkomen en hun deel hebben van de wereldactie om die grootste realisatie te bereiken. 2 Mei 1935

*

De Moeder zegt in *Entretiens*: "En fait, la mort a été attachée à toute vie sur terre" [p. 41]. (In feite is de dood verbonden met al het leven op aarde) De woorden "*En fait*" en "*attachée*" neigen de indruk te geven, dat ten slotte de dood onvermijdelijk is. Maar de voorafgaande zin ("*Si cette croyance pouvait être rejetée, d'abord de la mentalité consciente, . . . la mort ne serait plus inévitable*") (Als dit geloof verworpen zou kunnen worden, eerst vanuit de bewuste mentaliteit, . . . dan zou de dood niet langer onvermijdelijk zijn) brengt een ambiguïteit binnen, omdat het de dood niet zo onvermijdelijk maakt; maar de categorisering van de zin met "*En fait*" vermindert iemand's verwachting eerder van een materiele onsterfelijkheid. Bovendien is de "if" in de andere zin te formidabel om tevreden gesteld te worden.

Er is geen ambiguïteit, die ik kan zien. "*En fait*" en "*attachée*" brengen geen enkel besef van onvermijdelijkheid over. "*En fait*" betekent eenvoudig, dat zoals dingen in feite werkelijk heden ten dage in het leven zijn (op aarde), dood eraan bevestigd hebben als hun einde; maar het brengt niet in het minst het idee over, dat het nooit anders kan zijn of dat het de onveranderlijke wet is van al het bestaan. Het is heden ten dage een feit om zekere redenen, die vermeld zijn, --- als gevolg van zekere mentale en fysieke

³⁵ *Entretiens avec la Mère is de Moeder's vertaling van haar conversaties van 1929, die in het Engels gesproken werden. Deze vertaling is nu gepubliceerd als het eerste deel van Entretiens 1929-1931 (Pondicherry: Sri Aurobindo Ashram, 1994). De paginanummers, die gegeven worden na de aangehaalde passages in dit onderdeel refereren aan de 1994 editie. --- Ed.*

omstandigheden --- dat wanneer deze veranderd zijn, de dood niet langer onvermijdelijk is. Klaarblijkelijk kan de verandering alleen komen, "if" (wanneer) zekere condities bevredigd zijn --- alle vooruitgang en verandering door evolutie hangt af een "if" (wanneer), dat bevredigd wordt. Wanneer het dierlijke denkvermogen niet gedreven was om spraak en rede te ontwikkelen, dan zou de mentale mens nooit tot bestaan gekomen zijn, --- maar het "if" (wanneer), een enorme en formidabele, werd bevredigd. Zo ook met de if's (wanneren), die een verdere vooruitgang conditioneren.

31 Juli 1936

*

Er zijn enige zinnen in *Entretiens*, die ik niet vind in de Engelse *Conversations*. In de conversatie over vijandige krachten, bijvoorbeeld, spreekt de Moeder over enige " *êtres pervers et hostiles de plus grande envergure et d'une plus haute origine que tous ceux dont j'ai parlé jusqu'à présent*" [p. 69]. (slechte en vijandige wezens van grotere status en hogere afkomst dan ik tot nu toe heb besproken). Deze nieuwe vijandigen zijn niet van het lagere kosmische vlak. Wanneer zij van een " *plus haute origine*" zijn, moeten zij tot hogere werelden behoren. Betekent dit, dat vijandigen bestaan in hogere werelden tot in het Supramentale?

Ik geloof, dat de Moeder refereerde aan de mentale Asura's als tegengesteld aan de vitale vijandigen. Er zijn geen vijandigen boven het denkvermogen en kunnen er niet zijn, want met het denkvermogen begint de oppositie.

Toen de *Conversations* vertaald werden, maakte de Moeder zekere correcties om zo de gedachte beter uit te drukken dan in het oorspronkelijke rapport.

19 Oktober 1935

*

In *Entretiens* spreekt de Moeder over " *la marche interne de l'univers*" [p. 100]. (de innerlijke werking van het universum). Is er werkelijk een interne vooruitgang in het universum? Behalve in enkele individuen is er bijna geen verandering of vooruitgang in landen. Het lijkt me, dat het universum intern en extern in een cirkel beweegt en altijd dezelfde punten op de cirkel oversteekt, maar in essentie de kwaliteit van de punten hetzelfde blijft.

"Univers" betekent in het Frans gewoonlijk niet het hele universum, maar de "wereld"-- de aarde. Er moet een vooruitgang zijn in het aardebewustzijn, anders zou er geen evolutie geweest kunnen zijn. De evolutie van de mensheid zou door cirkels en spiralen kunnen gaan, maar er is hoe dan ook een opening van vollediger mogelijkheden, totdat de mogelijkheid van de evolutie van een hoger ras geldig wordt.

1 September 1936

Deel Drie

Vertalingen van

Gebeden van de Moeder

Gebeden en Meditaties

There is a Power that no ruler can command; there is a Happiness that no earthly success can bring; there is a Light that no wisdom can possess; there is a Knowledge that no philosophy and no science can master; there is a Bliss of which no satisfaction of desire can give the enjoyment; there is a thirst for Love that no human relation can appease; there is a Peace that one finds nowhere here, not even in death.

It is the Power, the Happiness, the Light, the Knowledge, the Bliss, the Love, the Peace that flow from the Divine Grace.

Sri Aurobindo's vertaling
Van de Moeder's gebed van 28 December, 1928

Gebeden en Meditaties³⁶

November 28, 1913³⁷

O Goddelijke Moeder, geef, dat vandaag ons een vollediger consecratie aan Uw Wil brengt, een meer integrale gift van onszelf aan Uw werk, een vollediger vergeetachtigheid van onszelf, een grotere verlichting, een zuiverdere liefde. Geef, dat in een vereniging, die altijd dieper wordt, constanter en vollediger, we altijd steeds dichter verenigd zouden kunnen worden met U en Uw dienaren zouden kunnen worden, die U waardig zijn. Verwijder van ons alle egoïsme, ontwortel alle kleingeestige verwaandheid, hebzucht en duisternis. Mogen wij allen branden van Uw goddelijke Liefde; maak ons Uw toortsen in de wereld.

Februari 15, 1914

O GIJ, enige Werkelijkheid, Licht van ons licht en Leven van ons leven, allerhoogste Liefde, Redder van de wereld, geef, dat ik steeds volmaakter ontwaakt mag zijn in het besef van Uw voortdurende aanwezigheid. Laat al mijn handelingen conformeren aan Uw wet; laat er geen verschil zijn tussen mijn wil en de Uwe. Maak mij vrij van het illusoire bewustzijn van mijn denkvermogen, van zijn wereld van fantasieën; laat me mijn bewustzijn identificeren met het Absolute Bewustzijn, want dat zijt Gij.

Geef me bestendigheid in de wil om het einde te bereiken, geef me standvastigheid en energie en de moed, die alle traagheid en loomheid afschudt.

Geef me de vrede van volmaakte gelijkmoedigheid, de vrede die maakt, dat Uw aanwezigheid gevoeld wordt en Uw tussenkomst effectief, de vrede, die altijd zegeviert over alle slechte wil en iedere duisternis.

Geef, ik smeeek U, dat mijn hele wezen met U geïdentificeerd zal zijn. Mag ik niets anders meer zijn dan een vlam van liefde, die volkomen ontwaakt is tot een allerhoogste realisatie van U.

Augustus 27, 2014

DE goddelijke liefde, krachtige, oneindige, onpeilbare liefde te zijn, in iedere activiteit, in alle werelden van bestaan --- hiervoor roep ik tot U, O Heer. Laat me geconsumeerd worden door deze goddelijke liefde, krachtige, oneindige, onpeilbare liefde, in iedere activiteit, in alle werelden van het wezen! Verander me in een brandend vuur, zodat de hele atmosfeer van de aarde gezuiverd zou kunnen worden door haar vlam.

Oh, Uw oneindige Liefde te zijn. . . .

³⁶ Van de meer dan driehonderd gebeden in *Prières Méditations de la Mère*, vertaalde Sri Aurobindo er vierentwintig geheel of gedeeltelijk. Deze vierentwintig vertalingen worden gepresenteerd in deze sectie.

³⁷ De Moeder noemde dit gebed: "Een morgengebed". --- Ed.

Augustus 31, 1914

IN deze formidabele wanorde en verschrikkelijke destructie kan een grote werking gezien worden, een noodzakelijke zware arbeid, die de aarde voorbereidt voor een nieuwe zaaiing, die zal opkomen in prachtige halmen van graan en de wereld de stralende oogst zal geven van een nieuw ras. . . . De visie is helder en precies, het plan van Uw goddelijke wet zou duidelijk getraceerd, dat vrede teruggekomen is en zichzelf geïnstalleerd in de harten van de werkers. Er zijn geen twijfelingen en aarzelingen meer, niet langer enige angst of ongeduld. Er is alleen de grote rechte lijn van het werk, dat zichzelf eeuwig tot stand brengt, ondanks allen, tegen allen, ondanks alle tegengestelde verschijningen, en illusoire omwegen. Deze fysieke persoonlijkheden, ongrijpbare momenten in het oneindige Worden, weten, dat zij de mensheid een stap verder hebben laten nemen, onfeilbaar en zonder zorg voor de onvermijdelijke resultaten, wat ook de ogenschijnlijk momentane gevolgen zijn : zij verenigen zichzelf met U, O eeuwige Meester, zij verenigen zichzelf met U, O universele Moeder, en in deze dubbele identiteit met Dat, wat verderop is en Dat, wat de hele manifestatie is, proeven zij de oneindige vreugde van de perfecte zekerheid.

Vrede, vrede in de hele wereld. . . .

Oorlog is een verschijning.

Onrust is een illusie.

Vrede is er, onveranderlijke vrede.

Moeder, lieve Moeder, die ik ben, Gij zijt tegelijk de vernietiger en de bouwer. Het hele universum leeft in Uw borst met al haar ontelbare leven en Gij leeft in Uw immensiteit in de minste van haar atomen.

En de aspiratie van Uw oneindigheid keert zich naar Dat, wat niet gemanifesteerd is om het tot manifestatie te roepen, die vollediger en perfecter is.

Alles is, in een tijd, in een drievoudig en helderziend totaal Bewustzijn, het Individuele, het Universele, het Oneindige.

September 1, 1914

O GODDELIJKE MOEDER, met wat een ijverige, wat een vurige liefde kwam ik naar U toe in Uw diepste bewustzijn, in Uw hoogste status van sublieme liefde en volmaakte gelukzaligheid, en ik nestelde zo dichtbij in Uw armen en beminde U men een zo intense liefde, dat ik helemaal Uzelf werd. Toen steeg er in de stilte van onze stomme extase een stem vanuit een nog diepzinniger diepte en de stem zei, "Keer je naar degenen, die je liefde nodig hebben." Alle gradaties van bewustzijn verschenen, alle opvolgende werelden. Sommige waren prachtig en lumineus. Goed geordend en helder; daar was kennis glansrijk, de uitdrukking was harmonieus en uitgestrekt, de wil was potent en onoverwinnelijk. Toen verduisterden de werelden in een steeds chaotischer veelvuldigheid, de Energie werd gewelddadig en de materiele wereld obscuur en verdrietig. En wanneer we in onze oneindige liefde het afschuwelijke lijden van de wereld van misère en onwetendheid in zijn volledigheid waarnamen, wanneer we onze kinderen opgesloten zagen in een sombere worsteling, op elkaar gesmeten door energieën, die afweken van hun ware doel, wilden we vurig, dat het licht van de Goddelijke Liefde manifest gemaakt zou worden, een transfigurerende kracht in het centrum van deze afgeleide elementen. Toen keerden we, opdat de wil nog krachtiger

en effectiever zou zijn, ons tot U, O ondenkbare Allerhoogste, en we smeekten om Uw hulp. En vanuit de ongepeilde diepten van het Onbekende kwam een subliem en formidabel antwoord en we wisten, dat de aarde gered was.

September 25, 1914

Een nieuw Licht zal uitbreken over de aarde.
Een nieuwe wereld zal geboren worden,
En de dingen, die beloofd werden, zullen vervuld worden.

September 28, 1914

MIJN pen is stom om Uw aanwezigheid te bezingen, O Heer; toch zijt Gij als een koning, die volledig bezit genomen heeft van zijn koninkrijk. Gij zijt er en organiseert en zet alles op zijn plaats, terwijl U ieder gebied ontwikkelt en vergroot. Gij ontwaakt degenen, die in slaap waren. Gij maakt degenen actief, die zonken naar inertie; Gij bouwt een harmonie uit het geheel. Er zal een dag komen, wanneer de harmonie bereikt zal worden en het hele land zal juist door haar leven de drager van Uw woord en Uw manifestatie zijn.

Maar ondertussen is mijn pen stom om Uw loflied te zingen.

September 30, 1914

O Gij, Sublieme Liefde, aan wie ik nooit enige andere naam gegeven heb, maar die zo geheel de substantie van mijn wezen is, Gij, die ik levendig en levend in de minste van mijn atomen voel, net zoals in het oneindige universum en verder, Gij, die ademt in elke adem, beweegt in het hart van alle activiteiten, zijt stralend door alles, dat van goede wil is en verborgen achter al het lijden. Gij, voor wie ik een cultus koester zonder grens, die altijd intenser wordt, sta toe, dat ik met steeds meer reden zou kunnen voelen, dat ik geheel Uzelf ben.

En Gij, O Heer, die dit alles is, dat een gemaakt is en veel meer, O soevereine Meester, extreme limiet van ons denken, die voor ons staat op de drempel van het Onbekende, maakt, dat uit het Ondenkbare een of andere nieuwe pracht opkomt, een of andere mogelijkheid van een verhevener en meer integrale realisatie, zodat Uw werk tot stand gebracht zou kunnen worden en het universum een stap verder neemt naar de sublieme Identiteit, de allerhoogste Manifestatie.

En nu valt mijn pen stil en aanbid ik U in stilte.

Oktober 5, 1914

IN de kalme stilte van Uw contemplatie, O Goddelijke Meester, wordt de Natuur opnieuw versterkt en getemperd. Het hele principe van individualiteit wordt voorbijgegaan, zij is ondergedompeld in Uw oneindigheid, dat aan eenheid toestaat om gerealiseerd te worden in alle domeinen zonder verwarring, zonder wanorde. De gecombineerde harmonie van dat, wat volhardt, dat, wat vooruitgaat en dat, wat eeuwig is, wordt beetje bij beetje tot stand gebracht in een altijd complexer, uitgebreider en verhevener equilibrium. En deze onderlinge uitwisseling van de drie modi van het leven staat de overvloed toe van de manifestatie.

Velen zoeken U in dit uur van angst en onzekerheid. Moge ik de mediator zijn met U, zodat Uw licht hen zou kunnen verlichten, dat Uw Vrede mag kalmeren. Mijn wezen is nu alleen een punt van ondersteuning voor Uw actie en een centrum voor Uw bewustzijn. Waar zijn nu de grenzen, waar zijn de obstakels naar gevlucht? Gij zijt de soevereine Heer van Uw koninkrijk.

Oktober 7, 1914

OH, laat Licht gegoten worden over de hele aarde en Vrede wonen in ieder hart. . . . Bijna allen kennen alleen het zware , inerte, conservatieve, obscure leven; hun vitale krachten zijn zo gebonden aan deze fysieke vorm van bestaan, dat zij, zelfs wanneer zij aan zichzelf overgelaten worden en buiten het lichaam, nog volledig in beslag genomen worden door deze materiele toevalligheden, die toch zo storend en pijnlijk zijn. . . . Degenen, in wie het mentale leven ontwaakt is, zijn rusteloos, gekweld, geagiteerd, arbitrair, despotisch. Helemaal gevangen in de maalstroom van de vernieuwingen en transformaties, waarvan zij dromen, zijn zij klaar om alles te vernietigen zonder kennis van enige fundatie om op te bouwen, en maken met hun licht, dat alleen gemaakt is van verblindende flitsen, vergroten zij nog eerder de verwarring nog meer, dan het te helpen ophouden.

In allen ontbreekt de onveranderlijke vrede van Uw soevereine contemplatie en de kalme visie van Uw onveranderlijke eeuwigheid.

En met de oneindige dankbaarheid van het individuele wezen, aan wie U deze voortreffelijke genade toegekend heeft, smee ik U, O Heer, dat onder de bedekking van de huidige onrust, in juist het hart van deze extreme verwarring het wonder tot stand gebracht zou kunnen worden en Uw wet van de allerhoogste sereniteit en het zuivere onveranderlijke licht zichtbaar worden voor de perceptie van allen en de aarde besturen in een mensheid, die tenminste ontwaakt is tot Uw goddelijke bewustzijn.

O, lieve Meester, Gij hebt mijn gebed gehoord, Gij zult antwoorden op mijn roep.

Oktober 14, 1914

GODDELIJKE Moeder, Gij zijt met ons; iedere dag geeft U me de verzekering en, nauw verenigd in een identiteit, die steeds vollediger wordt, steeds constanter, keren we ons naar de Heer van het Universum en naar Dat, dat verderop is, in een grote aspiratie naar het nieuwe Licht. De hele aarde is in onze armen als een ziek kind, dat genezen moet worden, en voor wie men een speciale affectie heeft door zijn zwakheid. Gewiegd op de immensiteit van de eeuwige wordingen, terwijl we zelf die wordingen zijn, contempleren we verstild en blij op de eeuwigheid van de onveranderlijke Stilte, waar alles gerealiseerd wordt in het volmaakte Bewustzijn en het onveranderlijke Bestaan, wonderbaarlijke poort van al het onbekende, dat verderop is.

Dan wordt de sluier verscheurd, de niet uitdrukbare Glorie blootgelegd en overgoten met de onuitsprekelijke Pracht keren we terug naar de wereld om het de blijde tijdingen te brengen.

Heer, Gij hebt me de oneindige blijdschap gegeven. Welk wezen, welke omstandigheid kan het van me wegnemen?

Oktober 25, 1914

MIJN aspiratie naar U, O Heer, heeft de vorm aangenomen van een mooie roos, harmonieus, in volle bloei, rijk aan geur, ik strek het naar U uit met beide armen in een gebaar van offeren en ik vraag U: Wanneer mijn begrip beperkt is, verwijdt het, wanneer mijn kennis obscuur is, verlicht het, wanneer mijn hart leeg is van vuur, zet het in brand; wanneer mijn liefde zonder betekenis is, maak het intens; wanneer mijn gevoelens onwetend en egoïstisch zijn, geef hen het volle bewustzijn in de Waarheid. En het "ik," dat dit van U eist, O Heer, is geen kleine persoonlijkheid, die verloren is tussen duizenden anderen. Het is de hele aarde, die naar U aspireert in een beweging die vol is van vurigheid.

In de volmaakte stilte van mijn contemplatie verwijdt alles naar oneindigheid, en in de volmaakte vrede van die stilte verschijnt U in de stralende glorie van Uw licht.

November 8, 1914

VOOR de overvloed van Uw Licht roepen wij U aan, O Heer! Ontwaak in ons het vermogen om U uit te drukken.

Alles is stom in het wezen als in een woestijncrypte; maar in het hart van de schaduw, in de boezem van de stilte brandt de lamp, die nooit vernietigd kan worden, het vuur van een vurige aspiratie om U te kennen en U volledig te leven.

De nachten volgen op de dagen, nieuwe dageraden volgen onvermoeibaar op voorbije dageraden, maar altijd komt er de geurige vlam omhoog, die geen stormwind kan forceren om te aarzelen. Het klimt hoger en hoger en verkrijgt op een dag de kluis, die nog gesloten is, het laatste obstakel, dat tegen onze vereniging is. En zo zuiver, zo rechtop, zo trots is de vlam, dat het obstakel plotseling opgelost is.

Dan verschijnt U in al Uw pracht, in de verblindende kracht van Uw oneindige glorie; bij Uw contact verandert de vlam in een kolom van licht, die de schaduwen voor altijd wegjaagt

En de wereld springt verder, een allerhoogste openbaring!

Februari 15, 1915

O HEER van de Waarheid, driemaal heb ik Uw manifestatie gesmeekt, terwijl ik U aanroep met diepe vurigheid.

Toen maakte, zoals altijd, het hele wezen zijn totale submissie. Op dat moment nam het bewustzijn het individuele wezen mentaal, vitaal en fysiek waar, helemaal bedekt met stof, en dit wezen ligt languit voor U, haar voorhoofd raakte de aarde aan, stof in de stof, en het riep tot U, "O Heer, dit wezen, dat van stof gemaakt is, werpt zichzelf voor U, en bidt om geconsumeerd te worden door het vuur van de Waarheid, zodat het vanaf nu alleen U zou kunnen manifesteren." Toen zei U ertegen, "Rijs op, gij bent zuiver van alles, dat stof is." En plotseling, in een slag, zonk alle stof er vanaf als een mantel, die op de aarde valt en het wezen verscheen rechtop, altijd als substantieel, maar stralend met een verblindend licht.

Maart 3, 1915

EENZAAMHEID, een harde, intense eenzaamheid, en altijd deze sterke impressie van hals over kop gesmeten zijn in de hel van duisternis! Nooit op enig moment in mijn leven, in welke omstandigheden ook, heb ik gevoeld, dat ik leefde in omgevingen, die zo volledig tegengesteld zijn aan alles, waar ik bewust van ben als waar, zo tegengesteld aan alles, dat de essentie van mijn leven is. Soms, wanneer de impressie en het contrast erg intens worden, kan ik niet voorkomen, dat mijn totale onderwerping een kleur aanneemt van melancholie en de kalme en stomme conversatie met de Meester vanbinnen getransformeerd wordt gedurende een moment in een invocatie, die bijna smeekt, "O Heer, wat heb ik gedaan, dat Gij me zo geworpen hebt in de sombere Nacht?" Maar onmiddellijk komt de aspiratie nog vuriger omhoog, "Bespaar dit wezen alle zwakheid; laat het lijden om het dociele en helderziende instrument te zijn van Uw werk, wat het werk ook mag zijn."

Maart 7, 1915

Ik ben verbannen uit elk spiritueel geluk en van alle beproevingen, O Heer, is deze zeker de pijnlijkste, die U kan opleggen: maar het meest van alles de terugtrekking van Uw Wil, wat een teken lijkt te zijn van volledige afkeuring. Sterk is het groeiende besef van weigering, en heeft al het vuur nodig van een onvermoeibaar geloof om te voorkomen, dat het uiterlijke bewustzijn, dat zo overgelaten wordt aan zichzelf, binnengevallen wordt door een onherstelbaar verdriet. . . .

Maar het weigert om te wanhopen, het weigert te geloven, dat de tegenslag onherstelbaar is; het wacht met nederigheid in een obscure en verborgen inspanning en strijd op de adem van Uw volmaakte vreugde om het weer te doordringen. En misschien is ieder van zijn bescheiden en geheime victories een ware hulp, die naar de aarde gebracht wordt. . . .

Wanneer het mogelijk zou zijn om definitief uit dit uiterlijke bewustzijn te komen, om toevlucht te nemen in het goddelijke bewustzijn! Maar Gij hebt het verboden en U verbiedt het nog en altijd Geen vlucht uit de wereld! De last van haar duisternis en lelijkheid moet tot het eind gedragen worden, zelfs als alle hulp teruggetrokken lijkt te worden, ik moet in de boezem van de Nacht blijven en zonder kompas lopen, zonder bakenlicht, zonder innerlijke gids.

Ik zal zelfs niet om Uw genade smeken, want wat U voor me wil, wil ik ook. Al mijn energie is enkel in spanning om vooruit te gaan, altijd stap voor stap vooruit te gaan, ondanks de diepte van de duisternis, ondanks de obstakels van de weg, en wat er ook komt, O Heer, met een fervente en onveranderlijke liefde wordt Uw beslissing verwelkomd. Zelfs, wanneer U vindt, dat het instrument ongeschikt is om U te dienen, behoort het instrument niet meer tot zichzelf, het is het Uwe; Gij kunt het vernietigen of het vergroten, het bestaat niet in zichzelf, het wil niets, het kan niets doen zonder U.

Maart 8, 1915

VOOR het grootste gedeelte is de conditie er een van kalme en diepzinnige gelijkmoedigheid; het wezen voelt noch verlangen, noch afkeer, noch enthousiasme, noch depressie, noch vreugde, noch verdriet. Het beschouwt leven als een spektakel, waarin het alleen een klein deel heeft; het neemt zijn acties en reacties, conflicten en krachten waar als dingen, die tegelijk behoren bij zijn eigen bestaan, dat de kleine

persoonlijkheid aan alle kanten overstroomt en toch voor die persoonlijkheid helemaal vreemd en ver weg zijn.

Maar van tijd tot tijd passeert een grote adem, een grote adem van verdriet, van een gekwelde isolatie, van spirituele armoede, --- men zou bijna kunnen zeggen, het wanhopige appèl van de Aarde, die verlaten is door het Goddelijke. Het is een pijn, die zo stil is als dat het wreed is, een onderworpen verdriet, zonder opstand, zonder enige verlangen om het te voorkomen of eruit te gaan en vol van een oneindige lieflijkheid, waarin lijden en gelukzaligheid nauw gehuwd zijn, iets, dat oneindig uitgestrekt, groot en diep is, te groot, te diep misschien om door mensen begrepen te worden --- iets, dat in zich het zaad van Morgen bevat.

December 26, 1916

HET woord, dat Gij mij altijd laat horen in de stilte, is lieflijk en bemoedigend, O Heer. Maar ik zie niet in, waarom dit instrument waardig is voor de genade, die Gij eraan toestaat of hoe het de capaciteit zal hebben om te realiseren, wat Gij ervan verwacht. Alles erin lijkt zo klein, zwak en gewoon, zo een gemis aan intensiteit en kracht en amplitude in vergelijking met wat het zou moeten zijn om deze overweldigende rol te ondernemen. Maar ik weet, dat wat het denkvermogen denkt, van weinig belang is. Het denkvermogen zelf weet het en wacht passief wacht het op de uitwerking van Uw decreet.

Gij hebt me geboden om zonder ophouden te streven, en ik zou kunnen wensen, om het ontombare vuur te hebben, dat prevaleert boven iedere moeilijkheid. Maar Gij hebt in mijn hart een vrede geplaatst, die zo glimlacht, dat ik vrees, dat ik niet langer weet, hoe te streven. Dingen ontwikkelen in me, faculteiten en activiteiten, zoals bloemen opbloeien, spontaan en zonder inspanning, in een vreugde om te zijn en een vreugde om te groeien, een vreugde om U te manifesteren, wat ook de modus is van Uw manifestatie. Wanneer er strijd is, is het zo voorzichtig en gemakkelijk, dat het bijna geen naam kan hebben. Maar hoe klein is dit hart om een zo grote liefde te bevatten! En hoe zwak is dit vitale en fysieke wezen om het vermogen te dragen om het te distribueren! Aldus hebt Gij me geplaatst op de drempel van de wonderbaarlijke Weg, maar zullen mijn voeten de sterkte hebben om er op voort te gaan? . . . Maar Gij antwoordde tegen me, dat mijn beweging is om te zweven en het zou een dwaling zijn om te willen lopen. . . . O Heer, hoe oneindig is Uw compassie! Gij hebt mij nogmaals meegenomen in Uw almachtige armen en me gewiegd op Uw onpeilbare hart, en Uw hart zei tegen mij, "Kwel jezelf helemaal niet, heb vertrouwen als een kind: ben je niet mijzelf, die gekristalliseerd is voor mijn werk?"

December 27, 1916

O MIJN geliefde Heer, mijn hart is voor U gebogen, mijn armen zijn uitgestrekt naar U en smeken U om dit hele wezen in brand te steken met Uw sublieme liefde, die vandaar uit moge stralen over de wereld. Mijn hart is wijd open in mijn borst; mijn hart is open en op U gericht, het is open en leeg, zodat U het kan vullen met Uw goddelijke Liefde; het is leeg van alles, maar Gij en Uw aanwezigheid vullen het door en door en laten het toch leeg, want het kan ook de oneindige variëteit bevatten van de gemanifesteerde wereld. . . .

O Heer, mijn armen zijn uitgestrekt in een smeekbede naar U, mijn hart is wijd open voor U, zodat U er een reservoir van zou kunnen maken van Uw oneindige liefde.

“Houd van me in alle dingen, overal en in alle wezens” was Uw antwoord. Ik werp mijzelf neer voor U en vraag U om me dat vermogen te geven.

December 28, 1916

O MIJN lieve Heer, leer me om het instrument te zijn van Uw liefde.

Maart 31, 1917

IEDERE keer, dat een hart opspringt bij de aanraking van Uw goddelijke adem, lijkt er een beetje meer schoonheid geboren te worden op Aarde, de lucht wordt gebalsemd met een lieflijk parfum, alles wordt vriendelijker.

Hoe groot is Uw vermogen, O Heer van alle bestaansvormen, dat een atoom van Uw vreugde voldoende is om zoveel duisternis, zoveel verdriet uit te wissen en een enkele straal van Uw glorie kan aldus de saaiste kiezel oplichten, het zwartste bewustzijn verlichten!

Gij hebt Uw gunsten op me gestapeld, Gij hebt veel geheimen voor me ontsluit, Gij hebt me veel onverwachte en niet gehoopte vreugden laten smaken, maar geen genade van de Uwe, kan gelijk zijn aan dit, dat U mij schenkt, wanneer een hart springt bij de aanraking van Uw goddelijke adem.

In de gezegende uren zingt de hele aarde een loflied van blijdschap, de grassen huiveren met plezier, de lucht is levendig met licht, de bomen verheffen hun vurigste gebed naar de hemel, het gezang van de vogels wordt een lofzang, de golven van de zee zwellen aan met liefde, de glimlach van kinderen vertelt van het oneindige en de zielen van mensen verschijnen in hun ogen.

Vertel me, zult Gij me het wonderbaarlijke vermogen schenken om geboorte te geven aan deze dageraden in verwachtende harten, om het bewustzijn van mensen te ontwakken voor Uw sublieme aanwezigheid, en in deze bare en verdrietige wereld een beetje te ontwakken van Uw ware Paradijs? Welk geluk, welke rijkdommen, welke aardse vermogens kunnen deze wonderbaarlijke gift evenaren!

O Heer, ik heb U nooit vergeefs gesmeekt, want wat tot U spreekt, is Uzelf in mij.

Druppel na druppel staat U de levende en Verlossende vlam van Uw almachtige liefde toe om te vallen in een vruchtbare regen. Wanneer deze druppels van eeuwig licht zacht op onze wereld van obscure onwetendheid neerdalen, zou men zeggen een regen op aarde van gouden sterren, een voor een uit een somber firmament.

Allen knielen in een stomme devotie voor dit altijd vernieuwde wonder.

April 28, 1917

Zie! Hier zijn bloemen en zegeningen! Hier is de glimlach van goddelijke Liefde! Het is zonder voorkeuren en afkeren. Het stroomt naar buiten naar alles in een genereuze stroom en neemt nooit zijn wonderbaarlijke gaven terug!”

Met haar armen uitgestrekt in een gebaar van extase giet de Eeuwige Moeder over de wereld de onophoudelijke dauw van Haar zuiverste liefde.

Juli 12, 1918

PLOTSELING viel voor U al mijn trots. Ik begreep, hoe futiel het was in Uw Aanwezigheid om te wensen om zichzelf teboven te komen en ik huilde, ik huilde overvloedig en zonder beperking de zoetste tranen van mijn leven. Lieflijke en weldadige tranen, tranen, die mijn hart openden zonder beperking voor U en smolten in een wonderbaarlijk moment alle overige obstakels, die me konden scheiden van U!*

En nu voel ik me, ofschoon ik niet langer huil, zo nabij, zo nabij tot U, dat mijn hele wezen huivert met vreugde.

Laat me mijn hulde stamelen:

Ik heb ook geschreeuwd met de vreugde van een kind, "O allerhoogste en enige Vertrouweling, Gij weet van tevoren alles, wat we tegen U kunnen zeggen, omdat Gij de bron ervan bent!

"O allerhoogste en enige Vriend, Gij, die accepteert, Gij, die liefheeft, Gij die ons begrijpt, precies, zoals we zijn, want Gij hebt ons zo gemaakt!

"O allerhoogste en enige Gids, Gij, die nooit onze hoogste wil tegenspreekt, omdat Gij het Zelf zijt, die erin wil!

"Het zou dwaas zijn om ergens anders te zoeken dan in U naar iemand, die zal luisteren, begrijpen, liefhebben en begeleiden, omdat Gij er altijd klaar bent, klaar voor onze roep en Gij zult ons nooit falen!

"Gij hebt me het allerhoogste laten kennen, de sublieme vreugde van een perfect vertrouwen, een absolute sereniteit, een totale overgave en zonder reserve of kleuring, vrij van inspanning of beperking.

Vreugdevol als een kind heb ik tegelijk gelachen en gehuild voor U, O mijn Welbeminde!"

December 28, 1928

ER is een Vermogen, dat geen heerser kan bevelen; er is een Blijdschap, die geen aards succes kan brengen; er is een Licht, dat geen wijsheid kan bezitten; er is een Kennis, die geen filosofie en geen wetenschap kan beheersen; er is een Zaligheid, waarvan geen bevrediging van verlangen de genieting kan geven; er is een dorst naar Liefde, die men nergens vindt, zelfs niet in de dood.

Het is het Vermogen, de Blijdschap, het Licht, de Kennis, de Zaligheid, de Liefde, de Vrede, die stromen uit de Goddelijke Genade.

Radha's Gebed

Radha's Gebed³⁸

O Gij, die ik op het eerste gezicht kende als de Heer van mijn wezen en mijn God, ontvang mijn offering.

De Uwe zijn al mijn gedachten, al mijn emoties, alle sentimenten van mijn hart, al mijn gewaarwordingen, alle bewegingen van mijn leven, iedere cel van mijn lichaam, iedere druppel van mijn bloed. Ik ben absoluut en helemaal de Uwe, de Uwe zonder reserve. Wat Gij wilt van mij, dat zal ik zijn. Of U nu leven of dood voor me kiest, geluk of verdriet, plezier of lijden, alles wat van U naar me toe komt, zal welkom zijn. Iedere van Uw geschenken zal voor mij altijd een goddelijke geschenk zijn, dat met zich de allerhoogste Gelukzaligheid brengt.

13 Januari 1932

³⁸ De Moeder schreef dit gebed oorspronkelijk in het Engels en vertaalde het toen de volgende dag in het Frans. Later vertaalde Sri Aurobindo de Franse versie in het Engels; dit is de vertaling die boven gepresenteerd wordt. Het Moeder's oorspronkelijke gebed in het Engels wordt gegeven in de Notitie op de Teksten. --- Ed.

Notities over de Tekst

Notities over de Tekst

DE MOEDER MET BRIEVEN OVER DE MOEDER bestaat uit twee aparte maar gerelateerde werken: *De Moeder*, een collectie van korte proza stukken over de Moeder en *Brieven over de Moeder*, een selectie brieven door Sri Aurobindo, waarin hij refereerde aan de Moeder in haar transcendente, universele en individuele aspecten. Bovendien bevat het volume Sri Aurobindo's vertalingen van selecties van de Moeder's *Gebeden en Meditaties*, zowel als zijn vertaling van "Radha's Gebed". *De Moeder*, *de Brieven* en de vertalingen zijn gepubliceerd in drie aparte delen.

DEEL EEN: DE MOEDER

De Moeder werd voor het eerst gepubliceerd als een boekje in 1928. Het bestaat uit zes hoofdstukken, die allen geschreven werden in 1927. Ieder hoofdstuk heeft een aparte geschiedenis.

Hoofdstuk 1. Sri Aurobindo schreef dit essay als een boodschap voor distributie op 21 Februari 1927, de verjaardag van de Moeder. Drie maanden eerder, na een belangrijke spirituele ervaring van 24 November 1926 had Sri Aurobindo zich teruggetrokken uit uitwendige contacten en gaf de Moeder de leiding over de leerlingen, die zich om hem heen verzameld hadden. Hij vertelde hen op die tijd om zich volledig op haar te richten voor spirituele en praktische begeleiding. Deze boodschap had daarom een speciale betekenis in zijn onmiddellijke historische context. In 1928 werd het gepubliceerd als het eerste hoofdstuk van *De Moeder*.

Hoofdstuk 2. Sri Aurobindo schreef dit stuk nadat hij klaar was met beantwoorden van een serie vragen, die gevraagd werden door Motilal Mehta, een leerling, die woonde in Gurajat, in een brief, gedateerd 30 Mei 1927. Motilal's vragen en Sri Aurobindo's antwoorden zijn gepubliceerd op pagina 107 van *Letters on Himself and the Ashram*, volume 35 van THE COMPLETE WORKS OF SRI AUROBINDO. Een van Motilal's vragen refereerde aan de boodschap, die gepubliceerd is als Hoofdstuk 1 van *De Moeder*. Een andere vraag vroeg om "de tekenen van de komst van de Goddelijke Genade". Sri Aurobindo concludeerde zijn antwoord als volgt: "God aanroepen om alles te doen en iemand te bevrijden van alle last en worsteling is een zelfdeceptie en leidt niet naar vrijheid en perfectie." Hij breidde toen uit op dit thema in een voortzetting van de brief, die een later gepubliceerd werd als het tweede hoofdstuk van *De Moeder*.

Hoofdstuk 3. Sri Aurobindo schreef dit stuk als een brief aan Punamchand Shah, een leerling, die in Gurajat woonde, op 1 Augustus 1927. In 1928 werd het gepubliceerd als het derde hoofdstuk van *De Moeder*.

Hoofdstuk 4. Sri Aurobindo schreef dit ongedateerde stuk aan Punamchand Shah. In die tijd was Punamchand betrokken bij de verzameling van geld voor Sri Aurobindo's werk. (Zie *Autobiographical Notes and Other Writings of Historical Interests*, volume 36 van THE COMPLETE WORKS OF SRI AUROBINDO, pp. 428-38.) In 1928 werd de brief gepubliceerd als het vierde hoofdstuk van *De Moeder*.

Hoofdstuk 5. Sri Aurobindo schreef dit stuk als een brief aan Punamchand Shah op 19 Augustus 1927. In 1928 werd het gepubliceerd als het vijfde hoofdstuk van *De Moeder*.

Hoofdstuk 6. Sri Aurobindo schreef dit essay, dat handelde over de vier aspecten van de Moeder en gerelateerde onderwerpen in de herfst van 1927 met het idee om het te publiceren in het boekje, dat uiteindelijk *De Moeder* werd. Refererend aan het essay in een brief aan Punamchand Shah, gedateerd 3 Oktober 1927, schreef hij: "De 'Vier Aspecten' is half geschreven en zal in enkele dagen klaar zijn. Er is beslist om deze vier geschriften te publiceren met de Februari boodschap in Calcutta,"³⁹ Het essay werd gepubliceerd als het zesde hoofdstuk van *De Moeder* in 1928.

Toen Sri Aurobindo het werk klaar had over het "Vier Aspecten" essay, gaf hij zijn aandacht aan het geplande boekje. Het werk van het project was onderweg op 21 November, toen hij in een brief schreef, dat de publicatie van het boekje toevertrouwd was aan Rameshwar De van de Arya Sahitya Bhawan, Calcutta. De uitgevers completeerden hun werk gedurende het vroege deel van 1928. Kopieën van het boek bereikten de Ashram in Pondicherry in April van dat jaar. Het boek is veel keer herdrukt geweest sinds 1928. De tekst in het huidige volume is gecheckt tegen Sri Aurobindo's manuscripten en vroege edities. In de huidige tekst zijn er drie verbale correcties, die verschillen van voorgaande edities; alle drie volgen de manuscript lezingen. De correcties zijn: (1) pagina 11, zin 30: geld *gecorrigeerd naar* geld-kracht; (2) pagina 13, zin 28: ademen of *gecorrigeerd naar* ademen en; (3) pagina 25, zin 17: verandering *gecorrigeerd naar* afwisseling.

Sri Aurobindo kende *De Moeder* een speciale plaats toe onder zijn werken. In 1937 schreef hij aan een leerling, die hem een ontwerp gestuurd had van een herziening van het boek: "Ik denk, dat het [*de herziening*] de lezer de impressie zal geven, dat *De Moeder* een filosofische of praktische expositie van Yoga is --- terwijl haar atmosfeer dat werkelijk helemaal niet is." Aan een leerling, die vroeg, of hij zou moeten doorgaan met de oefening van *De Moeder* "stil met een aspiratie om te weten, wat het bevat" te reciteren, antwoordde Sri Aurobindo, "Ja, wanneer je vindt, dat het je helpt."⁴⁰

³⁹ *Autobiografische Notities en Andere Geschriften van Historische Interesse*, p. 429.

⁴⁰ *Brieven over Hemzelf en de Ashram*, p. 102.

DEEL TWEE: BRIEVEN OVER DE MOEDER

Sri Aurobindo schreef de brieven, die opgenomen zijn in dit deel tussen 1927 en 1950. Zij zijn geselecteerd door editeurs van het veel grotere lichaam van brieven, die Sri Aurobindo aan leerlingen schreef gedurende deze jaren. Betekenisvolle brieven uit dit corpus verschijnen in zeven volumes van THE COMPLETE WORKS OF SRI AUROBINDO: *Letters om Poetry and Art* (volume 27), *Letters on Yoga* (volumes 28-31), *Letters on Himself and the Ashram* (Volume 35), en het huidige volume. Brieven van Sri Aurobindo, geschreven voor 1927 aan zijn familie, vrienden, geassocieerden en vroege leerlingen zijn inbegrepen in *Autobiographical Notes and Other Writings of Historical Interest* (volume 36). De titels van deze werken specificeren de natuur van de brieven, die in ieder inbegrepen zijn, maar er is enige overlap. Er zijn bijvoorbeeld veel brieven, die de Moeder noemen in *Letters on Yoga* en *Letters on Himself and the Ashram*. Diegene, die geselecteerd zijn voor opname in het huidige volume hebben de Moeder als hun centrale focus. De vragen en commentaren van de correspondent, die met veel van de brieven samen gedrukt zijn, brengen de historische omstandigheden, waarin zij geschreven werden, naar buiten.

Veel van de brieven in het huidige volume verschenen vroeger in *Letters van Sri Aurobindo on the Mother* (1951), *Sri Aurobindo on Himself and the Mother* (1953) en *The Mother with Letters on the Mother and Translation of Prayers and Meditations*, volume 25 van de Sri Aurobindo Centenary Library (1972).

Het Schrijven van de Brieven

Sri Aurobindo schreef de meeste van de brieven, die opgenomen zijn in dit volume, aan de leden van zijn Ashram, de rest aan correspondenten, die er buiten leefden. Ashram leden schreven naar hem in notitieboeken of op losse bladen van papier, die een of twee keer per dag naar hem toegestuurd werden in de interne "post". Brieven van buiten, waarvan Sri Aurobindo's secretaris dacht, dat hij ze wilde zien, werden tegelijkertijd gestuurd. Correspondenten schreven in het Engels als zij ertoe in staat waren. Een goed aantal schreef echter in Bengali, Gujarati, Hindi of Frans, die Sri Aurobindo allemaal vloeiend las, of in andere talen, die voor hem in het Engels vertaald werden. De meest brieven waren geadresseerd aan de Moeder, zelfs ofschoon de meeste correspondenten aannamen, dat Sri Aurobindo op hen zou antwoorden.

Sri Aurobindo antwoordde over het algemeen op vellen papier (gebonden of los), waarop de correspondenten hun commentaren en vragen schreven, eronder schreven of in de marges of tussen de lijnen. Soms schreef hij echter zijn antwoord op een apart, klein vel van een "bloknoot" blok. In sommige gevallen liet hij zijn secretaris een getypte kopie voorbereiden van zijn brief, die hij reviseerde, voordat het werd gezonden. In andere gevallen, in het bijzonder, wanneer de correspondent buiten de Ashram leefde, adresseerde hij zijn antwoord niet aan de correspondent, maar aan zijn secretaris, die Sri Aurobindo's brief aanhaalde, parafraseerde en vertaalde en tekende de brief zelf.

Terwijl men door Sri Aurobindo's antwoorden gaat, zou de lezer in gedachten moeten houden, dat ieder geschreven was aan een specifieke persoon op een specifieke tijd, in specifieke omstandigheden en voor een specifiek doeleinde. Ieder onderwerp, dat opgenomen werd, was er een, die opkwam met betrekking tot de correspondent's innerlijke en uiterlijke behoeften, of in antwoord op correspondent's vragen. Sri Aurobindo varieerde de stijl en de toon van zijn antwoorden in

overeenstemming met zijn relatie met de correspondent (of in het geval van mensen, die buiten leefden, het gebrek eraan).

Ofschoon de brieven geschreven werden naar specifieke ontvangers, bevatten zij veel van algemene interesse. Dit rechtvaardigt de opname in een volume, dat bestemd is voor het algemene publiek. Maar het is belangrijk voor de lezer om enige opmerkingen in gedachten te houden, die Sri Aurobindo maakte gedurende de 1930er jaren over het juiste gebruik van zijn brieven:

Het is geen feit, dat alles, dat ik schrijf gelijkelijk bedoeld is voor iedereen. Dat neemt aan, dat iedereen gelijk is en er geen verschil is tussen sadhak en sadhak. Wanneer dat zo zou zijn, zou iedereen hetzelfde vooruitgaan en dezelfde ervaringen hebben en dezelfde tijd nemen om vooruit te gaan door dezelfde stappen en stadia. Het is helemaal niet zo.⁴¹

Ik zou in het voorbijgaan willen zeggen, dat het niet altijd veilig is om praktisch op zichzelf toe te passen, wat geschreven is voor een ander. Iedere sadhak is een geval op zichzelf en men kan niet altijd of vaak een mentale regel nemen en het rigide toepassen op allen, die Yoga praktiseren.⁴²

De tendens om te nemen, wat ik neerleg voor de een en het zonder onderscheid toepassen op een ander, is verantwoordelijk voor veel onbegrip. Ook een algemene verklaring, waar op zichzelf, kan niet op iedereen hetzelfde toegepast worden en nu en onmiddellijk toegepast zonder consideratie van omstandigheid of persoon of tijd.⁴³

Sri Aurobindo schreef het grootste hoofdbestanddeel van deze brieven tussen 1931 en 1937. Hij dateerde zijn antwoorden soms, maar de meeste van de datums, die gegeven zijn aan het eind van de brieven, zijn diegene van de brieven of notitieboek opnames, waarop hij antwoordde.

Het Typen en Reviseren van de Brieven.

De meeste van de kortere brieven in dit volume, en veel van de langere, werden niet getypt, of gereviseerd, gedurende Sri Aurobindo's leven en zijn hier direct gereproduceerd vanuit zijn handgeschreven manuscripten. Maar een goed aantal van de brieven werden, zoals boven genoemd, getypt voor Sri Aurobindo en door hem gereviseerd. Andere brieven werden getypt door de ontvangers voor hun eigen persoonlijke gebruik of voor circulatie in de Ashram. Circulatie werd eerst beperkt tot de leden van de Ashram en anderen, die Sri Aurobindo aanvaard had als leerlingen. Wanneer brieven gecirculeerd werden, werden persoonlijke referenties verwijderd. Personen, die genoemd werden door Sri Aurobindo, werden aangeduid met initialen, of door de letters X, Y, enz. Kopieën van deze brieven werden gehouden door Sri Aurobindo's secretaris en soms aan hem gepresenteerd voor revisie. Soms bevatten de getypte kopieën typfouten of tekstuele veranderingen. Soms lieten ontvangers van brieven, wanneer zij ze typten, passages weg, die voor hen niet van algemeen belang leken. In enkele gevallen voegden ontvangers woorden en frases toe, waarvan zij

⁴¹ *Letters on Himself and the Ashram*, p. 475.

⁴² *Letters on Himself and the Ashram*, p. 473.

⁴³ *The Mother with Letters on the Mother*, p. 349.

geloofden, dat het Sri Aurobindo's intenties duidelijker maakten. Sommige van deze veranderingen bleven zelfs, nadat Sri Aurobindo de kopieën reviseerde.

Sri Aurobindo's revisie kwam soms neer op een volledige herschrijving van de brief, soms om hier en daar kleine veranderingen te maken. Hij verwijderde over het algemeen persoonlijke referenties, wanneer dit al niet gedaan was door de typist. Waar noodzakelijk herschreef hij ook de openingen of andere delen van de antwoorden om hen vrij te maken van de afhankelijkheid van de correspondent's vraag.

De Publicatie van de Brieven

Gedurende de vroege jaren 1950 ontving en organiseerde de hoofd editeur van Sri Aurobindo's brieven twee volumes, die Sri Aurobindo's brieven over de Moeder en over zichzelf bevatten. De eerste van deze, *Letters van Sri Aurobindo on the Mother*, werd gepubliceerd in 1951. De tweede, *Sri Aurobindo on Himself and the Mother*, werd twee jaar later gepubliceerd. De editeur arrangeerde de inhoud van het latere volume in drie delen: (1) Sri Aurobindo on Himself: Notities en Brieven over zijn Leven; (2) Sri Aurobindo on Himself and on the Mother; en (3) Sri Aurobindo on the Mother. Deel 3 was een uitbreiding van de tekst van *Letters van Sri Aurobindo on the Mother* (1951).

In 1972 werd de materiele opmaak Sri Aurobindo on Himself and on the Mother opgenomen in twee verschillende volumes: *On Himself: Compiled from Notes and Letters* (volume 26 van de Sri Aurobindo Birth Centenary Library) en *The Mother with Letters on the Mother and of Prayers and Meditations* (volume 25 van de Centenary Library).

In THE COMPLETE WORKS OF SRI AUROBINDO is het materiaal opgenomen in Deel Een van *On Himself* in twee volumes: *Letters on Himself and the Ashram* (volume 35) en *Autobiographical Notes* (volume 36), en wordt bediscussieerd in de Notities over de Teksten in die volumes. Het materiaal in Deel Twee van *On Himself*, met opschrift "Sri Aurobindo on Himself and on the Mother", is opgenomen in Deel Twee van het huidige volume, hoofdzakelijk in Sectie Twee, "The Mother, Sri Aurobindo and the Integral Yoga". Het huidige volume bevat veel brieven over de Moeder, die niet verschenen in de Centenary Library editie van *The Mother with Letters on the Mother* en *On Himself*.

De editeur van *Letters of Sri Aurobindo on the Mother* (1951) en *Sri Aurobindo on Himself and on the Mother* (1953) sloot bewerkte versies in van de correspondent's vragen, wanneer hij dacht, dat zij de lezer zouden helpen om Sri Aurobindo's antwoorden te begrijpen. Hij plaatste ook opschriften voor individuele brieven of groepen brieven en leverde de datums, wanneer zij bekend waren. De editeurs van het huidige volume hebben deze praktijken voortgezet, veel opschriften toegevoegd, en bewerkte vragen, en datums leveren voor alle brieven, die gedateerd waren of waarvoor er een betrouwbare datum informatie was.

De Selectie, Opstelling en Bewerking van de Brieven in het Huidige Volume.

Het corpus van Sri Aurobindo's correspondentie tussen 1927 en 1950 bestaat uit tienduizenden antwoorden, die hij schreef naar honderden correspondenten. De meeste antwoorden werden echter geschreven aan enkele dozijnen leerlingen, die

bijna allemaal residentleden waren van zijn Ashram. Een kleiner aantal leerlingen, niet meer dan een dozijn, ontvingen meer dan de helft van het hele lichaam van gepubliceerde brieven. Bij het samenstellen van de volumes van Sri Aurobindo's correspondentie, die gepubliceerd is in THE COMPLETE WORKS, zijn de editoren door alle bekende manuscripten, getypte kopieën of fotografische kopieën van manuscripten, en gedrukte teksten gegaan. Uit deze bronnen hebben zij de brieven geselecteerd, die geschikt leken voor publicatie. Deze selectie omvat de meeste brieven, die uit meer dan een paar woorden bestaan, die omgaan met topics van algemene interesse. Er werden dan elektronische versies geproduceerd van de geselecteerde brieven en gecheckt tegen alle handgeschreven, getypte en gedrukte versies.

De selectie en opstelling van het materiaal in dit volume is het werk van editoren. De onderliggende structuur van Deel Twee van *The Mother with Letters on the Mother* (1972) is behouden, maar de brieven zijn opnieuw opgesteld onder een nieuwe sectie en groep opschriften. In een notitie van Februari 1936 schreef Sri Aurobindo, dat de plaatsing van brieven in groep categorieën mogelijk was in het geval van "brieven over sadhana", die "erg gemakkelijk onder verschillende opschriften" konden vallen.

Deel Twee, "Letters on the Mother" bestaat uit bijna 1400 aparte items, Een "item" wordt gedefinieerd als wat gepubliceerd is tussen een opschrift of asterisk en een ander opschrift of asterisk. Veel items corresponderen exact met individuele brieven; andere items bestaan echter uit delen van enkele brieven, of twee of meer brieven, of delen van brieven, die samengebracht werden door vroegere editoren of typisten en gereviseerd in die vorm door Sri Aurobindo. In het huidige volume zijn delen van brieven, die gescheiden waren door eerdere editoren, soms weer bij elkaar gebracht. In sommige gevallen echter is de scheiding beschouwd als te rechtvaardigen en zijn behouden.

In sommige gevallen is de tekst van een gegeven brief gepubliceerd in meer dan een volume van THE COMPLETE WORKS OF SRI AUROBINDO. Sommige van deze verdubbelingen van brieven gebeurt tussen *Letters on Yoga* en *The Mother with Letters on the Mother*. Soms is Sri Aurobindo's gereviseerde versie van een brief geplaatst in *Letters on Yoga*, terwijl de oorspronkelijke handgeschreven versie, samen met de ontvanger's vraag, geplaatst is in *The Mother with Letters on the Mother*.

Zoals in voorgaande collecties van Sri Aurobindo's brieven zijn de namen van leden van de Sri Aurobindo Ashram en van leerlingen, die buiten de Ashram leven, vervangen door de letters X, Y, Z, enz. In enige gegeven brief staat X voor de eerste vervangen naam, Y voor de tweede, Z voor de derde, A voor de vierde, enzovoort. Een X in een gegeven brief heeft geen noodzakelijke relatie voor een X in een andere brief.

Een praktijk volgen begon in *Letters of Sri Aurobindo on the Mother* (1951) en *Sri Aurobindo on Himself and on the Mother* (1953), de editoren van het huidige volume hebben de vragen opgenomen, waarop Sri Aurobindo antwoordde, of de delen van de correspondenten's brieven, waarop hij commentaar gaf, wanneer deze ook beschikbaar zijn en behulpzaam voor het begrijpen van zijn antwoorden en commentaren. Als een regel is alleen zoveel van de correspondent's brief gegeven als noodzakelijk is om het antwoord te begrijpen. In sommige gevallen zijn de vragen licht gereviseerd ter wille van de duidelijkheid. Fouten van de grammatica, spelling en leestekens als gevolg van de correspondent's onvolmaakte begrip van het Engels zijn gecorrigeerd. Vragen, die in een andere taal geschreven zijn dan het Engels, zijn vertaald. Wanneer de vraag niet beschikbaar is, is alleen Sri Aurobindo's antwoord afgedrukt.

Lezers zouden op moeten merken, dat Sri Aurobindo bijna altijd het woord “Ashram” zonder een “h” spelde, ofschoon enkele van zijn correspondenten af en toe “Ashram” schreven. In de late jaren 1940, toen “Ashram” de standaard spelling geworden was, schreef Sri Aurobindo niet langer brieven, maar dicteerde ze aan een leerling, die neigde om “Ashram” te schrijven. Deze spelling gebeurt daarom in brieven van de finale periode, zowel als in opschriften en andere editoriele materie door het boek.

Frans Origineel van een Brief in Sectie Vier

In de brief van 27 Februari 1933 op pagina 596 werden de vraag en het Moeder's antwoord erop in de voetnoot oorspronkelijk geschreven in het Frans:

Pourquoi la Mère s'habille-t-elle avec des vêtements riches et beaux?

De Moeder: *Avez-vous donc pour conception que le Divin doit être représenté sur terre par la pauvreté et la laideur?*

Waarom kleedt de Moeder zich rijk en mooi?

De Moeder: Heb je dan het idee dat het Goddelijke op aarde vertegenwoordigd moet zijn door armoede en lelijkheid?

Engelse Vertalingen van Franse Woorden

In “On Prières et Méditations de la Mère” in Sectie Vijf

Pagina	Frans Origineel --- Engelse Vertaling --- Nederlandse Vertaling
601	<i>divin Maître</i> --- divine Master --- goddelijke Meester
601	<i>avec notre divine Mère</i> --- with our divine Mother --- met onze goddelijke Moeder
602	<i>Seigneur</i> --- Lord --- Heer
602	<i>Telles furent les deux phrases que j'écrivis hier par une sorte de nécessité absolue. La première, comme si la puissance de la prière ne serait complète que si elle était tracée sur le papier ---</i> These were two sentences I wrote yesterday by a kind of absolute necessity. The first, as though the power of the prayer would not be complete unless it were traced on paper. --- Dit waren de twee zinnen die ik gisteren schreef uit een soort absolute noodzaak. De eerste, alsof de kracht van het gebed pas volledig zou zijn als het op papier zou staan.
602	<i>Ta splendeur veut rayonner</i> — Thy splendour wants to radiate --- Uw pracht wil stralen
603	<i>et le raisonnement est une faculté humaine, c'est-à-dire individuelle</i> — but reasoning is a human faculty, that is, it is individual --- maar redeneren is een menselijke faculteit, dat wil zeggen, het is individueel
603	<i>elle est consciente, voulue</i> — it is conscious, willed --- het is bewust, gewild

- 603 *Les hommes, poussés par le conflit des forces, accomplissent un sublime sacrifice* — Men, driven by the conflict of forces, are performing a sublime sacrifice --- Mensen, gedreven door het conflict van krachten, voeren een subliem offer uit
- 603 *pure lumière* — pure light --- zuiver licht
- 603 *Force Divine* — divine Force --- goddelijke Kracht
- 605 *chacun des grands êtres Asouriques qui ont résolu d'être Tes serviteurs* — each one of the great Asuric beings who have resolved to be Thy servitors --- ieder van de grote Asurische wezens, die besloten hebben om Uw dienaren te zijn
- 605 *coup de diplomatie* — diplomatic coup --- diplomatische coup
- 606 *La joie contenue dans l'activité est compensée et équilibrée par la joie plus grande peut-être encore contenue dans le retrait de toute activité* — The joy that is contained in activity is compensated and balanced by the perhaps still greater joy contained in withdrawal from all activity --- De vreugde, die gevat is on activiteit wordt gecompenseerd en gebalanceerd door de misschien nog grotere vreugde, die vervat is in terugtrekking uit alle activiteit
- 606 *dans tous les coins du monde une de Tes divines pierres est posée par la puissance de la pensée consciente et formatrice* — in every corner of the world one of Thy divine stones is laid by the power of conscious and formative thought --- In iedere hoek van de wereld is een van Uw goddelijke stenen gelegd door het vermogen van bewust en formatief denken
- 607 *Il faut à chaque instant savoir tout perdre pour tout gagner* — We must know at each moment how to lose everything that we may gain everything --- We moeten op ieder moment weten, hoe we alles moeten verliezen, zodat we alles zouden verkrijgen
- 607 *Il [mon être] sait que cet état d'amour actif doit être constant et impersonnel, c'est-à-dire tout à fait indépendant des circonstances et des personnes, puisqu'il ne peut et ne doit être concentré sur aucune en particulier* — It [my being] knows that this active state of love should be constant and impersonal, that is, absolutely independent of circumstances and persons, since it cannot and must not be concentrated upon any one thing in particular --- Het [mijn wezen] weet, dat deze actieve staat van liefde constant en onpersoonlijk zou moeten zijn, dat wil zeggen, absoluut onafhankelijk van omstandigheden en personen, omdat het niet geconcentreerd kan zijn en niet moet zijn op wat dan ook in het bijzonder
- 608 *La Paix régnera sur terre* — Peace will reign upon earth --- Vrede zal op aarde heersen

Oorspronkelijke Engelse Teksten van Franse Woorden

In "On Entretiens avec la Mère" in Sectie Vijf

Franse Vertaling --- Engels Origineel

- 623 *Même ceux qui ont la volonté de s'enfuir [du monde], quand ils arrivent de l'autre côté, peuvent trouver que la fuite ne sert pas à grand-chose après tout* — And as for those who have the will of running away [from the world], even they, when they go over to the other side, may find that the flight was not of much use after all. --- En wat diegenen betreft, die de wil hebben om weg te rennen [van de wereld] zouden zelfs, wanneer zij overgaan naar de andere kant, kunnen vinden, dat de vlucht uiteindelijk niet erg nuttig was.
- 623 *En fait, la mort a été attaché à toute vie sur terre* — Death as a fact has been attached to all life upon earth --- De dood is in feite gehecht aan alle leven op aarde
- 623 *Si cette croyance pouvait être rejetée, d'abord de la mentalité consciente, . . . la mort ne serait plus inévitable* — If this belief could be cast out first from the conscious mind, . . . death would no longer be inevitable --- Wanneer dit geloof eerst uit het bewuste denkvermogen geworpen zou kunnen worden, . . . dan zou de dood niet langer onvermijdelijk zijn
- 624 *êtres pervers et hostiles de plus grande envergure et d'une plus haute origine que tous ceux dont j'ai parlé jusqu'à présent* — perverse or hostile beings of a greater make and higher origin than those of whom I have till now spoken --- perverse en vijandigen wezens van een grotere opmaak en hogere oorsprong dan diegenen, waarover ik tot nu toe gesproken heb
- 624 *la marche interne de l'univers* — the inner march of the universe --- de innerlijke mars van het universum

DEEL DRIE: VERTALINGEN VAN DE GEBEDEN VAN DE MOEDER

Prières et Méditations de la Mère

De Moeder's *Prières et Méditations de la Mère* bestaat uit extracten van haar spirituele journaal, die zij selecteerde voor publicatie. De eerste editie van het Franse origineel werd gedrukt voor private circulatie in 1932. Een editie, die bedoeld was voor het algemene publiek, werd uitgegeven in 1944, en nieuwe edities volgden in 1952, 1973, 1980 en 1990. In 1952 werd de titel verkort tot *Prières et Méditations*.

Een Engelse vertaling van de volledige tekst van *Prières et Méditations de la Mère* werd gepubliceerd in 1948. Een tweede, opnieuw vertaalde editie kwam uit in 1979; de tekst van deze editie werd gereproduceerd in 2003.

Van de 313 gebeden in de oorspronkelijke Franse editie van *Prières et Méditations de la Mère*, werden alleen 24 volledig of in delen vertaald door Sri Aurobindo. Zijn eigen handgeschreven manuscripten van deze gebeden of delen van gebeden bestaan nog. Tweeëntwintig van de 24 vertalingen werden eerst gepubliceerd in *Prayers and Meditations of the Mother*, die 61 gebeden bevatte; de overige twee vertalingen werden vervolgens gepubliceerd; het gebed van 28

November 1913 werd uitgebracht in 1962 in een licht vergrote uitgave van het boek boven; het gebed van 28 December 1928 kwam uit in 1979 in een volledige vertaling van alle gebeden, getiteld *Prayers and Meditations*, die volume 1 is van de *Collected Works of the Mother*. Deze 24 vertalingen maken, samen met “Radha’s Prayer” de inhoud van Deel drie op van het huidige volume. Sri Aurobindo reviseerde ook in zijn eigen hand vertalingen van rond honderd gebeden, die door anderen gedaan waren. Deze gereviseerde vertalingen zijn niet inbegrepen in het huidige volume; meer dan de helft werd eerst gepubliceerd in de bovengenoemde 1941 editie boven.

Radha’s Prayer De Moeder schreef “Radha’s gebed” in het Engels op 12 Januari 1932 en leverde het de volgende dag in het Frans. Sri Aurobindo vertaalde toen de Franse Versie in het Engels.

De Moeder schreef dit gebed voor een leerling, die zich voorbereidde om een dans over Radha uit te voeren. In een brief aan de leerling schreef Moeder:

Om te completeren wat ik je gisteren vertelde over Radha’s dans, heb ik dit opgeschreven als een indicatie van de gedachte en het gevoel, die Radha in zich moet hebben, wanneer zij aan het eind voor Krishna staat:

“Iedere gedachte van mijn denkvermogen, iedere emotie van mijn hart, iedere beweging van mijn wezen, ieder gevoel en iedere gewaarwording, iedere cel van mijn lichaam, iedere druppel van mijn bloed, alles, alles is het Uwe, absoluut het Uwe, het Uwe zonder reserve. U kan mijn leven of mijn dood beslissen, mijn geluk of mijn verdriet, mijn plezier of mijn pijn; wat U ook met me doet, wat er ook naar me komt van Uw wil, zal me leiden naar de Goddelijke Verrukking.”⁴⁴

⁴⁴ *Words of the Mother* --- III (Pondicherry: Sri Aurobindo Ashram, 2004, *Collected Works of the Mother*, volume 15, p. 209.